

Holy Bible

Aionian Edition®

ગુજરાતી

Sanskrit New Testament, Gujarati

Holy Bible Aionian Edition ®

गुजराती

Sanskrit New Testament, Gujarati

CC Attribution ShareAlike 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 7/13/2024

Source copyright: CC Attribution ShareAlike 4.0

SanskritBible.in, 2018

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/25/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

AionianBible.org

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

ପ୍ରସ୍ତାବନା

गुजराती at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

ગુજરાતી at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

વિષયવસ્તુ

નવી ટેસ્ટામેન્ટ

મથિ:	1
માર્ક:	27
લૂક:	43
યોહન:	70
પ્રેરિતા:	91
રોમિણ:	119
૧ કરિન્થિન:	131
૨ કરિન્થિન:	142
ગાલાતિન:	150
ઇફ્રિષિણ:	154
ફિલિપિન:	158
કલસિન:	161
૧ થિષલનીકિન:	164
૨ થિષલનીકિન:	167
૧ તીમથિય:	169
૨ તીમથિય:	172
તીત:	175
ફિલોમોન:	177
ઇબ્રિણ:	178
યાકૂબ:	186
૧ પિતર:	189
૨ પિતર:	192
૧ યોહન:	194
૨ યોહન:	197
૩ યોહન:	198
યિહૂદા:	199
પ્રકાશિતં	200

જોડાણો

રીડરની માર્ગદર્શિકા

ગ્લોસરી

નકશા

નિયતિ

ચિત્રો, Doré

तदा यीशुश्च यत्, हे पितरतान् क्षमस्व यत् अते यत् कर्म कुर्वन्ति तन् न विदुः;
पश्चात्ते गुटिकापातं कृत्वा तस्य वस्त्राणि विभज्य जग्मुः
लूकः 23:34

મથિ:

1 ઇબ્રાહીમ: સન્તાનો દાયદૂં તસ્ય સન્તાનો ચીશુખ્રીષ્ટસ્તસ્ય પૂર્વપુરુષવંશશ્રોણી | 2 ઇબ્રાહીમ: પુત્ર ઇસ્હાફ્ તસ્ય પુત્રો યાફૂબ્ તસ્ય પુત્રો યિહૂદાસ્તસ્ય ભ્રાતરશ્ચ | 3 તસ્માદ્ યિહૂદાતસ્તામરો ગર્ભે પેરસ્સેરહૌ જહાતે, તસ્ય પેરસ: પુત્રો હિપ્રોણ્ તસ્ય પુત્રો ડરામ્ | 4 તસ્ય પુત્રો ડમ્બીનાદબ્ તસ્ય પુત્રો નહશોન્ તસ્ય પુત્ર: સલ્મોન્ | 5 તસ્માદ્ રાહબો ગર્ભે બોયમ્ જહ્, તસ્માદ્ રૂતો ગર્ભે ઓબેદ્ જહ્, તસ્ય પુત્રો યિશય: | 6 તસ્ય પુત્રો દાયદૂં રાજ: તસ્માદ્ મૂતોરિયસ્ય જાયાયાં સુલેમાન્ જહ્ | 7 તસ્ય પુત્રો રિહબિયામ્, તસ્ય પુત્રોડબિય:, તસ્ય પુત્ર આસા: | 8 તસ્ય સુતો યિહોશાફ્ તસ્ય સુતો યિહોરામ તસ્ય સુત ઉષિય: | 9 તસ્ય સુતો યોથમ્ તસ્ય સુત આહમ્ તસ્ય સુતો હિષ્કિય: | 10 તસ્ય સુતો મિનશિ:, તસ્ય સુત આમોન્ તસ્ય સુતો યોશિય: | 11 બાબિલનગરે પ્રવસનાત્ પૂર્વ સ યોશિયો યિખનિયં તસ્ય ભ્રાતૃશ્ચ જનયામાસ | 12 તતો બાબિલિ પ્રવસનકાલે યિખનિય: શલ્તીયેલં જનયામાસ, તસ્ય સુત: સિરુબ્બાવિલ્ | 13 તસ્ય સુતો ડબોહુદ્ તસ્ય સુત ઇલીયાકીમ્ તસ્ય સુતોડસોર્ | 14 અસોર: સુત: સાદોફ્ તસ્ય સુત આખીમ્ તસ્ય સુત ઇલીહુદ્ | 15 તસ્ય સુત ઇલિયાસર્ તસ્ય સુતો મત્તન્ | 16 તસ્ય સુતો યાફૂબ્ તસ્ય સુતો યૂષફ્ તસ્ય જાયા મરિયમ્; તસ્ય ગર્ભે ચીશુરજનિ, તમેવ ખ્રીષ્ટમ્ (અર્થાદ્ અભિષિક્તં) વદન્તિ | 17 ઇત્યમ્ ઇબ્રાહીમો દાયદૂં યાવત્ સાકલ્યેન યતુર્દેશપુરુષા:; આ દાયદૂં કાલાદ્ બાબિલિ પ્રવસનકાલં યાવત્ યતુર્દેશપુરુષા ભવન્તિ | બાબિલિ પ્રવાસનકાલાત્ ખ્રીષ્ટસ્ય કાલં યાવત્ યતુર્દેશપુરુષા ભવન્તિ | 18 ચીશુખ્રીષ્ટસ્ય જન્મ કથ્યતે | મરિયમ્ નામિકા કન્યા યૂષફ્ વાગદતાસીત્, તદા તયો: સફમાત્ પ્રાફ્ સા કન્યા પવિત્રેણાત્મના ગર્ભવતી બભૂવ | 19 તત્ર તસ્યા: પતિ યૂષફ્ સૌજન્યાત્ તસ્યા: કલફ્ પ્રકાશયિતુમ્ અનિચ્છન્ ગોપનેને તાં પારિત્યક્તું મનશ્ચક્રે | 20 સ તથૈવ ભાવયતિ, તદાનીં પરમેશ્વરસ્ય દૂત: સ્વપ્ને તં દર્શનં દત્વા વ્યાજહાર, હે દાયદૂં: સન્તાન યૂષફ્ ત્વં નિજાં જાયાં મરિયમમ્ આદાતું મા ભૈષી: | 21 યતસ્તસ્યા ગર્ભ: પવિત્રાદાત્મનોડભવત્, સા ય પુત્રં પ્રસવિષ્યતે, તદા ત્વં તસ્ય નામ ચીશુમ્ (અર્થાત્ ત્રાતારે) કરીષ્યસે, યસ્માત્ સ નિજમનુજાન્ તેષાં કલુષેભ્ય ઉદ્ધરિષ્યતિ | 22 ઇત્યં સતિ, પશ્ય ગર્ભવતી કન્યા તનયં પ્રસવિષ્યતે | ઇમ્માનૂયેલ્ તદીયઞ્ચ નામધેયં ભવિષ્યતિ | ઇમ્માનૂયેલ્ અસ્માકં સફીશ્વરઇત્યર્થ: | 23 ઇતિ યદ્ વચનં પુર્વ ભવિષ્યદ્વક્ત્રા ઈશ્વર: કથાયામાસ, તત્ તદાનીં સિદ્ધમભવત્ | 24 અનન્તરં યૂષફ્ નિદ્રાતો જાગરિત ઉત્થાય પરમેશ્વરીયદૂતસ્ય નિદેશાનુસારેણ નિજાં જાયાં જગ્રાહ, 25 કિન્તુ યાવત્ સા નિજં પ્રથમસુતં અ સુષુવે, તાવત્ તાં નોપાગચ્છત્, તત: સુતસ્ય નામ ચીશું ચક્રે |

2 અનન્તરં હેરોદ્ સંજકે રાજ્ઞિ રાજ્યં શાસતિ યિહૂદીયદેશસ્ય બૈત્લેહમિ નગરે ચીશો જાતવતિ ય, કતિપયા જ્યોતિર્વ્યુદ: પૂર્વસ્યા દિશો ચિરૂશાલમ્નગરં સમેત્ય કથયમાસુ:, 2 યો યિહૂદીયાનાં રાજા જાતવાન્, સ કુત્રાસ્તે? વયં પૂર્વસ્યાં દિશિ તિષ્ઠન્તસ્તદીયાં તારકામ્ અપશ્યામ તસ્માત્ તં પ્રણન્તુમ્ અગમામ | 3 તદા હેરોદ્ રાજા કથામેતાં નિશમ્ય ચિરૂશાલમ્નગરસ્થિતૈ: સર્વમાનવૈ: સાર્દમ્ ઉદ્દિજ્ય 4 સર્વાન્ પ્રધાનયાજકાન્ અધ્યાપકાંશ્ચ સમાહૂયાનીય પપ્રચ્ચ, ખ્રીષ્ટ: કુત્ર જનિષ્યતે? 5 તદા તે કથયામાસુ:, યિહૂદીયદેશસ્ય બૈત્લેહમિ નગરે, યતો ભવિષ્યદ્વાદિના ઇત્યં લિખિતમાસ્તે, 6 સર્વાભ્યો રાજધાનીભ્યો યિહૂદીયસ્ય નીવૃત: | હે ચીહૂદીયદેશસ્યે બૈત્લેહમ્ ત્વં ન યાવરા | ઇસ્રાયેલીયલોકાન્ મે યતો ય: પાલયિષ્યતિ | તાદુગેકો મહારાજસ્ત્વન્મધ્ય ઉદ્ભવિષ્યતી | | 7 તદાનીં હેરોદ્ રાજા તાન્ જ્યોતિર્વિદો ગોપનમ્ આહૂય સા તારકા કદા દૃષ્ટાભવત્, તદ્ વિનિશ્ચયામાસ | 8 અપરં તાન્ બૈત્લેહમં પ્રહીત્ય ગદિતવાન્, યૂયં યાત, યત્નાત્ તં શિશુમ્ અન્વિષ્ય તદુદેશે પ્રાપ્તે મહાં વાર્તાં દાસ્યથ, તતો મયાપિ ગત્વા સ પ્રાણંસ્યતે | 9 તદાનીં રાજા એતાદૃશીમ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્ય તે પ્રતસ્થિરે, તત: પૂર્વસ્યાં દિશિ સ્થિતૈસ્તૈ ર્યા તારકા દૃષ્ટા સા તારકા તેષામત્રે ગત્વા યત્ર સ્થાને શિશૂરાસ્તે, તસ્ય સ્થાનસ્યોપરિ સ્થગિતા તસ્યૌ | 10 તદ્ દૃષ્ટ્વા તે મહાનન્દિતા બભૂવુ:, 11 તતો ગેહમધ્ય પ્રવિશ્ય તસ્ય માત્રા મરિયમા સાદ્ધં તં શિશું નિરીક્ષ્ય દાડવદ્ ભૂત્વા પ્રણેમુ:, અપરં સ્વેષાં ઘનસમ્પત્તિં મોચયિત્વા સુવાર્ણ કુન્દુરું ગન્ધરમઞ્ચ તસ્મે દર્શનીયં દત્તવન્ત: | 12 પશ્ચાદ્ હેરોદ્ રાજસ્ય સમીપં પુનરપિ ગન્તું સ્વપ્ન ઈશ્વરેણ નિષિદ્ધા: સન્તો ડન્યેન પથા તે નિજદેશં પ્રતિ પ્રતસ્થિરે | 13 અનન્તરં તેષુ ગતવત્મુ પરમેશ્વરસ્ય દૂતો યૂષફ્ સ્વપ્ને દર્શનં દત્વા જગાદ, ત્વમ્ ઉત્થાય શિશું તન્માતરઞ્ચ ગૃહીત્વા મિસર્દેશં પલાયસ્વ, અપરં યાવદહં તુભયં વાર્તાં ન કથયિષ્યામિ, તાવત્ તત્રૈવ નિવસ, યતો રાજા હેરોદ્ શિશું નાશાયિતું મૃગયિષ્યતે | 14 તદાનીં યૂષફ્ ઉત્થાય રજન્યાં શિશું તન્માતરઞ્ચ ગૃહીત્વા મિસર્દેશં પ્રતિ પ્રતસ્થે, 15 ગત્વા ય હેરોદો નૃપતે મંરણપર્યન્તં તત્ર દેશે ન્યુવાસ, તેન મિસર્દેશાદહં પુત્રં સ્વકીયં સમુપાહૂયમ્ | યદેતદ્વચનમ્ ઈશ્વરેણ ભવિષ્યદ્વાદિના કથિતં તત્ સફલમભૂત્ | 16 અનન્તરં હેરોદ્ જ્યોતિર્વિદ્ધિરાત્માનં

प्रवञ्चितं विज्ञाय भृशं युकोप; अपरं ज्योतिर्विद्विभ्यस्तेन विनिश्चितं यद् दिनं तद्विनाद् गात्रयित्वा द्वितीयवत्सरं प्रविष्टा यावन्तो बालका अस्मिन् बौत्वेऽभ्यगरे तत्समीपमध्ये यासन्, लोकान् प्रहित्य तान् सर्वान् घातयामास | 17 अतः अनेकस्य विलापस्य निनादः कन्दनस्य य | शोकेन कृतशब्दश्च रामायां संनिशम्यते | स्वबालगात्रादेतोर्वै राडेल् नारी तु रोद्विनी | न मन्यते प्रबोधन्तु यतस्ते नैव मन्ति हि | | 18 यदेतद् वयनं धिरीमियनामकभविष्यद्वादिना कथितं तत् तदानीं सङ्कलम् अभूत् | 19 तदनन्तरं डेरेदि राजनि मृते परमेश्वरस्य दूतो मिसर्देशे स्वप्ने दर्शनं दत्त्वा यूषडे कथितवान् 20 त्वम् उत्थाय शिशुं तन्मातरञ्च गृहीत्वा पुनरपीसायेलो देशं याही, ये जनाः शिशुं नाशयितुम् अभ्यगतन्, ते मृतवन्तः | 21 तदानीं स उत्थाय शिशुं तन्मातरञ्च गृह्णन् एसायेलदेशम् आजगाम | 22 किन्तु यिडूदीयदेशे अर्भिलायनाम राजकुमारो निजपितु उर्रोदः पदं प्राप्य राजत्वं करोतीति निशम्य तत् स्थानं यातुं शङ्कितवान्, पश्चात् स्वप्न एश्वरात् प्रबोधं प्राप्य गालीव्देशस्य प्रदेसैकं प्रस्थाय नासरन्नाम नगरं गत्वा तत्र न्युषितवान्, 23 तेन तं नासरतीयं कथयिष्यन्ति, यदेतद्वाक्यं भविष्यद्वादिभिः कृतं तत् सङ्कलमभवत् |

3 तदानीं योहन्नामा मज्जयिता यिडूदीयदेशस्य प्रान्तरम् उपस्थाय प्रचारयन् कथयामास, 2 मनांसि परावर्तयत, स्वर्गीयराजत्वं समीपमागतम् | 3 परमेश्वरस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्वतः | तस्य राजपथांश्चैव समीकुरुत सर्वथा | एत्येतत् प्रान्ते वाक्यं वदतः कस्यचिद् रवः | | 4 अतद्वयनं विशयिष्यभविष्यद्वादिना योहनमुद्दिश्य भाषितम् | योहनो वसनं मडाङ्गरोमञ्च तस्य कटौ यार्मकटिबन्धनं; स य शूककीटान् मधु य भुङ्क्तवान् | 5 तदानीं यिडूशात्मनगरनिवासिनः सर्वे यिडूदिदेशीया यर्दन्तटिन्या उभयतटस्थाश्च मानवा बहिरागत्य तस्य समीपे 6 स्वीयं स्वीयं दुरितम् अङ्गीकृत्य तस्यां यर्दनि तेन मज्जिजता अभूवुः | 7 अपरं बहून् डिङ्गिनः सिडूकिनश्च मनुजान् मंङ्क्तुं स्वसमीपम् आगच्छतो विलोक्य स तान् अभिदधौ, रे रे भुजगवंशा आगामीनः कोपात् पलायितुं युष्मान् कश्चेति तवान्? 8 मनःपरावर्तनस्य समुचितं इलं इलत | 9 किन्त्वस्माकं तात एब्राहीम् अस्तीति स्वेषु मनःसु यीन्तयन्तो मा व्याडरत | यतो युष्मान् अहं वदामि, एश्वर अतेभ्यः पाषाणोभ्य एब्राहीम् सन्तानान् उत्पाद्यितुं शक्नोति | 10 अपरं पादपानां मूले कुडार एदानीमपि लगन् आस्ते, तस्माद् यस्मिन् पादेषु उत्तमं इलं न भवति, स कृतो मध्येऽग्निं निक्षेप्यते | 11 अपरम् अहं मनःपरावर्तनसूयकेन मज्जनेन युष्मान् मज्जयामीति सत्यं, किन्तु मम पश्चाद् य आगच्छति, स मत्तोपि मडन्, अहं तदीयोपानां वीडुमपि नहि योग्योस्मि, स युष्मान् वह्निरूपे पवित्र आत्मनि संमज्जयिष्यति | 12 तस्य कारे सूर्प आस्ते, स स्वीयशस्यानि सम्यक् प्रस्फोट्य निजान् सकलगोधूमान् संगृह्य भाएडागारे स्थापयिष्यति, किन्तु सर्व्वाणि पुषाण्यनिर्व्वाणवह्निना दाडयिष्यति | 13 अनन्तरं यीशु योहना मज्जिजतो भवितुं गालीव्देशाद् यर्दनि तस्य समीपम् आजगाम | 14 किन्तु योहनं तं निषिध्य बलापे, त्वं किं मम समीपम् आगच्छसि? वरं त्वया मज्जने मम प्रयोजनम् आस्ते | 15 तदानीं यीशुः प्रत्यवोचत्; एदानीम् अनुमन्यस्व, यत एत्थं सर्वधर्मसाधनम् अस्माकं कर्तव्यं, ततः सोऽन्यमन्यत | 16 अनन्तरं यीशुरभमसि मज्जितुः सन् तद्वाशात् तोयमध्याद् उत्थाय जगाम, तदा ज्भूतद्वारे मुक्ते जाते, स एश्वरस्यात्मानं कपोतवद् अवरुह्य स्वोपय्यागच्छन्तं वीक्षाञ्चक्रे | 17 अपरम् ओष मम प्रियः पुत्र अतस्मिन्नेव मम मडासन्तोष अतादृशी व्योमजा वाग् भवतु |

4 ततः परं यीशुः प्रतारकेण परीक्षितो भवितुम् आत्मना प्रान्तरम् आकृष्टः 2 सन् यत्पारिशदलोत्रान् अनाहारस्तिष्ठन् क्षुधितो भवतु | 3 तदानीं परीक्षितो तत्समीपम् आगत्य व्याहृतवान्, यदि त्वमीश्वरात्मजो भवेत्सर्वज्ञाया पाषाणानेतान् पूपान् विधेहि | 4 ततः स प्रत्यब्रवीत्, एत्थं लिपितमास्ते, "मनुजः केवलपूपेन न ज्विष्यति, किन्तु एश्वरस्य वदनाद् यानि यानि वयांसि निःसरन्ति तैरेव ज्विष्यति | " 5 तदा प्रतारकस्तं पुण्यनगरं नीत्वा मन्दिरेस्य यूडोपरि निधाय गदितवान्, 6 त्वं यद्विश्वरस्य तनयो भवेत्सर्वज्ञोऽथः पत, यत एत्थं लिपितमास्ते, आदेक्ष्यति निजान् दूतान् रक्षितुं त्वां परमेश्वरः | यथा सर्वेषु मार्गेषु त्वदीयचरराक्षये | न लगेत् प्रस्तराघातस्त्वां धरिष्यन्ति ते करैः | | 7 तदानीं यीशुस्तस्मै कथितवान् अतदपि लिपितमास्ते, "त्वं निजप्रभुं परमेश्वरं मा परीक्षस्व | " 8 अनन्तरं प्रतारकः पुनरपि तम् अत्युग्रधाराधरोपरि नीत्वा जगतः सकलराज्यानि तद्विश्वर्याणि य दर्शयाश्चकार कथयाञ्चकार य, 9 यदि त्वं एडवद् भवन् मां प्राणमेस्तर्ह्यहम् अतानि तुभ्यं प्रदास्यामि | 10 तदानीं यीशुस्तमवोचत्, दूरीभव प्रतारक, लिपितमिदम् आस्ते, "त्वया निजः प्रभुः परमेश्वरः प्राणभ्यः केवलः स सेव्यश्च | " 11 ततः प्रतारकेण स पर्यथाजि, तदा स्वर्गीयदूतैरागत्य स सिषेवे | 12 तदनन्तरं योहनं कारायां

બબન્ધે, તદ્દાન્તાં નિશમ્ય ચીશુના ગાલીલ્ પ્રાસ્થીયત | 13 તતઃ પરં સ નાસરનગરં વિહાય જલધેસ્તદે સિબૂલૂન્નાપ્તાલી એતયોરુવભયોઃ પ્રદેશયોઃ સીમોર્મધ્યવર્તી યઃ કફનાંહૂમ્ તન્નગરમ્ ઇત્યા ન્યવસત્ | 14 તસ્માત્, અન્યાદેશીયગાલીલિ યદ્ન્યારેડબ્ધિરોધસિ | નપ્તાલિસિબૂલૂદેશૌ યત્ર સ્થાને સ્થિતૌ પુરા | 15 તત્રત્યા મનુજા યે યે પર્યંબ્રામ્યન્ તમિસ્ત્રકે | તેર્જનેર્બહુદાલોકઃ પરિદર્શિષ્યતે તદા | અવસન્ યે જના દેશે મૃત્યુચ્છાયાસ્વરૂપકે | તેષામુપરિ લોકાનામાલોકઃ સંપ્રકાશિતઃ | | 16 યદેતદ્વ્યનં વિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં, તત્ તદા સફલમ્ અભૂત્ | 17 અનન્તરં ચીશુઃ સુસંવાદં પ્રચારયન્ એતાં કથાં કથયિતુમ્ આરભે, મનાંસિ પરાવર્તયત, સ્વર્ગીયરાજત્વં સવિધમભવત્ | 18 તતઃ પરં ચીશુ ગાલીલો જલધેસ્તદેન ગચ્છન્ ગચ્છન્ આન્દ્રિયસ્તસ્ય ભ્રાતા શિમોન્ અર્થતો યં પિતરં વદન્તિ એતાવુભૌ જલઘૌ જાલં ક્ષિપન્તૌ દદર્શ, યતસ્તૌ મીનધારિણાવાસ્તામ્ | 19 તદા સ તાવાહૂય વ્યાજહાર, યુવાં મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છતં, યુવામહં મનુજધારિણૌ કરિષ્યામિ | 20 તેનૈવ તૌ જાલં વિહાય તસ્ય પશ્ચાત્ આગચ્છતામ્ | 21 અનન્તરં તસ્માત્ સ્થાનાત્ વ્રજન્ વ્રજન્ સિવદિયસ્ય સુતૌ યાકૂબ્ યોહન્નામાનાૌ દ્વૌ સહજૌ તાતેન સાદ્ધં નૌકોપરિ જાલસ્ય જીર્ણોદ્ધારં કુર્વન્તૌ વીક્ષ્ય તાવાહૂતવાન્ | 22 તત્ક્ષણાત્ તૌ નાવં સ્વતાતઞ્ચ વિહાય તસ્ય પશ્ચાદ્વામિનોૌ ભભૂવતુઃ | 23 અનન્તરં ભજનભવને સમુપદિશન્ રાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયન્ મનુજાનાં સર્વપ્રકારાન્ રોગાન્ સર્વપ્રકારપીડાશ્ચ શમયન્ ચીશુઃ કૃત્સ્નં ગાલીલ્દેશં ભ્રમિતુમ્ આરભત | 24 તેન કૃત્સ્નસુરિયાદેશસ્ય મધ્યં તસ્ય યશો વ્યાપ્નોત્, અપરં ભૂતગ્રસ્તા અપસ્માર્ગોણઃ પક્ષાઘાતિપ્રભૂતયશ્ચ યાવન્તો મનુજા નાનાવિધવ્યાધિભિઃ ક્લિષ્ટા આસન્, તેષુ સર્વેષુ તસ્ય સમીપમ્ આનીતેષુ સ તાન્ સ્વસ્થાન્ ચકાર | 25 એતેન ગાલીલ્-દિકાપનિ-ચિરૂશાલમ્-ચિહૂદીયદેશેભ્યો યદ્નઃ પારાઞ્ચ બહવો મનુજાસ્તસ્ય પશ્ચાદ્ આગચ્છન્ |

5 અનન્તરં સ જનનિવહં નિરીક્ષ્ય ભૂધરોપરિ વ્રજિત્વા સમુપવિવેશ | 2 તદાનીં શિષ્યેષુ તસ્ય સમીપમાગતેષુ તેન તેભ્ય ઓષા કથા કથ્યાઞ્ચક્રે | 3 અભિમાનહીના જના ધન્યાઃ, યતસ્તે સ્વર્ગીયરાજ્યમ્ અધિકરિષ્યન્તિ | 4 મિધમાના મનુજા ધન્યાઃ, યસ્માત્ તે સાન્તવનાં પ્રાપ્સન્તિ | 5 નમ્રા માનવાશ્ચ ધન્યાઃ, યસ્માત્ તે મેદિનીમ્ અધિકરિષ્યન્તિ | 6 ધર્મ્યાય બુભુક્ષિતાઃ તૃષાર્તાશ્ચ મનુજા ધન્યાઃ, યસ્માત્ તે પરિતપ્સ્યન્તિ | 7 કૃપાલવો માનવા ધન્યાઃ, યસ્માત્ તે કૃપાં પ્રાપ્સ્યન્તિ | 8 નિર્મમ્લહૃદયા મનુજાશ્ચ ધન્યાઃ, યસ્માત્ તે ઈશ્વરં દ્રક્ષ્યન્તિ | 9 મેલયિતારો માનવા ધન્યાઃ, યસ્માત્ તે ઈશ્વરસ્ય સન્તાનત્વેન વિખ્યાસ્યન્તિ | 10 ધર્મકારણાત્ તાડિતા મનુજા ધન્યા, યસ્માત્ સ્વર્ગીયરાજ્યે તેષામધિકરો વિધતે | 11 યદા મનુજા મમ નામકૃતે યુષ્માન્ નિન્દન્તિ તાડયન્તિ મૃષા નાનાદુર્વ્યાક્યાનિ વદન્તિ ય, તદા યુયં ધન્યાઃ | 12 તદા આનન્દત, તથા ભૂશં હ્લાદધ્વઞ્ચ, યતઃ સ્વર્ગે ભૂયાંસિ ફલાનિ લપ્સ્યધ્વે; તે યુષ્માકં પુરાતાનાન્ ભવિષ્યદ્વાદિનોડપિ તાદૃગ્ અતાડયન્ | 13 યુયં મેદિન્યાં લવણરૂપાઃ, કિન્તુ યદિ લવણસ્ય લવણત્વમ્ અપયાતિ, તદિહં તત્ કેન પ્રકારેણ સ્વાદુયુક્તં ભવિષ્યતિ? તત્ કસ્યાપિ કાર્યસ્યાયોગ્યત્વાત્ કેવલં બહિઃ પ્રક્ષેપ્તું નરાણાં પદતલેન દલયિતુઞ્ચ યોગ્યં ભવતિ | 14 યૂયં જગતિ દીપ્તિરૂપાઃ, ભૂધરોપરિ સ્થિતં નગરં ગુપ્તં ભવિતું નહિ શક્ષ્યતિ | 15 અપરં મનુજાઃ પ્રદીપાન્ પ્રજ્વાલ્ય દ્રોણાઘો ન સ્થાપયન્તિ, કિન્તુ દીપાધારોપર્યંચ સ્થાપયન્તિ, તેન તે દીપા ગેહસ્થિતાન્ સકલાન્ પ્રકાશયન્તિ | 16 યેન માનવા યુષ્માકં સત્કર્માણિ વિલોક્ય યુષ્માકં સ્વર્ગસ્થં પિતરં ધન્યં વદન્તિ, તેષાં સમક્ષં યુષ્માકં દીપ્તિસ્તાદ્દુ પ્રકાશતામ્ | 17 અહં વ્યવસ્થાં ભવિષ્યદ્વાક્યઞ્ચ લોપ્તુમ્ આગતવાન્, ઇત્યં માનુભવત, તે દ્વે લોપ્તું નાગતવાન્, કિન્તુ સફલે કર્તુમ્ આગતોસ્મિ | 18 અપરં યુષ્માન્ અહં તથ્યં વદામિ યાવત્ વ્યોમમેદિન્યો ધર્વસો ન ભવિષ્યતિ, તાવત્ સર્વસ્મિન્ સફલે ન જાતે વ્યવસ્થાયા એકા માત્રા બિન્દુરેકોપિ વા ન લોપ્સ્યતે | 19 તસ્માત્ યો જન એતાસામ્ આજ્ઞાનામ્ અતિક્ષુદ્રામ્ એકાજ્ઞામપી લંઘતે મનુજાંઞ્ચ તથૈવ શિક્ષયતિ, સ સ્વર્ગીયરાજ્યે સર્વેભ્યઃ ક્ષુદ્રત્વેન વિખ્યાસ્યતે, કિન્તુ યો જનસ્તાં પાલયતિ, તથૈવ શિક્ષયતિ ય, સ સ્વર્ગીયરાજ્યે પ્રધાનત્વેન વિખ્યાસ્યતે | 20 અપરં યુષ્માન્ અહં વદામિ, અધ્યાપકફિરૂંશિમાનવાનાં ધર્માનુષ્ઠાનાત્ યુષ્માકં ધર્માનુષ્ઠાને નોત્તમે જાતે યૂયમ્ ઈશ્વરીયરાજ્યં પ્રવેષ્ટું ન શક્ષ્યથ | 21 અપરઞ્ચ ત્વં નરં મા વધીઃ, યસ્માત્ યો નરં હન્તિ, સ વિચારસભાયાં દણ્ડાહો ભવિષ્યતિ, પૂર્વકાલીનજનૈભ્ય ઇતિ કથિતમાસીત્, યુષ્માભિસ્ત્રાવિ | 22 કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વદામિ, યઃ કશ્ચિત્ કારણં વિના નિજભ્રાત્રે કુચ્યતિ, સ વિચારસભાયાં દણ્ડાહો ભવિષ્યતિ; યઃ કશ્ચિચ્ચ સ્વીયસહજં નિર્બોધં વદતિ, સ મહાસભાયાં દણ્ડાહો ભવિષ્યતિ; પુનશ્ચ ત્વં મૂઢ ઇતિ વાક્યં યદિ કશ્ચિત્ સ્વીયભ્રાતરં વક્તિ, તદિહં નરકાગ્નૌ સ દણ્ડાહો ભવિષ્યતિ | (Geenna g1067) 23 અતો વેધાઃ સમીપં નિજનૈવેધે સમાનીતેડપિ નિજભ્રાતરં પ્રતિ કર્માચ્ચિત્ કારણાત્ ત્વં યદિ દોષી વિધસે, તદાનીં તવ તસ્ય સ્મૃતિ જાંયતે ય, 24 તદિહં તસ્યા વેધાઃ સમીપે નિજનૈવેધં નિધાય તદૈવ ગત્વા પૂર્વ્યં તેન સાદ્ધં મિલ, પશ્ચાત્ આગત્ય નિજનૈવેધં નિવેદય | 25 અન્યઞ્ચ યાવત્

विवादिना सार्द्धं वर्त्मनि तिष्ठसि, तावत् तेन सार्द्धं भेलनं कुरु; नो येत् विवादी विचारयितुः समीपे त्वां समर्पयति विचारयिता य रक्षिणः सन्धिर्वा समर्पयति तदा त्वं कारायां बध्येथाः | 26 तर्हि त्वामदं तथ्यं ब्रवीमि, शेषकपर्देऽपि न परिशोधिते तस्मात् स्थानात् कदापि बहिरागन्तुं न शक्यसि | 27 अपरं त्वं मा व्यभियर, यदेतद् वयनं पूर्वकादीनलोकेभ्यः कथितमासीत्, तद् यूयं श्रुतवन्तः; 28 किन्त्वदं युष्मान् वदामि, यदि कश्चित् कामतः काञ्चन योषितं पश्यति, तर्हि स मनसा तदैव व्यभियरितवान् | 29 तस्मात् तव दक्षिणं नेत्रं यदि त्वां बाधते, तर्हि तन्नेत्रम् उत्पाट्य दूरे निक्षिप, यस्मात् तव सर्व्ववपुषो नरके निक्षेपात् तदैकाङ्गस्य नाशो वरं | (Geenna g1067) 30 यद्वा तव दक्षिणः करो यदि त्वां बाधते, तर्हि तं करं छित्वा दूरे निक्षिप, यतः सर्व्ववपुषो नरके निक्षेपात् अेकाङ्गस्य नाशो वरं | (Geenna g1067) 31 उक्तमास्ते, यदि कश्चिन् निजजायां परित्यक्तुम् इच्छति, तर्हि स तस्यै त्यागपत्रं ददातु | 32 किन्त्वदं युष्मान् व्याडारामि, व्यभियारदोषे न जाते यदि कश्चिन् निजजायां परित्यजति, तर्हि स तां व्यभियारयति; यश्च तां त्यक्तां स्त्रियं विवदति, सोपि व्यभियरति | 33 पुनश्च त्वं मृषा शपथम् न कुर्व्यं इश्वराय निजशपथं पालय, पूर्वकादीनलोकेभ्यो यैषा कथा कथिता, तामपि यूयं श्रुतवन्तः | 34 किन्त्वदं युष्मान् वदामि, कमपि शपथं मा कार्ष्ण, अर्थतः स्वर्गनाम्ना न, यतः स इश्वरस्य सिंहासनं; 35 पृथिव्या नाम्नापि न, यतः सा तस्य पादपीठं; त्रिदशालामो नाम्नापि न, यतः सा भडाराजस्य पुरी; 36 निजशिरानाम्नापि न, यस्मात् तस्यैकं कयमपि सितम् असितं वा कर्तुं त्वया न शक्यते | 37 अपरं यूयं संलापसमये केवलं भवतीति न भवतीति य वदत यत एतौऽधिकं यत् तत् पापात्मनो जायते | 38 अपरं लोचनस्य विनिमयेन लोचनं एतस्य विनिमयेन एतः पूर्व्वकतमिदं वयनञ्च युष्माभिरश्रूयत | 39 किन्त्वदं युष्मान् वदामि यूयं हिंसकं नरं मा व्याघातयत | किन्तु केनचित् तव दक्षिणकपोले यपेटाघाते कृते तं प्रति वामं कपोलञ्च व्याघोऽय | 40 अपरं केनचित् त्वया सार्द्धं विवादं कृत्वा तव परिधेयवसने जिघृषिते तस्माद्युत्तरीयवसनमपि देहि | 41 यदि कश्चित् त्वां कोशमेकं नयनार्थं अन्यायतो धरति, तदा तेन सार्द्धं कोशद्वयं याहि | 42 यश्च मानवस्त्वां यायते, तस्मै देहि, यदि कश्चित् तुभ्यं धारयितुम् इच्छति, तर्हि तं प्रति परामुष्मो मा भूः | 43 निजसमीपवसिनि प्रेम कुरु, किन्तु शत्रुं प्रति द्वेषं कुरु, यदेतत् पुरोक्तं वयनं अेतदपि यूयं श्रुतवन्तः | 44 किन्त्वदं युष्मान् वदामि, यूयं रिपुव्यपि प्रेम कुरुत, ये य युष्मान् शपन्ते, तान्, आशिषं वदत, ये य युष्मान् ऋतीयन्ते, तेषां मङ्गलं कुरुत, ये य युष्मान् निन्दन्ति, ताऽयन्ति य, तेषां कृते प्रार्थयध्वं | 45 तत्र यः सतामसताञ्चोपरि प्रभाकरम् उदाययति, तथा धार्मिकानामधार्मिकानाञ्चोपरि नीरं वर्षयति तादृशो यो युष्माकं स्वर्गस्थः पिता, यूयं तस्यैव सन्ताना भविष्यथ | 46 ये युष्मासु प्रेम कुर्वन्ति, यूयं यदि केवलं तेव्येव प्रेम कुरुथ, तर्हि युष्माकं किं इलं भविष्यति? याएऽला अपि तादृशं किं न कुर्वन्ति? 47 अपरं यूयं यदि केवलं स्वीयभ्रातृत्वेन नमत, तर्हि किं मङ्गलं कर्म्म कुरुथ? याएऽला अपि तादृशं किं न कुर्वन्ति? 48 तस्मात् युष्माकं स्वर्गस्थः पिता यथा पूर्णो भवति, यूयमपि तादृशा भवत |

6 सावधाना भवत, मनुजान् दर्शयितुं तेषां गोचरे धर्मकर्म मा कुरुत, तथा कृते युष्माकं स्वर्गस्थपितुः सकाशात् किञ्चन इलं न प्राप्स्यथ | 2 त्वं यदा ददासि तदा कपटिनो जना यथा मनुजेभ्यः प्रशंसां प्राप्तुं भजनभवनं राजमार्गं य तूरीं वाटयन्ति, तथा मा कुरि, अदं तुभ्यं यथार्थं कथयामि, ते स्वकायं इलम् अलभन्त | 3 किन्तु त्वं यदा ददासि, तदा निजदक्षिणकरो यत् करोति, तद् वामकरं मा ज्ञापय | 4 तेन तव दानं गुप्तं भविष्यति यस्तु तव पिता गुप्तदर्शी, स प्रकाश्य तुभ्यं इलं दास्यति | 5 अपरं यदा प्रार्थयसे, तदा कपटिनघव मा कुरु, यस्मात् ते भजनभवनं राजमार्गस्य कोणो तिष्ठन्तो लोकान् दर्शयन्तः प्रार्थयितुं प्रीयन्ते; अदं युष्मान् तथ्यं वदामि, ते स्वकीयइलं प्राप्नुवन् | 6 तस्मात् प्रार्थनाकाले अन्तरागारं प्रविश्य द्वारं रुद्व्या गुप्तं पश्यतस्तव पितुः समीपे प्रार्थयस्व; तेन तव यः पिता गुप्तदर्शी, स प्रकाश्य तुभ्यं इलं दास्यति 7 अपरं प्रार्थनाकाले देवपूजकाद्येव मुधा पुनरुक्तिं मा कुरु, यस्मात् ते बोधन्ते, बहुवारं कथायां कथितायां तेषां प्रार्थना ग्राह्यते | 8 यूयं तेषामिव मा कुरुत, यस्मात् युष्माकं यद् यत् प्रयोजनं यायनातः प्रागेव युष्माकं पिता तत् जानाति | 9 अतअेव यूयम इदं प्रार्थयध्वं, हे अस्माकं स्वर्गस्थपितः, तव नाम पूज्यं भवतु | 10 तव राजत्वं भवतु; तवेच्छा स्वर्गो यथा तथैव मेदिन्यामपि सद्गला भवतु | 11 अस्माकं प्रयोजनीयम् आहारम् अध देहि | 12 वयं यथा निजापराधिनिः क्षामामहे, तथैवास्माकम् अपराधान् क्षमस्व | 13 अस्मान् परीक्षां मानय, किन्तु पापात्मनो रक्ष; राजत्वं गौरवं पराक्रमः अते सर्व्वे सर्व्वदा तव; तथास्तु | 14 यदि यूयम् अन्येषाम् अपराधान् क्षमध्वे तर्हि युष्माकं स्वर्गस्थपितापि युष्मान् क्षमिष्यते; 15 किन्तु यदि यूयम् अन्येषाम् अपराधान् न क्षमध्वे, तर्हि युष्माकं जनकोपि युष्माकम् अपराधान् न क्षमिष्यते | 16 अपरम् उपवासकाले कपटिनो जना मानुषान् उपवासं ज्ञापयितुं स्वेषां वदनानि भवानानि कुर्वन्ति, यूयं तद्येव विषाणवदना मा भवत; अदं युष्मान् तथ्यं वदामि ते स्वकीयइलम्

अलभन्त | 17 यदा त्वम् उपवससि, तदा यथा लोकेस्त्वं उपवासीव न दृश्यसे, किन्तु तव योऽगोरयः पिता तेनैव दृश्यसे, तद्गृते निजशिरसि तैवं मर्दय वदनञ्च प्रक्षालय; 18 तेन तव यः पिता गुप्तदर्शी स प्रकाश्य तुभ्यं इलं दास्यति | 19 अपरं यत्र स्थाने कीटाः कलङ्काश्च क्षयं नयन्ति, यौराश्च सन्धिं कर्त्तयित्वा योरयितुं शक्नुवन्ति, तादृश्यां भेदिन्यां स्वार्थं धनं मा संयिनुत | 20 किन्तु यत्र स्थाने कीटाः कलङ्काश्च क्षयं न नयन्ति, यौराश्च सन्धिं कर्त्तयित्वा योरयितुं न शक्नुवन्ति, तादृशे स्वर्गं धनं सञ्चिनुत | 21 यस्मात् यत्र स्थाने युष्माकं धनं तत्रैव भाने युष्माकं भनांसि | 22 लोचनं देहस्य प्रदीपकं, तस्मात् यदि तव लोचनं प्रसन्नं भवति, तर्हि तव कृत्स्नं वपुः दीप्तियुक्तं भविष्यति | 23 किन्तु लोचनेऽप्रसन्ने तव कृत्स्नं वपुः तमिस्रयुक्तं भविष्यति | अतश्चेव या दीप्तिरूपविधि विधत्ते, सा यदि तमिस्रयुक्ता भवति, तर्हि तत् तमिस्रं कियन् मडत् | 24 कोपि मनुजो द्वौ प्रभू सेवितुं न शक्नोति, यस्माद् अकं संमन्य तदन्यं न सम्मन्यते, यद्वा अेकत्र मनो निधाय तदन्यम् अवमन्यते; तथा यूयमपीश्वरं लक्ष्मीत्रेत्युभे सेवितुं न शक्नुथ | 25 अपरम् अहं युष्मत्स्यं तथ्यं कथयामि, किं भक्षिष्यामः? किं पास्यामः? इति प्राणधारणाय मा यिन्तयत; किं परिधास्यामः? इति कायरक्षणाय न यिन्तयत; भक्ष्यात् प्राणा वसनाञ्च वपूंषि किं श्रेष्ठाणि न डि? 26 विहायसो विहङ्गमान् विलोकयत; ते नोच्यते न कृत्यते भाएऽगारे न सञ्जीयतेऽपि; तथापि युष्माकं स्वर्गस्थः पिता तेभ्य आडावं वितरति | 27 यूयं तेभ्यः किं श्रेष्ठा न भवथ? युष्माकं कश्चित् मनुजः यिन्तयन् निजायुषः क्षणमपि वर्द्धयितुं शक्नोति? 28 अपरं वसनाय कुतश्चिन्तयत? क्षेत्रोत्पन्नानि पुष्पाणि कथं वर्द्धन्ते तदालोचयत | तानि तन्तून् नोत्पाद्यन्ति किमपि कार्यं न कुर्वन्ति; 29 तथाप्यहं युष्मान् वदामि, सुलोमान् तादृग् अश्वयर्चवानपि तत्पुष्पमिव विभूषितो नासीत् | 30 तस्मात् क्षध विधमानं श्रः युल्ल्यां निक्षेप्यते तादृशं यत् क्षेत्रस्थितं कुसुमं तत् यदीश्वर एत्थं विभूषयति, तर्हि हे स्तोत्रप्रत्ययिनो युष्मान् किं न परिधापयिष्यति? 31 तस्मात् अस्माभिः किमन्यते? किञ्च पायिष्यते? किं वा परिधायिष्यते, इति न यिन्तयत | 32 यस्मात् देवार्यका अपीति येष्टन्ते; अंतेषु द्रव्येषु प्रयोजनमस्तीति युष्माकं स्वर्गस्थः पिता जानाति | 33 अतश्चेव प्रथमतः ईश्वरीयराज्यं धर्मञ्च येष्टध्वं, तत अेतानि वस्तूनि युष्मत्स्यं प्रदायिष्यन्ते | 34 श्वः कृते मा यिन्तयत, श्वश्चेव स्वयं स्वमुद्दिश्य यिन्तयिष्यति; अधतनी या यिन्ता साधकृते प्रयुरतरा |

7 यथा यूयं दोषीकृता न भवथ, तद्गृतेऽन्यं दोषिणां मा कुरुत | 2 यतो यादृशेन दोषेण यूयं परान् दोषिणः कुरुथ, तादृशेन दोषेण यूयमपि दोषीकृता भविष्यथ, अन्यञ्च येन परिमाणेन युष्माभिः परिमीयते, तेनैव परिमाणेन युष्मत्कृते परिमायिष्यते | 3 अपरञ्च निजजनने या नासा विधत्ते, ताम् अनालोच्य तव सडजस्य लोचने यत् तृणम् आस्ते, तदेव कुतो वीक्षसे? 4 तव निजलोचने नासायां विधमानायां, हे भ्रातः, तव नयनात् तृणं बहिष्कर्तुं अनुजानीडि, कथामेतां निजसडजय कथं कथयितुं शक्नोषि? 5 हे कपटिन, आदी निजनयनात् नासां बहिष्कर्तुं ततो निजदृष्टौ सुप्रसन्नानायां तव भ्रातृ लोचनात् तृणं बहिष्कर्तुं शक्यसि | 6 अन्यञ्च सारमेयेभ्यः पवित्रवस्तूनि मा वितरत, वराडाणां समक्षञ्च मुक्ता मा निक्षिपत; निक्षेपाणात् ते ताः सव्याः पदे ईलयिष्यन्ति, परावृत्य युष्मानपि विदारयिष्यन्ति | 7 यायध्वं ततो युष्मत्स्यं दायिष्यते; मृगयध्वं तत उद्देशं लप्यध्वे; द्वारम् आडत, ततो युष्मत्कृते मुक्तं भविष्यति | 8 यस्माद् येन याच्यते, तेन लभ्यते; येन मृगयते तेनोद्देशः प्राच्यते; येन य द्वारम् आडन्त्यते, तद्गृते द्वारं मोच्यते | 9 आत्मजेन पूषे प्रार्थिते तस्मै पाषाणं विव्राणयति, 10 मीने याच्यते य तस्मै भुजंगं वितरति, अतादृशः पिता युष्माकं मध्ये क आस्ते? 11 तस्माद् यूयम् अबद्राः सन्तोऽपि यदि निजबालकेभ्य उत्तमं द्रव्यं दातुं जानीथ, तर्हि युष्माकं स्वर्गस्थः पिता स्वीययाचकेभ्यः किमुत्तमानि वस्तूनि न दास्यति? 12 यूष्मान् प्रतीतरेषां यादृशो व्यवहारो युष्माकं प्रियः, यूयं तान् प्रति तादृशानेव व्यवहारान् विधत्त; यस्माद् व्यवस्थाभविष्यद्दानिं वयनानाम् इति सारम् | 13 सङ्घीर्णद्वारेण प्रविशत; यतो नरकगमनाय यद् द्वारं तद् विस्तीर्णं यच्य वर्त्म तद् बृहत् तेन भडवः प्रविशन्ति | 14 अपरं स्वर्गगमनाय यद् द्वारं तत् कीदृग् संकीर्णं | यच्य वर्त्म तत् कीदृग् दुर्गमम् | तद्द्वेषारः कियन्तोऽल्पाः | 15 अपरञ्च ये जना भेषवेशेन युष्माकं समीपम् आगच्छन्ति, किन्वन्तर्दुरन्ता वृका अेतादृशेभ्यो भविष्यद्दाहिभ्यः सावधाना भवत, यूयं इलेन तान् परिच्येत् शक्नुथ | 16 मनुजाः किं कएटकिनो वृक्षाद् द्राक्षाडलानि शृणालकोलितश्च उडुम्बरङ्गलानि शातयन्ति? 17 तद्गृ उत्तम अेव पाएप उत्तमङ्गलानि जनयति, अधमपाएपअेवाधमङ्गलानि जनयति | 18 किन्तूत्तमपाएपः कदाच्यधमङ्गलानि जनयितुं न शक्नोति, तथाधमोपि पाएप उत्तमङ्गलानि जनयितुं न शक्नोति | 19 अपरं ये ये पाएपा अधमङ्गलानि जनयन्ति, ते कृता वह्नौ क्षिप्यन्ते | 20 अतश्चेव यूयं इलेन तान् परिच्येथ | 21 ये जना मां प्रभुं वदन्ति, ते सव्यं स्वर्गराज्यं प्रवेक्ष्यन्ति तन्न, किन्तु यो मानवो मम स्वर्गस्थस्य पितुरिष्टं कर्म करोति स अेव प्रवेक्ष्यति | 22 तद् द्विने भडवो मां वदिष्यन्ति, हे प्रभो हे प्रभो, तव

नाम्ना किमस्मामि र्भविष्यद्वाक्यं न व्याहृतं? तव नाम्ना भूताः किं न त्याजिताः? तव नाम्ना किं नानाद्भूतानि कर्माणि न कृतानि? 23 तदाहं वद्विष्यामि, हे कुडुर्भकारिणो युष्मान् अहं न वेद्मि, यूयं मत्समीपाद् दूरीभवत। 24 यः कश्चित् भूमैताः कथाः श्रुत्वा पालयति, स पाषाणोपरि गूढनिर्मात्रा ज्ञानिना सह भयोपमीयते। 25 यतो वृष्टौ सत्याम् आप्लाव आगते वायौ वाते य तेषु तद्रेडं लघनेषु पाषाणोपरि तस्य भित्तेस्तन् पतति 26 किन्तु यः कश्चित् भूमैताः कथाः श्रुत्वा न पालयति स सैकते गेहनिर्मात्रा ऽज्ञानिना उपमीयते। 27 यतो जलवृष्टौ सत्याम् आप्लाव आगते पवने वाते य तैर्गूढे समाघाते तत् पतति तत्पतनं भड्द् भवति। 28 यीशुनैतेषु वाक्येषु समापितेषु मानवास्तदीयोपदेशम् आश्चर्य्य मेनिरे। 29 यस्मात् स उपाध्याया एव तान् नोपदिदेश किन्तु समर्थपुरुषेणैव समुपदिदेश।

8 यदा स पर्वताद् अवारोडत् तदा बहवो मानवास्तत्पश्चाद् वव्रजुः। 2 अेकः कुष्ठवान् आगत्य तं प्रशाम्य बभाषे, हे प्रभो, यद्वि भवान् संभन्यते, तर्हि मां निरामयं कर्तुं शक्नोति। 3 ततो यीशुः करं प्रसार्य्य तस्याङ्गं स्पृशन् व्याजहार, सम्भन्येऽहं त्वं निरामयो भव; तेन स तत्क्षणात् कुष्ठेनाभोग्धि। 4 ततो यीशुस्तं जगाद, अवधेहि कथामेतं कश्चिदपि मा भूहि, किन्तु याजकस्य सन्निधिं गत्वा स्वात्मानं दर्शय मनुजेष्वो निजनिरामयत्वं प्रमाशयितुं मूसानिर्पितं द्रव्यम् उत्सृज य। 5 तदनन्तरं यीशुना कङ्कनाङ्गनामनि नगरे प्रविष्टे कश्चित् शतसेनापतिस्तत्समीपम् आगत्य विनीय बभाषे, हे प्रभो, मदीय अेको दासः पक्षाघातव्याधिना भृशं व्यथितः, सतु शयनीय आस्ते। 7 तदानीं यीशुस्तस्मै कथितवान्, अहं गत्वा तं निरामयं करिष्यामि। 8 ततः स शतसेनापतिः प्रत्यवदत्, हे प्रभो, भवान् यत् मम गेहमध्यं याति तद्योग्यभाजनं नाहमस्मि; वाङ्गात्रम् आदिशतु, तेनैव मम दासो निरामयो भविष्यति। 9 यतो मयि परनिघ्नेऽपि मम निदेशवश्याः कति कति सेनाः सन्ति, तत अेकस्मिन् यादीत्युक्ते स याति, तदन्यस्मिन् अेदीत्युक्ते स आयाति, तथा मम निजदासे कर्म्मैतत् कुर्व्वित्युक्ते स तत् करोति। 10 तदानीं यीशुस्तस्यैतत् वयो निशम्य विस्मयापन्नोऽभूत्; निजपश्चाद्गामिनो मानवान् अवोच्य, युष्मान् तथ्यं वच्मि, एसायेलीयलोकानां मध्येऽपि नैतादृशो विश्वासो मया प्राप्तः। 11 अन्यत्र्याहं युष्मान् वदामि, बहवः पूर्व्वस्याः पश्चिमायाश्च दिश आगत्य एभ्राहीमा एरुडाका याडूमा य साकम् मिलित्वा समुपवेक्ष्यन्ति; 12 किन्तु यत्र स्थाने रोदनन्तर्घर्षणो भवतस्तस्मिन् बहिर्भूतमिस्त्रे राज्यस्य सन्ताना निक्षेप्यन्ते। 13 ततः परं यीशुस्तं शतसेनापतिं जगाद, याहि, तव प्रतीत्यनुसारतो मङ्गलं भूयात्; तदा तस्मिन्नेव दएडे तदीयदासो निरामयो भवतु। 14 अनन्तरं यीशुः पितरस्य गेहमुपस्थाप्य ज्वरेण पीडितां शयनीयस्थितां तस्य श्वश्रूं वीक्षाञ्चक्रे। 15 ततस्तेन तस्याः करस्य स्पृष्टतवात् ज्वरस्तां तत्याज, तदा सा समुत्थाय तान् सिषेवे। 16 अनन्तरं सन्ध्यायां सत्यां अबुशो भूतग्रस्तमनुजान् तस्य समीपम् आनिन्युः स य वाक्येन भूतान् त्याजयामास, सर्व्वप्रकारपीडितजनांश्च निरामयान् यकार; 17 तस्मात्, सर्वा दुर्बलतास्माकं तेनैव परिधारिता। अस्माकं सकलं व्याधिं सञ्चेव संगृहीतवान्। यदेतद्वयं यिशयियभविष्यद्वादिनोक्तमासीत्, ततदा सकलमभवत्। 18 अनन्तरं यीशुश्चातुर्दिक्षु जननिवहं विलोक्य तदिन्याः पारं यातुं शिष्यान् आदिदेश। 19 तदानीम् अेक उपाध्याय आगत्य कथितवान्, हे गुरो, भवान् यत्र यास्यति तत्राहमपि भवतः पश्चाद् यास्यामि। 20 ततो यीशु जगाद, कोष्टः स्थातुं स्थानं विधते, विहायसो विडङ्गमानां नीडानि य सन्ति; किन्तु मनुष्यपुत्रस्य शिरः स्थापयितुं स्थानं न विधते। 21 अनन्तरम् अपर अेकः शिष्यस्तं बभाषे, हे प्रभो, प्रथमतो मम पितरं श्मशाने निधातुं गमनार्थं माम् अनुमन्यस्व। 22 ततो यीशुरुक्तवान् मृता मृतान् श्मशाने निदधतु, त्वं मम पश्चाद् आगच्छ। 23 अनन्तरं तस्मिन् नावमारुढे तस्य शिष्यास्तत्पश्चात् जग्मुः। 24 पश्चात् सागरस्य मध्यं तेषु गतेषु तादृशः प्रबलो ऽग्भशनिल उदतिष्ठत्, येन महातरङ्ग उत्थाय तरणिं छादितवान्, किन्तु स निद्रित आसीत्। 25 तदा शिष्या आगत्य तस्य निद्राभङ्गं कृत्वा कथयामासुः, हे प्रभो, वयं म्रियामहे, भवान् अस्माकं प्राणान् रक्षतु। 26 तदा स तान् उक्तवान्, हे अव्यविश्वसिनो यूयं कुतो विभीथ? ततः स उत्थाय वातं सागरञ्च तर्ज्यामास, ततो निर्व्वीतमभवत्। 27 अपरं मनुजा विस्मयं विलोक्य कथयामासुः, अहो वातसरित्पती अस्य किमाज्ञाग्राहिणो? कीदृशोऽयं मानवः। 28 अनन्तरं स पारं गत्वा गिदेश्यदेशम् उपस्थितवान्; तदा द्वौ भूतग्रस्तमनुजौ श्मशानस्थानाद् बहिर्भूत्वा तं साक्षात् कृतवन्तौ, तावेतादृशौ प्रयाडवास्तां यत् तेन स्थानेन कोपि यातुं नाशक्नोत्। 29 तावुचैः कथयामासतुः, हे एश्वरस्य सूनो यीशो, त्वया साकम् आवयोः कः सम्बन्धः? निरूपितकालात् प्रागेव किमावाल्यां यातनां दातुम् अत्रागतोसि? 30 तदानीं ताभ्यां किञ्चिद् दूरे वराडाणाम् अेको महाप्रजोऽचरत्। 31 ततो भूतौ तौ तस्यान्तिके विनीय कथयामासतुः, यथावां त्याजयसि, तर्हि वराडाणां मध्येप्रजम् आवां प्रेरय। 32 तदा यीशुरवदत् यातं, अनन्तरं तौ यदा मनुजौ विहाय वराडान् आश्रितवन्तौ, तदा ते सर्व्वे वराडा

उच्यस्थानात् मडाजवेन धावन्तः सागरीयतोये मज्जन्तो मभ्युः | 33 ततो वराहः पलायमाना मध्येनगरं तौ भूतग्रस्तौ प्रति यधद् अघटत, ताः सर्व्ववार्ता अवदन् | 34 ततो नागरिकाः सर्व्वे मनुजा यीशुं साक्षात् कर्तुं बहिरायाताः तत्र विलोक्य प्रार्थयाञ्चक्रिरे भवान् अस्माकं सीमातो यातु |

9 अनन्तरं यीशु नौकामारुह्य पुनः पारमागत्य निजग्रामम् आययौ | 2 ततः कतिपया जना अेकं पक्षाघातिनं स्वद्वेषिणं शाययित्वा तत्समीपम् आनयन्; ततो यीशुस्तेषां प्रतीतिं विज्ञाय तं पक्षाघातिनं जगाद, हे पुत्र, सुस्थिरो भव, तव क्लृपस्य मर्षणं ज्ञातम् | 3 तां कथां निशम्य कियन्त उपाध्याया मनःसु चिन्तितवन्त अेष मनुज एश्वरं निन्दति | 4 ततः स तेषाम् अेतादृशीं चिन्तां विज्ञाय कथितवान्, यूयं मनःसु कृत अेतादृशीं कुचिन्तां कुरुथ? 5 तव पापमर्षणं ज्ञातं, यद्वा त्वमुत्थाय गच्छ, द्वयोरनयो वांक्ययोः किं वाक्यं वक्तुं सुगमं? 6 किन्तु मेदिन्यां क्लृपुं क्षमिंतुं मनुजसुतस्य सामर्थ्यमस्तीति यूयं यथा ज्ञानीथ, तदर्थं स तं पक्षाघातिनं गदितवान्, उत्तिष्ठ, निजशयनीयं आदाय गेहं गच्छ | 7 ततः स तत्क्षणाद् उत्थाय निजगेहं प्रस्थितवान् | 8 मानवा इत्थं विलोक्य विस्मयं मेनिरे, एश्वरेण मानवाय सामर्थ्यम् एदृशं दत्तं इति कारणात् तं धन्यं बभाषिरे य | 9 अनन्तरं यीशुस्तत्स्थानाद् गच्छन् गच्छन् करसंग्रहस्थाने समुपविष्टं भविनामानम् अेकं मनुजं विलोक्य तं बभाषे, मम पश्चाद् आगच्छ, ततः स उत्थाय तस्य पश्चाद् वप्राज | 10 ततः परं यीशौ गृहे भोक्तुम् उपविष्टे बहवः करसंग्राहिणः क्लृपिणश्च मानवा आगत्य तेन साकं तस्य शिष्यैश्च साकम् उपविशुः | 11 इड्रिगिनस्तद् दृष्ट्वा तस्य शिष्यान् बभाषिरे, युष्माकं गुरुः किं निमित्तं करसंग्राहिभिः क्लृपिभिश्च साकं भुंक्त? 12 यीशुस्तत् श्रुत्वा तान् प्रत्यवदत्, निरामयलोकानां चिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति, किन्तु सामयलोकानां प्रयोजनमास्ते | 13 अतो यूयं यात्वा वयनस्यास्यार्थं शिक्षध्वम्, दयायां मे यथा प्रीतिर्न तथा यज्ञकर्म्मणि | यतोऽहं धार्मिकान् आह्वातुं नागतोऽस्मि किन्तु मनः परिवर्तयितुं पापिन आह्वातुम् आगतोऽस्मि | 14 अनन्तरं योहनः शिष्यास्तस्य समीपम् आगत्य कथयामासुः, इड्रिगिनो वयञ्च पुनः पुनरुपवसामः, किन्तु तव शिष्या नोपवसन्ति, कुतः? 15 तदा यीशुस्तान् अवोचत् यावत् सभूनां संज्ञं कन्याया वरस्तिष्ठति, तावत् किं ते विलापं कर्तुं शक्नुवन्ति? किन्तु यदा तेषां संज्ञाद् वरं नयन्ति, तादृशः समय आगमिष्यति, तदा ते उपवत्स्यन्ति | 16 पुरातनवसने कोपि नवीनवस्त्रं न योजयति, यस्मात् तेन योजितेन पुरातनवसनं छिनत्ति तच्छिद्रञ्च बहुकुत्सितं दृश्यते | 17 अन्यञ्च पुरातनकुत्वां कोपि नवानगोस्तनीरसं न निदधाति, यस्मात् तथा कृते कुतू विदीर्यते तेन गोस्तनीरसः पतति कुतूश्च नश्यति; तस्मात् नवीनायां कुत्वां नवीनो गोस्तनीरसः स्थाप्यते, तेन द्वयोरवनं भवति | 18 अपरं तेनैतत्कथाकथनकाले अेकोऽधिपतिस्तं प्रागभ्य बभाषे, मम दृढिता प्रायेणैतावत्काले मृता, तस्माद् भवानागत्य तस्या गात्रे हस्तमर्षयतु, तेन सा जिविष्यति | 19 तदानीं यीशुः शिष्यैः साकम् उत्थाय तस्य पश्चाद् वप्राज | 20 इत्यनन्तरं द्वादशवत्सरान् यावत् प्रदरामयेन शीर्षका नारी तस्य पश्चाद् आगत्य तस्य वसनस्य ग्रन्थिं पश्यसुः; 21 यस्मात् मया केवलं तस्य वसनं स्पृष्ट्वा स्वास्थ्यं प्राप्यते, सा नारीति मनसि निश्चितवती | 22 ततो यीशुर्वदनं परावर्त्य तां जगाद, हे कन्ये, त्वं सुस्थिरा भव, तव विश्वासस्त्वां स्वस्थामकार्षीत् | अेतद्वाक्ये गदितअेव सा योषित् स्वस्थाम्भूत् | 23 अपरं यीशुस्तस्याध्याक्षस्य गेहं गत्वा वादकप्रभृतीन् बहून् लोकान् शब्दायमानान् विलोक्य तान् अवदत्, 24 पन्थानं त्यज, कन्येयं नाप्रियत निद्रितास्ते; कथामेतां श्रुत्वा ते तमुपजडसुः | 25 किन्तु सर्व्वेषु बहिष्कृतेषु सोऽव्यन्तरं गत्वा कन्यायाः करं धृतवान्, तेन सोदतिष्ठत्; 26 ततस्तत्कर्म्मणो यशः कृत्स्नं तं देशं व्याप्तवत् | 27 ततः परं यीशुस्तस्मात् स्थानाद् यात्रां चकार; तदा हे दायूदः सन्तान, अस्मान् दयस्व, इति वदन्तौ द्वौ जनावन्धौ प्रोयेराडूयन्तौ तत्पश्चाद् वप्रजतुः | 28 ततो यीशौ गेहमध्यं प्रविष्टं तावपि तस्य समीपम् उपस्थितवन्तौ, तदानीं स तौ पृष्टवान् कर्म्मैतत् कर्तुं मम सामर्थ्यम् आस्ते, युवां किमिति प्रतीथः? तदा तौ प्रत्युयतुः, सत्यं प्रभो | 29 तदानीं स तयो लोचनानि स्पृशन् बभाषे, युवयोः प्रतीत्यनुसाराद् युवयो मर्झणं भूयात् | तेन तत्क्षणात् तयो नेत्राणि प्रसन्नान्यभवन्, 30 पश्चाद् यीशुस्तौ दृढमाज्ञाप्य जगाद, अवधत्तम् अेतां कथां कोपि मनुजो म ज्ञानीयात् | 31 किन्तु तौ प्रस्थाप्य तस्मिन् कृत्स्ने देशे तस्य कीर्तिं प्रकाशयामासतुः | 32 अपरं तौ बहिर्यात अेतस्मिन्नन्तरं मनुजा अेकं भूतग्रस्तमूकं तस्य समीपम् आनीतवन्तः | 33 तेन भूते त्याजिते स मूकः कथां कथयितुं प्रारभत, तेन जना विस्मयं विज्ञाय कथयामासुः, एसायेलो वंशे कदापि नेदृगदृश्यत; 34 किन्तु इड्रिगिनः कथयाञ्चक्रुः भूताधिपतिना स भूतान् त्याजयति | 35 ततः परं यीशुस्तेषां भजनभवन उपदिशन् राज्यस्य सुसंवाहं प्रचारयन् लोकानां यस्य य आमयो या य पीडासीत्, तान् शमयन् शमयन्श्च सर्व्वानि नगरानि ग्रामान्श्च बभ्राम् | 36 अन्यञ्च मनुजान् व्याकुलान् अरक्षकभेषानिव य त्यक्तान् निरीक्ष्य तेषु

कारुणिकः सन् शिष्यान् अवदत्, 37 शस्यानि प्रयुराणि सन्ति, किन्तु छेत्तारः स्तोकाः | 38 क्षेत्रं प्रत्यपरान् छेदकान् प्रहेतुं शस्यस्वामिनं प्रार्थयध्वम् |

10 अनन्तरं यीशु द्वादशशिष्यान् आहूयामेध्यभूतान् त्याजयितुं सर्वप्रकाररोगान् पीडाश्च शमयितुं तेभ्यः सामर्थ्यमदात् |
 2 तेषां द्वादशप्रेष्याणां नामान्येतानि | प्रथमं शिमोनं यं पितरं वदन्ति, ततः परं तस्य सद्यज आन्द्रियः, सिवदियस्य पुत्रो याकूब् 3 तस्य सद्यजो योऽहः; द्विलिप् बर्धलमय थोमाः करसंत्राडी मथिः, आल्देयपुत्रो याकूब्, 4 किनानीयः शिमोन, य एष्करियोतीययिडूदाः फ्रीष्टे परकरेडर्पयत् | 5 अेतान् द्वादशशिष्यान् यीशुः प्रेषयन् एत्याज्ञापयत्, यूयम् अन्यदेशीयानां पदवीं शेमिरोएीयानां किमपि नगरञ्च न प्रविश्ये 6 एसायेल्गोत्रस्य ङारिता ये ये मेषास्तेषामेव समीपं यात | 7 गत्वा गत्वा स्वर्गस्य राजत्वं सविधमभवत्, अेतां कथां प्रचारयत् | 8 आभयत्रस्तान् स्वस्थान् कुरुत्, कुष्ठिनः परिष्कुरुत्, मृतलोकान् ज्वययत्, भूतान् त्याजयत्, विना मूल्यं यूयम् अलभध्वं विनेव मूल्यं विश्राणयत् | 9 किन्तु स्वेषां कटिबन्धेषु स्वएङ्गयताभ्राणां किमपि न गृह्णीत | 10 अन्यस्य यात्रायै येवसम्पुटे वा द्वितीयवसनं वा पादुके वा यष्टिः, अेतान् मा गृह्णीत, यतः कार्यकृतं भर्तुं योग्यो भवति | 11 अपरं यूयं यत् पुरं यत्र ग्रामं प्रविशथ, तत्र यो जन्तो योग्यपात्रं तमवगत्य यानकालं यावत् तत्र तिष्ठत | 12 यदा यूयं तद्रेडं प्रविशथ, तदा तमाशिषं वदत | 13 यदि स योग्यपात्रं भवति, तर्हि तत्कल्याणं तस्मै भविष्यति, नोयेत् साशीर्षुभ्मभ्यमेव भविष्यति | 14 किन्तु ये जना युष्माकमातिथ्यं न विदधति युष्माकं कथाञ्च न शृण्वन्ति तेषां गेडात् पुराद्वा प्रस्थानकाले स्वपद्वीः पातयत् | 15 युष्मानं तथ्यं वस्मि विचारदिने तत्पुरस्य दशातः सिदोममोरापुरयोर्दशा सद्यतरा भविष्यति | 16 पश्यत, वृक्षयूथमध्ये मेषः यथाविस्तथा युष्मान् प्रडिण्णोमि, तस्माद् यूयम् अङ्घ्रिरेव सतर्काः कपोताएवाङ्घ्रिसका भवत | 17 नृभ्यः सावधाना भवत; यतस्ते रूयं राजसंसदि समर्पिष्यध्वे तेषां भजनगेडे प्रङ्गारिष्यध्वे | 18 यूयं मन्नामहेतोः शास्तृणां राजाञ्च समक्षं तानन्यदेशिनश्चाधि साक्षित्वाथमानेभ्यध्वे | 19 किन्त्वित्थं समर्पिता यूयं कथं किमुत्तरं वक्ष्यथ तत्र मा चिन्तयत, यतस्तदा युष्माभि र्यद् वक्तव्यं तत् तदएडे युष्मन्मनः सु समुपस्थास्यति | 20 यस्मात् तदा यो वक्ष्यति स न यूयं किन्तु युष्माकमन्तरस्थः पित्रात्मा | 21 सद्यजः सद्यजं तातः सुतञ्च मृतौ समर्पिष्यति, अपत्यागि स्वस्वपित्रो विपक्षीभूय तौ धातयिष्यन्ति | 22 मन्महेतोः सर्वे जना युष्मान् ऋतीयिष्यन्ते, किन्तु यः शेषं यावद् धैर्यं धृत्वा स्थास्यति, स त्रायिष्यते | 23 ते र्यदा यूयमेकपुरे ताडिष्यध्वे, तदा यूयमन्यपुरं पलायध्वं युष्मानं तथ्यं वस्मि यावन्मनुजसुतो नैति तावद् एसायेल्देशीयसर्वनगरत्रमणं समापयितुं न शक्यथ | 24 गुरोः शिष्यो न मङ्गान्, प्रभोर्दसो न मङ्गान् | 25 यदि शिष्यो निजगुरो र्दसिश्च स्वप्रभोः समानो भवति तर्हि तद् यथेष्टं | येतैर्गृहपतिर्भूतराज उच्यते, तर्हि परिवाराः किं तथा न वक्ष्यन्ते? 26 किन्तु तेभ्यो यूयं मा बिभीत, यतो यन्न प्रकाशिष्यते, तादृक् छादितं किमपि नास्ति, यथ्य न व्यञ्चिष्यते, तादृग् गुप्तं किमपि नास्ति | 27 यदहं युष्मान् तमसि वस्मि तद् युष्माभिर्दिपतौ कथ्यतां; कर्णाभ्यां यत् श्रूयते तद् गेडोपरि प्रयार्थ्यतां | 28 ये कायं हन्तुं शक्नुवन्ति नात्मानं, तेभ्यो मा भैष्ट; यः कायात्मानौ निरये नाशयितुं, शक्नोति, ततो बिभीत | (Geenna g1067) 29 द्वौ यटकौ किमेकताम्रमुद्रया न विक्रीयेते? तथापि युष्मत्तातानुमतिं विना तेषामेकोपि भुवि न पतति | 30 युष्मच्छिरसां सर्वकया गणितोः सन्ति | 31 अतो मा बिभीत, यूयं बहुयटकेभ्यो बहुमूल्याः | 32 यो मनुजसाक्षान्मामङ्गीकुरुते तमहं स्वर्गस्थतातसाक्षाद्गीकारिष्ये | 33 पृथ्व्यामहं शान्तिं दातुमागतएति मानुभवत्, शान्तिं दातुं न किन्त्वसिं | 34 पितृमातृश्रूभिः साकं सुतसुताबधू विरोधयितुञ्चागतेस्मि | 35 ततः स्वस्वपरिवारभवे नृशत्रु र्भविता | 36 यः पितरि मातरि वा मनोधिक्तं प्रीयते, स न मर्दहः; 37 यश्च सुतो सुतायां वा मनोधिक्तं प्रीयते, सेपि न मर्दहः | 38 यः स्वकुशं गृह्णन् मत्पश्चान्नैति, सेपि न मर्दहः | 39 यः स्वप्राणानवति, स तान् ङारयिष्यते, यस्तु मत्कृते स्वप्राणान् ङारयति, स तानवति | 40 यो युष्माकमातिथ्यं विदधाति, स ममातिथ्यं विदधाति, यश्च ममातिथ्यं विदधाति, स मत्प्रेरकस्यातिथ्यं विदधाति | 41 यो भविष्यद्वादीति ज्ञात्वा तस्यातिथ्यं विधत्ते, स भविष्यद्वादिनः इलं लभ्यते, यश्च धार्मिक एति विदित्वा तस्यातिथ्यं विधत्ते स धार्मिकमानवस्य इलं प्राप्स्यति | 42 यश्च कश्चित् अेतेषां क्षुद्रनराणाम् यं कञ्चनैकं शिष्य एति विदित्वा कंसैकं शीतलसलिलं तस्मै दत्ते, युष्मानं तथ्यं वदामि, स केनापि प्रकारेण इलेन न वञ्चिष्यते |

11 एत्थं यीशुः स्वद्वादशशिष्याणामाज्ञापनं समाप्य पुरे पुर उपदेष्टुं सुसंवादं प्रचारयितुं तत्स्थानात् प्रतस्थे | 2 अनन्तरं योऽहं कारायां तिष्ठन् चि्रस्य कर्मणां वार्त्ता प्राप्य यस्यागमनवार्त्तासीत् सअेव किं त्वं? वा वयमन्यम् अपेक्षिष्यामहे?

3 अेतत् प्रष्टुं निजौ द्वौ शिष्यौ प्राडिणोत् । 4 यीशुः प्रत्यवोचत्, अन्धा नेत्राणि लभन्ते, भञ्जा गच्छन्ति, कुष्ठिनः स्वस्था भवन्ति, अधिराः शृण्वन्ति, मृता जिवन्त उत्तिष्ठन्ति, दरिद्राणां समीपे सुसंवाहः प्रथार्यत, 5 अेतानि यधद् युवां शृणुथः पश्यथश्च गत्वा तद्गतार्तां योडनं गदतं । 6 यस्याडं न विघ्नीभवामि, सअवे धन्यः । 7 अनन्तरं तयोः प्रस्थितयो र्थीशु योडनम् उद्दिश्य जनान् जगाद, यूयं किं द्रष्टुं वडिर्मध्येप्रान्तरम् अगच्छत? किं वातेन कम्पितं नलं? 8 वा किं वीक्षितुं वडिर्गतवन्तः? किं परिडितसूक्ष्मवसनं मनुजमेकं? पश्यत, ये सूक्ष्मवसनि परिदधति, ते राजधान्यां तिष्ठन्ति । 9 तर्हि यूयं किं द्रष्टुं बडिर्गमत, किमेकं भविष्यद्वादिनं? तदेव सत्यं । युष्मानडं वदामि, स भविष्यद्वादिनोपि मडान्; 10 यतः, पश्य स्वकीयदूतोयं त्यदत्रे प्रेष्यते मया । स गत्वा तव पन्थानं स्मयक् परिष्करिष्यति । अेतद्वयनं यमधि विप्रितमास्ते सोडयं योडन् । 11 अपरं युष्मानडं तथ्यं ब्रवीमि, मज्जयितु योडनः श्रेष्ठः कोपि नारीतो नाजायत; तथापि स्वर्गराज्यमध्ये सर्वेत्यो यः क्षुद्रः स योडनः श्रेष्ठः । 12 अपरञ्च आ योडनोडध यावत् स्वर्गराज्यं बलादाकान्तं भवति आकमिनश्च जना बलेन तद्विदुर्वन्ति । 13 यतो योडनं यावत् सर्वभविष्यद्वादिभिर्व्यवस्थया य उपदेशः प्राकाश्यत । 14 यद्वि यूयमिदं वाक्यं ब्रवीतु शकनुथ, तर्हि श्रेयः, यस्यागमनस्य वयनमास्ते सोडयम् अेलियः । 15 यस्य श्रोतुं कर्णौ स्तः स शृणोतु । 16 अेतं विदमानजनाः के र्भयोपमीयन्ते? ये बालका उडु उपविश्य स्वं स्वं बन्धुमाडूय वदन्ति, 17 वयं युष्माकं समीपे वंशीरवाद्याम, किन्तु यूयं नानृत्यत; युष्माकं समीपे य वयभरोडिम, किन्तु यूयं न व्यलपत, तादृशैर् बालकैस्त उपमायिष्यन्ते । 18 यतो योडन् आगत्य न लुक्तवान् न पीतवांश्च, तेन लोका वदन्ति, स भूतग्रस्त एति । 19 मनुजसुत आगत्य लुक्तवान् पीतवांश्च, तेन लोका वदन्ति, पश्यत अेष लोक्ता मधपाता याडालपापिनां बन्धश्च, किन्तु ज्ञानिनो ज्ञानव्यवहारं निर्दोषं जानन्ति । 20 स यत्र यत्र पुरे बह्वाश्चर्य्यं कर्म कृतवान्, तन्निवासिनां मनःपरावृत्त्यभावात् तानि नगराणि प्रति लन्तेत्युक्ता कथितवान्, 21 डा कोरासीन्, डा बैत्सैडे, युष्मन्मध्ये यधदाश्चर्य्यं कर्म कृतं यद्वि तत् सोरसीडोन्नगर अकारिष्यत, तर्हि पूर्वमेव तन्निवासिनः शाणवसने भस्मनि योपविशन्तो मनांसि परावर्त्तिष्यन्त । 22 तस्मादडं युष्मान् वदामि, विचारदिने युष्माकं दशातः सोरसीडोने ईशा सहातरा भविष्यति । 23 अपरञ्च अत कडर्नाडूम्, त्वं स्वर्गं यावदुन्नतोसि, किन्तु नरके निक्षेप्यसे, यस्मात् त्वयि यान्याश्चर्याणि कर्माण्यकारिषत, यद्वि तानि सिडोन्नगर अकारिष्यन्त, तर्हि तदध यावदस्थास्यत् । (Mat 6: 9-16) 24 किन्तवडं युष्मान् वदामि, विचारदिने तव दएडतः सिडोमो दएडो सहातरा भविष्यति । 25 अेतस्मिन्नेव समये यीशुः पुनरुवाच, डे स्वर्गपृथिव्योरेकाधिपते पितस्त्वं ज्ञानवतो विदुषश्च लोकान् प्रत्येतानि न प्रकाश्य बालकान् प्रति प्रकाशितवान्, एति डेतोस्त्वं धन्यं वदामि । 26 डे पितः, एत्थं भवेत् यत एडं त्वदृष्टावुत्तम् । 27 पित्रा मयि सव्याणि समर्पितानि, पितरं विना कोपि पुत्रं न जानाति, यान् प्रति पुत्रेण पिता प्रकाश्यते तान् विना पुत्राड् अन्यः कोपि पितरं न जानाति । 28 डे परिश्रान्ता भाराकान्ताश्च लोका यूयं मत्सन्निधिम् आगच्छत, अडं युष्मान् विश्रमयिष्यामि । 29 अडं क्षमणशीलो नम्रमनाश्च, तस्मात् मम युगं स्वेषामुपरि धारयत मत्तः शिक्षवञ्च, तेन यूयं स्वे स्वे मनसि विश्रामं लप्स्यध्वे । 30 यतो मम युगम् अनायासं मम भारश्च लघुः ।

12 अनन्तरं यीशु विश्रामवारे शस्यमध्येन गच्छति, तदा तच्छिष्या बुभुक्षिताः सन्तः शस्यमञ्जरीश्छत्वा छित्वा पाडितुमारभन्त । 2 तद् विलोक्य डिडुशिनो यीशुं जगदुः, पश्य विश्रामवारे यत् कर्माडुर्वन्त्वं तदेव तव शिष्याः कुर्वन्ति । 3 स तान् प्रत्यावदत, दायूद् तत्सङ्गिनश्च बुभुक्षिताः सन्तो यत् कर्माडुर्वन्त्वं तत् किं युष्माभिर् नापाडि? 4 ये दर्शनीयाः पूपाः याजकान् विना तस्य तत्सङ्गिमनुजानाञ्चाभोजनीयास्त एश्वरावासं प्रविष्टेन तेन लुक्ताः । 5 अन्यस्य विश्रामवारे मध्येमन्दिरे विश्रामवारीयं नियमं लडुवन्तोपि याजका निर्दोषा भवन्ति, शास्त्रमध्ये किमिदमपि युष्माभिर् न पडितं? 6 युष्मानडं वदामि, अत्र स्थाने मन्दिरेणपि गरीयान् अेक आस्ते । 7 किन्तु दयायां मे यथा प्रीतिर् न तथा यडाकर्मणि । अेतद्वयनस्यार्थं यद्वि युयम् अजासिष्ट तर्हि निर्दोषान् डेषिणो नाकार्ये । 8 अन्यस्य मनुजसुतो विश्रामवारस्यापि पतिरास्ते । 9 अनन्तरं स तत्स्थानात् प्रस्थाय तेषां भजनभवनं प्रविष्टवान्, तदानीम् अेकः शुष्करामयवान् उपस्थितवान् । 10 ततो यीशुम् अपवदितुं मानुषाः प्रस्युः, विश्रामवारे निरामयत्वं करणियं न वा? 11 तेन स प्रत्युवाच, विश्रामवारे यद्वि कस्यचिद् अविर् गतं पतति, तर्हि यस्तं धृत्वा न तोलयति, अेतादृशो मनुजो युष्माकं मध्ये क आस्ते? 12 अवे मानवः किं नडि श्रेयान्? अतो विश्रामवारे डितकर्म कर्त्तव्यं । 13 अनन्तरं स तं मानवं गदितवान्, करं प्रसारय; तेन करं प्रसारिते सोन्यकरवत् स्वस्थोडभवत् । 14 तदा डिडुशिनो बडिर्भूय कथं तं डनिष्याम एति कुमन्त्राणां तन्त्रातिकूव्येन यकुः । 15 ततो यीशुस्तद् विदित्वा स्थानान्तरं गतवान्; अन्येषु बडुनरेषु तत्यश्चाद् गतेषु तान् स निरामयान् कृत्वा एत्याज्ञापयत्, 16 यूयं मां न परिचाययत । 17 तस्मात् मम प्रीयो मनोनीतो

मनसस्तुष्टिकारकः। मदीयः सेवको यस्तु विधते तं समीक्षतां। तस्योपरि स्वकीयात्मा मया संस्थापयिष्यते। तेनान्यदेशजातेषु व्यवस्था संप्रकाशयते। 18 केनापि न विरोधं स विवाहः करिष्यति। न य राजपथे तेन वयनं श्रावयिष्यते। 19 व्यवस्था यद्विता यावत् नहि तेन करिष्यते। तावत् नलो विदीर्णोऽपि भंक्ष्यते नहि तेन य। तथा सधुमवर्तिञ्च न स निर्व्यापयिष्यते। 20 प्रत्याशाञ्च करिष्यन्ति तन्नाम्नि भिन्नादेशजाः। 21 यान्येतानि वयनानि यिश्चियिष्यद्वादिना प्रोक्तान्यासन्, तानि सङ्कलान्भवन्। 22 अनन्तरं लोके स्तत्समीपम् आनीतो भूतग्रस्तान्धमूकैकमनुजस्तेन स्वस्थीकृतः, ततः सोऽन्धो भूको द्रष्टुं वक्तुञ्चाराब्धवान्। 23 अनेन सर्व्वे विस्मिताः कथयाञ्चक्रुः, अेषः किं दायूहः सन्तानो नहि? 24 किन्तु द्विजशिनस्तत् श्रुत्वा गदितवन्तः, बाक्सिभूम्नाम्नो भूतराजस्य साहाय्यं विना नायं भूतान् त्याजयति। 25 तदानीं यीशुस्तेषाम् घृति मानसं विज्ञाय तान् अवदत् किञ्चन राज्ञ्यं यदि स्वविपक्षाद् भिद्यते, तर्हि तत् उच्छिद्यते; यत्र किञ्चन नगरं वा गृहं स्वविपक्षाद् विभिद्यते, तत् स्थातुं न शक्नोति। 26 तद्वत् शयतानो यदि शयतानं बहिः कृत्वा स्वविपक्षात् पृथक् पृथक् भवति, तर्हि तस्य राज्ञ्यं केन प्रकारेण स्थास्यति? 27 अहञ्च यदि बाक्सिभूमा भूतान् त्याजयामि, तर्हि युष्माकं सन्तानाः केन भूतान् त्याजयन्ति? तस्माद् युष्माकम् अतद्विचारयितारस्त अवे भविष्यन्ति। 28 किन्तवदं यदीश्वरात्मना भूतान् त्याजयामि, तर्हीश्वरस्य राज्ञ्यं युष्माकं सन्निधिमागतवत्। 29 अन्यञ्च कोपि बलवन्तं जन् प्रथमतो न बद्द्वया केन प्रकारेण तस्य गृहं प्रविश्य तद्द्वयादि लोडयितुं शक्नोति? किन्तु तत् कृत्वा तदीयगृहस्य द्रव्यादि लोडयितुं शक्नोति। 30 यः कश्चित् मम स्वपक्षीयो नहि स विपक्षीय आस्ते, यत्र मया साकं न संगृह्णाति, स विकिरति। 31 अतयेव युष्मानदं वदामि, मनुजानां सर्व्वप्रकारपापानां निन्दायाश्च भर्षणं भवितुं शक्नोति, किन्तु पवित्रस्यात्मनो विरुद्धनिन्दाया भर्षणं भवितुं न शक्नोति। 32 यो मनुजसुतस्य विरुद्धां कथां कथयति, तस्यापराधस्य क्षमा भवितुं शक्नोति, किन्तु यः कश्चित् पवित्रस्यात्मनो विरुद्धां कथां कथयति नेडलोके न प्रेत्य तस्यापराधस्य क्षमा भवितुं शक्नोति। (aion g165) 33 पादपं यदि भद्रं वदथ, तर्हि तस्य इलमपि साधु वक्तव्यं, यदि य पादपं असाधु वदथ, तर्हि तस्य इलमप्यसाधु वक्तव्यं; यतः स्वीयस्वीयइदलेन पादपः परिशीयते। 34 रे भुजगवंशा यूयमसाधवः सन्तः कथं साधु वाक्यं वक्तुं शक्यथ? यस्माद् अन्तःकरणस्य पूर्णभावानुसाराद् वदनाद् वयो निर्गच्छति। 35 तेन साधुर्मानवोऽन्तःकरणरूपात् साधुभाएडागारात् साधु द्रव्यं निर्गमयति, असाधुर्मानुषस्त्वसाधुभाएडागाराद् असाधुवस्तूनि निर्गमयति। 36 किन्तवदं युष्मान् वदामि, मनुजा यावन्त्यालस्यवयांसि वदन्ति, विचारदिने तद्दुत्तरमवश्यं दातव्यं, 37 यतस्त्वं स्वीयवयोभिर्निरपराधः स्वीयवयोभिश्च सापराधो गण्धिष्यसे। 38 तदानीं कतिपया उपाध्यायाः द्विजशिनश्च जगदुः, हे गुरो वयं भवन्तः किञ्चन लक्ष्म दिदृक्षामः। 39 तदा स प्रत्युक्तवान्, दृष्टो व्यभिचारी य वंशो लक्ष्म भूयते, किन्तु भविष्यद्वादिनो यूनसो लक्ष्म विहायान्यत् किमपि लक्ष्म ते न प्रदर्शयिष्यन्ते। 40 यतो यूनम् यथा त्र्यहोरात्रं भूङ्ग्मीनस्य कुक्षावासीत्, तथा मनुजपुत्रोपि त्र्यहोरात्रं मेदिन्या मध्ये स्थास्यति। 41 अपरं नीनिवीया मानवा विचारदिने अतद्दंशीयानां प्रतिकूलम् उत्थाय तान् दोषिणः करिष्यन्ति, यस्मात्ते यूनस उषेदशात् मनांसि परावर्तयाञ्चक्रिरे, किन्त्वत्र यूनसोपि गुरुतर अेक आस्ते। 42 पुनश्च दक्षिणदेशीया राज्ञी विचारदिने अतद्दंशीयानां प्रतिकूलमुत्थाय तान् दोषिणः करिष्यति यतः सा राज्ञी सुलेमनो विधायाः कथां श्रोतुं मेदिन्याः सीमन् आगच्छत्, किन्तु सुलेमनोपि गुरुतर अेको जनीऽत्र आस्ते। 43 अपरं मनुजाद् बहिर्गतो ऽपवित्रभूतः शुष्कस्थानेन गत्वा विश्रामं गवेषयति, किन्तु तदलभमानः स वक्ति, यस्मा; निकेतनाद् आगमं, तदेव वेश्म पकावृत्य यामि। 44 पश्चात् स तत् स्थानम् उपस्थाप्य तत् शून्यं माञ्जिर्जत् शोभितञ्च विलोक्य प्रजन् स्वतोपि दृष्टतरान् अन्यसप्तभूतान् सञ्जिनः करोति। 45 ततस्ते तत् स्थानं प्रविश्य निवसन्ति, तेन तस्य मनुजस्य शेषदशा पूर्वंदशातोतीवाशुभा भवति, अेषां दृष्टवंश्यानामपि तथैव घटिष्यते। 46 मानवेत्य अेषां कथनां कथनकाले तस्य माता सङ्जाश्च तेन साकं काञ्चित् कथां कथयितुं वाञ्छन्तो बहिरेव स्थितवन्तः। 47 ततः कश्चित् तस्मै कथितवान्, पश्य तव जननी सङ्जाश्च त्वया साकं काञ्चन कथां कथयितुं कामयमाना बहिस्तिष्ठन्ति। 48 किन्तु स तं प्रत्यवदत्, मम का जननी? के वा मम सङ्जाः? 49 पश्चात् शिष्यान् प्रति करं प्रसार्य कथितवान्, पश्य मम जननी मम सङ्जाश्चैते; 50 यः कश्चित् मम स्वर्गस्थस्य पितुरिष्टं कर्म कुरुते, सअवे मम भ्राता भगिनी जननी य।

13 अपरञ्च तस्मिन् दिने यीशुः सदानो गत्वा सरित्पते रोधसि समुपविवेश। 2 तत्र तत्सन्निधौ बहुजानां निवहोपस्थितेः

स तरणिमारुह्य समुपाविशत्, तेन मानवा रोधसि स्थितवन्तः। 3 तदानीं स दृष्टान्तैस्तान् घृत्यं बहुशु उपदिष्टवान्। पश्यत, कश्चित् कृषीवलो बीजानि वपन् बहिर्जगाम, 4 तस्य वपनकाले कतिपयबीजेषु मार्गोपश्वं पतितेषु विहगास्तानि भक्षितवन्तः। 5 अपरं कतिपयबीजेषु स्तोडमधुक्तपाषाणेषु पतितेषु मृदल्पत्वात् तत्क्षणात् तान्यङ्कुरितानि, 6 किन्तु रवावुदिते

६७ धानि तेषां मूलाप्रविष्टत्वात् शुष्कतां गतानि च | 7 अपरं कतिपयबीजेषु कण्टकानां मध्ये पतितेषु कण्टकान्येधित्वा तानि जग्रसुः | 8 अपरञ्च कतिपयबीजानि उर्वरायां पतितानि; तेषां मध्ये कानियित् शतगुणानि कानियित् षष्टिगुणानि कानियित् त्रिंशद्गुणानि इलानि इवितवन्ति | 9 श्रोतुं यस्य श्रुती आसाते स शृणुयात् | 10 अनन्तरं शिष्यैरागत्य सोऽपृच्छयत्, भवता तेभ्यः कुतो दृष्टान्तकथा कथ्यते? 11 ततः स प्रत्यवदत्, स्वर्गराज्यस्य निगूढां कथां वेदितुं युष्मभ्यं सामर्थ्यमदायि, किन्तु तेभ्यो नादायि | 12 यस्माद् यस्यान्तिके वद्धते, तस्माद्येव दायिष्यते, तस्मात् तस्य बाहुल्यं भविष्यति, किन्तु यस्यान्तिके न वद्धते, तस्य यत् किञ्चनारस्ते, तदपि तस्माद् आदायिष्यते | 13 ते पश्यन्तोपि न पश्यन्ति, शृण्वन्तोपि न शृण्वन्ति, बुध्यमाना अपि न बुध्यन्ते च, तस्मात् तेभ्यो दृष्टान्तकथा कथ्यते | 14 यथा कर्णैः श्रोष्यथ यूयं वै किन्तु यूयं न भोत्स्यथ | नेत्रैर्द्रक्षथ यूयञ्च परिज्ञातुं न शक्यथ | ते मानुषा यथा नैव परिपश्यन्ति लोचनैः | कर्णै र्यथा न शृण्वन्ति न बुध्यन्ते च मानसैः | व्यावर्त्तितेषु चित्तेषु काले कुत्रापि तर्जनेः | मत्तस्ते मनुजाः स्वस्था यथा नैव भवन्ति च | तथा तेषां मनुष्याणां क्रियन्ते स्थूलबुद्धयः | भगिरीभूतकार्णाश्च जातान्श्च मुद्रिता दृशः | 15 यदेतानि वयनानि विशयियभविष्यद्वादिना प्रोक्तानि तेषु तानि इलन्ति | 16 किन्तु युष्माकं नयनानि धन्यानि, यस्मात् तानि वीक्षन्ते; धन्याश्च युष्माकं शब्दग्रहाः, यस्मात् तैराकर्ष्यते | 17 मया यूयं तथ्यं वयामि युष्माभि र्यद् वीक्ष्यते, तद् भवत्येव भविष्यद्वादिनो धार्मिकाश्च मानवा द्विदक्षन्तोपि द्रष्टुं नालभन्त, पुनश्च यूयं यद्यत् शृणुथ, तत् ते शृणुष्वभाषा अपि श्रोतुं नालभन्त | 18 कृषीवलीयदृष्टान्तस्यार्थं शृणुत | 19 मार्गपार्श्वे बीजान्युप्तानि तस्यार्थं अेषः, यदा कश्चित् राज्ञस्य कथां निशम्य न बुध्यते, तदा पापात्मागत्य तदीयमनस उपतां कथां हरन् नयति | 20 अपरं पाषाणस्थले बीजान्युप्तानि तस्यार्थं अेषः; कश्चित् कथां श्रुत्वाैव लभयित्तेन गृह्णाति, 21 किन्तु तस्य मनसि मूलाप्रविष्टत्वात् स किञ्चित्कालमात्रं स्थिरस्तिष्ठति; पश्चात् तत्कथाकारणात् कोपि क्लेशस्ताडना वा येत् जायते, तर्हि स तत्क्षणाद् विघ्नमेति | 22 अपरं कण्टकानां मध्ये बीजान्युप्तानि तदर्थं अेषः; केनचित् कथायां श्रुतायां सांसारिकचिन्ताभि र्भ्रान्तिभिश्च सा ग्रस्यते, तेन सा मा विडला भवति | (aiōn g165) 23 अपरम् उर्वरायां बीजान्युप्तानि तदर्थं अेषः; ये तां कथां श्रुत्वा बुध्यन्ते, ते इवितः सन्तः केचित् शतगुणानि केचित् षष्टिगुणानि केचित् त्रिंशद्गुणानि इलानि जनयन्ति | 24 अनन्तरं सोपराभेकां दृष्टान्तकथामुपस्थाप्य तेभ्यः कथयामास; स्वर्गीयराज्यं तादृशेन केनचिद् गृहस्थेनोपभूयते, येन स्वीयक्षेत्रे प्रशस्तबीजान्यौष्यन्त | 25 किन्तु क्षाण्डायां सकललोकेषु सुप्तेषु तस्य रिपुरागत्य तेषां गोधूमबीजानां मध्ये वन्ययवमबीजान्युप्तवा वराज | 26 ततो यदा बीजेभ्योऽङ्कुरा जायमानाः कण्डिशानि धृतवन्तः; तदा वन्ययवसान्यपि दृश्यमानान्यभवन् | 27 ततो गृहस्थस्य दासेया आगम्य तस्मै कथयाञ्चक्रुः, हे भद्रेऽह, भवता किं क्षेत्रे भद्रबीजानि नौष्यन्त? तथात्वे वन्ययवसानि कृत आयन? 28 तदानीं तेन ते प्रतिगदिताः, केनचित् रिपुरा कर्ममकारि | दासेयाः कथयामासुः, वयं गत्वा तान्युत्पाप्य क्षिपामो भवतः कीदृशीच्छा जायते? 29 तेनावादि, नहि, शङ्केऽदं वन्ययवसोत्पाटनकाले युष्माभिरस्तेः साकं गोधूमा अच्युत्पाटिष्यन्ते | 30 अतः शस्यकर्त्तनकालं यावद् उभयान्यपि सद् वद्धन्तां, पश्चात् कर्त्तनकाले कर्त्तकान् वक्ष्यामि, यूयमादौ वन्ययवसानि संगृह्य दाडयितुं वीटिका बद्ध्वा स्थापयत; किन्तु सर्व्वे गोधूमा युष्माभि र्भाण्डागारं नीत्वा स्थाप्यन्ताम् | 31 अनन्तरं सोपराभेकां दृष्टान्तकथामुत्पाप्य तेभ्यः कथितवान् कश्चिन्मनुजः सर्षपबीजमेकं नीत्वा स्वक्षेत्रे उवाप | 32 सर्षपबीजं सर्व्वस्माद् बीजात् क्षुद्रमपि सद्दुस्तरितं सर्व्वस्मात् शाकात् बृहद् भवति; स तादृशस्तरु भवति, यस्य शाखासु नभसः भगा आगत्य निवसन्ति; स्वर्गीयराज्यं तादृशस्य सर्षपैकस्य समम् | 33 पुनरपि स उपमाकथामेकां तेभ्यः कथयाञ्चकार; कायन योषित् यत् किण्वमादाय द्रोणत्रयमित्तगोधूमचूर्णानां मध्ये सर्व्वेषां मिश्रीभवनपर्यन्तं समाच्छाद्य निधत्तवती, तत्किण्वमिव स्वर्गराज्यं | 34 एतथं यीशु मनुजनिवहानां सन्निधावुपमाकथाभिरेतान्याप्यानानि कथितवान् उपमां विना तेभ्यः किमपि कथां नाकथयत् | 35 अतेन दृष्टान्तीयेन वाक्येन व्यादाय वदन् निजं | अदं प्रकाशयिष्यामि गुप्तवाक्यं पुराभवं | यदेतद्वयनं भविष्यद्वादिना प्रोक्तमासीत्, तत् सिद्धमभवत् | 36 सर्व्वान् मनुजान् विसृज्य यीशौ गृहं प्रविष्टे तच्छिष्या आगत्य यीशवे कथितवन्तः, क्षेत्रस्य वन्ययवसीयदृष्टान्तकथाम् भवान् अस्मान् स्पष्टीकृत्य वदतु | 37 ततः स प्रत्युवाच, येन भद्रबीजान्युष्यन्ते स मनुजपुत्रः, 38 क्षेत्रं जगत्, भद्रबीजानी राज्ञस्य सन्तानाः, 39 वन्ययवसानि पापात्मनः सन्तानाः | येन रिपुरा तान्युप्तानि स शयतानः, कर्त्तनसमयश्च जगतः शेषः, कर्त्तकाः स्वर्गीयदूताः | (aiōn g165) 40 यथा वन्ययवसानि संगृह्य दाहन्ते, तथा जगतः शेषे भविष्यति; (aiōn g165) 41 अर्थात् मनुजसुतः स्वांयदूतान् प्रेषयिष्यति, तेन ते य तस्य राज्यात् सर्व्वान् विघ्नकारिणोऽधार्मिकलोकांश्च संगृह्य 42 यत्र रोदनं दन्तधर्षणञ्च भवति, तत्राग्निकुण्डे

निक्षेप्यन्ति | 43 तदानीं धार्मिकलोकाः स्वेषां पितॄं राज्ये भास्करधव तेजस्विनो भविष्यन्ति | श्रोतुं यस्य श्रुती आसाते, म शृणुयात् | 44 अपरत्र क्षेत्रमध्ये निर्धिं पश्यन् यो गोपयति, ततः परं सानन्दो गत्वा स्वीयसर्वस्वं विक्रीय तक्षेत्रं क्रीणाति, स धव स्वर्गराज्यं | 45 अन्यत्र यो वलिङ्गु उत्तमां मुक्तां गवेषयन् 46 मलधर्मां मुक्तां विलोक्य निजसर्वस्वं विक्रीय तां क्रीणाति, स धव स्वर्गराज्यं | 47 पुनश्च समुद्रो निक्षिप्तः सर्वप्रकारमीनसंज्ञानायाधव स्वर्गराज्यं | 48 तस्मिन् आनाये पूर्णो जना यथा रोधस्युत्तोल्य समुपविश्य प्रशस्तमीनान् संग्रह्य भाजनेषु निदधते, कुत्सितान् निक्षिपन्ति; 49 तथैव जगतः शेषे भविष्यति, इततः स्वर्गीयदूता आगत्य पुण्यवज्जनानां मध्यात् पापिनः पृथङ् कृत्वा वह्निङ्गुण्डे निक्षेप्यन्ति, (aiōn g165) 50 तत्र रोदनं दन्तं दन्तधर्षणञ्च भविष्यतः | 51 यीशुना ते पृष्टा युष्माभिः किमेतान्याभ्यानान्यबुध्यन्त? तदा ते प्रत्यवदन्, सत्यं प्रभो | 52 तदानीं स कथितवान्, निजभाएडागारात् नवीनपुरातनानि वस्तूनि निर्गमयति यो गृहस्थः स धव स्वर्गराज्यमधि शिक्षिताः स्वयं उपदेष्टारः | 53 अनन्तरं यीशुरेताः सर्वा दृष्टान्तकथाः समाप्य तस्मात् स्थानात् प्रतस्थे | अपरं स्वदेशमागत्य जनान् भाजनभवन उपदिष्टवान्; 54 ते विस्मयं गत्वा कथितवन्त अतस्सैतादृशं ज्ञानम् आश्चर्य्यं कर्म य कस्माद् अजायत? 55 किमयं सूत्रधारस्य पुत्रो नहि? अतस्य मातुर्नाम य किं भरियम् नहि? यादुब्-यूषङ्-शिभोन्-यिडूदाश्च किमेतस्य भ्रातरौ नहि? 56 अतस्य भगिन्यश्च किमस्माकं मध्ये न सन्ति? तर्हि कस्माद्यमेतानि लब्धवान्? इत्थं स तेषां विद्मद्भ्यो भवतु; 57 ततो यीशुना निगदितं स्वदेशीयजनानां मध्यं विना भविष्यद्वादी कुत्राप्यन्यत्र नासम्मान्यो भवती | 58 तेषामविश्वासहेतोः स तत्र स्थाने बह्नाश्चर्य्यकर्मणि न कृतवान् |

14 तदानीं राजा डेरोद् यीशो र्यशः श्रुत्वा निजदासेयान् जगाद्, 2 ओष मज्जयिता योडन्, प्रमितेभयस्तस्योत्थानात् तेनेत्यमद्गतं कर्म प्रकाशयते | 3 पुरा डेरोद् निजभ्रातुः द्विविधो जायाया डेरोदीयाया अनुरोधाय योडनं धारयित्वा बद्धा कारायां स्थापितवान् | 4 यतो योडन् उक्तवान्, अत्सयाः संग्रहो भवतो नोचितः | 5 तस्मात् नृपतिस्तं डन्तुमिच्छन्पि लोकेभ्यो विभयाञ्चकार; यतः सर्वे योडनं भविष्यद्वादिनं मेनिरे | 6 किन्तु डेरोदो जन्माडीयमड उपस्थिते डेरोदीयाया दृष्टिता तेषां समक्षं नृपित्वा डेरोदमप्रीणयत् | 7 तस्मात् भूपतिः शपथं कुर्वन् इति प्रत्यज्ञासीत्, त्यया यद् याच्यते, तदेवां दत्स्यामि | 8 सा कुमारी स्वीयमातुः शिक्षां लब्धा बलाषे, मज्जयितुर्योडनं उत्तमाङ्गं भाजने समानीय मह्यं विश्राणयत् | 9 ततो राजा शुशोच, किन्तु भोजनायोपविशतां सङ्गिनां स्वकृतशपथस्य यानुरोधाय तत् प्रदातुम् आदिदेश | 10 पश्चात् कारां प्रति नरं प्रहित्य योडनं उत्तमाङ्गं छित्त्वा 11 तत् भाजनं आनाय्य तस्यै कुमार्य्यै व्यश्राणयत्, ततः सा स्वजनन्याः समीपं तन्निनाय | 12 पश्चात् योडनः शिष्या आगत्य कायं नीत्वा श्मशाने स्थापयामासुस्ततो यीशोः सन्निधिं प्रजित्वा तद्वात्तां बलाषिरे | 13 अनन्तरं यीशुरिति निशब्धनावा निर्जनस्थानम् अंकाडी गतवान्, पश्चात् मानवास्तत् श्रुत्वा नानानगरेभ्य आगत्य पदेस्तपश्चाद् एषुः | 14 तदानीं यीशुर्बहिरागत्य महान्तं जननिवडं निरीक्ष्य तेषु कारुणिकः मन् तेषां पीडितजनान् निरामयान् यकार | 15 ततः परं सन्ध्यायां शिष्यास्तदन्तिकमागत्य कथयाञ्चक्रुः, इदं निर्जनस्थानं वेलाध्यवसन्ना; तस्मात् मनुजान् स्वस्वग्रामं गन्तुं स्वार्थं भक्ष्याणि केतुञ्च भवान् तान् विसृजतु | 16 किन्तु यीशुस्तानवादीत्, तेषां गमने प्रयोजनं नास्ति, यूथमेव तान् भोजयत | 17 तदा ते प्रत्यवदन्, अस्माकमत्र पूषपञ्चकं मीनद्वयञ्चस्ते | 18 तदानीं तेनोक्तं तानि मदनिकमानयत | 19 अनन्तरं स मनुजान् यवसोपथ्युपवेष्टुम् आज्ञापयामास; अपर तत् पूषपञ्चकं मीनद्वयञ्च गृह्णन् स्वर्गं प्रति निरीक्ष्येश्वरीयगुणान् अनूढं भक्त्या शिष्येभ्यो दत्तवान्, शिष्याश्च लोकेभ्यो ददुः | 20 ततः सर्वे भुक्त्वा परितृप्तवन्तः, ततस्तदवशिष्टभक्ष्यैः पूर्णान् द्वादशशवकान् गृहीतवन्तः | 21 ते भोक्तारः स्त्रीर्बालकांश्च विहाय प्रायेण पञ्च सड्श्राणि पुमांस आसन् | 22 तदनन्तरं यीशुर्लोकानां विसर्जनकावे शिष्यान् तरणिमारोढुं स्वात्रे पारं यातुञ्च गढमादिष्टवान् | 23 ततो लोकेषु विसृष्टेषु स विविक्ते प्रार्थयितुं गिरिमेकं गत्वा सन्ध्यां यावत् तत्रैकाडी स्थितवान् | 24 किन्तु तदानीं सम्भुजवातत्वात् सरित्पते मध्ये तरङ्गैस्तरेणिलोलायमानाभवत् | 25 तदा स यामिन्ध्यात्तुर्धप्रदरे पट्ट्यां प्रजन् तेषामन्तिकं गतवान् | 26 किन्तु शिष्यास्तं सागरोपरि व्रजन्तं विलोक्य समुद्रिन्ना जगदुः, ओष भूत इति शङ्कमाना उच्येः शब्दायाञ्चक्रिरे य | 27 तदैव यीशुस्तानवदत्, सुस्थिरा भवत, मा भैष, ओषोडडम् | 28 ततः पितर इत्युक्तवान्, हे प्रभो, यदि भवानेव, तर्हि मां भवत्समीपं यातुमाज्ञापयतु | 29 ततः तेनादिष्टः पितरस्तरणितोऽवुरुह्य यीशेरन्तिकं प्रातुं तोयोपरि वप्राज | 30 किन्तु प्रयाणं पवनं विलोक्य भयात् तोये मंक्तुम् आरेभे, तस्माद् उच्येः शब्दायमानः कथितवान्, हे प्रभो, मामवतु | 31 यीशुस्तन्क्षणात् करं प्रसार्य्यं तं धरन् उक्तवान्, हे स्तोत्रप्रत्ययिन् त्वं कुतः समशेथाः? 32 अनन्तरं तयोस्तरणिमार्गद्वयोः पवनो निववृत्ते | 33

तदानीं ये तराण्यामासन्, त आगत्य तं प्रालम्ब्य कथितवन्तः, यथार्थस्त्वमेवेश्वरसुतः | 34 अनन्तरं पारं प्राप्य ते गिनेषरन्नामकं नगरमुपतस्थुः, 35 तदा तत्रत्या जना यीशुं परिचीय तद्देशस्य यत्तुर्दिशो वार्ता प्रदित्य यत्र यावन्तः पीडिता आसन्, तावतमेव तदन्तिकमानयामासुः | 36 अपरं तदीयवसनस्य ग्रन्थिमात्रं स्प्रष्टुं विनीय यावन्तो जनास्तत् स्पर्शं यच्छिरे, ते सर्व्वेऽपि निरामया बभूवुः |

15 अपरं विद्वांसामगरीयाः कतिपया अध्यापकाः द्विजिनश्च यीशोः समीपमागत्य कथयामासुः, 2 तव शिष्याः किमर्थम् अप्रक्षालितकरैर् भिक्षित्वा परम्परागतं प्राचीनानां व्यवहारं लड्ध्वन्ते? 3 ततो यीशुः प्रत्युवाच, यूयं परम्परागतायारेण कुत ईश्वराज्ञां लड्ध्वन्ते? 4 ईश्वर इत्याज्ञापयत, त्वं निजपितरौ संमन्येथाः, येन य निजपितरौ निन्देते, स निश्चितं म्रियेत; 5 किन्तु यूयं वदथ, यः स्वजनकं स्वजननीं वा वाक्यमिदं वदति, युवां भक्तो यत्नमेधे, तत् न्यविधत, 6 स निजपितरौ पुनर् न संमन्यते | इत्थं यूयं परम्परागतेन स्वेषामाचारैरेश्वरीयाज्ञां लुभय | 7 रे कपटिनः सर्व्वे यिशयियो युष्मानधि भविष्यद्भयनायेतानि सत्यं उक्तवान् | 8 वदनैर् मनुजा अते समायान्ति मदनक्तिं | तथाधरैर् मदीयञ्च मानं कुर्वन्ति ते नराः | 9 किन्तु तेषां मनो भक्तो विदूरमेव तिष्ठति | शिक्षयन्तो विधीन् त्राज्ञां लभन्ते मां मुधैव ते | 10 ततो यीशु लोकां आहूय प्रोक्तवान्, यूयं श्रुत्वा बुध्यध्वं | 11 यन्मुष्ं प्रविशति, तत् मनुजम् अमेधं न करोति, किन्तु यदास्यात् निर्गच्छति, तदेव मानुषममेधी करोती | 12 तदानीं शिष्या आगत्य तस्मै कथयाञ्चक्रुः, अंतां कथां श्रुत्वा द्विजिनो व्यरज्यन्त, तत् किं भवता ज्ञायते? 13 स प्रत्यवदत्, मम स्वर्गस्थः पिता यं कञ्चिदङ्कुरं नारोपयत, स उत्पाद्यते | 14 ते तिष्ठन्तु, ते अन्धमनुजानाम् अन्धमार्गदर्शकाः अवे; यधन्धोऽन्धं पन्थानं दर्शयति, तर्ह्युभौ गर्ते पततः | 15 तदा पितरस्तं प्रत्यवदत्, दृष्टान्तमिममस्मान् बोधयतु | 16 यीशुना प्रोक्तं, यूयमध यावत् किमबोधाः स्थ? 17 कथामिमां किं न बुध्यध्वे? यदास्यं प्रविशति, तद् एदरे पतन् बहिनिर्याति, 18 किन्वास्याद् यन्िर्याति, तद् अन्तःकरणात् निर्यातत्वात् मनुजममेधं करोति | 19 यतोऽन्तःकरणात् कुयिन्ता अधः पारदारिकता वेश्यागमनं यैर्यं मिथ्यासाक्ष्यम् ईश्वरनिन्दा यैतानि सर्व्वाणि निर्यान्ति | 20 अेतानि मनुष्यमपवित्री कुर्वन्ति किन्वप्रक्षालितकरेण भोजनं मनुजममेधं न करोति | 21 अनन्तरं यीशुस्तस्मात् स्थानात् प्रस्थाप्य सोरसीदोन्नगरयोः सीमामुपतस्थौ | 22 तदा तत्सीमातः कायित् किनानीया योषिद् आगत्य तमुच्यैरुवाच, हे प्रभो दायुदः सन्तान, ममैका दुहितस्ते सा भूतग्रस्ता सती मडाकलेशं प्राप्नोति मम दयस्व | 23 किन्तु यीशुस्तां किमपि नोक्तवान्, ततः शिष्या आगत्य तं निवेदयामासुः, ओषा योषिद् अस्माकं पश्चाद् उच्यैराहूयागच्छति, अनां विसृजतु | 24 तदा स प्रत्यवदत्, ईसायेऽप्योत्रस्य धारितमेधान् विना कस्याप्यन्यस्य समीपं नादं प्रेषितोस्मि | 25 ततः सा नारीसमागत्य तं प्रालम्ब्य जगाद्, हे प्रभो मामुपकुुरु | 26 स उक्तवान्, बालकानां लक्ष्यमादाय सारमेयेभ्यो दानं नोचितं | 27 तदा सा बभाषे, हे प्रभो, तत् सत्यं, तथापि प्रभो भञ्जाद् यदुच्छिष्टं पतति, तत् सारमेयाः प्रादन्ति | 28 ततो यीशुः प्रत्यवदत्, हे योषित्, तव विश्वासो मडान् तस्मात् तव मनोभिलषितं सिद्ध्यतु, तेन तस्याः कन्या तस्मिन्नेव दण्डे निरामयाभवत् | 29 अनन्तरं यीशुस्तस्मात् स्थानात् प्रस्थाप्य गालील्सागरस्य सन्निधिमागत्य धराधरमारुह्य तत्रोपविवेश | 30 पश्चात् जननिवडो बहून् पञ्चान्धमूकशुष्ककरमानुषान् आदाय यीशोः समीपमागत्य तस्यरणान्तिके स्थापयामासुः, ततः सा तान् निरामयान् अकरोत् | 31 इत्थं मूका वाक्यं वदन्ति, शुष्ककराः स्वास्थ्यमायान्ति, पङ्गवो गच्छन्ति, अन्धा वीक्षन्ते, एति विलोक्य लोका विस्मयं मन्यमाना ईसायैव ईश्वरं धन्यं बभाषिरे | 32 तदानीं यीशुः स्वशिष्यान् आहूय गदितवान्, अतज्जननिवडेषु मम दया जायते, अते दिनत्रयं मया साकं सन्ति, ओषां लक्ष्यवस्तु य कञ्चिदपि नास्ति, तस्मादडमेतानकृताडारान् न विस्रक्ष्यामि, तथावे वत्मध्ये कलाप्येषुः | 33 तदा शिष्या डियुः, अतस्मिन् प्रान्तरमध्य अतावतो मत्यान् तर्पयितुं वयं कुत्र पूपान् प्रास्यामः? 34 यीशुः पृच्छत्, युष्माकं निकटे कति पूपा आसते? त डियुः, सप्तपूपा अल्पाः क्षुद्रमीनाश्च सन्ति | 35 तदानीं स लोकनिवडं भूमावुपवेष्टुम् आदिश्य 36 तान् सप्तपूपान् मीनांश्च गृह्णन् ईश्वरीयगुणान् अनूधं भंक्त्वा शिष्येभ्यो ददौ, शिष्या लोकेभ्यो ददुः | 37 ततः सर्व्वे भुक्त्वा तृप्तवन्तः; तदवशिष्टलक्ष्येण सप्तलकान् परिपूर्य्य संजगुडुः | 38 ते भोक्तारो योषितो बालकांश्च विहाय प्रायेण यतुःसड्भ्राणि पुरुषा आसन् | 39 ततः परं स जननिवडं विसृज्य तरिमारुह्य मण्डलाप्रदेशं गतवान् |

16 तदानीं द्विजिनः सिदूकिनश्चागत्य तं परीक्षितुं नभमीयं किञ्चन लक्ष्म दर्शयितुं तस्मै निवेदयामासुः | 2 ततः स उक्तवान्, सन्ध्यायां नभसो रक्तत्वाद् यूयं वदथ, श्वो निर्भलं दिनं भविष्यति; 3 प्रातःकाले य नभसो रक्तत्वात्

मलिनत्वाच्च वदथ, ञ्भशध भविष्यति | ६ कपटिनो यदि यूयम् अन्तरीक्षस्य लक्ष्म ऋद्धं शक्युथ, तर्हि कालस्यैतस्य लक्ष्म कथं ऋद्धं न शक्युथ? 4 अतस्तालस्य दृष्टो व्यभिचारी य वंशो लक्ष्म गवेषयति, किन्तु यून्सो भविष्यद्वादिनो लक्ष्म विनान्यत् किमपि लक्ष्म तान् न दर्शयिष्यते | तदानीं स तान् विहाय प्रतस्थे | 5 अनन्तरमन्यपारगमनकाले तस्य शिष्याः पूषमानेतुं विस्मृतवन्तः | 6 यीशुस्तानवादीत, यूयं किंशुशानां सिद्धकिनाच्च किएवं प्रति सावधानाः सतर्काश्च भवत | 7 तेन ते परस्परं विविच्य कथयितुमारंभिरे, वयं पूषानानेतुं विस्मृतवन्त अतकारणत्वाद् एतं कथयति | 8 किन्तु यीशुस्तद्विज्ञाय तानवोयत्, ६ स्तोत्रविश्वसिनो यूयं पूषानानयनमधि कुतः परस्परमेतद् विविच्य? 9 युष्माभिः किमधापि न ज्ञायते? पञ्चभिः पूषैः पञ्चसदस्रपुरुषेषु भोजितेषु भक्ष्योच्छिष्टपूषानां कति ऽलकान् समगृह्णीतं; 10 तथा सप्तभिः पूषैश्चातुःसदस्रपुरुषेषु भोजितेषु कति ऽलकान् समगृह्णीत, तत् किं युष्माभिर्न स्मर्यते? 11 तस्मात् किंशुशानां सिद्धकिनाच्च किएवं प्रति सावधानास्तिष्ठत, कथामिमाम् अदं पूषानधि नाकथयं, अतद् यूयं कुतो न बुध्यध्वे? 12 तदानीं पूषकिएवं प्रति सावधानास्तिष्ठतेति नोक्तवा किंशुशानां सिद्धकिनाच्च उपदेशं प्रति सावधानास्तिष्ठतेति कथितवान्, एतं तैरभोधि | 13 अपरञ्च यीशुः कैसरिया-द्विदिपिप्रदेशमागत्य शिष्यान् अपृच्छत्, योऽदं मनुजसुतः सोऽदं कः? लोकैरदं किमुच्ये? 14 तदानीं ते कथितवन्तः, केचिद् वदन्ति त्वं मज्जयिता योऽनं, केचिद्वदन्ति, त्वम् अेलियः, केचिच्य वदन्ति, त्वं यिरिमियो वा कश्चिद् भविष्यद्वादीति | 15 पश्चात् स तान् पृच्छत्, यूयं मां कं वदथ? ततः शिमोन् पितर उवाच, 16 त्वमभरेश्वरस्याभिषिक्तपुत्रः | 17 ततो यीशुः कथितवान्, ६ यून्सः पुत्र शिमोन् त्वं धन्यः; यतः कोपि अनुजस्त्वय्येतज्ज्ञानं नोदपादयत्, किन्तु मम स्वर्गस्यः पितोदपादयत् | 18 अतोऽदं त्वां वदामि, त्वं पितरः (प्रस्तरः) अदञ्च तस्य प्रस्तरस्योपरि स्वमपऽर्षीं निम्मास्यामि, तेन निरयो भवात् तां पराजितुं न शक्यति | (Matth 9:8) 19 अदं तुभ्यं स्वर्गायराज्यस्य कुञ्जिकां दास्यामि, तेन यत् किञ्चन त्वं पृथिव्यां भन्त्यसि तत्स्वर्गे भन्त्यते, यच्च किञ्चन मह्यं मोक्षयति तत् स्वर्गे मोक्षयते | 20 पश्चात् स शिष्यानादिशत्, अदमभिषिक्तो यीशुरिति कथां कस्मैचिदपि यूयं मा कथयत | 21 अन्यञ्च यिज्ञासन्तः गत्वा प्राचीनलोकैः प्रधानयाजकेभ्य उपाध्यायेभ्यश्च बहुदुःखभोगस्तैर् उदत्तं तृतीयदिने पुनरुत्थानञ्च ममावश्यकम् अेताः कथा यीशुस्तत्कालमारभ्य शिष्यान् ज्ञापयितुम् आरब्धवान् | 22 तदानीं पितरस्तस्य करं धृत्वा तर्जयित्वा कथयितुमारब्धवान्, ६ प्रभो, तत् त्वत्तो दूरं यातु, त्वां प्रति कदापि न घटिष्यते | 23 किन्तु स वदं परावर्त्य पितरं जगाद, ६ विघ्नकारिन्, मत्सम्पुजाद् दूरीभव, त्वं मां बाधसे, ईश्वरीयकार्यात् मानुषीयकार्यैर् तुभ्यं रोयते | 24 अनन्तरं यीशुः स्वीयशिष्यान् उक्तवान् यः कश्चित् मम पश्चाद्गामी भवितुम् ईच्छति, स स्वं दाभ्यतु, तथा स्वकुशं गृह्णन् मत्पश्चादायातु | 25 यतो यः प्राणान् रक्षितुमिच्छति, स तान् हारयिष्यति, किन्तु यो महर्षं निजप्राणान् हारयति, स तान् प्राप्स्यति | 26 मानुषो यदि सर्वं जगत् लभते निजप्राणान् हारयति, तर्हि तस्य को लाभः? मनुजो निजप्राणानां विनिमयेन वा किं दातुं शक्नोति? 27 मनुजसुतः स्वदूतैः साकं पितुः प्रभावोत्सागमिष्यति; तदा प्रतिमनुजं स्वस्वकर्मानुसारात् इदं दास्यति | 28 अदं युष्मान् तथ्यं वचि, सराज्यं मनुजसुतम् आगतं न पश्यन्तो मृत्युं न स्वादिष्यन्ति, अेतादृशाः कतिपयजना अत्रापि दृष्टायमानाः सन्ति |

17 अनन्तरं षड्दिनेभ्यः परं यीशुः पितरं यादुर्बं तत्सदृशं योऽनञ्च गृह्णन् उच्यते विविक्तस्थानम् आगत्य तेषां समक्षं उपमन्यत् एदार | 2 तेन तदास्यं तेजस्ये, तदाभरणम् आलोकवत् पाऽऽरभभवत् | 3 अन्यच्च तेन साकं संलपन्ती मूसा अेलियश्च तेभ्यो दर्शनं ददतुः | 4 तदानीं पितरो यीशुं जगाद, ६ प्रभो स्थितिरत्रास्माकं शुभा, यदि भवतानुमन्यते, तर्हि भवदर्थमेकं मूसार्थमेकम् अेलियार्थञ्चैकम् एति त्रीणि दृष्ट्याणि निर्मम | 5 अतत्कथनकाले अेक उज्ज्वलः पयोदस्तेषामुपरि छायां कृतवान्, वारिदाद् ओषा नभसीया वाग्ं बभूव, ममायं प्रियः पुत्रः, अस्मिन् मम महासन्तोष अेतस्य वाक्यं यूयं निशामयत | 6 किन्तु वायमेतां शृण्वन्तसेव शिष्या मूशं शङ्कमाना न्युञ्जा न्यपतन् | 7 तदा यीशुरागत्य तेषां गात्राणि स्पृशन् उवाच, उत्तिष्ठत, मा लैष | 8 तदानीं नेत्राण्युन्मील्य यीशुं विना कमपि न ददृशुः | 9 ततः परम् अद्रेवरवोऽलकाले यीशुस्तान् एत्यादिदेश, मनुजसुतस्य मृतानां मध्यादुत्थानं यावन् जायते, तावत् युष्माभिरेतददर्शनं कस्मैचिदपि न कथयितव्यं | 10 तदा शिष्यास्तं पृच्छुः, प्रथमम् अेलिय आयास्यतीति कुत उपाध्यायैरुच्यते? 11 ततो यीशुः प्रत्यवादीत्, अेलियः प्रागेत्य सर्व्वाणि साधयिष्यतीति सत्यं, 12 किन्त्वादं युष्मान् वचि, अेलिय अेत्य गतः, ते तमपरिवित्य तस्मिन् यथेरथं व्यवजुः; मनुजसुतेनापि तेषामन्तिके तादृग्ं दृग्ं भोक्तव्यं | 13 तदानीं स मज्जयितारं योऽनमधि कथामेतां व्याहृतवान्, एत्थं तच्छिष्या बुभुधिरै | 14 पश्चात् तेषु जननिवडस्यान्तिकभागेषु कश्चित् मनुजस्तदन्तिकमेत्य ज्ञानूनी पातयित्वा

कथितवान्, 15 हे प्रभो, मत्पुत्रं प्रति कृपां विदधातु, सोपस्मारामयेन भूशं व्यथितः सन् पुनः पुनर्वह्नौ मुहुर्ज्वलमध्ये पतति | 16 तस्माद् भवतः शिष्याणां समीपे तमानयं किन्तु ते तं स्वास्थं कर्तुं न शक्ताः | 17 तदा यीशुः कथितवान् रे अविश्वासिनः, रे विपथगामिनः, पुनः कतिकालान् अहं युष्माकं सन्निधौ स्थास्यामि? कतिकालान् वा युष्मान् सखिष्ये? तमत्र ममान्तिकमानयत | 18 पश्चाद् यीशुना तर्जतअवे स भूतस्तं विहाय गतवान्, तदाएऽवेव स बालको निरामयोऽभूत् | 19 ततः शिष्या गुप्तं यीशुमुपागत्य अब्राहमेरे, कुतो वयं तं भूतं त्याजयितुं न शक्ताः? 20 यीशुना ते प्रोक्ताः, युष्माकमप्रत्ययातु; 21 युष्मानहं तथ्यं वञ्चि यदि युष्माकं सर्षपैकमात्रोपि विश्वासो जायते, तर्हि युष्माभिरस्मिन् शैले त्वमितः स्थानात् तत् स्थानं याडीति भ्रूते स तदैव यल्लिष्यति, युष्माकं किमध्यसाध्यञ्च कर्म न स्थास्याति | किन्तु प्रार्थनोपवासौ विनैतादृशो भूतो न त्याज्येत | 22 अपरं तेषां गावोद्वेष्टे भ्रमाणकाले यीशुना ते गद्विताः, मनुजसुतो जनानां करेषु समर्पयिष्यते तैर्हनिष्यते च, 23 किन्तु तृतीयेऽदिनं म उत्थापिष्यते, तेन ते भूशं दुःखिता बभूवुः | 24 तदनन्तरं तेषु कङ्कनाडूमगरमागतेषु करसंग्राहणः पितरान्तिकमागत्य प्रप्रच्छुः, युष्माकं गुरुः किं मन्दिरार्थं करं न ददाति? ततः पितरः कथितवान् ददाति | 25 ततस्तस्मिन् गृहमध्यमागते तस्य कथाकथनात् पूर्वमेव यीशुरुवाच, हे शिमोन, मेदिन्या राजानः स्वस्वापत्येभ्यः किं विदंशित्यः केभ्यः करं गृह्णाति? अत्र त्वं किं बुध्यसे? ततः पितर उक्तवान्, विदंशित्यः | 26 तदा यीशुरुक्तवान्, तर्हि सन्ताना मुक्ताः सन्ति | 27 तथापि यथास्माभिस्तेषामन्तराथो न जन्त्यते, तत्कृते जलधेस्तीरं गत्वा वडिशं क्षिप, तेनादौ यो भीन उत्थास्यति, तं घृत्वा तन्मुभे मोषिते तोलकैकं रुष्यं प्राप्स्यसि, तद् गृहीत्वा तव मम य कृते तेभ्यो देहि |

18 तदानीं शिष्या यीशोः समीपमागत्य पृष्टवन्तः स्वर्गराज्ये कः श्रेष्ठः? 2 ततो यीशुः क्षुद्रमेकं बालकं स्वसमीपमानीय तेषां मध्ये निधाय जगाद, 3 युष्मानहं सत्यं ब्रवीमि, यूयं मनोविनिमयेन क्षुद्रबालवत् न सन्तः स्वर्गराज्यं प्रवेष्टुं न शक्नुथ | 4 यः कश्चिद् अेतस्य क्षुद्रबालकस्य सममात्मानं नम्रीकरोति, सअेव स्वर्गराज्ये श्रेष्ठः | 5 यः कश्चिद् अेतादृशं क्षुद्रबालकमेकं मम नाम्नि गृह्णाति, स मामेव गृह्णाति | 6 किन्तु यो जनो मयि कृतविश्वासानामेतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकस्यापि विधिं जनयति, कण्ठबद्धपेषणीकस्य तस्य सागरागाधजले मज्जानं श्रेयः | 7 विघ्नात् जगतः सन्तापो भविष्यति, विघ्नोऽवश्यं जनयिष्यते, किन्तु येन मनुजेन विघ्नो जनिष्यते तस्यैव सन्तापो भविष्यति | 8 तस्मात् तव कश्चररणो वा यदि त्वां बाधते, तर्हि तं छित्वा निक्षिप, द्विकरस्य द्विपदस्य वा तवानप्तवह्नौ निक्षेपात्, भञ्जस्य वा छिन्नहस्तस्य तव ज्वने प्रवेशो वरं | (aiōnios g166) 9 अपरं तव नेत्रं यदि त्वां बाधते, तर्हि तदप्युत्पाद्य निक्षिप, द्विनेत्रस्य नरकाग्नौ निक्षेपात् काणस्य तव ज्वने प्रवेशो वरं | (Geenna g1067) 10 तस्मादेवधद्धं, अेतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकमपि मा तुच्छीकुरुत, 11 यतो युष्मानहं तथ्यं ब्रवीमि, स्वर्गं तेषां दूता मम स्वर्गस्थस्य पितुरास्यं नित्यं पश्यन्ति | अेवं ये ये हारितास्तान् रक्षितुं मनुजपुत्र आगच्छत् | 12 यूयमत्र किं विविग्धव्यं? कस्यचिद् यदि शतं मेषाः सन्ति, तेषामेको हार्यते च, तर्हि स अेकानशतं मेषान् विहाय पर्वतं गत्वा तं हारितमेकं किं न मृगयते? 13 यदि च कदाचित् तन्मेषोद्देशं लभते, तर्हि युष्मानहं सत्यं कथयामि, सोऽविपथगामित्य अेकानशतमेषेभ्योपि तदेकदेतोरधिकम् आह्लादते | 14 तद्द्वे अेतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकोपि नश्यतीति युष्माकं स्वर्गस्थपितुर्नाभिमतम् | 15 यद्यपि तव भ्राता त्वयि किमप्यपराध्यति, तर्हि गत्वा युवयोर्द्वयोः स्थितयोस्तस्यापराधं तं ज्ञापय | तत्र स यदि तव वाक्यं शृणोति, तर्हि त्वं स्वभ्रातरं प्राप्तवान्, 16 किन्तु यदि न शृणोति, तर्हि द्वाभ्यां त्रिभिर्वा साक्षीभिः सर्व्वं वाक्यं यथा निश्चितं जायते, तदर्थम् अेकं द्वौ वा साक्षिणौ गृहीत्वा याहि | 17 तेन स यदि तयोर्वाक्यं न मान्यते, तर्हि समाजं तज्ज्ञापय, किन्तु यदि समाजस्यापि वाक्यं न मान्यते, तर्हि स तव समीपे देवपूजकं वयं याऽललव य भविष्यति | 18 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, युष्माभिः पृथिव्यां यद् बहुयते तत् स्वर्गं भन्त्यते; मेदिन्यां यत् भोच्यते, स्वर्गोऽपि तत् मोक्षयते | 19 पुनरहं युष्मान् वदामि, मेदिन्यां युष्माकं यदि द्वावेकवाक्यीभूय किञ्चित् प्रार्थयते, तर्हि मम स्वर्गस्थपित्रा तत् तयोः कृते सम्पन्नं भविष्यति | 20 यतो यत्र द्वौ त्रयो वा मम नान्नि मिलन्ति, तत्रैवाहं तेषां मध्येऽस्मि | 21 तदानीं पितरस्तस्मामीपमागत्य कथितवान् हे प्रभो, मम भ्राता मम यधपराध्यति, तर्हि तं कतिकृत्यः क्षमिष्ये? 22 किं सप्तकृत्यः? यीशुस्तं जगाद, त्वां केवलं सप्तकृत्यो यावत् न वदामि, किन्तु सप्ततया गुणितं सप्तकृत्यो यावत् | 23 अपरं निजदासैः सः जगिण्येषुः कश्चिद् राजेव स्वर्गराज्यं | 24 आरब्धे तस्मिन् गणने सार्द्धसङ्ख्यमुद्रापूरितानां दशसङ्ख्यपुटकानाम् अेकोऽधमारस्तस्मभक्षमानाधि | 25 तस्य परिशोधनाय द्रव्याभावात् परिशोधनार्थं स तदीयभार्यापुत्रादिसर्व्वस्यञ्च विक्रीयतामिति तत्रभुग्राहदेश | 26 तेन स दासस्तस्य पादयोः पतन् प्राणभ्य कथितवान्, हे प्रभो भवता धैर्य्यं कृते मया सर्व्वं परिशोधिष्यते | 27 तदानीं दासस्य प्रभुः

सकरुणः सन् सकलार्णो क्षमित्वा तं तत्याज | 28 किन्तु तस्मिन् दासे बलिं याति, तस्य शतं मुद्रायतुर्थाशान् यो धारयति, तं सडदासं दृष्ट्वा तस्य कण्ठं निष्पीडय गदितवान्, मम यत् प्राप्यं तत् परिशोधय | 29 तदा तस्य सडदासस्तत्याद्योः पतित्वा विनीय बभाषे, त्वया धैर्यं कृते मया सर्व्वं परिशोधिष्यते | 30 तथापि स तत् नाडगीकृत्य यावत् सर्व्वमूर्णं न परिशोधितवान् तावत् तं कारायां स्थापयामास | 31 तदा तस्य सडदासास्तस्यैतादृग् आयरणं विवोक्य प्रभोः समीपं गत्वा सर्व्वं वृत्तान्तं निवेदयामासुः | 32 तदा तस्य प्रभुस्तमाडूय जगाद, रे दृष्ट दास, त्वया मत्सन्निधौ प्रार्थिते मया तव सर्व्वमूर्णं त्यक्तं; 33 यथा यादं त्वयि करुणां कृतवान्, तथैव त्वत्सडदासे करुणाकरणं किं तव नोचितं? 34 एति कथयित्वा तस्य प्रभुः कुद्ध्यन् निजप्राप्यं यावत् स न परिशोधितवान्, तावत् प्रहारकानां करेषु तं समर्पितवान् | 35 यदि यूयं स्वान्तःकराः स्वस्वसडदाजानाम् अपराधान् न क्षमध्वे, तर्हि मम स्वर्गस्यः पितापि युष्मान् प्रतीत्यं करिष्यति |

19 अनन्तरम् अेतासु कथासु समाप्तासु यीशु गॉलीलप्रदेशात् प्रस्थाप्य यर्दनतीरस्थं थिडूदाप्रदेशं प्रापः | 2 तदा तत्पश्चात् जननिवडे गते स तत्र तान् निरामयान् अकरोत् | 3 तदनन्तरं डिउशिनस्तत्समीपमागत्य पारीक्षितुं तं पप्रच्छुः, कस्मादपि कारणात् नरेण स्वजाया परित्याज्या न वा? 4 स प्रत्युवाच, प्रथमम् एश्वरो नरत्वेन नारीत्वेन य मनुजान् ससर्ज, तस्मात् कथितवान्, 5 मानुषः स्वपितरौ परित्यज्य स्वपत्न्याम् आसक्षयते, तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः, किमेतद् युष्माभिर्न पठितम्? 6 अतस्तौ पुनर्न द्वौ तयोरेकाङ्गत्वं जातं, एश्वरेण यय्य समयुज्यत, मनुजो न तद् भिन्धात् | 7 तदानीं ते तं प्रत्यवदन्, तथात्वे त्याज्यपत्रं दत्त्वा स्वां स्वां जायां त्यक्तुं व्यवस्थां मूसाः कथं विलेभ? 8 ततः स कथितवान्, युष्माकं मनसां काठिन्याद् युष्मान् स्वां स्वां जायां त्यक्तुम् अन्वमन्यत किन्तु प्रथमाद् अेषो विधिर्नासीत् | 9 अतो युष्मानदं वदामि, व्यभियारं विना यो निजजायां त्यजेत् अन्यात्र विवडेत्, स परदारान् गच्छति; यश्च त्यक्तां नारीं विवडति सोपि परदारेषु रमते | 10 तदा तस्य शिष्यास्तं बभाषिरे, यदि स्वजायया साकं पुंस अेतादृक् सम्बन्धो जायते, तर्हि विवडनमेव न भद्रं | 11 ततः स उक्तवान्, येभ्यस्तत्सामर्थ्यं आदायि, तान् विनान्यः कोपि मनुज अेतन्मतं गृहीतुं न शक्नोति | 12 कतिपया जननकलीभः कतिपया नरकृतकलीभः स्वर्गराज्याय कतिपयाः स्वकृतकलीभाश्च सन्ति, ये गृहीतुं शक्नुवन्ति ते गृह्णन्तु | 13 अपरम् यथा स शिशूनां गात्रेषु डस्तं दत्त्वा प्रार्थयते, तदर्थं तत्समीपं शिशव आनीयन्त, तत आनयितुं शिष्यास्तिरस्कृतवन्तः | 14 किन्तु यीशुरुवाच, शिशवो मदन्तिकम् आगच्छन्तु, तान् मा वारयत, अेतादृशां शिशूनामेव स्वर्गराज्यं | 15 ततः स तेषां गात्रेषु डस्तं दत्त्वा तस्मात् स्थानात् प्रतस्थे | 16 अपरम् अेक आगत्य तं पप्रच्छ, हे परमगुरो, अनन्तायुः प्राप्तुं मया किं किं सक्तमर्म्म कर्त्तव्यं? (aigōnios g166) 17 ततः स उवाच, मां परमं कुतो वदसि? विनेश्वरं न कोपि परमः, किन्तु यधनन्तायुः प्राप्तुं वाञ्छसि, तर्ह्याङ्गाः पालय | 18 तदा स पृष्टवान्, काः का आङ्गाः? ततो यीशुः कथितवान्, नरं मा डन्याः, परदारान् मा गच्छे; मा योरये; मृषासाक्ष्यं मा दधा; 19 निजपितरौ संमन्यस्व, स्वसमीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुरु | 20 स युवा कथितवान्, आ बाल्याद् अेताः पालयामि, एदानीं किं न्यूनमास्ते? 21 ततो यीशुरवदत्, यदि सिद्धो भवितुं वाञ्छसि, तर्हि गत्वा निजसर्व्वस्वं विक्रीय द्रिद्रेभ्यो वितर, ततः स्वर्गे वित्तं लाप्स्यसे; आगच्छ, मत्पश्चाद्गर्त्ती य भव | 22 अेतां वायं श्रुत्वा स युवा स्वीयबडुसम्पत्ते र्षिणः सन् यलितवान् | 23 तदा यीशुः स्वशिष्यान् अवदत्, धनिनां स्वर्गराज्यप्रवेशो मडदुष्कर एति युष्मानदं तथ्यं वदामि | 24 पुनरपि युष्मानदं वदामि, धनिनां स्वर्गराज्यप्रवेशात् सूचीछिद्रेण मडङ्गमनं सुकरं | 25 एति वाक्यं निशाम्य शिष्या अतियमदृत्य कथयामासुः; तर्हि कस्य पत्रिणां भवितुं शक्नोति? 26 तदा स तान् दृष्ट्वा कथयामास, तत् मानुषाणांमशक्यं भवति, किन्त्वीश्वरस्य सर्व्वं शक्यम् | 27 तदा पितरस्तं गदितवान्, पश्य, वयं सर्व्वं परित्यज्य भवतः पश्चाद्गर्त्तीनो डभवामः; वयं किं प्राप्स्यामः? 28 ततो यीशुः कथितवान्, युष्मानदं तथ्यं वदामि, यूयं मम पश्चाद्गर्त्तीनो जाता एति कारणात् नवीनसूष्टिकावे यदा मनुजसुतः स्वीयैश्वर्य्यसिंहासनं उपवेक्षयति, तदा यूयमपि द्वादशसिंहासनेषूपविश्य एसायेलीयद्वादशवंशानां विचारं करिष्यथ | 29 अन्यय्य यः कश्चित् मम नामकारणात् गृहं वा ब्रातरं वा भगिनीं वा पितरं वा मातरं वा जायां वा बालकं वा भूमिं परित्यजति, स तेषां शतगुणं लाप्स्यते, अनन्तायुमोडधिकारित्वञ्च प्राप्स्यति | (aigōnios g166) 30 किन्तु अग्रीया अनेके जनाः पश्चात्, पश्चातीयाश्चानेके लोका अग्रे भविष्यन्ति |

20 स्वर्गराज्यम् अेतादृशा केनयिद् गृहस्थेन समं, योऽतिप्रभाते निजद्राक्षाक्षेत्रे कृषकान् नियोक्तुं गतवान् | 2 पश्चात् तैः साकं दिनैकभृतिं मुद्रायतुर्थांशं निरुप्य तान् द्राक्षाक्षेत्रं प्रेरयामास | 3 अनन्तरं प्रडरैकवेलायां गत्वा डडुते कतिपयान्

निष्कर्म्मकान् विलोक्य तानवदत्, 4 यूयमपि मम द्राक्षाक्षेत्रं यात, युष्मद्व्यमदं योग्यभूतिं दास्यामि, ततस्ते वप्रजुः | 5 पुनश्च स द्वितीयतृतीययोः प्रहरयोर् बहिर् गत्वा तथैव कृतवान् | 6 ततो एएऽद्वयावशिष्टायां वेलायां बहिर् गत्वापरान् कतिपयजनान् निष्कर्म्मकान् विलोक्य पृष्टवान्, यूयं किमर्थम् अत्र सर्व्वं दिनं निष्कर्म्मांशस्तिष्ठथ? 7 ते प्रत्यवदन्, अस्मान् न कोपि कर्ममणि नियुक्ते | तदानीं स कथितवान्, यूयमपि मम द्राक्षाक्षेत्रं यात, तेन योग्यां भूतिं दास्याथ | 8 तदनन्तरं सन्ध्यायां सत्यां सवेव द्राक्षाक्षेत्रपतिरध्यक्षं गदिवान्, कृषकान् आडूय शेषजनमारव्य प्रथमं यावत् तेभ्यो भूतिं ददधि | 9 तेन ये एएऽद्वयावस्थिते समायातास्तेषाम् अकैको जनो मुद्रायतुर्थांशं प्राप्नोत् | 10 तदानीं प्रथमनियुक्ता जना आगत्यानुमितवन्तो वयमधिकं प्रस्यामः, किन्तु तैरपि मुद्रायतुर्थांशोऽलामि | 11 ततस्ते तं गृहीत्वा तेन क्षेत्रपतिना साकं वायुद्धं कुर्वन्तः कथयामासुः, 12 वयं कृत्स्नं दिनं तापकलेशौ सोढवन्तः, किन्तु पश्चात्ताया से जना एएऽद्वयमात्रं परिश्रान्तवन्तस्तेऽस्माभिः समानांशाः कृताः | 13 ततः स तेषामेकं प्रत्युवाच, हे वत्स, मया त्वां प्रति कोप्यन्यायो न कृतः किं त्वया मत्समक्षं मुद्रायतुर्थांशो नाङ्गीकृतः? 14 तस्मात् तव यत् प्राप्यं तदादाय याधि, तुभ्यं यति, पश्चात्तीयनियुक्तलोकयापि तति दातुमिच्छामि | 15 स्वच्छया निजद्वयव्यवहरणं किं मया न कर्त्तव्यं? मम दातृत्वात् त्वया किम् ईर्ष्यादृष्टिः क्रियते? 16 एतन्म अग्रीयलोकाः पश्चात्तीया भविष्यन्ति, पश्चात्तीयजनाश्चग्रीया भविष्यन्ति, अडूता भडवः किन्त्वल्पे मनोभिलषिताः | 17 तदनन्तरं यीशु शिंशालभग्नगरं गच्छन् मार्गमध्ये शिष्यान् अकान्ते वभाषे, 18 पश्य वयं शिंशालभग्नगरं यामः, तत्र प्रधानयाजकाध्यापकानां करेषु मनुष्यपुत्रः समर्पिष्यते; 19 ते य तं ण्तुमाज्ञाय तिरस्कृत्य वेनेण प्रदत्तुं कुशो धातयितुञ्चान्यदेशीयानां करेषु समर्पयिष्यन्ति, किन्तु स तृतीयदिवसे शमशानाद् उत्थापिष्यते | 20 तदानीं सिवदीयस्य नारी स्वपुत्रावादाय यीशोः समीपम् अत्य प्राणम्य कञ्चनानुग्रहं तं ययाये | 21 तदा यीशुस्तां प्रोक्तवान्, त्वं किं याचसे? ततः सा बभाषे, भवतो राजत्वे ममानयोः सुतयोरेकं भवदक्षिणपार्श्वे द्वितीयं वामपार्श्वे उपवेष्टुम् आज्ञापयतु | 22 यीशुः प्रत्युवाच, युवाभ्यां यद् याच्यते, तन्न बुध्यते, अहं येन कसेन पास्यामि युवाभ्यां किं तेन पातुं शक्यते? अहञ्च येन मज्जनेन मज्जिष्ये, युवाभ्यां किं तेन मज्जयितुं शक्यते? ते जगुः शक्यते | 23 तदा स उक्तवान्, युवां मम कसेनावश्यं पास्यथः, मम मज्जनेन य युवामपि मज्जिष्येथे, किन्तु येषां कृते मत्तातेन निरूपितम् एहं तान् विहायान्यं कमपि महदक्षिणपार्श्वे वामपार्श्वे य समुपवेशयितुं ममाधिकारो नास्ति | 24 अतो कथां श्रुत्वान्ये दशशिष्यास्तौ आतरौ प्रति युक्तुपुः | 25 किन्तु यीशुः स्वसमीपं तानाडूय जगाद, अन्यदेशीयलोकानां नरपतयस्तान् अधि कुर्वन्ति, ये तु मडान्तस्ते तान् शासति, एति यूयं जानीथ | 26 किन्तु युष्माकं मध्ये न तथा भवेत्, युष्माकं यः कश्चित् मडान् बुभूषति, स युष्मान् सेवेत; 27 यश्च युष्माकं मध्ये भुष्यो बुभूषति, स युष्माकं दासो भवेत् | 28 एतन्म मनुजपुत्रः सेव्यो भवितुं नडि, किन्तु सेवितुं भडूनां परित्राणमूल्यार्थं स्वप्राणान् दातुञ्चागतः | 29 अनन्तरं धिरीडोनगरात् तेषां बहिर्गमनसमये तस्य पश्चाद् भडवो लोका वप्रजुः | 30 अपरं वर्त्मपार्श्वे उपविशन्तौ द्वावन्धौ तेन मार्गेण यीशो गमनं निशम्य प्रोच्यैः कथयामासतुः, हे प्रभो दायूदः सन्तान, आवयो ईयां विधेधि | 31 ततो लोकाः सर्व्वे तुषणीभभवतमित्युक्त्वा तौ तर्ज्यामासुः; तथापि तौ पुनरुच्यैः कथयामासतुः हे प्रभो दायूदः सन्तान, आवां दयस्व | 32 तदानीं यीशुः स्थगितः सन् तावाडूय भाषितवान्, युवयोः कृते मया किं कर्त्तव्यं? युवां किं कामयेथे? 33 तदा तावुक्तवन्तौ, प्रभो नेत्राणि नौ प्रसन्नानि भवेयुः | 34 तदानीं यीशुस्तौ प्रति प्रमन्नः सन् तयोर् नेत्राणि पश्यर्ष, तेनैव तौ सुवीक्षाञ्जकान्ते तत्पश्चात् जगमुतुश्च |

21 अनन्तरं तेषु शिंशालभग्नगरस्य समीपवेर्तिनो जैतुननामकधराधरस्य समीपस्थितं वैत्सुगिग्रामम् आगतेषु, यीशुः शिष्यद्वयं प्रेषयन् जगाद, 2 युवां सम्मुष्स्थग्रामं गत्वा भद्वं यां सवत्सां गर्दभीं ढडात् प्राप्स्यथः, तां मोचयित्वा मडन्तिकम् आनयतं | 3 तत्र यदि कश्चित् किञ्चिद् वक्ष्यति, तर्हि वदिष्यथः, अतस्यां प्रभोः प्रयोजनमास्ते, तेन स तत्साणात् प्रदेष्यति | 4 सीयोः कन्यकां यूयं भाषध्वमिति भारती | पश्य ते नम्रशीलः सन् नृप आरुह्य गर्दभीं | अर्थादारुह्य तद्वत्समायास्यति त्वदन्तिकं | 5 भविष्यद्वादिनोक्तं वयनमिदं तदा सङ्गमभूत् | 6 अनन्तरं तौ शिष्य यीशो र्थानिदेशं तं ग्रामं गत्वा 7 गर्दभीं तद्वत्स्र समानीतवन्तौ, पश्चात् तदुपरि स्वीयवसनानी पातयित्वा तमारोडयामासतुः | 8 ततो भडवो लोका निजवसन्नानि पथि प्रसारयितुमारोडिरे, कतिपया जनाश्च पादपपाणादिकं छित्वा पथि विस्तारयामासुः | 9 अग्रगामिनः पश्चाद्गामिनश्च मनुजा उच्यैर्जय जय दायूदः सन्तानेति जगुः परमेश्वरस्य नाम्ना य आयाति स धन्यः, सर्व्वोपरिस्थस्वर्गोपि जयति | 10 एतन् तस्मिन् शिंशालभं प्रविष्टे कोऽयमिति कथनात् कृत्स्नं नगरं यञ्जलमभवत् | 11 तत्र लोकाः कथयामासुः, अेष गालीलप्रदेशीय-नासरतीय-भविष्यद्वादी यीशुः | 12 अनन्तरं यीशुरीश्वरस्य मन्दिरे प्रविश्य तन्मध्यात् क्यविक्रियेणो

वहिश्रकारः; वशिष्ठो मुद्रासनानी कपोतविक्रयिणाञ्जसनानी य न्युज्यामास | 13 अपरं तानुवाय, ओषा विपिरास्ते, "मम गृहं प्रार्थनागृहमिति विष्यास्यति", किन्तु यूनं तद् दस्यूनं गह्वरं कृतवन्तः | 14 तदनन्तरम् अन्धप्रञ्जलोकास्तस्य समीपमागताः, स तान् निरामयान् कृतवान् | 15 यदा प्रधानयाजका अध्यापकाश्च तेन कृतान्येतानि चित्रकर्माणि ददृशुः, जय जय दायुः सन्तान्, मन्दिरे बालकानाम् अतादृशम् उच्यध्वनिं शश्रुवुश्च, तदा मडाङ्कुद्धा बभूवुः, 16 तं पप्रच्छुश्च, एमे यद् वदन्ति, तत् किं त्वं शृणोषि? ततो यीशुस्तान् अवोचत्, सत्यम्; स्तन्यपायिशिशूनाञ्च बालकानाञ्च वक्त्रतः | स्वकीयं मङ्गिमानं त्वं संप्रकाशयसि स्वयं | अतद्वाक्यं यूनं किं नापठत? 17 ततस्तान् विज्ञाय स नगराद् वैथनियान्नामं गत्वा तत्र रजनीं यापयामास | 18 अनन्तरं प्रभाते सति यीशुः पुनरपि नगरमागच्छन् क्षुधात्तो बभूव | 19 ततो मार्गपार्श्वे उडुम्बरवृक्षमेकं विलोक्य तत्समीपं गत्वा पत्राणि विना किमपि न प्राप्य तं पादपं प्रोवाय, अदारभ्य कदापि त्वयि इदं न भवतु; तेन तत्क्षणात् स उडुम्बरमाहीरुः शुष्कतां गतः | (aigton g165) 20 तद् दृष्ट्वा शिष्या आश्चर्यं विज्ञाय कथयामासुः, आः, उडुम्बरपादपोदितितूर्णं शुष्कोऽभवत् | 21 ततो यीशुस्तानुवाय, युष्मानदं सत्यं वदामि, यदि यूयमसन्दिग्धाः प्रतीथ, तर्हि यूयमपि डेवलडुम्बरपादपं प्रतीत्यं कर्तुं शक्यथ, तन्न, त्वं यदित्वा सागरे पतेति वाक्यं युष्माभिरस्मिन् शैवे प्रोक्तेपि तदैव तद् घटिष्यते | 22 तथा विश्वस्य प्रार्थ्यं युष्माभि र्यद् याचिष्यते, तदेव प्राप्स्यते | 23 अनन्तरं मन्दिरे प्रविश्योपदेशनसमये तत्समीपं प्रधानयाजकाः प्राचीनलोकाश्चागत्य पप्रच्छुः, त्वया केन सामर्थ्यनैतानि कर्माणि क्रियन्ते? केन वा तुभ्यमेतानि सामर्थ्यानि दत्तानि? 24 ततो यीशुः प्रत्यवदत्, अहमपि युष्मान् वायमेकां पृच्छामि, यदि यूयं तद्गुतरं दातुं शक्यथ, तदा केन सामर्थ्येन कर्माण्येतानि करोमि, तददं युष्मान् वक्ष्यामि | 25 योऽनो मज्जन्तं कस्याज्ञायामवत्? किमीश्वरस्य मनुष्यस्य वा? ततस्ते परस्परं विविच्य कथयामासुः, यदीश्वरस्येति वदामस्तर्हि यूयं तं कुतो न प्रत्यैत? वायमेतां वक्ष्यति | 26 मनुष्यस्येति वक्तुमपि लोकेभ्यो बिलीमः, यतः सर्वैरपि योऽन् भविष्यद्वादीति ज्ञायते | 27 तस्मात् ते यीशुं प्रत्यवदन्, तद् वयं न विदाः | तदा स तानुकृतवान्, तर्हि केन सामर्थ्येन कर्माण्येतान्यदं करोमि, तदप्यदं युष्मान् न वक्ष्यामि | 28 कस्यचिज्जन्तस्य द्वौ सुतावास्तां स अेकस्य सुतस्य समीपं गत्वा जगाद, हे सुत, त्वमथ मम द्राक्षाक्षेत्रे कर्म कर्तुं व्रज | 29 ततः स उक्तवान्, न यास्यामि, किन्तु शेषेऽनुत्पथ जगाम | 30 अनन्तरं सौन्यसुतस्य समीपं गत्वा तथैव कथितवान्, ततः स प्रत्युवाय, भलेच्छ याभि, किन्तु न गतः | 31 अंतयोः पुत्रयो र्मध्ये पितुरभिमत् केन पालितं? युष्माभिः किं बुध्यते? ततस्ते प्रत्यूयुः, प्रथमेन पुत्रेण | तदानीं यीशुस्तानुवाय, अदं युष्मान् तथ्यं वदामि, याएऽला गलिाश्च युष्माकमग्रत एश्वरस्य राज्थं प्रविशन्ति | 32 यतो युष्माकं समीपं योऽनि धर्मपथेनागते यूयं तं न प्रतीथ, किन्तु याएऽला गलिाश्च तं प्रत्यायन्, तद् विलोक्यापि यूयं प्रत्येतुं नाभिध्वं | 33 अपरमेकं दृष्टान्तं शृणुत, कश्चिद् गृहस्थः क्षेत्रे द्राक्षावलाता रोपयित्वा तस्यतुर्दक्षु वारणीं विधाय तन्मध्ये द्राक्षायन्त्रं स्थापितवान्, माञ्चत्र निर्मितवान्, ततः कृषकेषु तत् क्षेत्रं समर्थं स्वयं दूरदेशं जगाम | 34 तदनन्तरं इलसमय उपस्थिते स इलानि प्राणुं कृषीवलानां समीपं निजदासान् प्रेषयामास | 35 किन्तु कृषीवलास्तस्य तान् दासेयान् धृत्वा कञ्चन प्रहृतवन्तः, कञ्चन पाषाणैराहतवन्तः, कञ्चन य उतवन्तः | 36 पुनरपि स प्रभुः प्रथमतोऽधिकदासेयान् प्रेषयामास, किन्तु ते तान् प्रत्यपि तथैव यकुः | 37 अनन्तरं मम सुते गते तं समादरिष्यन्ते, एत्युक्त्वा शेषे स निजसुतं तेषां सन्निधिं प्रेषयामास | 38 किन्तु ते कृषीवलाः सुतं वीक्ष्य परस्परम् एति मन्त्रयितुम् आरेभिरे, अयमुत्तराधिकारी वयमेनं निदत्यास्याधिकारं स्ववशीकरिष्यामः | 39 पश्चात् ते तं धृत्वा द्राक्षाक्षेत्राद् बहिः पातयित्वाबधिषुः | 40 यदा स द्राक्षाक्षेत्रपतिरागमिष्यति, तदा तान् कृषीवलान् किं करिष्यति? 41 ततस्ते प्रत्यवदन्, तान् कलुषिणो दारुणयातनाभिराडनिष्यति, ये य समयानुकृमात् इलानि दास्यन्ति, तादृशेषु कृषीवलेषु क्षेत्रं समर्पयिष्यति | 42 तदा यीशुना ते गदिताः, अदं कृतं यस्य पाषाणस्य नियायकैः | प्रधानप्रस्तरः कोणैः सञ्चय संभविष्यति | अेतत् परेशितुः कर्मास्मिदृष्टावद्भूतं भवेत् | धर्मग्रन्थे लिखितमेतद्वयनं युष्माभिः किं नापाठि? 43 तस्माददं युष्मान् वदामि, युष्मत् एश्वरीयराज्यमपनीय इलोत्यादयित्रन्यजातये दायिष्यते | 44 यो ज्ञान अेतत्पाषाणोपरि पतिष्यति, तं स भक्ष्यते, किन्त्वयं पाषाणो यस्पोपरि पतिष्यति, तं स धूलिवत् यूर्णीकरिष्यति | 45 तदानीं प्राधनयाजकाः इडुशिनश्च तस्येमां दृष्टान्तकथां श्रुत्वा सोऽस्मानुद्दिश्य कथितवान्, एति विज्ञाय तं धर्तुं येष्टितवन्तः; 46 किन्तु लोकेभ्यो बिल्युः, यतो लोकैः स भविष्यद्वादीत्यज्ञायि |

22 अनन्तरं यीशुः पुनरपि दृष्टान्तेन तान् अवादीत्, 2 स्वर्गीयराज्यम् अतादृशस्य नृपतेः समं, यो निज पुत्रं विवाहयन् सर्वान् निमन्त्रितान् आनेतुं दासेयान् प्रहृतवान्, 3 किन्तु ते समागन्तुं नेष्टवन्तः | 4 ततो राजा पुनरपि दासानन्यान् एत्युक्त्वा प्रेषयामास, निमन्त्रितान् वदत, पश्यत, मम भोज्यमासादितमास्ते, निजवृषादिपुष्टजन्तून् मारयित्वा सर्व्य

भाधद्रव्यमासाहितवान्, यूयं विवाहमागच्छत | 5 तथपि ते तुर्य्यीकृत्य केचित् निजक्षेत्रं केचिद् वाणिज्यं प्रति स्वस्वमार्गोऽपि
 खलितवन्तः | 6 अन्ये लोकास्तस्य दासेयान् धृत्वा दौरात्म्यं व्यवहृत्य तानवधिषुः | 7 अनन्तरं स नृपतिस्तां वार्तां
 श्रुत्वा क्रुध्यन् सैन्यानि प्रदित्य तान् घातकान् उक्त्वा तेषां नगरं दाहयामास | 8 ततः स निजदासेयान् बभ्राषे, विवाहीयं
 भोज्यमासाहितमास्ते, किन्तु निमन्त्रिता जना अयोग्याः | 9 तस्माद् यूयं राजमार्गं गत्वा यावतो मनुजान् पश्यत, तावतमेव
 विवाहीयभोज्याय निमन्त्रयत | 10 तदा ते दासेया राजमार्गं गत्वा भद्रान् अभद्रान् वा यावतो जनान् ददृशुः, तावतमेव
 संगृह्णानयन्; ततोऽभ्यागतमनुजैर्विवाहगृहम् अपूर्य्यत | 11 तदानीं स राजा सर्वान्भ्यागतान् द्रष्टुम् अभ्यन्तरमागतवान्;
 तदा तत्र विवाहीयवसनहीनमेकं जनं वीक्ष्य तं जगाद्, 12 हे मित्र, त्वं विवाहीयवसनं विना कथमत्र प्रविष्टवान्? तेन स
 निरुत्तरो बभूव | 13 तदा राजा निजानुययान् अवदत्, अेतस्य कश्यपराणान् बद्ध्वा यत्र रोदनं दन्तैर्नन्तर्धर्षणञ्च भवति, तत्र
 वडिर्भूततमिसे तं निक्षिपत | 14 एतयं बहव आडूता अल्पे मनोभिमताः | 15 अनन्तरं द्विजशिनः प्रगत्य यथा संवापेन तम्
 उन्माथे पातयेयुस्तथा मन्त्रयित्वा 16 हेरोदीयमनुजैः साकं निजशिष्यगणैः तं प्रति कथयामासुः, हे गुरो, भवान् सत्यः
 सत्यमीश्वरीयमार्गमुपदिशति, कमपि मानुषं नानुरुध्यते, कमपि नापेक्षते य, तद् वयं जानीमः | 17 अतः कैसरभूपाय
 करोऽस्माकं दातव्यो न वा? अत्र भवता किं बुध्यते? तद् अस्मान् वदतु | 18 ततो यीशुस्तेषां भवतां विज्ञाय कथितवान्, रे
 कपटिनः युयं कुतो मां परिक्षध्वे? 19 तत्करदानस्य मुद्रां मां दर्शयत | तदानीं तैस्तस्य समीपं मुद्रायतुर्थभाग आनीते 20 स तान्
 पप्रच्छ, अत्र कस्येयं मूर्तिर्नाम यास्ते? ते जगदुः, कैसरभूपस्य | 21 ततः स उक्तवान्, कैसरस्य यत् तत् कैसराय दत्त,
 ईश्वरस्य यत् तद् ईश्वराय दत्त | 22 एतं वाक्यं निशम्य ते विस्मयं विज्ञाय तं विहाय खलितवन्तः | 23 तस्मिन्महनि
 सिद्धकिन्तोऽर्थान् श्मशानान् नोत्थास्यन्तीति वाक्यं ये वदन्ति, ते यीशोरन्तिकम् आगत्य पप्रच्छुः, 24 हे गुरो, कश्चिन्मनुजश्चेत्
 निःसन्तानः सन् प्राणान् त्यजति, तर्हि तस्य भ्राता तस्य जायां व्युह्य भ्रातुः सन्तानम् उत्पादयिष्यतीति मूसा आदिष्टवान् | 25
 किन्त्वस्माकमत्र केऽपि जनाः सप्तसहोदरा आसन्, तेषां ज्येष्ठ अेकां कन्यां व्यवहत्, अपरं प्राणत्यागकाले स्वयं निःसन्तानः
 सन् तां स्त्रियं स्वभ्रातरि समर्पितवान्, 26 ततो द्वितीयादिसप्तमन्तान् तथैव यक्षुः | 27 शेषे सापी नारी भमार | 28 मृतानाम्
 उत्थानसमये तेषां सप्तानां मध्ये सा नारी कस्य भार्या भविष्यति? यस्मात् सर्व्वमेव तां व्यवहन् | 29 ततो यीशुः प्रत्यवादीत्,
 यूयं धर्मपुस्तकम् ईश्वरीयां शक्तिञ्च न विज्ञाय भ्रान्तिमन्तः | 30 उत्थानप्राप्ता लोका न विवदन्ति, न य वाया दीयन्ते,
 किन्वीश्वरस्य स्वर्गस्थदूतानां सदृशा भवन्ति | 31 अपरं मृतानामुत्थानमधि युष्मान् प्रतीयमीश्वरोक्तिः, 32 "अहमिब्राहीम
 ईश्वर इरुडाड ईश्वरो याडूब ईश्वर" इति किं युष्माभिर्नापाठि? किन्वीश्वरो ज्ववताम् ईश्वरः, स मृतानामीश्वरो नहि |
 33 इति श्रुत्वा सर्व्वे लोकास्तस्योपदेशाद् विस्मयं गताः | 34 अनन्तरं सिद्धकिनाम् निरुत्तरत्ववार्तां निशम्य द्विजशिन अेकत्र
 मिलितवन्तः, 35 तेषामेको व्यवस्थापको यीशुं परीक्षितुं पप्रच्छ, 36 हे गुरो व्यवस्थाशास्त्रमध्ये काज्ञा श्रेष्ठा? 37 ततो
 यीशुरुवाय, त्वं सर्व्वान्तःकरणैः सर्व्वप्राणैः सर्व्वचित्तैश्च साकं प्रभौ परमेश्वरे प्रीयस्व, 38 अेषा प्रथममहाज्ञा | तस्याः सदृशी
 द्वितीयाज्ञैषा, 39 तव समीपवासिनि स्वात्मनीय प्रेम कुरु | 40 अनयो द्वयोरज्ञयोः कृत्स्नव्यवस्थाया भविष्यद्भक्तग्रन्थस्य य
 भारस्तिष्ठति | 41 अनन्तरं द्विजशिनाम् अेकत्र स्थितिकाले यीशुस्तान् पप्रच्छ, 42 श्रीष्टमधि युष्माकं कीदृग्बोधो जायते? स
 कस्य सन्तानः? ततस्ते प्रत्यवदन्, दायूदः सन्तानः | 43 तदा स उक्तवान्, तर्हि दायूद् कथम् आत्माधिष्ठानेन तं प्रभुं वदति? 44
 यथा मम प्रभुमिदं वाक्यमवदत् परमेश्वरः | तवारीन् पादपीठं ते यावन्नहि करोम्यहं | तावत् कालं मदीये त्वं दक्षपार्श्व
 उपाविश | अतो यदि दायूद् तं प्रभुं वदति, तर्हि स कथं तस्य सन्तानो भवति? 45 तदानीं तेषां कोपि तद्वाक्यस्य किमप्युत्तरं दातुं
 नाशक्नोतुः | 46 तद्दिनमारभ्य तं किमपि वाक्यं प्रष्टुं कस्यापि साहसो नाभवत् |

23 अनन्तरं यीशु ज्ञाननिवहं शिष्यांश्चावदत्, 2 अध्यापकाः द्विजशिनश्च मूसासने उपविशन्ति, 3 अतस्ते युष्मान् यद्यत्
 मन्तुम् आज्ञापयन्ति, तत् मन्यध्वं पालयध्वञ्च, किन्तु तेषां कर्मानुज्ञं कर्म न कुरुध्वं; यतस्तेषां वाक्यमात्रं सारं कार्य्यं
 किमपि नास्ति | 4 ते दुर्व्वहान् गुरुतरान् भारान् बह्व्या मनुष्याणां रक्षणेपरि समर्पयन्ति, किन्तु स्वयमङ्गुलैक्यापि न
 यालयन्ति | 5 केवलं लोकदर्शनाय सर्व्वकर्माणि कुर्वन्ति; इलतः पट्टबन्धान् प्रसार्य्य धारयन्ति, स्ववस्त्रेषु य दीर्घग्रन्थीन्
 धारयन्ति; 6 भोजनभवन उच्यस्थानं, भजनभवने प्रधानमासनं, 7 उद्वेगनमस्कारं गुरुरिति सम्बोधनञ्चैतानि सर्व्वानि
 वाञ्छन्ति | 8 किन्तु यूयं गुरव इति सम्बोधनीया मा भवत, यतो युष्माकम् अेकः श्रीष्टमेव गुरु 9 यूयं सर्व्वे मिथो भ्रातरश्च |

पुनः पृथिव्यां कमपि पितेति मा सम्बुध्यध्वं, यतो युष्माकमेकः स्वर्गस्थश्चेव पिता। 10 यूयं नायकेति सम्भाषिता मा भवत, यतो युष्माकमेकः श्रीष्टश्चेव नायकः। 11 अपरं युष्माकं मध्ये यः पुमान् श्रेष्ठः स युष्मान् सेविष्यते। 12 यतो यः स्वमुन्नमति, स नतः करिष्यते; किन्तु यः कश्चित् स्वमवनतं करोति, स उन्नतः करिष्यते। 13 उन्नतः कपटिनः उपाध्यायाः द्विज्ञानिश्च, यूयं मनुजानां समक्षं स्वर्गद्वारं रुन्ध, यूयं स्वयं तेन न प्रविशथ, प्रविविक्षुनपि वारयथ। वत कपटिनः उपाध्यायाः द्विज्ञानिश्च यूयं छवाद् दीर्घं प्रार्थ्यं विधवानां सर्वस्वं ग्रसथ, युष्माकं धोरतरदारो भविष्यति। 14 उन्नतः कपटिनः उपाध्यायाः द्विज्ञानिश्च, यूयमक्षं स्वधर्मावलम्बिनं कर्तुं सागरं भूमाद्दलञ्च प्रदक्षिणीकुरुथ, 15 अञ्चनं प्राप्य स्वतो द्विगुणानरकभाजनं तं कुरुथ। (Geenna g1067) 16 वत अन्धपथदर्शकाः सर्वे, यूयं वदथ, मन्दिरस्य शपथकराणात् किमपि न देयं; किन्तु मन्दिरस्थसुवार्णस्य शपथकराणाद् देयं। 17 हे मूढा हे अन्धाः सुवर्णं तत्सुवर्णपावकमन्दिरम् अतयोरुभयोर् मध्ये किं श्रेयः? 18 अन्यस्य वदथ, यज्ञवेधाः शपथकराणात् किमपि न देयं, किन्तु तद्गुपरिस्थितस्य नैवेद्यस्य शपथकराणाद् देयं। 19 हे मूढा हे अन्धाः, नैवेद्यं तन्नेवेद्यपावकवेदितेयोरुभयोर् मध्ये किं श्रेयः? 20 अतः केनयिद् यज्ञवेधाः शपथे कृते तद्गुपरिस्थस्य सर्वस्य शपथः क्रियते। 21 केनयित् मन्दिरस्य शपथे कृते मन्दिरतन्निवासिनोः शपथः क्रियते। 22 केनयित् स्वर्गस्य शपथे कृते ईश्वरीयसिंहासनतद्गुपर्युपविष्टयोः शपथः क्रियते। 23 उन्नतः कपटिनः उपाध्यायाः द्विज्ञानिश्च, यूयं पौदिनायाः सितच्छत्राया श्रुतस्य यः दशमांशान् दत्थ, किन्तु व्यवस्थाया गुरुतरान् न्यायदयाविश्वासान् परित्यजथ; एते युष्माभिरायराणीया अभी य न लंघनीयाः। 24 हे अन्धपथदर्शका यूयं मशकान् अपसारयथ, किन्तु मलजान् ग्रसथ। 25 उन्नतः कपटिनः उपाध्यायाः द्विज्ञानिश्च, यूयं पानपात्राणां भोजनपात्राणाञ्च बहिः परिष्कुरुथ; किन्तु तदभ्यन्तरं दुरात्मतया कलुषेण य परिपूर्णमास्ते। 26 हे अन्धाः द्विज्ञानिलोका आदौ पानपात्राणां भोजनपात्राणाञ्चाम्यन्तरं परिष्कुरुत, तेन तेषां बहिरपि परिष्कारिष्यते। 27 उन्नतः कपटिनः उपाध्यायाः द्विज्ञानिश्च, यूयं शुक्लीकृतश्मशानस्वर्षा भवथ, यथा श्मशानभवनस्य बहिष्कारः, किन्त्वभ्यन्तरं मृतलोकानां कीकरीः सर्वप्रकारमलेन य परिपूर्णम्; 28 तथैव यूयमपि लोकानां समक्षं बहिर्धार्मिकाः किन्त्वन्तःकरणेषु केवलकापट्याधर्मात्मानं परिपूर्णाः। 29 हा हा कपटिनः उपाध्यायाः द्विज्ञानिश्च, यूयं भविष्यद्वादिनां श्मशानगेदं निर्माथ, साधूनां श्मशाननिकेतनं शोभयथ 30 वदथ य यदि वयं स्वेषां पूर्वपुरुषाणां काल अस्थास्याम, तर्हि भविष्यद्वादिनां शोषितपातने तेषां सडभागिनो नाभविष्याम। 31 अतो यूयं भविष्यद्वादिघातकानां सन्ताना एति स्वयमेव स्वेषां साक्ष्यं दत्थ। 32 अतो यूयं निजपूर्वपुरुषाणां परिमार्गपात्रं परिपूरयत। 33 रे भुजगाः कृष्णभुजगवंशाः, यूयं कथं नरकदारुणाद् रक्षिष्यध्वे। (Geenna g1067) 34 पश्यत, युष्माकमन्तिकम् अहं भविष्यद्वादिनो बुद्धिमत् उपाध्यायांश्च प्रेषयिष्यामि, किन्तु तेषां कतिपया युष्माभिर् धानिष्यन्ते, कुशे य धानिष्यन्ते, केयिद् भजनभवने कषाभिराधानिष्यन्ते, नगरे नगरे ताडिष्यन्ते यः 35 तेन सत्पुरुषस्य डालिवो रक्तपातमारुच्ये बेरिप्रियः पुत्रं यं सिपरियं यूयं मन्दिरयज्ञवेद्यो मध्ये उतवन्तः, तदीयशोषितपातं यावद् अस्मिन् देशे यावतां साधुपुरुषाणां शोषितपातो ऽभवत् तत् सर्वेषामागसां दारुणा युष्मासु वर्तिष्यन्ते। 36 अहं युष्मान्तं तथ्यं वदामि, विधमानेऽस्मिन् पुरुषे सर्वे वर्तिष्यन्ते। 37 हे यिज्ञालम् हे यिज्ञालम् नगरी त्वं भविष्यद्वादिनो उतवती, तव समीपं प्रेरितांश्च पाषाणैराहतवती, यथा कुक्कुटी शावकान् पक्षाधः संगृह्णाति, तथा तव सन्तानान् संग्रहीतुं अहं बहुवारम् अरुं; किन्तु त्वं न सममन्यथाः। 38 पश्यत यष्माकं वासस्थानम् उच्छिन्नं त्यक्ष्यते। 39 अहं युष्मान् तथ्यं वदामि, यः परमेश्वरस्य नामागच्छति, स धन्य एति वाणीं यावन् वदिष्यथ, तावत् मां पुनं न द्रक्ष्यथ।

24 अनन्तरं यीशु र्यदा मन्दिराद् बहिर् गच्छति, तदानीं शिष्यास्तं मन्दिरनिर्माणां दर्शयितुमागताः। 2 ततो यीशुस्तानुवाच, यूयं किमेतानि न पश्यथ? युष्मानहं सत्यं वदामि, अतन्निचयनस्य पाषाणैकमयन्यपाषाणोपरि न स्थास्यति सर्वाणि भूमिसात् कारिष्यन्ते। 3 अनन्तरं तस्मिन् जैतुनपर्वतोपरि समुपविष्टे शिष्यास्तस्य समीपमागत्य गुप्तं प्रपश्युः, अतो घटनाः कदा भविष्यन्ति? भवत आगमनस्य युगान्तस्य य किं लक्ष्यं? तदस्मान् वदतु। (aion g165) 4 तदानीं यीशुस्तानुवाच, अवधद्वं, कोपि युष्मान् न भ्रमयेत्। 5 बहवो मम नाम गृह्णन्त आगमिष्यन्ति, श्रीष्टोऽहमेवेति वाचं वदन्तो बहुन् भ्रमयिष्यन्ति। 6 यूयञ्च संग्रामस्य रास्य याऽम्बरं श्रोष्यथ, अवधद्वं तेन यञ्चला मा भवत, अेतान्यवश्यं घटिष्यन्ते, किन्तु तदा युगान्तो नहि। 7 अपरं देशस्य विपक्षो देशो राज्यस्य विपक्षो राज्यं भविष्यति, स्थाने स्थाने य दुर्मिक्षं मडामारी लूकम्पश्च भविष्यन्ति, 8 अेतानि दुःखोपक्रमः। 9 तदानीं लोका दुःखं भोजयितुं युष्मान् परदरेषु समर्पयिष्यन्ति अनिष्यन्ति य, तथा मम नामकारणाद् यूयं सर्वदेशीयमनुजानां समीपे घृणाहं भविष्यथ। 10 बहुषु विघ्नं प्राप्तवत्सु परस्परम् ऋतीयं

कृतवत्सु य अेकोऽपरं परक्रेषु समर्पयिष्यति | 11 तथा भडवो मृषामविष्यद्वादिन उपस्थाय भाडून् भ्रमयिष्यन्ति | 12
 दुष्कर्माणां भाडुल्याञ्च भाडूनां प्रेम शीतलं भविष्यति | 13 किन्तु यः कश्चित् शेषं यावद् धैर्यमाश्रयते, सञ्चैव परित्रायिष्यते |
 14 अपरं सर्वदृशीयलोकान् प्रतिमाक्षी भवितुं राजस्य शुभसमाचारः सर्वजगति प्रचारिष्यते, अेतादृशि सति युगान्त
 उपस्थास्यति | 15 अतो यत् सर्वनाशकृद्गणार्हं वस्तु दानियेत् भविष्यद्वादिना प्रोक्तं तद् यदा पुण्यस्थाने स्थापितं द्रक्ष्यथ,
 (यः पठति, स बुध्यतां) 16 तदानीं ये यिदुदीयदेशे तिष्ठन्ति, ते पर्वतेषु पलायन्तां | 17 यः कश्चिद् गृहपृष्ठे तिष्ठति, स
 गृहात् किमपि वस्तुवानेतुम् अघे नावरोडेत् | 18 यश्च क्षेत्रे तिष्ठति, सोपि वस्त्रमानेतुं परावृत्य न यायात् | 19 तदानीं
 गर्भिणीस्तन्यापाययित्रीणां दुर्गतिं भविष्यति | 20 अतो यष्माकं पलायनं शीतकाले विश्रामवारे वा यन् भवेत्, तदर्थं
 प्रार्थयध्वम् | 21 आ जगदारम्भाद् अेतत्कालपर्यन्तं यादृशः कदापि नाभवत् न य भविष्यति तादृशो मडाकलेशस्तदानीम्
 उपस्थास्यति | 22 तस्य कलेशस्य समयो यदि ह्रस्वो न क्रियेत, तर्हि कस्यापि प्राणिनो रक्षाणं भवितुं न शक्नुयात्, किन्तु
 मनोनीतमनुजानां कृते स कालो ह्रस्वीकरिष्यते | 23 अपरञ्च पश्यत, श्रीष्टोऽत्र विधते, वा तत्र विधते, तदानीं यदी कश्चिद् युष्मान
 एति वाक्यं वदति, तथापि तत् न प्रतीत् | 24 यतो भाक्तप्रीष्टा भाक्तभविष्यद्वादिनश्च उपस्थाय यानि मडन्ति लक्ष्माणि
 चित्रकर्माणि च प्रकाशयिष्यन्ति, तै र्यदि सम्भवेत् तर्हि मनोनीतमानवा अपि भ्रामिष्यन्ते | 25 पश्यत, घटनातः पूर्वं
 युष्मान् वार्ताम् अवादिषम् | 26 अतः पश्यत, स प्रान्तरे विधत एति वाक्ये केनचित् कथितेपि बडि मां गच्छत, वा पश्यत,
 सोन्तःपुरे विधते, अेतद्वाक्य उक्तेपि मा प्रतीत् | 27 यतो यथा विद्युत् पूर्वदिशो निर्गत्य पश्चिमदिशं यावत् प्रकाशते, तथा
 मानुषपुत्रस्याप्यागमनं भविष्यति | 28 यत्र शवस्तिष्ठति, तत्रैव गृध्रा मिलन्ति | 29 अपरं तस्य कलेशसमयस्याव्यवहितपरत्र
 सूर्यस्य तेजो लोप्यते, यन्द्रमा ज्योत्सनां न करिष्यति, नभसो नक्षत्राणि पतिष्यन्ति, गगणीया ग्रहाश्च विचलिष्यन्ति | 30
 तदानीम् आकाशमध्ये मनुजसुतस्य लक्ष्म दर्शिष्यते, ततो निजपराक्रमेण मडतेजसा य मेधाऽढं मनुजसुतं नभसागच्छन्तं
 विलोक्य पृथिव्याः सर्ववंशीया विलपिष्यन्ति | 31 तदानीं स मडाशब्दायमानतूर्यां वाडकान् निजदूतान् प्रडेष्यति, ते व्योम्न
 अेकसीमातोऽपरसीमां यावत् यतुर्दिशस्तस्य मनोनीतजानान् आनीय मेलयिष्यन्ति | 32 उडुम्बरपाटपस्य दृष्टान्तं शिक्षध्वं;
 यदा तस्य नवीनाः शाभा जायन्ते, पल्लवादिश्च निर्गच्छति, तदा निदाघकालः सविधो भवतीति यूयं जानीथ; 33 तद्दद् अेता
 घटना दृष्ट्वा स समयो द्वार उपास्थाद् एति जानीत् | 34 युष्मानडं तथ्यं वदामि, एदानीन्तनजानानां गमनात् पूर्वमेव तानि
 सर्वानि घटिष्यन्ते | 35 नभोमेदिन्यो लुप्तयोरपि मम वाड् कदापि न लोप्यते | 36 अपरं मम तातं विना मानुषः स्वर्गस्थो
 दूतो वा कोपि तद्दिनं तद्दण्डञ्च न ज्ञापयति | 37 अपरं नोडे विधमाने यादृशमभवत् तादृशं मनुजसुतस्यागमनकालेपि
 भविष्यति | 38 इलतो जलाप्लावनात् पूर्व यद्दिनं यावत् नोडः पोतं नारोडेत्, तावत्कालं यथा मनुष्या भोजने पाने विवडने
 विवाडने य प्रवृत्ता आसन्; 39 अपरम् आप्लावितोयमागत्य यावत् सकलमनुजान् प्लावयित्वा नानयत्, तावत् ते यथा न
 विदामासु; तथा मनुजसुतागमनेपि भविष्यति | 40 तदा क्षेत्रस्थितयोर्द्वयोरेको धारिष्यते, अपरस्त्याजिष्यते | 41 तथा
 पेष्ण्या पिषित्वोरुभयो योषितोरेका धारिष्यतेऽपरा त्याजिष्यते | 42 युष्माकं प्रभुः कस्मिन् दण्डे आगमिष्यति, तद् युष्माभि
 नार्वागम्यते, तस्मात् जाग्रतः सन्तस्तिष्ठत | 43 कुत्र यामे स्तेन आगमिष्यतीति येद् गृहस्थो ज्ञातुम् अशक्यत्, तर्हि जागरित्वा
 तं सन्धिं कर्तितुम् अवारयिष्यत् तद् जानीत् | 44 युष्माभिरवधीयतां, यतो युष्माभि र्यत्र न बुध्यते, तत्रैव दण्डे मनुजसुत
 आयास्यति | 45 प्रभु निर्जपरिवारान् यथाकालं भोजयितुं यं दासम् अध्यक्षीकृत्य स्थापयति, तादृशो विश्वास्यो धीमान् दासः
 कः? 46 प्रभुरागत्य यं दासं तथाचरन्तं वीक्षते, सञ्चैव धन्यः | 47 युष्मानडं सत्यं वदामि, स तं निजसर्वस्वस्याधिपं
 करिष्यति | 48 किन्तु प्रभुरागन्तुं विलम्बत एति मनसि चिन्तयित्वा यो दुष्टो दासो 49 ऽपरदासान् प्रडर्तुं मत्तानां सङ्गे भोक्तुं
 पातुञ्च प्रवर्तते, 50 स दासो यदा नापेक्षते, यञ्च दण्डं न जानाति, तत्कालञ्चैव तत्प्रभुरुपस्थास्यति | 51 तदा तं दण्डयित्वा
 यत्र स्थाने रोदनं दन्तधर्षणञ्चासाते, तत्र कपटिभिः साकं तदशां निडपयिष्यति |

25 या दश कन्याः प्रदीपान् गृह्णन्त्यो वरं साक्षात् कर्तुं बडिरिताः, ताभिस्तदा स्वर्गीयराज्यस्य सादृश्यं भविष्यति | 2 तासां
 कन्यानां मध्ये पञ्च सुधियः पञ्च दुर्धिय आसन् | 3 या दुर्धियस्ताः प्रदीपान् सङ्गे गृहीत्वा तैलं न जगुडुः, 4 किन्तु सुधियः
 प्रदीपान् पात्रेण तैलञ्च जगुडुः | 5 अनन्तरं वरे विलम्बिते ताः सर्वा निद्राविष्टा निद्रां जग्मुः | 6 अनन्तरम् अर्द्धरात्रे पश्यत
 वर आगच्छति, तं साक्षात् कर्तुं बडियाति जेनरवात् 7 ताः सर्वाः कन्या उत्थाय प्रदीपान् आसादयितुं आरभन्त | 8 ततो
 दुर्धियः सुधिय ङ्गुः, किञ्चित् तैलं दत्त, प्रदीपा अस्माकं निर्व्वाराः | 9 किन्तु सुधियः प्रत्यवदन्, दत्ते युष्मानस्मांश्च प्रति तैलं

न्यूनीभवत्, तस्माद् विकेत्तृणां समीपं गत्वा स्वार्थं तैलं क्रीणीत | 10 तदा तासु क्रेतुं गतासु वर आजगाम, ततो याः सञ्जिता आसन्, तास्तेन साकं विवाहीयं वेश्म प्रविशिशुः | 11 अनन्तरं द्वारे रुद्धे अपराः कन्या आगत्य जगदुः, हे प्रभो, हे प्रभो, अस्मान् प्रति द्वारं मोचय | 12 किन्तु स उक्तवान्, तथ्यं वदामि, युष्मानहं न वेदि | 13 अतो जाग्रतः सन्तस्त्रिभूतः कस्मिन् दिने कस्मिन् दण्डे वागमिष्यति, तद् युष्माभिर्न ज्ञायते | 14 अपरं स अतोदृशः कस्यचित् पुंसस्तुल्यः, यो दूरदेशं प्रति यात्राकाले निजदासान् आडूय तेषां स्वस्वसामर्थ्यानुग्रहम् | 15 अेकस्मिन् मुद्राणां पञ्च पोटलिकाः अन्यस्मिन् द्वे पोटलिके अपरस्मिन् पोटलिकैकाम् एतथ्यं प्रतिजनं समर्थ्य स्वयं प्रवासं गतवान् | 16 अनन्तरं यो दासः पञ्च पोटलिकाः लब्धवान्, स गत्वा वाणिज्यं विधाय ता द्विगुणीयकार | 17 यश्च दासो द्वे पोटलिके अलभत, सोपि ता मुद्रा द्विगुणीयकार | 18 किन्तु यो दास अेकां पोटलिकाम् लब्धवान्, स गत्वा भूमिं अनित्वा तन्मध्ये निजप्रभोस्ता मुद्रा गोपयाञ्चकार | 19 तदनन्तरं बहुतिथे काले गते तेषां दासानां प्रभुरागत्य तैर्दासैः समं गायाञ्चकार | 20 तदानीं यः पञ्च पोटलिकाः प्राप्तवान् स ता द्विगुणीकृतमुद्रा आनीय जगाद; हे प्रभो, भवता मयि पञ्च पोटलिकाः समर्पिताः, पश्यतु, ता मया द्विगुणीकृताः | 21 तदानीं तस्य प्रभुस्तमुवाच, हे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जातः, तस्मात् त्वां बहुविताधिपं करोमि, त्वं स्वप्रभोः सुभस्य भागी भव | 22 ततो येन द्वे पोटलिके लब्धे सोप्यागत्य जगाद, हे प्रभो, भवता मयि द्वे पोटलिके समर्पिते, पश्यतु ते मया द्विगुणीकृते | 23 तेन तस्य प्रभुस्तमवोचतु, हे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जातः, तस्मात् त्वां बहुद्रुविगाधिपं करोमि, त्वं निजप्रभोः सुभस्य भागी भव | 24 अनन्तरं य अेकां पोटलिकाम् लब्धवान्, स अत्ये कथितवान्, हे प्रभो, त्वां कठिननरं ज्ञातवान्, त्वया यत्र नोपत्तं, तत्रैव कृत्यते, यत्र य न कीर्णं, तत्रैव संगृह्यते | 25 अतोदं सशङ्कः सन् गत्वा तव मुद्रा भूमध्ये संगोप्य स्थापितवान्, पश्य, तव यत् तदेव गृह्णाण | 26 तदा तस्य प्रभुः प्रत्यवदत् रे दृष्टालस दास, यत्राहं न वपाभि, तत्र छिनत्सि, यत्र य न किरामि, तत्रेव संगृह्णामीति येदजानास्तर्हि | 27 वशिष्णु मम वितापिणं तवोचितमासीत्, येनाहमागत्य वदूया साकं मूलमुद्राः प्राप्स्यम् | 28 अतोस्मात् तां पोटलिकाम् आदाय यस्य दश पोटलिकाः सन्ति तस्मिन्नर्पयत | 29 येन वर्द्व्यते तस्मिन्नैवार्पिष्यते, तस्यैव य बाहुल्यं भविष्यति, किन्तु येन न वर्द्व्यते, तस्यान्तिके यत् किञ्चन तिष्ठति, तदपि पुनर्नोष्यते | 30 अपरं यूयं तमकर्म्मण्यं दासं नीत्वा यत्र स्थाने कन्दनं दन्तधर्षणञ्च विधेते, तस्मिन् बलिभूततमसि निक्षिपत | 31 यदा मनुजसुतः पवित्रदूतान् सज्जिनः कृत्वा निजप्रभावेनागत्य निजतेजोभये सिंहासने निवेक्ष्यति, 32 तदा तत्सम्भुपे सर्वज्जातीया जना संमेलिष्यन्ति | ततो मेषपालको यथा छागेभ्योऽवीन् पृथक् करोति तथा सोप्येकस्मान्द्यम् एतथ्यं तान् पृथक् कृत्वावीन् | 33 दक्षिणो छागांश्च वामे स्थापयिष्यति | 34 ततः परं राजा दक्षिणस्थितान् मानवान् वदिष्यति, आगच्छत मत्तातस्यानुग्रहभाजनानि, युष्मत्कृत आ जगदारम्भत् यद् राज्यम् आसादितं तदधिकुरुत | 35 यतो बुभुक्षिताय मह्यं भोज्यम् अदत्त, पिपासिताय पेयमदत्त, विदेशिनं मां स्वस्थानमनयत, 36 वस्त्रहीनं मां वसनं पर्यधापयत, पीडितं मां द्रष्टुमागच्छत, कारास्थञ्च मां वीक्षितुम् आगच्छत | 37 तदा धार्मिकाः प्रतिवदिष्यन्ति, हे प्रभो, कदा त्वां क्षुधितं वीक्ष्य वयमभोजयाम? वा पिपासितं वीक्ष्य अपाययाम? 38 कदा वा त्वां विदेशिनं विलोक्य स्वस्थानमनयाम? कदा वा त्वां नग्नं वीक्ष्य वसनं पर्यधापयाम? 39 कदा वा त्वां पीडितं कारास्थञ्च वीक्ष्य त्वदन्तिकमगच्छाम? 40 तदानीं राजा तान् प्रतिवदिष्यति, युष्मानहं सत्यं वदामि, ममैतेषां भ्रातृणां मध्ये कञ्चनैकं क्षुद्रतमं प्रति यद् अङ्कुरत, तन्मां प्रत्यङ्कुरुत | 41 पश्चात् स वामस्थितान् जनान् वदिष्यति, रे शापग्रस्ताः सर्व्ये, शैताने तस्य दूतेभ्यश्च योऽनन्तवह्निरासादित आस्ते, यूयं मदन्तिकात् तमग्निं गच्छत | (aiṅnios g166) 42 यतो क्षुधिताय मह्यमाहारं नादत्त, पिपासिताय मह्यं पेयं नादत्त, 43 विदेशिनं मां स्वस्थानं नानयत, वसनहीनं मां वसनं न पर्यधापयत, पीडितं कारास्थञ्च मां वीक्षितुं नागच्छत | 44 तदा ते प्रतिवदिष्यन्ति, हे प्रभो, कदा त्वां क्षुधितं वा पिपासितं वा विदेशिनं वा नग्नं वा पीडितं वा कारास्थं वीक्ष्य त्वां नासेवामहि? 45 तदा स तान् वदिष्यति, तथ्यमहं युष्मान् ब्रवीमि, युष्माभिरेषां कञ्चन क्षोदिष्ठं प्रति यन्नाकारि, तन्मां प्रत्येव नाकारि | 46 पश्चादभ्यनन्तशास्तिं किन्तु धार्मिका अनन्तायुषं लोक्तुं यास्यन्ति | (aiṅnios g166)

26 यीशुरेतान् प्रस्तावान् समाप्य शिष्यानूये, 2 युष्माभिर्जातं दिनद्वयात् परं निस्तारमहं उपस्थास्यति, तत्र मनुजसुतः कुशेन हन्तुं परकरेषु समर्पिष्यते | 3 ततः परं प्रधानयाजकाध्यापकप्राञ्चः कियद्जानाम्भो मडायाजकस्याद्वालिकायां मिलित्वा 4 केनोपायेन यीशुं धृत्वा हन्तुं शकन्युरिति मन्त्रयाञ्चक्रुः | 5 किन्तु तैरुक्तं महडकाले न धर्त्तव्यः, धृते प्रजानां कलहेन भवितुं शक्यते | 6 ततो भैधनियापुरे शिमोनाप्स्यस्य कुष्ठिनो वेश्मनि यीशौ तिष्ठति 7 कायन योषा श्वेतोपलभाजनेन मडाधर्ष

सुगन्धि तैलमानीय भोजनायोपविशतस्तस्य शिरोभ्यषेयत् | 8 किन्तु तदालोक्य तच्छिष्यैः कुपितैरुक्तं, कुत इत्थमपव्ययते? 9 येहिं व्यङ्ग्यत, तर्हि भूरिभूयं प्राघ्य दरिद्रेभ्यो व्यतारिष्यत् | 10 यीशुना तदवगत्य ते समुद्विताः, योषामेनां कुतो दुःभिर्नी कुरुथ, सा मां प्रति साधु कर्माकार्षीत् | 11 युष्माकमं समीपे दरिद्राः सततमेवासते, किन्तु युष्माकमन्तिकेदं नासे सततं | 12 सा मम कायोपरि सुगन्धितैलं सिक्तवा मम श्मशानदानकर्माकार्षीत् | 13 अतोतं युष्मान् तथ्यं वदामि सर्वस्मिन् जगति यत्र यत्रैष सुसमायारः प्रचारिष्यते, तत्र तत्रैतस्या नाथ्याः स्मरणार्थम् कर्मेदं प्रचारिष्यते | 14 ततो द्वादशशिष्याणाम् षड्विंशत्योतीयिषूदानामक अेकः शिष्यः प्रधानयाजकानामन्तिकं गत्वा कथितवान्, 15 यदि युष्माकं करेषु यीशुं समर्पयामि, तर्हि किं दास्यथ? तदानीं ते तस्मै त्रिंशन्मुद्रा दातुं स्थिरीकृतवन्तः | 16 स तदारभ्य तं परकरेषु समर्पयितुं सुयोगं येषितवान् | 17 अनन्तरं डिण्डवशून्यपूपवर्षणः प्रथमेहि शिष्या यीशुम् उपगत्य पप्रथ्युः भवत्कृते कुत्र वयं निस्तारमडभोज्यम् आयोजयिष्यामः? भवतः केच्छा? 18 तदा स गदितवान्, मध्येनगरमभ्युपुंसः समीपं प्रजित्वा वदत, गुरु गदितवान्, मत्कालः सविधः, सड शिष्यैस्त्वदावले नस्तारमडभोज्यं भोक्ष्ये | 19 तदा शिष्या यीशोस्तादृशनिदेशानुपकर्म विधाय तत्र निस्तारमडभोज्यमासाद्यामासुः | 20 ततः सन्ध्यायां सत्यां द्वादशभिः शिष्यैः साकं स न्यविशत् | 21 अपरं भुञ्जान उक्तवान् युष्मान् तथ्यं वदामि, युष्माकमेको मां परकरेषु समर्पयिष्यति | 22 तदा तेडतीव दुःभिता अेकैकशो वक्तुमारिभरे, डे प्रभो, स किमडं? 23 ततः स जगाड, मया साकं यो जनो भोजनपात्रे करं संक्षिपति, स अेव मां परकरेषु समर्पयिष्यति | 24 मनुजसुतमधि यादृशं लिपितमास्ते, तदनुपया तद्रति भविष्यति; किन्तु येन पुंसा स परकरेषु समर्पयिष्यते, डो डो येत् स नाजनिष्यत्, तदा तस्य क्षेममभविष्यत् | 25 तदा यिडूदानामा यो जनस्तं परकरेषु समर्पयिष्यति, स उक्तवान्, डे गुरो, स किमडं? ततः स प्रत्युक्तवान्, त्वया सत्यं गदितम् | 26 अनन्तरं तेषामशनकाले यीशुः पूपमाद्येश्वरीयगुणाननूधं अंकत्वा शिष्येभ्यः प्रदाय जगाड, मद्रूपुःस्वपमिमं गृहीत्वा षाडत | 27 पश्चात् स कंसं गृह्णन् षश्वरीयगुणाननूधं तेभ्यः प्रदाय कथितवान्, सर्वे युष्माभिरनेन पातव्यं, 28 यस्मादनेकेषां पापमर्षणाय पातितं यन्मनूननियमउपशोषितं तदेतत् | 29 अपरमडं नूत्नगोस्तनीरसं न पास्यामि, तावत् गोस्तनीडलरसं पुनः कडापि न पास्यामि | 30 पश्चात् ते गीतमेकं संगीय जैतुनाभ्यगिरिं गतवन्तः | 31 तदानीं यीशुस्तानवोयत्, अस्यां रजन्यामडं युष्माकं सर्वेषां विडनउपो भविष्यामि, यतो लिपितमास्ते, "मेषाणां रक्षको यस्तं प्रडरिष्याम्यडं ततः | मेषाणां निवडो नूनं प्रविकीर्णो भविष्यति" | | 32 किन्तु श्मशानात् समुत्थाय युष्माकमअेडं गालीलं गमिष्यामि | 33 पितरस्तं प्रोवाय, भवांश्रुत् सर्वेषां विडनउपो भवति, तथापि मम न भविष्यति | 34 ततो यीशुना स उक्तः, तुभ्यमडं तथ्यं कथयामि, यामिन्यामस्यां यरणायुधस्य रवात् पूर्व्वं त्वं मां त्रि नाङ्गीकरिष्यसि | 35 ततः पितर उदितवान्, यधपि त्वया समं मर्तव्यं, तथापि कडापि त्वां न नाङ्गीकरिष्यामि; तथैव सर्वे शिष्याश्रुयुः | 36 अनन्तरं यीशुः शिष्यैः साकं गेत्थिमानीनामकं स्थानं प्रस्थाप्य तेभ्यः कथितवान्, अडः स्थानं गत्वा यावडं प्रार्थयिष्ये तावड् यूयमत्रोपविशत | 37 पश्चात् स पितरं सिवदित्यसुतो य सङ्गिनः कृत्वा गतवान्, शोकाकुलोडतीव व्यथितश्च अबूव | 38 तानवाडीय्य मृतियातनेव मत्राणानां यातना जायते, यूयमत्र मया साड्ढं जगृत | 39 ततः स किञ्चिदूरं गत्वाधोमुषः पतन् प्रार्थयाञ्चके, डे मत्पितर्यदि भवितुं शङ्कोति, तर्हि कंसोडयं मत्तो दूरं यातुः किन्तु मडिच्छावत् न भवतु, त्वडिच्छावड् भवतु | 40 ततः स शिष्यानुपेत्य तान् निद्रतो निरीक्ष्य पितराय कथयामास, यूयं मया साकं एडमेकमपि जागरितुं नाशङ्कत? 41 परीक्षायां न पतितुं जगृत प्रार्थयध्वञ्च; आत्मा समुधतोस्ति, किन्तु वपुर्दुर्बलं | 42 स द्वितीयवारं प्रार्थयाञ्चके, डे मत्तात, न पीते यदि कंसमिडं मत्तो दूरं यातुं न शङ्कोति, तर्हि त्वडिच्छावड् भवतु | 43 स पुनरेत्य तान् निद्रतो दडर्श, यतस्तेषां नेत्राणि निद्रया पूर्णान्यासन् | 44 पश्चात् स तान् विडाय प्रजित्वा तृतीयवारं पूर्व्ववत् कथयन् प्रार्थितवान् | 45 ततः शिष्यानुपागत्य गदितवान्, साम्प्रतं शयानाः किं विश्राम्यथ? पश्यत, समय उपस्थात्, मनुजसुतः पापिनां करेषु समर्थते | 46 उतिष्ठत, वयं यामः, यो मां परकरेषु मसर्पयिष्यति, पश्यत, स समीपमायाति | 47 अेतत्कथाकथनकाले द्वादशशिष्याणामेको यिडूदानामको मुष्ययाजकलोकप्रायीनेः प्रडितान् असिधारियष्टिधारिणो मनुजान् गृहीत्वा तत्समीपमुपतस्थौ | 48 असौ परकरेष्वर्पयिता पूर्व्वं तान् इत्थं सङ्केतयामास, यमडं युग्मिष्ये, सोडसौ मनुजः, सअेव युष्माभिर् धार्थ्यतां | 49 तदा स सपदि यीशुमुपागत्य डे गुरो, प्रणामाभीत्युक्त्वा तं युयुम्भे | 50 तदा यीशुस्तमुवाय, डे मित्रं किमर्थमागतोसि? तदा तैरागत्य यीशुराकम्य दद्रे | 51 ततो यीशोः सङ्गिनामेकः करं प्रसार्य कोषाडसि अडिष्वृत्य मडायान्जकस्य दासमेकमाडत्य तस्य कर्णं यिच्छेड | 52 ततो यीशुस्तं जगाड, षड्गं स्वस्थाने निधेडि यतो ये ये जना असिं धारयन्ति, तअेवासिना विनश्यन्ति | 53

अपरं पिता यथा मदन्तिकं स्वर्गीयदूतानां द्वादशवादिनीतोऽधिकं प्रहिलुयात् मया तमुद्दिश्येदानीमेव तथा प्रार्थयितुं न शक्यते, त्वया किमित्यं ज्ञायते? 54 तथा सतीत्यं घटिष्यते धर्मपुस्तकस्य यद्विदं वाक्यं तत् कथं सिध्येत्? 55 तदानीं यीशु र्जननिवलं जगात्, यूनं षड्गयष्टीन् आदाय मां किं योरं धर्तुमायाताः? अहं प्रत्यहं युष्माभिः साकमुपविश्य समुपादिशं, तदा मां नाधरतः 56 किन्तु भविष्यद्वादिनां वाक्यानां संसिद्धये सर्वमेतदभूत्। तदा सर्वे शिष्यास्तं विहाय पलायन्तः। 57 अनन्तरं ते मनुजा यीशुं धृत्वा यत्राध्यापकप्राञ्चः परिषदं कुर्वन्त उपाविशन् तत्र क्रियद्गानाभकमहायाजकस्यान्तिकं निन्युः। 58 किन्तु शेषे किं भविष्यतीति वेत्तु पितरो दूरे तत्पश्चाद् प्रजित्वा महायाजकस्याड्डालिकां प्रविश्य दासैः सहित उपाविशत्। 59 तदानीं प्रधानयाजकप्राचीनमन्त्रिणः सर्वे यीशुं उन्तु मृषासाक्ष्यम् अलिप्सन्त, 60 किन्तु न वेत्तिरे। अनेकेषु मृषासाक्षिष्वगतेष्वपि तन्न प्रापुः। 61 शेषे द्वौ मृषासाक्षिणावागत्य जगदनुः, पुमानयमकथयत्, अहमीश्वरमन्दिरं बन्ध्वा दिनत्रयमध्ये तन्निर्मातुं शक्नोमि। 62 तदा महायाजक उत्याय यीशुम् अवादीत्। त्वं किमपि न प्रतिवदसि? त्वामपि किमेते साक्ष्यं वदन्ति? 63 किन्तु यीशु मूर्खोऽव्यय इत्यै। ततो महायाजक उक्तवान्, त्वाम् अमरेश्वरनाम्ना शपयामि, त्वमीश्वरस्य पुत्रोऽभिमिक्षितो भवसि नवेति वद। 64 यीशुः प्रत्यवदत्, त्वं सत्यमुक्तवान्, अहं युष्मान् तथ्यं वदामि, एतःपरं मनुजसुतं सर्वशक्तिमतो दक्षिणपार्श्वे स्थान्तु गगणस्थं जलधरानारुहायान्तं वीक्षध्वे। 65 तदा महायाजको निजवसनं छित्त्वा जगात्, ओष इश्वरं निन्दितवान्, अस्माकमपरसाक्ष्येण किं प्रयोजनं? पश्यत, यूयमेवास्यास्याद् इश्वरनिन्दानं श्रुतवन्तः, 66 युष्माभिः किं विविध्यते? ते प्रत्युयुः, वधाडाड्यं। 67 ततो लोकैस्तदास्ये निष्ठीवितं केचित् प्रतलमाहृत्य केचित् यपेटमाहृत्य बभाषिरे, 68 एव प्रीष्ट त्वां कथपेटमाहृतवान्? एति गणयित्वा वदास्मान्। 69 पितरो अहिरुजन् उपाविशति, तदानीमेका दासी तमुपागत्य बभाषे, त्वं गालीलियायीशोः सहचरयेकः। 70 किन्तु स सर्वेषां समक्षम् अनङ्गीकृत्यावादीत्, त्वया यदुच्यते, तदर्थमहं न वेदि। 71 तदा तस्मिन् अहिरुजं गते ऽन्या दासी तं निरीक्ष्य तत्रत्यजनावनदत्, अयमपि नासरतीययीशुना सार्द्धम् आसीत्। 72 ततः स शपथेन पुनरनङ्गीकृत्य कथितवान्, तं नरं न परिचिनोमि। 73 क्षणत् परं तिष्ठन्तो जना अत्या पितरम् अवदन्, त्वमवश्यं तेषामेक एति त्वदुच्यारणमेव धोतयति। 74 किन्तु सोऽभिशप्य कथितवान्, तं जन् नाहं परिचिनोमि, तदा सपदि कुक्कुटो रुशव। 75 कुक्कुटरवात् प्राड् त्वं मां त्रिरपाहोष्यसे, येषा वाग् यीशुनावादि तां पितरः संसभृत्य अहिरित्वा षेदाद् भृशं यकन्द।

27 प्रभाते जाते प्रधानयाजकलोकप्राचीना यीशुं उन्तु तत्प्रतिकूलं मन्त्रयित्वा 2 तं बद्ध्वा नीत्वा पन्तीयपीलाताभ्याधिपे समर्पयामासुः। 3 ततो यीशोः परकरेव्वर्षिता यिदुद्दास्तत्राण्णदाण्डाणां विदित्वा सन्तःतमनाः प्रधानयाजकलोकप्राचीनानां समक्षं तास्त्रीशन्मुद्राः प्रतिदायावादीत्, 4 अतन्निरागोन्नप्राणपरकराण्णत् कलुषं कृतवानहं। तदा त उदितवन्तः, तेनास्माकं किं? त्वया तद् बुध्यताम्। 5 ततो यिदुद्दा मन्दिरमध्ये ता मुद्रा निक्षिप्य प्रस्थितवान् एत्या य स्वयमात्मानमुद्रबन्धः। 6 पश्चात् प्रधानयाजकास्ता मुद्रा आदाय कथितवन्तः, अेता मुद्राः शोषितमूल्यं तस्माद् भाण्डाणारे न निधातव्याः। 7 अनन्तरं ते मन्त्रयित्वा विदेशिनां श्मशानस्थानाय ताभिः कुलालय्य क्षेत्रमकीणान्। 8 अतोऽधापि तस्थानं रक्तक्षेत्रं वदन्ति। 9 एत्थं सति एस्त्यायेलीयसन्तानै र्यस्य मूल्यं निरुपितं, तस्य त्रिंशन्मुद्रामां मूल्यं 10 मां प्रति परमेश्वरस्यादेशात् तेभ्य आदीयत, तेन य कुलालय्य क्षेत्रं कीतमिति यद्वयनं यिदिभियभविष्यद्वादिना प्रोक्तं तत् तदासिध्यत्। 11 अनन्तरं यीशौ तदधिपतेः सम्मुभ उपतिष्ठति स तं पप्रच्छ, त्वं किं यिदुद्दीयानां राजा? तदा यीशुस्तमवदत्, त्वं सत्यमुक्तवान्। 12 किन्तु प्रधानयाजकप्राचीनैरभियुक्तेन तेन किमपि न प्रत्यवादि। 13 ततः पीलातेन स उदितः, एमे त्वत्प्रतिकूलतः कति कति साक्ष्यं ददति, तत् त्वं न शृणोषि? 14 तथापि स तेषामेकस्यापि वयस उतरं नोदितवान्; तेन सोऽधिपति मंहायिन् विदामास। 15 अन्यत्य न्महाकावेऽधिपतेरेतादृशी रातिरासीत्, प्रजा यं कञ्चन बन्धिन् यायन्ते, तमेव स भोययतीति। 16 तदानीं बरब्बानामा कश्चित् प्यातबन्ध्यासीत्। 17 ततः पीलातस्तत्र मिलितान् लोकान् अपृच्छत्, ओष बरब्बा बन्धी प्रीष्टविप्यातो यीशुश्चैतयोः कं भोययिष्यामि? युष्माकं किमीप्सितं? 18 तैरीष्यया स समर्पित एति स ज्ञातवान्। 19 अपरं विचारान्मोपवेशनकाले पीलातस्य पन्ती भृत्यं प्रहृत्य तस्मै कथयामास, तं धार्मिकमनुजं प्रति त्वया किमपि न कर्त्तव्यं; यस्मात् तत्कृतेऽधाहं स्वप्ने प्रभूतकष्टमलभे। 20 अनन्तरं प्रधानयाजकप्राचीना बरब्बां याचित्वादातुं यीशुञ्च उन्तु सकललोकान् प्रावर्त्तयन्। 21 ततोऽधिपतिस्तान् पृष्टवान्, अेतयोः कमाहं भोययिष्यामि? युष्माकं केच्छा? ते प्रोयु र्बरब्बां। 22 तदा पीलातः पप्रच्छ, तदिं यं प्रीष्टं वदन्ति, तं यीशुं किं करिष्यामि? सर्वे कथयामासुः, स कुशेन विध्यतां। 23 ततोऽधिपतिरवादीत्, कुतः? किं तेनापराद्धं? किन्तु ते पुनरुयै र्जगदुः, स कुशेन विध्यतां। 24

तदा निजवाक्यमग्राह्यमभूत्, कलहश्चाप्यभूत्, पीलात एति विलोक्य लोकानां समक्षं तोयमादाय करौ प्रक्षाव्यावोयत्, अेतस्य धार्मिकमनुष्यस्य शोणितपाते निर्दोषोऽहं, युष्माभिरेव तद् बुध्यात्। 25 तदा सर्वाः प्रजाः प्रत्यवोयन्, तस्य शोणितपातापराधोऽस्माकम् अस्मत्सन्तानानाञ्चोपरि भवतु। 26 ततः स तेषां समीपे बरब्बां भोययामास यीशुन्तु कषाभिराडत्य कुशेन वेधितुं समर्पयामास। 27 अनन्तरम् अधिपतेः सेना अधिपते गृहं यीशुमानीय तस्य समीपे सेनासमूहं संजगुः। 28 ततस्ते तस्य वसनं भोययित्वा कृषणलोहितवर्णवसनं परिधापयामासुः 29 कण्टकानां मुकुटं निर्माय तच्छिरसि ददुः, तस्य दक्षिणकर्षे वेत्रमेकं दत्त्वा तस्य सम्मुखे जानूनि पातयित्वा, हे यिद्धीयानां राजन्, तुभ्यं नम इत्युक्त्वा तं तिरश्चक्रुः, 30 ततस्तस्य गात्रे निष्ठीवं दत्त्वा तेन वेत्रेण शिर आजघ्नुः। 31 इत्थं तं तिरस्कृत्य तद् वसनं भोययित्वा पुनर्निजवसनं परिधापयान्चक्रुः, तं कुशेन वेधितुं नीतवन्तः। 32 पश्चात्ते बडिर्भूय कुरीशीयं शिमोन्नामकमेकं विलोक्य कुशं वोढुं तमाददरे। 33 अनन्तरं गुल्गुलाम् अर्थात् शिरस्कपालानामकस्थानम् परस्थाय ते यीशवे पित्तमिश्रिताम्बरसं पातुं ददुः, 34 किन्तु स तमास्वाध न पापौ। 35 तदानीं ते तं कुशेन संविध्य तस्य वसनानि गुटिकापातेन विभज्य जगुः, तस्मात्, विभज्यन्तेऽधरीयं मे ते मनुष्याः परस्परं। मद्गुत्तरीयवस्त्रार्थं गुटिकां पातयन्ति य। यदेतद्वयनं भविष्यद्वादिभिरुक्तमासीत्, तदा तद् असिध्यत्, 36 पश्चात् ते तत्रोपविश्य तद्दक्षिणकर्षेण नियुक्तास्तस्युः। 37 अपरम् अेष यिद्धीयानां राजा यीशुरित्यपवादावलिपिपत्रं तच्छिरसि ऊर्ध्वं योजयामासुः। 38 ततस्तस्य वामे दक्षिणे च द्वौ चैरी तेन साकं कुशेन विविधुः। 39 तदा पान्था निजशिरो लाडयित्वा तं निन्दन्तो जगुः, 40 हे ईश्वरमन्दिरभञ्जक दिनत्रये तन्निर्मातः स्वं रक्ष, येत्त्वमीश्वरसुतस्तर्हि कुशादवरोह। 41 प्रधानयाजकाध्यापकप्राचीनाश्च तथा तिरस्कृत्य जगुः, 42 सोऽन्यजनानावत्, किन्तु स्वमवितुं न शक्नोति। यदीस्रायेलो राजा भवेत्, तर्हीदानीमेव कुशादवरोहत्, तेन तं वयं प्रत्येष्यामः। 43 स ईश्वरे प्रत्याशांमकरोत्, यदीश्वरस्तस्मिन् सन्तुष्टस्तर्हीदानीमेव तमवेत्, यतः स उक्तवान् अहमीश्वरसुतः। 44 यौ स्तेनौ साकं तेन कुशेन विद्धौ तौ तद्वदेव तं निन्दन्तुः। 45 तदा द्वितीययामात् तृतीययामां यावत् सव्यदेशे तमिरं भवतु, 46 तृतीययामे "अेली अेली लामा शिवक्तनी", अर्थात् मदीश्वर मदीश्वर कुतो मामत्याक्षीः? यीशुरुच्यैरिति जगाद। 47 तदा तत्र स्थिताः केचित् तत् श्रुत्वा भत्माषिरे, अयम् अेलियमाडूयति। 48 तेषां मध्याद् अेकः शीघ्रं गत्वा स्पञ्जं गृहीत्वा तत्राभ्वरसं दत्त्वा नलेन पातुं तस्मै ददौ। 49 एतरेऽकथयन् तिष्ठत, तं रक्षितुम् अेलिय आयाति नवेति पश्यामः। 50 यीशुः पुनरुचैराडूय प्राणान् जडौ। 51 ततो मन्दिरस्य विच्छेदवसनम् ऊर्ध्वंवाद्येन यावत् छिद्यमानं द्विधाभवत्, 52 भूमिश्चकम्पे भूधरोव्यधीर्यत य। श्मशाने मुक्तं भूरिपुण्यवतां सुप्तदेहा उदतिष्ठन्, 53 श्मशानाद् वडिर्भूय तद्व्यानात् परं पुण्यपुरं गत्वा बहुजनान् दर्शयामासुः। 54 यीशुरक्षाणाय नियुक्तः शतसेनापतिस्तत्सङ्गिनश्च तादृशीं भूकम्पादिघटनां दृष्ट्वा भीता अवदन्, अेष ईश्वरपुत्रो भवति। 55 या बहुयोषितो यीशुं सेवमाना गालीलस्तत्पश्चादागतस्तासां मध्ये 56 मगदलीनी मरियम् याकूब्बोश्यो मीता या मरियम् सिबदियपुत्रयो मीता य योषित अेता दूरे तिष्ठन्त्यो ददृशुः। 57 सन्ध्यायां सत्यम् अरिमथियानगरस्य यूषङ्गामा धनी मनुजो यीशोः शिष्यात्वात् 58 पीलातस्य समीपं गत्वा यीशोः कायं ययाये, तेन पीलातः कायं दातुम् आदिदेश। 59 यूषङ्गं तत्कायं नीत्वा शुश्रूषन्नेषास्त्राध 60 स्वार्थं शैले यत् श्मशानं यभान्, तन्मध्ये तत्कायं निधाय तस्य द्वारि वृडत्पाचाणं ददौ। 61 किन्तु मगदलीनी मरियम् अन्यमरियम् अेते स्त्रियौ तत्र श्मशानसम्मुखे उपविविशतुः। 62 तदनन्तरं निस्तारोत्सवस्यायोजनदिनात् परेऽहनि प्रधानयाजकाः द्विरुशिनश्च मिलित्वा पीलातमुपागत्याकथयन्, 63 हे मडेच्छ स प्रतारको ज्वन अकथयत्, दिनत्रयात् परं श्मशानाद्गत्यास्वामि तद्वाक्यं स्मरामो वयं; 64 तस्मात् तृतीयदिनं यावत् तत् श्मशानं रक्षितुमादिशतु, नोयेत् तच्छिष्या यामिन्यामागत्य तं हत्वा लोकान् वदिष्यन्ति, स श्मशानाद्गदतिष्ठत्, तथा सति प्रथमब्रान्तेः शेषीयब्रान्ति मंडती भविष्यति। 65 तदा पीलात अवादीत्, युष्माकं समीपे रक्षिणा आस्ते, यूयं गत्वा यथा साध्यं रक्षयत। 66 ततस्ते गत्वा तद्वृषपाचाणं मुद्राङ्कितं कृत्वा रक्षिणां नियोज्य श्मशानं रक्षयामासुः।

28 ततः परं विश्रामवारस्य शेषे सप्ताहप्रथमदिनस्य प्रभोते जाते मगदलीनी मरियम् अन्यमरियम् य श्मशानं द्रष्टुमागता।

2 तदा मडान् भूकम्पोऽभवत्; परमेश्वरीयदूतः स्वर्गादिवरुह्य श्मशानद्वारात् पाषाणमपसार्य तदुपर्युपविवेश। 3 तद्वदनं विधुद्वत् तेजोभयं वसनं डिमशुभ्रञ्च। 4 तदानीं रक्षिणास्तद्गयात् कम्पिता भूतवद् भवतुः। 5 स दूतो योषितो जगाद, यूयं मा भैष्ट, कुशादतयीशुं मृगयध्वे तदहं वेधि। 6 सोऽत्र नास्ति, यथावदत् तथोच्यितवान्; अेतत् प्रभोः शयनस्थानं पश्यत। 7 तूर्णं गत्वा तच्छिष्यान् एति वदत, स श्मशानाद् उदतिष्ठत्, युष्माकमग्रे गालीलं यास्यति यूयं तत्र तं वीक्षिष्यध्वे, पश्यताहं

વાર્તામિમાં યુષ્માનવાદિષં | 8 તતસ્તા ભયાત્ મહાનન્દાઞ્ચ શ્મશાનાત્ તૂર્ણાં બહિર્ભૂય તચ્છિષ્યાન્ વાર્તાં વક્તું ધાવિતવત્યઃ |
 કિન્તુ શિષ્યાન્ વાર્તાં વક્તું યાન્તિ, તદા યીશુર્દર્શનં દત્વા તા જગાદ, 9 યુષ્માકં કલ્યાણં ભૂયાત્, તતસ્તા આગત્ય તત્પાદયોઃ
 પતિત્વા પ્રણેમુઃ | 10 યીશુસ્તા અવાદીત્, મા ભિભીત, યૂયં ગત્વા મમ ભ્રાતૃન્ ગાલીલં યાતું વદત, તત્ર તે માં દ્રક્ષ્યન્તિ | 11
 સ્ત્રિયો ગચ્છન્તિ, તદા રક્ષિણાં કેચિત્ પુરં ગત્વા યદ્ઘટિતં તત્સર્વ્યં પ્રધાનયાજકાન્ જ્ઞાપિતવન્તઃ | 12 તે પ્રાચીનૈઃ સમં સંસદં
 કૃત્વા મન્ત્રચન્તો બહુમુદ્રાઃ સેનાભ્યો દત્વાવદન્, 13 અસ્માસુ નિદ્રિતેષુ તચ્છિષ્યા યામિન્યામાગત્ય તં હત્વાનચન્, ઇતિ યૂયં
 પ્રચારયત | 14 યદેતદધિપતેઃ શ્રોત્રગોચરીભવેત્, તર્હિં તં બોધયિત્વા યુષ્માનવિષ્યામઃ | 15 તતસ્તે મુદ્રા ગૃહીત્વા શિક્ષાનુરૂપં
 કર્મ યક્તુઃ, યિહૂદીયાનાં મધ્યે તસ્યાધાપિ કિંવદન્તી વિદ્યતે | 16 એકાદશ શિષ્યા યીશુનિરૂપિતાગાલીલસ્યાદ્રિં ગત્વા 17 તત્ર તં
 સંવીક્ષ્ય પ્રણેમુઃ, કિન્તુ કેચિત્ સન્દિગ્ધવન્તઃ | 18 યીશુસ્તેષાં સમીપમાગત્ય વ્યાહતવાન્, સ્વર્ગમેદિન્યોઃ સર્વાધિપતિત્વભારો
 મચ્યર્પિત આસ્તે | 19 અતો યૂયં પ્રચાય સર્વદેશીયાન્ શિષ્યાન્ કૃત્વા પિતુઃ પુત્રસ્ય પવિત્રસ્યાત્મનશ્ચ નામ્ના તાનવગાહયતઃ
 અહં યુષ્માન્ યદદાદિશં તદપિ પાલયિતું તાનુપાદિશત | 20 પશ્યત, જગદન્તં યાવત્ સદાહં યુષ્માભિઃ સાકં તિષ્ઠામિ | ઇતિ |

(aigōn g165)

भार्कः

1 ईश्वरपुत्रस्य यीशुप्रीष्टस्य सुसंवादारम्भः | 2 भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु लिपिरित्यभास्ते, पश्य स्वकीयदूतन्तु तवाग्रे प्रेषयाम्यहम् | गत्वा त्वदीयपन्थानं स हि परिष्करिष्यति | 3 "परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्वतः | तस्य राजपथञ्चैव समानं कुरुताधुना | " एत्येतत् प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्यचिद्वयः | 4 सअवे योऽहं प्रान्तरे मञ्जिजतवान् तथा पापमार्जननिमित्तं मनोव्यावर्तकमञ्जिनस्य कथाञ्च प्रचारितवान् | 5 ततो यिडूदादेशचिदृशावलम्भगरनिवासिनः सर्वे लोका बहिर्भूत्वा तस्य समीपमागत्य स्वानि स्वानि पापान्यङ्गीकृत्य यर्दननधां तेन मञ्जिजता बभूवुः | 6 अस्य योऽहः परिधेयानि क्रमेण लोभजानि, तस्य कटिबन्धनं याम्भोजातम्, तस्य भक्ष्याणि यं शूककीटा वन्यमधूनि यासन् | 7 स प्रचारयन् कथयाञ्चके, अहं नम्रीभूय यस्य पादुकाबन्धनं भोययितुमपि न योग्योस्मि, तादृशो भक्तो गुरुतर अेकः पुरुषो मत्पश्चादागच्छति | 8 अहं युष्मान् जले मञ्जिजतवान् किन्तु स पवित्र आत्मानि संमञ्जयिष्यति | 9 अपरञ्च तस्मिन्नेव काले गालील्यदेशस्य नासरदृत्रामाद् यीशुरागत्य योऽहं यर्दननधां मञ्जिजतोऽभूत् | 10 स जलादुत्थितमात्रो मेघद्वारं मुक्तं कपोतवत् स्वस्योपरि अवरोहन्तमात्मानञ्च दृष्टवान् | 11 त्वं मम प्रियः पुत्रस्त्वय्येव मममहासन्तोषं ध्यमाकाशीया वाणी बभूव | 12 तस्मिन् काले आत्मा तं प्रान्तरमध्यं निनाय | 13 अथ स यत्वारिंशादिनानि तस्मिन् स्थाने वन्यपशुभिः सह तिष्ठन् शैताना परीक्षितः; पश्चात् स्वर्गीयदूतास्तं सिधेविरे | 14 अनन्तरं योऽहं नि बन्धनालये बद्धे सति यीशु गालील्यदेशमागत्य ईश्वरराज्यस्य सुसंवादे प्रचारयन् कथयामास, 15 कालः सम्पूर्णं ईश्वरराज्यञ्च समीपमागतं; अतोऽहं तौ र्यूनं मनांसि व्यावर्तयध्वं सुसंवादे यं विश्वासित | 16 तदनन्तरं स गालीलीयसमुद्रस्य तीरे गच्छन् शिमोन् तस्य भ्राता अन्द्रियनामा यं धर्मो द्वौ जनी मत्स्यधारिणौ सागरमध्ये जालं प्रक्षिपन्तौ दृष्ट्वा तावदवदत्, 17 युवां मम पश्चादागच्छतं, युवामहं मनुष्यधारिणौ करिष्यामि | 18 ततस्तौ तत्क्षणाभवे जालानि परित्यज्य तस्य पश्चात् जग्मतुः | 19 ततः परं तत्स्थानात् किञ्चिद् दूरं गत्वा स सिवदीपुत्रयादूब् तद्भ्रातृयोऽहं यं धर्मो नौकायां जालानां जालं द्वारयन्तौ दृष्ट्वा तावाडूयत् | 20 ततस्तौ नौकायां वेतनभुग्भिः सहितं स्वपितरं विहाय तत्पश्चादीयतुः | 21 ततः परं कर्नाडून्नामकं नगरमुपस्थाप्य स विश्रामदिवसे भजनत्रयं प्रविश्य समुपदिदेश | 22 तस्योपदेशाल्लोका आश्चर्यं मेनिरे यतः सोऽध्यापकाऽव नोपदिशन् प्रभाववानिव प्रोपदिदेश | 23 अपरञ्च तस्मिन् भजनगृहे अपवित्रभूतेन अस्त अेको मानुष आसीत् | स यीत्शाब्दं कृत्वा कथयाञ्चके 24 भो नासरतीय यीशो त्वमस्मान् त्यज, त्वया सहास्माकं सः सम्बन्धः? त्वं किमस्मान् नाशयितुं समागतः? त्वमीश्वरस्य पवित्रलोकं एत्यहं जानामि | 25 तदा यीशुस्तं तर्जयित्वा जगद तूषणीं भव एतौ बहिर्भव य | 26 ततः सोऽपवित्रभूतस्तं सम्पीड्य अत्युच्चैश्चीकृत्य निर्जगाम | 27 तेनैव सर्वे यमत्कृत्य परस्परं कथयाञ्चकिरे, अहो किमिदं? कीदृशोऽयं नय उपदेशः? अनेन प्रभावेनापवित्रभूतेष्वज्ञापितेषु ते तदाज्ञानुवर्तिनो भवन्ति | 28 तदा तस्य यशो गालील्यतुर्दिकस्यसर्वदेशान् व्याप्नोत् | 29 अपरञ्च ते भजनगृहाद् बहिर्भूत्वा यादूब्योऽहं सहा शिमोन आन्द्रियस्य यं निवेशनं प्रविशतुः | 30 तदा पितरस्य श्वश्रुर्चरपीडिता शय्यायामास्त एति ते तं अटिति विज्ञापयाञ्चकुः | 31 ततः स आगत्य तस्या उस्तं धृत्वा तामुदस्थापयत्; तदैव तां ज्वरोऽत्याक्षीत् ततः परं सा तान् सिधेवे | 32 अथास्तं गते रवी सन्ध्याकाले सति लोकास्तत्समीपं सर्वान् रोगिणो भूतधृतांश्च समानिन्युः | 33 सर्वे नागरिका लोका द्वारि संमिलिताश्च | 34 ततः स नानाविधरोगिणो बहून् मनुजानरोगिणश्चकार तथा बहून् भूतान् त्याजयाञ्चकार तान् भूतान् किमपि वाक्यं वक्तुं निषिधेध यं यतोऽहं तस्ते तमजानन् | 35 अपरञ्च सोऽतिप्रत्यूषे वस्तुतस्तु रात्रिशेषे समुन्थाय बहिर्भूय निर्जनं स्थानं गत्वा तत्र प्रार्थयाञ्चके | 36 अनन्तरं शिमोन् तत्सङ्गिनश्च तस्य पश्चाद् गतवन्तः | 37 तद्दृष्ट्वा प्राप्य तमवदन् सर्वे लोकास्त्वां भृगयन्ते | 38 तदा सोऽकथयत् आगच्छत वयं समीपस्थानि नगराणि यामः, यतोऽहं तत्र कथां प्रचारयितुं बहिरागमम् | 39 अथ स तेषां गालील्यदेशस्य सर्वेषु भजनगृहेषु कथाः प्रचारयाञ्चके भूतानत्याजयञ्च | 40 अनन्तरमेकः कुष्ठी समागत्य तत्सम्भुषे जानुपातं विनयञ्च कृत्वा कथितवान् यदि भवान् एच्छति तर्हि मां परिष्कर्तुं शक्नोति | 41 ततः कृपालु रीशुः करौ प्रसार्य तं स्पृष्ट्वा कथयामास 42 ममेच्छा विधते त्वं परिष्कर्तुं भव | अेतत्कथायाः कथनमात्रात् स कुष्ठी रोगान्मुक्तः परिष्कृतोऽभवत् | 43 तदा स तं विसृजन् गाढमादिश्य जगात् 44 सावधानो भव कथामिमां कमपि मा वद; स्वात्मानं याजकं दर्शय, लोकेभ्यः स्वपरिष्कृतेः प्रमाणादानाय मूसानिर्णीतं यदानं

तद्दुत्सृष्टस्य यः | 45 किन्तु स गत्वा तत् कर्म एत्थं विस्तार्य प्रचारयितुं प्रारंभे तेनैव यीशुः पुनः सप्रकाशं नगरं प्रवेष्टुं नाशक्तोत् ततोऽहोर्वाहः काननस्थाने तस्यै; तथापि यतुर्द्विगन्धो लोकास्तस्य समीपमाययुः |

2 तदनन्तरं यीशू कतिपयदिनानि विलम्ब्य पुनः कर्नाडनगरं प्रविष्टे स गृह आस्त एति किंवदन्त्या तत्क्षणां तत्समीपं बहवो लोका आगत्य समुपतस्थुः; 2 तस्माद् गृहमध्ये सर्वेषां कृते स्थानं नाभवद् द्वारस्य यतुर्द्विग्वपि नाभवत्, तत्काले स तान् प्रति कथां प्रचारयाञ्चके | 3 ततः परं लोकाश्चतुर्भिर्मानवैरेकं पक्षाघातिनं वाहयित्वा तत्समीपम् आनिन्युः | 4 किन्तु जनानां बहुत्वात् तं यीशोः सम्भुज्जमानेतुं न शक्नुवन्तो यस्मिन् स्थाने स आस्ते तदुपरिगृहपृष्ठं भनित्वा छिद्रं कृत्वा तेन मार्गेण सशय्यं पक्षाघातिनम् अवरोहयामासुः | 5 ततो यीशुस्तेषां विश्वासं दृष्ट्वा तं पक्षाघातिनं बभाषे दे वस्त तव पापानां मार्जनं भवतु | 6 तदा कियन्तोऽध्यापकास्तत्रोपविशन्तो मनोभिर्वितर्कयाञ्चकुः, अेष मनुष्य अतादृशीमीश्वरनिन्दां कथां कुतः कथयति? 7 एश्वरं विना पापानि माह्यं कस्य सामर्थ्यम् आस्ते? 8 एत्थं ते वितर्कयन्ति यीशुस्तत्क्षणां मनसा तद् बुद्ध्या तानवदद् यूयमन्तःकराः कुत अेतानि वितर्कयथ? 9 तदनन्तरं यीशुस्तत्स्थानात् पुनः समुद्रतटं ययौ; लोकनिवडे तत्समीपमागते स तान् समुपदिदेश | 10 किन्तु पृथिव्यां पापानि माह्यं मनुष्यपुत्रस्य सामर्थ्यमस्ति, अेतद् युष्मान् ज्ञापयितुं (स तस्मै पक्षाघातिने कथयामास) 11 उचित्त तव शय्यां गृहीत्वा स्वगृहं याहि, अहं त्वामिदम् आज्ञापयामि | 12 ततः स तत्क्षणां उत्थाय शय्यां गृहीत्वा सर्वेषां साक्षात् जगाम; सर्वे विस्मिता अतादृशं कर्म वयम् कदापि नापश्याम, एभ्यां कथां कथयित्वेश्वरं धन्यमब्रुवन् | 13 तदनन्तरं यीशुस्तत्स्थानात् पुनः समुद्रतटं ययौ; लोकनिवडे तत्समीपमागते स तान् समुपदिदेश | 14 अथ गच्छन् करसञ्चयगृहं उपविष्टम् आह्वीयपुत्रं लेविं दृष्ट्वा तमाहूय कथितवान् मत्पश्चात् त्वामामञ्च्य ततः स उत्थाय तत्पश्चाद् ययौ | 15 अनन्तरं यीशौ तस्य गृहे भोक्तुम् उपविष्टे बहवः करमञ्चायिनः पापिनश्च तेन तच्छिष्यैश्च सङ्घोपविशुः, यतो बहवस्तत्पश्चादाजगमुः | 16 तदा स करमञ्चायिभिः पापिभिश्च सङ्घं भादति, तद् दृष्ट्वाध्यापकाः द्विजिनश्च तस्य शिष्यान्सुः करमञ्चायिभिः पापिभिश्च सङ्घयं कुतो लुङ्क्ते पिवति य? 17 तद्वाक्यं श्रुत्वा यीशुः प्रत्युवाच, अरोगिलोकानां चिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति, किन्तु रोगिणामेव; अहं धार्मिकानाह्वातुं नागतः किन्तु मनो व्यावर्तयितुं पापिन अेव | 18 ततः परं योऽनः द्विजिनान्प्रोपवासाचारिणिष्या यीशोः समीपम् आगत्य कथयामासुः, योऽनः द्विजिनान् शिष्या उपवसन्ति किन्तु भवतः शिष्या नोपवसन्ति किं कारणास्य? 19 तदा यीशुस्तान् बभाषे यावत् कालं सन्निभिः सङ्घं कन्याया वरस्तिष्ठति तावत्कालं ते किमुपवस्तुं शक्नुवन्ति? यावत्कालं वरस्तेः सङ्घं तिष्ठति तावत्कालं त उपवस्तुं न शक्नुवन्ति | 20 यस्मिन् काले तेभ्यः सकाशाद् वरो नेष्यते स काल आगच्छति, तस्मिन् काले ते जना उपवस्यन्ति | 21 कोपि जनः पुरातनवस्त्रे नूतनवस्त्रं न सीद्यति, यतो नूतनवस्त्रेण सङ्घं सेवने कृते ज्ञातं वस्त्रं छिद्यते तस्मात् पुनर्भङ्गं छिद्रं जायते | 22 कोपि जनः पुरातनकुतूषु नूतनं द्राक्षारसं न स्थापयति, यतो नूतनद्राक्षारसस्य तेजसा ताः कुत्वो विदीर्यन्ते ततो द्राक्षारसश्च पतति कुत्वश्च नश्यन्ति, अतः नूतनद्राक्षारसो नूतनकुतूषु स्थापनीयः | 23 तदनन्तरं यीशु र्यदा विश्रामवारे शस्यक्षेत्रेण गच्छति तदा तस्य शिष्या गच्छन्तः शस्यमञ्जरीश्छेतुं प्रवृत्ताः | 24 अतः द्विजिनो यीशवे कथयामासुः पश्यतु विश्रामवारसरे यत् कर्म न कर्तव्यं तद् एभ्यः कुतः कुर्वन्ति? 25 तदा स तेभ्योऽकथयत् दायूद् तत्संज्ञिनश्च भक्ष्याभावात् क्षुधिताः सन्तो यत् कर्म कृतवन्तस्तत् किं युष्माभिर्न पठितम्? 26 अभियाथर्नामके महायाजकतां कुर्वति स कथमीश्वरस्यावासं प्रविश्य ये दर्शनीयपूपा याजकान् विनान्यस्य कस्यापि न भक्ष्यास्तानेव बुभुजे सङ्गिलोकैभ्योऽपि ददौ | 27 सोऽपरमपि जगद्, विश्रामवारो मनुष्यार्थमेव निरूपितोऽस्ति किन्तु मनुष्यो विश्रामवारार्थं नैव | 28 मनुष्यपुत्रो विश्रामवारस्यापि प्रभुरास्ते |

3 अनन्तरं यीशुः पुनर्भोजनगृहं प्रविष्टस्तस्मिन् स्थाने शुष्कहस्त अेको मानव आसीत् | 2 स विश्रामवारो तमरोगिणं करिष्यति नवेत्यत्र बहवस्तम् अपवदितुं छिद्रमपेक्षितवन्तः | 3 तदा स तं शुष्कहस्तं मनुष्यं जगद् मध्यस्थाने त्वमुत्तिष्ठ | 4 ततः परं स तान् पश्यन् विश्रामवारो हितमहितं तथा हि प्राणरक्षा वा प्राणनाश अेषां मध्ये किं करणीयं? किन्तु ते निःशब्दास्तस्थुः | 5 तदा स तेषामन्तःकराणां काठिन्याद्धेतोर्दुःभितः क्रोधात् यतुर्दशो दृष्टवान् तं मानुषं गदितवान् तं हस्तं विस्तार्य, ततस्तेन हस्ते विस्तृते तद्दस्तोऽन्यहस्तवद् अरोगो जातः | 6 अथ द्विजिनः प्रस्थाप्य तं नाशयितुं हरोदीयैः सङ्घं मन्त्रयितुमारेभिरे | 7 अतः नवे यीशुस्तत्स्थानं परित्यज्य शिष्यैः सङ्घं पुनः सागरसमीपं गतः; 8 ततो गादील्विहूदा-थिउशालम्-एदोम्-यर्दन्दीपारस्थानेभ्यो लोकसमूहस्तस्य पश्चाद् गतः; तदन्यः सोरसीदोः समीपवासिलोकसमूहस्य तस्य

महाकर्मिणां वार्त्तं श्रुत्वा तस्य सन्निधिमागतः | 9 तदा लोकसमूहश्चेत् तस्योपरि पतति एत्याशङ्क्य स नावमेकां निकटे स्थापयितुं शिष्यानादृष्टवान् | 10 यतोऽनेकमनुष्याणामारोग्यकरणाद् व्याधिग्रस्ताः सर्व्यं तं अष्टुं परस्परं बलेन यत्नवन्तः | 11 अपरञ्च अपवित्रभूतास्तं दृष्ट्वा तथ्यरणयोः पतित्वा प्रोच्येः प्रोच्युः, त्यमीश्वरस्य पुत्रः | 12 किन्तु स तान् दृढम् आज्ञाप्य स्वं परिचायितुं निषिद्धवान् | 13 अनन्तरं स पर्वतमारुह्य यं यं प्रतिच्छा तं तमाडूतवान् ततस्ते तत्समीपमागताः | 14 तदा स द्वादशजनान् स्वेन सह स्थातुं सुसंवाद्यप्रयाराय प्रेरिता भवितुं 15 सर्व्यप्रकारव्याधीनां शमनकरणाय प्रभावं प्रातुं भूतान् त्याजयितुञ्च नियुक्तवान् | 16 तेषां नामानीमानि, शिमोन् सिवद्विपुत्रो 17 याकूब् तस्य भ्राता योडन् य आन्द्रियः द्विविधो बर्धलभयः, 18 मथी थोमा य आल्हीयपुत्रो याकूब् थदीयः किनानीयः शिमोन् यस्तं परहस्तेष्वर्पयिष्यति स ष्ठक्रियेतीथयिडूदाश्च | 19 स शिमोने पितर एत्युपनाम ददौ याकूब्ब्योडन्त्यां यं विनेरिगिश् अर्थतो मेघनादपुत्रावित्युपनाम ददौ | 20 अनन्तरं ते निवेशनं गताः, किन्तु तत्रापि पुनर्भंडान् जनसमागमो ऽभवत् तस्मात् भोक्तुमभ्यवकाशं न प्राप्ताः | 21 ततस्तस्य सुहृद्लोका धर्मां वार्त्तां प्राप्य स डतज्ञानोभूद् एति कथां कथयित्वा तं धृत्वानेतुं गताः | 22 अपरञ्च यिज्ञशालम आगता ये येऽध्यापकास्ते जगद्गुर्यं पुरुषो भूतपत्याभिष्टस्तेन भूतपतिना भूतान् त्याजयति | 23 ततस्तानाडूयं यीशु दृष्टान्तैः कथां कथितवान् शैतान् कथं शैतान् त्याजयितुं शक्नोति? 24 किञ्चन राज्ञ्यं यदि स्वविरोधेन पृथग् भवति तर्हि तद् राज्ञ्यं स्थिरं स्थातुं न शक्नोति | 25 तथा कस्यापि परिवारो यदि परस्परं विरोधी भवति तर्हि सोपि परिवारः स्थिरं स्थातुं न शक्नोति | 26 तद्वत् शैतान् यदि स्वविपक्षतया उत्तिष्ठन् भिन्नो भवति तर्हि सोपि स्थिरं स्थातुं न शक्नोति किन्तूत्तिष्ठन् भवति | 27 अपरञ्च प्रबलं जन् प्रथमं न बद्धा कोपि तस्य गृहं प्रविश्य द्रव्याणि लुण्ठयितुं न शक्नोति, तं बद्ध्वैव तस्य गृहस्य द्रव्याणि लुण्ठयितुं शक्नोति | 28 अतोऽेतो र्भुञ्जन्त्यमदं सत्यं कथयामि मनुष्याणां सन्ताना यानि यानि पापानीश्वरनिन्दाञ्च कुर्वन्ति तेषां तत्सर्व्येषामपराधानां क्षमा भवितुं शक्नोति, 29 किन्तु यः कश्चित् पवित्रमात्मानं निन्दति तस्यापराधस्य क्षमा कदापि न भविष्यति सोऽनन्तएऽऽख्यालौ भविष्यति | (aiōn g165, aiōnios g166) 30 तस्यापवित्रभूतोऽस्ति तेषामेतत्कथाऽेतोः स एत्थं कथितवान् | 31 अथ तस्य माता भ्रातृगणश्चागत्य अडिस्तिष्ठन्तो लोकान् प्रेष्य तमाडूतवन्तः | 32 ततस्तत्सन्निधौ समुपविष्टा लोकास्तं बभाषिरे पश्य अडिस्तव माता भ्रातरश्च त्वाम् अन्विच्छन्ति | 33 तदा स तान् प्रत्युवाच मम माता का भ्रातरो वा के? ततः परं स स्वमीपोपविष्टान् शिष्यान् प्रति अवलोकनं कृत्वा कथयामास 34 पश्यतैते मम माता भ्रातरश्च | 35 यः कश्चिद् ष्वरस्येष्टो क्रियां करोति स अत्र मम भ्राता भगिनी माता य |

4 अनन्तरं स समुद्रतटे पुनरुपदेष्टुं प्रारेभे, ततस्तत्र अडुजनानां समागमात् स सागरोपरि नौकामारुह्य समुपविष्टः; सर्व्यं लोकाः समुद्रकुले तस्युः | 2 तदा स दृष्टान्तकथाभिर्बद्धुपदिष्टवान् उपदिष्टाश्च कथितवान्, 3 अवधानं कुरुत, अेको बीजवप्ता बीजानि वप्तुं गतः; 4 वपनकाले कियन्ति बीजानि मार्गपाश्वे पतितानि, तत आकाशीयपक्षिणो अत्य तानि यभाङ्गुः | 5 कियन्ति बीजानि स्वल्पभृत्तिकावत्याषाणभूमौ पतितानि तानि मूढोल्पत्वात् शीघ्रमडुरितानि; 6 किन्तूदिते सूर्य्यं दग्धानि तथा मूलानो नाधोगतत्वात् शुष्काणि य | 7 कियन्ति बीजानि कएटकिवनमध्ये पतितानि ततः कएटकानि संवृष्ट्य तानि जग्रसुस्तानि न य इदितानि | 8 तथा कियन्ति बीजान्युत्तमभूमौ पतितानि तानि संवृष्ट्य इलान्युत्पादितानि कियन्ति बीजानि त्रिंशद्गुणानि कियन्ति षष्टिगुणानि कियन्ति शतगुणानि इलानि इदितवन्ति | 9 अथ स तानवदत् यस्य श्रोतुं काणौ स्तः स शृणोतु | 10 तदनन्तरं निजन्समये तत्सङ्गिनो द्वादशशिष्याश्च तं तद्दृष्टान्तवाक्यस्यार्थं पप्रच्छुः | 11 तदा स तानुदितवान् ष्वरस्येष्टस्य निगूढवाक्यं बोद्धुं युष्माकमधिकारोऽस्ति; 12 किन्तु ये वडिर्भूताः "ते पश्यन्तः पश्यन्ति किन्तु न जानन्ति, शृण्वन्तः शृण्वन्ति किन्तु न बुध्यन्ते, येतै र्मनःसु कदापि परिवर्त्तितेषु तेषां पापान्यभोगयिष्यन्त," अतोऽेतोस्तान् प्रति दृष्टान्तैरेव तानि मया कथितानि | 13 अथ स कथितवान् यूयं किमेतद् दृष्टान्तवाक्यं न बुध्यध्वे? तर्हि कथं सर्व्यान् दृष्टान्तान् भोत्स्यध्वे? 14 बीजवप्ता वाक्यरूपाणि बीजानि वपति; 15 तत्र ये ये लोका वाक्यं शृण्वन्ति, किन्तु श्रुतमात्रात् शैतान् शीघ्रमागत्य तेषां मनःसूतानि तानि वाक्यरूपाणि बीजान्यपनयति तत्रेव उप्तबीजमार्गपाश्वेस्वरूपाः | 16 ये जना वाक्यं श्रुत्वा सहसा परमानन्देन गूहन्ति, किन्तु हृदि स्थैर्याभावात् किञ्चित् कालमात्रं तिष्ठन्ति तत्पश्चात् तद्वाक्यऽेतोः 17 कुत्रयित् क्लेशे उपद्रवे वा समुपस्थिते तदैव विघ्नं प्राप्नुवन्ति तत्रेव उप्तबीजपाषाणभूमिस्वरूपाः | 18 ये जनाः कथां शृण्वन्ति किन्तु सांसारिकी यिन्ता धनभ्रान्ति विषयलोभश्च अत्रे सर्व्यं उपस्थाय तां कथां ग्रसन्ति ततः मा विड्वला भवति (aiōn g165) 19 तत्रेव उप्तबीजसकएटकभूमिस्वरूपाः | 20 ये जना वाक्यं श्रुत्वा गूहन्ति तेषां कस्य वा त्रिंशद्गुणानि कस्य वा षष्टिगुणानि

कस्य वा शतगुणानि इलानि भवन्ति तत्रेव उन्तबीजोर्वरभूमिस्वरूपाः | 21 तदा सोऽपरमपि कथितवान् कोपि जनो
 दीपाधारं परित्यज्य द्रोणस्याधः भद्राया अधे वा स्थापयितुं दीपमानयति किं? 22 अतोऽतो रथन् प्रकाशविष्यते तादृग्
 लुक्काथितं किमपि वस्तु नास्ति; यद् व्यक्तं न भविष्यति तादृशं गुप्तं किमपि वस्तु नास्ति | 23 यस्य श्रोतुं कर्णो स्तः स
 शृणोतु | 24 अपरमपि कथितवान् यूयं यद् यद् वाक्यं शृणुथ तत्र सावधाना भवत, यतो यूयं येन परिमाणेन परिमाथ तेनैव
 परिमाणेन युष्मदर्थमपि परिमास्यते; श्रोतारो यूयं युष्मदर्थमधिकं दास्यते | 25 यस्याश्रये वद्धते तस्मै अपरमपि दास्यते, किन्तु
 यस्याश्रये न वद्धते तस्य यत् किञ्चिदस्ति तदपि तस्मान् नेष्यते | 26 अनन्तरं स कथितवान् अको लोः क्षेत्रे बीजान्युपत्वा 27
 जगदणनिद्राभ्यां द्विवानिंशं गमयति, परन्तु तद्विजं तस्याज्ञातज्ञेपेण्डुरयति वद्धते यः 28 यतोऽतोः प्रथमतः पत्राणि ततः परं
 कश्चिदणानि तत्पश्चात् कश्चिदणानि शस्यानि भूमिः स्वयमुत्पादयति; 29 किन्तु इलेषु पक्केषु शस्यच्छेदनकालं ज्ञात्वा स
 तत्क्षणां शस्यानि छिनत्ति, अनेन तुल्यमीश्वरराज्यं | 30 पुनः सोऽकथयद् ईश्वरराज्यं केन समं? केन वस्तुना सह वा
 तद्गुणमास्यामि? 31 तत् सर्षपकेन तुल्यं यतो मृदि वपनकाले सर्षपबीजं सर्व्वपृथिवीस्थबीजात् क्षुद्रं 32 किन्तु वपनात् परम्
 अक्षुरयित्वा सर्व्वशाकाद् बृहद् भवति, तस्य बृहत्त्यः शाभाश्च जायन्ते ततस्तच्छयायां पक्षिण आश्रयन्ते | 33 एत्थं तेषां
 बोधानुसृपं सोऽनेकदृष्टान्तैस्तानुपदिष्टवान्, 34 दृष्टान्तं विना कामपि कथां तेभ्यो न कथितवान् पश्चान् निर्जने स शिष्यान्
 सर्व्वदृष्टान्तार्थं बोधितवान् | 35 तद्दिनस्य सन्ध्यायां स तेभ्योऽकथयद् आगच्छत वयं पारं याम | 36 तदा ते लोकां विस्वज्य
 तमविलम्बं गृहीत्वा नौका प्रतस्थिरे; अपरा अपि नावस्तया सह स्थिताः | 37 ततः परं मडाअम्भशगमात् नौ दौलायमाना
 तरङ्गेण जवैः पूर्णाभवय्य | 38 तदा स नौकायश्चाद्वागे उपधाने शिरो निधाय निद्रित आसीत् ततस्ते तं जगरयित्वा जगद्गुः,
 डे प्रभो, अस्माकं प्राणा यान्ति किमत्र भवतश्चिन्ता नास्ति? 39 तदा स उत्थाय वायुं तर्जितवान् समुद्रञ्चोक्तवान् शान्तः
 सुस्थिरश्च भव; ततो वायौ नित्येऽब्धिर्निस्तरङ्गोभूत् | 40 तदा स तानुवाय यूयं कुत अतोऽदृशङ्काकुला भवत? किं वो
 विश्वासो नास्ति? 41 तस्मात्तेऽतीवभीताः परस्परं वक्तुमारंभिरे, अहो वायुः सिन्धुश्चास्य निदेशग्राहिलो कीदृग्यं मनुजः |

5 अथ तू सिन्धुपारं गत्वा गिहैरीयप्रदेश उपतस्थुः | 2 नौकातो निर्गतमात्राद् अपवित्रभूतग्रस्त अकः श्मशानाद्वेत्य तं
 साक्षात् यकार | 3 स श्मशानेऽवात्सीत् कोपि तं शूड्रभलेन बद्ध्वा स्थापयितुं नाशक्तोत् | 4 जनैवारं निगडैः शूड्रभलैश्च
 स बद्धोपि शूड्रभलान्याकृष्य भोयितवान् निगडानि य भंक्तवा भएडं भएडं कृतवान् कोपि तं वशीकर्तुं न शक | 5 द्विवानिंशं
 सदा पर्व्वतं श्मशानत्र भ्रमित्वा यीत्शब्दं कृतवान् त्रावमिश्र स्वयं स्वं कृतवान् | 6 स यीशुं दूरात् पश्यन्नेव धावन् तं
 प्रणनाम उथैरुर्वश्रोवाय, 7 डे सर्व्वोपरिश्शेश्वरपुत्र यीशो भवता सह मे कः सम्बन्धः? अहं त्वामीश्वरेण शापये मां
 मा यातय | 8 यतो यीशुस्तं कथितवान् रे अपवित्रभूत, अस्मान्नाद बहिरिर्गच्छ | 9 अथ स तं पृष्टवान् किन्ते नाम?
 तेन प्रत्युक्तं वयमनेकेऽस्मस्ततोऽस्मन्नाम आहिनी | 10 ततोऽस्मान् देशान् प्रेषयेति ते तं प्रार्थयन्त | 11 तदानीं पर्व्वतं
 निकषा बृहन् वराडप्रज्ज्वरनासीत् | 12 तस्माद् भूता विनयेन जगद्गुः, अमुं वराडप्रज्ज्वम् आश्रयितुम् अस्मान् प्रहिलु | 13
 यीशुनानुज्ञातास्तेऽपवित्रभूता बहिरिर्गच्छ वराडप्रज्ज्वं प्राविशन् ततः सर्व्वे वराडा वस्तुतस्तु प्रायोद्विसहस्रसंज्ञ्यकाः कटकेन
 मडाजवाद् धावन्तः सिन्धौ प्राणान् जडुः | 14 तस्माद् वराडपालकाः पलायमानाः पुरे आमे य तद्दार्तं कथयाञ्चक्रुः | तदा लोका
 घटितं तत्कार्य्यं द्रष्टुं बहिरिर्गच्छुः 15 यीशोः सन्निधिं गत्वा तं भूतग्रस्तम् अर्थाद् आहिनीभूतग्रस्तं नरं सवस्त्रं सयेतनं
 समुपविष्टञ्च दृष्ट्वा ब्रिभ्युः | 16 ततो दृष्टतत्कार्य्यलोकास्तस्य भूतग्रस्तनरस्य वराडप्रज्ज्वयापि तां घटनां वार्णयामासुः | 17
 ततस्ते स्वसीमातो बहिरिर्गन्तुं यीशुं विनेतुमारंभिरे | 18 अथ तस्य नौकारोडणकाले स भूतमुक्तो ना यीशुना सह स्थातुं
 प्रार्थयते; 19 किन्तु स तमननुभयं कथितवान् त्वं निजात्मीयानां समीपं गृह्यञ्च गच्छ प्रभुस्त्वयि कृपां कृत्वा यानि कर्माणि
 कृतवान् तानि तान् ज्ञापय | 20 अतः स प्रस्थाय यीशुना कृतं तत्सर्व्वार्थ्यं कर्म हिकापविदेशे प्रचारयितुं प्रारब्धवान् ततः
 सर्व्वे लोका आश्चर्य्यं मेनिरे | 21 अनन्तरं यीशो नावा पुनरन्यपार उत्तीर्णो सिन्धुतटे य तिष्ठति सति तत्समीपे बहुलोकानां
 समागमोऽभूत् | 22 अपरं याचीर् नाम्ना कश्चिद् भजनगृहस्याधिप आगत्य तं दृष्ट्वैव यराणयोः पतित्वा बहु निवेध
 कथितवान्; 23 मम कन्या मृतप्रायाभूद् अतो भवानेयं तदारोग्याय तस्या गात्रे हस्तम् अर्पयतु तेनैव सा जिविष्यति | 24 तदा
 यीशुस्तेन सह यवितः किन्तु तत्पश्चाद् बहुलोकान् ब्रुवित्वा ताद्वात्रे पतिताः | 25 अथ द्वादशवर्षाणि प्रदररोगेण 26 शीर्णा
 शिकित्सकानां नानाशिकित्साभिश्च दुःखं भुक्तवती य सर्व्वस्वं व्यथित्वापि नारोग्यं प्राप्ता य पुनरपि पीडितासीत्य 27 या स्त्री

सा यीशो वर्तिर्ना प्राप्य मनसाकथयत् यधं तस्य वस्त्रमात्र स्पृष्टुं लभेयं तदा रोगादीना भविष्यामि | 28 अतोडेतोः सा लोकारण्यमध्ये तत्पश्चादागत्य तस्य वस्त्रं पस्पर्श | 29 तेनैव तत्क्षणां तस्या रक्तस्रोतः शुष्कं स्वयं तस्माद् रोगान्मुक्ता एत्यपि देहेऽनुभूता | 30 अथ स्वस्मात् शक्तिर्निर्गता यीशुरेतन्मनसा ज्ञात्वा लोकनिवहं प्रति भुषं व्यावृत्त्य पृष्टवान् केन मद्भस्त्रं स्पृष्टं? 31 ततस्तस्य शिष्या उच्युः भवतो वपुषि लोकाः संघर्षन्ति तद् दृष्ट्वा केन मद्भस्त्रं स्पृष्टमिति कुतः कथयति? 32 किन्तु केन तत् कर्म कृतं तद् द्रष्टुं यीशुश्चातुर्दिशो दृष्टवान् | 33 ततः सा स्त्री भीता कम्पिता य सती स्वस्या रुक्प्रतिक्रिया जातेति ज्ञात्वागत्य तत्सम्भुषे पतित्वा सर्ववृत्तान्तं सत्यं तस्मै कथयामास | 34 तदानीं यीशुस्तां गदितवान्, हे कन्ये तव प्रतीतिस्त्वाम् अरोगामकरोत् त्वं क्षेमेण प्रज स्वरोगान्मुक्ता य तिष्ठ | 35 एतिवाक्यवदनकाले भजनगृहाधिपस्य निवेशनात् लोका अत्याधिपं बभाषिरे तव कन्या मृता तस्माद् गुरुं पुनः कुतः क्लिश्नासि? 36 किन्तु यीशुस्तद् वाक्यं श्रुत्वैव भजनगृहाधिपं गदितवान् मा भैषीः देवलं विश्वासिहि | 37 अथ पितरो याकूब् तद्भ्राता योडन् य अंतान् विना कमपि स्वपश्चाद् यातुं नान्वन्यत | 38 तस्य भजनगृहाधिपस्य निवेशनसमीपम् आगत्य कलहं बहुरोदनं विलापञ्च कुर्वतो लोकान् ददर्श | 39 तस्मान् निवेशनं प्रविश्य प्रोक्तवान् यूयं कुत एत्थं कलहं रोदनञ्च कुरुथ? कन्या न मृता निद्राति | 40 तस्मात्ते तमुपजडसुः किन्तु यीशुः सर्वान् बहिष्कृत्य कन्यायाः पितरौ स्वसङ्गिनश्च गृहीत्वा यत्र कन्यासीत् तत् स्थानं प्रविष्टवान् | 41 अथ स तस्याः कन्याया उस्तौ धृत्वा तां बभाषे टालीथा कूमि, अर्थतो हे कन्ये त्वमुत्तिष्ठ एत्याज्ञापयामि | 42 तुनैव तत्क्षणां सा द्वादशवर्षवयस्क्या कन्या पोत्थाय यलितुमारेभे, एतः सर्वे मडाविस्मयं गताः | 43 तत अेतस्यै किञ्चित् भाधं दत्तेति कथयित्वा अेतत्कर्म कमपि न ज्ञापयतेति दृढमादिष्टवान् |

6 अनन्तरं स तत्स्थानात् प्रस्थाय स्वप्रदेशमागतः शिष्याश्च तत्पश्चाद् गताः | 2 अथ विश्रामवारे सति स भजनगृहे उपदेष्टुमारब्धवान् ततोऽनेके लोकास्तत्कथां श्रुत्वा विस्मित्य जगद्गुः, अस्य मनुजस्य एदृशी आश्चर्यक्रिया कस्माज् जाता? तथा स्वकराभ्याम् एत्थमद्भुतं कर्म कर्ताम् अेतस्मै कथं ज्ञानं दत्तम्? 3 किमयं मरियमः पुत्रस्तज्ञा नो? किमयं याकूब्-योसि-यिडुदा-शिमीनां भ्राता नो? अस्य भगिन्यः किमिडास्माभिः सह नो? एत्थं ते तदर्थं प्रत्यूढं गताः | 4 तदा यीशुस्तोभ्योऽकथयत् स्वदेशं स्वकुटुम्बान् स्वपरिजनांश्च विना कुत्रापि भविष्यद्वादी असन्कृतो न भवति | 5 अपरञ्च तेषामप्रत्ययात् स विस्मितः कियतां रोगिणां वपुःषु उस्तम् अर्पयित्वा देवलं तेषामारोग्यकराणाद् अन्यत् किमपि चित्रकार्यं कर्ता न शक्तः | 6 अथ स यत्तुर्दृक्स्थ ग्रामान् भ्रमित्वा उपदिष्टवान् 7 द्वादशशिष्यान् आहूय अमेध्यभूतान् वशीकर्ता शक्तिं दत्त्वा तेषां द्वौ द्वौ जनों प्रेषितवान् | 8 पुनरित्यादिष्टय यूयम् अकैकां यष्टिं विना वस्त्रसंपुटः पूषः कटिबन्धे ताम्रभाण्डञ्च अेषां किमपि मा गृह्णीत, 9 मार्गयात्रायै पादेषूपानडी दत्त्वा द्वे उत्तरीये मा परिधृत्वा | 10 अपरमभ्युक्तं तेन यूयं यस्यां पुण्यां यस्य निवेशनं प्रवेक्ष्यत तां पुरीं यावन् त्यक्ष्यथ तावत् तन्निवेशने स्थास्यथ | 11 तत्र यदि केपि युष्माकमातिथ्यं न विदधति युष्माकं कथाश्च न शृण्वन्ति तर्हि तत्स्थानात् प्रस्थानसमये तेषां विरुद्धं साक्ष्यं दातुं स्वपादानास्फाल्य रजः सम्पातयत; अहं युष्मान् यथार्थं वचिमे विचारदिने तन्नगरस्यावस्थातः सिदोमामोरयो नगरयोरवस्था सहतरा भविष्यति | 12 अथ ते गत्वा लोकानां मनःपरावर्तनीः कथा प्रचारितवन्तः | 13 अेवमनेकान् भूतांश्च त्याजितवन्तस्तथा तैलेन मर्दयित्वा बडून् जनानरोगानकार्षुः | 14 एत्थं तस्य सुष्यातिश्रतुर्दिशो व्याप्ता तदा डेरोद् राज्ञा तन्निशाम्य कथितवान्, योडन् मज्जकः श्मशानाद् उचित्य अतोडेतोस्तेन सर्वा अेता अद्भुतक्रियाः प्रकाशन्ते | 15 अन्येऽकथयन् अयम् अेलियः, केपि कथितवन्त अेष भविष्यद्वादी यद्वा भविष्यद्वादिनां सदृश अेकोयम् | 16 किन्तु डेरोद् एत्याकार्यं भाषितवान् यस्याहं शिरस्त्रिन्नवान् स अेव योडन्यं स श्मशानाद्गुदतिष्ठत् | 17 पूर्वं स्वभ्रातुः द्विविपस्य पत्न्या उद्गाहं कृतवन्तं डेरोहं योडनवादीत् स्वभातृवधून् विवाह्या | 18 अतः कारणात् डेरोद् लोकं प्रहित्य योडन् धृत्वा बन्धानालये बद्धवान् | 19 डेरोदिया तस्मै योडने प्रकृत्य तं डन्तुम् अैच्छत् किन्तु न शक्ता, 20 यस्माद् डेरोद् तं धार्मिकं सत्पुरुषञ्च ज्ञात्वा सम्भन्य रक्षितवान्; तत्कथां श्रुत्वा तदनुसारेण बडूनि कर्माणि कृतवान् हृष्टमनास्तदुपदेशं श्रुतवांश्च | 21 किन्तु डेरोद् यदा स्वजन्मदिने प्रधानलोकैर्भ्यः सेनानीभ्यश्च गालील्लप्रदेशीयश्रेष्ठलोकैर्भ्यश्च राज्ञो भोज्यमेकं कृतवान् 22 तस्मिन् शुभदिने डेरोदियायाः कन्या समेत्य तेषां समक्षं संनृत्य डेरोदस्तेन सहोपविष्टानाञ्च तोषमज्जजनत् तता नृपः कन्यामाह स्म मतो यद् यायसे तदेव तुभ्यं दास्ये | 23 शपथं कृत्वाकथयत् येद् राज्याद्धमपि यायसे तदपि तुभ्यं दास्ये | 24 ततः सा बहिर्गत्वा स्वमातरं पप्रच्छ किमहं यासिष्ये? तदा साकथयत् योडनो मज्जकस्य शिरः | 25 अथ तूर्णं भूपसमीपम् अेत्य यायमानावदत् क्षाणस्मिन् योडनो मज्जकस्य शिरः पात्रे निधाय दैहि, अेतद् यायेडहं | 26 तस्मात्

ભૂપોડતિદુઃખિતઃ, તથાપિ સ્વશપથસ્ય સહભોજિનાઞ્ચાનુરોધાત્ તદનઙ્ગીકર્તુ ન શક્તઃ | 27 તત્ક્ષણં રાજા ઘાતકં પ્રેષ્ય તસ્ય શિર આનેતુમાદિષ્ટવાન્ | 28 તતઃ સ કારાગારં ગત્વા તચ્છિરશ્છિત્વા પાત્રે નિધાયાનીય તસ્યૈ કન્યાયૈ દત્તવાન્ કન્યા ય સ્વમાત્રે દદૌ | 29 અનનતરં યોહનઃ શિષ્યાસ્તદ્ધાર્તાં પ્રાચ્યાગત્ય તસ્ય કુણપં શ્મશાનેડસ્થાપયન્ | 30 અથ પ્રેષિતા યીશોઃ સન્નિધૌ મિલિતા યદ્ યય્ ચક્રુઃ શિક્ષામાસુશ્ચ તત્સ્વર્વવાર્તાસ્તરમૈ કથિતવન્તઃ | 31 સ તાનુવાય યૂયં વિજનસ્થાનં ગત્વા વિશ્રામ્યત યતસ્તત્સન્નિધૌ બહુલોકાનાં સમાગમાત્ તે ભોક્તું નાવકાશં પ્રાપ્તાઃ | 32 તતસ્તે નાવા વિજનસ્થાનં ગુપ્તં ગમ્બુઃ | 33 તતો લોકનિવહસ્તેષાં સ્થાનાન્તરયાનં દદર્શ, અનેકે તં પરિચિત્ય નાનાપુરેભ્યઃ પદૈર્વ્રજિત્વા જવેન તૈષામગ્રે યીશોઃ સમીપ ઉપતસ્થુઃ | 34 તદા યીશુ નાંવો બહિર્ગત્ય લોકારણ્યાનીં દૃષ્ટ્વા તેષુ કરુણાં કૃતવાન્ યતસ્તેડરક્ષકમેષા ઇવાસન્ તદા સ તાન નાનાપ્રસજ્ઞાન્ ઉપદિષ્ટવાન્ | 35 અથ દિવાન્તે સતિ શિષ્યા એત્ય યીશુમૂચિરે, ઇદં વિજનસ્થાનં દિનઞ્ચાવસન્નં | 36 લોકાનાં કિમપિ ખાદ્યં નાસ્તિ, અતશ્ચતુર્દિક્ષુ ગ્રામાન્ ગન્તું ભોજ્યદ્રવ્યાણિ કેતુઞ્ચ ભવાન્ તાન્ વિસૃજતુ | 37 તદા સ તાનુવાય યૂયમેવ તાન્ ભોજયતઃ; તતસ્તે જગદુ વર્યં ગત્વા દ્વિશતસંખ્યકૈ મુદ્રાપાદૈઃ પૂપાન્ ક્રીત્વા કિં તાન્ ભોજયિષ્યામઃ? 38 તદા સ તાન્ પૃષ્ટવાન્ યુષ્માકં સન્નિધૌ કતિ પૂપા આસતે? ગત્વા પશ્યતઃ; તતસ્તે દૃષ્ટ્વા તમવદન્ પઞ્ચ પૂપા દ્વૌ મત્સ્યૌ ય સન્તિ | 39 તદા સ લોકાન્ શસ્યોપરિ પંક્તિભિરુપવેશયિતુમ્ આદિષ્ટવાન્, 40 તતસ્તે શતં શતં જનાઃ પઞ્ચાશત્ પઞ્ચાશજજનાશ્ચ પંક્તિભિ ભુંવિ સમ્પુવિવિશુઃ | 41 અથ સ તાન્ પઞ્ચપૂપાન્ મત્સ્યદ્વયઞ્ચ ઘૃત્વા સ્વર્ગં પશ્યન્ ઇશ્વરગુણાન્ અન્યકીર્તયત્ તાન્ પૂપાન્ ભંકન્વા લોકેભ્યઃ પરિવેષયિતું શિષ્યેભ્યો દત્તવાન્ દ્વા મત્સ્યૌ ય વિભજ્ય સર્વ્યેભ્યો દત્તવાન્ | 42 તતઃ સર્વ્યે ભુક્ત્વાતુષ્યન્ | 43 અનન્તરં શિષ્યા અવશિષ્ટૈઃ પૂષૈ મત્સ્યૈશ્ચ પૂર્ણાન્ દ્વદશ ડલ્લકાન્ જગૃહુઃ | 44 તે ભોક્તારઃ પ્રાયઃ પઞ્ચ સહસ્રાણિ પુરુષા આસન્ | 45 અથ સ લોકાન્ વિસૃજન્તેવ નાવમારોઢૈ સ્વસ્માદગ્રે પારે ભૈત્સૈદાપુરં યાતુઞ્ચ શિષ્યન્ વાદમાદિષ્ટવાન્ | 46 તદા સ સર્વાન્ વિસૃજ્ય પ્રાર્થયિતું પર્વતં ગતઃ | 47 તતઃ સન્ધ્યાયાં સત્યાં નૌઃ સિન્ધુમધ્ય ઉપસ્થિતા કિન્તુ સ એકાકી સ્થલે સ્થિતઃ | 48 અથ સમ્મુખવાતવહનાત્ શિષ્યા નાવં વાહયિત્વા પરિશ્રાન્તા ઇતિ જ્ઞાત્વા સ નિશાયતુર્થયામે સિન્ધૂપરિ પદ્ભ્યાં વ્રજન્ તેષાં સમીપમેત્ય તેષામગ્રે યાતુમ્ ઉદ્યતઃ | 49 કિન્તુ શિષ્યાઃ સિન્ધૂપરિ તં વ્રજન્તં દૃષ્ટ્વા ભૂતમનુમાય રુરુવુઃ, 50 યતઃ સર્વ્યે તં દૃષ્ટ્વા વ્યાકુલિતાઃ | અતએવ યીશુસ્તક્ષણં તૈઃ સહાલપ્ય કથિતવાન્, સુસ્થિરા ભૂત, અયમહં મા ભૈષ્ટ | 51 અથ નૌકામારુદ્ધ તસ્મિન્ તેષાં સન્નિધિં ગતે વાતો નિવૃત્તઃ; તસ્માતે મનઃસુ વિસ્મિતા આશ્ચર્ય્યં મેનિરે | 52 યતસ્તે મનસાં કાઠિન્યાત્ તત્ પૂપીયમ્ આશ્ચર્ય્યં કર્મ્મ ન વિવિક્તવન્તઃ | 53 અથ તે પારં ગત્વા ગિનેષરત્રદેશમેત્ય તટ ઉપસ્થિતાઃ | 54 તેષુ નૌકાતો બહિર્ગતેષુ તત્રદેશીયા લોકાસ્તં પરિચિત્ય 55 ચતુર્દિક્ષુ ધાવન્તો યત્ર યત્ર રોગિણો નરા આસન્ તાન્ સર્વાન્ ખદ્વોપરિ નિધાય યત્ર કુત્રચિત્ તદ્ધાર્તાં પ્રાપુઃ તત્ સ્થાનમ્ આનેતુમ્ આરેભિરે | 56 તથા યત્ર યત્ર ગ્રામે યત્ર યત્ર પુરે યત્ર યત્ર પલ્લ્યાઞ્ચ તેન પ્રવેશઃ કૃતસ્તદ્વર્ત્મમધ્યે લોકાઃ પીડિતાન્ સ્થાપયિત્વા તસ્ય ચેલગ્રાન્થિમાત્રં સ્પ્રઘ્મ્ તેષામર્થે તદનુજ્ઞાં પ્રાર્થયન્તઃ યાવન્તો લોકાઃ પરસ્પૃશુસ્તાવન્ત એવ ગદાન્મુક્તાઃ |

7 અનન્તરં ચિરશાલમ આગતાઃ ક્વિરૂશિનોડધ્યાપકાશ્ચ યીશોઃ સમીપમ્ આગતાઃ | 2 તે તસ્ય કિયતઃ શિષ્યાન્ અશુચિકરૈરર્થાદ અપ્રક્ષાલિતહસ્તૈ ભુંજતો દૃષ્ટ્વા તાનદૂષયન્ | 3 યતઃ ક્વિરૂશિનઃ સર્વ્યચિહ્નૈયાશ્ચ પ્રાચ્યાં પરમ્પરાગતવાક્યં સમ્મન્ય પ્રતલેન હસ્તાન્ અપ્રક્ષાલ્ય ન ભુજતે | 4 આપનાદાગત્ય મજ્જનં વિના ન ખાદન્તિ; તથા પાનાપાત્રાણાં જલપાત્રાણાં પિત્તલપાત્રાણામ્ આસનાનાઞ્ચ જલે મજ્જનમ્ ઇત્યાદ્યોન્યેપિ બહવસ્તેષામાચારાઃ સન્તિ | 5 તે ક્વિરૂશિનોડધ્યાપકાશ્ચ યીશું પપ્રચ્યુઃ, તવ શિષ્યાઃ પ્રાચ્યાં પરમ્પરાગતવાક્યાનુસારેણ નાયરન્તોડપ્રક્ષાલિતકરૈઃ કુતો ભુજંતે? 6 તતઃ સ પ્રત્યુવાય કપટિનો યુષ્માન્ ઉદિશ્ય યિશયિયભવિષ્યદ્વાદી યુક્તમવાદીત્ | યથા સ્વકીયૈરચરૈરેતે સમ્મન્યનતે સદૈવ માં | કિન્તુ મત્તો વિપ્રકર્ષે સન્તિ તેષાં મનાંસિ ય | 7 શિક્ષયન્તો બિધીન્ નાજ્ઞા ભજન્તે માં મુઘૈવ તે | 8 યૂયં જલપાત્રપાનાપાત્રાદીનિ મજ્જન્યન્તો મનુજપરમ્પરાગતવાક્યં રક્ષય કિન્તુ ઇશ્વરાજ્ઞાં લંઘધ્વે; અપરા ઇદૃશ્યોનેકાઃ ક્રિયા અપિ કુરુધ્વે | 9 અન્યઞ્ચાકથયત્ યૂયં સ્વપરમ્પરાગતવાક્યસ્ય રક્ષાર્થ સ્પષ્ટરૂપેણ ઇશ્વરાજ્ઞાં લોપયથ | 10 યતો મૂસાદ્વારા પ્રોક્તમસ્તિ સ્વપિતરૌ સમ્મન્યધ્વં યસ્તુ માતરં પિતરં વા દુર્વાક્યં વક્તિ સ નિતાન્તં હન્યતાં | 11 કિન્તુ મદીયેન યેન દ્રવ્યેણ તવોપકારોભવત્ તત્ કબ્બાંણમર્થાદ્ ઇશ્વરાય નિવેદિતમ્ ઇદં વાક્યં યદિ કોપિ પિતરં માતરં વા વક્તિ 12 તર્હિ યૂયં માતુઃ પિતુ વૌપકારં કર્તાં તં વારયથ | 13 ઇત્યં સ્વપ્રચારિતપરમ્પરાગતવાક્યેન યૂયમ્ ઇશ્વરાજ્ઞાં મુદ્ધા વિઘદ્વ્યે, ઇદૃશ્યાન્યન્યાન્યનેકાનિ કર્મ્માણિ કુરુધ્વે | 14 અથ સ લોકાનાહૂય બભાષે યૂયં સર્વ્યે મદ્ધાક્યં શૃણુત બુધ્યધ્વઞ્ચ | 15 બાહ્યાદન્તરં પ્રવિશ્ય નરમમેધ્યં કર્તાં શકનોતિ ઇદૃશં કિમપિ વસ્તુ નાસ્તિ, વરમ્ અન્તરાદ્

बहिर्गतं यद्द्रुतु तन्मनुजम् अमेध्यं करोति। 16 यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु। 17 ततः स लोकान् हित्वा गृहमध्यं प्रविष्टस्तदा शिष्यास्तद्दृष्टान्तवाक्यार्थं पप्रच्छुः। 18 तस्मात् स तान् जगाद यूयमपि किमेतादृगबोधाः? किमपि द्रव्यं बाह्यादन्तरं प्रविश्य नरममेध्यं कर्ता न शक्नोति कथामिमां किं न बुध्यध्वे? 19 तत् तदन्तर्न प्रविशति किन्तु कुक्षिमध्यं प्रविशति शेषे सर्व्वभुक्तवस्तुग्राहिलि बहिर्देशे निर्याति। 20 अपरमाध्यवादीद् यन्नरान्निरेति तदेव नरममेध्यं करोति। 21 यतोऽन्तराद् अर्थान् मानवानां मनोभ्यः कुयिन्ता परस्त्रीवेश्यागमनं 22 नरवधश्चौर्य्यं लोभो दृष्टता प्रवञ्चना कामुकता कुदृष्टिरीश्वरनिन्दा गर्व्वस्तम इत्यादीनि निर्गय्यन्ति। 23 अेतानि सर्व्वानि दुरितान्यन्तरादेत्य नरममेध्यं कुर्व्वन्ति। 24 अथ स उत्थाय तत्स्थानात् सोरसीदोन्पुरप्रदेशं जगाम तत्र किमपि निवेशनं प्रविश्य सर्व्वैरज्ञातः स्थातुं मतिञ्चक्र किन्तु गुप्तः स्थातुं न शशाक। 25 यतः सुरङ्गैर्निकीदंशैर्यूनानीवंशोद्भवस्त्रियाः कन्या भूतव्रस्तासीत्। सा स्त्री तद्वातां प्राप्य तत्समीपमागत्य तय्यराणयोः पतित्वा 26 स्वकन्यातो भूतं निराकर्ता तस्मिन् विनयं कृतवती। 27 किन्तु यीशुस्तामवदत् प्रथमं बालकास्तृप्यन्तु यतो बालकानां भाधं गृहीत्वा कुक्कुरेभ्यो निक्षेपोऽनुयितः। 28 तदा सा स्त्री तमवादीत् भोः प्रभो तत् सत्यं तथापि मन्नाद्यःस्थाः कुक्कुरा बालानां करपतितानि भाधभएऽनि भादन्ति। 29 ततः सोऽकथयद् अेतत्कथादेतोः सकुशला याहि तव कन्यां त्यक्तवा भूतो गतः। 30 अथ सा स्त्री गृहं गत्वा कन्यां भूतत्यक्तां शय्यास्थितां ददर्श। 31 पुनश्च स सोरसीदोन्पुरप्रदेशात् प्रस्थाया दिकापविदेऽशस्य पान्तरभागेन गालील्लजलधेः समीपं गतवान्। 32 तदा लोडैरेकं बधिरे कद्रद्वअ नरं तन्किटमानीय तस्य गात्रे हस्तमर्पयितुं विनयः कृतः। 33 ततो यीशु लोकारण्यात् तं निर्जनमानीय तस्य कर्णयोऽङ्गुली द्दौ निष्ठीवं दत्त्वा य तञ्जिह्वां पस्पृश। 34 अनन्तरं स्वर्गं निरीक्ष्य दीर्घं निश्चस्य तमवदत् एतद्वतः अर्थान् मुक्तो भूयात्। 35 ततस्तत्क्षणां तस्य कर्णौ मुक्तौ जिह्वायाश्च जाड्यापगमात् स सुस्पृष्टवाक्यमकथयत्। 36 अथ स तान् वाढमित्यादिदेश यूयमिमां कथां कस्मैयिदपि मा कथयत, किन्तु स यति न्यषेधत् ते तति बाडुव्येन प्रायारयन्; 37 तेऽतियमदकृत्य परस्परं कथयामासुः स बधिराय श्रवणशक्तिं मूकाय य कथनशक्तिं दत्त्वा सर्व्वं कर्म्मोत्तमरूपेण यकार।

8 तदा तत्समीपं बडवो लोका आयाता अतस्तेषां भोज्यद्रव्याभावाद् यीशुः शिष्यानाडूय जगाद, | 2 लोकनिवडे मम कृपा जायते ते दिनत्रयं मया साद्धं सन्ति तेषां भोज्यं किमपि नास्ति। 3 तेषां मध्येऽनेके दूरद् आगताः, अभुक्तेषु तेषु मया स्वगृहमभिप्रहितेषु ते पथि क्लमिष्यन्ति। 4 शिष्या अवादिषुः, अेतान् लोकां तर्पयितुम् अत्र प्रन्तरे पूषान् प्राप्तुं केन शक्यते? 5 ततः स तान् पप्रच्छ युष्माकं कति पूषाः सन्ति? तेऽकथयन् सप्त। 6 ततः स ताडल्लोकान् भुवि समुपवेष्टुम् आदिश्य तान् सप्त पूषान् धृत्वा इश्वरगुणान् अनुकीर्तयामास, भंक्तवा परिवेषयितुं शिष्यान् प्रति ददौ, ततस्ते लोकैभ्यः परिवेषयामासुः। 7 तथा तेषां समीपे ये क्षुद्रमत्स्या आसन् तान्प्यादाय इश्वरगुणान् संकीर्य्य परिवेषयितुम् आदिष्टवान्। 8 ततो लोका भुक्तवा तृप्तिं गता अवशिष्टार्थैः पूषाः सप्तऽल्लका गृहीताश्च। 9 अेतं भोक्तारः प्रायश्चतुः सडस्रपुरुषा आसन् ततः स तान् विससर्ज। 10 अथ स शिष्यः सड नावमारुह्य दल्मानूयासीमामागतः। 11 ततः परं दिऽशिन आगत्य तेन सड विवदमानास्तस्य परीक्षार्थम् आकाशीयचिह्नं द्रष्टुं याचितवन्तः। 12 तदा सोऽन्तर्दीर्घं निश्चस्यकथयत्, अेतं विधमाननराः कुतश्चिन्तं भूयन्ते? युष्मानडं यथार्थं ब्रवीमि लोकानेतान् किमपि चिह्नं न ददर्शयिष्यते। 13 अथ तान् हित्वा पुनर्नावम् आरुह्य पारमगात्। 14 अेतर्हि शिष्यैः पूषेषु विस्मृतेषु नावि तेषां सन्निधौ पूष अेकअेव स्थितः। 15 तदानीं यीशुस्तान् आदिष्टवान् दिऽशिनानां हेरोदश्च किण्वं प्रति सतर्काः सावधानाश्च भवत। 16 ततस्तेऽन्योयं विवेचनं कर्तुम् आरेभिरे, अस्माकं सन्निधौ पूषो नास्तीति हेतोर्दिदं कथयति। 17 तद् बुद्व्या यीशुस्तेभ्योऽकथयत् युष्माकं स्थाने पूषाभावात् कुत इत्थं वितर्कयथ? यूयं किमधापि किमपि न जानीथ? बोद्धुञ्च न शक्नुथ? यावदध किं युष्माकं मनांसि कठिनानि सन्ति? 18 सत्सु नेत्रेषु किं न पश्यथ? सत्सु कर्णेषु किं न शृणुथ? न स्मरथ य? 19 यदाडं पञ्चपूषान् पञ्चसडस्राणां पुरुषाणां मध्ये भंक्तवा दत्तवान् तदानीं यूयम् अवशिष्टपूषैः पूषान् कति ऽल्लकान् गृहीतवन्तः? तेऽकथयन् द्वादशऽल्लकान्। 20 अपरञ्च यदा यतुःसडस्राणां पुरुषाणां मध्ये पूषान् भंक्तवाददां तदा यूयम् अतिरिक्तपूषानां कति ऽल्लकान् गृहीतवन्तः? ते कथयामासुः सप्तऽल्लकान्। 21 तदा स कथितवान् तर्हि यूयम् अधुनापि कुतो बोद्व्युं न शक्नुथ? 22 अनन्तरं तस्मिन् बेत्सैदानगरे प्रापते लोका अन्धमेकं नरं तत्समीपमानीय तं स्मृष्टुं तं प्रार्थयाञ्चक्रिरे। 23 तदा तस्यान्धस्य करौ गृहीत्वा नगराद् बहिर्देशं तं नीतवान्; तन्नेत्रे निष्ठीवं दत्त्वा तद्गात्रे हस्तावर्पयित्वा तं पप्रच्छ, किमपि पश्यसि? 24 स नेत्रे उन्मील्य जगाद, वृक्षवत् मनुजान् गच्छतो निरीक्षे। 25

ततो यीशुः पुनस्तस्य नयनयो र्दस्तावर्पयित्वा तस्य नेत्रे उन्मीलयामास; तस्मात् स स्वस्थो भूत्वा स्पष्टरूपं सर्व्वलोकान्
 ६६र्श। 26 ततः परं त्वं ग्रामं मा गच्छ ग्रामस्थं कमपि य किमप्यनुकृत्वा निजगृहं याहीत्यादिश्य यीशुस्तं निजगृहं प्रहितवान्।
 27 अनन्तरं शिष्यैः सहितो यीशुः कैसरीयाद्विपिपुरं जगाम, पथि गच्छन् तानपृच्छत् कोऽहम् अत्र लोकाः किं वदन्ति? 28 ते
 प्रत्युयुः त्वां योहनं मज्जकं वदन्ति किन्तु केपि केपि अेलियं वदन्ति; अपरे केपि केपि भविष्यद्वादिनाम् अेकां जनं एति वदन्ति।
 29 अथ स तानपृच्छत् किन्तु कोऽहम्? एतत्र यूयं किं वदथ? तदा पितरः प्रत्यवदत् भवान् अभिषिक्तस्त्राता। 30 ततः स
 तान् गाढमादिशद् यूयं मम कथा कस्मैयिदपि मा कथयत। 31 मनुष्यपुत्रेणैवावश्यं बलवो यातना भोक्तव्याः प्राचीनलोकेः
 प्रधानयाजकैरध्यापकैश्च स निन्दितः सन् घातयिष्यते तृतीयदिने उत्थास्यति य, यीशुः शिष्यानुपदेष्टुमारभ्य कथामिमां
 स्पष्टमायष्ट। 32 तस्मात् पितरस्तस्य हस्तौ धृत्वा तं तज्जिर्जतवान्। 33 किन्तु स मुष्पं परावर्त्य शिष्यगणं निरीक्ष्य पितरं
 तर्जयित्वावादीद् दूरीभव विघ्नकारिन् एश्वरीयकायार्थेपि मनुष्यकार्यं तुभ्यं रोयततरां। 34 अथ स लोकान् शिष्यांश्चाहूय
 जगाद यः कश्चिन् मामनुगन्तुम् एच्छति स आत्मानं दाम्यतु, स्वकुशं गृहीत्वा मत्पश्चाद् आयातु। 35 यतो यः कश्चित् स्वप्राणं
 रक्षितुमिच्छति स तं हारयिष्यति, किन्तु यः कश्चिन् महर्षं सुसंवादाथंश्च प्राणं हारयति स तं रक्षिष्यति। 36 अपरञ्च मनुजः
 सर्व्वं जगत् प्राप्य यदि स्वप्राणं हारयति तर्हि तस्य को लाभः? 37 नरः स्वप्राणविनिमयेन किं दातुं शक्नोति? 38 अतेषां
 व्यभिचारिणां पापिनाञ्च लोकानां साक्षाद् यदि कोपि मां मत्कथाञ्च लज्जस्पर्शं जानाति तर्हि मनुजपुत्रो यदा धर्मदूतैः सह
 पितुः प्रभावेणैवागमिष्यति तदा सोपि तं लज्जस्पर्शं ज्ञास्यति।

9 अथ स तानवादीत् युष्मभ्यमदं यथार्थं कथयामि, एश्वरराज्यं पराक्रमेणोपस्थितं न दृष्ट्वा मृत्युं नास्वाद्विष्यन्ते, अत्र
 एऽद्यमानानां मध्येपि तादृशा लोकाः सन्ति। 2 अथ षड्दिनेभ्यः परं यीशुः पितरं याकूबं योहनञ्च गृहीत्वा गिरेरुच्यस्य
 निर्जनस्थानं गत्वा तेषां प्रत्यक्षे मूर्त्यन्तरं दधार। 3 ततस्तस्य परिधेयम् एदृशम् उज्ज्वलवह्निमपाण्डरं जातं यद् जगति कोपि
 रजको न तादृक् पाण्डरं कर्ता शक्नोति। 4 अपरञ्च अेलियो मूसाश्च तेभ्यो दर्शनं दत्त्वा यीशुना सह कथनं कर्तुमारंभाते। 5 तदा
 पितरो यीशुमवादीत् हे गुरोऽस्माकमत्र स्थितिरुत्तमा, ततश्च वयं त्यक्तृते अेकां मूसाकृते अेकाम् अेलियकृते यैकां, अेतास्तिस्मः
 कुटीर्निर्माभि। 6 किन्तु स यदुक्तवान् तत् स्वयं न बुबुधे ततः सर्व्वे भिभयाञ्चक्रुः। 7 अेतर्हि पयोदस्तांन छाद्यामास, ममयां
 प्रियः पुत्रः कथासु तस्य मनांसि निवेशयतेति नभोवाणी तन्मेधान्निर्घेयो। 8 अथ हठात्ते यतुर्दिशो दृष्ट्वा यीशुं विना स्वैः
 सहितं कमपि न दृश्युः। 9 ततः परं गिरेरवरोहणकाले स तान् गाढम् दूत्यादिदेश यावन्नरसूनीः श्मशानादुत्थानं न भवति,
 तावत् दर्शनस्यास्य वार्ता युष्माभिः कस्मैयिदपि न वक्तव्या। 10 तदा श्मशानादुत्थानस्य कोभिप्राय एति वियार्थ्य ते तद्वाक्यं
 स्वेषु गोपायाञ्चक्रिरे। 11 अथ ते यीशुं प्रपद्युः प्रथमत अेलियेनागन्तव्यम् एति वाक्यं कुत उपाध्याया आहुः? 12 तदा स
 प्रत्युवाय, अेलियः प्रथममेत्य सर्व्वकार्याणि साधयिष्यति; नरपुत्रे य विपि र्थ्यास्ते तथैव सोपि बहुदुःखं प्राप्यावज्ञास्यते।
 13 किन्त्वदं युष्मान् वदामि, अेलियार्थे विपि र्थ्यास्ते तथैव स अेत्य यथौ, लोकाः स्वेच्छानुरूपं तमभिव्यवहरन्ति स्म। 14
 अनन्तरं स शिष्यसमीपमेत्य तेषां यतुःपार्श्वे तैः सह बहुजनान् विवदमानान् अध्यापकांश्च दृष्टवान्। 15 किन्तु सर्व्वलोकान्
 दृष्ट्वैव यमत्कृत्य तदासन्नं धावन्तस्तं प्रारोमुः। 16 तदा यीशुरध्यापकान्प्राक्षीद् अेतैः सह यूयं किं विवदध्वे? 17 ततो लोकानां
 कश्चिदेकः प्रत्यवादीत् हे गुरो मम सूनूं मूकं भूतधृत्तञ्च भवदासन्नम् आनयं। 18 यदासौ भूतस्तमाक्रमते तदैव पातसति तथा स
 झेणायते, दन्तैर्नान्तान् घर्षति क्षीणो भवति य; ततो डेतोस्तं भूतं त्याजयितुं भवच्छिष्यान् निवेदितवान् किन्तु ते न शेकुः। 19
 तदा स तमवादीत्, रे अविश्वासिनः सन्ताना युष्माभिः सह कति कालानदं स्थास्यामि? अपरान् कति कालान् वा व आचारान्
 सदिष्ये? तं मदासन्नमानयत। 20 ततस्तत्सन्निधिं स आनीयत किन्तु तं दृष्ट्वैव भूतो बालकं धृतवान्; स य भूमौ पतित्वा
 झेणायमानो लुलोठ। 21 तदा स तत्पितरं प्रपद्य, अस्येदृशी दशा कति दिनानि भूता? ततः सोवादीत् बाल्यकालात्। 22
 भूतोयं तं नाशयितुं बहुवारान् वक्रौ जले य न्यक्षिपत् किन्तु यदि भवान किमपि कर्ता शक्नोति तर्हि दयाम् कृत्वास्मान् उपकरोतु।
 23 तदा यीशुस्तमवदत् यदि प्रत्येतुं शक्नोषि तर्हि प्रत्ययिने जनाय सर्व्वं साध्यम्। 24 ततस्तत्क्षणां तद्बालकस्य पिता प्रोच्यै
 उवनं साश्रुनेत्रः प्रोवाय, प्रभो प्रत्येभि ममाप्रत्ययं प्रतिदुरु। 25 अथ यीशु लौकसङ्घं धावित्वायान्तं दृष्ट्वा तमपूतभूतं तर्जयित्वा
 जगाद, रे अधिर मूक भूत त्वमेतस्माद् बहिर्भव पुनः कदापि माश्रयैनं त्वामहम् एत्यादिशामि। 26 तदा स भूतश्चीत्वाहं कृत्वा
 तमापीड्य बहिर्ज्जाम, ततो बालको भूतकलयो भवतु तस्मादयं भूतं एत्यनेके कथयामासुः। 27 किन्तु कं धृत्वा यीशुनोत्थापितः
 स उत्तस्थौ। 28 अथ यीशौ गृहं प्रविष्टे शिष्या गुप्तं तं प्रपद्युः, वयमेनं भूतं त्याजयितुं कुतो न शक्ताः? 29 स उवाच,

प्रार्थनोपवासौ विना केनाप्यन्येन कर्मणा भूतमीदृशं त्याजयितुं न शक्यं | 30 अनन्तरं स तत्स्थानादित्वा गावील्वधेन ययौ, किन्तु तत् कोपि जानीयादिति स नैच्छत् | 31 अपरञ्च स शिष्यानुपदिशन् बभाषे, नरपुत्रो नरहस्तेषु समर्पयिष्यते ते य तं हनिष्यन्ति तैस्तस्मिन् एते तृतीयदिने स उत्थास्यतीति | 32 किन्तु तत्कथां ते नाबुध्यन्त प्रष्टुञ्च विभ्यः | 33 अथ यीशुः कङ्कालूम्बुरमागत्य मध्येगृहञ्चेत्य तानपृच्छद् वर्त्ममध्ये यूयमन्योन्यं किं विवदध्वे स्म? 34 किन्तु ते निरुत्तरास्तस्थु र्यस्मान्तेषां को भुष्य एति वर्त्मानि तेऽन्योन्यं व्यवदन्त | 35 ततः स उपविश्य द्वादशशिष्यान् आडूय बभाषे यः कश्चित् भुष्यो भवितुमिच्छति स सर्व्वेभ्यो गौएः सर्व्वेषां सेवकश्च भवतु | 36 तदा स बालकमेकं गृहीत्वा मध्ये समुपावेशयत् ततस्तं क्रोडे कृत्वा तानवादात् 37 यः कश्चिदीदृशस्य कस्यापि बालस्यातिथ्यं करोति स ममातिथ्यं करोति; यः कश्चिन्ममातिथ्यं करोति स केवलम् ममातिथ्यं करोति तन्न मत्प्रेरकस्याप्यातिथ्यं करोति | 38 अथ योऽनं तमब्रवीत् दे गुरो, अस्माकमननुगाभिनाम् अेकं त्वान्नाम्ना भूतान् त्याजयन्तं वयं दृष्टवन्तः, अस्माकमपश्चाद्भ्रामित्वाव्य तं न्यषेधाम | 39 किन्तु यीशुश्रवदत् तं मा निषेधत्, यतो यः कश्चिन् मन्नाम्ना यित्रं कर्म करोति स सडसा मां निन्दितुं न शक्नोति | 40 तथा यः कश्चिद् युष्माकं विपक्षतां न करोति स युष्माकमेव सपक्षः | 41 यः कश्चिद् युष्मान् श्रीष्टशिष्यान् ज्ञात्वा मन्नाम्ना कंसेकेन पानीयं पातुं ददाति, युष्मानदं यथार्थं वञ्चि, स इवेन वञ्चितो न भविष्यति | 42 किन्तु यदि कश्चिन् मयि विश्वासिनामेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकस्यापि विघ्नं जनयति, तर्हि तस्यैतत्कर्मं करेणात् 5एहबद्धपेषाणीकस्य तस्य सागरागाधजल मज्जजन्तं भद्रं | 43 अतः स्वकरो यदि त्वां बाधते तर्हि तं छिन्धि; 44 यस्मात् यत्र कीटा न भ्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति, तस्मिन् अनिर्व्वीणानलनरके करद्वयवस्तव गमनात् करडीनस्य स्वर्गप्रवेशस्तव क्षेमं | (Geenna g1067) 45 यदि तव पादो विघ्नं जनयति तर्हि तं छिन्धि, 46 यतो यत्र कीटा न भ्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति, तस्मिन् ऽनिर्व्वीणवह्नौ नरके द्विपादवस्तव निक्षेपात् पादडीनस्य स्वर्गप्रवेशस्तव क्षेमं | (Geenna g1067) 47 स्वनेत्रं यदि त्वां बाधते तर्हि तदप्युत्पाटय, यतो यत्र कीटा न भ्रियन्ते वह्निश्च न निर्व्वीति, 48 तस्मिन् ऽनिर्व्वीणवह्नौ नरके द्विनेत्रस्य तव निक्षेपाद् अेकनेत्रवत् एश्वरराज्ये प्रवेशस्तव क्षेमं | (Geenna g1067) 49 यथा सर्व्वो बलिर्लवणाक्तः क्रियते तथा सर्व्वो जनो वह्निर्गोषो लवणाक्तः कारिष्यते | 50 लवणं भद्रं किन्तु यदि लवणो स्वादुता न तिष्ठति, तर्हि कथम् आस्वाधुक्तं करिष्यथ? यूयं लवणयुक्ता भवत परस्परं प्रेम कुरुत |

10 अनन्तरं स तत्स्थानात् प्रस्थापय र्दननधाः पारे यिडूदाप्रदेशे उपस्थितवान्, तत्र तदन्तिके लोकाणां समागमे जाते स निजरीत्यनुसारेण पुनस्तान् उपदिदेश | 2 तदा द्विज्ञिनस्तत्समीपम् अेत्य तं परीक्षितुं पप्रच्छः स्वजाया मनुजानां त्यज्या न वेति? 3 ततः स प्रत्यवादीत्, अत्र कार्यं भूसा युष्मान् प्रति किमाज्ञापयत्? 4 त उचुः त्यागपत्रं लेभितुं स्वपत्नीं त्यक्तुञ्च भूसाऽनुमन्यते | 5 तदा यीशुः प्रत्युवाच, युष्माकं मनसां काठिन्याद्धेतो भूसा निदेशमिमम् अलिभत् | 6 किन्तु सृष्टेरादौ एश्वरो नरान् पुंश्रुषोणै स्त्रीश्रुषोणै य ससर्ज् | 7 "ततः कारणात् पुमान् पितरं मातरञ्च त्यक्त्वा स्वजायायाम् आसक्तो भविष्यति, 8 तौ द्वाव् अेकाङ्गौ भविष्यतः | " तस्मात् तत्कालमारभ्य तौ न द्वाव् अेकाङ्गौ | 9 अतः कारणाद् एश्वरो यद्योजयत् कोपि नरस्तन्न वियेज्येत् | 10 अथ यीशुर्गृहं प्रविष्टस्तदा शिष्याः पुनस्तत्कथां तं पप्रच्छुः | 11 ततः सोवदत् कश्चिद् यदि स्वभार्यां त्यक्तवान्याम् उद्वहति तर्हि स स्वभार्यायाः प्रातिकूल्येन व्यभियारी भवति | 12 कायिन्नारी यदि स्वपतिं हित्वा न्यपुंसा विवाहिता भवति तर्हि सापि व्यभियारिणी भवति | 13 अथ स यथा शिशून् स्पृशेत्, तदर्थं लोकेस्तदन्तिकं शिशव आनीयन्त, किन्तु शिष्यास्तानानीतवतस्तर्ज्यामासुः | 14 यीशुस्तद् दृष्ट्वा कुध्दन् जगाद, मन्किटम् आगन्तुं शिशून् मा वारयत, यत अेतादृशा एश्वरराज्याधिकारिणः | 15 युष्मानदं यथार्थं वञ्चि, यः कश्चित् शिशुवद् भूत्वा राज्यामीश्वरस्य न गृह्णीयात् स कदापि तद्ग्राज्यं प्रवेष्टुं न शक्नोति | 16 अनन्तरं स शिशून्के निधाय तेषां गात्रेषु हस्तौ दत्त्वाशिषं बभाषे | 17 अथ स वर्त्मना याति, अेतर्हि जन अेको धावन् आगत्य तस्मात्पुंषे जनुनी पातयित्वा पृष्टवान्, भोः परमगुरो, अनन्तायुः प्राप्तये मया किं कर्त्तव्यं? (aiōnios g166) 18 तदा यीशुरुवाच, मां परमं कुतो वदसि? विनेश्वरं कोपि परमो न भवति | 19 परस्त्रीं नाभिगच्छ; नरं मा घातय; स्तेयं मा कुरु; भूषासाक्षं मा देहि; हिंसाञ्च मा कुरु; पितरौ सम्मन्यस्व; निदेशा अेते त्वया ज्ञाताः | 20 ततस्तन प्रत्युक्तं, दे गुरो बाल्यकालादहं सर्व्वानेतान् आचरामि | 21 तदा यीशुस्तं विलोक्य स्नेहेन बभाषे, तवैकस्याभावा आस्ते; त्वं गत्वा सर्व्वस्यं विक्रीय दरिद्रेभ्यो विश्राणय, ततः स्वर्गो धनं प्राप्स्यसि; ततः परम् अेत्य कुशं वडन् मदनवर्त्ता भव | 22 किन्तु तस्य बहुसम्पद्धिमानत्वात् स एषां कथामाकार्यं विषयो दुःप्पितश्च सन् जगाम | 23 अथ यीशुश्चातुर्दिशो निरीक्ष्य शिष्यान् अवादीत्, धनिलोकानाम् एश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दुष्करः | 24 तस्य कथातः

शिष्याश्चामय्यङ्कुः, किन्तु स पुनरवदत्, हे बालका ये धने विश्वसन्ति तेषाम् ईश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दृक्करः | 25 ईश्वरराज्ये धनिनां प्रवेशात् सूयिरन्द्वाण मडाङ्गस्य गमनागमनं सुकरं | 26 तदा शिष्या अतीव विस्मिताः परस्परं प्रोयुः, तर्हि कः परित्राणं प्राप्नुं शक्नोति? 27 ततो यीशुस्तान् विलोक्य बभाषे, तन् नरस्यासाध्यं किन्तु नेश्वरस्य, यतो हेतोरीश्वरस्य सर्व्व साध्यम् | 28 तदा पितर उवाच, पश्य वयं सर्व्व परित्यज्य भवतोनुगामिनो जाताः | 29 ततो यीशुः प्रत्यवदत्, युष्मानदं यथार्थं वदामि, मद्यर्थं सुसंवाद्यार्थं वा यो जनः सदनं त्रातरं भगिनीं पितरं मातरं जायां सन्तानान् भूमि वा त्यक्त्वा 30 गृह्णातृभगिनीपितृमातृपत्नीसन्तानभूमिनामिह शतगुणान् प्रेत्यानन्तायुश्च न प्राप्नोति तादृशः कोपि नास्ति | (aīōn g165, aīōnios g166) 31 किन्त्वग्रीया अनेके लोकाः शेषाः, शेषीया अनेके लोकाश्चात्रा भविष्यन्ति | 32 अथ यिज्ञाशलभ्यानकाले यीशुस्तेषाम् अग्रगामी भवतु, तस्मात्ते यिञ्च ज्ञात्वा पश्चाद्गामिनो भूत्वा भिभ्युः | तदा स पुन द्वादशशिष्यान् गृहीत्वा स्वीयं यधद् घटिष्यते तत्तत् तेभ्यः कथयितुं प्रारभे; 33 पश्यत वयं यिज्ञाशलभ्युरं यामः, तत्र मनुष्यपुत्रः प्रधानयाजकानाम् उपाध्यायानाञ्च करेषु समर्पयिष्यते; ते य वधदण्डाणां दापयित्वा परदेशीयानां करेषु तं समर्पयिष्यन्ति | 34 ते तमुपदस्य कशया प्रहृत्य तद्रूपि निष्ठेवं निक्षिप्य तं लनिष्यन्ति, ततः स तृतीयदिने प्रोत्थास्यति | 35 ततः सिवदेः पुत्रौ याङ्गव्योडनौ तदन्तिकम् अत्य प्रोयतुः, हे गुरो यद् आवाभ्यां यायिष्यते तदस्मद्यर्थं भवान् करोतु निवेदनमिदमावयोः | 36 ततः स कथितवान्, युवां किमिच्छथः? किं मया युष्मद्यर्थं करणीयं? 37 तदा तौ प्रोयतुः, आवयोरेकं दक्षिणपार्श्वं वामपार्श्वं यैकं तवैश्वर्य्यपदे समुपेष्टुम् आझापय | 38 किन्तु यीशुः प्रत्युवाच युवामज्ञात्वेदं प्रार्थयेथे, येन कसेनादं पास्यामि तेन युवाभ्यां किं पातुं शक्यते? यस्मिन् मज्जनेनादं मज्जिष्ये तन्मज्जने मज्जयितुं किं युवाभ्यां शक्यते? तौ प्रत्यूयतुः शक्यते | 39 तदा यीशुरवदत् येन कसेनादं पास्यामि तेनावश्यं युवामपि पास्यथः, येन मज्जनेन यादं मज्जिष्ये तत्र युवामपि मज्जिष्येथे | 40 किन्तु येषामर्थम् इदं निरूपितं, तान् विहायान्यं कमपि मम दक्षिणपार्श्वं वामपार्श्वं वा समुपवेशयितुं ममाधिकारो नास्ति | 41 अथान्यदशशिष्या इमां कथां श्रुत्वा याङ्गव्योडनभ्यां युक्तुः | 42 किन्तु यीशुस्तान् समाहूय बभाषे, अन्यदेशीयानां राजत्वं ये कुर्वन्ति ते तेषामेव प्रभुत्वं कुर्वन्ति, तथा ये मडालोकास्ते तेषाम् अधिपतित्वं कुर्वन्तीति यूनं जानीथ | 43 किन्तु युष्माकं मध्ये न तथा भविष्यति, युष्माकं मध्ये यः प्राधान्यं वाञ्छति स युष्माकं सेवको भविष्यति, 44 युष्माकं यो मडान् भवितुमिच्छति स सर्व्वेषां किङ्करो भविष्यति | 45 यतो मनुष्यपुत्रः सेव्यो भवितुं नागतः सेवां कर्ता तथानेकेषां परित्राणस्य मूल्यरूपवप्राणं दातुञ्चागतः | 46 अथ ते यिरीडोनगरं प्राप्तास्तस्मात् शिष्ये लौकेश्व सड यीशो गमनकाले टीमयस्य पुत्रो अटीमयनामा अन्धस्तन्मागपार्श्वे भिक्षार्थम् उपविष्टः | 47 स नासरतीयस्य यीशोरागमनवार्तां प्राप्य प्रोचै वक्तुमारभे, हे यीशो दायूदः सन्तान मां दयस्व | 48 ततोनेके लोका मौनीभवेति तं तर्ज्यामासुः, किन्तु स पुनरधिकमुञ्चै ज्ञाद्, हे यीशो दायूदः सन्तान मां दयस्व | 49 तदा यीशुः स्थित्वा तमाह्वातुं समादिदेश, ततो लोकास्तमन्धमाहूय बभाषिरे, हे नर, स्थिरो भव, उत्तिष्ठ, स त्वामाह्वयति | 50 तदा स उत्तरीयवस्त्रं निक्षिप्य प्रोत्थाय यीशोः समीपं गतः | 51 ततो यीशुस्तमवदत् त्वया किं प्रार्थते? तुभ्यमदं किं करिष्यामी? तदा सोन्धस्तमुवाच, हे गुरो मदीया दृष्टिर्भवेत् | 52 ततो यीशुस्तमुवाच याहि तव विश्वासस्त्वां स्वस्थमकार्षीत्, तस्मात् तत्क्षणां स दृष्टिं प्राप्य पथा यीशोः पश्चाद् ययौ |

11 अनन्तरं तेषु यिज्ञाशलमः समीपस्थयो व्हेत्ङ्गीवैथनीयपुरयोरन्तिकस्थं जेतुननामाद्रिमागतेषु यीशुः प्रेषणकाले द्वौ शिष्याविदं वाक्यं जगाद्, 2 युवामभुं सम्भुपस्थं त्रामं यातं, तत्र प्रविश्य यो नरं नावडत् तं गर्दभशावकं द्रक्ष्यथस्तं भोययित्वानयतं | 3 किन्तु युवां कर्मदे कुतः कुरुथः? कथामिमां यदि कोपि पृच्छति तर्हि प्रभोरत्र प्रयोजनमस्तीति कथिते स शीघ्रं तमत्र प्रेषयिष्यति | 4 ततस्तौ गत्वा द्विमागभिलने कस्ययिद् द्वारस्य पार्श्वं तं गर्दभशावकं प्राप्य भोययतः, 5 अतर्हि तत्रोपस्थितलोकाणां कश्चिद् अपृच्छत्, गर्दभशिशुं कुतो भोययथः? 6 तदा यीशोराज्ञानुसारेण तेभ्यः प्रत्युदिते तत्क्षणां तमादातुं तेऽनुजङ्गुः | 7 अथ तौ यीशोः सन्धिं गर्दभशिशुम् आनीय तदुपरि स्ववस्त्राणि पातयामासतुः; ततः स तदुपरि समुपविष्टः | 8 तदानेके पथि स्ववासांसि पातयामासुः, परैश्च तरुशाभाश्छित्वा मार्गे विकीर्णाः | 9 अपरञ्च पश्चाद्गामिनोऽग्रगामिनश्च सर्व्वे जना उचैःस्वरेण वक्तुमारभिरे, जय जय यः परमेश्वरस्य नाम्नागच्छति स धन्य इति | 10 तथास्माकं पूर्व्वपुरुषस्य दायूदो यदाज्यं परमेश्वरनाम्नायाति तदपि धन्यं, सर्व्वस्मादुच्छ्राये स्वर्गं ईश्वरस्य जयो भवेत् | 11 इत्थं यीशु यिज्ञाशलमि मन्दिरे प्रविश्य यतुर्दिक्स्थानि सर्वाणि वस्तूनि दृष्टवान्; अथ सायंकाल उपस्थिते द्वादशशिष्यसहितो वैथनियं जगाम | 12 अपरेलनि वैथनियाद् आगमनसमये क्षुधात्तो भवतु | 13 ततो दूरे सपत्रमुद्गुम्बरपादपं विलोक्य तत्र

किञ्चित् इलं प्रापुं तस्य सन्निदृष्टं यथौ, तदानीं इलपातनस्य समयो नागच्छति | ततस्तत्रोपस्थितः पत्राणि विना किमप्यपरं न प्राप्य स कथितवान्, 14 अधारव्य कोपि मानवस्त्वत्तः इलं न भुञ्जीत; एभां कथां तस्य शिष्याः शुश्रुवुः | (aiōn 9165) 15 तदनन्तरं तेषु यिदृशालममायातेषु यीशु मन्दिरे गत्वा तत्रस्थानां बलिजां मुद्रासनानि पारावतविकेतृणाम् आसनानि य न्युष्यथाअकार सर्वान् केतृन् विकेतृन् बलिआकार | 16 अपरं मन्दिरेमध्येन किमपि पात्रं वोढुं सर्वज्जनं निवारयामास | 17 लोकानुपदिशन् जगाद्, मम गृहं सर्वजातीयानां प्रार्थनागृहम् एति नाम्ना प्रथितं भविष्यति अेतत् किं शास्त्रे लिपितं नास्ति? किन्तु यूयं तदेव योराणां गह्वरं कुरुथ | 18 एभां वार्णां श्रुत्वाध्यापकाः प्रधानयाजकाश्च तं यथा नाशयितुं शक्नुवन्ति तथोपायं भृगयामासुः, किन्तु तस्योपदेशात् सर्वे लोका विस्मयं गता अतस्ते तस्माद् बिल्युः | 19 अथ सायंसमय उपस्थिते यीशुनगराद् बलिर्वज्रात् | 20 अनन्तरं प्रातःकाले ते तेन मार्गेण गच्छन्तस्तमुद्गुम्बरमहीरुहं समूलं शुष्कं दृदशुः | 21 ततः पितरः पूर्ववाक्यं स्मरन् यीशुं बलापं, हे गुरो पश्यतु य ङुम्बरविटपी भवता शान्तः स शुष्को भवतु | 22 ततो यीशुः प्रत्यवादीत्, यूयमीश्वरे विश्वसित | 23 युष्मानहं यथार्थं वदामि कोपि यद्येतद्भिर्दि वदति, त्वमुत्थाय गत्वा जलधौ पत, प्रोक्तमिदं वाक्यमवश्यं घटिष्यते, मनसा किमपि न सन्दिह्य येदिदं विश्वसेत् तर्हि तस्य वाक्यानुसारेण तद् घटिष्यते | 24 अतो डेतोरहं युष्मान् वस्मि, प्रार्थनाकाले यद्यदाकांक्षिष्यध्वे तत्तदवश्यं प्राप्स्यथ, एत्थं विश्वसित, ततः प्राप्स्यथ | 25 अपरञ्च युष्मासु प्रार्थयितुं समुत्थितेषु यदि कोपि युष्माकम् अपराधी तिष्ठति, तर्हि तं क्षमध्वं, तथा कृते युष्माकं स्वर्गस्थः पितापि युष्माकमागांमि क्षमिष्यते | 26 किन्तु यदि न क्षमध्वे तर्हि एवः स्वर्गस्थः पितापि युष्माकमागांसि न क्षमिष्यते | 27 अनन्तरं ते पुन यिदृशालमं प्रविशिशुः, यीशु यंए मध्येमन्दिरेम् एतस्ततो गच्छति, तदानीं प्रधानयाजका उपाध्यायाः प्राञ्चश्च तदन्तिकमेत्य कथामिमां पप्रच्छुः, 28 त्वं केनादेशेन कर्माण्येतानि करोषि? तथैतानि कर्माणि कर्त्ता केनादिष्टोसि? 29 ततो यीशुः प्रतिगदितवान् अहमपि युष्मान् अेककथां पृच्छामि, यदि यूयं तस्या उत्तरं कुरुथ, तर्हि कथाज्ञयाहं कर्माण्येतानि करोमि तद् युष्मभ्यं कथयिष्यामि | 30 योडनो मञ्जन्मं एश्वरात् जातं किं मानवात्? तन्महं कथयत | 31 ते परस्परं विवेक्तुं प्रारेभिरे, तद् एश्वराद् भववेति येद् वदामस्तर्हि कुतस्तं न प्रत्यैत? कथमेतां कथयिष्यति | 32 मानवाद् अभवदिति येद् वदामस्तर्हि लोकेभ्यो भयमस्ति यतो डेतोः सर्वे योडनं सत्यं भविष्यद्वादिनं मन्यन्ते | 33 अतएव ते यीशुं प्रत्यवादिषु वयं तद् वक्तुं न शक्नुमः | यीशुरुवाच, तर्हि येनादेशेन कर्माण्येतानि करोमि, अहमपि युष्मभ्यं तन्न कथयिष्यामि |

12 अनन्तरं यीशु दृष्टान्तेन तेभ्यः कथयितुमारंभे, कश्चिदेको द्राक्षाक्षेत्रं विधाय तय्यतुर्दिक्षु वारणां कृत्वा तन्मध्ये द्राक्षापेषणकुण्डम् अभनत्, तथा तस्य गडमपि निर्मितवान् ततस्तक्षेत्रं कृषीवलेषु समर्थं दूरदेशं जगाम | 2 तदनन्तरं इलकाले कृषीवलेभ्यो द्राक्षाक्षेत्रइलानि प्रापुं तेषां सविधे भृत्यम् अेकं प्राडिणोत् | 3 किन्तु कृषीवलास्तं धृत्वा प्रहृत्य रिक्तहस्तं विससृजुः | 4 ततः स पुनरन्यमेकं भृत्यं प्रषयामास, किन्तु ते कृषीवलाः पाषाणघातेस्तस्य शिरो भङ्कत्वा सापमानं तं व्यसर्जन् | 5 ततः परं सोपरं दासं प्राडिणोत् तदा ते तं जघ्नुः, अेवम् अनेकेषां कस्ययित् प्रदारः कस्ययिद् वधश्च तैः कृतः | 6 ततः परं मया स्वपुत्रे प्रडिते ते तमवश्यं सम्भंस्यन्ते, एत्युक्त्वावशेषे तेषां सन्निधौ निजप्रियम् अद्वितीयं पुत्रं प्रेषयामास | 7 किन्तु कृषीवलाः परस्परं जगदुः, अेष उत्तराधिकारी, आगच्छत वयमेनं हन्मस्तथा कृते डधिकारोयम् अस्माकं भविष्यति | 8 ततस्तं धृत्वा डत्वा द्राक्षाक्षेत्राद् बलिः प्राक्षिपन् | 9 अनेनासौ द्राक्षाक्षेत्रपतिः किं करिष्यति? स अेत्य तान् कृषीवलान् संडत्य तत्क्षेत्रम् अन्येषु कृषीवलेषु समर्पयिष्यति | 10 अपरञ्च, "स्थपतयः करिष्यन्ति त्रावाणं यन्तु तुच्छकं | प्राधानप्रस्तरः कोणे स अेव संभविष्यति | 11 अेतत् कर्म्म परेशस्यांद्भुतं नो दृष्टितो भवेत् | | " एभां शास्त्रीयां लिपिं यूयं किं नापाठिष्ट? 12 तदानीं स तानुदिश्य तां दृष्टान्तकथां कथितवान्, त एत्थं भुद्वत्वा तं धर्त्तामुधताः, किन्तु लोकेभ्यो बिल्युः, तदनन्तरं ते तं विडाय वप्रजुः | 13 अपरञ्च ते तस्य वाक्यदोषं धर्त्ता कतिपयान् द्विडुशिनी डेरौदीयांश्च लोकान् तदन्तिकं प्रेषयामासुः | 14 त आगत्य तमवदन्, हे गुरो भवान् तथ्यभाषी कस्याप्यनुरोधं न मन्यते, पक्षपातञ्च न करोति, यथार्थत एश्वरीयं मार्गं दर्शयति वयमेतत् प्रजानीमः, कैसराय करो डेयो न वा? वयं दास्यामो न वा? 15 किन्तु स तेषां कपटं ज्ञात्वा जगाद्, कुतो मां परीक्षध्वे? अेकं मुद्रापादं समानीय मां दर्शयत | 16 तदा तैरेकस्मिन् मुद्रापादे समानीते स तान् पप्रच्छ, अत्र लिपितं नाम मूर्त्तिं वा कस्य? ते प्रत्युचुः, कैसरस्य | 17 तदा यीशुरवदत् तर्हि कैसरस्य द्रव्याणि कैसराय दत्त, एश्वरस्य द्रव्याणि तु एश्वराय दत्त; ततस्ते विस्मयं मेनिरे | 18 अथ मृतानामुत्थानं ये न मन्यन्ते ते सिदूडिनो यीशोः समीपमागत्य तं पप्रच्छुः; 19 हे गुरो कश्चिज्जनो यदि निःसन्ततिः सन् भार्यायां सत्यां भ्रियते तर्हि तस्य ब्राता तस्य भार्या गृडीत्वा ब्रातु वंशोत्पत्तिं

करिष्यति, व्यवस्थाभिर्मां भूसा अस्मान् प्रति व्यलिभत्। 20 किन्तु केचित् सप्त ब्रातर आसन्, ततस्तेषां ज्येष्ठभ्राता विवह्व निःसन्ततिः सन् अभ्रियत। 21 ततो द्वितीयो ब्राता तां स्त्रियमगृह्णत् किन्तु सोपि निःसन्ततिः सन् अभ्रियत; अथ तृतीयोपि ब्राता तादृशोभवत्। 22 एत्थं सप्तैव ब्रातरस्तां स्त्रियं गृहीत्वा निःसन्तानाः सन्तोऽभ्रियन्त, सर्व्वशेषे सापि स्त्री भ्रियते स्म। 23 अथ मृतानामुत्थानकाले यदा त उत्थास्यन्ति तदा तेषां कस्य भाव्यां सा भविष्यति? यतस्ते सप्तैव तां व्यवह्वन्। 24 ततो यीशुः प्रत्युवाय शास्त्रम् एश्वरशक्तिञ्च यूयमज्ञात्वा किमब्राम्यत न? 25 मृतलोकानामुत्थानं सति ते न विवह्वन्ति वाग्दत्ता अपि न भवन्ति, किन्तु स्वर्गायदूतानां सदृशा भवन्ति। 26 पुनश्च "अहम् एब्राहीम एश्वर इस्डाक एश्वरो याकूबश्चेश्वरः" यामिमां कथां स्तम्भमध्ये तिष्ठन् एश्वरो भूसामवादीत् मृतानामुत्थानार्थं सा कथा भूसाविभित्ते पुस्तके किं युष्माभिर्नापाठि? 27 एश्वरो ज्वतां प्रभुः किन्तु मृतानां प्रभुर्न भवति, तस्माद्धेतो यूयं मडाब्रमेण तिष्ठथ। 28 अतर्हि अंकोध्यापक अत्ये तेषामित्थं विचारं शुश्राव; यीशुस्तेषां वाक्यस्य सद्गुणं एतत्तद्वत् एति बुद्ध्वा तं पृथ्वान् सर्व्वसाम् आजानां का श्रेष्ठा? ततो यीशुः प्रत्युवाय, 29 "हे एसायेल्लोका अवधत्, अस्माकं प्रभुः परमेश्वर अेक अेव, 30 यूयं सर्व्वन्तःकराः सर्व्वप्राणैः सर्व्वचित्तैः सर्व्वशक्तिभिश्च तस्मिन् प्रभौ परमेश्वरे प्रीयध्वं," इत्याज्ञा श्रेष्ठा। 31 तथा "स्वप्रतिवासिनि स्ववत् प्रेम कुरुध्वं," अेषा या द्वितीयाज्ञा सा तादृशी; अेताभ्यां द्वाभ्याम् आज्ञाभ्याम् अन्या काप्याज्ञा श्रेष्ठा नास्ति। 32 तदा सोध्यापकस्तमवदत्, हे गुरो सत्यं भवान् यथार्थं प्रोक्तवान् यत अेकस्माद् एश्वराद् अन्यो द्वितीय एश्वरो नास्ति; 33 अपरं सर्व्वान्तःकराः सर्व्वप्राणैः सर्व्वचित्तैः सर्व्वशक्तिभिश्च एश्वरे प्रेमकराणं तथा स्वमीपवासिनि स्ववत् प्रेमकराणञ्च सर्व्वेभ्यो लोमबलिदानादिव्यः श्रेष्ठ भवति। 34 ततो यीशुः सुबुद्धेरिव तस्येदम् उत्तरं श्रुत्वा तं भाषितवान् त्वमीश्वरस्य राज्ञान् दूरोसि। एतः परं तेन सह कस्यापि वाक्यस्य विचारं कर्त्ता कस्यापि प्रगल्भता न जाता। 35 अनन्तरं मध्येमन्दिरम् उपदिशन् यीशुरिमं प्रश्नं यकार, अध्यापका अभिषिक्तं (तारकं) कुतो दायूदः सन्तानं वदन्ति? 36 स्वयं दायूद पवित्रस्यात्मन आवेशेनेदं कथयामास। यथा "मम प्रभुमिदं वाक्यवदत् परमेश्वरः। तव शत्रून् एवं यावत् पादपीठं करोमि न। तावत् कालं मदीये त्वं दक्षपार्श्वं उपाविश।" 37 यद्वि दायूदं तं प्रभुं वदति तर्हि कथं स तस्य सन्तानो भवितुमर्हति? एतरे लोकास्तत्कथां श्रुत्वानन्दुः। 38 तदानीं स तानुपदिश्य कथितवान् ये नरा दीर्घपरिधेयानि उट्टे विपनौ य 39 लोककृतमस्कारान् भजनगृहे प्रधानासनानि भोजनकाले प्रधानस्थानानि य काऽक्षन्ते; 40 विधवानां सर्व्वस्य त्रसित्वा छलाद् दीर्घकालं प्रार्थयन्ते तेभ्य उपाध्यायेभ्यः सावधाना भवत; तदधिकतरान् एएडान् प्राप्स्यन्ति। 41 तदनन्तरं लोका भाएडागारे मुद्रा यथा निक्षिपन्ति भाएडागारस्य सम्भुषे समुपविश्य यीशुस्तदवल्लोक; तदानीं बडवो धनिनस्तस्य मध्ये बडूनि धनानि निरक्षिपन्। 42 पश्चाद् अेका दरिद्रा विधवा समागत्य द्विपणमूल्यां मुद्रैकं तत्र निरक्षिपत्। 43 तदा यीशुः शिष्यान् आडूय कथितवान् युष्मानं यथार्थं वदामि ये ये भाएडागारेऽस्मिन् धनानि निःक्षिपन्ति स्म तेभ्यः सर्व्वेभ्य एयं विधवा दरिद्राधिकम् निःक्षिपति स्म। 44 यतस्ते प्रभूतधनस्य किञ्चित् निरक्षिपन् किन्तु दीनेयं स्वदिनयापनयोग्यं किञ्चिदपि न स्थापयित्वा सर्व्वस्यं निरक्षिपत्।

13 अनन्तरं मन्दिराद् बडिर्गमनकाले तस्य शिष्याणामेकस्तं व्याहृतवान् हे गुरो पश्यतु कीदृशाः पाषाणाः कीदृक् य निययनं। 2 तदा यीशुस्तम् अवदत् त्वं किमेतद् बृहन्निययनं पश्यसि? अस्यैकपाषाणोपि द्वितीयपाषाणोपरि न स्थास्यति सर्व्वे उधःक्षेप्यन्ते। 3 अथ यस्मिन् काले जैतुगिरौ मन्दिरस्य सम्भुषे स समुपविष्टस्तस्मिन् काले पितरो याकूब् योडन् आन्द्रियश्रोते तं रडसि पप्रथ्युः, 4 अेता घटनाः कदा भविष्यन्ति? तथैतत्सर्व्वार्सां सिद्ध्युपकमस्य वा किं चिद्? तदस्मभ्यं कथयतु भवान्। 5 ततो याशुस्तान् वक्तुमारेभे, कोपि यथा युष्मान् न ब्रामयति तथात्र यूयं सावधाना भवत। 6 यतः श्रीष्टोडमिति कथयित्वा मम नामानके समागत्य लोकानां भ्रमं जनयिष्यन्ति; 7 किन्तु यूयं रास्य वार्तां रणाऽभरञ्च श्रुत्वा मा व्याकुला भवत, घटना अेता अवश्यमाविन्यः; किन्त्वापाततो न युगान्तो भविष्यति। 8 देशस्य विपक्षतया देशो राजस्य विपक्षतया य राज्यमुत्थास्यति, तथा स्थाने स्थाने भूमिकम्पो दुर्भिक्षं मडाकलेशाश्च समुपस्थास्यन्ति, सर्व्व अेते दुःभस्यारम्भाः। 9 किन्तु यूयम् आत्मार्थं सावधानास्तिष्ठत, यतो लोका राजसभायां युष्मान् समर्पयिष्यन्ति, तथा भजनगृहे प्रदरिष्यन्ति; यूयं मदर्थं देशाधिपान् भूपान् प्रति साक्षयदानाय तेषां सम्भुषे उपस्थापयिष्यध्वे। 10 शेषीभवनात् पूर्व्वं सर्व्वान् देशीयान् प्रति सुसंवाहः प्रचारयिष्यते। 11 किन्तु यदा ते युष्मान् धृत्वा समर्पयिष्यन्ति तदा यूयं यधद् उत्तरं दास्यथ, तदत्र तस्य विवेयनं मा कुरुत तदर्थं किञ्चिदपि मा यिन्तयत य, तदानीं युष्माकं मनःसु यधद् वाक्यम् उपस्थापयिष्यते तदेव वदिष्यथ, यतो यूयं न तद्वक्तारः किन्तु पवित्र आत्मा तस्य वक्ता। 12 तदा ब्राता ब्रातरं पिता पुत्रं घातनार्थं परडस्तेषु समर्पयिष्यते, तथा

पत्यानि मातापित्रोर्विपक्षतया तौ घातयिष्यन्ति | 13 मम नामहेतोः सर्वेषां सविधे यूयं जुगुप्सिता भविष्यथ, किन्तु यः कश्चित् शेषपर्यन्तं धैर्यम् आलम्बिष्यते सञ्चेय परित्रास्यते | 14 दानियेल्भविष्यद्वादिना प्रोक्तं सर्वनाशि जुगुप्सितञ्च वस्तु यदा त्वयोग्यस्थाने विद्यमानं द्रक्ष्यथ (यो जनः पठति स बुध्यतां) तदा ये यिडूदीयदेशे तिष्ठन्ति ते मडीध्नं प्रति पलायन्तां; 15 तथा यो नरो गृहोपरि तिष्ठति स गृहमध्यं नावरोडतु, तथा किमपि वस्तु अड्रीतुं मध्येगृहं न प्रविशतु; 16 तथा यो नरः क्षेत्रे तिष्ठति सोपि स्ववस्त्रं अड्रीतुं परावृत्य न व्रजतु | 17 तदानीं गडर्भवतीनां स्तन्यदात्रीणाञ्च योषितां दुर्गतिं भविष्यति | 18 युष्माकं पलायनं शीतकाले यथा न भवति तदर्थं प्रार्थयध्वं | 19 यतस्तदा यादृशी दुर्घटना घटिष्यते तादृशी दुर्घटना ईश्वरसृष्टेः प्रथमभारव्याधयावत् कदापि न जाता न जनिष्यते य | 20 अपरञ्च परमेश्वरो यदि तस्य समयस्य संक्षेपं न करोति तर्हि कस्यापि प्राणभृतो रक्षा भवितुं न शक्यति, किन्तु यान् जनान् मनोनीतान् अकरोत् तेषां स्वमनोनीतानां हेतोः स तदनेहसं संक्षेपस्यति | 21 अन्यञ्च पश्यत श्रीष्टोत्र स्थाने वा तत्र स्थाने विद्यते, तस्मिन्काले यदि कश्चिद् युष्मान् अंतादृशं वाक्यं व्याडरति, तर्हि तस्मिन् वाक्ये भवै विश्वसित | 22 यतोनेके मिथ्याप्रीष्टा मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च समुपस्थाया बडूनि विह्वल्यद्भूतानि कर्माणि य एशयिष्यन्ति; तथा यदि सम्भवति तर्हि मनोनीतलोकानामपि मिथ्यामतिं जनयिष्यन्ति | 23 पश्यत घटनातः पूर्व सर्वकार्यस्य वार्ता युष्मद्यमदाम्, यूयं सावधानास्तिष्ठत | 24 अपरञ्च तस्य क्लेशकालस्याव्यवहिते परकाले भास्करः सान्धकारो भविष्यति तथैव यन्द्रश्चन्द्रिकां न दास्यति | 25 नभःस्थानि नक्षत्राणि पतिष्यन्ति, व्योममण्डलस्था ग्रहाश्च विचलिष्यन्ति | 26 तदानीं महापराक्रमेण महैश्वर्येण य मेघमारुह्य समायान्तं मानवसुतं मानवाः समीक्षिष्यन्ते | 27 अन्यञ्च स निजदूतान् प्रहित्य नभोभूम्योः सीमां यावद् जगतश्चतुर्दिग्भ्यः स्वमनोनीतलोकान् संग्रहीष्यति | 28 उडुम्बरतरो दृष्टान्तं शिक्षध्वं यदोडुम्बरस्य तरो र्वीनाः शाभा जायन्ते पल्लवादीनि य विंगच्छन्ति, तदा निदाघकालः सविधो भवतीति यूयं ज्ञातुं शक्नुथ | 29 तद्दद् अंता घटना दृष्ट्वा स कालो द्वार्युपस्थित एति जानीत | 30 युष्मानहं यथार्थं वदामि, आधुनिकलोकानां गमनात् पूर्व तानि सर्व्याणि घटिष्यन्ते | 31 धावापुषिव्यो विचलितयोः सत्यो मदीया वाणी न विचलिष्यति | 32 अपरञ्च स्वर्गस्थतृगाणो वा पुत्रो वा ताताहन्ः कोपि तं द्रिवसं तं दण्डं वा न ज्ञापयति | 33 अतः स समयः कदा भविष्यति, अंतजज्ञानाभावाद् यूयं सावधानास्तिष्ठत, सतर्काश्च भूत्वा प्रार्थयध्वं; 34 यद्दत् कश्चित् पुमान् स्वनिवेशनाद् दूरदेशं प्रति यात्राकरणकाले दासेषु स्वकार्यस्य भारमर्पयित्वा सर्वान् स्वे स्वे कर्माणि नियोजयति; अपरं दैवारिकं जागरितुं समादिश्य याति, तद्वन् नरपुत्रः | 35 गृहपतिः सायंकाले निशीथे वा तृतीययामे वा प्रातःकाले वा कदागमिष्यति तद् यूयं न जानीथ; 36 स ङाहागत्य यथा युष्मान् निद्रितान् न पश्यति, तदर्थं जागरितास्तिष्ठत | 37 युष्मानहं यद् वदामि तदेव सर्वान् वदामि, जागरितास्तिष्ठतेति |

14 तदा निस्तारोत्सवकिण्वलीनपूपोत्सवयोरारम्भस्य दिनद्वये ऽवशिष्टे प्रधानयाजका अध्यापकाश्च केनापि छलेन यीशुं धर्तां हन्तुञ्च मृगयाञ्चिकरे; 2 किन्तु लोकानां कलहभयाद्दूयिरे, नयोत्सवकाले उचितमेतदिति | 3 अनन्तरं वैधनियापुरे शिमोनकुष्ठिनो गृहे योशौ भोत्कुमुपविष्टे सति कायिद् योषित् पाण्डरापाचाणस्य सम्पुटकेन महाध्वोत्तमतैलम् आनीय सम्पुटकं भङ्क्त्वा तस्योत्तमाङ्गे तैलधारान् पातयाञ्चके | 4 तस्मात् केचित् स्वान्ते कुप्यन्तः कथितवन्तः कुतोयं तैलापव्ययः? 5 यद्येतत् तैल व्यङ्ग्यत तर्हि मुद्रापादशतत्रयाद्यधिकं तस्य प्राप्तमूल्यं दरिद्रलोकैर्भ्यो दातुमशक्यत, कथामेतां कथयित्वा तथा योषिता साकं वायायुह्वन् | 6 किन्तु यीशुरुवाच, कुत अंतरयै कृच्छ्रं ददासि? महामियं कर्मोत्तमं कृतवती | 7 दरिद्राः सर्वेदा युष्माभिः सङ्गं तिष्ठन्ति, तस्माद् यूयं यद्येच्छथ तदैव तानुपकर्तां शक्नुथ, किन्तु यं युष्माभिः सङ्गं निरन्तरं न तिष्ठामि | 8 अस्या यथासाध्यं तथैवाकरोद्विं, श्मशानयापनात् पूर्व समेत्य मद्गुपि तैलम् अमर्दयत् | 9 अहं युष्मभ्यं यथार्थं कथयामि, जगतां मध्ये यत्र यत्र सुसंवाद्योयं प्रचारयिष्यते तत्र तत्र योषित अंतर्याः स्मरणार्थं तद्वत्कर्मोत्तत् प्रचारयिष्यते | 10 ततः परं द्वादशानां शिष्याणांमेकं ईश्वरियोतीययिडूदाभ्यो यीशुं परकरेषु समर्पयितुं प्रधानयाजकानां समीपमियाय | 11 ते तस्य वाक्यं समाकर्ण्य सन्तुष्टाः सन्तस्तस्मै मुद्रा दातुं प्रत्यजानत; तस्मात् स तं तेषां करेषु समर्पणायोपायं मृगयामास | 12 अनन्तरं किण्वशून्यपूपोत्सवस्य प्रथमेऽहनि निस्तारोत्सवार्थं मेघमाराणासमये शिष्यास्तं पश्यन्ः कुत्र गत्वा वयं निस्तारोत्सवस्य भोज्यमासादयिष्यामः? किमिच्छति भवान्? 13 तदानीं स तेषां द्वयं प्रेरयन् बभाषे युवयोः पुरमध्यं गतयोः सतो यौ जनः सञ्चलकुम्भं वडन् युवां साक्षात् करिष्यति तस्यैव पश्चाद् यातं; 14 स यत् सदनं प्रवेक्ष्यति तद्भवपतिं वदन्, गुरुराह यत्र सशिष्योहं निस्तारोत्सवीयं भोजनं करिष्यामि, सा भोजनशाला कुत्रास्ति? 15 ततः स परिष्कृतां सुसञ्जितां बृहतीयञ्च यां

शालां दर्शयिष्यति तस्याभस्मर्द्धं भोज्यद्रव्याण्यासाद्यतम् | 16 ततः शिष्यौ प्रस्थाप्य पुरं प्रविश्य स यथोक्तवान् तथैव प्राप्य निस्तारोत्सवस्य भोज्यद्रव्याणि समासाद्येताम् | 17 अनन्तरं यीशुः सायंकाले द्वादशभिः शिष्यैः सार्द्धं जगाम; 18 सर्वेषु भोजनाय प्रोपविष्टेषु स तानुदितवान् युष्मानंदं यथार्थं व्याहरामि, अत्र युष्माकमेको ज्ञो मया सः षुंक्ते मां परक्रेषु समर्पयिष्यते | 19 तदानीं ते दुःखिताः सन्त अकैकशस्तं प्रष्टुमारब्धवन्तः स किमहं? पश्चाद् अन्य ओकोभिदधे स किमहं? 20 ततः स प्रत्यवदद् अतेषां द्वादशानां यो ज्ञो मया सभं भोजनापात्रे पाणिं मज्जयिष्यति स अवे | 21 मनुजतनयमधि यादृशं लिपितमास्ते तदनुज्ञया गतिस्तस्य भविष्यति, किन्तु यो ज्ञो मानवसुतं समर्पयिष्यते ऽन्त तस्य जन्माभावे सति भद्रमभविष्यत् | 22 अपरञ्च तेषां भोजनसमये यीशुः पूषं गृहीत्वेश्वरगुणान् अनुकीर्त्य भङ्क्त्वा तेभ्यो दत्त्वा भभाषे, अतद् गृहीत्वा भुञ्जीध्वम् अतन्मम विग्रहज्ञपं | 23 अनन्तरं स कंसं गृहीत्वेश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा तेभ्यो ददौ, ततस्ते सर्वे पपुः | 24 अपरं स तानवादीद् भङ्गानां निमित्तं पातितं मम नवीननियमज्ञपं शोषितमेतत् | 25 युष्मानंदं यथार्थं वदामि, ईश्वरस्य राज्ये यावत् सधोजातं द्राक्षारसं न पास्यामि, तावदहं द्राक्षाद्वलरसं पुनर्न पास्यामि | 26 तदनन्तरं ते गीतमेकं संगीय बहिर्ज्ञेयं शिष्यैः ययुः 27 अथ यीशुस्तानुवाच निशायाभस्यां मधि युष्माकं सर्वेषां प्रत्यूढो भविष्यति यतो लिपितमास्ते यथा, मेघाणां रक्षकञ्चाहं प्रहरिष्यामि वै ततः | मेघाणां निवडो नूनं प्रविकीर्णो भविष्यति | 28 कन्तु मद्दुत्थाने जाते युष्माकमत्रेऽहं गालीलं प्रजिष्यामि | 29 तदा पितरः प्रतिभभाषे, यद्यपि सर्वेषां प्रत्यूढो भवति तथापि मम नैव भविष्यति | 30 ततो यीशुरुक्तावान् अहं तुभ्यं तथ्यं कथयामि, क्षाण्णायामध कुक्कुटस्य द्वितीयावरवणात् पूर्व्यं त्वं वारत्रयं मामपह्नुष्यसे | 31 किन्तु स गाढं व्याहरद् यद्यपि त्वया सार्द्धं मम प्राणो याति तथापि कथमपि त्वां नापह्नुष्ये; सर्वेऽपीतरे तथैव भभाषिरे | 32 अपरञ्च तेषु गेत्शिमानिनामकं स्थान गतेषु स शिष्यान् जगाम, यावदहं प्रार्थये तावदत्र स्थाने यूयं समुपविशत | 33 अथ स पितरं याद्वं योडनञ्च गृहीत्वा वप्राज; अत्यन्तं त्रासितो व्याकुलितश्च तेभ्यः कथयामास, 34 निधनकालवत् प्राणो मेऽतीव दःभमेति, यूयं जाग्रतोत्र स्थाने तिष्ठत | 35 ततः स किञ्चिद्गृत्वा भूमावधोमुभः पतित्वा प्रार्थितवानेतत्, यद्दि भवितुं शक्यं तर्हि दुःभसमयोयं मतो दूरीभवतु | 36 अपरमुदितवान् हे पितरं पितः सर्वे त्वया साध्यं, ततो डेतोरिमं कंसं मतो दूरीकुरु, किन्तु तन् ममेच्छातो न तवेच्छातो भवतु | 37 ततः परं स अत्य तान् निद्रितान् निरीक्ष्य पितरं प्रोवाच, शिमोन् त्वं किं निद्रासि? घटिकाभेकात् अपि जागरितुं न शक्नोषि? 38 परीक्षायां यथा न पतथ तदर्थं सयेतनाः सन्तः प्रार्थयध्वं; मन उधुक्तमिति सत्यं किन्तु वपुशक्तिर्क | 39 अथ स पुनर्गजित्वा पूर्ववत् प्रार्थयाञ्चक्रे | 40 परावृत्त्यागत्य पुनरपि तान् निद्रितान् ददर्श तदा तेषां लोचनानि निद्रया पूर्णानि, तस्मात्तस्मै का कथा कथयित्वा त अतद् बोद्धुं न शक्नुः | 41 ततः परं तृतीयवारं आगत्य तेभ्यो ऽकथयद् एदानीमपि शयित्वा विश्राम्यथ? यथेष्टं जातं, समयश्चोपस्थितः पश्यत मानवतनयः पापिलोकानां पाणिषु समर्प्यते | 42 उत्तिष्ठत, वयं व्रजामो यो ज्ञो मां परपाणिषु समर्पयिष्यते पश्यत स समीपमायातः | 43 एषां कथां कथयति स, अतर्हिद्वादशानामेको विडूढा नामा शिष्यः प्रधानयाजकानाम् उपाध्यायानां प्राचीनलोकानाञ्च सन्धिः भङ्गलगुदधारिणो बहुलोकान् गृहीत्वा तस्य समीप उपस्थितवान् | 44 अपरञ्चासौ परपाणिषु समर्पयिता पूर्वमिति सङ्केतं कृतवान् यमहं युम्बिष्यामि स अवासाँ तमेव धृत्वा सावधानं नयत | 45 अतो डेतोः स आगत्यैव योशोः सविधं गत्वा हे गुरो हे गुरो, एत्युक्त्वा तं युयुम्भ | 46 तदा ते तद्गुपरि पाणिनापयित्वा तं दध्नुः | 47 ततस्तस्य पार्श्वस्थानां लोकानामेकः भङ्गं निष्कोषयन् मडयायाजकस्य दासमेकं प्रहृत्य तस्य कर्णं शिच्छेद् | 48 पश्चाद् यीशुस्तान् व्याजहार भङ्गान् लगुडांश्च गृहीत्वा मां किं यौरं धर्ता समायाताः? 49 मध्येमन्दिरे समुपदिशन् प्रत्यहं युष्माभिः सह स्थितवानतदहं, तस्मिन् काले यूयं मां नादीधरत, किन्तुवनेन शास्त्रीयं वयनं सेधनीयं | 50 तदा सर्वे शिष्यास्तं परित्यज्य पलायाञ्चक्रे | 51 अथैको युवा मानवो नग्नकाये वस्त्रमेकं निधाय तस्य पश्चाद् व्रजन् युवलोकैर्धृतो 52 वस्त्रं विहाय नग्नः पलायाञ्चक्रे | 53 अपरञ्च यस्मिन् स्थाने प्रधानयाजका उपाध्यायाः प्राचीनलोकान् मडयायाजकेन सह सदसि स्थितास्तस्मिन् स्थाने मडयायाजकस्य समीपं यीशुं निन्युः | 54 पितरो दूरे तत्पश्चाद् एत्वा मडयायाजकस्याट्टालिकां प्रविश्य किङ्करैः सहोपविश्य वह्नितापं जग्राह | 55 तदानीं प्रधानयाजका मन्त्रिणश्च यीशुं घातयितुं तस्मात्किडूलेन साक्षिणो मृगयाञ्चक्रे, किन्तु न प्राप्ताः | 56 अनेकैस्तद्विरुद्धं मृषासाक्ष्ये दत्तेपि तेषां वाक्यानि न सप्रगच्छन्त | 57 सर्वशेषे कियन्त उत्याय तस्य प्रातिदूलेन मृषासाक्ष्यं दत्त्वा कथयामासुः, 58 एहं कर्कृतमन्दिरे विनाशय दिनत्रयमध्ये पुनरपरम् अकरकृतं मन्दिरे निर्मास्यामि, एति वाक्यम् अस्य मुभात् श्रुतमस्माभिरिति | 59 किन्तु तत्रापि तेषां साक्ष्यकथा न सङ्गताः | 60 अथ मडयायाजको मध्येसत्तम् उत्याय यीशुं

व्याजहार, अंते जनास्त्वयि यत् साक्ष्यमद्: त्वमेतस्य किमप्युत्तरं किं न दास्यसि? 61 किन्तु स किमप्युत्तरं न दत्वा भौनीभूय तस्यौ; ततो मडयाजकः पुनरपि तं पृथवान् त्वं सख्यिदानन्दस्य तनयो ऽभिषिक्तस्त्रता? 62 तदा यीशुस्तं प्रोवाय भवाभ्यहम् यूयञ्च सर्वशक्तिमतो दक्षीणार्श्वं समुपविशन्तं मेघ मारुह्य समायान्तञ्च मनुष्यपुत्रं सन्दक्षयथ | 63 तदा मडयाजकः स्वं वमनं श्रित्वा व्यावडरत् 64 किमस्माकं साक्षिभिः प्रयोजनम्? ईश्वरनिन्दावाक्यं युष्माभिरश्रावि किं विचारयथ? तदानीं सर्वे जगद्गुरं निधनदण्डमर्हति | 65 ततः कश्चित् कश्चित् तद्गुपि निष्ठीवं निविक्षेप तथा तन्मुपमाच्छाद्य यपेटेन हत्वा गदितवान् गार्थित्वा वद, अनुयराश्रयपटैस्तमजघ्नुः 66 ततः परं पितरेऽड्डालिकाधःकोषे तिष्ठति मडयाजकस्यैका दासी समेत्य 67 तं विह्रितापं गृह्णन्तं विलोक्य तं सुनिरीक्ष्य बलाघे त्वमपि नासरतीयथीशोः सङ्गिनाम् अंको जन आसीः | 68 किन्तु सोपहृत्य जगाद तमदं न वदसि त्वं यत् कथयमि तदप्यहं न बुद्धये | तदानीं पितरे यत्वरं गतवति कुक्कुटो रुराव | 69 अथान्या दासी पितरं दृष्ट्वा समीपस्थान् जनान् जगाद अयं तेषामेको जनः | 70 ततः स द्वितीयवारम् अपहृतवान् पश्चात् तत्रस्था लोकाः पितरं प्रोयुस्त्वमवश्यं तेषामेको जनः यतस्त्वं गावीलीयो नर इति तवोव्यारणं प्रकाशयति | 71 तदा स शपथाभिशापौ कृत्वा प्रोवाय यूयं कथां कथयथ तं नरं न जानेऽहं | 72 तदानीं द्वितीयवारं कुक्कुटो ऽरावीत् | कुक्कुटस्य द्वितीयरवात् पूर्व्यं त्वं मां वारत्रयम् अपहोष्यसि, इति यद्वाक्यं यीशुना समुदितं तत् तदा संसृत्य पितरो रोदितुम् आरभत |

15 अथ प्रभाते सति प्रधानयाजकाः प्राञ्च उपाध्यायाः सर्व्ये मन्त्रिणश्च सभां कृत्वा यीशुं बन्धयित्वा पीलाताभ्यस्य देशाधिपतेः सविधं नीत्वा समर्पयामासुः | 2 तदा पीलातस्तं पृथवान् त्वं किं यिडूदीयलोकानां राजा? ततः स प्रत्युक्तवान् सत्यं वदसि | 3 अपरं प्रधानयाजकास्तस्य बडुषु वाक्येषु दोषमारोपयाञ्चक्रुः किन्तु स किमपि न प्रत्युवाय | 4 तदानीं पीलातस्तं पुनः पप्रच्छ त्वं किं नोत्तरयसि? पश्यैते त्वद्विरुद्धं कतिपु साध्येषु साक्षं ददति | 5 कन्तु यीशुस्तदापि नोत्तरं ददौ ततः पीलात आश्रय्यं जगाम | 6 अपरञ्च काराबद्धे ऽस्तिश्रित् जने तन्मडोत्सवकाले लोके याचिते देशाधिपतिस्तं भोययति | 7 ये य पूर्व्यमुपप्लवमकार्षुर्पप्लवे वधमपि कृतवन्तस्तेषां मध्ये तदानो बरब्बानामक अंको बद्ध आसीत् | 8 अतो डेतोः पूर्व्यापरीयां रीतिकथां कथयित्वा लोका उच्यैरुवन्तः पीलातस्य समक्षं निवेदयामासुः | 9 तदा पीलातस्तानायभ्यौ तर्हि किं यिडूदीयानां राजानं भोययिष्वाभि? युष्माभिः किमिष्यते? 10 यतः प्रधानयाजका इष्यात अेव यीशुं समार्पयन्ति स विवेद | 11 किन्तु यथा बरब्बानं भोययति तथा प्रार्थयितुं प्रधानयाजका लोडान् प्रवर्तयामासुः | 12 अथ पीलातः पुनः पृथवान् तर्हि यं यिडूदीयानां राजेति वदथ तस्य किं करिष्वाभि युष्माभिः किमिष्यते? 13 तदा ते पुनरपि प्रोच्यैः प्रोयुस्तं कुशे वेधय | 14 तस्मात् पीलातः कथितवान् कुतः? स किं कुडर्भं कृतवान्? किन्तु ते पुनश्च रुवन्तो व्याजहुस्तं कुशे वेधय | 15 तदा पीलातः सर्व्याल्लोकान् तोषयितुमिच्छन् बरब्बानं भोययित्वा यीशुं कशाभिः प्रहृत्य कुशे वेद्धुं तं समर्पयाम्बभूव | 16 अनन्तरं सैन्यागणोऽड्डालिकाम् अर्थाद् अधिपते गृहं यीशुं नीत्वा सेनानिवडं समाडुयत् | 17 पश्चात् ते तं धूमलवार्णवस्त्रं परिधाप्य ङट्टकमुकुटं रथयित्वा शिरसि समारोय 18 डे यिडूदीयानां राजन् नमस्कारं इत्युक्त्वा तं नमस्कर्ताभारेभिरे | 19 तस्योत्तमाङ्गे वेत्राघातं यकुस्तद्रात्रे निष्ठीवञ्च निविक्षिपुः, तथा तस्य सम्मुपे जनुपातं प्रणोमुः 20 इत्यमुपडस्य धूम्रवार्णवस्त्रम् उत्तार्थ्य तस्य वस्त्रं तं पर्यधापयन् कुशे वेद्धुं बडिर्नियुश्च | 21 ततः परं सेकन्दरस्य रुडस्य य पिता शिमोन्नामा कुरीणीयलोक अंकः कुतश्चिद् ग्रामादेत्य पथि याति तं ते थीशोः कुशं वोढुं बलाद् दध्नुः | 22 अथ गुल्गुल्ला अर्थात् शिरःकपालनामकं स्थानं यीशुमानीय 23 ते गन्धरसमिश्रितं द्राक्षारसं पातुं तस्मै ददुः किन्तु स न जग्राड | 24 तस्मिन् कुशे विद्धे सति तेषामेकैकशः किं प्राप्स्यतीति निर्णयाय 25 तस्य परिधेयानां विभागार्थं गुटिकापातं यकुः | 26 अपरम् अेष यिडूदीयानां राजेति लिभिंतं दोषपत्रं तस्य शिरडिर्ह्वम् आरोपयाञ्चक्रुः | 27 तस्य वामदक्षिणयो द्वौ योरो कुशयो विविधाते | 28 तेनैव "अपराधिजनैः सार्द्धं स गङ्गितो भविष्यति," इति शास्त्रोक्तं वयनं सिद्धमभूत् | 29 अनन्तरं मार्गे ये ये लोका गमनागमने यकुस्ते सर्व्ये अेव शिरांस्यानोड्य निन्दन्तो जगद्गुः, रे मन्दिरनाशक रे दिनत्रयमध्ये तन्निर्मायिक, 30 अधुनात्मानम् अवित्वा कुशाएवरोड | 31 किञ्च प्रधानयाजका अध्यापकाश्च तद्वत् तिरस्कृत्य परस्परं ययक्षिरे अेष परानावत् किन्तु स्वमवितुं न शक्नोति | 32 यदीस्त्रायेलो राजाभिषिक्तस्त्राता भवति तर्ह्यधुनैव कुशाएवरोडतु वयं तद् दृष्ट्वा विश्वसिष्वाभमः; किञ्च यौ लोका तेन सार्द्धं कुशे ऽविध्येतां तावपि तं निर्भर्त्सयामासतुः | 33 अथ द्वितीययामात् तृतीययामं यावत् सर्व्यो देशः सान्धकारोभूत् | 34 ततस्तृतीयप्रडरे यीशुरुच्यैरवदत् अेली अेली लामा शिवक्तनी अर्थाद् "डे मदीश मदीश त्वं पर्यत्याक्षीः कुतो डि मां?" 35 तदा समीपस्थलोकानां केयित् तद्वाक्यं निशायायभ्युः पश्यैष अेलियम् आडूयति | 36 तत अंको जनो धावित्वागत्य स्पञ्जे

उभयस्सं पूरयित्वा तं नडात्रे निधाय पातुं तस्मै दन्त्वावदत् तिष्ठ अेलिय अेनमवरोडयितुम् अेति न वेति पश्यामि | 37 अथ यीशुरुच्यैः समाडूय प्राणान् जडौ | 38 तदा मन्दिरस्य जवनिकोर्द्व्यादधःस्थान्ता विदीर्णा द्विभ्राण्डाभूत् | 39 किञ्च एत्थमुच्यैराडूय प्राणान् त्यजन्तं तं दृष्ट्वा तद्रक्षणाय नियुक्तो यः सेनापतिरासीत् सोवदत् नरोयम् ईश्वरपुत्र इति सत्यम् | 40 तदानीं मगदलीनी भरिसम् कनिष्ठयाडूवो योसेश्च मातान्यभरियम् शालोमी य याः स्त्रियो 41 गालील्यदेशे यीशुं सेवित्वा तदनुगामिन्यो ज्ञाता एभास्तदन्याश्च या अनेका नार्यो यीशुना साद्धं यिउशालममायातास्ताश्च दूरत् तानि ददृशुः | 42 अथासादनदिनस्यार्थाद् विश्रामवारात् पूर्वदिनस्य सायंकाल आगत 43 ईश्वरराज्यापेक्षरिमथीययूषडनामा मान्यमन्त्री समेत्य पीलातसविधं निर्भयो गत्वा यीशोर्दंडं यथाये | 44 किन्तु स एदानीं भूतः पीलात एत्यसम्भवं भत्वा शतसेनापतिमाडूय स कदा भूत इति पप्रच्छ | 45 शतसेमनापतिमुभात् तज्ज्वात्वा यूषडे यीशोर्दंडं ददौ | 46 पश्चात् स सूक्ष्मं वासः क्रीत्वा यीशोः कायमवरोह्य तेन वाससा वेष्टयित्वा गिरौ भातश्मशाने स्थापितवान् पाषाणं लोडयित्वा द्वारि निदधे | 47 किन्तु यत्र सोस्थाप्यत तत मगदलीनी भरियम् योसिमातृभरियम् य ददृशत्ः |

16 अथ विश्रामवारे गते मगदलीनी भरियम् याडूवमाता भरियम् शालोमी येमास्तं भर्दयितुं सुगन्धिद्रव्याणि क्रीत्वा 2 सप्ताहप्रथमदिनेऽतिप्रत्यूषे सूच्योदयकाले श्मशानमुपगताः | 3 किन्तु श्मशानद्वारपाषाणोऽतिभूदन्तं कोऽपसारयिष्यतीति ताः परस्परं गदन्ति | 4 अतर्दि निरीक्ष्य पाषाणो द्वारो ऽपसारित इति ददृशुः | 5 पश्चात्ताः श्मशानं प्रविश्य शुक्लवर्णोदीर्घपरिच्छदावृत्तमेकं युवानं श्मशानदक्षिणोपाश्वर्यं उपविष्टं दृष्ट्वा यमच्यक्रुः | 6 सोऽवदत्, मात्वेष्ट यूयं कुशे लंतं नासरतीययीशुं गवेषयथ सोत्र नास्ति श्मशानादुदस्थात्; तै र्यत्र स स्थापितः स्थानं तदिदं पश्यत | 7 किन्तु तेन यथोक्तं तथा युष्माकमत्रे गालीलं यास्यते तत्र स युष्मान् साक्षात् करिष्यते यूयं गत्वा तस्य शिष्येभ्यः पितराय य वात्तामिमां कथयत | 8 ताः कम्पिता विस्तिताश्च तूर्णं श्मशानाद् बहिर्गत्वा पलायन्त भयात् कमपि किमपि नावदंश्च | 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) अपरं यीशुः सप्ताहप्रथमदिने प्रत्यूषे श्मशानादुत्थाय यस्याः सप्तभूतास्त्याजितास्तस्यै मगदलीनीभरियमे प्रथमं दर्शनं ददौ | 10 ततः सा गत्वा शोडरोदनकृदभ्योऽनुगतलोकेभ्यस्तां वात्तां कथयामास | 11 किन्तु यीशुः पुनर्ज्वन् तस्यै दर्शनं दत्तवानिति श्रुत्वा ते न प्रत्ययन् | 12 पश्चात् तेषां द्वायो ग्रामियानकाले यीशुरन्यवेशं धृत्वा ताभ्यां दर्शनं ददौ | 13 तावपि गत्वान्यशिष्येभ्यस्तां कथां कथयाञ्चक्रुः किन्तु तयोः कथामपि ते न प्रत्ययन् | 14 शेषत अेकादशशिष्येषु भोजनोपविष्टेषु यीशुस्तेभ्यो दर्शनं ददौ तथोत्थानात् परं तद्दर्शनप्राप्तलोकानां कथयामविश्वासकरात् तेषामविश्वासमनःकाठिन्याभ्यां डेतुभ्यां स तांस्तर्जितवान् | 15 अथ तानायभ्यौ यूयं सर्वजगद् गत्वा सर्वजनान् प्रति सुसंवादं प्रचारयत | 16 तत्र यः कश्चिद् विश्वस्य भजिजतो भवेत् स परित्वास्यते किन्तु यो न विश्वसिष्यति स एऽयिष्यते | 17 किञ्च ये प्रत्येभ्यन्ति तैरीदृग् आश्चर्यं कर्मा प्रकाशयिष्यते ते मन्नाम्ना भूतान् त्याजयिष्यन्ति भाषा अन्याश्च वद्विष्यन्ति | 18 अपरं तैः सर्पेषु धृतेषु प्राणानाशकवस्तुनि पीते य तेषां कापि क्षति न भविष्यति; रोगिणां गात्रेषु करार्पिते तेऽरोगा भविष्यन्ति य | 19 अथ प्रभुस्तानित्यादिश्य स्वर्गं नीतः सन् परमेश्वरस्य दक्षिण उपविवेश | 20 ततस्ते प्रस्थाप्य सर्वत्र सुसंवादीयकथां प्रचारयितुमारंभेरे प्रभुस्तु तेषां सहायः सन् प्रकाशिताश्चर्यक्रियाभिस्तां कथां प्रमाणवतीं यकार | इति |

લૂક:

1 પ્રથમતો યે સાક્ષિણો વાક્યપ્રચારકાશ્રાસન્ તેડસ્માકં મધ્યે યદત્ સપ્રમાણં વાક્યમર્પયન્તિ સ્મ 2 તદનુસારતોડચેપિ બહવસ્તદ્વૃત્તાન્તં રચયિતું પ્રવૃત્તા: | 3 અતએવ હે મહામહિમથિયફિલ્ ત્વં યા યા: કથા અશિક્ષ્યથાસ્તાસાં દૃઢપ્રમાણાનિ યથા પ્રાપ્નોષિ 4 તદર્થં પ્રથમમારભ્ય તાનિ સર્વાણિ જ્ઞાત્વાહમપિ અનુક્રમાત્ સર્વવૃત્તાન્તાન્ તુભ્યં લેખિતું મતિમકાર્ષમ્ | 5 યિહૂદાદેશીયહેરોદ્રામકે રાજત્વં કુર્વ્યતિ અબીયયાજકસ્ય પર્યાયાધિકારી સિખરિયનામક એકો યાજકો હારોણવંશોદ્ભવા ઇલીશેવાખ્યા 6 તસ્ય જાયા દ્વાવિમૌ નિર્દોષૌ પ્રભો: સર્વાજ્ઞા વ્યવસ્થાશ્ચ સંમન્ય ઈશ્વરદૃષ્ટૌ ધાર્મિકવાસ્તામ્ | 7 તયો: સન્તાન એકોપિ નાસીત્, યત ઇલીશેવા બન્ધ્યા તૌ દ્વાવેવ વૃદ્ધાવભવતામ્ | 8 યદા સ્વપર્યાનુક્રમેણ સિખરિય ઈશ્વાસ્ય સમક્ષં યાજકીયં કર્મ કરોતિ 9 તદા યજ્ઞસ્ય દિનપરિપાચ્યા પરમેશ્વરસ્ય મન્દિરે પ્રવેશકાલે ધૂપજ્વાલનં કર્મ તસ્ય કરણીયમાસીત્ | 10 તદ્ધૂપજ્વાલનકાલે લોકનિવહે પ્રાર્થનાં કર્તું બહિસ્તિષ્ઠતિ 11 સતિ સિખરિયો યસ્યાં વેધાં ધૂપં જ્વાલયતિ તદ્દક્ષિણપાશ્વે પરમેશ્વરસ્ય દૂત એક ઉપસ્થિતો દર્શનં દદૌ | 12 તં દૃષ્ટ્વા સિખરિય ઉદ્ધિવિજે શશક્ટે ય | 13 તદા સ દૂતસ્તં બભાષે હે સિખરિય મા ભૈસ્તવ પ્રાર્થના ગ્રાહ્યા જાતા તવ ભાર્યા ઇલીશેવા પુત્રં પ્રસોચ્યતે તસ્ય નામ યોહન્ ઇતિ કરિષ્યસિ | 14 કિઞ્ચ ત્વં સાનન્દ: સહર્ષશ્ચ ભવિષ્યસિ તસ્ય જન્મનિ બહવ આનન્દિષ્યન્તિ ચ | 15 યતો હેતો: સ પરમેશ્વરસ્ય ગોચરે મહાન્ ભવિષ્યતિ તથા દ્રાક્ષારસં સુરોં વા કિમપિ ન પાસ્યતિ, અપરં જન્મારભ્ય પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણા: 16 સન્ ઈસ્રાયેલ્વંશીયાન્ અનેકાન્ પ્રભો: પરમેશ્વરસ્ય માર્ગમાનેષ્યતિ | 17 સન્તાનાન્ પ્રતિ પિતૃણાં મનાંસિ ધર્મજ્ઞાનં પ્રત્યનાજ્ઞાગ્રાહિણશ્ચ પરાવર્તયિતું, પ્રભો: પરમેશ્વરસ્ય સેવાર્થમ્ એકાં સજિજતજાતિં વિધાતુઞ્ચ સ એલિયરૂપાત્મશક્તિપ્રાપ્તસ્તસ્યાગ્રે ગમિષ્યતિ | 18 તદા સિખરિયો દૂતમવાદીત્ કથમેતદ્ વેત્સ્યામિ? યતોહં વૃદ્ધો મમ ભાર્યા ય વૃદ્ધા | 19 તતો દૂત: પ્રત્યુવાચ પશ્યેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ધર્તી જિબ્રાયેલનામ દૂતોહં ત્વયા સહ કથાં ગદિતું તુભ્યમિમાં શુભવાર્તાં દાતુઞ્ચ પ્રેષિત: | 20 કિન્તુ મદીયં વાક્યં કાલે ફલિષ્યતિ તત્ ત્વયા ન પ્રતીતમ્ અત: કારણાદ્ યાવદેવ તાનિ ન સેત્સ્યન્તિ તાવત્ ત્વં વક્તુમ્શક્તો મૂકો ભવ | 21 તદાનીં યે યે લોકા: સિખરિયમપૈક્ષન્તે ત મધ્યેમન્દિરં તસ્ય બહુવિલમ્બાદ્ આશ્ચર્યં મેનિરે | 22 સ બહિરાગતો યદા કિમપિ વાક્યં વક્તુમશક્ત: સક્ટેતં કૃત્વા નિ:શબ્દસ્તસ્યૌ તદા મધ્યેમન્દિરં કસ્યચિદ્ દર્શનં તેન પ્રાપ્તમ્ ઇતિ સર્વે બુબુધિરે | 23 અનન્તરં તસ્ય સેવનપર્યાયે સમ્પૂર્ણં સતિ સ નિજગેહં જગામ | 24 કતિપચદિનેષુ ગતેષુ તસ્ય ભાર્યા ઇલીશેવા ગર્ભવતી બભૂવ 25 પશ્ચાત્ સા પત્રમાસાન્ સંગોપાક્રમયત્ લોકાનાં સમક્ષં મમાપમાનં ખાડયિતું પરમેશ્વરો મયિ દૃષ્ટિં પાતયિત્વા કર્મદૂશં કૃતવાન્ | 26 અપરઞ્ચ તસ્યા ગર્ભસ્ય ષષ્ઠે માસે જાતે ગાલીલ્લદેશીયનાસરત્પુરે 27 દાયૂદો વંશીયાચ યૂષ્કનામ્ને પુરુષાય યા મરિયમ્નામકુમારી વાગ્દત્તાસીત્ તસ્યા: સમીપં જિબ્રાયેલ્ દૂત ઈશ્વરેણ પ્રહિત: | 28 સ ગત્વા જગાદ હે ઈશ્વરાનુગૃહીતકન્યે તવ શુભં ભૂયાત્ પ્રભુ: પરમેશ્વરસ્તવ સહાયોસ્તિ નારીણાં મધ્યે ત્વમેવ ધન્યા | 29 તદાનીં સા તં દૃષ્ટ્વા તસ્ય વાક્યત ઉદ્દિજ્ય કીદૃશં ભાષણમિદમ્ ઇતિ મનસા ચિન્તયામાસ | 30 તતો દૂતોડવદત્ હે મરિયમ્ ભયં માકાર્ષા: , ત્વયિ પરમેશ્વરસ્યાનુગ્રહોસ્તિ | 31 પશ્ય ત્વં ગર્ભમ્ ધૃત્વા પુત્રં પ્રસોચ્યસે તસ્ય નામ યીશુરિતિ કરિષ્યસિ | 32 સ મહાન્ ભવિષ્યતિ તથા સર્વેભ્ય: શ્રેષ્ઠસ્ય પુત્ર ઇતિ ખ્યાસ્યતિ; અપરં પ્રભુ: પરમેશ્વરસ્તસ્ય પિતુર્દાયૂદ: સિંહાસનં તસ્મૈ દાસ્યતિ; 33 તથા સ યાકૂબો વંશોપરિ સર્વદા રાજત્વં કરિષ્યતિ, તસ્ય રાજત્વસ્યાન્તો ન ભવિષ્યતિ | (aion g165) 34 તદા મરિયમ્ તં દૂતં બભાષે નાહં પુરુષસર્જ્ કરોમિ તર્હિ કથમેતત્ સમ્ભવિષ્યતિ? 35 તતો દૂતોડકથયત્ પવિત્ર આત્મા ત્વામાશ્રાયિષ્યતિ તથા સર્વશ્રેષ્ઠસ્ય શક્તિસ્તવોપરિ છાયાં કરિષ્યતિ તતો હેતોસ્તવ ગર્ભમ્દ્ ય: પવિત્રબાલકો જનિષ્યતે સ ઈશ્વરપુત્ર ઇતિ ખ્યાતિં પ્રાપ્સ્યતિ | 36 અપરઞ્ચ પશ્ય તવ જ્ઞાતિરિલીશેવા યાં સર્વે બન્ધ્યામવદન્ ઇદાનીં સા વાદ્ધક્યે સન્તાનમેકં ગર્ભેડધારયત્ તસ્ય ષષ્ઠમાસોભૂત્ | 37 કિમપિ કર્મ નાસાધ્યમ્ ઈશ્વરસ્ય | 38 તદા મરિયમ્ જગાદ, પશ્ય પ્રભેરહં દાસી મહાં તવ વાક્યાનુસારેણ સર્વમેતદ્ ઘટતામ્; અનન્તરં દૂતસ્તસ્યા: સમીપાત્ પ્રતરથે | 39 અથ કતિપચદિનાત્ પરં મરિયમ્ તસ્માત્ પર્વતમયપ્રદેશીયયિહૂદાયા નગરમેકં શીઘ્રં ગત્વા 40 સિખરિયયાજકસ્ય ગૃહં પ્રવિશ્ય તસ્ય જાયામ્ ઇલીશેવાં સમ્બોધ્યાવદત્ | 41 તતો મરિયમ: સમ્બોધનવાક્યે ઇલીશેવાયા: કર્ણયો: પ્રવિષ્ટમાત્રે સતિ તસ્યા ગર્ભસ્થબાલકો નન્તર્ત | તત ઇલીશેવા પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણા સતી 42 પ્રોચ્યેર્ગદિતુમારેભે, યોષિતાં મધ્યે ત્વમેવ ધન્યા, તવ ગર્ભસ્થ: શિશુશ્ચ ધન્ય: | 43 ત્વં પ્રભોર્માતા, મમ નિવેશને ત્વયા ચરણાવર્પિતૌ, મમાધ સૌભાગ્યમેતત્ | 44 પશ્ય તવ વાક્યે મમ કર્ણયો: પ્રવિષ્ટમાત્રે સતિ મમોદરસ્થ: શિશુરાનન્દાન્ નન્તર્ત |

45 या स्त्री व्यश्वसीत् सा धन्या, यतो हेतोस्तां प्रति परमेश्वरोक्तं वाक्यं सर्व्वं सिद्धं भविष्यति। 46 तदानीं भरियम् जगात्। धन्यवाहं परेशस्य करोति मामकं मनः। 47 ममात्मा तारकेशे य समुल्लासं प्रगच्छति। 48 अकरोत् स प्रभुर्दुष्टिं स्वदास्या दुर्गतिं प्रति। पश्याधारभ्य मां धन्यां वक्ष्यन्ति पुरुषाः सदा। 49 यः सर्व्वशक्तिमान् यस्य नामापि य पवित्रकं। स अेव सुमहत्कर्म कृतवान् मन्निमित्तकं। 50 ये विभ्यति जनास्तस्मात् तेषां सन्तानपंक्तिषु। अनुकम्पा तदीया य सर्व्वदैव सुतिष्ठति। 51 स्वबाहुबलतस्तेन प्राकाश्यत पराक्रमः। मनःकुम्भत्राणासाद्धं विकीर्यन्तेऽभिमानिनः। 52 सिंहासनगताल्लोकान् बलिनश्चावरोह सः। पदेषूभ्येषु लोकांस्तु क्षुद्रान् संस्थापयत्यपि। 53 क्षुधितान् मानवान् द्रव्यैरुत्तमैः परितर्प्य सः। सकलान् धनिनो लोकान् विसृजेद् रिक्तहस्तकान्। 54 एंब्राहीमि य तद्वंशे या द्यास्ति सदैव तां। स्मृत्वा पुरा पितृणां नो यथा साक्षात् प्रतिश्रुतं। (aiṅ 165) 55 एसायैल्लेवकस्तेन तथोपकियते स्वयं। 56 अनन्तरं भरियम् प्रायेण मासत्रयम् एलीशेवया सडोषित्वा व्याधुय्य निजनिवेशनं यथौ। 57 तदनन्तरम् एलीशेवायाः प्रसवकाल उपस्थिते सति सा पुत्रं प्रासोष्ट। 58 ततः परमेश्वरस्तस्यां मडानुग्रहं कृतवान् अेतत् श्रुत्वा समीपवासिनः कुटुम्बाश्चागत्य तया सड मुमुदिरे। 59 तथाष्टमे दिने ते बालकस्य त्वयं छेत्तुम् अेत्य तस्य पितृनामानुग्रहं तन्नाम सिभरिय एति कर्तुमीषुः। 60 किन्तु तस्य माताकथयत् तन्, नामास्य योडन् एति कर्तव्यम्। 61 तदा ते व्याडरन् तव वंशमध्ये नामेदृशं कस्यापि नास्ति। 62 ततः परं तस्य पितरं सिभरियं प्रति सङ्केत्य पप्रच्छुः शिशोः किं नाम कारिष्यते? 63 ततः स इलकमेकं याचित्वा लिलोभ तस्य नाम योडन् भविष्यति। तस्मात् सर्व्वे आश्चर्य्यं मेनिरे। 64 तत्क्षणां सिभरियस्य जिह्वाज्जडयेऽपगते स मुभं व्यादाय स्पष्टवार्णमुच्चार्य्य एश्वरस्य गुणानुवाहं यकार। 65 तस्माच्चतुर्दिकस्थाः समीपवासिलोका भीता अेवमेताः सर्वाः कथा सिडूदायाः पर्व्वतमयप्रदेशस्य सर्व्वत्र प्रयारिताः। 66 तस्मात् श्रोतारो मनःसु स्थापयित्वा कथयाम्बलूयुः कीदृशोयं बालो भविष्यति? अथ परमेश्वरस्तस्य सडायोभूत्। 67 तदा योडनः पिता सिभरियः पवित्रेणात्मना परिपूर्णः सन् अेतादृशं भविष्यद्वाक्यं कथयामास। 68 एसायैलः प्रभु र्यस्तु स धन्यः परमेश्वरः। अनुगृह्य निजाल्लोकान् स अेव परिमोययेत्। 69 विपक्षजनहस्तेभ्यो यथा भोय्यामहे वयं। यावज्जुवन्न धर्म्मोऽस्य सारल्येन य निर्भयाः। 70 सेवामहै तमेवैकम् अेतत्कारणमेव य। स्वकीयं सुपवित्रञ्च संस्मृत्य नियमं सदा। 71 कृपया पुरुषान् पूर्व्वान् निकषार्थान्तु नः पितुः। एंब्राहीमः समीपे यं शपथं कृतवान् पुरा। 72 तमेव सङ्कलं कर्त्त तथा शत्रुगणस्य य। ऋतीयाकारिणश्चैव करेभ्यो रक्षाणाय नः। 73 सृष्टेः प्रथमतः स्वीयैः पवित्रैर्भाविवादिलिः। (aiṅ 165) 74 यथोक्तवान् तथा स्वस्य दायूदः सेवकस्य तु। 75 वंशे त्रातारमेकं स समुत्पादितवान् स्वयम्। 76 अतो हे बालक त्वन्तु सर्व्वेभ्यः श्रेष्ठ अेव यः। तस्यैव भाविवादीति प्रविष्यातो भविष्यसि। अस्माकं यरणान् क्षेमे मार्गे यालयितुं सदा। अेवं ध्वान्तेऽर्धतो मृत्योश्छायायां ये तु मानवाः। 77 उपविष्टास्तु तानेव प्रकाशयितुमेव हि। कृत्वा मडानुकम्पां हि यामेव परमेश्वरः। 78 ङिद्व्यात् सूर्य्यमुदाय्यैवास्मभ्यं प्रादान्तु दर्शनं। तयानुकम्पया स्वस्य लोकानां पापमोयने। 79 परित्राणस्य तेभ्यो हि ज्ञानविश्राणनाय य। प्रभो मार्गे परिष्कर्तुं तस्याग्रायी भविष्यसि। 80 अथ बालकः शरीरेण बुद्ध्या य वर्द्धितुमारेभे; अपरञ्च स एसायैलो वंशीयलोकानां समीपे यावन्न प्रकटीभूतस्तास्तावत् प्रान्तरं न्यवसत्।

2 अपरञ्च तस्मिन् काले राजस्यस्य सर्व्वेषां लोकानां नामानि लेभयितुम् अगस्तकैसर आजापयामास। 2 तदनुसारेण कुरीणियनामनि सुरियादेशस्य शासके सति नामलेभनं प्रारेभे। 3 अतो हेतोर्नाम लेभितुं सर्व्वे जनाः स्वीयं स्वीयं नगरं जग्मुः। 4 तदानीं यूषड् नाम लेभितुं वागदत्तया स्वभार्य्यया गर्भवत्त्या भरियमा सड स्वयं दायूदः सजातिवंश एति कारणाद् गालीलप्रदेशस्य नासरत्नगराद् 5 यिडूदाप्रदेशस्य बैतलेडमाभ्यं दायूदगरं जगाम। 6 अन्यस्य तत्र स्थाने तथोस्तिष्ठतोः सतो भरियमः प्रसूतिकाल उपस्थिते 7 सा तं प्रथमसुतं प्रासोष्ट किन्तु तस्मिन् वासगृहे स्थानाभावाद् बालकं वस्त्रेण वेष्टयित्वा गोशालायां स्थापयामास। 8 अनन्तरं ये कियन्तो भेषपालकाः स्वभेषजशुद्धयै तत्प्रदेशे स्थित्वा रजन्यां प्रान्तरं प्रडरिणः कर्म कुर्वन्ति, 9 तेषां समीपं परमेश्वरस्य दूत आगत्योपतस्यौ; तदा यतुष्पार्श्वे परमेश्वरस्य तेजसः प्रकाशितत्वात् तेऽतिशशङ्किरे। 10 तदा स दूत उवाय मा भैष्ट पश्यताथ दायूदः पुरे युष्मन्निमित्तं त्राता प्रभुः श्रीष्टोऽजनिष्ट, 11 सर्व्वेषां लोकानां मडानन्दजनकम् एभं मङ्गलवृत्तान्तं युष्मान् ज्ञापयामि। 12 यूयं (तत्स्थानं गत्वा) वस्त्रवेष्टितं तं बालकं गोशालायां शयनं द्रक्ष्यथ युष्मान् प्रतीहं यिहं भविष्यति। 13 दूत एभां कथां कथितवति तत्राकस्मात् स्वर्गायाः पृतना आगत्य कथाम् एभां कथयित्वेश्वरस्य गुणानन्ववादिषुः, यथा, 14 सर्व्वोर्द्वैव्यस्यैरीश्वरस्य महिमा सम्प्रकाशयतां। शान्तिर्भूयात् पृथिव्यास्तु सन्तोषश्च नरान् प्रति। 15 ततः परं तेषां सन्धिर् दूतगणैस्वर्गं गते भेषपालकाः परस्परम् अवेयन् आगच्छत

प्रभुः परमेश्वरो यां घटनां ज्ञापितवान् तस्या याथर्थं ज्ञातुं वयमधुना भैतलेहम्पुरं यामः | 16 पश्चात् ते तूर्णं प्रजित्वा भरियमं यूपङ्गं गोशालायां शयनं बालकञ्च दृशुः | 17 एतं दृष्ट्वा बालकस्यार्थं प्रोक्तं सर्वकथां ते प्राचार्याञ्चक्रुः | 18 ततो ये लोका भेषरक्षकाणां वदनेभ्यस्तानां वार्तां शुश्रुवुस्ते मडाश्रय्यं भेनिरे | 19 किन्तु भरियम् अतस्सर्वघटनानां तात्पर्यं विविच्य मनसि स्थापयामास | 20 तत्पश्चाद् दूतविज्ञप्तानुज्ञपं श्रुत्वा दृष्ट्वा यं भेषपालका एश्वरस्य गुणानुवाहं धन्यवाहञ्च कुर्वाणाः परावृत्य ययुः | 21 अथ बालकस्य त्वकल्लेहनाकादेऽष्टमदिवसे समुपस्थिते तस्य गर्भस्थितेः पुर्व्वं स्वर्गीयदूतो यथाज्ञापयत् तदनुज्ञपं ते तन्नामधेयं यीशुरिति थिकरे | 22 ततः परं मूसाविभित्तिव्यवस्थाया अनुसारेण भरियमः शुचित्वकाल उपस्थिते, 23 "प्रथमजः सर्व्वः पुरुषसन्तानः परमेश्वरे समर्प्यतां," एति परमेश्वरस्य व्यवस्थया 24 यीशुं परमेश्वरे समर्पयितुम् शास्त्रीयविध्युक्तं कपोतद्वयं पारावतशावकद्वयं वा बलिं दातुं ते तं गृहीत्वा यिज्ञशालाम् आययुः | 25 यिज्ञशालम्पुरनिवासी शिमियोन्नामा धार्मिक अेक आसीत् स एसायेलः सान्त्वनाभेक्ष्य तस्थौ किञ्च पवित्र आत्मा तस्मिन्नाविर्भूतः | 26 अपरं प्रभुणा परमेश्वरेणाभिषिक्ते त्रातरि त्वया न दृष्टे त्वं न भरिष्यसीति वाक्यं पवित्रेण आत्मना तस्मिन् प्राकथ्यत | 27 अपरञ्च यदा यीशोः पिता माता य तदर्थं व्यवस्थानुज्ञपं कर्म्म कर्तुं तं मन्दिरेम् आनिन्यतुस्तदा 28 शिमियोन् आत्मन आकर्षणेन मन्दिरेमागत्य तं क्रोडे निधाय एश्वरस्य धन्यवाहं कृत्वा कथयामास, यथा, 29 हे प्रभो तव दासोयं निजवाक्यानुसारेणः | एदानीन्तु सकल्याणो भवता संविसृज्यताम् | 30 यतः सकलदेशस्य दीप्तये दीप्तिरूपकं | 31 एसायेलीयलोकस्य मडागौरवरूपकं | 32 यं त्रायकं जनानान्तु सम्भुभे त्वमज्जजनः | सञ्चैव विधतेऽस्माकं ध्रुवं नयननगोचरे | | 33 तदानीं तेनोक्ता अेताः सकलाः कथाः श्रुत्वा तस्य माता यूपङ्गं य विस्मयं मेनाते | 34 ततः परं शिमियोन् तेभ्य आशिषं दत्त्वा तन्मातरं भरियमम् उवाच, पश्य एसायेलो वंशमध्ये बहूनां पातनायोत्थापनाय य तथा विरोधपात्रं भवितुं, बहूनां गुप्तमनोगतानां प्रकटीकरणाय बालकोयं नियुक्तोस्ति | 35 तस्मात् तवापि प्राणाः शूलेन व्यत्यन्ते | 36 अपरञ्च आशेरस्य वंशीयकिन्नुयेलो दुडिता इन्नाभ्या अतिजरती भविष्यद्वादिन्येका या विवाहात् परं सप्त वत्सरान् पत्या सह न्यवसत् ततो विधवा भूत्वा यतुरशीतिवर्षवयःपर्यन्तं 37 मन्दिरे स्थित्वा प्रार्थनोपवासैर्विवादिनाशम् एश्वरम् असेवत सापि स्त्री तस्मिन् समये मन्दिरेमागत्य 38 परमेश्वरस्य धन्यवाहं यकार, यिज्ञशालम्पुरवासिनो यावन्तो लोका मुक्तिभेक्ष्य स्थितास्तान् यीशोर्वृत्तान्तं ज्ञापयामास | 39 एतं परमेश्वरस्य व्यवस्थानुसारेण सर्व्वेषु कर्म्मसु कृतेषु तौ पुनश्च गालीलो नासरत्नामकं निजनगरं प्रतस्थाते | 40 तत्पश्चाद् बालकः शरीरेण वृद्धिमेत्य ज्ञानेन परिपूर्णा आत्मना शक्तिमांश्च भवितुमारेमे तथा तस्मिन् एश्वरानुग्रहो बभूव | 41 तस्य पिता माता य प्रतिवर्षं निस्तारोत्सवसमये यिज्ञशालाम् अगच्छताम् | 42 अपरञ्च यीशौ द्वादशवर्षवयसकं सति तौ पर्व्वसमयस्य रीत्यनुसारेण यिज्ञशालामं गत्वा 43 पार्व्वणं सम्पाद्य पुनरपि व्याघुच्य यातः किन्तु यीशुर्बालको यिज्ञशालामि तिष्ठति | यूपङ्गं तन्माता य तद् अविदित्वा 44 स सङ्गिभिः सह विधत अेतस्य बुद्ध्या दिनेकगम्यमार्गं जगमतुः | किन्तु शेषे ज्ञातिबन्धूनां समीपे भृगयित्वा तद्दुदृशमप्राप्य 45 तौ पुनरपि यिज्ञशालाम् परावृत्त्यागत्य तं मृगायाञ्चक्रतुः | 46 अथ दिनत्रयात् परं पण्डितानां मध्ये तेषां कथाः शृण्वन् तत्त्वं पृच्छंश्च मन्दिरे समुपविष्टः स ताभ्यां दृष्टः | 47 तदा तस्य बुद्ध्या प्रत्युत्तरैश्च सर्व्वे श्रोतारो विस्मयमापधन्ते | 48 तादृशं दृष्ट्वा तस्य जनको जननी य यमच्यक्रतुः किञ्च तस्य माता तमवदत्, हे पुत्र, कथमावां प्रतीत्यं समायरस्त्वम्? पश्य तव पिताहञ्च शोकाकुलो सन्तौ त्वामन्विच्छावः स्म | 49 ततः सोवदत् कुतो माम् अन्वैच्छतं? पितुर्गृहे भया स्थातव्यम् अेतत् किं युवाभ्यां न ज्ञायते? 50 किन्तु तौ तस्यैतद्वाक्यस्य तात्पर्यं बोद्धुं नाशक्नुतां | 51 ततः परं स ताभ्यां सह नासरतं गत्वा तयोर्वशीभूतस्तस्थौ किन्तु सर्व्वा अेताः कथास्तस्य माता मनसि स्थापयामास | 52 अथ यीशो बुद्धिः शरीरञ्च तथा तस्मिन् एश्वरस्य मानवानाञ्चानुग्रहो वर्द्धितुम् आरेभे |

3 अनन्तरं तिभिरियडेसरस्य राजत्वस्य पञ्चदशे वत्सरे सति यदा पन्तीयपीलातो यिहुदादेशाधिपतिर् उर्रोद् तु गालील्लदेशस्य राजा झिलिपनामा तस्य भ्राता तु यितूरियायास्त्राफोनीतियाप्रदेशस्य य राजासीत् लुधानीयनामा अविलीनीदेशस्य राजासीत् 2 इन्नन् किंयझाश्रमौ प्रधानयाज्ञाकावास्तां तदानीं सिभरियस्य पुत्राय योडने मध्येप्रान्तरम् एश्वरस्य वाक्ये प्रकाशिते सति 3 स यर्दन उभयतटप्रदेशान् समेत्य पापमोचनार्थं मनःपरावर्तनस्य यिहूज्ञपं यन्मज्जजनं तदीयाः कथाः सर्व्वत्र प्रचारयितुमारेभे | 4 यिशयियभविष्यद्भक्तृग्रन्थे यादृशी लिपिरास्ते यथा, परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्व्वतः | तस्य राजपथञ्चैव समानं कुरुताधुना | 5 कारिष्यन्ते समुच्छायाः सकला निम्नभूमयः | कारिष्यन्ते नताः सर्व्वे पर्व्वताश्चोपपर्व्वताः |

कारिष्यन्ते य या वक्रस्ताः सर्वाः सरला भुवः | कारिष्यन्ते समानस्ता या उच्यन्तीयभूमयः | 6 एश्वरेण कृतं त्राणं द्रक्ष्यन्ति सर्वमानवाः | एत्येतत् प्रान्तेर वक्र्यं वदतः कस्यचिद् रवः | 7 ये ये लोका मञ्जुनार्थं बहिराययुस्तान् सोवदत् रे रे सर्पवंशा आगाभिः कोपात् पलायितुं युष्मान् कश्चेतयामास? 8 तस्माद् एब्राहीम् अस्माकं पिता कथामीदृशीं मनोभिर्न कथयित्वा यूयं मनःपरिवर्तनयोग्यं इलं इलतः युष्मानं यथार्थं वदामि पाषाणोभ्य अतेभ्य एश्वर एब्राहीमः सन्तानोत्पादने समर्थः | 9 अपरत्र तरुभूलेऽधुनापि परशुः संलग्नोस्ति यस्तरुत्तमं इलं न इलति स छिधतेऽग्नौ निक्षिप्यते य | 10 तदानीं लोकास्तं पप्रच्छुस्तर्हि किं कर्तव्यमस्माभिः? 11 ततः सोवादीत् यस्य द्वे वसने विधेते स वस्त्रादीनार्थं वितरतु किञ्च यस्य षाधद्रव्यं विधते सोपि तथैव करोतु | 12 ततः परं करसञ्चायिनो मञ्जुनार्थम् आगत्य पप्रच्छुः हे गुरो किं कर्तव्यमस्माभिः? 13 ततः सोकथयत् निरूपितादधिकं न गृह्णीत | 14 अनन्तरं सेनागाण अत्य पप्रच्छुः किमस्माभिर्वा कर्तव्यम्? ततः सोभिदधे कस्य कामपि हानिं मा कर्षं तथा मृषापवाहं मा कुरुत निजवतेन य सन्तुष्य तिष्ठत | 15 अपरत्र लोका अपेक्षया स्थित्वा सर्व्यपीति मनोभिर्वितर्कयाञ्चक्रुः, योऽनयम् अभिषिक्तस्त्राता न वेति? 16 तदा योऽन् सर्व्यान् व्याजहार, जलेऽऽयुष्मान् मञ्जुन्यामि सत्यं किन्तु यस्य पादुकाबन्धनं भोययितुमपि न योग्योस्मि तादृश अको भक्तो गुरुतरः पुमान् अति, स युष्मान् वह्निरूपे पवित्र आत्मनि मञ्जुजिष्यति | 17 अपरत्र तस्य हस्ते शूर्प आस्ते स स्वशस्यानि शुद्धरूपं प्रस्फोट्य गोधूमान् सर्व्यान् भाएऽगारे संश्रद्धीष्यति किन्तु भूषाणि सर्व्याण्यनिर्व्याणवह्निना दाडयिष्यति | 18 योऽन् उपदेशेनेत्यं नानाकथा लोकाणां समक्षं प्रचारयामास | 19 अपरत्र हेरोद् राज्ञि इतिमान्मः सडोदरस्य भाय्यां हेरोदियाभिधि तथान्यानि यानि यानि कुक्कर्माणि कृतवान् तदधि य 20 योऽना तिरस्कृतो भूत्वा कारागारे तस्य बन्धनाद् अपरमपि कुक्कर्म्म यकार | 21 एतः पूर्व्यं यस्मिन् समये सर्व्यं योऽना मञ्जुजतास्तदानीं यीशुरध्यागत्य मञ्जुजतः | 22 तदनन्तरं तेन प्रार्थिते मेघद्वारं मुक्तं तस्माच्च पवित्र आत्मा मूर्तिमान् भूत्वा कपोतवत् तदुपर्यवरोहः, तदा त्वं मम प्रियः पुत्रस्त्वधि मम परमः सन्तोष एत्याकाशवाणी भवतु | 23 तदानीं यीशुः प्रायेण त्रिंशद्वर्षवयस्क आसीत् | लौकिकज्ञाने तु स यूपः पुत्रः, 24 यूपः अलेः पुत्रः, अलिर्मत्ततः पुत्रः, मत्तत् लेवेः पुत्रः, लेविर्मल्केः पुत्रः, मल्किर्यान्नस्य पुत्रः; यान्नो यूपः पुत्रः | 25 यूपः मत्तथियस्य पुत्रः, मत्तथिय आमोसः पुत्रः, आमोस् नडूमः पुत्रः, नडूम् एष्वेः पुत्रः एष्विनर्गेः पुत्रः | 26 नगिर्माटः पुत्रः, माट् मत्तथियस्य पुत्रः, मत्तथियः शिमियेः पुत्रः, शिमियिर्थूपः पुत्रः, थूपः यिडूदाः पुत्रः | 27 यिडूदा योऽनाः पुत्रः, योऽना रीषाः पुत्रः, रीषाः सिरुब्बाबिलः पुत्रः, सिरुब्बाबिल् शलतीयेलः पुत्रः, शलतीयेल् नेरेः पुत्रः | 28 नेरिर्मल्केः पुत्रः, मल्किः अधः पुत्रः, अद्दी कोषमः पुत्रः, कोषम् एल्मोदः पुत्रः, एल्मोदः अेरः पुत्रः | 29 अेर योशेः पुत्रः, योशिः एलीयेषरः पुत्रः, एलीयेषर् योरीमः पुत्रः, योरीम मत्ततः पुत्रः, मत्तत लेवेः पुत्रः | 30 लेविः शिमियोः पुत्रः, शिमियोन् यिडूदाः पुत्रः, यिडूदा थूपः पुत्रः, थूपः योननः पुत्रः, यानन् एलीयाकीमः पुत्रः | 31 एलियाकीमः मिलेयाः पुत्रः, मिलेया मैन्नः पुत्रः, मैन्न मत्ततस्य पुत्रः, मत्ततो नाथनः पुत्रः, नाथन् दायूदः पुत्रः | 32 दायूद् यिशयः पुत्रः, यिशय ओबेदः पुत्रः, ओबेद बोयसः पुत्रः, बोयस् सल्मोनः पुत्रः, सल्मोन् नडशोनः पुत्रः | 33 नडशोन् अम्मीनादबः पुत्रः, अम्मीनादब् अरामः पुत्रः, अराम् डिप्रोएः पुत्रः, डिप्रोएर् पेरसः पुत्रः, पेरस् यिडूदाः पुत्रः | 34 यिडूदा याकूबः पुत्रः, याकूब् एरुहाकः पुत्रः, एरुहाक् एब्राहीमः पुत्रः, एब्राहीम् तेरहः पुत्रः, तेरह् नाडोरः पुत्रः | 35 नाडोर सिरुगः पुत्रः, सिरुग् रियवः पुत्रः, रियूः पेलगः पुत्रः, पेलग् अेवरः पुत्रः, अेवर शेलहः पुत्रः | 36 शेलहः कैन्नः पुत्रः, कैन्न अर्दक्षदः पुत्रः, अर्दक्षद् शामः पुत्रः, शाम् नोहः पुत्रः, नोहो लेमकः पुत्रः | 37 लेमक् मिथूशेलहः पुत्रः, मिथूशेलहः हनोकः पुत्रः, हनोक् येरदः पुत्रः, येरद् मडललेलः पुत्रः, मडललेल् कैन्नः पुत्रः | 38 कैन्न एनोशः पुत्रः, एनोश् शेत्ः पुत्रः, शेत् आदमः पुत्रः, आदम् एश्वरस्य पुत्रः |

4 ततः परं यीशुः पवित्रेणात्मना पूर्णः सन् यर्दननद्याः परावृत्त्यात्मना प्रान्तरं नीतः सन् यत्वारिंशाद्दिनानि यावत् शैताना परीक्षितोऽभूत्, 2 किञ्च तानि सर्व्यदिनानि भोजनं विना स्थितत्वात् काले पूर्णो स क्षुधितवान् | 3 ततः शैतानागत्य तमवदत् त्वं येदीश्वरस्य पुत्रस्तर्हि प्रस्तरानेतान् आजया पूपान् कुरु | 4 तदा यीशुरुवाच, लिपिरीदृशी विधते मनुजः डेवलन पूपेन न ज्वति किन्त्वीश्वरस्य सर्व्याभिराज्ञाभिर्ज्वति | 5 तदा शैतान् तमुच्यं पर्वतं नीत्वा निमिषैकमध्ये जगतः सर्व्यराज्यानि दर्शितवान् | 6 पश्चात् तमवादीत् सर्व्यम् अतद् विभवं प्रतापत्र तुभ्यं दास्यामि तन् मयि समर्पितमास्ते यं प्रति भमेच्छा जायते तस्मै दातुं शक्नोमि, 7 त्वं येन्मां भजसे तर्हि सर्व्यमेतत् तवैव भविष्यति | 8 तदा यीशुस्तं प्रत्युक्तवान् ह्रीरि

ભવ શૈતાન્ લિપિરાસ્તે, નિજં પ્રભું પરમેશ્વરં ભજસ્વ કેવલં તમેવ સેવસ્વ ચ | 9 અથ શૈતાન્ તં ચિરૂશાલમં નીત્વા મન્દિરસ્ય ચૂડાયા ઉપરિ સમુપવેશ્ય જગાદ ત્વં ચેદીશ્વરસ્ય પુત્રસ્તર્હિ સ્થાનાદિતો લમ્હિત્વાધઃ 10 પત યતો લિપિરાસ્તે, આજ્ઞાપયિષ્યતિ સ્વીયાન્ દૂતાન્ સ પરમેશ્વરઃ | 11 રક્ષિતું સર્વ્યમાર્ગે ત્વાં તેન ત્વચ્ચરણે યથા | ન લગેત્ પ્રસ્તરાઘાતસ્ત્વાં ધરિષ્યન્તિ તે તથા | 12 તદા યીશુના પ્રત્યુક્તમ્ ઇદમ્પ્રયુક્તમસ્તિ ત્વં સ્વપ્રભું પરેશં મા પરીક્ષસ્વ | 13 પચ્ચાત્ શૈતાન્ સર્વ્યપરીક્ષાં સમાપ્ય ક્ષણાતં ત્યક્ત્વા યયૌ | 14 તદા યીશુરાત્મપ્રભાવાત્ પુનર્ગાલીલ્પ્રદેશં ગતસ્તદા તત્સુખ્યાતિશ્ચાતુર્દેશં વ્યાનશે | 15 સ તેષાં ભજનગૃહેષુ ઉપદેશ્ય સર્વ્યેઃ પ્રશંસિતો બભૂવ | 16 અથ સ સ્વપાલનસ્થાનાં નાસરત્પુરમેત્ય વિશ્રામવારે સ્વાચારાદ્ ભજનગેહં પ્રવિશ્ય પઠિતુમુત્તરથૌ | 17 તતો યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિનઃ પુસ્તકે તસ્ય કરદન્તે સતિ સ તત્ પુસ્તકં વિસ્તાર્ય યત્ર વક્ષ્યમાણાનિ વચનાનિ સન્તિ તત્ સ્થાનાં પ્રાપ્ય પપાઠ | 18 આત્મા તુ પરમેશ્વરસ્ય મદીયોપરિ વિદ્યતે | દરિદ્રેષુ સુસંવાદં વક્તું માં સોભિષિક્તવાન્ | ભગનાન્તઃ કરણાલ્લોકાન્ સુસ્વસ્થાન્ કર્તુમેવ ચ | બન્દીકૃતેષુ લોકેષુ મુક્તે ધૌષયિતું વચઃ | નેત્રાણિ દાતુમન્દ્યેભ્યસ્ત્રાતું બદ્ધજ્ઞાનપિ | 19 પરેશાનુગ્રહે કાલં પ્રચારયિતુમેવ ચ | સર્વ્યેત્કરણાર્થાય મામેવ પ્રદિણોતિ સઃ | 20 તતઃ પુસ્તકં બદ્ધ્વા પરિચારકસ્ય હસ્તે સમર્થ યાસને સમુપવિષ્ટઃ, તતો ભજનગૃહે યાવન્તો લોકા આસન્ તે સર્વ્યેડનન્ચદૃષ્ટ્યા તં વિલુલોકિરે | 21 અનન્તરમ્ અઘૈતાનિ સર્વ્યોણિ લિખિતવચનાનિ યુષ્માકં મધ્યે સિદ્ધાનિ સ ઇમાં કથાં તેભ્યઃ કથયિતુમારેભે | 22 તતઃ સર્વ્યે તસ્મિન્ અન્વરજ્યન્ત, કિઞ્ચ તસ્ય મુખાનિર્ગતાભિરનુગ્રહસ્ય કથાભિશ્રમત્કૃત્ય કથયામાસુઃ કિમયં યૂષ્ઠઃ પુત્રો ન? 23 તદા સોડવાદીદ્ હે ચિકિત્સક સ્વમેવ સ્વસ્થં કુરુ કર્ફનાહૂમિ યદ્યત્ કૃતવાન્ તદશ્રૌષ્મ તાઃ સર્વાઃ ક્રિયા અત્ર સ્વદેશે કુરુ કથામેતાં યૂયમેવાવશ્યં માં વદિષ્યથ | 24 પુનઃ સોવાદીદ્ યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, કોપિ ભવિષ્યદ્વાદી સ્વદેશે સત્કારં ન પ્રાપ્નોતિ | 25 અપરઞ્ચ યથાર્થં વચ્મિ, એલિયસ્ય જીવનકાલે યદા સાદ્ભિતવયર્ષાણિ યાવત્ જલદપ્રતિબન્ધાત્ સર્વ્યસ્મિન્ દેશે મહાદુર્ભિક્ષમ્ અજનિષ્ટ તદાનીમ્ ઇસ્રાયેલો દેશસ્ય મધ્યે બલ્લ્યો વિધવા આસન્, 26 કિન્તુ સીદોનઞ્ચેશીયસારિફતુરનિવાસિનીમ્ એકાં વિધવાં વિના કસ્યાશ્ચિદપિ સમીપે એલિયઃ પ્રેરિતો નાભૂત્ | 27 અપરઞ્ચ ઇલીશાયભવિષ્યદ્વાદિવિધમાનતાકાલે ઇસ્રાયેલ્દેશે બહવઃ કુષ્ઠિન આસન્ કિન્તુ સુરીયદેશીયં નામાન્કુષ્ઠિનં વિના કોપ્યન્ચઃ પરિષ્કૃતો નાભૂત્ | 28 ઇમાં કથાં શ્રુત્વા ભજનગેહસ્થિતા લોકાઃ સક્રોધમ્ ઉત્થાય 29 નગરાતં બહિષ્કૃત્ય યસ્ય શિખરિણ ઉપરિ તેષાં નગરં સ્થાપિતમાસ્તે તસ્માન્નિક્ષેપ્તું તસ્ય શિખરં તં નિન્યુઃ 30 કિન્તુ સ તેષાં મધ્યાદપસૃત્ય સ્થાનાન્તરં જગામ | 31 તતઃ પરં યીશુર્ગાલીલ્પ્રદેશીયકર્ફનાહૂમનગર ઉપસ્થાય વિશ્રામવારે લોકાનુપદેષ્ટુમ્ આરબ્ધવાન્ | 32 તદુપદેશાત્ સર્વ્યે ચમચ્ચકુ ર્યતસ્તસ્ય કથા ગુરુતરા આસન્ | 33 તદાનીં તદ્ભજનગેહસ્થિતોડમેધ્યભૂતગ્રસ્ત એકો જન ઉચ્ચેઃ કથયામાસ, 34 હે નાસરતીયયીશોડસ્માન્ ત્યજ, ત્વયા સહસ્રમાકં કઃ સમ્બન્ધઃ? કિમસ્માન્ વિનાશયિતુમાચાસિ? ત્વમીશ્વરસ્ય પવિત્રો જન એતદહં જાનામિ | 35 તદા યીશુસ્તં તર્જયિત્વાવદત્ મૌની ભવ ઇતો બહિર્ભવ; તતઃ સોમેધ્યભૂતસ્તં મધ્યસ્થાને પાતયિત્વા કિષ્ટદિષ્યહિંસિત્વા તસ્માદ્ બહિર્ગતવાન્ | 36 તતઃ સર્વ્યે લોકાશ્રમત્કૃત્ય પરસ્પરં વક્તુમારેભિરે કોયં ચમત્કારઃ | એષ પ્રભાવેણ પરાક્રમેણ ચામેધ્યભૂતાન્ આજ્ઞાપયતિ તેનૈવ તે બહિર્ગચ્ચન્તિ | 37 અનન્તરં યતુર્દિક્કસ્યદેશાન્ તસ્ય સુખ્યાતિવ્યાપ્નોત્ | 38 તદનન્તરં સ ભજનગેહાદ્ બહિરાગત્ય શિમોનો નિવેશનં પ્રવિવેશ તદા તસ્ય શ્વશ્રુજ્વરેણાત્યન્તં પીડિતાસીત્ શિષ્યાસ્તદર્થં તસ્મિન્ વિનયં ચકુઃ | 39 તતઃ સ તસ્યાઃ સમીપે સ્થિત્વા જ્વરં તર્જયામાસ તેનૈવ તાં જ્વરોડત્યાક્ષીત્ તતઃ સા તત્ક્ષણમ્ ઉત્થાય તાન્ સિષેવે | 40 અથ સૂર્યસ્તકાલે સ્વેષાં યે યે જના નાનારોગૈઃ પીડિતા આસન્ લોકાસ્તાન્ યીશોઃ સમીપમ્ આનિન્યુઃ, તદા સ એકેકસ્ય ગાત્રે કરમર્પયિત્વા તાનરોગાન્ ચકાર | 41 તતો ભૂતા બહુભ્યો નિર્ગત્ય ચીત્ષાબ્દં કૃત્વા ચ બભાષિરે ત્વમીશ્વરસ્ય પુત્રોડભિષિક્તત્રાતાઃ; કિન્તુ સોભિષિક્તત્રાતેતિ તે વિવિદુરેસ્તસ્માત્ કારણાત્ તાન્ તર્જયિત્વા તદ્વક્તું નિષિષેધ | 42 અપરઞ્ચ પ્રભાતે સતિ સ વિજનસ્થાનાં પ્રતસ્યે પચ્ચાત્ જનાસ્તમન્વિચ્છન્તસ્તન્નિકટં ગત્વા સ્થાનાન્તરગમનાર્થં તમન્વરુન્ધન્ | 43 કિન્તુ સ તાન્ જગાદ, ઈશ્વરીયરાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયિતુમ્ અન્યાનિ પુરાણ્યપિ મયા યાતવ્યાનિ યતસ્તદર્થમેવ પ્રેરિતોહં | 44 અથ ગાલીલો ભજનગેહેષુ સ ઉપદિદેશ |

5 અનન્તરં યીશુરેકદા ગિનેષરથ્દસ્ય તીર ઉત્તિષ્ઠતિ, તદા લોકા ઈશ્વરીયકથાં શ્રોતું તદુપરિ પ્રપતિતાઃ | 2 તદાનીં સ દ્દસ્ય તીરસમીપે નૌદ્વયં દદર્શ કિઞ્ચ મત્સ્યોપજીવિનો નાવં વિહાય જાલં પ્રક્ષાલયન્તિ | 3 તતસ્તયોર્દ્વયો મધ્યે શિમોનો નાવમારુદ્ધ તીરાત્ કિષ્ટિદ્વરં યાતું તસ્મિન્ વિનયં કૃત્વા નૌકાયામુપવિશ્ય લોકાન્ પ્રોપદિષ્ટવાન્ | 4 પચ્ચાત્ તં પ્રસ્તાવં સમાપ્ય સ શિમોનં વ્યાજહાર, ગભીરં જલં ગત્વા મત્સ્યાન્ ધર્તુ જાલં નિક્ષિપ | 5 તતઃ શિમોન બભાષે, હે ગુરો યદપિ વયં કૃત્સ્નાં યામિનીં પરિશ્રમ્ય મત્સ્યૈકમપિ ન પ્રાપ્તાસ્તથાપિ ભવતો નિદેશતો જાલં ક્ષિપામઃ | 6 અથ જાલે ક્ષિન્તે બહુમત્સ્યપતનાદ્ આનાયઃ

प्रच्छिन्नः | 7 तस्माद् उपकर्तुम् अन्यनौस्थान् सङ्गिन आयातुम् षडङ्गितेन समाह्वयन् ततस्त आगत्य मत्स्यै नौद्वयं प्रपूरयामासु र्यै नौद्वयं प्रमग्नम् | 8 तदा शिमोन्वितरस्तद् विलोक्य यीशोश्चरत्तयोः पतित्वा, हे प्रभोऽं पापी नरो मम निकटाद् भवान् यातु, एति कथितवान् | 9 यतो जाले पतितानां मत्स्यानां यूथात् शिमोन् तत्सङ्गिनश्च यमत्कृतवन्तः; शिमोनः सडकारिणौ सिवदं पुत्रौ याकूब् योडन् येमौ तादृशौ अभूवतुः | 10 तदा यीशुः शिमोनं जगाद मा भैषीरधारभ्य त्वं मनुष्यधरो भविष्यसि | 11 अनन्तरं सर्व्यासु नौसु तीरम् आनीतासु ते सर्व्यान् परित्यज्य तस्य पश्चाद्गामिनो अभूवुः | 12 ततः परं यीशौ कस्मिंश्चित् पुरे तिष्ठति जन अेकः सर्व्याङ्कुष्ठस्तं विलोक्य तस्य समीपे न्युञ्जः पतित्वा सविनयं वक्तुमारोभे, हे प्रभो यदि भवानिच्छति तर्हि मां परिष्कर्तुं शक्नोति | 13 तदानीं स पाणिं प्रसार्य तदङ्गं स्पृशन् अभाषे त्वं परिष्कियस्वेति ममेच्छास्ति ततस्तत्क्षणां स कुष्ठात् मुक्तः | 14 पश्चात् स तमाज्ञापयामास कथाभिमां करमैयिद् अकथयित्वा याजकस्य समीपञ्च गत्वा स्वं दर्शय, लोकेभ्यो निजपरिष्कृतत्वस्य प्रमाणादानाय मूसाज्ञानुसारेण द्रव्यमुत्सृजस्व य | 15 तथापि यीशोः सुष्याति बर्हुद् व्याप्तुमारोभे किञ्च तस्य कथां श्रोतुं स्वीयरोगेभ्यो मोक्तुञ्च लोका आजग्मुः | 16 अथ स प्रान्तरं गत्वा प्रार्थयाञ्चके | 17 अपरञ्च अेकदा यीशुरुपदिशति, अेतर्हि गावील्यिडूदाप्रदेशयोः सर्व्वनगरेभ्यो विज्ञशालमश्च कियन्तः डिउलि लोका व्यवस्थापकाश्च समागत्य तदन्तिके समुपविदिशुः, तस्मिन् काले लोकानामारोग्यकारणात् प्रभोः प्रभावः प्रयकाशे | 18 पश्चात् कियन्तो लोका अेकं पक्षाघातिनं भद्रायां निधाय यीशोः समीपमानेतुं सम्मुपे स्थापयितुञ्च व्याप्रियन्त | 19 किन्तु बहुजन्निवडसम्वाधात् न शक्नुवन्तो गृहोपरि गत्वा गृहपृष्ठं भनित्वा तं पक्षाघातिनं सभद्वं गृहमध्ये यीशोः सम्मुपे ऽवरोडयामासुः | 20 तदा यीशुस्तेषाम् षडृशं विश्वासं विलोक्य तं पक्षाघातिनं व्याजहार, हे मानव तव पापमक्षम्यत | 21 तस्माद् अध्यापकाः डिउलिनिश्च यितैरिच्यं प्रयिन्तितवन्तः, अेष जन षश्वरं निन्दति कोयं? केवलमीश्वरं विना पापं क्षन्तुं कः शक्नोति? 22 तदा यीशुस्तेषाम् षट्थं यिन्तं विदित्वा तेभ्योऽकथयद् यूयं मनोभिः कुतो वितर्कयथ? 23 तव पापक्षमा जाता यद्वा त्वमुत्थाय प्रज अेतयो मध्ये का कथा सुकथ्या? 24 किन्तु पृथिव्यां पापं क्षन्तुं मानवसुतस्य सामर्थ्यमस्तीति यथा यूयं ज्ञातुं शक्नुथ तदर्थं (स तं पक्षाघातिनं जगाद) उतिष्ठ स्वशय्यां गृहीत्वा गृहं याडीति त्वामादिशामि | 25 तस्मात् स तत्क्षणात् उत्थाय सर्व्वेषां साक्षात् निजशयनीयं गृहीत्वा षश्वरं धन्यं वदन् निजनिवेशनं ययौ | 26 तस्मात् सर्व्वे विस्मय प्राप्ता मनःसु भीताश्च वयमध्यासम्भवकार्याण्यदर्शां षट्युक्त्वा परमेश्वरं धन्यं प्रोदिताः | 27 ततः परं अडिर्गच्छन् करसञ्चयस्थाने लेविनामानं करसञ्चयकं दृष्ट्वा यीशुस्तमभिदधे मम पश्चादेषि | 28 तस्मात् स तत्क्षणात् सर्व्वं परित्यज्य तस्य पश्चादियाय | 29 अनन्तरं लेवि निजगृहे तदर्थं मडामोच्यं यकार, तदा तैः सडानेके करसञ्चयिनिस्तदन्यलोकान् लोक्तुमुपविदिशुः | 30 तस्मात् कारणात् यएडालानां पापिलोकानाञ्च सङ्गे यूयं कुतो भंगध्वे पिवथ येति कथां कथयित्वा डिउलिनीडध्यापकाश्च तस्य शिष्यैः सड वाग्युद्धं कर्तुमारैभिरे | 31 तस्माद् यीशुस्तान् प्रत्यवोयद् अरोगलोकानां थिकित्सडेन प्रयोजनं नास्ति किन्तु सरोगाणामेव | 32 अडं धार्मिकान् आह्लातुं नागतोस्मि किन्तु मनः परावर्तयितुं पापिन अेव | 33 ततस्ते प्रोयुः, योडनः डिउलिनाञ्च शिष्या वारंवारम् उपवसन्ति प्रार्थयन्ते य किन्तु तव शिष्याः कुतो भुञ्जते पिवन्ति य? 34 तदा स तानायभ्यौ वरे सङ्गे तिष्ठति वरस्य सभिगाणं किमुपवासयितुं शक्नुथ? 35 किन्तु यदा तेषां निकटाद् वरो नेष्यते तदा ते समुपवत्स्यन्ति | 36 सोपरमपि दृशन्तं कथयाभभवूव पुरातनवस्त्रे कोपि नूतनवस्त्रं न सीव्यति यतस्तेन सेवनेन ज्ञाणवस्त्रं छिधते, नूतनपुरातनवस्त्रयो भैलञ्च न भवति | 37 पुरातन्यां कुत्वां कोपि नूतनं द्राक्षारसं न निदधाति, यतो नवीनद्राक्षारसस्य तेजसा पुरातनी कुतू विदीर्यते ततो द्राक्षारसः पतति कुतूश्च नश्यति | 38 ततो डेतो नूतन्यां कुत्वां नवीनद्राक्षारसः निधातव्यस्तेनोभवस्य रक्षा भवति | 39 अपरञ्च पुरातनं द्राक्षारसं पीत्वा कोपि नूतनं न वाग्यति, यतः स वक्ति नूतनात् पुरातनम् प्रशस्तम् |

6 अयरञ्च पर्व्याणो द्वितीयदिनात् परं प्रथमविश्रामवारे शस्यक्षेत्रेण यीशोर्गमनकाले तस्य शिष्याः कलिशं छिन्त्वा करेषु मर्दयित्वा षादितुमारैभिरे | 2 तस्मात् कियन्तः डिउलिनिस्तानवदन् विश्रामवारे यत् कर्म्म न कर्त्तव्यं तत् कुतः कुरुथ? 3 यीशुः प्रत्युवाय दायूद् तस्य सङ्गिनश्च क्षुधात्ताः किं यकुः स कथम् षश्वरस्य मन्दिनं प्रविश्य 4 ये दर्शनीयाः पूषा याजकान् विनान्यस्य कस्याप्यभोजनीयास्तानानीय स्वयं बुभञ्जे सङ्गिभ्योपि ददौ तत् किं युष्माभिः कदापि नापाठि? 5 पश्चात् स तानवदत् मनुजसुतो विश्रामवारस्यापि प्रभु भवति | 6 अनन्तरम् अन्यविश्रामवारे स भजनगेडं प्रविश्य समुपदिशति | तदा तत्स्थाने शुष्कदक्षिणार्कर अेकः पुमान् उपतस्थिवान् | 7 तस्माद् अध्यापकाः डिउलिनिश्च तस्मिन् षोषमारोपयितुं स विश्रामवारे

तस्य स्वास्थ्यं करोति नवेति प्रतीक्षितुमारेभिरे | 8 तदा यीशुस्तेषां चिन्तां विदित्वा तं शुष्कं पुमांसं प्रोवाच, त्वमुन्वाय मध्यस्थाने तिष्ठ | 9 तस्मात् तस्मिन् उचितवति यीशुस्तान् व्याजहार, युष्मान् एषां कथां पृच्छामि, विश्रामवादे हितम् अहितं वा, प्राणरक्षणं प्राणनाशनं वा, अनेषां किं कर्मकरणीयम्? 10 पश्चात् यत्तुर्दृष्टुं सर्वान् विलोक्य तं मानवं ब्रूयामि, निजकरं प्रसारय; ततस्तेन तथा कृतं धरतकरवत् तस्य हस्तः स्वस्थो भवत् | 11 तस्मात् ते प्रयादडकोपात्नित्वा यीशुं किं करिष्यन्तीति परस्परं प्रमन्त्रिताः | 12 ततः परं स पर्वतमारुहेश्वरमुद्दिश्य प्रार्थयमानः कृन्तां रात्रिं यापितवान् | 13 अथ दिने सति स सर्वान् शिष्यान् आहूतवान् तेषां मध्ये 14 पितरनाम्ना भ्यातः शिमोन् तस्य भ्राता आन्द्रियश्च यादूब् योहन् य द्विविधं बर्धलमयश्च 15 भविः थोमा आल्सीयस्य पुत्रो यादूब् ज्वलन्तनाम्ना भ्यातः शिमोन् 16 य यादूब् भो भ्राता यिडूदाश्च तं यः परकरेषु समर्पयिष्यति स एषकरीयोतीययिडूदाश्चैतान् द्वादश जनान् मनोनीतान् कृत्वा स जत्राड तथा प्रेरित एति तेषां नाम यकार | 17 ततः परं स तैः सह पर्वतादवरोह उपत्यकायां तस्थौ ततस्तस्य शिष्यसङ्घो यिडूदादेशाद् यिडूदाश्वलाय सौरः सीदोनश्च जलधे रोधसो जननिडाश्च अत्ये तस्य कथाश्रवणार्थं रोगमुक्त्यर्थञ्च तस्य समीपे तस्थुः | 18 अमेध्यभूतग्रस्ताश्च तन्निःकटमागत्य स्वास्थ्यं प्रापुः | 19 सर्वेषां स्वास्थ्यकराण्युपमावस्य प्रकाशितत्वात् सर्वे लोका अत्ये तं अष्टुं येतिरे | 20 पश्चात् स शिष्यान् प्रति दृष्टिं कृत्वा जगाद, हे हरिद्रा यूयं धन्या यत एष्वरीये राज्ये वोडघिकारोस्ति | 21 हे अधुना क्षुधितलोका यूयं धन्या यतो यूयं तर्ष्यथ; हे एड रोदिनो जना यूयं धन्या यतो यूयं हसिष्यथ | 22 यदा लोका मनुष्यसूनोर्नामहेतोर् युष्मान् ऋतीयिष्यन्ते पृथङ् कृत्वा निन्दिष्यन्ति, अधमानिव युष्मान् स्वसमीपाद् दूरीकरिष्यन्ति य तदा यूयं धन्याः | 23 स्वर्गे युष्माकं यथेष्टं इलं भविष्यति, अतएव तस्मिन् दिने प्रोत्सवसत आनन्देन नृत्यत य, तेषां पूर्वपुरुषाश्च भविष्यद्वादिनः प्रति तथैव व्यवाहर्न् | 24 किन्तु हा हा धनवन्तो यूयं सुभं प्राप्नुत | इन्त परितृप्ता यूयं क्षुधिता भविष्यथ; 25 एड हसन्तो यूयं वत युष्माभिः शोयितव्यं रोदितव्यञ्च | 26 सर्वैलाङ्कै युष्माकं सुष्पातौ कृतायां युष्माकं दुर्गतिं भविष्यति युष्माकं पूर्वपुरुषा मृषामभविष्यद्वादिनः प्रति तद्वत् कृतवन्तः | 27 हे श्रोतारो युष्मत्समं कथयामि, यूयं शत्रुषु प्रीयध्वं ये य युष्मान् द्विषन्ति तेषामपि हितं कुरुत | 28 ये य युष्मान् शपन्ति तेभ्य आशिषं दत्त ये य युष्मान् अवमन्यन्ते तेषां मङ्गलं प्रार्थयध्वं | 29 यदि कश्चित् तव कपोले यपेटाघातं करोति तर्हि तं प्रति कपोलम् अन्यं परावर्त्य सम्मुष्मिकुरु पुनश्च यदि कश्चित् तव गान्त्रीयवस्त्रं हरति तर्हि तं परिधेयवस्त्रम् अपि ग्रहीतुं मा वारय | 30 यस्तवां यायते तस्मै देहि, यश्च तव सम्पत्तिं हरति तं मा याचस्व | 31 परेभ्यः स्वान् प्रति यथायराणाम् अपेक्षध्वे परान् प्रति यूयमपि तथाचरत | 32 ये जना युष्मासु प्रीयन्ते केवलं तेषु प्रीयमाणेषु युष्माकं किं इलं? पापिलोका अपि स्वेषु प्रीयमाणेषु प्रीयन्ते | 33 यदि हितकारिण एव हितं कुरुथ तर्हि युष्माकं किं इलं? पापिलोका अपि तथा कुर्वन्ति | 34 येभ्य ऋणपरिशोधस्य प्राप्तिप्रत्याशास्ते केवलं तेषु ऋणो समर्पिते युष्माकं किं इलं? पुनः प्राप्त्याशया पापिलोका अपि पापिजनेषु ऋणाम् अर्पयन्ति | 35 अतो यूयं रिपुष्वपि प्रीयध्वं, परहितं कुरुत य; पुनः प्राप्त्याशां त्यक्त्वा ऋणमर्पयत, तथा कृते युष्माकं महाइलं भविष्यति, यूयञ्च सर्वप्रधानस्य सन्ताना एति भ्याति प्राप्स्यथ, यतो युष्माकं पिता कृतघ्नानां दुर्वृत्तानाञ्च हितमाचरति | 36 अत एव स यथा दयालु यूयमपि तादृशा दयालवो भवत | 37 अपरञ्च परान् दौषिणो मा कुरुत तस्माद् यूयं दौषीकृता न भविष्यथ; अदार्डयान् मा दार्डयत तस्माद् यूयमपि दार्डं न प्राप्स्यथ; परेषां दोषान् क्षमध्वं तस्माद् युष्माकमपि दोषाः क्षमिष्यन्ते | 38 दानानिदत्त तस्माद् यूयं दानानि प्राप्स्यथ, वरञ्च लोकाः परिमाणपात्रं प्रदलव्य सञ्चाल्य प्रोञ्चाल्य परिपूर्य्य युष्माकं कोडेषु समर्पयिष्यन्ति; यूयं येन परिमाणेन परिमाथ तेनैव परिमाणेन युष्मत्कृते परिमास्यते | 39 अथ स तेभ्यो दृष्टान्तकथामकथयत, अन्धो जनः किमन्धं पन्थानं दर्शयितुं शक्नोति? तस्माद् उभावपि किं गर्तं न पतिष्यतः? 40 गुरोः शिष्यो न श्रेष्ठः किन्तु शिष्ये सिद्धे सति स गुरुतुल्यो भवितुं शक्नोति | 41 अपरञ्च त्वं स्वयक्षुषि नासाम् अदृष्ट्वा तव भ्रातृश्वक्षुषि यत्तुणमस्ति तदेव कुतः पश्यमि? 42 स्वयक्षुषि या नासा विधते ताम् अज्ञात्वा, भ्रातस्तव नेत्रात् तृणं बहिः करोमीति वाक्यं भ्रातरं कथं वक्तुं शक्नोषि? हे कपटिन् पूर्व स्वनयनात् नासां बहिः कुरु ततो भ्रातृश्वक्षुषस्तृणं बहिः कर्तुं सुदृष्टिं प्राप्स्यसि | 43 अन्यञ्च उत्तमस्तरुः कदापि इलमनुत्तमं न इलति, अनुत्तमस्तरुश्च इलमुत्तमं न इलति कारणादतः इलैस्तरवो ज्ञायन्ते | 44 कएटकिपादपात् कोपि उडुम्बरइलानि न पातयति तथा शृगालकोविवृक्षादपि कोपि द्राक्षाइलं न पातयति | 45 तद्वत् साधुलोकोऽन्तःकराण्यपात् सुभाण्डागाराद् उत्तमानि द्रव्याणि बहिः करोति, दृष्टो लोकश्चान्तःकराण्यपात् कुभाण्डागारात् कुस्तिमानि द्रव्याणि निर्गमयति यतोऽन्तःकराणानां पूर्णभावानुत्पाणि वयांसि मुष्मान्निर्गच्छन्ति | 46 अपरञ्च ममाज्ञानुत्तं नाचरित्वा कुतो मां प्रभो प्रभो

एति वदथ? 47 यः कश्चिन् मम निकटम् आगत्य मम कथा निशम्य तदनुज्ञं कर्म्म करोति स कस्य सदृशो भवति तदहं युष्मान् ज्ञापयामि। 48 यो जनो गभीरं भनित्वा पाषाणस्थले भित्तिं निर्माय स्वगृहं रचयति तेन सह तस्योपमा भवति; यत आप्त्वाविजलमेत्य तस्य मूले वेगेन वडदपि तद्देहं लाडयितुं न शक्नोति यतस्तस्य भित्तिः पाषाणोपरि तिष्ठति। 49 किन्तु यः कश्चिन् मम कथाः श्रुत्वा तदनुज्ञं नायरति स भित्तिं विना मूढुपरि गृहनिर्मात्रा समानो भवति; यत आप्त्वाविजलमागत्य वेगेन यदा वडति तदा तद्देहं पतति तस्य मडत् पतनं जायते।

7 ततः परं स लोकानां कर्णगोचरे तान् सर्वान् उपदेशान् समाप्य यदा कर्णार्णोऽङ्गुलिं प्रविशति 2 तदा शतसेनापतेः प्रियदास अको भूतकल्पः पीडित आसीत्। 3 अतः सेनापति र्योशो वर्त्ता निशम्य दासस्यारोग्यकरणाय तस्यागमनार्थं विनयकरणाय धिडूहीयान् क्रियतः प्रायः प्रेषयामास। 4 ते यीशोरन्तिकं गत्वा विनयातिशयं वक्तुमारंभे, स सेनापति भवतोनुग्रहं प्राप्तुम् अर्हति। 5 यतः सोऽस्मज्जातीयेषु लोकेषु प्रीयते तथास्मत्कृते भजनगेहं निर्मितवान्। 6 तस्माद् यीशुस्तैः सह गत्वा निवेशनस्य समीपं प्राप, तदा स शतसेनापति र्वक्षयामाणवाक्यं तं वक्तुं बन्धून् प्राडिषोत्। हे प्रभो स्वयं श्रमो न कर्त्तव्यो यद् भवता मद्देहमध्ये पादार्पाणं क्रियेत तदप्यहं नाहमि, 7 किञ्चाहं भवत्समीपं यातुमपि नात्मानं योग्यं बुद्धवान्, ततो भवान् वाक्यमात्रं वदतु तेनैव मम दासः स्वस्थो भविष्यति। 8 यस्माद् अहं पराधीनोपि ममाधीना याः सेनाः सन्ति तासाम् अकञ्चनं प्रति याहीति मया प्रोक्तं स याति; तदन्यं प्रति आयाहीति प्रोक्तं स आयाति; तथा निजदासं प्रति अेतत् कुर्विति प्रोक्तं स तदेव करोति। 9 यीशुरिदं वाक्यं श्रुत्वा विस्मयं ययौ, मुभं परावर्त्य पश्चाद्दर्शितो लोकान् भवाभे य, युष्मानहं वदामि इत्येवलो वंशमध्येपि विश्वासमीदृशं न प्राणवं। 10 ततस्ते प्रेषिता गृहं गत्वा तं पीडितं दासं स्वस्थं ददृशुः। 11 परेऽहनि स नाथीनाभ्यं नगरं जगाम तस्यानेके शिष्या अन्ये च लोकस्तेन सार्द्धं ययुः। 12 तेषु तन्नगरस्य द्वारसन्निधिं प्राप्तेषु क्रियन्तो लोका अकं भूतमनुजं वदन्तो नगरस्य बहिर्यान्ति, स तन्मातुरेकपुत्रस्तन्माता च विधवा; तथा सार्द्धं तन्नगरीया बहवो लोका आसन्। 13 प्रभुस्तां विलोक्य सानुकम्पः कथयामास, मा रोहीः। स समीपमिवा भद्रां परस्पर्शं तस्माद् वाडकाः स्थगितास्तभ्युः; 14 तदा स उवाच हे युवमनुष्य त्वमुत्तिष्ठ, त्वामहम् आज्ञापयामि। 15 तस्मात् स भूतो जनस्तत्क्षणात्मुत्थाय कथां प्रकथितः; ततो यीशुस्तस्य मातरि तं समर्पयामास। 16 तस्मात् सर्वे लोकाः शशङ्किरे; अको मडा(भविष्यद्वादी मध्येऽस्माकम् समुदैत्, ईश्वरश्च स्वलोकांनवगृह्णात् कथाभिर्मां कथयित्वा ईश्वरं धन्यं जगदुः। 17 ततः परं समस्तं धिडूदादेशं तस्य यत्तुर्दिकस्थदेशश्च तस्यैतदीर्त्तिं व्यानशे। 18 ततः परं योहनः शिष्येषु तं तद्गुह्यं ज्ञापितवत्सु 19 स स्वशिष्याणां द्वौ जनावाडूय यीशुं प्रति वक्षयामाणं वाक्यं वक्तुं प्रेषयामास, यस्यागमनम् अपेक्ष्य तिष्ठामो वयं किं स अेव जनस्त्व? किं वयमन्यमपेक्ष्य स्थास्यामः? 20 पश्चात्तौ मानवी गत्वा कथयामासतु; यस्यागमनम् अपेक्ष्य तिष्ठामो वयं, किं सअेव जनस्त्व? किं वयमन्यमपेक्ष्य स्थास्यामः? कथाभिर्मां तुल्यं कथयितुं योहनं मज्जक आवां प्रेषितवान्। 21 तस्मिन् दएडे यीशुरोणिणो मडाव्याधिमतो दुष्टभूतग्रस्तांश्च भडून् स्वस्थान् कृत्वा, अनेकान्धेयश्चक्षुषि दत्त्वा प्रत्युवाच, 22 युवां व्रजतम् अन्धा नेत्राणि भज्जाम्भराणां यि प्राणुवन्ति, कुष्ठिनः परिष्कियन्ते, अधिराः श्रवाणां मृताश्च ज्वनानि प्राणुवन्ति, दरिद्राणां समीपेषु सुसंवाहः प्रयार्थ्यते, यं प्रति विघ्नस्वयुधोहं न भवामि स धन्यः, 23 अेतानि यानि पश्यथः शूणुथश्च तानि योहनं ज्ञापयतम्। 24 तयो हूंतयो र्तयोः सतो योहनं स लोकान् वक्तुमुपयकमे, यूयं मध्येप्रान्तरं किं द्रष्टुं निरगमत? किं वायुना कम्पितं नडं? 25 यूयं किं द्रष्टुं निरगमत? किं सूक्ष्मवस्त्रपरिधायिनं कमपि नरं? किन्तु ये सूक्ष्मभूद्वस्त्राणि परिदधति सूतमानि द्रव्याणि भुञ्जते य ते राजधानीषु तिष्ठन्ति। 26 तर्हि यूयं किं द्रष्टुं निरगमत? किमेकं भविष्यद्वादिनं? तदेव सत्यं किन्तु स पुमान् भविष्यद्वादिनोपि श्रेष्ठ इत्यहं युष्मान् वदामि; 27 पश्य स्वकीयदूतन्तु तवाग्र प्रेषयाम्यहं। गत्वा त्वदीयमार्गन्तु स हि परिष्करिष्यति। यदर्थं विपिरियम् आस्ते स अेव योहन। 28 अतो युष्मानहं वदामि स्त्रिया गवर्भजातानां भविष्यद्वादिनां मध्ये योहनो मज्जकत् श्रेष्ठः कोपि नास्ति, तत्रापि ईश्वरस्य राज्ये यः सर्वस्मात् क्षुद्रः स योहनोपि श्रेष्ठः। 29 अपरञ्च सर्वे लोकाः करमत्रायिनश्च तस्य वाक्यानि श्रुत्वा योहना मज्जनेन मज्जिताः परमेश्वरं निर्दोषं मेनिरे। 30 किन्तु किंशिनो व्यवस्थापकाश्च तेन न मज्जिताः स्वान् प्रतीश्वरस्योपदेशं निष्कलम् अकुर्वन्। 31 अथ प्रभुः कथयामास, ईदानीन्तनजनान् केनोपमामि? ते कस्य सदृशाः? 32 ये बालका विपारयाम् उपविश्य परस्परम् आडूय वाक्यमिदं वदन्ति, वयं युष्माकं निकटे वंशीरवादिष्म, किन्तु यूयं नानर्त्तिष्ठ, वयं युष्माकं निकट अरोदिष्म, किन्तु युयं न व्यलपिष्ठ, बालकैरेतादृशैस्तेषाम् उपमा भवति। 33 यतो योहनं मज्जक आगत्य पूषं नाभादत् द्राक्षारसञ्च नापिवत् तस्माद् यूयं वदथ, भूतग्रस्तोयम्। 34 ततः परं मानवसुत आगत्याभादपिच तस्माद् यूयं

वदथ, भादकः सुरापश्चाद्वाडवपापिनां बन्धुरेको जनो दृश्यताम् | 35 किन्तु ज्ञानिनो ज्ञानं निर्दोषं विद्मः | 36 पश्चादेकः द्विदृशी यीशुं भोजनाय न्यमन्त्रयत् ततः स तस्य गृहं गत्वा भोक्तुमुपविष्टः | 37 अतर्हि तद्विद्विशिनो गृहे यीशुं भोक्तुम् उपवेक्षीत् तच्छ्रुत्वा तन्नगरवासिनी कापि दृष्टा नारी पाण्डरप्रस्तस्य सम्पुटके सुगन्धितैलम् आनीय 38 तस्य पश्चात् पादयोः सन्निधौ तस्यो रुदती य नेत्राभ्युभित्तस्य यरणौ प्रक्षाल्य निजकयैरमाक्षीत्, ततस्तस्य यरणौ युष्मिन्वा तेन सुगन्धितैलेन मर्मत् | 39 तस्मात् स निमन्त्रयिता द्विदृशी मनसा चिन्तयामास, यद्यं भविष्यद्वाही भवेत् तर्हि अंनं स्पृशति या स्त्री सा का कीदृशी येति ज्ञातुं शक्नुयात् यतः सा दृष्टा | 40 तदा याशुस्तं जगाद, हे शिमोन त्वां प्रति मम किञ्चिद् वक्तव्यमस्ति; तस्मात् स भभाषे, हे गुरो तद् वदतु | 41 अेकीत्तमार्णस्य द्वावधमार्णवास्तां, तयोरेकः पञ्चशतानि मुद्रापादान् अपरश्च पञ्चाशत् मुद्रापादान् धारयामास | 42 तदनन्तरं तयोः शोधाभावात् स उत्तमार्णस्तयो ऋणं यक्षमे; तस्मात् तयोर्द्वयोः कस्तस्मिन् प्रेष्यते बहु? तद् ब्रूहि | 43 शिमोनं प्रत्युवाच, मया बुध्यते यस्याधिकम् ऋणं यक्षमे स एति; ततो यीशुस्तं व्याजडार, त्वं यथार्थं व्ययारयः | 44 अथ तां नारीं प्रति व्याधुष्य शिमोनमवोचत्, स्त्रीमिमां पश्यसि? तव गृहे मय्यागतं त्वं पादप्रक्षालनार्थं जलं नादाः किन्तु योषिष्टेषा नयनजलै र्मम पादौ प्रक्षाल्य केशैरमाक्षीत् | 45 त्वं मां नायुष्मीः किन्तु योषिष्टेषा स्वीयागमनादारभ्य मदीयपादौ युष्मिन् न व्यरस्त | 46 त्वञ्च मदीयोत्तमाङ्गे किञ्चिदपि तैलं नामर्दः किन्तु योषिष्टेषा मम यरणौ सुगन्धितैलेनामर्दीत् | 47 अतस्तत्त्वं व्याडारमि, अेतस्या बहु पापमक्षम्यत ततो बहु प्रीयते किन्तु यस्याल्पपापं क्षम्यते सोऽयं प्रीयते | 48 ततः परं स तां भभाषे, त्वदीयं पापमक्षम्यत | 49 तदा तेन साद् यं भोक्तुम् उपविशुस्तं परस्परं वक्तुमारेभिरे, अयं पापं क्षमते क अेषः? 50 किन्तु स तां नारीं जगाद, तव विश्वासस्त्वां पर्यत्रास्त त्वं क्षमेण प्रज |

8 अपरञ्च यीशुर्द्वादशभिः शिष्यैः साद् नानानगरेषु नानाग्रामेषु य गरञ्च नृ एश्वरीयराजत्वस्य सुसंवाहं प्रचारयितुं प्रारभे | 2 तदा यस्याः सन्त भूता निरगच्छन् सा भगवतीनीति विभ्याता मरियम् डेरोद्राजस्य गृहधितेः डोषे भार्या योडना शूशाना 3 प्रभृतयो या भवत्यः स्त्रियः दृष्टभूतेभ्यो रोगेभ्यश्च मुक्ताः सत्यो निजविभूती व्यथित्वा तमसेवन्त, ताः सर्व्वास्तेन साद् म् आसन् | 4 अनन्तरं नानानगरेभ्यो भडवो लोका आगत्य तस्य समीपेऽमिलन्, तदा स तेभ्य अेकां दृष्टान्तकथां कथयामास | अेकः कृषीभवो बीजानि वपन्तुं अडिर्जगाम, 5 ततो वपनकाले कतिपयानि बीजानि मार्गपार्श्वे पेतुः, ततस्तानि पदतलै र्दलितानि पक्षिभि र्भक्षितानि य | 6 कतिपयानि बीजानि पाषाणस्थले पतितानि यद्यपि तान्यङ्कुरितानि तथापि रसाभावात् शुशुभुः | 7 कतिपयानि बीजानि कण्टकिवनमध्ये पतितानि ततः कण्टकिवनानि संवृद्ध्य तानि जग्रसुः | 8 तदन्यानि कतिपयबीजानि य भूम्यामुत्तमायां पेतुस्ततस्तान्यङ्कुरयित्वा शतगुणानि इलानि डेडुः | स एमा कथां कथयित्वा प्रोच्यैः प्रोवाच, यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु | 9 ततः परं शिष्यास्तं पप्रच्छुरस्य दृष्टान्तस्य किं तात्पर्य? 10 ततः स व्याजडार, एश्वरीयराजस्य गुह्यानि ज्ञातुं युष्मभ्यमधिकारो दीयते किन्त्वन्धे यथा दृष्ट्वापि न पश्यन्ति श्रुत्वापि म बुध्यन्ते य तदर्थं तेषां पुरस्तात् ताः सर्व्वाः कथा दृष्टान्तेन कथ्यन्ते | 11 दृष्टान्तस्यास्याभिप्रायः, एश्वरीयकथा बीजस्वर्षा | 12 ये कथामात्रं शृण्वन्ति किन्तु पश्चाद् विश्वस्य यथा परित्राणं न प्राप्नुवन्ति तदाशयेन शैतानेन्य हृदयात् तां कथाम् अपडरति त अेव मार्गपार्श्वस्थभूमिस्वर्षाः | 13 ये कथं श्रुत्वा सानन्द्ं गृह्णन्ति किन्त्वबद्धमूलत्वात् स्वल्पकालमात्रं प्रतीत्य परीक्षाकाले भ्रश्यन्ति तअेव पाषाणभूमिस्वर्षाः | 14 ये कथां श्रुत्वा यान्ति विषयचिन्तायां धनलोभेन अेडिडसुभे य मज्जन्त उपयुक्तइलानि न इलन्ति त अेवोपतबीजकण्टकिभूस्वर्षाः | 15 किन्तु ये श्रुत्वा सरलैः शुद्धैश्चान्तःकरणैः कथां गृह्णन्ति धैर्यम् अवलम्ब्य इलान्युत्पादयन्ति य त अेवोत्तमभूस्वर्षाः | 16 अपरञ्च प्रदीपं प्रज्वाल्य कोपि पात्रेण नाच्छाद्यति तथा षड्धाधोपि न स्थापयति, किन्तु एीपाधारोपर्येव स्थापयति, तस्मात् प्रवेशका दीपिं पश्यन्ति | 17 यन्न प्रकाशयिष्यते तादृग् अप्रकाशितं वस्तु किमपि नास्ति यच्च न सुव्यक्तं प्रचारयिष्यते तादृग् गुप्तं वस्तु किमपि नास्ति | 18 अतो यूयं केन प्रकारेण शृणुथ तत्र सावधाना भवत, यस्य समीपे अर्द्धते तस्मै पुनर्दस्यते किन्तु यस्याग्रये न अर्द्धते तस्य यधदस्ति तदपि तस्मात् नेष्यते | 19 अपरञ्च यीशो र्माता भ्रातरश्च तस्य समीपं जिगमिषवः 20 किन्तु जनतासम्भाधात् तत्सन्निधिं प्राप्नुं न शेकुः | तत्पश्चात् तव माता भ्रातरश्च त्वां साक्षात् चिकीर्षन्तो अडिस्तिष्ठन्तीति वार्तायां तस्मै कथितायां 21 स प्रत्युवाच; ये जना एश्वरस्य कथां श्रुत्वा तदनुवृत्तमाचरन्ति तअेव मम माता भ्रातरश्च | 22 अनन्तरं अेकदा यीशुः शिष्यैः साद् नानामारुह्य जगाद, आयात वयं हृदस्य पारं यामः, ततस्ते जग्मुः | 23 तेषु नौकां वाडयत्सु स निदद्रौ; 24 अथाकस्मात् प्रबलअम्भशगमाद् हृदे नौकायां तरङ्गैराच्छन्नायां विपत् तान् जग्रास | तस्माद् यीशोरन्तिकं गत्वा हे गुरो हे गुरो

प्राणा नो यान्तीति गदित्वा तं जागरयाम्बभूवुः। तदा स उत्थाय वायुं तरङ्गांश्च तर्जयामास तस्माद्बभौ निवृत्य स्थिरी
 बभूवतुः। 25 स तान् बभौषे युष्माकं विश्वासः क? तस्मात्ते भीता विस्मिताश्च परस्परं जगदुः, अहो कीदृग्यं मनुजः
 पवनं पानीयञ्चादिशति तद्बभूव तदादेशं वदति। 26 ततः परं गालीन्द्रप्रदेशस्य सम्भुप्रस्थगिदेरीयप्रदेशे नौकायां लगन्त्यां
 तटेऽवरोडमावाद् 27 बहुतिथकालं भूतग्रस्त अहो मानुषः पुरादागत्य तं साक्षात्कार। स मनुषो वासो न परिदधत् गृहे
 य न वसन् केवलं श्मशानम् अध्यक्ष। 28 स यीशुं दृष्ट्वैव यीश्चब्दं यकार तस्य सम्भुभे पतित्वा प्रोच्यैर्जगाद् य, हे
 सर्वप्रधानेश्वरस्य पुत्र, मया सद् तव कः सम्बन्धः? त्वयि विनयं करोमि मां मा यातय। 29 यतः स तं मानुषं त्यक्त्वा यातुम्
 अमेध्यभूतम् आदितेशः स भूतस्तं मानुषम् असकृद् एधार तस्मात्लोकाः शूद्रभलेन निगडेन य बभन्धुः स तद् भंक्त्वा
 भूतवशत्वात् मध्येप्रान्तरं ययौ। 30 अनन्तरं यीशुस्तं पप्रच्छ तव किन्नाम? स उवाच, मम नाम आडिनो यतो बडवो
 भूतास्तमाशिश्रियुः। 31 अथ (भूता विनयेन जगदुः, गभीरं गर्तं गन्तुं माझापयारस्मान्)। (Abysos g12) 32 तदा पर्वतोपरि
 वराडव्रजश्चरति तस्माद् भूता विनयेन प्रोचुः, अमुं वराडव्रजम् आश्रयितुम् अस्मान् अनुजानीहि; ततः सोनुजङ्गौ। 33
 ततः परं भूतास्तं मानुषं विहाय वराडव्रजम् आशिश्रियुः वराडव्रजश्च तत्क्षणात् कटकन धावन्तो हरे प्राणान् विशुद्धुः।
 34 तद् दृष्ट्वा शूकररक्षकाः पलायमाना नगरं ग्रामञ्च गत्वा तत्सर्ववृत्तान्तं कथयामासुः। 35 ततः किं वृत्तम् अतदृशनेनार्थ
 लोका निर्गत्य यीशोः समीपं ययुः, तं मानुषं त्यक्तभूतं परिहितवस्त्रं स्वस्थमानुषवद् यीशोश्चरत्सन्निधौ सूपविशन्तं
 विलोक्य भिभ्युः। 36 ये लोकास्तस्य भूतग्रस्तस्य स्वास्थ्यकराणं एदृशुस्ते तेभ्यः सर्ववृत्तान्तं कथयामासुः। 37 तदनन्तरं
 तस्य गिदेरीयप्रदेशस्य यतुर्दिकस्था बडवो जना अतिरस्ता विनयेन तं जगदुः, भवान् अस्माकं निकटाद् व्रजतु तस्मात्
 स नावमारुह्य ततो व्याघृत्य जगाम। 38 तदानीं त्यक्तभूतमनुजस्तेन सद् स्थातुं प्रार्थयाञ्चके 39 किन्तु तदर्थम् ईश्वरः
 कीदृङ्गडकर्म कृतवान् एति निवेशनं गत्वा विज्ञापय, यीशुः कथामेतां कथयित्वा तं विससर्ज। ततः स व्रजित्वा यीशुस्तदर्थं
 यन्मडकर्म यकार तत् पुरस्य सर्वत्र प्रकाशयितुं प्रारभे। 40 अथ यीशो परावृत्त्यागते लोकास्तं आदरेण जगदुः यस्मात्ते सर्वे
 तमपेक्षाञ्चिरे। 41 तदनन्तरं याचीर्नामो भजनगेडयैकोषिप आगत्य यीशोश्चरत्सन्निधौ पतित्वा स्वनिवेशनागमनार्थं तस्मिन्
 विनयं यकार, 42 यतस्तस्य द्वादशवर्षवयस्कः कन्यैकासीत् सा मृतकल्याभवत्। ततस्तस्य गमनकाले मार्गे लोकानां मडान्
 समागमो बभूव। 43 द्वादशवर्षाणि प्रदररोगग्रस्ता नाना वैधैश्चिकित्सिता सर्वैर्यं व्यथित्वापि स्वास्थ्यं न प्राप्ता या योषित्
 सा यीशोः पश्चादागत्य तस्य वस्त्रग्रन्थिं पस्पश। 44 तस्मात् तत्क्षणात् तस्या रक्तस्रावो रुद्धः। 45 तदानीं यीशुरवदत् केनाहं
 स्पृष्टः? ततोऽनैरनङ्गीकृतं पितरस्तस्य सङ्गिनश्चावदन्, हे गुरो लोका निकटस्थाः सन्तस्तव देहे धर्षयन्ति, तथापि केनाहं
 स्पृष्टमिति भवान् कुतः पृच्छति? 46 यीशुः कथयामास, केनाप्यहं स्पृष्टो, यतो मत्तः शक्तिर्निर्गतेति मया निश्चितमज्ञायि। 47
 तदा सा नारी स्वयं न गुप्तेति विदित्वा कम्पमाना सती तस्य सम्भुभे पपात; येन निमित्तेन तं पस्पश स्पशमात्राय्य येन
 प्रकारेण स्वस्थाभवत् तत् सर्वं तस्य साक्षादायप्यौ। 48 ततः स तां जगाद् हे कन्ये सुस्थिरा भव, तव विश्वासस्त्वां
 स्वस्थाम् अकार्षीत् त्वं क्षेमेण याहि। 49 यीशोरेतद्वाक्यवदनकाले तस्याधिपते निवेशनात् कश्चिद्लोक आगत्य तं बभाषे,
 तव कन्या मृता गुरुं मा क्लेशान्। 50 किन्तु यीशुस्तदाकार्याधिपतिं व्याजहार, मा भैषोः केवलं विश्वसिहि तस्मात् सा
 ज्ञविष्यति। 51 अथ तस्य निवेशने प्राप्ते स पितरं योडनं याकूबञ्च कन्याया मातरं पितरञ्च विना, अन्यं कञ्चन प्रवेष्टुं
 वारयामास। 52 अपरञ्च ये रुदन्ति विलपन्ति य तान् सर्वान् जनान् उवाच, यूयं मा रोदिष्ट कन्या न मृता निद्राति। 53 किन्तु
 सा निश्चितं मृतेति ज्ञात्वा ते तमुपजडसुः। 54 पश्चात् स सर्वान् बहिः कृत्वा कन्यायाः करौ धृत्वाजुडुवे, हे कन्ये त्वमुत्तिष्ठ, 55
 तस्मात् तस्याः प्राणेषु पुनरागतेषु सा तत्क्षणाद् उत्तस्थौ। तदानीं तस्यै किञ्चिद् भक्ष्यं दातुम् आदितेशः। 56 ततस्तस्याः
 पितरौ विस्मयं गतौ किन्तु स तावादिदेश घटनाया अतस्याः कथां कस्मैयिदपि मा कथयत।

9 ततः परं स द्वादशशिष्यानाडूय भूतान् त्याजयितुं रोगान् प्रतिकर्तुञ्च तेभ्यः शक्तिमाधिपत्यञ्च ददौ। 2 अपरञ्च
 ईश्वरीयराज्यस्य सुसंवाहं प्रकाशयितुम् रोगिणामारोग्यं कर्तुञ्च प्रेरणकाले तान् जगाद्। 3 यात्रार्थं यष्टि वस्त्रपुटकं भक्ष्यं
 मुद्रा द्वितीयवस्त्रम्, ओषां किमपि मा गृह्णात। 4 यूयञ्च यन्निवेशनं प्रविशथ नगरत्यागपथ्यन्तं तन्निवेशने तिष्ठत। 5 तत्र यदि
 कस्यचित् पुरस्य लोका युष्माकमातिथ्यं न कुर्वन्ति तर्हि तस्मान्नगराद् गमनकाले तेषां विरुद्धं साक्ष्यार्थं युष्माकं पदधूलीः
 सम्पातयत। 6 अथ ते प्रस्थाय सर्वत्र सुसंवाहं प्रचारयितुं पीडितान् स्वस्थान् कर्तुञ्च ग्रामेषु ब्रमितुं प्रारभिरे। 7 अतर्हि
 डेरोद् राजा यीशोः सर्वकर्माणां वार्ता श्रुत्वा भृशमुद्विगिजे 8 यतः केचिद्दुयुर्ध्वं श्मशानाद्दुदतिष्ठत्। केचिद्दुयुः, अेलियो दर्शनं

दत्तवान्; अवेमन्यलोका ऋग्युः पूर्वार्थः कश्चिद् भविष्यद्वाही समुत्थितः | 9 किन्तु डेरोंदुवाय योऽनः शिरोऽडमछिनदम् एदानीं
 यस्येदृक्कम्भांशां वार्तां प्राप्नोमि स कः? अथ स तं द्रष्टुम् अयच्छत् | 10 अनन्तरं प्रेरिताः प्रत्यागत्य यानि यानि कर्माणि
 यद्गुस्तानि यीशवे कथयामासुः ततः स तान् भैत्स्यैदानामकनगरस्य विजयं स्थानं नीत्वा गुप्तं जगाम | 11 पश्चात् लोकास्तद्
 विदित्वा तस्य पश्चाद् ययुः; ततः स तान् नयन् एश्वरीयराज्यस्य प्रसङ्गमुक्तवान्, येषां चिकित्स्या प्रयोजनम् आसीत् तान्
 स्वस्थानं यकार य | 12 अपरञ्च दिवावसन्ने सति द्वादशशिष्या यीशोरन्तिकम् अत्य कथयामासुः, वयमत्र प्रान्तरस्थाने
 तिष्ठामः, ततो नगराणि ग्रामाणि गत्वा वासस्थानानि प्राप्य भक्ष्यद्रव्याणि क्रेतुं जननिवहं भवान् विसृजतु | 13 तदा स
 उवाच, यूयमेव तान् भोजयध्वं; ततस्ते प्रोयुरस्माकं निकटे केवलं पञ्च पूषा द्वौ मत्स्यौ य विधन्ते, अतरेव स्थानान्तरम्
 एत्वा निमित्तभेतेषां भक्ष्यद्रव्येषु न क्रीतेषु न भवति | 14 तत्र प्रायेण पञ्चसदसाणि पुरुषा आसन् | 15 तदा स शिष्यान्
 जगाद पञ्चाशत् पञ्चाशज्जनैः पंक्तिं कृत्य तानुपवेशयत, तस्मात् ते तदनुसारेण सर्व्वलोकानुपवेशयापासुः | 16 ततः स
 तान् पञ्च पूषान् मीनद्वयञ्च गृहीत्वा स्वर्गं विलोक्येश्वरगुणान् कीर्तयामास क्रेतुं लोकेभ्यः परिवेषणार्थं शिष्येषु
 समर्पयाम्भूव | 17 ततः सर्व्वं भुक्त्वा तृप्तिं गता अवशिष्टानाञ्च द्वादश उल्लङ्घनं संजगुः | 18 अथैकदा निर्जने शिष्यैः
 सह प्रार्थनाकाले तान् पप्रच्छ, लोका मां कं वदन्ति? 19 ततस्ते प्रायुः, त्वां योऽनन्मज्जकं वदन्ति; केचित् त्वाम् अलियं वदन्ति,
 पूर्व्वकालिकः कश्चिद् भविष्यद्वाही श्मशानाद् उदतिष्ठद् एत्यपि केचिद् वदन्ति | 20 तदा स उवाच, यूयं मां कं वदथ? ततः पितर
 उक्तवान् त्वम् एश्वरामिषिकतः पुरुषः | 21 तदा स तान् दृढमादिदेश, कथामेतां कस्मैचिदपि मा कथयत | 22 स पुनरुवाच,
 मनुष्यपुत्रोऽपि वदुयातना भोक्तव्याः प्राचीनलोकैः प्रधानयाजकैरध्यापकैश्च सोवजाय उन्तव्यः किन्तु तृतीयदिवसे श्मशानात्
 तेनोत्थातव्यम् | 23 अपरं स सर्व्वानुवाच, कश्चिद् यदि मम पश्चाद् गन्तुं वाञ्छति तर्हि स स्वं दाम्यतु, दिने दिने कुशं गृहीत्वा य
 मम पश्चादागच्छतु | 24 यतो यः कश्चित् स्वप्राणान् रिरक्षिषति स तान् हारयिष्यति, यः कश्चिन् मर्दथं प्राणान् हारयिष्यति स
 तान् रक्षिष्यति | 25 कश्चिद् यदि सर्व्वं जगत् प्राप्नोति किन्तु स्वप्राणान् हारयति स्वयं विनश्यति य तर्हि तस्य को लाभः? 26
 पुन र्यः कश्चिन् मां मम वाक्यं वा लज्जास्पदं जानाति मनुष्यपुत्रो यदा स्वस्य पितुश्च पवित्राणां दूतानाञ्च तेजोभिः परिवेष्टित
 आगमिष्यति तदा सोपि तं लज्जास्पदं ज्ञास्यति | 27 किन्तु युष्मानहं यथार्थं वदामि, एश्वरीयराजत्वं न दृष्ट्वा मृत्युं
 नास्वाद्विष्यन्ते, अेतादृशाः कियन्तो लोका अत्र स्थनेऽपि द्वादशयमानाः सन्ति | 28 अेतदाभ्यानकथनात् परं प्रायेणैषु दिनेषु
 गतेषु स पितरं योऽनं याकूभञ्च गृहीत्वा प्रार्थयितुं पर्व्वतमेकं समारुरोह | 29 अथ तस्य प्रार्थनकाले तस्य मुभाङ्गितिरन्यत्रुपा
 जाता, तदीयं वस्त्रमुज्ज्वललशुक्लं जातं | 30 अपरञ्च मूसा अलियश्चोभौ तेजस्विनौ दृष्टौ 31 तौ तेन चिदृशालम्पुरे यो मृत्युः
 साधिष्यते तदीयां कथां तेन साद्भवं कथयितुम् आरेभाते | 32 तदा पितराद्यैः स्वस्य सङ्गिनो निद्रयाकृष्टा आसन् किन्तु जागरित्वा
 तस्य तेजस्तेन साद्भवं उचित्शन्तौ जनौ य ददृशुः | 33 अथ तयोरुभयो र्गमनकाले पितरो यीशुं बलाभाषे, हे गुरोऽस्माकं
 स्थानेऽस्मिन् स्थितिः शुभा, तत अेका त्वदर्थं, अेका मूसार्था, अेका अलियार्था, एति तिस्रः कुट्योस्माभिर्निर्मायन्तां, एमां
 कथां स न विविष्य कथयामास | 34 अपरञ्च तद्वाक्यवदनकाले पयोद अेक आगत्य तेषामुपरि छायां यकार, ततस्तन्मध्ये तयोः
 प्रवेशात् ते शशाङ्कुरे | 35 तदा तस्मात् पयोदाद् एयमाकाशीया वाणी निर्जगाम, ममायं प्रियः पुत्र अेतस्य कथायां मनो निधत् |
 36 एति शब्दे जाते ते यीशुमेकाङ्किं ददृशुः किन्तु ते तदानीं तस्य दर्शनस्य वायमेकामपि नोक्तवा मनःसु स्थापयामासुः | 37
 परेऽडनि तेषु तस्माश्चैलाद् अवउठेषु तं साक्षात् कर्तुं बडवो लोका आजग्मुः | 38 तेषां मध्याद् अेकी जन् उच्यैरुवाच, हे गुरो
 अहं विनयं करोमि मम पुत्रं प्रति कृपादृष्टिं करोतु, मम स अेवैकः पुत्रः | 39 भूतेन धृतः सन् संप्रसभं यीच्छन् करोति तन्मुभात्
 क्रेण निर्गच्छन्ति य, भूत एत्यं विदार्य्य क्लिष्ट्वा प्रायशस्तं न त्यजति | 40 तस्मात् तं भूतं त्याजयितुं तव शिष्यसमीपे
 न्यवेद्यं किन्तु ते न शक्नुः | 41 तदा यीशुरवादीत्, रे आविश्वासिन् विपथगामिन् वंश कतिलावान् युष्माभिः सह स्थास्याम्यहं
 युष्माकम् आचरणानि य सडिष्ये? तव पुत्रमिहानय | 42 ततस्तस्मिन्नागतमात्रे भूतस्तं भूमौ पातयित्वा विददार; तदा
 यीशुस्तममेध्यं भूतं तर्जयित्वा बालकं स्वस्थं कृत्वा तस्य पितरि समर्पयामास | 43 एश्वरस्य महाशक्तिम् एमां विलोक्य सर्व्वे
 यमच्युक्तुः; एत्यं यीशोः सर्व्वाम्भिः क्रियाभिः सर्व्वैर्लोकैश्चार्थ्यं मन्यमाने सति स शिष्यान् बलाभाषे, 44 कथेयं युष्माकं कर्णेषु
 प्रविशतु, मनुष्यपुत्रो मनुष्याणां करेषु समर्पयिष्यते | 45 किन्तु ते तां कथां न बुबुधिर, स्पष्टत्वाभावात् तस्या अभिप्रायस्तेषां
 बोधगम्यो न भूव; तस्या आशयः क एत्यपि ते भयात् प्रष्टुं न शक्नुः | 46 तदनन्तरं तेषां मध्ये कः श्रेष्ठः कथामेतां गृहीत्वा ते
 मिथो विवाहं यकुः | 47 ततो यीशुस्तेषां मनोभिप्रायं विदित्वा बालकमेकं गृहीत्वा स्वस्य निकटे स्थापयित्वा तान् जगाद, 48 यो

जन्मो मम नाम्नास्य बालास्यातिथ्यं विदधाति स ममातिथ्यं विदधाति, यश्च ममातिथ्यं विदधाति स मम प्रेरकस्यातिथ्यं विदधाति, युष्माकं मध्येयः स्वं सर्वस्मात् क्षुद्रं जानीते स अवे श्रेष्ठो भविष्यति। 49 अपरञ्च योऽन् व्याजहार हे प्रभो तव नाम्ना भूतान् त्याज्यन्तं मानुषम् अकं दृष्टवन्तो वयं, किन्त्वस्माकम् अपश्चाद् गामित्वात् तं न्यषेधाम्। तदानीं यीशुरुवाच, 50 तं मा निषेधत, यतो यो जनोस्माकं न विपक्षः स अवेस्माकं सपक्षो भवति। 51 अनन्तरं तस्यारोडासमय उपस्थिते स स्थिरयेता धिर्शालमं प्रति यात्रां कर्तुं निश्चित्याये दूतान् प्रेषयामास। 52 तस्मात् ते गत्वा तस्य प्रयोजनीयद्रव्याणि संग्रहीतुं शोमिरोशीयानां ग्रामं प्रविविशुः। 53 किन्तु स धिर्शालमं नगरं याति ततो हेतो लोकास्तस्यातिथ्यं न यङ्कुः। 54 अतएव यादूव्योऽन् तस्य शिष्यो तद् दृष्ट्वा जगदतुः, हे प्रभो अेलियो यथा यकार तथा वयमपि किं गगणाद् आगन्तुम् अेतान् लस्मीकर्तुञ्च वह्निमाज्ञापयामः? भवान् किमिच्छति? 55 किन्तु स भुषं परावर्त्य तान् तर्जयित्वा गदितवान् युष्माकं मनोभावः कः, धति यूयं न जानीथ। 56 मनुजसुतो मनुजानां प्राणान् नाशयितुं नागच्छतु, किन्तु रक्षितुम् आगच्छतु, पश्चाद् एतस्मात् ते ययुः। 57 तदनन्तरं पथि गमनकाले जन अेकस्तं बभाषे, हे प्रभो भवान् यत्र याति भवता सडाडमपि तत्र यास्यामि। 58 तदानीं यीशुस्तमुवाच, गोमायूनां गर्ता आसते, विहायसीयविडगानां नीडानि य सन्ति, किन्तु मानवतनयस्य शिरः स्थापयितुं स्थानं नास्ति। 59 ततः परं स एतस्मिन् जगाद्, त्वं मम पश्चाद् अेलि; ततः स उवाच, हे प्रभो पूर्वं पितरं श्मशाने स्थापयितुं मामादिशतु। 60 तदा यीशुरुवाच, मृता मृतान् श्मशाने स्थापयन्तु किन्तु त्वं गत्वेश्वरीयराज्यस्य कथां प्रचारय। 61 ततोऽन्यः कथयामास, हे प्रभो मयापि भवतः पश्चाद् गंस्यते, किन्तु पूर्वं मम निवेशनस्य परिजनानाम् अनुमतिं गृहीतुम् अडमादिश्ये भवता। 62 तदानीं यीशुस्तं प्रोक्तवान्, यो जनो लाङ्गले करमर्पयित्वा पश्चात् पश्यति स एश्वरीयराज्यं नार्हति।

10 ततः परं प्रभुरपरान् सप्ततिशिष्यान् नियुज्य स्वयं यानि नगराणि यानि स्थानानि य गमिष्यति तानि नगराणि तानि स्थानानि य प्रति द्वौ द्वौ जनौ प्रहितवान्। 2 तेभ्यः कथयामास य शस्यानि बडूनीति सत्यं किन्तु छेडका अल्पे; तस्माद्धेतोः शस्यक्षेत्रे छेडकान् अपरानपि प्रेषयितुं क्षेत्रस्वामिनं प्रार्थयध्वं। 3 यूयं यात, पश्यत, वृकाणां मध्ये मेषशावकानिव युष्मान् प्रहिलोमि। 4 यूयं क्षुद्रं मड्द व वसनसम्पुटकं पाडुकाश्च मा गृह्णीत, मार्गमध्ये कमपि मा नमत य। 5 अपरञ्च यूयं यद् यत् निवेशनं प्रविशथ तत्र निवेशनस्यास्य मङ्गलं भूयादिति वाक्यं प्रथमं वदत। 6 तस्मात् तस्मिन् निवेशने यदि मङ्गलपात्रं स्थास्यति तर्हि तन्मङ्गलं तस्य भविष्यति, नोयेत् युष्मान् प्रति परावर्त्तिष्यते। 7 अपरञ्च ते यत्किञ्चिद् दास्यन्ति तदेव भुङ्क्वा पीत्वा तस्मिन्निवेशने स्थास्यथ; यतः कर्मकारी जनो भूतिम् अर्हति; गृहाद् गृहं मा यास्यथ। 8 अन्यथ्य युष्मासु किमपि नगरं प्रविष्टेषु लोका यदि युष्माकम् आतिथ्यं करिष्यन्ति, तर्हि यत् भाधम् उपस्थास्यन्ति तदेव भादिष्यथ। 9 तन्नगरस्थान् रोगिणः स्वस्थान् करिष्यथ, एश्वरीयं राज्यं युष्माकम् अन्तिकम् आगमत् कथामेताञ्च प्रचारयिष्यथ। 10 किन्तु किमपि पुरं युष्मासु प्रविष्टेषु लोका यदि युष्माकम् आतिथ्यं न करिष्यन्ति, तर्हि तस्य नगरस्य पन्थानं गत्वा कथामेतां वदिष्यथ, 11 युष्माकं नगरीया या धूल्योऽस्मासु समलगन् ता अपि युष्माकं प्रातिकूल्येन साक्ष्यार्थं सम्पातयामः; तथापीश्वरराज्यं युष्माकं समीपम् आगतम् धति निश्चितं जानीत। 12 अं युष्मत्भ्यं यथार्थं कथयामि, विचारदिने तस्य नगरस्य दशातः सिदोमो दशा सहा भविष्यति। 13 अं हा कोरासीन् नगर, हा हा बेत्सैदानगर युवयोर्मध्ये यादृशानि आश्चर्याणि कर्माण्यक्रियन्त, तानि कर्माणि यदि सोरसीदोनो नगरयोरकारिष्यन्त, तदा एतो बडुदिनपूर्वं तन्निवासिनः शारावस्त्राणि परिधाय गात्रेषु लस्म विलिप्य समुपविश्य समभेत्यन्त। 14 अतो विचारदिवसे युष्माकं दशातः सोरसीदोनिवासिनां दशा सहा भविष्यति। 15 हे कर्नाडूम, त्वं स्वर्गं यावद् उन्ता किन्तु नरकं यावत् न्यगभविष्यसि। (Maths 986) 16 यो जनो युष्माकं वाक्यं गृह्णाति स भवैव वाक्यं गृह्णाति; किञ्च यो जनो युष्माकम् अवज्ञां करोति स भवैवावज्ञां करोति; यो जनो भमावज्ञां करोति य स मत्सेरकरस्यैवावज्ञां करोति। 17 अथ ते सप्ततिशिष्या आनन्देन प्रत्यागत्य कथयामासुः, हे प्रभो भवतो नाम्ना भूता अथस्माकं वशीभवन्ति। 18 तदानीं स तान् जगाद्, विद्युतमिव स्वर्गात् पतन्तं शैतानम् अदर्शम्। 19 पश्यत सर्पान् वृश्चिकान् रिपोः सर्वपरकामाश्च पदतलैर्दलयितुं युष्मत्भ्यं शक्तिं ददामि तस्माद् युष्माकं कापि डानि न भविष्यति। 20 भूता युष्माकं वशीभवन्ति, अतन्निमित्तत् मा समुल्लसत, स्वर्गं युष्माकं नामानि लिपितानि सन्तीति निमित्तं समुल्लसत। 21 तद्दटिकायां यीशु र्मनसि जाताह्लादः कथयामास हे स्वर्गपृथिव्योरेकाधिपते पितस्त्वं ज्ञानवतां विदुषाञ्च लोकानां पुरस्तात् सर्वमेतद् अप्रकाश्य बालकानां पुरस्तात् प्राकाशय अेतस्माद्धेतोस्तवां धन्यं वदामि, हे पितरित्थं भवतु यद् अेतदेव तव गोयर उत्तमम्। 22 पित्रा सर्व्याणि मयि समर्पितानि पितरं विना कोपि पुत्रं न जानाति किञ्च पुत्रं विना यस्मै जनाय पुत्रस्तं प्रकाशितवान् तञ्च

વિના કોપિ પિતરં ન જાનાતિ | 23 તપ: પરં સ શિષ્યાન્ પ્રતિ પરાવૃત્ય ગુપ્તં જગાદ, યૂયમેતાનિ સર્વાણિ પશ્યથ તતો યુષ્માકં યક્ષુષિ ધન્યાનિ | 24 યુષ્માનહં વદામિ, યૂયં યાનિ સર્વાણિ પશ્યથ તાનિ બહવો ભવિષ્યદ્વાદિનો ભૂપતયશ્ચ દ્રુષ્ટુમિચ્છન્તોપિ દ્રુષ્ટું ન પ્રાપ્નુવન્, યુષ્માભિ યાં યા: કથાશ્ચ શ્રૂયન્તે તા: શ્રોતુમિચ્છન્તોપિ શ્રોતું નાલભન્ | 25 અનન્તરમ્ એકો વ્યવસ્થાપક ઉત્થાય તં પરીક્ષિતું પપ્રચ્છ, હે ઉપદેશક અનન્તાયુષ: પ્રાપ્તયે મયા કિં કરણીયં? (aiōnios 0166) 26 યીશુ: પ્રત્યુવાય, અત્રાર્થે વ્યવસ્થાયાં કિં લિખિતમસ્તિ? ત્વં કીદ્દુ પઠસિ? 27 તત: સોવદતુ, ત્વં સર્વાન્ત:કરણૈ: સર્વપ્રણૈ: સર્વશક્તિભિ: સર્વચિત્તૈશ્ચ પ્રભો પરમેશ્વરે પ્રેમ કુરુ, સમીપવાસિનિ સ્વવત્ પ્રેમ કુરુ ચ | 28 તદા સ કથયામાસ, ત્વં યથાર્થ પ્રત્યવોયઃ, ઇત્યમ્ આચર તેનૈવ જીવિષ્યસિ | 29 કિન્તુ સ જન: સ્વં નિર્દોષં જ્ઞાપયિતું યીશું પપ્રચ્છ, મમ સમીપવાસી ક: ? તતો યીશુ: પ્રત્યુવાય, 30 એકો જનો ચિરુશાલમ્પુરાદ્ ચિરીહોપુરં યાતિ, એતર્હિ દસ્યૂનાં કરેષુ પતિતે તે તસ્ય વસ્ત્રાદિકં હૃતવન્ત: તમાહૃત્ય મૃતપ્રાયં કૃત્વા ત્યકૃત્વા યયુ: | 31 અકસ્માદ્ એકો યાજકસ્તેન માર્ગેણ ગચ્છન્ તં દૃષ્ટ્વા માર્ગાન્યપાશ્વેન જગામ | 32 ઇત્યમ્ એકો લેવીયસ્તત્સ્થાનં પ્રાપ્ય તસ્યાન્તિકં ગત્વા તં વિલોક્યાન્યેન પાશ્વેન જગામ | 33 કિન્ત્યેક: શોમિરોણીયો ગચ્છન્ ત્સ્થાનં પ્રાપ્ય તં દૃષ્ટ્વાદયત | 34 તસ્યાન્તિકં ગત્વા તસ્ય ક્ષતેષુ તૈલં દ્રાક્ષારસઞ્ચ પ્રક્ષિપ્ય ક્ષતાનિ બદ્ધ્વા નિજવાહનોપરિ તમુપવેશ્ય પ્રવાસીયગૃહમ્ આનીય તં સિષેવે | 35 પરસ્મિન્ દિવસે નિજગમનકાલે દ્વૌ મુદ્રાપાદૌ તદ્દૃહસ્વામિને દત્તવાવદતુ જનમેનં સેવસ્વ તત્ર યોડધિકો વ્યયો ભવિષ્યતિ તમહં પુનરાગમનકાલે પરિશોત્સ્યામિ | 36 એષાં ત્રયાણાં મધ્યે તસ્ય દસ્યુહસ્તપતિતસ્ય જનસ્ય સમીપવાસી ક: ? ત્વયા કિં બુધ્યતે? 37 તત: સ વ્યવસ્થાપક: કથયામાસ યસ્તસ્મિન્ દયાં ચકાર | તદા યીશુ: કથયામાસ ત્વમપિ ગત્વા તથાયર | 38 તત: પરં તે ગચ્છન્ત એકં ગ્રામં પ્રવિવિશુ:; તદા મર્થાનામા સ્ત્રી સ્વગૃહે તસ્યાતિથ્યં ચકાર | 39 તસ્માત્ મરિયમ્ નામધેયા તસ્યા ભગિની યીશો: પદસમીપ ઉવવિશ્ય તસ્યોપદેશકથાં શ્રોતુમારેભે | 40 કિન્તુ મર્થા નાનાપરિચર્યાયાં વ્યગ્રા બભૂવ તસ્માદ્દેતોસ્તસ્ય સમીપમાગત્ય બભાષે; હે પ્રભો મમ ભગિની કેવલં મમોપરિ સર્વકર્મણાં ભારમ્ અર્પિતવતી તત્ર ભવતા કિષ્ત્રિદપિ ન મનો નિધીયતે કિમ? મમ સાહાય્યં કર્તુ ભવાન્ તામાદિશતુ | 41 તતો યીશુ: પ્રત્યુવાય હે મર્થે હે મર્થે, ત્વં નાનાકાર્યેષુ ચિન્તિતવતી વ્યગ્રા યાસિ, 42 કિન્તુ પ્રયોજનીયમ્ એકમાત્રમ્ આસ્તે | અપરઞ્ચ યમુત્તમં ભાગં કોપિ હર્તુ ન શકનોતિ સએવ મરિયમા વૃત: |

11 અનન્તરં સ કસ્મિંશ્ચિત્ સ્થાને પ્રાર્થયત તત્સમાપ્તૌ સત્યાં તસ્યૈક: શિષ્યસ્તં જગાદ હે પ્રભો યોહન્ યથા સ્વશિષ્યાન્ પ્રાર્થયિતુમ્ ઉપદિષ્ટવાન્ તથા ભવાનાપ્યસ્માન્ ઉપદિશતુ | 2 તસ્માત્ સ કથયામાસ, પ્રાર્થનકાલે યૂયમ્ ઇત્યં કથયધ્વં, હે અસ્માકં સ્વર્ગસ્થપિતસ્તવ નામ પૂજ્યં ભવતુ; તવ રાજત્વં ભવતુ; સ્વર્ગે યથા તથા પૃથિવ્યામપિ તવેચ્છયા સર્વ્ય ભવતુ | 3 પ્રત્યહમ્ અસ્માકં પ્રયોજનીયં ભોજ્યં દેહિ | 4 યથા વયં સર્વાન્ અપરાધિન: ક્ષમામહે તથા ત્વમપિ પાપાન્યસ્માકં ક્ષમસ્વ | અસ્માન્ પરીક્ષાં માનય કિન્તુ પાપાત્મનો રક્ષ | 5 પશ્ચાત્ સોપરમપિ કથિતવાન્ યદિ યુષ્માકં કસ્યચિદ્ બન્યુસ્તિષ્ઠતિ નિશીથે ચ તસ્ય સમીપં સ ગત્વા વદતિ, 6 હે બન્ધો પથિક એકો બન્ધુ મમ નિવેશનમ્ આયાત: કિન્તુ તસ્યાતિથ્યં કર્તુ મમાન્તિકે કિમપિ નાસ્તિ, અતએવ પૂપત્રયં મહ્યમ્ ઋણં દેહિ; 7 તદા સ યદિ ગૃહમઘ્યાત્ પ્રતિવદતિ માં મા ક્લિલશાન, ઇદાનીં દ્વારં રુદ્ધં શયને મયા સહ બાલકાશ્ચ તિષ્ઠન્તિ તુભ્યં દાતુમ્ ઉત્થાતું ન શકનોમિ, 8 તર્હિ યુષ્માનહં વદામિ, સ યદિ મિત્રતયા તસ્મૈ કિમપિ દાતું નોત્તિષ્ઠતિ તથાપિ વારં વારં પ્રાર્થનાત ઉત્થાપિત: સન્ યસ્મિન્ તસ્ય પ્રયોજનં તદેવ દાસ્યતિ | 9 અત: કારણાત્ કથયામિ, યાચધ્વં તતો યુષ્મભ્યં દાસ્યતે, મૃગયધ્વં તત ઉદેશં પ્રાપ્સ્યથ, દ્વારમ્ આહત તતો યુષ્મભ્યં દ્વારં મોક્ષ્યતે | 10 યો યાયતે સ પ્રાપ્નોતિ, યો મૃગયતે સ એવોદેશં પ્રાપ્નોતિ, યો દ્વારમ્ આહન્તિ તદર્થં દ્વારં મોચ્યતે | 11 પુત્રેણ પૂપે યાયિતે તસ્મૈ પાષાણં દદાતિ વા મસ્ત્યે યાયિતે તસ્મૈ સર્પ દદાતિ 12 વા આણે યાયિતે તસ્મૈ વૃશ્ચિકં દદાતિ યુષ્માકં મધ્યે ક એતાદૃશ: પિતાસ્તે? 13 તસ્માદેવ યૂયમભદ્રા અપિ યદિ સ્વસ્વબાલકેભ્ય ઉત્તમાનિ દ્રવ્યાણિ દાતું જાનીથ તર્હસ્માકં સ્વર્ગસ્થ: પિતા નિજયાચકેભ્ય: કિં પવિત્રમ્ આત્માનં ન દાસ્યતિ? 14 અનન્તરં યીશુના કર્માચ્ચિદ્ એકસ્મિન્ મૂકભૂતે ત્યાજિતે સતિ સ ભૂતત્યક્તો માનુષો વાક્યં વક્તુમ્ આરેભે; તતો લોકા: સકલા આશ્ચર્ય મેનિરે | 15 કિન્તુ તેષાં કેચિદ્દ્યુ જ્ઞનોયં બાલસિબૂબા અર્થાદ્ ભૂતરાજેન ભૂતાન્ ત્યાજયતિ | 16 તં પરીક્ષિતું કેચિદ્ આકાશીયમ્ એકં ચિદ્દં દર્શયિતું તં પ્રાર્થયાઞ્ચકિરે | 17 તદા સ તેષાં મન:કલ્પનાં જ્ઞાત્વા કથયામાસ, કસ્યચિદ્ રાજ્યસ્ય લોકા યદિ પરસ્પરં વિરુન્ધન્તિ તર્હિ તદ્ રાજ્યમ્ નશ્યતિ; કેચિદ્ ગૃહસ્થા યદિ પરસ્પરં વિરુન્ધન્તિ તર્હિ તેપિ નશ્યન્તિ | 18 તથૈવ શૈતાનપિ સ્વલોકાન્ યદિ વિરુણદ્ધિ તદા તસ્ય રાજ્યં કથં સ્થાસ્યતિ? બાલસિબૂબાહં ભૂતાન્ ત્યાજયામિ યૂયમિતિ વદથ | 19 યદહં બાલસિબૂબા ભૂતાન્ ત્યાજયામિ તર્હિ યુષ્માકં

सन्तानाः केन त्याज्यन्ति? तस्मात् तत्रेव कथाया अतस्या विचारयितारो भविष्यन्ति। 20 किन्तु यद्यत् एवम् एवम् पराङ्मणे
 भूतान् त्याज्यामि तर्हि युष्माकं निकटम् एवम् एवम् उपतिष्ठति। 21 अलवान् पुमान् सुसज्जमानो यतिकालं
 निजद्वारिकां रक्षति ततिकालं तस्य द्रव्यं निरुपद्रवं तिष्ठति। 22 किन्तु तस्माद् अधिकबलः कश्चिदागत्य यदि तं जयति तर्हि येषु
 शस्त्रास्त्रेषु तस्य विश्वास आसीत् तानि सर्वान्नि हत्वा तस्य द्रव्याणि गृह्णाति। 23 अतः कारणाद् यो मम सपक्षो न स
 विपक्षः, यो मया सह न संगृह्णाति स विकिरति। 24 अपरत्र अमेध्यभूतो मानुषस्यान्तर्निर्गत्य शुष्कस्थाने भ्रान्त्वा विश्रामं
 भृगयते किन्तु न प्राप्य वदति मम यस्माद् गृह्णाद् आगतोऽं पुनस्तद् गृहं परावृत्त्य यामि। 25 ततो गत्वा तद् गृहं माञ्जितं
 शोभितञ्च दृष्ट्वा 26 तत्क्षणात् अपगत्य स्वस्मादपि दुर्भर्तनीन् अपरान् सप्तभूतान् सङ्गनयति ते य तद्गृहं पविश्य निवसन्ति।
 तस्मात् तस्य मनुष्यस्य प्रथमदशात् शेषदशा दुःखतरा भवति। 27 अस्याः कथायाः कथनकाले जनतामध्यस्था कायिन्नारी
 तमुच्यैःस्वर्ं प्रोवाय, या योषित् त्वां गर्भोऽधारयत् स्तन्यमपाययञ्च सैव धन्या। 28 किन्तु सौकथयत् ये परमेश्वरस्य कथां
 श्रुत्वा तदनुग्रहम् आचरन्ति तत्रेव धन्याः। 29 ततः परं तस्यान्तिके बहुलोकानां समागमे जाते स वस्तुमारेभे, आधुनिका
 दुष्टलोकानिर्द्दुष्टमिच्छन्ति किन्तु यूनरभविष्यद्वादिनिर्द्दुष्टं विनान्यत् किञ्चिच्चिह्नं तान् न दर्शयिष्यते। 30 यूनस् तु यथा
 नीनिवीयलोकानां समीपे चिह्नरूपो भवति तथा विद्यमानलोकानाम् अेषां समीपे मनुष्यापुत्रोपि चिह्नरूपो भविष्यति। 31
 विचारसमये एतान्नीनलोकानां प्रातिकूल्येन दक्षिणदेशीया राज्ञी प्रोत्थाय तान् दक्षिणः करिष्यति, यतः सा राज्ञी सुलेमान
 उपदेशकथां श्रोतुं पृथिव्याः सीमात आगच्छत् किन्तु पश्यत सुलेमानोपि गुरुतर अको जनोंऽस्मिन् स्थाने विद्यते। 32 अपरत्र
 विचारसमये नीनिवीयलोका अपि वर्तमानकालिकानां लोकानां वैपरीत्येन प्रोत्थाय तान् दक्षिणः करिष्यन्ति, यतो हेतोस्ते
 यूनसो वाक्यात् सितानि परिवर्तयामासुः किन्तु पश्यत यूनसोतिगुरुतर अको जनोंऽस्मिन् स्थाने विद्यते। 33 प्रदीपं प्रज्वाल्य
 द्रोणस्याधः कुत्रापि गुप्तस्थाने वा कोपि न स्थापयति किन्तु गृहप्रवेशित्यो दीप्तिं दातं दीपाधारोपर्य्येव स्थापयति। 34 एतस्य
 प्रदीपश्चास्तस्मादेव यक्षु र्दि प्रसन्नं भवति तर्हि तव सर्वशरीरं दीप्तिमद् भविष्यति किन्तु यक्षु र्दि मलीमसं तिष्ठति तर्हि
 सर्वशरीरं सान्धकारं स्थास्यति। 35 अस्मात् कारणात् तवान्तःस्थं ज्योति र्थान्धकारमयं न भवति तदर्थं सावधानो भव।
 36 यतः शरीरस्य कुत्राप्यंशे सान्धकारे न जाते सर्वं यदि दीप्तिमत् तिष्ठति तर्हि तुल्यं दीप्तिदायिप्रोज्ज्वलन् प्रदीप एव
 तव सर्वशरीरं दीप्तिमद् भविष्यति। 37 अतस्त्वथायाः कथनकाले द्विरुच्येको भेजनाय तं निमन्त्रयामास, ततः स गत्वा
 भोक्तुम् उपविवेश। 38 किन्तु भोजनात् पूर्वं नामाङ्गीत् अतद् दृष्ट्वा स द्विरुच्यार्थं भेने। 39 तदा प्रभुस्तं प्रोवाय
 यूयं द्विरुशिलोकाः पानपात्राणां भोजनपात्राणाञ्च बहिः परिष्कुरुथ किन्तु युष्माकमन्त दौरात्त्यै र्दुष्कियाभिश्च परिपूर्णां
 तिष्ठति। 40 हे सर्वे निर्बाधा यो बहिः ससर्जं स अत्र किमन्त न ससर्जं? 41 तत अत्र युष्माभिरन्तःकरां (एवम् एवम्)
 निवेद्यतां तस्मिन् कृते युष्माकं सर्वान्नि शुचितां यास्यन्ति। 42 किन्तु अन्त द्विरुशिगाणा यूयं न्यायम् एवम् एवम् प्रेम य परित्यज्य
 पोदिनाया अरुदादीनां सर्वेषां शाकानाञ्च दशमांशान् दत्त्वा किन्तु प्रथमं पालयित्वा शेषस्यालङ्घनं युष्माकम् उचितमासीत्।
 43 हा हा द्विरुशिनी यूयं भजनगेहे प्रोच्यसासने आपात्रेषु य नमस्कारेषु प्रीयध्वे। 44 वत कपटिनोऽध्यापकाः द्विरुशिनश्च
 लोकायत् श्मशानम् अनुपलभ्य तदुपरि गच्छन्ति यूयम् तादृगप्रकाशितश्मशानवाद् भवथ। 45 तदानीं व्यवस्थापकानाम्
 अका यीशुभवत्, हे उपदेशक वाक्येनेदृशेनास्मास्वपि दोषम् आरोपयसि। 46 ततः स उवाच, हा हा व्यवस्थापका
 यूयम् मानुषाणाम् उपरि दुःसहान् भारान् न्यस्यथ किन्तु स्वयम् अकाङ्गुल्यापि तान् भारान् न स्पृशथ। 47 अन्त युष्माकं
 पूर्वपुरुषा यान् भविष्यद्वादिनोऽवधिपुस्तेषां श्मशानानि यूयं निर्माथ। 48 तेनैव यूयं स्वपूर्वपुरुषाणां कर्माणि संमन्ध्वे
 तदेव सप्रमाणां कुरुथ य, यतस्ते तानवधिषुः यूयं तेषां श्मशानानि निर्माथ। 49 अतत्रेव एवम् एवम् शास्त्रे प्रोक्तमस्ति
 तेषामन्तिके भविष्यद्वादिनः प्रेरितांश्च प्रेषयिष्यामि ततस्ते तेषां कांश्चन उनिष्यन्ति कांश्चन ताडिष्यन्ति। 50 अतस्मात्
 कारणात् डाबिलः शोषितपातमारभ्य मन्दिरयज्ञवेधो र्मध्ये एतस्य सिम्बरियस्य रक्तपातपर्यन्तं 51 जगतः सृष्टिमारभ्य
 पृथिव्यां भविष्यद्वादिनां यतिरक्तपाता जातास्ततीनाम् अपराधदादा अेषां वर्तमानलोकानां भविष्यन्ति, युष्मानं निश्चितं
 वदामि सर्वे दादा वंशस्यास्य भविष्यन्ति। 52 हा हा व्यवस्थापका यूयं ज्ञानस्य कुञ्जिकां हत्वा स्वयं न प्रविष्टा ये प्रवेष्टुञ्च
 प्रयासिनस्तानपि प्रवेष्टुं वारितवन्तः। 53 एतं कथाकथनाद् अध्यापकाः द्विरुशिनश्च सतर्काः 54 सन्तस्तमपवदितुं तस्य कथाया
 दोषं धर्तमिच्छन्तो नानाप्यानकथनाय तं प्रवर्तयितुं कोपयितुञ्च प्रारम्भे।

12 तदानीं लोकाः सङ्घं सङ्घस्य आगत्य समुपस्थितास्तत ऐकैको ऽन्येषामुपरि पतितुम् उपयङ्मये; तदा यीशुः शिष्यान्
 ब्रामाषे, यूयं द्विर्शुशानां किण्वदुपकापटये विशेषेण सावधानास्तिष्ठत | 2 यतो यन्न प्रकाशयिष्यते तदार्यन्नं वस्तु
 किमपि नास्ति; तथा यन्न ज्ञास्यते तद् गुप्तं वस्तु किमपि नास्ति | 3 अन्धकारे तिष्ठन्तो याः कथा अकथयत ताः सर्वाः कथा
 दीप्तौ श्रोष्यन्ते निर्जने कर्णे य एदकथयत गृहपृष्ठात् तत् प्रचारयिष्यते | 4 हे बन्धवो युष्मानं वदामि, ये शरीरस्य नाशं विना
 किमप्यपरं कर्तुं न शक्नुवन्ति तेभ्यो मा भैष्ट | 5 तर्हि कस्माद् भेतव्यम् एत्यं वदामि, यः शरीरं नाशयित्वा नरकं निक्षेप्तुं
 शक्नोति तस्मादेव भयं कुरुत, पुनरपि वदामि तस्मादेव भयं कुरुत | (Geenna g1067) 6 पञ्च यटकपक्षिणः किं द्वाभ्यां
 ताम्रभण्डाभ्यां न विक्रीयन्ते? तथापीश्वरस्तेषाम् ऐकमपि न विस्मरति | 7 युष्माकं शिरःकेशा अपि गणितः सन्ति तस्मात्
 मा विभीत बहुयटकपक्षिभ्योपि यूयं बहुमूल्याः | 8 अपरं युष्मत्स्य कथयामि यः कश्चिन् मानुषाणां साक्षान् मां स्वीकरोति
 मनुष्यपुत्रं ईश्वरदूतानां साक्षात् तं स्वीकरिष्यति | 9 किन्तु यः कश्चिन्मानुषाणां साक्षान्मां अस्वीकरोति तम् ईश्वरस्य दूतानां
 साक्षाद् अहम् अस्वीकरिष्यामि | 10 अन्यस्य यः कश्चिन् मनुजसुतस्य निन्दाभावेन काञ्चित् कथां कथयति तस्य तत्पापस्य
 भोग्यं भविष्यति किन्तु यदि कश्चित् पवित्रम् आत्मानं निन्दति तर्हि तस्य तत्पापस्य भोग्यं न भविष्यति | 11 यदा लोका
 युष्मान् भोजनगणं विचारकर्तुराज्यकर्तृणां सम्भुभञ्जनेष्यन्ति तदा केन प्रकारेण किमुत्तरं वदिष्यथ किं कथयिष्यथ येत्यत्र मा
 चिन्तयत; 12 यतो युष्माभिर्यद् यद् वक्तव्यं तत् तस्मिन् समयमेव पवित्र आत्मा युष्मान् शिक्षयिष्यति | 13 ततः परं
 जनतामध्यस्थः कश्चिज्जनस्तं जगाद् हे गुरो मया सङ् पैतृकं धनं विभक्तुं मम भ्रातरमाज्ञापयतु भवान् | 14 किन्तु स
 तमवदत् हे मनुष्य युवयो विचारं विभाज्य कर्तुं मां को नियुक्तवान्? 15 अनन्तरं स लोकानवदत् लोभे सावधानाः सतर्काश्च
 तिष्ठत, यतो बहुसम्पत्तिप्राप्त्या मनुष्यस्यायुर् न भवति | 16 पश्चाद् दृष्टान्तकथामुत्थाप्य कथयामास, ऐकस्य धनिनो भूमौ
 बहुनि शस्यानि जातानि | 17 ततः स मनसा चिन्तयित्वा कथयाम्ब्रवूय ममैतानि समुत्पन्नानि द्रव्याणि स्थापयितुं स्थानं
 नास्ति किं करिष्यामि? 18 ततोवदद् एतं करिष्यामि, मम सर्व्वभाण्डागाराणि भङ्ग्या बृहद्भाण्डागाराणि निर्माय तन्मध्ये
 सर्व्वङ्गलानि द्रव्याणि य स्थापयिष्यामि | 19 अपरं निजमनो वदिष्यामि, हे मनो बहुवत्सराथं नानाद्रव्याणि सञ्चितानि सन्ति
 विश्रामं कुरु भुङ्क्त्वा पीत्वा कीतुकञ्च कुरु | किन्तीश्वरस्तम् अवदत्, 20 रे निर्बोध अध रात्रौ तव प्राणस्तत्तो नेष्यन्ते तत
 अेतानि यानि द्रव्याणि त्ययासादितानि तानि कस्य भविष्यन्ति? 21 अतएव यः कश्चिद् ईश्वरस्य समीपे धनसञ्चयमकृत्वा
 केवलं स्वनिक्कटे सञ्चयं करोति सोपि तादृशः | 22 अथ स शिष्येभ्यः कथयामास, युष्मानं वदामि, किं षादिष्यामः? किं
 परिधास्यामः? एत्युक्त्वा ज्वनस्य शरीरस्य यार्थं चिन्तां मा कार्ष्ण | 23 भक्ष्याज्ज्वनं भूषणार्यशरीरञ्च श्रेष्ठं भवति | 24
 काकपक्षिणां कार्यं विचारयत, ते न वपन्ति शस्यानि य न छिन्दन्ति, तेषां भाण्डागाराणि न सन्ति कोषाश्च न सन्ति,
 तथापीश्वरस्तेभ्यो भक्ष्याणि ददाति, यूयं पक्षिभ्यः श्रेष्ठतरा न किं? 25 अपरञ्च भावयित्वा निजायुषः क्षणमात्रं वर्द्धयितुं
 शक्नोति, अतादृशो लार्को युष्माकं मध्ये कीदृशः? 26 अतएव क्षुद्रं कार्यं साधयितुम् असमर्था यूयम् अन्यस्मिन् कार्यं कुतो
 भावयथ? 27 अन्यस्य काम्पिलपुष्पं कथं वर्द्धते तदापि विचारयत, तत् कञ्चन श्रमं न करोति तन्तूश्च न जनयति किन्तु
 युष्मत्स्य यथार्थं कथयामि सुलेभान् बह्वैश्वर्यान्वितोपि पुष्पस्यास्य सदृशो विभूषितो नासीत् | 28 अध क्षेत्रे वर्त्तमानं
 श्वश्रूल्ल्यां क्षेप्यमानं यत् तृणं, तस्मै यदीश्वर एतं भूषयति तर्हि हे अल्पप्रत्ययिनो युष्मान किं परिधापयिष्यति? 29
 अतएव किं षादिष्यामः? किं परिधास्यामः? अतएव मा येष्टव्यं मा सिंहध्वञ्ज | 30 जगतो देवार्थका अेतानि सर्वाणि
 येष्टन्ते; अेषु वस्तुषु युष्माकं प्रयोजनमास्ते एति युष्माकं पिता जानाति | 31 अतएवेश्वरस्य राज्यार्थं सयेष्टा भवत तथा
 कृते सर्वाण्येतानि द्रव्याणि युष्मत्स्य प्रदायिष्यन्ते | 32 हे क्षुद्रमेघप्रज यूयं मा भैष्ट युष्मत्स्य राज्यं दातुं युष्माकं पितुः
 सम्भतिरस्ति | 33 अतएव युष्माकं या या सम्पत्तिरस्ति तां तां विक्रीय वितरत, यत् स्थानं यौरा नागच्छन्ति, कीटाश्च न
 क्षाययन्ति तादृशे स्वर्गे निजार्थम् अजरे सम्पुटके ऽक्षयं धनं सञ्चिनुत य; 34 यतो यत्र युष्माकं धनं वर्त्तते तत्रेव युष्माकं मनः |
 35 अपरञ्च यूयं प्रदीपं ज्वालयित्वा बद्धकटयस्तिष्ठत; 36 प्रभु विवाहदागत्य यदैव द्वारमाहन्ति तदैव द्वारं भोगयितुं यथा
 भृत्या अपेक्ष्य तिष्ठन्ति तथा यूयमपि तिष्ठत | 37 यतः प्रभुरागत्य यान् दासान् सयेतनान् तिष्ठतो द्रक्ष्यति तत्रेव धन्याः;
 अं युष्मान् यथार्थं वदामि प्रभुस्तान् भोजनार्थम् उपवेश्य स्वयं बद्धकटिः समीपमेत्य परिवेशयिष्यति | 38 यदि द्वितीये
 तृतीये वा प्रदरे समागत्य तथैव पश्यति, तर्हि तत्रेव दासा धन्याः | 39 अपरञ्च कस्मिन् क्षणे यौरा आगमिष्यन्ति एति
 यदि गृहपति ज्ञातुं शक्नोति तदावश्यं ज्ञान् निजगृहे सन्धिं कर्त्तयितुं वारयति यूयमेतद् वित | 40 अतएव यूयमपि

सज्जमानान्तिष्ठत यतो यस्मिन् क्षाणे तं नाप्रेक्षध्वे तस्मिन्नेव क्षाणे मनुष्यपुत्र आगमिष्यति। 41 तदा पितरः पप्रच्छ, हे प्रभो भवान् किमस्मान् उद्दिश्य किं सर्वान् उद्दिश्य दृष्टान्तकथामिमां वदति? 42 ततः प्रभुः प्रोवाच, प्रभुः समुचितकाले निजपरिवारार्थं भोज्यपरिवेषणाय यं तत्पटे नियोजयति तादृशो विश्वास्थ्यो बोद्धा कर्माधीशः कोस्ति? 43 प्रभुरागत्य यम् अतादृशे कर्माणि प्रवृत्तं द्रक्षति सञ्जये दासो धन्यः। 44 अहं युष्मान् यथार्थं वदामि स तं निजसर्वस्वस्याधिपतिं करिष्यति। 45 किन्तु प्रभुर्विलम्बेनागमिष्यति, एति विचिन्त्य स दासो यद्दि तदन्यदासीदासान् प्रहर्तुम् भोक्तुं पातुं महितुञ्च प्रारभते, 46 तर्हि यदा प्रभुं नापेक्षिष्यते यस्मिन् क्षाणे सोऽयेतनश्च स्थास्यति तस्मिन्नेव क्षाणे तस्य प्रभुरागत्य तं पदभ्रष्टं कृत्वा विश्वासहीनैः सह तस्य अंशं निरूपयिष्यति। 47 यो दासः प्रभेराज्ञां ज्ञात्वापि सज्जितो न तिष्ठति तदाज्ञानुसारेण य कार्थ्यं न करोति सोनेकान् प्रहारान् प्राप्स्यति; 48 किन्तु यो जनोऽज्ञात्वा प्रहाराहं कर्म करोति सोऽल्पप्रहारान् प्राप्स्यति। यतो यस्मै बाहुल्येन दत्तं तस्मादेव बाहुल्येन ग्रीडिष्यते, मानुषा यस्य निकटे बाहु समर्पयन्ति तस्माद् बाहु याचन्ते। 49 अहं पृथिव्याम् अनैक्यरूपं वह्नि निक्षेपनुम् आगतोस्मि, स येद्द एदानीमेव प्रज्वलति तत्र मम का यिन्ता? 50 किन्तु येन मज्जनेनाहं मग्नो भविष्यामि यावत्कालं तस्य सिद्धिर्न भविष्यति तावदहं कतिकष्टं प्राप्स्यामि। 51 मेलनं कर्तुं जगद् आगतोस्मि यूयं किमित्थं बोधध्वे? युष्मान् वदामि न तथा, किन्त्वहं मेलनाभावं कर्तुम् आगतोस्मि। 52 यस्मादेतत्कालमारभ्य अेकत्रस्थपरिजनानां मध्ये पञ्चजनाः पृथग् भूत्वा त्रयो जना द्वयोर्जनयोः प्रतिकूलौ द्वौ जनौ य त्रयाणां जनानां प्रतिकूलौ भविष्यन्ति। 53 पिता पुत्रस्य विपक्षः पुत्रश्च पितुर्विपक्षो भविष्यति माता कन्याया विपक्षा कन्या य मातुर्विपक्षा भविष्यति, तथा श्वश्रुर्बध्वा विपक्षा बधूश्च श्वश्र्वा विपक्षा भविष्यति। 54 स लोकेभ्योपरमपि कथयामास, पश्चिमदिशि मेघोद्गमं दृष्ट्वा यूयं ङाद् वदथ वृष्टिर्भविष्यति ततस्तथैव जायते। 55 अपरं दक्षिणतो वायौ वाति सति वदथ निदाघो भविष्यति ततः सोपि जायते। 56 रे रे कपटिन आकाशस्य भूम्याश्च लक्षणां बोद्धुं शक्नुथ, 57 किन्तु कालस्यास्य लक्षणां कुतो बोद्धुं न शक्नुथ? यूयञ्च स्वयं कुतो न न्याष्यं विचारयथ? 58 अपरञ्च विवादिना साद्भिर्विचारयितुः समीपं गच्छन् पथि तस्माद्द्वारं प्राप्नुं यतस्व नोयेत् स त्वां धृत्वा विचारयितुः समीपं नयति। विचारयिता यद्दि त्वां प्रहर्तुः समीपं समर्पयति प्रहर्ता त्वां कारायां बध्नाति 59 तर्हि त्वामहं वदामि त्वया निःशेषं कर्पकैषु न परिशोधितेषु त्वं ततो मुक्तिं प्राप्नुं न शक्यसि।

13 अपरञ्च पीलातो येषां गालीलीयानां रक्तानि बलीनां रक्तैः सङ्गमिष्यत् तेषां गालीलीयानां वृत्तान्तं कतिपयजना उपस्थाप्य यीशवे कथयामासुः। 2 ततः स प्रत्युवाच तेषां लोकानाम् अतादृशी दुर्गतिर्घटिता तत्कारणाद् यूयं किमन्येभ्यो गालीलीयेभ्योप्यधिकपापिनस्तान् बोधध्वे? 3 युष्मानहं वदामि तथा न किन्तु मनःसु न परावर्तितेषु यूयमपि तथा नक्ष्यथ। 4 अपरञ्च शीलोलानाम् उच्यगृहस्य पतनाद् येऽष्टादशजना मृतास्ते धिःशालमि निवासिसर्वलोकैभ्योऽधिकपराधिनिः किं यूयमित्थं बोधध्वे? 5 युष्मानहं वदामि तथा न किन्तु मनःसु न परिवर्तितेषु यूयमपि तथा नक्ष्यथ। 6 अनन्तरं स एमां दृष्टान्तकथामकथयद् अेको जनो द्राक्षाक्षेत्रमध्य अेकमुडुम्बरवृक्षं रोपितवान्। पश्चात् स आगत्य तस्मिन् इलानि गवेषयामास, 7 किन्तु इलाप्राप्तेः कारणाद् उद्यानकारं भृत्यं जगाद्, पश्य वत्सरत्रयं यावदागत्य अेतस्मिन्मुडुम्बरतरौ क्षवान्यन्विच्छामि, किन्तु नैकमपि प्रभोमि तरुरयं कुतो वृथा स्थानं व्याप्य तिष्ठति? अंनं छिन्धि। 8 ततो भृत्यः प्रत्युवाच, हे प्रभो पुनर्वर्षमेकं स्थातुम् आदिश; अेतस्य मूलस्य यत्तुर्द्विषु भनित्वाहम् आलवालं स्थापयामि। 9 ततः इलितुं शक्नोति यद्दि न इलति तर्हि पश्चात् छेत्यसि। 10 अथ विश्रामवारे भजनगेढे यीशुरुपदिशति 11 तस्मिन् समये भूतग्रस्तत्वात् कुण्डलभूयाष्टादशवर्षाणि यावत् केनाप्युपायेन ऋजुर्भवितुं न शक्नोति या दुर्बला स्त्री, 12 तां तत्रोपस्थितां विलोक्य यीशुस्तामाहूय कथितवान् हे नारि तव दौर्बल्यात् त्वं मुक्ता भव। 13 ततः परं तस्या गात्रे उस्तार्पणमात्रात् सा ऋजुर्भूत्वेश्वरस्य धन्यवाहं कर्तुमारेभे। 14 किन्तु विश्रामवारे यीशुना तस्याः स्वास्थ्यकारणाद् भजनगेढस्याधिपतिः प्रकृत्य लोकान् उवाच, षट्सु दिनेषु लोकैः कर्म कर्तव्यं तस्माद्देतोः स्वास्थ्यार्थं तेषु दिनेषु आगच्छत, विश्रामवारे मागच्छत। 15 तदा पभुः प्रत्युवाच रे कपटिनो युष्माकम् अेकैको जनो विश्रामवारे स्वीयं स्वीयं वृषभं गर्हभं वा बन्धनान्भोजयित्वा जलं पाययितुं किं न नयति? 16 तर्हाष्टादशवत्सरान् यावत् शैताना बद्धा एव्वाहीमः सन्ततिरियं नारी किं विश्रामवारे न भोजयितव्या? 17 अेषु वाक्येषु कथितेषु तस्य विपक्षाः सलज्जा जाताः किन्तु तेन कृतसर्वमहाकर्मकारणात् लोकनिवहः सानन्डोऽभवत्। 18 अनन्तरं सोवदद् ईश्वरस्य राज्ञ्यं कस्य सदृशं? केन तद्गुप्यास्यामि? 19 यत् सर्षपबीजं गृहीत्वा कश्चिज्जन उद्यान उपेतवान् तद् बीजमङ्कुरितं सत् महावृक्षोऽजायत, ततस्तस्य शाखासु विहायसीयविहगा आगत्य न्युषुः, तद्राज्यं तादृशेन सर्षपबीजेन तुल्यं। 20 पुनः कथयामास, ईश्वरस्य

राज्यं कस्य सदृशं वद्विष्यामि? यत् किञ्चिदं काचित् स्त्री गृहीत्वा द्रोणराजपरिमितगोधूमयूर्णेषु स्थापयामास, 21 ततः क्रमेण तत् सर्वगोधूमयूर्णं व्याप्नोति, तस्य किञ्चिदस्य तुल्यम् एश्वरस्य राज्यं | 22 ततः स यिज्ञेशालभंगरं प्रति यात्रां कृत्वा नगरे नगरे ग्रामे ग्रामे समुपदिशन् जगाम | 23 तदा कश्चिज्जन्तस्तं पप्रच्छ, हे प्रभो किं केवलम् अल्पे लोकाः परित्रास्यन्ते? 24 ततः स लोकान् उवाच, संकीर्णद्वारेण प्रवेष्टुं यतध्वं, यतोऽहं युष्मान् वदामि, बलवः प्रवेष्टुं येष्टिष्यन्ते किन्तु न शक्यन्ति | 25 गृहपतिनोत्थाय द्वारे रुद्धे सति यदि यूयं बलिः स्थित्वा द्वारमाहृत्य वदथ, हे प्रभो हे प्रभो अस्मत्कारणाद् द्वारं भोग्यतु, ततः स एति प्रतिवक्ष्यति, यूयं कुत्रत्या लोका एत्यहं न जानामि | 26 तदा यूयं वद्विष्यथ, तव साक्षाद् वयं भोजनं पानञ्च कृतवन्तः, त्वञ्चास्माकं नगरस्य पथि समुपदिष्टवान् | 27 किन्तु स वक्ष्यति, युष्मानहं वदामि, यूयं कुत्रत्या लोका एत्यहं न जानामि; हे दुराचारिणो यूयं मत्तो दूरीभवत | 28 तदा एध्र्वाहीमं एरुडाकं याकूभञ्ज सर्वव्यविष्यद्वादिनश्च एश्वरस्य राज्यं प्राप्तान् स्वांश्च बलिष्कृतान् दृष्ट्वा यूयं रोदनं एनैर्नैतधर्षणैराञ्च करिष्यथ | 29 अपरञ्च पूर्वपश्चिमदक्षिणोत्तरदिग्बन्धो लोका आगत्य एश्वरस्य राज्ये निवस्यन्ति | 30 पश्यतेत्यं शेषीया लोका अत्रा भविष्यन्ति, अत्रीया लोकाश्च शेषा भविष्यन्ति | 31 अपरञ्च तस्मिन् दिने क्रियन्तः द्विज्ञशिन आगत्य यीशुं प्रोयुः, बहिर्यच्छ, स्थानादस्मात् प्रस्थानं कुरु, हेरोद् त्वां जिघांसति | 32 ततः स प्रत्यवोयत् पश्यताध श्वश्च भूतान् विहाय रोगिणोऽरोगिणः कृत्वा तृतीयैर्हि सेत्स्यामि, कथामेतां यूयमित्वा तं भूरिमायं वदत | 33 तत्राप्यध श्वः परश्वश्च मया गमनागमने कर्तव्ये, यतो हेतो र्धिज्ञेशालभो बलिः कुत्रापि कोपि भविष्यद्वादी न धानिष्यते | 34 हे यिज्ञेशालम् हे यिज्ञेशालम् त्वं भविष्यद्वादिनो हंसि तवान्तिके प्रेरितान् प्रस्तरैर्भारयसि य, यथा कुक्कुटी निजपक्षाधः स्वशावकान् संगृह्णाति, तथाहमपि तव शिशून् संग्रहीतुं कतिवारान् अयच्छं किन्तु त्वं नैच्छः | 35 पश्यत युष्माकं वासस्थानानि प्रोच्छिधमानानि परित्यक्तानि य भविष्यन्ति; युष्मानहं यथार्थं वदामि, यः प्रभो नान्मागच्छति स धन्य एति वायं यावत्कालं न वद्विष्यथ, तावत्कालं यूयं मां न द्रक्ष्यथ |

14 अनन्तरं विश्रामवारे यीशौ प्रधानस्य द्विज्ञशिनो गृहे भोक्तुं गतवति ते तं वीक्षितुम् आरेभिरे | 2 तदा जलोदरी तस्य सम्भुपे स्थितः | 3 ततः स व्यवस्थापकान् द्विज्ञशिनश्च पप्रच्छ, विश्रामवारे स्वास्थ्यं कर्तव्यं न वा? ततस्ते किमपि न प्रत्यूयुः | 4 तदा स तं रोगिणं स्वस्थं कृत्वा विससर्ज; 5 तानुवाच य युष्माकं कस्ययिद् गृह्णो वृषभो वा येद् गत्तं पतति तर्हि विश्रामवारे तत्क्षाणं स किं तं नोत्थापयिष्यति? 6 ततस्ते कथाया अेतस्याः किमपि प्रतिवक्तुं न शेकुः | 7 अपरञ्च प्रधानस्थानमनोनीतत्वकराणं विलोक्य स निमन्त्रितान् अेतदुपदेशकथां जगाद, 8 त्वं विवाहादिभोज्येषु निमन्त्रितः सन् प्रधानस्थाने मोपावेक्षीः | त्वतो गौरवान्वितनिमन्त्रितजन आयाते 9 निमन्त्रयितागत्य मनुष्यायैतस्मै स्थानं देहीति वाक्यं येद् वक्ष्यति तर्हि त्वं सङ्कुचितो भूत्वा स्थान एतरस्मिन् उपवेष्टुम् उधंस्यसि | 10 अस्मात् कारणादेव त्वं निमन्त्रितो गत्वाऽप्रधानस्थाने उपविश, ततो निमन्त्रयितागत्य वद्विष्यति, हे बन्धो प्रोच्यस्थानं गत्वोपविश, तथा सति भोजनोपविष्टानां सडलानां साक्षात् त्वं मान्यो भविष्यसि | 11 यः कश्चित् स्वमुन्नमयति स नमयिष्यते, किन्तु यः कश्चित् स्वं नमयति स उन्नमयिष्यते | 12 तदा स निमन्त्रयितारं जनमपि जगाद, मध्याह्ने रात्रौ वा भोज्ये कृते निजबन्धुगाणो वा भ्रातृगाणो वा ज्ञातिगाणो वा धनिगाणो वा समीपवासिगाणो वा अेतान् न निमन्त्रय, तथा कृते येत् ते त्वां निमन्त्रयिष्यन्ति, तर्हि परिशोधो भविष्यति | 13 किन्तु यदा भोज्यं करोषि तदा दरिद्रशुष्ककरभञ्जान् न निमन्त्रय, 14 तत आशिषं लप्स्यसे, तेषु परिशोधं कर्तुमशक्नुवत्सु श्मशानाद्बर्भिकानामुत्थानकाले त्वं इलां लप्स्यसे | 15 अनन्तरं तां कथां निशम्य भोजनोपविष्टः कश्चित् कथयामास, यो जन एश्वरस्य राज्ये भोक्तुं लप्स्यते सअेव धन्यः | 16 ततः स उवाच, कश्चित् जनो रात्रौ भोज्यं कृत्वा बडून् निमन्त्रयामास | 17 ततो भोजनसमये निमन्त्रितलोकान् आह्वातुं दासद्वारा कथयामास, अधद्रव्याणि सर्वाणि समासादितानि सन्ति, यूयमागच्छत | 18 किन्तु ते सर्वे अेकेके एलं कृत्वा क्षमां प्रार्थयाञ्चक्रिरे | प्रथमो जनः कथयामास, क्षेत्रमेकं क्रीतवानहं तदेव द्रष्टुं मया गन्तव्यम्, अतअेव मां क्षन्तुं तं निवेदय | 19 अन्यो जनः कथयामास, दशवृषानहं क्रीतवान् तान् परीक्षितुं यामि तस्मादेव मां क्षन्तुं तं निवेदय | 20 अपरः कथयामास, व्यूढवानहं तस्मात् कारणाद् यातुं न शक्नोमि | 21 पश्चात् स दासो गत्वा निजप्रभोः साक्षात् सर्ववृत्तान्तं निवेदयामास, ततोसौ गृहपतिः कुपित्वा स्वदासं यत्जहार, त्वं सत्वरं नगरस्य सन्निवेशान् मागंश्च गत्वा दरिद्रशुष्ककरभञ्जान् अत्रानय | 22 ततो दासोऽवदत्, हे प्रभो भवत आज्ञानुसारेणाक्रियत तथापि स्थानमस्ति | 23 तदा प्रभुः पुनर् दासायाकथयत्, राजपथान् वृक्षमूलानि य यात्वा मदीयगृहपूरणार्थं लोकानागन्तुं प्रवर्तय | 24 अहं युष्मत्स्यं कथयामि, पूर्वनिमन्त्रितानमेकीपि ममास्य रात्रिभोज्यस्यास्वाहं न प्राप्स्यति | 25 अनन्तरं बहुषु

लोकेषु यीशोः पश्चाद् व्रजितेषु सत्सु स व्याघृद्य तेभ्यः कथयामास, 26 यः कश्चिन्मम समीपम् आगत्य स्वस्य माता पिता पत्नी सन्ताना ब्रातरो भगिन्यो निजप्राणश्च, अतेभ्यः सर्वेभ्यो मध्यधिकं प्रेम न करोति, स मम शिष्यो भवितुं न शक्यति | 27 यः कश्चित् स्वीयं कुशं वडन् मम पश्चान्न गच्छति, सोऽपि मम शिष्यो भवितुं न शक्यति | 28 दुर्गनिर्माणे कतिव्ययो भविष्यति, तथा तस्य समाप्तिकरणार्थं सम्पत्तिरस्ति न वा, प्रथममुपविश्य अतन् गणयति, युष्माकं मध्य अतादृशः कोऽस्ति? 29 नोयेद् भित्तिं कृत्वा शेषे यदि समापयितुं न शक्यति, 30 तर्हि मानुषोयं नियेतुम् आरभत समापयितुं नाशकनोत्, एति व्याहृत्य सर्वे तमुपडसिष्यन्ति | 31 अपरञ्च भिन्नभूपतिना सड युद्धं कर्तुम् उद्यम्य दशसडसाणि सैन्यानि गृहीत्वा विंशतिसडसेः सैन्यैः सडितस्य समीपवासिनः सम्भुषं यातुं शक्यामि न वेति प्रथमं उपविश्य न विचारयति अतादृशो भूमिपतिः कः? 32 यदि न शकनोति तर्हि रिपावतिदूरे तिष्ठति सति निजदूतं प्रेष्य सन्धिं कर्तुं प्रार्थयति | 33 तद्दद युष्माकं मध्ये यः कश्चिन्मम मर्धं सर्वस्वं लातुं न शकनोति स मम शिष्यो भवितुं न शक्यति | 34 लवणम् उत्तमम् एति सत्यं, किन्तु यदि लवणस्य लवणत्वम् अपगच्छति तर्हि तत् कथं स्वादुयुक्तं भविष्यति? 35 तद भूम्यर्थम् आलवालराश्यर्थमपि भद्रं न भवति; लोकास्तद् बहिः क्षिपन्ति | यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु |

15 तदा करसञ्चायिनः पापिनश्च लोका उपदेशकथां श्रोतुं यीशोः समीपम् आगच्छन् | 2 ततः द्विरुशिन उपाध्यायाश्च विवदमानाः कथयामासुः अेष मानुषः पापिभिः सड प्राणं कृत्वा तैः सार्द्धं भुङ्क्ते | 3 तदा स तेभ्य एषां दृष्टान्तकथां कथितवान्, 4 कस्यचित् शतमेषेषु तिष्ठन् तेषामेकं स यदि हारयति तर्हि मध्येप्रान्तरम् अकोनशतमेषान् विहाय हारितमेषस्य उद्देशप्राप्तिपर्यन्तं न गवेषयति, अतादृशो लोको युष्माकं मध्ये क आस्ते? 5 तस्योद्देशं प्राप्य हृष्टमानस्तं स्कन्धे निधाय स्वस्थानम् आनीय बन्धुबान्धवसमीपवासिन आडूय वक्ति, 6 हारितं मेषं प्राप्नोऽम् अतो डेतो र्भया सार्द्धम् आनन्दत | 7 तद्ददं युष्मान् वदामि, येषां मनःपरावर्तनस्य प्रयोजनं नास्ति, तादृशैकोनशतधार्मिककारणान् य आनन्दस्तस्माद् अकस्य मनःपरिवर्तनः पापिनः कारणान् स्वर्गे डधिकानन्दो जायते | 8 अपरञ्च दशानां रुष्यभारडानाम् अकभारडे हारिते प्रदीपं प्रज्वाल्य गृहं सम्भार्य तस्य प्राप्तिं यावद् यत्नेन न गवेषयति, अतादृशी योषित् कारते? 9 प्राप्ते सति बन्धुबान्धवसमीपवासिनीराडूय कथयति, हारितं रुष्यभारडं प्राप्ताडं तस्मादेव मया सार्द्धम् आनन्दत | 10 तद्ददं युष्मान् व्याहरामि, अडेन पापिना मनसि परिवर्तिते, ईश्वरस्य दूतानां मध्येभ्यानन्दो जायते | 11 अपरञ्च स कथयामास, कस्यचिद् द्वौ पुत्रावास्तां, 12 तयोः कनिष्ठः पुत्रः पित्रे कथयामास, डे पितस्तव सम्पत्त्या यमंशं प्राप्स्याम्यडं विभज्य तं डेडि, ततः पिता निर्जां सम्पत्तिं विभज्य ताभ्यां डदौ | 13 कतिपयात् कालात् परं स कनिष्ठपुत्रः समस्तं धनं संगृह्य दूरदेशं गत्वा दुष्टायरणेन सर्व्वां सम्पत्तिं नाशयामास | 14 तस्य सर्वधने व्ययं गते तद्देशे मडादुर्भिक्षं बभूव, ततस्तस्य दैन्यदशा भवितुम् आरेभे | 15 ततः परं स गत्वा तद्देशीयं गृहस्थमेकम् आश्रयत; ततः सतं शूकरव्रजं यारयितुं प्रान्तरं प्रेषयामास | 16 केनापि तस्मै भक्ष्यादानात् स शूकरडलवल्डेन पिथिण्डपूरणं ववाञ्छ | 17 शेषे स मनसि येतनां प्राप्य कथयामास, ड मम पितुः समीपे कति कति वेतनभुजो दासा यथेष्टं ततोऽधिकञ्च भक्ष्यं प्राप्नुवन्ति किन्त्वडं क्षुधा मुमुर्षुः | 18 अडमुत्थाय पितुः समीपं गत्वा कथामेतां वडिष्यामि, डे पितर् ईश्वरस्य तव य विरुद्धं पापमकरवम् 19 तव पुत्रएति विष्यातो भवितुं न योग्योऽस्मि य, मां तव वैतनिकं दासं कृत्वा स्थापय | 20 पश्चात् स उत्थाय पितुः समीपं जगाम; ततस्तस्य पितातिदूरे तं निरीक्ष्य दयाञ्चक्रे, धावित्वा तस्य कण्ठं गृहीत्वा तं युयुम्भ य | 21 तदा पुत्र उवाच, डे पितर् ईश्वरस्य तव य विरुद्धं पापमकरवं, तव पुत्रएति विष्यातो भवितुं न योग्योऽस्मि य | 22 किन्तु तस्य पिता निजदासान् आडिदेश, सर्व्वातमवस्त्राण्यानीय परिधापयतैनं डस्ते याङ्गुरीयकम् अर्पयत पादयोश्चोपानडौ समर्पयत; 23 पुष्टं गोवत्सम् आनीय मारयत य तं भुङ्क्त्वा वयम् आनन्दाम | 24 यतो मम पुत्रोयम् अम्रियत पुनरञ्जुवीद् हारितश्च लब्धोभूत् ततस्त आनन्दितुम् आरेभिरे | 25 तडकाले तस्य ज्येष्ठः पुत्रः क्षेत्र आसीत् | अथ स निवेशनस्य निकटं आगच्छन् नृत्यानां वाधानाञ्च शब्दं श्रुत्वा 26 दासानाम् अेकम् आडूय पप्रच्छ, किं कारणमस्य? 27 ततः सोवाडीत्, तव ब्रातागमत्, तव तातश्च तं सुशरीरं प्राप्य पुष्टं गोवत्सं मारितवान् | 28 ततः स प्रकुप्य निवेशनान्तः प्रवेष्टुं न सम्भेने; ततस्तस्य पिता बडिरागत्य तं साधयामास | 29 ततः स पितरं प्रत्युवाच, पश्य तव काञ्चिदप्याङ्गां न विदंध्य बडून् वत्सरान् अडं त्वां सेवे तथापि मित्रैः सार्द्धम् उत्सवं कर्तुं कडापि छागमेकमपि मह्यं नाददाः | 30 किन्तु तव यः पुत्रो वेश्यागमनाडिभिस्तव सम्पत्तिम् अपव्ययितवान् तस्मिन्नागतमात्रे तस्यैव निमित्तं पुष्टं गोवत्सं

भारितवान् | 31 तदा तस्य पितावोयत्, हे पुत्र त्वं सर्व्वदा मया सहासि तस्मान् मम यधदास्ते तत्सर्व्वं तव | 32 किन्तु तवायं
 भ्राता मृतः पुनरञ्जवीद् ङारितश्च भूत्वा प्राप्तोभूत्, अतस्मात् कारणाद् उत्सवान्दौ कर्नुम् उचितमस्माकम् |

16 अपरञ्च यीशुः शिष्येभ्योऽन्याभेकां कथां कथयामास कस्यचिद् धनवतो मनुष्यस्य गृहकार्याधीशो सम्भत्तेरपव्ययेऽपवादिते
 सति 2 तस्य प्रभुस्तम् आडूय जगाद्, त्वयि यामिमां कथां शृणोमि सा कीदृशी? त्वं गृहकार्याधीशकर्मणो गणानां
 दर्शय गृहकार्याधीशपदे त्वं न स्थास्यसि | 3 तदा स गृहकार्याधीशो मनसा चिन्तयामास, प्रभु यद्दि मां गृहकार्याधीशपदाद्
 भ्रंशयति तर्हि किं करिष्येऽहं? मृदं भनितुं मम शक्ति नास्ति भिक्षितुञ्च लञ्जिष्येऽहं | 4 अतएव मयि गृहकार्याधीशपदात्
 व्युत्ते सति यथा लोका मह्यम् आश्रयं दास्यन्ति तदर्थं यत्कर्म मया करणीयं तन् निर्णयिते | 5 पश्चात् स स्वप्रभोरेकेकम्
 अधर्मात् आडूय प्रथमं पप्रच्छ, त्वत्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्? 6 ततः स उवाच, अकशताढकतैवानि; तदा गृहकार्याधीशः
 प्रोवाच, तव पत्रमानीय शीघ्रमुपविश्य तत्र पत्राशतं लिभ | 7 पश्चादन्यभेकं पप्रच्छ, त्वत्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्? ततः
 सोवादीद् अकशताढकगोधूमाः; तदा स कथयामास, तव पत्रमानीय अशीतिं लिभ | 8 तेनैव प्रभुस्तमयथार्थकृतम् अधीशं
 तद्भुद्धिनेपुण्यात् प्रशशंस; एत्थं दीप्तिरूपसन्तानेभ्य अतत्संसारस्य सन्ताना वर्तमानकालेऽधिकबुद्धिमन्तो भवन्ति | (aithon
 g165) 9 अतो वदामि यूयमध्ययथार्थेन धनेन मित्राणि लभध्वं ततो युष्मासु पदभ्रष्टेष्वपि तानि शिरकालम् आश्रयं दास्यन्ति | (aithonios
 g166) 10 यः कश्चित् क्षुद्रे कार्य्ये विश्वास्यो भवति स भवति कार्य्येऽपि विश्वास्यो भवति, किन्तु यः कश्चित् क्षुद्रे
 कार्य्येऽविश्वस्यो भवति स भवति कार्य्येऽविश्वस्यो भवति | 11 अतएव अथार्थेन धनेन यद्दि यूयमविश्वस्यो जातास्तर्हि
 सत्यं धनं युष्माकं करेषु कः समर्पयिष्यति? 12 यद्दि य परधनेन यूयम् अविश्वस्यो भवथ तर्हि युष्माकं स्वकीयधनं युष्मत्स्यं को
 दास्यति? 13 कोपि दास उभौ प्रभू सेवितुं न शक्नोति, यत अकस्मिन् प्रीयमाणोऽन्यस्मिन्प्रीयते यद्दा अकं जन् समादृत्य
 तदन्यं तुच्छीकरोति तद्द्व यूयमपि धनेश्वरी सेवितुं न शक्नुथ | 14 तदैताः सर्वाः कथाः श्रुत्वा लोभिक्षिरेऽशिनस्तमुपजडसुः | 15
 ततः स उवाच, यूयं मनुष्याणां निकटे स्वान् निर्दोषान् दर्शयथ किन्तु युष्माकम् अन्तःकरणादीश्वरो जानाति, यत् मनुष्याणाम्
 अति प्रशंस्यं तद् एश्वरस्य घृण्यं | 16 योऽन आगमनपर्य्यन्तं युष्माकं समीपं व्यवस्थाभविष्यद्वादिनां लोभानानि यासन् ततः
 प्रभूति एश्वरराज्यस्य सुसंवाहः प्रयति, अकेको लोकस्तन्मध्ये यत्नेन प्रविशति य | 17 वरं नभसः पृथिव्याश्च लोपो
 भविष्यति तथापि व्यवस्थाया अकबिन्दोरपि लोपो न भविष्यति | 18 यः कश्चित् स्वीयां भार्यां विहाय स्त्रियमन्यां विवडति
 स परदारान् गच्छति, यश्च ता त्यक्तां नारीं विवडति सोपि परदारान् गच्छति | 19 अकेको धनी मनुष्यः शुक्लानि सूक्ष्माणि
 वस्त्राणि पर्य्येधात् प्रतिदिनं परितोषरूपेणानुक्तापिवच्य | 20 सर्वाङ्गे क्षतयुक्त एलियासरनामा कश्चिद् दरिद्रस्तस्य धनवतो
 भोजनपात्रात् पतितम् उच्छिष्टं भोक्तुं वाञ्छन् तस्य द्वारे पतित्वातिष्ठत्; 21 अथ श्वान आगत्य तस्य क्षतान्यलिडन् |
 22 कियत्कालात्परं स दरिद्रः प्राणान् जडैः; ततः स्वर्गीयदूतास्तं नीत्वा एब्राहीमः कोऽ उपवेशयामासुः | 23 पश्चात् स
 धनवानपि ममार, तं श्मशाने स्थापयामासुश्च; किन्तु परलोकं स वेदनाकुलः सन् उर्द्ध्वां निरीक्ष्य बहुदूरं एब्राहीमं तत्कोऽ
 एलियासरञ्च विलोक्य रुवन्नुवाच; (Hades g86) 24 हे पितर एब्राहीमं अनुगृह्य अङ्गुल्यत्रभागं जले मञ्जयित्वा मम
 जिह्वां शीतलां कर्नुम् एलियासरं प्रेरय, यतो वह्निशिखातोऽहं व्यथितोस्मि | 25 तदा एब्राहीमं बभाषे, हे पुत्र त्वं ज्वन्
 सम्पदं प्राप्तवान् एलियासरस्तु विपदं प्राप्तवान् अतत् स्मर, किन्तु सम्प्रति तस्य सुभं तव य दुःखं भवति | 26 अपरमपि
 युष्माकम् अस्माकञ्च स्थानयो मध्ये भडद्विच्छेदोऽस्ति तत अतत्स्थानस्य लोकास्तत् स्थानं यातुं यद्दा तत्स्थानस्य लोका
 अतत् स्थानमायातुं न शक्नुवन्ति | 27 तदा स उक्तवान्, हे पितस्तर्हि त्वां निवेदयामि मम पितुर्गेहे ये मम पत्र भ्रातरः
 सन्ति 28 ते यथैतद् यातनास्थानं नायास्यन्ति तथा मन्त्राणां दातुं तेषां समीपम् एलियासरं प्रेरय | 29 तत एब्राहीम उवाच,
 भूसाभविष्यद्वादिनाञ्च पुस्तकानि तेषां निकटे सन्ति ते तद्वयनानि मन्यन्तां | 30 तदा स निवेदयामास, हे पितर एब्राहीमं न
 तथा, किन्तु यद्दि मृतलोकानां कश्चित् तेषां समीपं याति तर्हि ते मनांसि व्याघोटयिष्यन्ति | 31 तत एब्राहीम जगाद्, ते यद्दि
 भूसाभविष्यद्वादिनाञ्च वयनानि न मन्यन्ते तर्हि मृतलोकानां कस्मिंश्चिद् उचितेपि ते तस्य मन्त्राणां न मंस्यन्ते |

17 एतः परं यीशुः शिष्यान् उवाच, विघ्नैरवश्यम् आगन्तव्यं किन्तु विघ्ना येन घटिष्यन्ते तस्य दुर्गति भविष्यति | 2
 अतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अकस्यापि विघ्नजननात् काएठबद्धपेषणीकस्य तस्य सागरगाधजले मञ्जणं भद्रं | 3 यूयं स्वेषु
 सावधानास्तिष्ठत; तव भ्राता यद्दि तव किञ्चिद् अपराध्यति तर्हि तं तर्जय, तेन यद्दि मनः परिवर्तयति तर्हि तं क्षमस्व | 4

पुनरेकदिनमध्ये यदि स तव सप्तकृत्योऽपराध्यति किन्तु सप्तकृत्य आगत्य मनः परिवर्त्य मयापराद्धम् एति वदति तर्हि तं क्षमस्व | 5 तदा प्रेरिताः प्रभुम् अवदन् अस्माकं विश्वासं वर्द्धय | 6 प्रभुरुवाय, यदि युष्माकं सर्षपैकप्रमाणो विश्वासोस्ति तर्हि त्वं समूलमुत्पाटितो भूत्वा समुद्रे रोपितो भव कथायाम् अतस्याम् अंतद्दुःखमराय कथितायां स युष्माकमाज्ञावधो भविष्यति | 7 अपरं स्वदासे लवं वाडयित्वा वा पशून् चारयित्वा क्षेत्राद् आगते सति तं वदति, अेहि भोक्तुमुपविश, युष्माकम् अतादृशः कोस्ति? 8 वरञ्च पूर्वं मम भाधमासाध यावद् भुञ्जे पिवामि य तावद् बद्धकटिः परिचर पश्चात् त्वमपि भोक्ष्यसे पास्यसि य कथामीदृशीं किं न वक्ष्यति? 9 तेन दासेन प्रभोराज्ञानुज्ञे कर्मणि कृते प्रभुः किं तस्मिन् बाधितो जातः? नेत्थं बुध्यते मया | 10 एत्थं निज्ञपितेषु सर्वकर्मसु कृतेषु सन्तु यूयमपीदं वाक्यं वदथ, वयम् अनुपकारिणो दासा अस्माभिर्घट्कर्तव्यं तन्मात्रमेव कृतं | 11 स चिञ्जालमि यात्रां कुर्वन् शोमिरोऽगालीव्रप्रदेशमध्येन गच्छति, 12 अतर्हि कुत्रसिद् ग्रामे प्रवेशमात्रे दशकुञ्चिनन्तं साक्षात् कृत्वा 13 दूरे तिष्ठन्त उच्ये वंक्तुमारेभिरे, हे प्रभो यीशो दयस्वास्मान् | 14 ततः स तान् दृष्ट्वा जगाद्, यूयं याजकानां समीपे स्वान् दर्शयत, ततस्ते गच्छन्तो रोगात् परिष्कृताः | 15 तदा तेषामेकः स्वं स्वस्थं दृष्ट्वा प्रोच्यैरीश्वरं धन्यं वदन् व्याघुट्यायातो यीशो गुंणाननुवदन् तय्यरणाधोभूमौ पपात; 16 स यासीत् शोमिरोऽगाली | 17 तदा यीशुश्चरवदत्, दशजनाः किं न परिष्कृताः? तहान्ये नवजनाः कुत्र? 18 ईश्वरं धन्यं वदन्तम् अंनं विदेशिनं विना कोप्यन्थो न प्राप्यत | 19 तदा स तमुवाय, त्वमुत्थाय याहि विश्वासस्ते त्वां स्वस्थं कृतवान् | 20 अथ कदेश्वरस्य राजत्वं भविष्यतीति द्विज्ञशिभिः पृष्टे स प्रत्युवाय, ईश्वरस्य राजत्वम् ऐश्वर्य्यदर्शनेन न भविष्यति | 21 अत अतस्मिन् पश्य तस्मिन् वा पश्य, एति वाक्यं लोका वक्तुं न शक्यन्ति, ईश्वरस्य राजत्वं युष्माकम् अन्तरेवास्ते | 22 ततः स शिष्यान् जगाद्, यदा युष्माभिर् मनुजसुतस्य दिनमेकं द्रष्टुम् वाञ्छिष्यते किन्तु न दर्शिष्यते, एदक्काल आयाति | 23 तदात्र पश्य वा तत्र पश्येति वाक्यं लोका वक्ष्यन्ति, किन्तु तेषां पश्चात् मा यात, मानुगच्छत य | 24 यतस्तद्दिद् यथाकाशैकदिश्युद्विद्य तदस्यामपि द्विशं व्याप्य प्रकाशते तद्दत् निजदिने मनुजसूनुः प्रकाशिष्यते | 25 किन्तु तत्पूर्वं तेनानेकानि दुःखानि भोक्तव्यान्येतद्वर्तमानलोकेश्च सोऽवज्ञातव्यः | 26 नोऽस्य विधमानकाले यथाभवत् मनुष्यसूनुः कालेपि तथा भविष्यति | 27 यावत्कालं नोऽहो मडापोतं नारोऽद् आप्ताविवाय्येत्थं सर्वं नानाशय्य तावत्कालं यथा लोका अबुञ्जतापिवन् व्यवहन् व्यवाह्यंश्च; 28 एत्थं लोटो वर्तमानकालेपि यथा लोका भोजनपानकयविकरपोऽगृहनिर्माणकर्मसु प्रावर्तन्त, 29 किन्तु यदा लोट् सिदोमो निर्जगाम तदा नभसः सगन्धकाग्निवृष्टिर् भूत्वा सर्वं व्यनाशयत् 30 तद्वन् मानवपुत्रप्रकाशदिनेपि भविष्यति | 31 तदा यदि कश्चिद् गृहोपरि तिष्ठति तर्हि स गृहमध्यात् किमपि द्रव्यमानेतुम् अवरुह्य नैतु; यश्च क्षेत्रे तिष्ठति सोपि व्याघुट्य नायातु | 32 लोटः पत्नीं स्मरत | 33 यः प्राणान् रक्षितुं चेष्टिष्यते स प्राणान् हारयिष्यति यस्तु प्राणान् हारयिष्यति सअेव प्राणान् रक्षिष्यति | 34 युष्मानं वग्मि तस्यां रात्रौ शय्यैकगतयो लोकेयोरेको धारिष्यते परस्त्यक्षयते | 35 स्त्रियौ युगपत् पेषणीं व्यावर्त्तयिष्यतस्तयोरेका धारिष्यते परात्यक्षयते | 36 पुरुषौ क्षेत्रे स्थास्यतस्तयोरेको धारिष्यते परस्त्यक्षयते | 37 तदा ते पप्रच्छुः, हे प्रभो कुत्रेत्थं भविष्यति? ततः स उवाय, यत्र शवस्तिष्ठति तत्र गृध्रा मिलन्ति |

18 अपरञ्च लोकेरकलान्तैर् निरन्तरं प्रार्थयितव्यम् एत्याशयेन यीशुना दृष्टान्त अेकः कथितः | 2 कुत्रचिन्नगरे कश्चित् प्राड्विवाक आसीत् स ईश्वरान्नाभिभेत्तु मानुषांश्च नामन्यत | 3 अथ तत्पुरवासिनी काश्चिद्विधवा तत्समीपमेत्य विवादिना सह मम विवाहं परिष्कुर्व्विति निवेदयामास | 4 ततः स प्राड्विवाकः कियद्दिनानि न तदङ्गीकृतवान् पश्चाच्चियेत्थं चिन्तयामास, यधपीश्वरान् भिभेमि मनुष्यान्पि न मन्ये 5 तथाप्येषा विधवा मां क्विलश्नाति तस्मादस्या विवाहं परिष्करिष्यामि नोयेत् सा सदागत्य मां व्यत्रं करिष्यति | 6 पश्चात् प्रभुरवदद् असावन्त्यायप्राड्विवाको यदाह तत्र मनो निधध्वं | 7 ईश्वरस्य ये ऽभिरुच्यितलोका दिवानिशं प्रार्थयन्ते स बहुदिनानि विलम्ब्यापि तेषां विवादान् किं न परिष्करिष्यति? 8 युष्मानं वदामि त्वरया परिष्करिष्यति, किन्तु यदा मनुष्यपुत्र आगमिष्यति तदा पृथिव्यां किमीदृशं विश्वासं प्राप्स्यति? 9 ये स्वान् धार्म्मिकान् ज्ञात्वा परान् तुच्छीकुर्व्वन्ति अेतादृग्भ्यः, कियद्दृग्भ्य एभं दृष्टान्तं कथयामास | 10 अेकः द्विज्ञश्चपरः करसञ्चायी द्वाविमौ प्रार्थयितुं मन्दिरे गतौ | 11 ततोऽसौ द्विज्ञश्चकपाश्वे तिष्ठन् हे ईश्वर अहमन्यलोकवत् लोठयितान्नायी पारदारिकश्च न भवामि अस्य करसञ्चायिनस्तुल्यश्च न, तस्मात्त्वां धन्यं वदामि | 12 सप्तसु दिनेषु दिनद्वयमुपवसामि सर्वसम्पत्तेर् ईशमांशं ददामि य, अेतत्कथां कथयन् प्रार्थयामास | 13 किन्तु स करसञ्चायि दूरे तिष्ठन् स्वर्गं द्रष्टुं नेच्छन् वक्षसि कराघातं कुर्वन् हे ईश्वर पापिष्ठं मां दयस्व, एत्थं प्रार्थयामास | 14 युष्मानं वदामि, तयोर्द्वयोर् मध्ये केवलः करसञ्चायी पुण्यवत्त्वेन गणितो निजगृहं जगाम,

यतो यः कश्चित् स्वमुन्नमयति स नामधिष्यते किन्तु यः कश्चित् स्वं नमयति स उन्नमधिष्यते। 15 अथ शिशूनां गात्रस्पर्शार्थं लोकास्तान् तस्य समीपमानिन्युः शिष्यास्तद् दृष्ट्वानेतृन् तर्जयामासुः, 16 किन्तु यीशुस्तानाडूय जगाद, मन्किटम् आगन्तुं शिशून् अनुजानीध्वं तांश्च मा वारयत; यत एश्वरराज्याधिकारिणो अेषां सदृशाः। 17 अहं युष्मान् यथार्थं वदामि, यो जनः शिशोः सदृशो भूत्वा एश्वरराज्यं न गृह्णाति स केनापि प्रकारेण तत् प्रवेष्टुं न शक्नोति। 18 अपरम् अेकीधिपतिस्तं पप्रच्छ, हे परमगुरु, अनन्तायुषः प्राप्तये मया किं कर्तव्यं? (aiōnios g166) 19 यीशुरुवाय, मां कुतः परमं वदसि? एश्वरं विना कोपि परमो न भवति। 20 परदारान् मा गच्छ, नरं मा जडि, मा योरय, मिथ्यासाक्ष्यं मा दैडि, मातरं पितरञ्च संभयस्व, अेता या आज्ञाः सन्ति तास्त्वं जानासि। 21 तदा स उवाय, बाल्यकालात् सर्व्या अेता आयरामि। 22 एति कथां श्रुत्वा यीशुस्तमवदत्, तथापि तवैकं कर्म्म न्यूनमास्ते, निजं सर्वस्वं विक्रीय हरिद्रेभ्यो वितर, तस्मात् स्वर्गं धनं प्राप्स्यसि; तत आगत्य ममानुगाभी भव। 23 किन्वेतां कथां श्रुत्वा सोधिपतिः शुशोय, यतस्तस्य बहुधनमासीत्। 24 तदा यीशुस्तमतिशोकान्वितं दृष्ट्वा जगाद, धनवताम् एश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दृष्टरः। 25 एश्वरराज्ये धनिनः प्रवेशात् सूयेश्छिद्रेण मडाङ्गस्य गमनागमने सुकरे। 26 श्रोतारः पप्रच्छुस्तर्दि केन परित्राणं प्राप्स्यते? 27 स उक्तवान्, यन् मानुषेणशक्यं तद् एश्वरेण शक्यं। 28 तदा पितर उवाय, पश्य वयं सर्वस्वं परित्यज्य तव पश्चाद्गामिनोऽभवाम। 29 ततः स उवाय, युष्मानहं यथार्थं वदामि, एश्वरराज्यार्थं गृहं पितरौ भ्रातृगणं जायां सन्तानांश्च त्यक्तवा। 30 एह काले ततोऽधिकं परकाले सन्तायुश्च न प्राप्स्यति लोक एदृशः कोपि नास्ति। (aiōn g165, aiōnios g166) 31 अनन्तरं स द्वादशशिष्यानाडूय भवाषे, पश्यत वयं यिऽत्रालभनगरं यामः, तस्मात् मनुष्यपुत्रे भविष्यद्वादिभिरुक्तं यदस्ति तदनुत्पं तं प्रति घटिष्यते; 32 वस्तुतस्तु सोऽन्यदेशीयानां हस्तेषु समर्पयिष्यते, ते तमुपलसिष्यन्ति, अन्यायमारिष्यन्ति तद्गुषि निष्ठेवं निक्षेप्यन्ति, कशाभिः प्रहत्य तं हनिष्यन्ति य, 33 किन्तु तृतीयदिने स श्मशानाद् उत्यास्यति। 34 अेतस्याः कथाया अभिप्रायं किञ्चिदपि ते बोद्धुं न शेकुः तेषां निकटेऽस्पष्टतवात् तस्यैतासां कथानाम् आशयं ते ज्ञातुं न शेकुश्च। 35 अथ तस्मिन् थिरीडोः पुरस्यान्तिकं प्राप्ते कश्चिदन्यः पथः पार्श्व उपाविश्य भिक्षाम् अकरोत् 36 स लोकसमूहस्य गमनशब्दं श्रुत्वा तत्कारणं पृष्टवान्। 37 नासरतीययीशुर्यातीति लोकेरुक्ते स उच्यैर्वक्तुमारेभे, 38 हे दायूदः सन्तान यीशो मां दयस्व। 39 ततोऽगामिनस्तं मौनी तिष्ठेति तर्जयामासुः किन्तु स पुनारुवन् उवाय, हे दायूदः सन्तान मां दयस्व। 40 तदा यीशुः स्थगितो भूत्वा स्वान्तिके तमानेतुम् आदिदेश। 41 ततः स तस्यान्तिकम् आगमत्, तदा स तं पप्रच्छ, त्वं किमिच्छसि? त्वदर्थमहं किं करिष्यामि? स उक्तवान्, हे प्रभोऽहं द्रष्टुं लभे। 42 तदा यीशुरुवाय, दृष्टिशक्तिं गृह्णाण तव प्रत्ययस्त्वां स्वस्वं कृतवान्। 43 ततस्तत्क्षणात् तस्य यक्षुषी प्रसन्ने; तस्मात् स एश्वरं धन्यं वदन् तत्पश्चाद् ययौ, तदालोक्य सर्वे लोका एश्वरं प्रशंसितुम् आरेभिरे।

19 यदा यीशु थिरीडोपुरं प्रविश्य तन्मध्येन गच्छंस्तदा 2 सक्येनामा करसञ्चायिनां प्रधानो धनवानेको 3 यीशुः कीदृगिति द्रष्टुं येष्टितवान् किन्तु अर्प्यत्वाल्लोकसंघमध्ये तददर्शनमप्राप्य 4 येन पथा स यास्यति तत्पथेऽत्रे धावित्वा तं द्रष्टुम् उडुम्बरतरुमारुरोह। 5 पश्चाद् यीशुस्तत्स्थानम् एत्वा उर्द्ध्वं विलोक्य तं दृष्ट्वावाहीत्, हे सक्ये त्वं शीघ्रमवरोह मयाध त्वद्रेहे वस्तव्यं। 6 ततः स शीघ्रमवरोह साह्वाहं तं जग्राह। 7 तद् दृष्ट्वा सर्वे विवदमाना वस्तुमारेभिरे, सोतिथित्वेन दृष्टलोकगूढं गच्छति। 8 किन्तु सक्येको एरुदायमानो वस्तुमारेभे, हे प्रभो पश्य मम या सम्पत्तिरस्ति तदद्दं हरिद्रेभ्यो ददे, अपरम् अन्यायं कृत्वा कस्मादपि यदि कदापि किञ्चित् मया गृहीतं तर्दि तस्यतुर्गुणं ददामि। 9 तदा यीशुस्तमुक्तवान् अयमपि एब्राहीमः सन्तानोऽतः कारणाद् अधास्य गूढे त्राणमुपस्थितं। 10 यद् हारितं तत् मृगयितुं रक्षितुञ्च मनुष्यपुत्र आगतवान्। 11 अथ स यिऽत्रालभः समीप उपातिष्ठद् एश्वरराजत्वस्यानुष्ठानं तदैव भविष्यतीति लोकेरुवभूयत, तस्मात् स श्रोतृभ्यः पुनर्दृष्टान्तकथाम् उत्याय कथयामास। 12 कोपि मडाल्लोकी निजार्थं राजत्वपदं गृहीत्वा पुनरागन्तुं दूरदेशं जगाम। 13 यात्राकाले निजान् दशदासान् आडूय दशस्वार्णमुद्रा दत्त्वा ममागमनपर्यन्तं वाणिज्यं कुरुतेत्यादिदेश। 14 किन्तु तस्य प्रजास्तमवज्ञाय मनुष्यमेनम् अस्माकमुपरि राजत्वं न कारयिव्याम एभां वार्तां तन्किटे प्रेरयामासुः। 15 अथ स राजत्वपदं प्रायागतवान् अेकेको जो भो वाणिज्येन किं लब्धवान् एति ज्ञातुं येषु दासेषु मुद्रा अर्पयत् तान् आडूयानेतुम् आदिदेश। 16 तदा प्रथम आगत्य कथितवान्, हे प्रभो तव तथैकया मुद्रया दशमुद्रा लब्धाः। 17 ततः स उवाय त्वमुत्तमो दासः स्वल्पेन विश्वास्यो जात एतः कारणात् त्वं दशनगराणाम् अधिपो भव। 18 द्वितीय आगत्य कथितवान्, हे प्रभो तवैकया मुद्रया पञ्चमुद्रा लब्धाः। 19 ततः स उवाय, त्वं पञ्चानां नगराणामधिपति भव। 20 ततोऽन्य आगत्य कथयामास, हे प्रभो पश्य तव

या मुद्रा अहं वस्त्रे बद्ध्वास्थापयंसेयं | 21 त्वं कृपाणो यन्नास्थापयस्तदपि गृह्णासि, यन्नावपस्तदेव यं छिनत्सि ततोऽहं त्वत्तो
भीतः | 22 तदा स जगाद, रे दृष्टदास तव वाक्येन त्वां द्रोषिणं करिष्यामि, यदहं नास्थापयं तदेव गृह्णामि, यदहं नावपत्र तदेव
छिनद्मि, अंतादृशः कृपाणोऽहमिति यदि त्वं जानासि, 23 तर्हि मम मुद्रा भण्डित्वा निकटे कुतो नास्थापयः? तथा कृतेऽहम् आगत्य
कुशीलेन सार्द्धं निजमुद्रा अप्रापस्यम् | 24 पश्चात् स समीपस्थानं जनान् आज्ञापयत् अस्मात् मुद्रा आनीय यस्य दशमुद्राः
सन्ति तस्मै दत्त | 25 ते प्रोयुः प्रभोऽस्य दशमुद्राः सन्ति | 26 युष्मानहं वदामि यस्याश्रये वद्धते ऽधिकं तस्मै दधिष्यते, किन्तु
यस्याश्रये न वद्धते तस्य यदहस्ति तदपि तस्मान् नाधिष्यते | 27 किन्तु ममाधिपतित्वस्य वशत्वे स्थातुम् असम्भन्मना
ये मम रिपवस्तानानीय मम समक्षं संहरत | 28 एत्युपदेशकथां कथयित्वा सोऽग्रः सन् धिःशालमपुरं ययौ | 29 ततो
वैत्कुगीवैथनीयाग्रामयोः समीपे जैतुनाद्रेरन्तिकम् एत्वा शिष्यद्वयम् एत्युक्त्वा प्रेषयामास, 30 युवामभुम् सम्भुष्यथाग्रामं
प्रविश्यैव यं कोपि मानुषः कदापि नारोहत् तं गर्हभशावकं बद्धं द्रक्ष्यथस्तं भोजयित्वानयतं | 31 तत्र कुतो भोजयथः? एति
येत् कोपि वक्ष्यति तर्हि वक्ष्यथः प्रभेरत्र प्रयोजनम् आस्ते | 32 तदा तौ प्ररितौ गत्वा तत्कथानुसारेण सर्व्वं प्राप्ताः | 33
गर्हभशावकभोजनकाले तत्त्वामिन उच्युः, गर्हभशावकं कुतो भोजयथः? 34 तावूयतुः प्रभोरत्र प्रयोजनम् आस्ते | 35 पश्चात् तौ
तं गर्हभशावकं यीशोरन्तिकमानीय तत्पृष्ठे निजवसनानि पातयित्वा तदुपरि यीशुमारोडयामासतुः | 36 अथ यात्राकाले लोकाः
पथि स्ववस्त्राणि पातयितुम् आरेभिरे | 37 अपरं जैतुनाद्रेरुपत्यकाम् एत्वा शिष्यसंघः पूर्व्वदृष्टानि मलकम्मणिं स्मृत्वा, 38
यो राजा प्रभो नान्मायाति स धन्यः स्वर्गं कुशलं सर्व्वोऽग्रे जयध्वनिं भवतु, कथामेतां कथयित्वा सानन्दम् उच्यैरीश्वरं धन्यं
वस्तुमारेभे | 39 तदा लोकारण्यमध्यस्थाः कियन्तः द्विःशिनस्तत् श्रुत्वा यीशुं प्रोयुः, हे उपदेशक स्वशिष्यान् तर्ज्य | 40 स
उवाच, युष्मानहं वदामि यधमी नीरवास्तिष्ठन्ति तर्हि पाषाणा उच्यैः कथाः कथयिष्यन्ति | 41 पश्चात् तत्पुरान्तिकमेत्य
तदवलोक्य साश्रुपातं जगाद, 42 हा हा येत् त्वमग्रेऽज्ञास्यथाः, तवास्मिन्नेव दिने वा यदि स्वमङ्गलम् उपाप्लव्यथाः,
तर्ह्युत्तमम् अवधिष्यत्, किन्तु क्षणस्मिन् तत्तव दृष्टेरगोरम् भवति | 43 त्वं स्वत्राणकाले न मनो न्यधत्वा एति हेतो र्यंकावे
तव रिपवस्तां यतुर्दक्षु प्राचीरेण वेष्टयित्वा रोत्स्यन्ति 44 बालकैः सार्द्धं भूमिसात् करिष्यन्ति य त्वन्मध्ये पाषाणैकोपि
पाषाणोपरि न स्थास्यति य, काल एदृश उपस्थास्यति | 45 अथ मध्येमन्दिरं प्रविश्य तत्रत्यान् कथिविक्रयिणो बहिष्कृत्यन् 46
अवदत् मद्गुप्तं प्रार्थनागृहमिति विपिरास्ते किन्तु यूयं तदेव यैराणां गृहं कुरुथ | 47 पश्चात् स प्रत्यहं मध्येमन्दिरम् उपदिदेश;
ततः प्रधानयाजका अध्यापकाः प्राचीनाश्रं तं नाशयितुं यियेष्टिरे; 48 किन्तु तदुपदेशे सर्व्वं लोका निविष्टयित्वाः स्थितारस्तात्
ते तत्कर्तुं नावकाशं प्रापुः |

20 अथैकदा यीशु मन्दिरं सुसंवाहं प्रचारयन् लोकानुपदिशति, अतर्हि प्रधानयाजका अध्यापकाः प्राञ्चत्र तन्तिकटमागत्य
पप्रच्छुः 2 कथाज्ञया त्वं कर्माण्येतानि करोषि? को वा त्वामाज्ञापयत्? तदस्मान् वद | 3 स प्रत्युवाच, तर्हि युष्मानपि
कथामेकां पृच्छामि तस्योत्तरं वदत | 4 योहंनो मज्जन्मम् एश्वरस्य मानुषाणां वाज्ञातो जातः? 5 ततस्ते मिथो विविच्य जगदुः,
यदीश्वरस्य वदामस्ताहं तं कुतो न प्रत्यैत स एति वक्ष्यति | 6 यदि मनुष्यस्येति वदामस्ताहं सर्व्वं लोका अस्मान् पाषाणै
र्दनिष्यन्ति यतो योहन् भविष्यद्वादीति सर्व्वं दृढं जानन्ति | 7 अतः अवे ते प्रत्युयुः कस्याज्ञया जातम् एति वस्तुं न शक्नुमः | 8
तदा यीशुवदत् तर्हि कथाज्ञया कर्माण्येतानि करोमीति य युष्मान् न वक्ष्यामि | 9 अथ लोकानां साक्षात् स एभं दृष्टान्तकथां
वस्तुमारेभे, कश्चिद् द्राक्षाक्षेत्रं कृत्वा तत् क्षेत्रं कृषीवलानां हस्तेषु समर्थं बद्धुकाकार्थं दूरदेशं जगाम | 10 अथ इलकाले इलानि
अदीतु कृषीवलानां समीपे दासं प्राण्डिणोत् किन्तु कृषीवलास्तं प्रहृत्य रिक्तहस्तं विससृजुः | 11 ततः सोधिपतिः पुनरन्यं दासं
प्रेषयामास, ते तमपि प्रहृत्य कुव्यवहृत्य रिक्तहस्तं विससृजुः | 12 ततः स तृतीयवारम् अन्यं प्राण्डिणोत् ते तमपि क्षताङ्गं कृत्वा
बहिर्निष्क्रिपुः | 13 तदा क्षेत्रपतिर्विचारयामास, ममेदानीं किं कर्तव्यं? मम प्रिये पुत्रे प्रहिते ते तमवश्यं दृष्ट्वा समादरिष्यन्ते |
14 किन्तु कृषीवलास्तं निरीक्ष्य परस्परं विविच्य प्रोयुः, अयमुत्तराधिकारी आगच्छतैनं हन्मस्ततोऽधिकारोऽस्माकं भविष्यति | 15
ततस्ते तं क्षेत्राद् बहिर्निपात्य जघ्नस्तस्मात् स क्षेत्रपतिस्तान् प्रति किं करिष्यति? 16 स आगत्य तान् कृषीवलान् एत्वा परेषां
हस्तेषु तत्क्षेत्रं समर्पयिष्यति; एति कथां श्रुत्वा ते ऽवदन् अंतादृशी घटना न भवतु | 17 किन्तु यीशुस्तानवलोक्य जगाद,
तर्हि, स्थपतयः करिष्यन्ति आवाणं यन्तु तुच्छकं | प्रधानप्रस्तारः कोणो स अवे हि भविष्यति | अतस्य शास्त्रीयवयनस्य
किं तात्पर्य्यं? 18 अपरं तत्पाषाणोपरि यः पतिष्यति स भक्ष्यते किन्तु यस्योपरि स पाषाणः पतिष्यति स तेन धूलिवयम्
यूष्णीं भविष्यति | 19 सोऽस्माकं विरुद्धं दृष्टान्तमिमं कथितवान् एति ज्ञात्वा प्रधानयाजका अध्यापकाश्च तदैव तं धर्तुं ववाञ्छुः

किन्तु लोकेभ्यो विभ्युः | 20 अतः अवे तं प्रति सतर्काः सन्तः कथं तद्वाक्यदोषं धृत्वा तं देशाधिपस्य साधुवेशधारिणश्चरान् तस्य समीपे प्रेषयामासुः | 21 तदा ते तं पप्रच्छुः, हे उपदेशक भवान् यथार्थं कथयन् उपदिशति, कमप्यनपेक्ष्य सत्यत्वेनेश्वरं मार्गमुपादिशति, वयमेतज्जानीमः | 22 कैसरराजाय करोस्माभिर्दियो न वा? 23 स तेषां वज्रं ज्ञात्वावदत् कुतो मां परीक्षध्वे? मां मुद्रामेकं दर्शयत | 24 एतं लिपिता मूर्तिरियं नाम य कस्य? तेऽवदन् कैसरस्य | 25 तदा स उवाच, तर्हि कैसरस्य द्रव्यं कैसराय दत्तः; एश्वरस्य तु द्रव्यमीश्वराय दत्तः | 26 तस्मान्त्वोक्तानां साक्षात् तत्कथायाः कमपि दोषं धर्तुमप्राप्य ते तस्योत्तराद् आश्चर्यं मन्यमाना मौनिनस्तस्थुः | 27 अपरञ्च श्मशानाद्दुत्थानानङ्गीकारिणां सिद्धकिनां कियन्तो जना आगत्य तं पप्रच्छुः, 28 हे उपदेशक शास्त्रे भूसा अस्मान् प्रतीति विलेप यस्य भ्राता भार्यायां सत्यां निःसन्तानो म्रियते स तज्जयां विवह्य तद्दंशम् उत्पादयिष्यति | 29 तथाय केचित् सप्त भ्रातर आसन् तेषां ज्येष्ठो भ्राता विवह्य निरपत्यः प्राणान् जहौ | 30 अथ द्वितीयस्तस्य जयां विवह्य निरपत्यः सन् ममार | तृतीयश्च तामेव व्युवाह; 31 एतं सप्त भ्रातरस्तामेव विवह्य निरपत्याः सन्तो मभ्युः | 32 शेषे सा स्त्री य ममार | 33 अतः अवे श्मशानाद्दुत्थानां कस्य सा भार्या भविष्यति? यतः सा तेषां सप्तानामेव भार्यासीत् | 34 तदा यीशुः प्रत्युवाच, अतस्य जगतो लोका विवहन्ति वाग्दत्ताश्च भवन्ति (aāṅṅ g165) 35 किन्तु ये तज्जगत्प्राप्तियोग्यत्वेन गणितां भविष्यन्ति श्मशानाद्योत्थास्यन्ति ते न विवहन्ति वाग्दत्ताश्च न भवन्ति, (aāṅṅ g165) 36 ते पुनर्न म्रियन्ते किन्तु श्मशानाद्दुत्थापिताः सन्त एश्वरस्य सन्तानाः स्वर्गीयदूतानां सद्गशाश्च भवन्ति | 37 अधिकन्तु भूसाः स्तम्भोपाध्याने परमेश्वर एवमादीम एश्वर एरुडाक एश्वर यादृबभ्रेश्वर एत्युक्त्वा मृतानां श्मशानाद् उत्थानस्य प्रमाणं विलेप | 38 अतः अवे य एश्वरः स मृतानां प्रभुर्न किन्तु ज्योतामेव प्रभुः, तन्निक्टे सर्वे ज्योतः सन्ति | 39 एति श्रुत्वा कियन्तोऽध्यापका ङियुः, हे उपदेशक भवान् भद्रं प्रत्युक्तवान् | 40 एतः परं तं किमपि प्रष्टुं तेषां प्रगल्भता नाभूत् | 41 पश्चात् स तान् उवाच, यः श्रीष्टः स दायूदः सन्तान अतो कथां लोकाः कथं कथयन्ति? 42 यतः मम प्रभुमिदं वाक्यमवदत् परमेश्वरः | तव शत्रून् हं यावत् पादपीठं करोमि न | तावत् कालं मदीये त्वं दक्षपार्ष्वं उपाविश | 43 एति कथां दायूद स्वयं गीतग्रन्थेऽवदत् | 44 अतः अवे यदि दायूद तं प्रभुं वदति, तर्हि स कथं तस्य सन्तानो भवति? 45 पश्चाद् यीशुः सर्वजानां कर्णगोचरे शिष्यानुवाच, 46 येऽध्यापका दीर्घपरिच्छदं परिधाय भ्रमन्ति, उट्टापणयोर्नमस्कारे भजनगोऽस्य प्रोच्यमाने भोजनगोऽस्य प्रधानस्थाने य प्रीयन्ते 47 विधवानां सर्वस्वं त्रसित्वा छलेन दीर्घकालं प्रार्थयन्ते य तेषु सावधाना भवत, तेषामुग्रदण्डो भविष्यति |

21 अथ धनिलोका भाण्डागारे धनं निक्षिपन्ति स तदेव पश्यति, 2 अतर्हि काश्चिद्दीना विधवा पण्डित्यं निक्षिपति तद् दृष्ट्वा | 3 ततो यीशुरुवाच युष्मानहं यथार्थं वदामि, एरिद्रेयं विधवा सर्वेभ्योऽधिकं न्यक्षोप्सीत्, 4 यतोऽन्ये स्वप्राज्यधनेभ्य एश्वराय किञ्चित् न्यक्षोप्सुः, किन्तु एरिद्रेयं विधवा दिनयापनार्थं स्वस्य यत् किञ्चित् स्थितं तत् सर्वं न्यक्षोप्सीत् | 5 अपरञ्च उत्तमप्रस्तरेऽरुत्सृष्ट्व्यैश्च मन्दिरं सुशोभतेतरां कैश्चिदित्युक्ते स प्रत्युवाच 6 यूयं यदिदं निययनं पश्यथ, अस्य पाषाणैकोप्यन्यपाषाणोपरि न स्थास्यति, सर्वे भूसाद्भविष्यन्ति कालोयमायाति | 7 तदा ते पप्रच्छुः, हे गुरो घटनेदृशी कदा भविष्यति? घटनाया अतस्यसञ्चिह्नं वा किं भविष्यति? 8 तदा स जगाह, सावधाना भवत यथा युष्माकं भ्रमं कोपि न जनयति, भीष्टोऽभित्युक्त्वा मम नाम्ना भवद उपस्थास्यन्ति स कालः प्रायेणोपस्थितः, तेषां पश्चान्मा गच्छत | 9 युद्धस्योपप्लवस्य य वार्तां श्रुत्वा मा शङ्कध्वं, यतः प्रथमम् अता घटना अवश्यं भविष्यन्ति किन्तु नापाते युगान्तो भविष्यति | 10 अपरञ्च कथयामास, तदा देशस्य विपक्षत्वेन देशो राज्यस्य विपक्षत्वेन राज्यम् उत्पास्यति, 11 नानास्थानेषु महाभूकम्पो दुर्भिक्षं मारी य भविष्यन्ति, तथा व्योमभण्डस्य भयङ्करदर्शनान्यश्चर्यलक्षणानि य प्रकाशयिष्यन्ते | 12 किन्तु सर्वसाभेतासां घटनानां पूर्वं लोका युष्मान् धृत्वा ताडयिष्यन्ति, भजनालये कारायाञ्च समर्पयिष्यन्ति मम नामकारणाद् युष्मान् भूपानां शासकानाञ्च सम्भुषं नेष्यन्ति य | 13 साक्ष्यार्थम् अतानि युष्मान् प्रति घटिष्यन्ते | 14 तदा किमुत्तरं वक्तव्यम् अतत् न यिन्तयिष्याम एति मनःसु निश्चितनुत् | 15 विपक्षा यस्मात् किमप्युत्तरम् आपत्तिञ्च कर्तुं न शक्यन्ति तादृशं वाक्पटुत्वं ज्ञानञ्च युष्मभ्यं दास्यामि | 16 किञ्च यूयं पित्रा मात्रा भ्रात्रा बन्धुना ज्ञात्वा कुटुम्बेन य परकरेषु समर्पयिष्यध्वे; ततस्ते युष्माकं कञ्चन कञ्चन घातयिष्यन्ति | 17 मम नाम्नः कारणात् सर्वे र्मनुष्ये र्मनुष्ये ऋतीयिष्यध्वे | 18 किन्तु युष्माकं शिरःकेशैकोपि न विनक्ष्यति, 19 तस्मादेव धैर्यमवलम्ब्य स्वस्वप्राणान् रक्षत | 20 अपरञ्च यिदृशालम्पुरं सैन्यवेष्टितं विलोक्य तस्योच्छिन्नतायाः समयः समीप एत्यवगमिष्यथ | 21 तदा यिद्धूदादेशस्था लोकाः पर्वतं पलायन्तां, ये य नगरे

तिष्ठन्ति ते देशान्तरं पलायन्ता, ये य ग्रामे तिष्ठन्ति ते नगरं न प्रविशन्तु, 22 यतस्तदा समुचितदण्डनाय धर्मपुस्तके यानि सर्वाणि विभितानि तानि सङ्गलानि भविष्यन्ति | 23 किन्तु या यास्तदा गर्भवत्यः स्तन्यदायश्च तामां दुर्गतिं भविष्यति, यत अंताल्लोकान् प्रति कोपो देशे य विषमदुर्गतिं घटिष्यते | 24 वस्तुतस्तु ते भङ्गधारपरिवृङ्गं लप्स्यन्ते बद्धाः सन्तः सर्वदेशेषु नाविष्यन्ते य किञ्चान्यदेशीयानां समयोपस्थितिपर्यन्तं धिदृशालम्पुरं तैः पदतलैर्दलविष्यते | 25 सूर्ययन्द्मक्षत्रेषु लक्षाणां भविष्यन्ति, भुवि सर्वदेशीयानां दुःखं यिन्ता य सिन्धौ वीथीनां तर्जनं गर्जनञ्च भविष्यन्ति | 26 भूभौ भाविघटनां यिन्तयित्वा मनुजा भियामृतकल्या भविष्यन्ति, यतो व्योममाण्डले तेजस्विनो द्योलायमाना भविष्यन्ति | 27 तदा पराक्रमेणा म्हातेजसा य मेघाङ्गं मनुष्यपुत्रम् आयान्तं द्रक्ष्यन्ति | 28 किन्त्वेतासां घटनाभारम्भे सति यूयं मस्तकान्त्युत्तोल्य उर्ध्वं द्रक्ष्यथ, यतो युष्माकं मुक्तेः कालः सविधो भविष्यति | 29 ततस्तनैतदृष्टान्तकथा कथिता, पश्यत उडुम्भरादिवृक्षाणां 30 नवीनपत्राणि ज्ञातानीति दृष्ट्वा निदायकाल उपस्थित एति यथा यूयं ज्ञातुं शक्नुथ, 31 तथा सर्वासामासां घटनाभारम्भे दृष्टे सतीश्वरस्य राज्ञं निकटम् एत्यपि ज्ञास्यथ | 32 युष्मानलं यथार्थं वदामि, विद्यमानलोकानामेषां गमनात् पूर्वम् अेतानि घटिष्यन्ते | 33 नभोभुवोर्लोपो भविष्यति मम वाक् तु कदापि लुप्तान् भविष्यति | 34 अतएव विषमाशनेन पानेन य सांभारिकयिन्ताभिश्च युष्माकं यितेषु मतेषु तद्दिनम् अस्माद् युष्मान् प्रति यथा नोपतिष्ठति तदर्थं स्वेषु सावधानास्तिष्ठत | 35 पृथिवीस्थसर्वलोकान् प्रति तद्दिनम् उन्माथ एव उपस्थास्यति | 36 यथा यूयम् अेतद्भाविघटना उत्तुं मनुजसुतस्य सम्भुषे संस्थातुञ्च योग्या भवथ कारणास्मात् सावधानाः सन्तो निरन्तरं प्रार्थयध्वं | 37 अपरञ्च स दिवा मन्दिरे उपदिश्य रायै जैतुनाद्रिं गत्वातिष्ठत | 38 ततः प्रत्यूषे लाडास्तकथां श्रोतुं मन्दिरे तदन्तिकम् आगच्छन् |

22 अपरञ्च किरणशून्यपूपोत्सवस्य काल उपस्थिते 2 प्रधानयाजका अध्यायकाश्च यथा तं ङ्न्तुं शक्नुवन्ति तथोपायाम् अयेष्टन् किन्तु लोकेभ्यो बिल्युः | 3 अतस्तिन् समये द्वादशशिष्येषु गणित षष्ठरियोतीयद्विमान् यो धिदृष्टस्तस्यान्तःकराणं शैतानाश्रितत्वात् 4 स गत्वा यथा यीशुं तेषां करेषु समर्पयितुं शक्नोति तथा मन्त्राणां प्रधानयाजकैः सेनापतिभिश्च सल यकार | 5 तेन ते तुष्टारस्तम्भे मुद्रां दातुं पणं यङ्कुः | 6 ततः सोऽङ्गीकृत्य यथा लोकानामगोचरे तं परकरेषु समर्पयितुं शक्नोति तथावाकाशं येष्टितुमारंभे | 7 अथ किरणशून्यपूपोत्सवदिने, अर्थात् यस्मिन् दिने निस्तारोत्सवस्य मेघो ङ्न्तव्यस्तस्मिन् दिने 8 यीशुः पितरं योडनञ्चाडूय जगाद, युवां गत्वास्माकं भोजनार्थं निस्तारोत्सवस्य द्रव्याण्यसाद्यतं | 9 तदा तौ पप्रच्छतुः कुयासाद्यवावो भवतः केच्छा? 10 तदा सोवादीत, नगरे प्रविष्टे कश्चिज्जलकुम्भमादाय युवां साक्षात् करिष्यति स यन्निवेशनं प्रविशति युवामपि तन्निवेशनं तत्पश्चादित्वा निवेशनपतिम् एति वाक्यं वदतं, 11 यत्रालं निस्तारोत्सवस्य भोज्यं शिष्यैः साद्धं भोक्तुं शक्नोमि सातिथिशाळा कुत्र? कथामिमां प्रभुस्त्वां पृच्छति | 12 ततः स जनो द्वितीयप्रकोष्ठीयम् अकं शस्तं कोष्ठे दर्शयिष्यति तत्र भोज्यमासाद्यतं | 13 ततस्तौ गत्वा तद्वाक्यानुसारेण सर्वं दृष्ट्वा तत्र निस्तारोत्सवीयं भोज्यमासाद्यमासतुः | 14 अथ काल उपस्थिते यीशु द्वादशभिः प्रेरितैः सल भोक्तुमुपविश्य कथितवान् 15 मम दुःखभोगात् पूर्वम् युभाभिः सल निस्तारोत्सवस्यैतस्य भोज्यं भोक्तुं मयातिवाञ्छा कृता | 16 युष्मान् वदामि, यावत्कालम् ईश्वरराज्ये भोजनं न करिष्ये तावत्कालम् एदं न भोक्ष्ये | 17 तदा स पानपात्रमादाय ईश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा तेभ्यो दत्त्वावदत्, एदं गृह्णीत यूयं विभज्य पिवत | 18 युष्मान् वदामि यावत्कालम् ईश्वरराज्यस्य संस्थापनं न भवति तावद् द्राक्षाङ्गलरसं न पास्यामि | 19 ततः पूषं गृहीत्वा ईश्वरगुणान् कीर्तयित्वा लडुक्ता तेभ्यो दत्त्वावदत्, युष्मदर्थं समर्पितं यन्मम वपुस्तद्विदं, अेतत् कर्म मम स्मरणार्थं कुरुध्वं | 20 अथ भोजनान्ते तादृशं पात्रं गृहीत्वावदत्, युष्मत्कृते पातितं यन्मम रक्तं तेन निर्णीतनवनियमत्रुषं पानपात्रमिदं | 21 पश्यत यो मां परकरेषु समर्पयिष्यति स मया सल भोजनासन उपविशति | 22 यथा निरूपितभास्ते तदनुसारेणा मनुष्यपुत्रस्य गतिं भविष्यति किन्तु यस्तं परकरेषु समर्पयिष्यति तस्य सन्तापो भविष्यति | 23 तदा तेषां को जन अेतत् कर्म करिष्यति तत् ते परस्परं प्रष्टुमारंभेरे | 24 अपरं तेषां को जनः श्रेष्ठत्वेन गाश्चिष्यते, अत्रार्थं तेषां विवादोभवत् | 25 अस्मात् कारणात् सोवदत्, अन्यदेशीयानां राजानः प्रजानामुपरि प्रभुत्वं कुर्वन्ति दारुणशासनं कृत्वापि ते भूपतित्वेन विष्याता भवन्ति य | 26 किन्तु युष्माकं तथा न भविष्यति, यो युष्माकं श्रेष्ठो भविष्यति स कनिष्ठवद् भवतु, यश्च मुष्यो भविष्यति स सेवकवद्भवतु | 27 भोजनोपविष्टपरिचारकयोः कः श्रेष्ठः? यो भोजनायोपविशति स किं श्रेष्ठो न भवति? किन्तु युष्माकं मध्येऽलं परिचारकएवास्मि | 28 अपरञ्च युयं मम परीक्षाकाले प्रथममारभ्य मया सल स्थिता 29 अेतत्कारणात् पित्रा यथा मदर्थं राज्यमेकं निरूपितं तथाऽमपि युष्मदर्थं राज्यं निरूपयामि | 30 तस्मान् मम राज्ये भोजनासने

य भोजनपाने करिष्यध्वे सिंहासनेषूपविश्य येस्त्रायेलीयानां द्वादशवंशानां विचारं करिष्यध्वे | 31 अपरं प्रभुरुवाय, हे शिमोन् पश्य तितउना धान्यानीव युष्मान् शैतान् यालयितुम् अय्यत्, 32 किन्तु तव विश्वासस्य लोपो यथा न भवति अतत् त्वदर्थं प्रार्थितं मया, त्वन्मनसि परिवर्तिते य ब्राह्मणं मनांसि स्थिरीकुरु | 33 तदा सोवदत्, हे प्रभोऽहं त्वया साद्धं कारं मृतिञ्च यातुं भञ्जितोस्मि | 34 ततः स उवाच, हे पितर त्वां वदामि, अध कृष्णुऽरवात् पूर्वं त्वं मत्परिचयं वात्रयम् अपह्नोष्यसे | 35 अपरं स पप्रच्छ, यदा मुद्रासम्पुटे आधपात्रं पादुकाञ्च विना युष्मान् प्राडिण्वं तदा युष्माकं कस्यापि न्यूनतासीत्? ते प्रोयुः कस्यापि न | 36 तदा सोवदत् किन्त्विदानीं मुद्रासम्पुटे आधपात्रं वा यस्यास्ति तेन तद्गृहीतव्यं, यस्य य कृपाणो नास्ति तेन स्ववस्त्रं विक्रीय स क्रेतव्यः | 37 यतो युष्मानहं वदामि, अपराधिजनैः साद्धं गणितः स भविष्यति | 38 तदा ते प्रोयुः प्रभो पश्य धर्मो कृपाणौ | ततः सोवदत् अतो यथेशौ | 39 अथ स तस्माद्बहिर्गत्वा स्वयारानुसारेण जैतुननामार्द्रिं जगाम शिष्याश्च तत्पश्चाद् ययुः | 40 तत्रोपस्थाय स तानुवाच, यथा परीक्षायां न पतथ तदर्थं प्रार्थयध्वं | 41 पश्चात् स तस्माद् अकशरक्षेपाद् बहिर्गत्वा जगानुनी पातयित्वा अतत् प्रार्थयाञ्चक्रे, 42 हे पित र्यदि त्वान् सम्मन्यते तर्हि कंसमेनं ममान्तिकाद् दूर्य किन्तु मद्विच्छानुत्तं न त्वद्विच्छानुत्तं भवतु | 43 तदा तस्मै शक्तिं दातुं स्वर्गीयदूतो दर्शनं ददौ | 44 पश्चात् सौत्यन्तं यातनया व्याकुलो भूत्वा पुनर्दृढं प्रार्थयाञ्चक्रे, तस्माद् बृहद्विच्छाणित्बिन्दव एव तस्य स्वेदबिन्दवः पृथिव्यां पतितुमारेभिरे | 45 अथ प्रार्थनात् उत्थाय शिष्याणां समीपमेत्य तान् मनोदुःखिनो निद्रितान् दृष्ट्वावदत् 46 कुतो निद्राथ? परीक्षायाम् अपतनार्थं प्रर्थयध्वं | 47 अतत्कथायाः कथनकाले द्वादशशिष्याणां मध्ये गणितो यिदूदानामा जनतासहितस्तेषाम् अत्रे यलित्वा यीशोश्चुम्बनार्थं तदन्तिकम् आययौ | 48 तदा यीशुरुवाच, हे यिदूदा किं युष्मन्नेन मनुष्यपुत्रं परकरेषु समर्पयसि? 49 तदा यद्दत् घटिष्यते तदनुमाय सङ्गिभिरुक्तं, हे प्रभो वयं किं भङ्गेन घातयिष्यामः? 50 तत अकः कर्वालेनाडत्य प्रधानयाजकस्य दासस्य दक्षिणं कर्णं चिच्छेत् | 51 अधूना निवर्त्सव्यं घृत्युक्त्वा यीशुस्तस्य श्रुतिं स्पृष्ट्वा स्वस्यं यकार | 52 पश्चाद् यीशुः समीपस्थान् प्रधानयाजकान् मन्दिरेस्य सेनापतीन् प्रायीनांश्च जगात्, यूयं कृपाणान् यर्षीश्च गृहीत्वा मां किं चोरं धर्तुमायाताः? 53 यदाहं युष्माभिः सह प्रतिदिनं मन्दिरेऽतिष्ठं तदा मां धर्तं न प्रवृत्ताः, किन्त्विदानीं युष्माकं समयोन्धकारस्य याधिपत्यमस्ति | 54 अथ ते तं धृत्वा मडायाजकस्य निवेशनं निन्युः | ततः पितरो दूरे दूरे पश्चादित्वा 55 बृहत्कोष्ठस्य मध्ये यत्राग्निं ज्वालयित्वा लोकाः समेत्योपविष्टास्तत्र तैः साद्धं उपविवेश | 56 अथ वह्निस्निधौ समुपवेशकाले कायिदासी मनो निविश्य तं निरीक्ष्यावदत् पुमानयं तस्य सङ्ग्रेऽस्थात् | 57 किन्तु स तद् अपह्नुत्वावादीत् हे नारि तमहं न परिचिनोमि | 58 क्षाणन्तरेऽन्यजनस्तं दृष्ट्वाभ्रवीत् त्वमपि तेषां निकरस्यैकज्जोसि | पितरः प्रत्युवाच हे नर नाहमस्मि | 59 ततः साद्धंएऽद्वयात् परं पुनरन्यो जनो निश्चित्य बभाषे, अेष तस्य सङ्गीति सत्यं यतोयं गावीलीयो लोकः | 60 तदा पितर उवाच हे नर त्वं यद् वदमि तदहं बोद्धुं न शक्नोमि, एति वाक्ये कथितमात्रे कुक्कुटो रुराव | 61 तदा प्रभुर्गत्वा व्याधुत्थ पितरे निरीक्षिते कृवाकुरवात् पूर्वं मां त्रिपह्नोष्यसे एति पूर्वोक्तं तस्य वाक्यं पितरः स्मृत्वा 62 बहिर्गत्वा मडाभेदेन यकृत् | 63 तदा यै र्यीशुर्धृत्स्ते तमुपस्य प्रदत्तुमारेभिरे | 64 वस्त्रेण तस्य दृशौ बद्ध्वा कपोले यपेटाघातं कृत्वा पप्रच्छुः, कस्ते कपोले यपेटाघातं कृतवान्? गणयित्वा तद् वद | 65 तदन्यत् तद्विरुद्धं बहुनिन्दावाक्यं वक्तुमारेभिरे | 66 अथ प्रभाते सति लोकप्राञ्चः प्रधानयाजका अध्यापकाश्च सभां कृत्वा मध्येसभं यीशुमानीय पप्रच्छुः, त्वम् अभिषिक्तोसि न वास्मान् वद | 67 स प्रत्युवाच, मया तस्मिन्नुक्तंऽपि यूयं न विश्वसिष्यथ | 68 कस्मिंश्चिद्वाक्ये युष्मान् पृष्टेऽपि मां न तद्गुत्तरं वक्ष्यथ न मां त्यक्ष्यथ य | 69 किन्त्वितः परं मनोजसुतः सर्वशक्तिमतं ईश्वरस्य दक्षिणे पार्श्वे समुपवेशयति | 70 ततस्ते पप्रच्छुः, तिह त्वमीश्वरस्य पुत्रः? स कथयामास, यूयं यथार्थं वदथ स अवाहं | 71 तदा ते सर्वे कथयामासुः, तिह साक्ष्येऽन्सस्मिन् अस्माकं किं प्रयोजनं? अस्य स्वमुभादेव साक्ष्यं प्राप्तम् |

23 ततः सभास्थाः सर्वलोकः उत्थाय तं पीलातसम्भुषं नीत्वाप्रोद वक्तुमारेभिरे, 2 स्वमभिषिक्तं राजानं वदन्तं कैमरराजाय करदानं निषेधन्तं राज्यविपर्ययं कुर्तुं प्रवर्त्तमानम् अनेन प्राप्ता वयं | 3 तदा पीलातस्तं पृष्टवान् त्वं किं यिदूदीयानां राजा? स प्रत्युवाच त्वं सत्यमुक्तवान् | 4 तदा पीलातः प्रधानयाजकादिलोकान् जगात्, अहमेतस्य कमध्यपराधं नाप्तवान् | 5 ततस्ते पुनः साहमिनो भूत्वावदन्, अेष गावील अतत्स्थानपर्यन्ते सर्वस्मिन् यिदूदादेशे सर्वाल्लोकानुपदिश्य कुप्रवृत्तिं ग्राहीतवान् | 6 तदा पीलातो गावीलभ्रदेशस्य नाम श्रुत्वा पप्रच्छ, किमयं गावीलीयो लोकः? 7 ततः स गावीलभ्रदेशीयहरोद्राजस्य तदा स्थितेस्तस्य समीपे यीशुं प्रेषयामास | 8 तदा हेरोद् यीशुं विलोक्य सन्तुतोष, यतः

स तस्य बडुवृत्तान्तश्रवणात् तस्य किञ्चिदाश्रय्यकर्म पश्यति एत्याशां कृत्वा बडुकालमारभ्य तं द्रष्टुं प्रयासं कृतवान् | 9 तस्मात् तं बडुकथाः पश्यन् किन्तु स तस्य कस्यापि वाक्यस्य प्रत्युत्तरं नोवाच | 10 अथ प्रधानयाजका अध्यापकाश्च प्रोत्तिष्ठन्तः सादसेन तमपवदितुं प्रारंभिरे | 11 हेरोद् तस्य सेनागणश्च तमवज्ञाय उपेक्षासत्वेन राजवस्त्रं परिधाप्य पुनः पीलातं प्रति तं प्राडिपोत् | 12 पूर्व्यं हेरोद् पीलातयोः परस्परं वैरभाव आसीत् किन्तु तद्दिने द्वयोर् भेलनं जातम् | 13 पश्चात् पीलातः प्रधानयाजकान् शासकान् लोकान्श्च युगपदाडूय्य बलाघे, 14 राज्यविपर्ययकारकोयम् एत्युक्त्वा मनुष्यमेनं मम निकटमानैश्च किन्तु पश्यत युष्माकं समक्षम् अस्य विचारं कृत्वापि प्रोक्तापवादानुपेक्षास्य कोप्यपराधः सप्रमाणां न जातः, 15 ययञ्च हेरोदः सन्निधौ प्रेषिता मया तत्रास्य कोप्यपराधस्तेनापि न प्राप्तः | पश्यतानेन वधहेतुकं किमपि नापराद्धं | 16 तस्मादेनं ताडयित्वा विडम्बयामि | 17 तत्रोत्सवे तेषामेको भोगयितव्यः | 18 एतत् हेतोस्ते प्रोच्यैरेकदा प्रोयुः, अनेन दूरीकृत्य बरब्बानामानं भोगय | 19 स बरब्बा नगर उपप्लवधपराधाभ्यां कारायां बद्ध आसीत् | 20 किन्तु पीलातो यीशुं भोगयितुं वाञ्छन् पुनस्तानुवाच | 21 तथाप्येनं कुशे व्यध कुशे व्यधेति वदन्तस्ते रुरुवुः | 22 ततः स तृतीयवारं जगाद कुतः? स किं कर्म कृतवान्? नाहमस्य क्वपि वधापराधं प्राप्तः केवलं ताडयित्वा मुं त्यजामि | 23 तथापि ते पुनरेनं कुशे व्यध एत्युक्त्वा प्रोच्यैर्दृढं प्रार्थयाञ्चिकिरे; 24 ततः प्रधानयाजकादीनां कलरवे प्रबले सति तेषां प्रार्थनाशुं कर्तुं पीलात आदिदेश | 25 राजद्रोहवधयोः पराधेन कारास्थं यं जने ते यथाचिरे तं भोगयित्वा यीशुं तेषामिच्छायां समर्पयत् | 26 अथ ते यीशुं गृहीत्वा यान्ति, अतर्हि ग्रामादागतं शिमोननामानं कुरीणीयं जनेन धृत्वा यीशोः पश्चान्नेतुं तस्य स्कन्धे कुशमर्षयामासुः | 27 ततो लोकारण्यमध्ये बडुस्त्रियो रुदत्यो विलपन्त्यश्च यीशोः पश्चाद् ययुः | 28 किन्तु स व्याघुट्य ता उवाच, हे यिज्ञासवो नाय्यो युयं मर्दथं न रुदित्वा स्वार्थं स्वापत्यार्थञ्च रुदिति; 29 पश्यत यः कदापि गर्भवत्यो नाभवन् स्तन्यञ्च नापाययन् तादृशी र्वन्ध्या यदा धन्या वक्ष्यन्ति स काल आयाति | 30 तदा हे शैला अस्माकमुपरि पतत, हे उपशैला अस्मान्नास्थाद्यत कथामीदृशीं लोका वक्ष्यन्ति | 31 यतः सतेजसि शाभिनि येदेतद् घटते तर्हि शुष्कशाभिनि किं न घटिष्यते? 32 तदा ते डन्तुं द्वावपराधिनी तेन साद्धं निन्युः | 33 अपरं शिरःकपालनामकस्थानं प्राप्य तं कुशे विविधुः; तद्वयोरपराधिनीरेकं तस्य दक्षिणो तदन्यं वामे कुशे विविधुः | 34 तदा यीशुरकथयत्, हे पितरेतान् क्षमस्व यत अते यत् कर्म कुर्वन्ति तन् न विदुः; पश्चात्ते गुटिकापातं कृत्वा तस्य वस्त्राणि विभज्य जगुः | 35 तत्र लोकसंघस्तिष्ठन् एदृशः; ते तेषां शासकाश्च तमुपडस्य जगुः; अथ एतान् रक्षितवान् यदीश्वरेणाभिमुखितो ऽभिषिक्तस्त्राता भवति तर्हि स्वमधुना रक्षतु | 36 तदन्यः सेनागणान् अत्ये तस्मै अभ्ररसं दत्वा परिडस्य प्रोवाच, 37 येत्वं यिडूदीयानां राज्ञसि तर्हि स्वं रक्ष | 38 यिडूदीयानां राजेति वाक्यं यूनानीयरोमीयेब्रीयाक्षरैर् लिखितं तच्छिरसं ऊर्ध्वेऽस्थापयत् | 39 तदोभयपार्श्वयोर्विद्वौ यावपराधिनी तयोरेकस्त्वं विनिन्ध बलाघे, येत्त्वम् अभिषिक्तोसि तर्हि स्वमावाञ्च रक्ष | 40 किन्त्वन्वस्त्वं तर्जयित्वावदत्, एश्वरात्तव किञ्चिदपि त्वयं नास्ति किं? त्वमपि समानदाऽसि, 41 योग्यपात्रे आवां स्वस्वकर्माणां समुचितकृत्वा प्राप्नुवः किन्त्वेन किमपि नापराद्धं | 42 अथ स यीशुं जगाद हे प्रभे त्ववान् स्वराज्यप्रवेशकाले मां स्मरतु | 43 तदा यीशुः कथितवान् त्वां यथार्थं वदामि त्वमधैव मया साद्धं परलोकस्य सुभस्थानं प्राप्स्यसि | 44 अपरञ्च द्वितीययामात् तृतीययामपर्यन्तं रवेस्तेजसोन्तर्हितत्वात् सर्व्यदेशोऽन्धकारेणावृतो 45 मन्दिरस्य यवनिडा य छिधमाना द्विधा बभूव | 46 ततो यीशुरुच्यैरुवाच, हे पित र्भमात्मानं तव करे समर्पये, एत्युक्त्वा स प्राणान् जडौ | 47 तदैता घटना दृष्ट्वा शतसेनापतिरीश्वरं धन्यमुक्त्वा कथितवान् अयं नितान्तं साधुमनुष्य आसीत् | 48 अथ यावन्तो लोका द्रष्टुम् आगतास्ते ता घटना दृष्ट्वा वक्षःसुराघातं कृत्वा व्यायुट्य गताः | 49 यीशो ज्ञातयो या या योषितश्च गालीलस्तेन साद्धंमायातास्ता अपि दूरे स्थित्वा तत् सर्व्यं ददृशुः | 50 तदा यिडूदीयानां मन्त्राणां क्रियात्रासम्भन्धमान एश्वरस्य राजत्वम् अपेक्षमाणो 51 यिडूदिदेशीयो ऽरिभथीयनगरीयो यूपङ्गनामा मन्त्री भद्रो धार्मिकश्च पुमान् 52 पीलातान्तिकं गत्वा यीशो हेनं यथाये | 53 पश्चाद् वपुरवरोह्य वाससा संवेष्ट्य यत्र कोपि मानुषो नास्थाप्यत तस्मिन् शैले स्वाते श्मशाने तदस्थापयत् | 54 तद्दिनामायोजनीयं दिनं विश्रामवारश्च समीपः | 55 अपरं यीशुना साद्धं गालील आगता योषितः पश्चादित्वा श्मशाने तत्र यथा वपुः स्थापितं तस्य दृष्ट्वा 56 व्याघुट्य सुगन्धिद्रव्यतैलानि कृत्वा विधिवद् विश्रामवारे विश्रामं यकुः |

24 अथ सप्ताहप्रथमदिनेऽतिप्रत्युषे ता योषितः सम्पादितं सुगन्धिद्रव्यं गृहीत्वा तदन्याभिः कियतीभिः स्त्रीभिः सह श्मशानं ययुः | 2 किन्तु श्मशानद्वारात् पाषाणमपसारितं दृष्ट्वा 3 ताः प्रविश्य प्रभो हेहमप्राप्य 4 व्याकुला भवन्ति अतर्हि तेजोभयवस्त्रान्वितौ द्वौ पुरुषौ तासां समीपे समुपस्थितौ 5 तस्मात्ताः शङ्कयुक्ता भूमावधोमनुष्यस्यस्युः | तदा

तौ ता ङितु भूतानां मध्ये ञवन्तं कुतो मृगयथ? 6 सोत्र नास्ति स ङदस्थात् | 7 पापिनां करेषु समर्पितेन कुशे ङतेन य
 मनुष्यपुत्रेण तृतीयदिवसे श्मशानादुत्थातव्यम् ङति कथां स गलीलि तिष्ठन् युष्मभ्यं कथितवान् तां स्मरत | 8 तदा तस्य सा
 कथा तासां मनःसु ञाता | 9 अनन्तरं श्मशानाद् गत्वा ता अेकादशशिष्यादित्यः सर्व्वेभ्यस्तां वार्त्ता कथयामासुः | 10
 म्गदलीनीमरियम्, योडना, याडूभो माता मरियम् तदन्याः सङ्गिन्यो योषितश्च प्रेरितेभ्य अेताः सर्व्वा वार्त्ताः कथयामासुः | 11
 किन्तु तासां कथाम् अनर्थकाप्यानमात्रं बुद्ध्वा कोपि न प्रत्यैत् | 12 तदा पितर उत्याय श्मशानान्तिकं दधाव, तत्र य प्रह्लो भूत्वा
 पाश्वैकस्थापितं केवलं वस्त्रं ददर्श; तस्मादाश्चर्य्यं मन्यमानो यदघटत तन्मनसि विचारयन् प्रतस्थे | 13 तस्मिन्नेव दिने द्वौ
 शिष्यौ यिडुशालमश्रुतुष्कोशान्तरितम् ङम्भायुग्राभं गच्छन्तौ | 14 तासां घटनानां कथामकथयतां | 15 तयोरालापविचारयोः काले
 यीशुरागत्य ताभ्यां सड ञगाम | 16 किन्तु यथा तौ तं न परिचिनुतस्तदर्थं तयो दृष्टिः संरुद्धा | 17 स तौ पृथवान् युवां विषाणुषौ
 किं विचारयन्तौ गच्छथ? | 18 ततस्तयोः क्लियपानामा प्रत्युवाय यिडुशालमपुरेडधुना याच्यघटन् त्वं केवलविदेशी किं तद्वृत्तान्तं
 न ञानासि? | 19 स पप्रच्छ का घटनाः? तदा तौ वक्तुमारेभाते यीशुनामा यो नासरतीयो भविष्यद्द्वौ ङश्वरस्य मानुषाणाञ्च
 साक्षात् वाक्ये कर्मणि य शक्तिमानासीत् | 20 तम् अस्माकं प्रधानयाञ्जका विचारकाश्च केनापि प्रकारेण कुशे विद्ध्वा तस्य
 प्राणाननाशयन् तदीया घटनाः; | 21 किन्तु य ङसायेलीयलोकान् उद्धारयिष्यति स अेवायम् ङत्याशास्माभिः कृता | तद्यथा
 तथास्तु तस्या घटनाया अद्य दिनत्रयं गतं | 22 अधिक्न्वस्माकं सङ्गिनीनां कियत्स्त्रीणां मुभेभ्योऽसम्भववाक्यमिदं श्रुतं; | 23
 ताः प्रत्युषे श्मशानं गत्वा तत्र तस्य देहम् अप्राप्य व्याधुत्येत्या प्रोक्तवत्यः स्वर्गासिद्धतौ दृष्ट्वास्माभिरतौ यावादिष्टां स
 ञवितवान् | 24 ततोस्माकं कैश्चित् श्मशानमगम्यत तेऽपि स्त्रीणां वाक्यानुगुणं दृष्ट्वन्तः किन्तु तं नापश्यन् | 25 तदा
 स तावुवाच, हे अबोधौ हे भविष्यद्वादिभिरुक्तवाक्यं प्रत्येतुं विलम्बमानौ; | 26 अेतत्सर्व्वदुःखं लुक्त्वा स्वभूतिप्राप्तिः
 किं श्रीष्टस्य न न्याय्या? | 27 ततः स मूसाग्रन्थमारभ्य सर्व्वभविष्यद्वादिनां सर्व्वशास्त्रे स्वस्मिन् लिभिताप्यानाभिप्रायं
 बोधयामास | 28 अथ गम्यग्राभाभ्यार्ण प्राप्य तेनात्रे गमनलक्षणे ङर्शिते | 29 तौ साधयित्वावदतां सडवाभ्यां तिष्ठ दिने गते
 सति रात्रिरभूत्; ततः स ताभ्यां सार्द्धं स्थातुं गृहं ययौ | 30 पश्चाद्गोत्रोपवेशकाले स पूषं गृहीत्वा ङश्वरगुणान् ञगाम तत्र
 भंक्त्वा ताभ्यां ददौ | 31 तदा तयो दृष्टौ प्रसन्नायां तं प्रत्यभिज्ञातुः किन्तु स तयोः साक्षादन्तर्दधे | 32 ततस्तौ मिथोभिधातुम्
 आरब्धवन्तौ गमनकाले यदा कथामकथयत् शास्त्रार्थञ्चबोधयत् तदावयो बुद्धिः किं न प्राञ्जवलत्? | 33 तौ तत्क्षणादुत्थाय
 यिडुशालमपुरं प्रत्याययतुः, तत्स्थाने शिष्याणाम् अेकादशानां सङ्गिनाञ्च दर्शनं ञातं | 34 ते प्रोयुः प्रभुरुदतिष्ठद् ङति सत्यं
 शिमोने दर्शनमदारय | 35 ततः पथः सर्व्वघटनायाः पूषभञ्जनेन तत्परिचयस्य य सर्व्ववृत्तान्तं तौ वक्तुमारेभाते | 36 ङत्वं ते
 परस्परं वदन्ति तत्काले यीशुः स्वयं तेषां मध्य प्रोत्थय युष्माकं कल्याणं भूयाद् ङत्युवाच, | 37 किन्तु भूतं पश्याम ङत्यनुमाय ते
 समुद्विगिजिरे त्रेषुश्च | 38 स ङवाच, कुतो दुःखिता भवथ? युष्माकं मनःसु सन्देशे ङदेति य कुतः? | 39 अेषोडं, मम करौ
 पश्यत वरं स्पृष्ट्वा पश्यत, मम यादृशानि पश्यथ तादृशानि भूतस्य मांसास्थीनि न सन्ति | 40 ङत्युक्त्वा स ङस्तपादान्
 दर्शयामास | 41 तेऽसम्भवं ज्ञात्वा सानन्दा न प्रत्ययन् | ततः स तान् पप्रच्छ, अत्र युष्माकं समीपे भादं किञ्चिदस्ति? | 42
 ततस्ते कियद्गममत्स्यं मधु य ददुः | 43 स तदादाय तेषां साक्षाद् बुभुञ्जे | 44 कथयामास य मूसाव्यवस्थायां भविष्यद्वादिनां
 ग्रन्थेषु गीतपुस्तके य मयि यानि सर्व्वाणि वयनानि लिभितानि तदनुगुणाणि घटिष्यन्ते युष्माभिः सार्द्धं स्थित्वाडं यदेतद्वाक्यम्
 अवदं तदिदानीं प्रत्यक्षमभूत् | 45 अथ तेभ्यः शास्त्रबोधाधिकारं दत्त्वावदत्, | 46 श्रीष्टेनेत्वं मृतियातना लोक्तव्या तृतीयदिने य
 श्मशानादुत्थातव्यञ्चेति लिपिरस्ति; | 47 तन्नाम्ना यिडुशालममारभ्य सर्व्वदेशे मनःपरावर्त्तनस्य पापमोयनस्य य सुसंवाडः
 प्रयारयितव्यः, | 48 अेषु सर्व्वेषु यूयं साक्षिणः | 49 अपरञ्च पश्यत पित्रा यत् प्रतिज्ञातं तत् प्रेषयिष्यामि, अतअेव यावत्कालं
 यूयं स्वर्गायां शक्तिं न प्राप्स्यथ तावत्कालं यिडुशालमगरे तिष्ठत | 50 अथ स तान् वैथनीयापर्य्यन्तं नीत्वा ङस्तापुनोत्य
 आशिष वक्तुमारेभे | 51 आशिषं वदन्नेव य तेभ्यः पृथग् भूत्वा स्वर्गाय नीतोऽभवत् | 52 तदा ते तं भञ्जमाना मडानन्टेन
 यिडुशालमं प्रत्याञ्जमुः | 53 ततो निरन्तरं मन्दिरे तिष्ठन्त ङश्वरस्य प्रशंसां धन्यवाडञ्च कर्त्तुम् आरेभिरे | ङति | |

योऽनः

1 आदौ वाह आसीत् स य वाह ईश्वरेण सार्धमासीत् स वाहः स्वयमीश्वर अवे। 2 स आदावीश्वरेण सहासीत्। 3 तेन सर्व्वं वस्तु ससृजे सर्व्वेषु सृष्टवस्तुषु किमपि वस्तु तेनासृष्टं नास्ति। 4 स ज्वनस्याकारः, तस्य ज्वनं मनुष्याणां ज्योतिः 5 तज्ज्योतिरन्धकारे प्रयकाशे किन्त्वन्धकारस्तन् जग्राह। 6 योऽन् नामक अको मनुज ईश्वरेण प्रेषयाञ्चके। 7 तद्वारा यथा सर्व्वं विश्वसन्ति तदर्थं स तज्ज्योतिषि प्रमाणां दातुं साक्षिस्वयुपो भूत्वागमत्, 8 स स्वयं तज्ज्योतिर् न किन्तु तज्ज्योतिषि प्रमाणां दातुमागमत्। 9 जगत्यागत्य यः सर्व्वमनुजेष्वो दीप्तिं ददाति तदेव सत्यज्योतिः। 10 स यज्जगदसृष्टत् तन्मध अवे स आसीत् किन्तु जगतो लोकास्तं नाजानन्। 11 निजाधिकारं स आगच्छत् किन्तु प्रजास्तं नागृह्णन्। 12 तथापि ये ये तमगृह्णन् अर्थात् तस्य नाम्नि व्यवसन् तेभ्य ईश्वरस्य पुत्रा भवितुम् अधिकारम् अददात्। 13 तेषां जनिः शोषितान् शारीरिकाभिलाषान् मानवानामिच्छातो न किन्वीश्वरादभवत्। 14 स वाहो मनुष्यरूपेणावतीर्थ सत्यतानुग्रहाभ्यां परिपूर्णाः सन् सार्धम् अस्माभिर् न्यवसत् ततः पितुरद्वितीयपुत्रस्य योग्यो यो मडिमा तं मडिमानं तस्यापश्याम। 15 ततो योऽनपि प्रचार्य्य साक्ष्यमिदं दत्तवान् यो मम पश्चाद् आगमिष्यति स मत्तो गुरुतरः; यतो मत्पूर्व्वं स विद्यमान आसीत्; यदर्थम् अदं साक्ष्यमिदम् अदां स अेषः। 16 अपरञ्च तस्य पूर्वाताया वयं सर्व्वे क्रमशः क्रमशोनुग्रहं प्राप्ताः। 17 भूसाध्या व्यवस्था दत्ता किन्त्वनुग्रहः सत्यत्वञ्च यीशुश्रीष्टद्वारा समुपातिष्ठतां। 18 कोपि मनुज ईश्वरं कदापि नापश्यत् किन्तु पितुः क्रोडस्थोऽद्वितीयः पुत्रस्तं प्रकाशयत्। 19 त्वं कः? इति वाक्यं प्रेरुं यदा यिडूदीयलोका याजकान् लेविलोकांश्च यिडूशालभो योऽनः समीपे प्रेषयामासुः, 20 तदा स स्वीकृतवान् नापह्नूतवान् नाहम् अभिषिक्त इत्यङ्गीकृतवान्। 21 तदा तेऽपृच्छन् तर्हि को भवान्? किं अेलियः? सोवदत् न; ततस्तेऽपृच्छन् तर्हि भवान् स भविष्यद्वादी? सोवदत् नादं सः। 22 तदा तेऽपृच्छन् तर्हि भवान् कः? वयं गत्वा प्रेरकान् त्वयि किं वक्ष्यामः? स्वस्मिन् किं वदसि? 23 तदा सोवदत्। परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्व्वतः। इतीदं प्रान्ते वाक्यं वदतः कस्यचिद्रवः। कथामिमां यस्मिन् यिशयियो भविष्यद्वादी खिप्रितवान् सोऽहम्। 24 ये प्रेषितास्ते इडूशिलोकाः। 25 तदा तेऽपृच्छन् यदि नाभिषिक्तोसि अेलियोसि न स भविष्यद्वाधपि नासि य, तर्हि लोकान् मज्जयसि कुतः? 26 ततो योऽन् प्रत्यवोयत्, तोयेऽदं मज्जयामीति सत्यं किन्तु यं यूयं न जानीथ तादृश अको जनो युष्माकं मध्य उपतिष्ठति। 27 स मत्पश्चाद् आगतोपि मत्पूर्व्वं वर्तमान आसीत् तस्य पादुकाबन्धनं भोगयितुमपि नादं योग्योस्मि। 28 यद्वननधाः पारस्वभैथवारायां यस्मिन्स्थाने योऽनमज्जयत् तस्मिन् स्थाने सर्व्वमेतद् अघटत। 29 परेऽडनि योऽन् स्वनिक्कटमागच्छन्तं यिशुं विलोक्य प्रावोयत् जगतः पापभोगकम् ईश्वरस्य मेषशावकं पश्यत। 30 यो मम पश्चादागमिष्यति स मत्तो गुरुतरः; यतो इतोर्मत्पूर्व्वं सोऽवर्तत यस्मिन्नादं कथामिमां कथितवान् स अेवायं। 31 अपरं नाडमेनं प्रत्यभिज्ञातवान् किन्तु ँसायेल्लोका अेनं यथा परिचिन्वन्ति तदभिप्रायेणादं जले मज्जयितुमागच्छम्। 32 पुनश्च योऽनपरमेकं प्रमाणां दत्वा कथितवान् विहायसः कपोतवद् अवतरन्तमात्मानम् अस्योपर्य्यवतिष्ठन्तं य दृष्टवानहम्। 33 नाडमेनं प्रत्यभिज्ञातवान् इति सत्यं किन्तु यो जले मज्जयितुं मां प्रैरयत् स अेवेमां कथामकथयत् यस्योपर्य्यात्मानम् अवतरन्तम् अवतिष्ठन्तञ्च द्रक्षयसि सअेव पवित्रे आत्मनि मज्जयिष्यति। 34 अवस्तन्निरीक्ष्यायम् ईश्वरस्य तनय इति प्रमाणां ददामि। 35 परेऽडनि योऽन् द्वाभ्यां शिष्याभ्यां साद्वं तिष्ठन् 36 यिशुं गच्छन्तं विलोक्य गदितवान्, ईश्वरस्य मेषशावकं पश्यतं। 37 इमां कथां श्रुत्वा द्वौ शिष्यौ यीशोः पश्चाद् ईयतुः। 38 ततो यीशुः परावृत्त्य तौ पश्चाद् आगच्छन्तौ दृष्ट्वा पृष्टवान् युवां किं गवेशयथः? तावपृच्छतां इे रब्बि अर्थात् इे गुरो भवान् कुत्र तिष्ठति? 39 ततः सोवादित् अेत्य पश्यतं। ततो दिवसस्य तृतीयप्रहरस्य गतत्वात् तौ तदिनं तस्य सङ्ग्रेऽस्थातां। 40 यौ द्वौ योऽनो वाक्यं श्रुत्वा यिशोः पश्चाद् आगमतां तयोः शिमोन्धितरस्य ब्राता आन्द्रियः 41 स इत्वा प्रथमं निजसोदरे शिमोन् साक्षात्प्राप्य कथितवान् वयं श्रीष्टम् अर्थात् अभिषिक्तपुरुषं साक्षात्कृतवन्तः। 42 पश्चात् स तं यिशोः समीपम् आनयत्। तदा यीशुस्तं दृष्ट्वावदत् त्वं यूनसः पुत्रः शिमोन् किन्तु त्वन्नामधेयं कैङ्गः वा पितरः अर्थात् प्रस्तरो भविष्यति। 43 परेऽडनि यीशो गालीलं गन्तुं निश्चितयेतसि सति इिलिपनामानं जनं साक्षात्प्राप्यावोयत् मम पश्चाद् आगच्छ। 44 बैत्सैदानाम्नि यस्मिन् ग्रामे पितरान्द्रिययोर्वास आसीत् तस्मिन् ग्रामे तस्य इिलिपस्य वसतिरासीत्। 45 पश्चात् इिलिपो निथनेलं साक्षात्प्राप्यावदत् भूसा व्यवस्था ग्रन्थे भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु य यस्याप्यानं खिप्रितमास्ते तं यूषकः पुत्रं नासरतीयं यीशुं साक्षाद् अकार्षं वयं। 46 तदा निथनेल् कथितवान् नासरनगरात् किं कश्चिदुत्तम इत्यन्तुं

शङ्कोति? ततः द्विविधोऽवोचत् अत्ये पश्य | 47 अपरञ्च यीशुः स्वस्य समीपं तम् आगच्छन्तं दृष्ट्वा व्याहृतवान्, पश्यायं निष्कपटः सत्ये ष्णायेल्लोकः | 48 ततः सोवदद्, भवान् मां कथं प्रत्यभिजानाति? यीशुरवादीत् द्विविधस्य आह्वानात् पूर्वं यदा त्वमुद्गुम्बरस्य तरोर्मूलेऽस्थास्तदा त्वामदर्शम् | 49 निधनेल् अयकथत्, हे गुरो भवान् नितान्तम् ईश्वरस्य पुत्रोसि, भवान् ष्णायेल्वंशस्य राजा | 50 ततो यीशु व्याडरत्, त्वामुद्गुम्बरस्य पादपस्य मूले दृष्टवानाहं ममैतस्माद्वाक्यात् किं त्वं व्यवशसिः? अतस्मादप्याश्रयार्थिणि कार्याणि द्रक्ष्यसि | 51 अन्यव्यावादीद् युष्मानहं यथार्थं वदामि, एतः परं मोचिते मेघद्वारे तस्मान्मनुजसूनुना ईश्वरस्य दूतगणाम् अवरोहन्तमारोहन्तञ्च द्रक्ष्यथ |

2 अनन्तरं त्रुतीयदिवसे गाલીल प्रदेशिये कान्नानाम्नि नगरे विवाह आसीत् तत्र य यीशोर्माता तिष्ठत् | 2 तस्मै विवाहाय यीशुस्तस्य शिष्याश्च निमन्त्रिता आसन् | 3 तदनन्तरं द्राक्षारसस्य न्यूनत्वाद् यीशोर्माता तमवदत् अतेषां द्राक्षारसो नास्ति | 4 तदा स तामवोचत् हे नारि मया सह तव किं कार्यं? मम समय एदानीं नोपतिष्ठति | 5 ततस्तस्य माता दासानवोयद् अयं यद् वदति तदेव कुरुत् | 6 तस्मिन् स्थाने यिडूदीयानां शुश्रूषणव्यवहारानुसारेणाढकैकजलधराणि पाषाणमयानि षड्वृत्त्यात्राणिआसन् | 7 तदा यीशुरतान् सर्व्वकलशान् जलैः पूरयितुं तानाज्ञापयत्, ततस्ते सर्व्वान् कुम्भानाकारां जलैः पर्य्यपूरयन् | 8 अथ तेभ्यः किञ्चिदुत्तार्य्य भोज्याधिपातेःसमीपं नेतुं स तानादिशत्, ते तदनयन् | 9 अपरञ्च तज्जलं कथं द्राक्षारसोऽभवत् तज्जलवाहकादासा ज्ञातुं शक्ताः किन्तु तद्भोज्याधिपो ज्ञातुं नाशङ्कोत् तदवलिह्य वरं संभोधावदत्, 10 लोकाः प्रथमं उत्तमद्राक्षारसं ददति तेषु यथेष्टं पितवत्सु तस्मा किञ्चिदनुत्तमञ्च ददति किन्तु त्वमिदानीं यावत् उत्तमद्राक्षारसं स्थापयसि | 11 एतयं यीशुर्गालीलप्रदेशे आश्चर्य्यकार्म प्रारम्भ निजमहिमानं प्राकाशयत् ततः शिष्यास्तस्मिन् व्यवसन् | 12 ततः परम् स निजमात्रुब्रात्रुशिष्यैः साद्द् कर्नाडूमम् आगमत् किन्तु तत्र बडूदिनानि आतिष्ठत् | 13 तदनन्तरं यिडूदियानां निस्तारोत्सवे निकटमागते यीशु यिडूशालम् नगरम् आगच्छत् | 14 ततो मन्दिरस्य मध्ये गोमेषपारावतविक्रयिणो वाणिज्यक्षयोपविष्टान् विलोक्य 15 रज्जुभिः कशां निर्माय सर्व्वगोमेषादिभिः साद्द् तान् मन्दिराद् दूरीकृतवान् | 16 वाणिज्यं मुद्रादि विकीर्य्य आसनानि न्युब्जकृत्य पारावतविक्रयिभ्योऽकथयद् अस्मात् स्थानात् सर्वाण्येतानि नयत्, मम पितुर्गुहं वाणिज्यगृहं मा कार् | 17 तस्मात् तन्मन्दिरार्थं उद्योगो यस्तु स त्रसतीव माम् | एषां शास्त्रीयलिपि शिष्याःसमस्मरन् | 18 ततः परम् यिडूदीयलोका योषिमवदन् तवमिदृशकार्मकरणात् किं यिहमस्मान् दर्शयसि? 19 ततो यीशुरतानवोयद् युष्माभिरं तस्मिन् मन्दिरे नाशिते दिनत्रयमध्येऽहं तद् उत्थापयिष्यामि | 20 तदा यिडूदिया व्याडार्भुः, अतस्य मन्दिरस निर्माणेन षट्पत्वारिंशद् वत्सरा गताः, त्वं किं दिनत्रयमध्ये तद् उत्थापयिष्यसि? 21 किन्तु स निजदेऽङ्गपमन्दिरे कथामिमां कथितवान् | 22 स यदेतादृशं गदितवान् तच्छिष्याः श्मशानात् तदीयोत्थाने सति स्मृत्वा धर्मग्रन्थे यीशुनोक्तकथायां य व्यवशसिषुः | 23 अनन्तरं निस्तारोत्सवस्य भोज्यसमये यिडूशालम् नगरे तत्कुताश्रयकर्माणि विलोक्य बहुभिस्तस्य नामनि विश्वसितं | 24 किन्तु स तेषां करेषु स्वं न समर्पयत्, यतः स सर्व्वानवैत् | 25 स मानवेषु कस्यचित् प्रमाणं नापेक्षत यतो मनुजानां मध्ये यधदस्ति तत्त् सोजानात् |

3 निकटिमनामा यिडूदीयानाम् अधिपतिः डिडूशी क्षाणदायां 2 यीशोरभ्यार्थम् आव्रज्य व्याडार्पीत्, हे गुरो भवान् ईश्वराद् आगतं अेक उपदेश, अेतद् अस्माभिर्ज्ञायते; यतो भवता यान्याश्रयकर्माणि क्रियन्ते परमेश्वरस्य साहाय्यं विना केनापि तत्तत्कर्माणि कर्तुं न शक्यन्ते | 3 तदा यीशुरुत्तरं दत्तवान् तवाहं यथार्थतरं व्याडारामि पुनर्जन्मानि न सति कोपि मानव ईश्वरस्य राज्ञ्यं द्रष्टुं न शङ्कोति | 4 ततो निकटीमः प्रत्यवोचत् मनुजो वृद्धो भूत्वा कथं जनिष्यते? स किं पुनर्मातृजंरं प्रविश्य जनितुं शङ्कोति? 5 यीशुरवादीद् यथार्थतरम् अहं कथयामि मनुजे तोयात्मभ्यां पुनर्न जाते स ईश्वरस्य राज्ञ्यं प्रवेष्टुं न शङ्कोति | 6 मांसाद् यत् जायते तन् मांसमेव तथात्मनो यो जायते स आत्मैव | 7 युष्माभिः पुनर्जनितव्यं ममैतस्यां कथयाम् आश्चर्य्यं मा भंस्थाः | 8 सदागतियां दिशमिच्छति तस्यामेव दिशि वाति, त्वं तस्य स्वं शुणोषि किन्तु स कुत आयाति कुत्र याति वा किमपि न जानासि तद्वाद् आत्मनः सकाशात् सर्व्वेषां मनुजानां जन्म भवति | 9 तदा निकटीमः पृष्टवान् अेतत् कथं भवितुं शङ्कोति? 10 यीशुः प्रत्यकृतवान् त्वमिस्रायेलो गुरुर्भूत्वापि किमेतां कथां न वेत्सि? 11 तुभ्यं यथार्थं कथयामि, वयं यद् विदास्तद् वयमः यंय्य पश्यामस्तस्यैव साक्ष्यं ददाः किन्तु युष्माभिरस्माकं साक्षित्वं न गृह्यते | 12 अेतस्य संसारस्य कथायां कथितायां यदि यूयं न विश्वसिथ तर्हि स्वर्गीयायां कथायां कथं विश्वसिष्यथ? 13 यः स्वर्गोऽस्ति

यं य स्वर्गाद् अवारोढत् तं मानवतनयं विना कोपि स्वर्गं नारोढत् | 14 अपरञ्च मूसा यथा प्रान्तरे सर्पं प्रोत्थापितवान् मनुष्यपुत्रोऽपि तथैवोत्थापितव्यः; 15 तस्माद् यः कश्चित् तस्मिन् विश्वसिष्यति सोऽविनाशयः सन् अनन्तायुः प्राप्स्यति | (aiōnios g166) 16 ईश्वर इत्यं जगददयत यत् स्वमद्वितीयं तनयं प्राददात् ततो यः कश्चित् तस्मिन् विश्वसिष्यति सोऽविनाशयः सन् अनन्तायुः प्राप्स्यति | (aiōnios g166) 17 ईश्वरो जगतो लोकान् ददत् स्वपुत्रं न प्रेष्य तान् परित्रातुं प्रेषितवान् | 18 अतएव यः कश्चित् तस्मिन् विश्वसिति स ददत् सोऽर्हो न भवति किन्तु यः कश्चित् तस्मिन् न विश्वसिति स ददानीमेव ददत् सोऽर्हो भवति, यतः स ईश्वरस्याद्वितीयपुत्रस्य नामनि प्रत्ययं न करोति | 19 जगतो मध्ये ज्योतिः प्राकाशत किन्तु मनुष्याणां कर्माणां दृष्टत्वात् ते ज्योतिषोपि तिमिरे प्रीयन्ते अतएव ददत् सोऽर्हो न भवति | 20 यः कुकर्म्म करोति तस्याचारस्य दृष्टत्वात् स ज्योतिर्ऋतीधित्वा तन्निन्दते नायाति; 21 किन्तु यः सत्कर्म्म करोति तस्य सर्व्वाणि कर्माणीश्वरेण कृतानीति तथा प्राकाशते तदभिप्रायेण स ज्योतिषः सन्निधिम् आयाति | 22 ततः परम् यीशुः शिष्यैः सार्द्धं यिद्धीयदेशं गत्वा तत्र स्थित्वा मञ्जयितुम् आरभत | 23 तदा शालम् नगरस्य समीपस्थाधिनि अैनम् ग्रामे बडुतरतोयस्थितेस्तत्र योऽन् अमञ्जयत् तथा य लोका आगत्य तेन मञ्जिता अभवन् | 24 तदा योऽन् कारायां न बद्धः | 25 अपरञ्च शायकर्म्मणि योऽन् शिष्यैः सड यिद्धीयलोकानां विवादे जाते, ते योऽन् सन्निधिं गत्वाकथयन्, 26 हे गुरो यदननधाः पारे भवता सार्द्धं य आसीत् यस्मिंश्च भवान् साक्ष्यं प्रददात् पश्यतु सोपि मञ्जयति सर्वे तस्य समीपं यान्ति य | 27 तदा योऽन् प्रत्यवोयद् ईश्वरेण न दत्ते कोपि मनुजः किमपि प्राप्तुं न शक्नोति | 28 अडं अभिषिक्तो न भवामि किन्तु तदत्रे प्रेषितोस्मि यामिमां कथां कथितवानाडं तत्र यूयं सर्वे साक्षिणः स्थ | 29 यो जन् कन्यां लभते स अवे वरः किन्तु वरस्य सन्निधौ ददत् सोऽर्हो न भवति यस्मिंश्च शब्दे श्रुतेऽतीवाह्लाधते ममापि तदद्द आनन्दसिद्धिर्जाता | 30 तेन कमशो वद्वित्वं किन्तु मया त्सितव्यं | 31 य उर्ध्वादागच्छत् स सर्वेषां मुष्यो यत्र संसाराद् उदपधत स सांसारिकः संसारीयां कथाञ्च कथयति यस्तु स्वर्गादागच्छत् स सर्वेषां मुष्यः | 32 स यदपश्यदृशुण्योश्च तस्मिन्नेव साक्ष्यं ददाति तथापि प्रायशः कश्चित् तस्य साक्ष्यं न गृह्णाति; 33 किन्तु यो गृह्णाति स ईश्वरस्य सत्यवाहित्वं मुद्राङ्गितं करोति | 34 ईश्वरेण यः प्रेरितः सअवे ईश्वरीयकथां कथयति यत ईश्वर आत्मानं तस्मै अपरिमितम् अददात् | 35 पिता पुत्रे स्नेडं कृत्वा तस्य हस्ते सर्व्वाणि समर्पितवान् | 36 यः कश्चित् पुत्रे विश्वसिति स अवेवानन्तम् परमायुः प्राप्नोति किन्तु यः कश्चित् पुत्रे न विश्वसिति स परमायुषो दर्शनं न प्राप्नोति किन्तु ईश्वरस्य कोपभाजनं भूत्वा तिष्ठति | (aiōnios g166)

4 यीशुः स्वयं नामञ्जयत् केवलं तस्य शिष्या अमञ्जयत् किन्तु योऽन् सोऽधिकशिष्यान् स करोति मञ्जयति य, 2 डिडुशिन दमां वार्तामशुण्वन् इति प्रभुरवगत्य 3 यिद्धीयदेशं विडाय पुनर्गालीलम् आगत | 4 ततः शोमिरोएणप्रदेशस्य मधेन तेन गन्तव्ये सति 5 याडूब् निजपुत्राय यूसडे यां भूमिम् अददात् तत्समीपस्थाधि शोमिरोएणप्रदेशस्य सुभार् नाम्ना विष्यातस्य नगरस्य सन्निधापुपास्थात् | 6 तत्र याडूब्ः प्रडिरोसीत्; तदा द्वितीययामवेलायां जातयां स मार्गे श्रमापनस्तस्य प्रडेः पार्श्वे उपाविशत् | 7 अतर्दि कायित् शोमिरोएणीया योषित् तोयोत्तोलनार्थम् तत्रागमत् 8 तदा शिष्याः आधद्रव्याणि केतुं नगरम् अगच्छन् | 9 यीशुः शोमिरोएणीयां तां योषितम् व्याडार्षीत् मह्यं किञ्चित् पानीयं पातुं देडि | किन्तु शोमिरोएणीयैः साडं यिद्धीयलोका न व्यवाडरन् तस्माद्धेतोः साकथयत् शोमिरोएणीया योषितदडं त्वं यिद्धीयोसि कथं मत्तः पानीयं पातुम् इच्छसि? 10 ततो यीशुरवदद् ईश्वरस्य यद्वानं तत्कीदृक् पानीयं पातुं मह्यं देडि य इत्थं त्वां यायते स वा क इति येदज्ञास्यथास्तर्दि तमयाधिष्यथाः स य तुभ्यममृतं तोयमदास्यत् | 11 तदा सा सीमन्तिनी भाषितवन्ति, हे मडेच्छ प्रडिगिमीरीरो तेनोत्तोलनपात्रं नास्ती य तस्मात् तदमृतं कीलावं कुतः प्राप्स्यसि? 12 योस्मभ्यम् इमममन्धूं ददौ, यस्य य परिजना गोमेषादयश्च सर्वेऽस्य प्रडेः पानीयं पपुरेतादृशो योस्माडं पूर्वपुरुषो याडूब् तस्मादपि भवान् मडान् किं? 13 ततो यीशुरकथयद् इडं पानीयं सः पिबति स पुनस्तृषार्तो भविष्यति, 14 किन्तु मया दत्तं पानीयं यः पिबति स पुनः कदापि तृषार्तो न भविष्यति | मया दत्तम् इडं तोयं तस्यान्तः प्रस्रवाडरुपं भूत्वा अनन्तायुर्वायत् स्रोष्यति | (aiōn g165, aiōnios g166) 15 तदा सा वनिताकथयत् हे मडेच्छ तर्दि मम पुनः पीपासा यथा न जायते तोयोत्तोलनाय यथात्रागमनं न भवति य तदर्थं मह्यं ततोयं देडि | 16 ततो यीशुरवदधाडि तव पतिमाडूय स्थानेऽत्रागच्छ | 17 सा वामावदत् मम पतिर्नास्ति | यीशुरवदत् मम पतिर्नास्तीति वाक्यं भद्रमवोयः | 18 यतस्तव पत्र पतयोभवन् अधुना तु त्वया सार्द्धं यस्तिष्ठति स तव भर्ता न वाक्यमिडं सत्यमवादिः | 19 तदा सा मडिला गदितवति हे मडेच्छ भवान् अेको भविष्यद्वादीति बुद्धं मया | 20 अस्माडं पितृलोका अतस्मिन् शिलोय्ययेऽमञ्जन्त, किन्तु

भवद्विरुध्यते यि३शालम् नगरे भज्जयोग्यं स्थानमास्ते। 21 यीशुरवोयत् ङे योषित् मम वाक्ये विश्वसिद्धिं यदा यूयं केवलशैलेऽस्मिन् वा यि३शालम् नगरे पितुर्भज्जनं न करिष्यध्वे काल अतादृश आयाति। 22 यूयं यं भजध्वे तं न जानीथ, किन्तु वयं यं भजामहे तं जानीमहे, यतो यि३द्वीयलोकाणां मध्यात् परित्राणं जायते। 23 किन्तु यदा सत्यभक्ता आत्मना सत्यरूपेण य पितुर्भज्जनं करिष्यन्ते समय अतादृश आयाति, वरम् एदानीमपि विधत्ते; यत अतादृशो भक्तान् पिता येष्टते। 24 एश्वर आत्मा; ततस्तस्य ये भक्तास्तैः स आत्मना सत्यरूपेण य भजनीयः। 25 तदा सा महिलवापादीत् प्रीष्टानाम्ना विभ्यातोऽभिषिक्तः पुरुष आगमिष्यतीति जानामि स य सत्याः कथा अस्मान् ज्ञापयिष्यति। 26 ततो यीशुरवदत् त्वया साद्धं कथनं करोमि योऽहम् अहमेव स पुरुषः। 27 अतस्मिन् समये शिष्या आगत्य तथा स्त्रिया साद्धं तस्य कथोपकथने मडाश्रय्यम् अभ्यन्त तथापि भवान् किमिच्छति? यद्वा किमर्थम् अतथा साद्धं कथां कथयति? एति कोपि नापृच्छत्। 28 ततः परं सा नारी कलशं स्थापयित्वा नगरमध्यं गत्वा लोकेभ्योऽकथायद् 29 अहं यधत् कर्म्मकरं तत्सर्वं मह्यमकथयद् अतादृशं मानवमेकम् आगत्य पश्यत रु किम् अभिषिक्तो न भवति? 30 ततस्ते नगराद् बहिरागत्य तातस्य समीपम् आयन्। 31 अतर्हि शिष्याः साधयित्वा तं व्याहारुः ङे गुरो भवान् किञ्चिद् भूक्तां। 32 ततः सोवदद् युष्मान्भिर्यन् ज्ञायते तादृशं भक्ष्यं ममास्ते। 33 तदा शिष्याः परस्परं प्रष्टुम् आरभन्त, किमस्मै कोपि किमपि भक्ष्यमानीय एतवान्? 34 यीशुरवोयत् मत्प्रेरकस्याभिमतानुप्रकरणं तस्यैव कर्म्मसिद्धिकारणञ्च मम भक्ष्यं। 35 मासयतुष्टये जाते शस्यकर्त्तनसमयो भविष्यतीति वाक्यं युष्माभिः किं नोद्यते? किन्त्वहं वदामि, शिर उत्तोल्य क्षेत्राणि प्रति निरीक्ष्य पश्यत, एदानीं कर्त्तनयोग्यानि शुक्लवर्णान्यभवन्। 36 यश्छिनत्ति स वेतनं लभते अनन्तायुःस्वप्नं शस्यं स गृह्णाति य, तेनैव वप्ता छेत्ता य युगपद् आनन्दतः। (aiōnios g166) 37 एतं सति वपत्येकश्छिनत्यन्य एति वयनं सिद्ध्यति। 38 यत्र यूयं न पर्यश्राम्यत तादृशं शस्यं छेत्तुं युष्मान् प्रैरयम् अन्ये जनाः पर्यश्राम्यन् यूयं तेषां श्रगस्य इलम् अलभध्वम्। 39 यस्मिन् काले यधत् कर्म्माकारं तत्सर्वं स मह्यम् अकथयत् तस्या वनिताया एहं साक्ष्यवाक्यं श्रुत्वा तन्नगरनिवासिनो बहवः शोभितोऽपीयलोका व्यश्वसन्। 40 तथा य तस्यान्तिके समुपस्थाय स्वेषां सन्निधौ कतियिद् दिनानि स्थातुं तस्मिन् विनयम् अकुर्वान् तस्मात् स दिनद्वयं तत्स्थाने न्यवष्टत् 41 ततस्तस्योपदेशेन बहवोऽपरे विश्वस्य 42 तां योषामवदन् केवलं तव वाक्येन प्रतीम एति न, किन्तु स जगतोऽभिषिक्तस्त्रातेति तस्य कथां श्रुत्वा वयं स्वयमेवाज्ञासामहे। 43 स्वदेशे भविष्यद्भक्तुः सत्कारो नास्तीति यधपि यीशुः प्रमाणं एत्वाकथयत् 44 तथापि दिवसद्वयात् परं स तस्मात् स्थानाद् गालीलं गतवान्। 45 अनन्तरं ये गालीली वियलोका उत्सवे गता उत्सवसमये यि३शालम् नगरे तस्य सत्याः क्रिया अपश्यन् ते गालीलम् आगतं तम् आगृह्णन्। 46 ततः परम् यीशु र्यस्मिन् कान्नागरे जलं द्राक्षारसम् आकरोत् तत् स्थानं पुनरगात्। तस्मिन्नेव समये कस्यचिद् राजसभास्तारस्य पुत्रः कङ्कान्डुम्पुरी रोगग्रस्त आसीत्। 47 स येड्वीयदेशाद् यीशो गालीलागमनवार्तां निशम्य तस्य समीपं गत्वा प्रार्थ्य व्याहृतवान् मम पुत्रस्य प्रायेण काल आसन्नः भवान् आगत्य तं स्वस्थं करोतु। 48 तदा यीशुरकथयद् आश्रय्यं कर्म्म यिन् यिहं य न दृष्टा यूयं न प्रत्येक्षथ। 49 ततः स सभासदवदत् ङे मडेय्य मम पुत्रे न मृते भवानागच्छतु। 50 यीशुस्तमवदद् गच्छ तव पुत्रोऽञ्जवीत् तदा यीशुनोक्तवाक्ये स विश्वस्य गतवान्। 51 गमनकाले मार्गमध्ये दासास्तं साक्षात्प्राप्यावदन् भवतः पुत्रोऽञ्जवीत्। 52 ततः क कालमारभ्य रोगप्रतीकारारम्भो जाता एति पृष्टे तैरुक्तं ह्यः साद्धं एऽद्वयाधिकद्वितीययामे तस्य ज्वरत्यागोऽभवत्। 53 तदा यीशुस्तस्मिन् क्षणो प्रोक्तवान् तव पुत्रोऽञ्जवीत् पिता तद्गृध्वा सपरिवारो व्यश्वसीत्। 54 यि३द्वीयदेशाद् आगत्य गालीलि यीशुरेतद् द्वितीयम् आश्रय्यं कर्म्मकरोत्।

5 ततः परं यि३द्वीयानाम् उत्सव उपस्थिते यीशु र्शि३शालमं गतवान्। 2 तस्मिन्नगरे मेषनाम्नो द्वारस्य समीपे एष्रीयभाषया बैथेस्दा नाम्ना पिषरिणो पञ्चद्वयुक्तासीत्। 3 तस्यास्तेषु द्वेषु किलालकम्पनम् अपेक्ष्य अन्धपञ्चशुष्काङ्गाद्यो बहवो रोगिणः पतन्तस्तिष्ठन्ति स्म। 4 यतो विशेषकाले तस्य सरसो वारि स्वर्गिण्यदूत अत्याकम्पयत् तत्कीलालकम्पनात् परं यः कश्चिद् रोगी प्रथमं पानीयमवारोडत् स अेव तत्क्षणाद् रोगमुक्तोऽभवत्। 5 तदाष्टात्रिंशद्वर्षाणि यावद् रोगग्रस्त अेकज्जनस्तस्मिन् स्थाने स्थितवान्। 6 यीशुस्तं शयितं दृष्ट्वा बहुकालिकरोगीति ज्ञात्वा व्याहृतवान् त्वं किं स्वस्थो भुभूषसि? 7 ततो रोगी कथितवान् ङे मडेय्य यदा कीलालं कम्पते तदा मां पुषरिणीम् अवरोडयितुं मम कोपि नास्ति, तस्मान् मम गमनकाले कश्चिदन्योऽग्रो गत्वा अवरोडति। 8 तदा यीशुरकथयद् उत्तिष्ठ, तव शय्यामुत्तोल्य गृहीत्वा याहि। 9 स तत्क्षणात् स्वस्थो भूत्वा शय्यामुत्तोल्यादाय गतवान् किन्तु तद्दिनं विश्रामवारः। 10 तस्माद् यि३द्वीयाः स्वस्थं नरं व्याडरन् अध

विश्रामवारे शयनीयमादाय न यातव्यम् | 11 ततः स प्रत्यवोयद् यो मां स्वस्थम् अकार्षीत् शयनीयम् उत्तोल्यादाय यातुं मां स अवेदितशत् | 12 तदा तेऽपृच्छन् शयनीयम् उत्तोल्यादाय यातुं य आज्ञापयत् स कः? 13 किन्तु स क इति स्वस्थीभूतो नाजानाद् यतस्तस्मिन् स्थाने जनतासत्वाद् यीशुः स्थानान्तरम् आगमत् | 14 ततः परं येशु मन्दिरे तं नरं साक्षात्प्राप्याकथयत् पश्येदानीम् अनामयो जातोसि यथाधिका दुर्दशा न घटते तद्द्वैतोः पापं कर्म पुनर्माकार्षीः | 15 ततः स गत्वा थिडूदीयान् अवदद् यीशु मीमां अरोगिणम् अकार्षीत् | 16 ततो यीशु विश्रामवारे कर्मदृशं कृतवान् इति डेतो थिडूदीयास्तं ताडयित्वा हन्तुम् अयेष्टन्त | 17 यीशुस्तानाप्यत् मम पिता यत् कार्यं करोति तदनुवृपम् अहमपि करोति | 18 ततो थिडूदीयास्तं हन्तुं पुनरयतन्त यतो विश्रामवारं नामन्यत तदेव केवलं न अधिकन्तु इश्वरं स्वपितरं प्रोच्य स्वमपीश्वरतुल्यं कृतवान् | 19 पश्चाद् यीशुरवदद् युष्मानं यथार्थतरं वदामि पुत्रः पितरं यधत् कर्म कुर्वन्तं पश्यति तदतिरिक्तं स्वेच्छतः किमपि कर्म कर्तुं न शक्नोति | पिता यत् करोति पुत्रोपि तदेव करोति | 20 पिता पुत्रे स्नेहं करोति तस्मात् स्वयं यधत् कर्म करोति तत्सर्वं पुत्रं दर्शयति; यथा य युष्माकं आश्चर्यज्ञानं जनिष्यते तदर्थम् एतौपि मडाकर्म तं दर्शयिष्यति | 21 वस्तुतस्तु पिता यथा प्रमितान् उत्थाप्य सज्जिवान् करोति तद्गत् पुत्रोपि यं यं छ्यति तं तं सज्जिवं करोति | 22 सर्वे पितरं यथा सत्कुर्वन्ति तथा पुत्रमपि सत्कारयितुं पिता स्वयं कस्यापि विचारमकृत्वा सर्वविचाराणां भारं पुत्रे समर्पितवान् | 23 यः पुत्रं सत् करोति स तस्य प्रेरकमपि सत् करोति | 24 युष्मानां यथार्थतरं वदामि यो जनो मम वाक्यं श्रुत्वा भ्रमेरके विश्वसिति सोनन्तायुः प्राप्नोति कदापि एऽड्बाजं न भवति निधनादुत्थाय परमायुः प्राप्नोति | (aiōnios g166) 25 अहं युष्मानतिथार्थं वदामि यदा मृता इश्वरपुत्रस्य निनाहं श्रोच्यन्ति ये य श्रोच्यन्ति ते सज्जिवा भविष्यन्ति समय अेतादृश आयाति वरम् एदानीमभ्युपतिष्ठति | 26 पिता यथा स्वयञ्जीवी तथा पुत्राय स्वयञ्जीवित्वाधिकारं दत्तवान् | 27 स मनुष्यपुत्रः अेतस्मात् कारणात् पिता एऽऽकरणाधिकारमपि तस्मिन् समर्पितवान् | 28 अेतदर्थं यूयम् आश्चर्यं न मन्यध्वं यतो यस्मिन् समये तस्य निनाहं श्रुत्वा श्मशानस्थाः सर्वे ढाडिरागभिष्यन्ति समय अेतादृश उपस्थास्यति | 29 तस्माद् ये सत्कर्माणि कृतवन्तस्त उत्थाय आयुः प्राप्स्यन्ति ये य कुकर्माणि कृतवन्तस्त उत्थाय एऽऽ प्राप्स्यन्ति | 30 अहं स्वयं किमपि कर्तुं न शक्नोमि यथा शुश्रोमि तथा विचारयामि मम विचारं न्याय्यः यतोहं स्वीयाभीष्टं नेडित्वा भ्रमेरयितुः पितुरिष्टम् ईष्टं | 31 यदि स्वस्मिन् स्वयं साक्ष्यं वदामि तर्हि तत्साक्ष्यम् आग्राह्यं भवति; 32 किन्तु मर्दर्थेऽपरो जनः साक्ष्यं वदति मर्दर्थे तस्य यत् साक्ष्यं तत् सत्यम् अेतदध्यहं जानामि | 33 युष्माभि योहंन्तं प्रति लोकेषु प्रेरितेषु स सत्यकथायां साक्ष्यमवदत् | 34 मानुषाहं साक्ष्यं नोपेक्षे तथापि यूयं यथा परित्रयध्वे तदर्थम् ईष्टं वाक्यं वदामि | 35 योहंन्तं देदीप्यमानो दीप एव तेजस्वी स्थितवान् यूयम् अल्पकालं तस्य दीप्यानन्दिंतुं सममन्यध्वं | 36 किन्तु तत्प्रमाणाएपि मम गुरुतरं प्रमाणां विधते पिता मां प्रोच्य यधत् कर्म समापयितुं शक्तिमवदत् मया कृतं तत्तत् कर्म मर्दर्थे प्रमाणां वदति | 37 यः पिता मां प्रेरितवान् मोपि मर्दर्थे प्रमाणां वदति | तस्य वाक्यं युष्माभिः कदापि न श्रुतं तस्य उपरं न दृष्टं 38 तस्य वाक्यं युष्माकम् अन्तः कदापि स्थानं नाप्नोति यतः स यं प्रेषितवान् यूयं तस्मिन् न विश्वसिथ | 39 धर्मपुस्तकानि यूयम् आलोचयध्वं तै र्वाक्यैरनन्तायुः प्राप्स्याम इति यूयं बुध्यध्वे तद्गर्भपुस्तकानि मर्दर्थे प्रमाणां वदति | (aiōnios g166) 40 तथापि यूयं परमायुःप्राप्तये मम संनिधिम् न जिगमिषथ | 41 अहं मानुषेभ्यः सत्कारं न गृह्णामि | 42 अहं युष्मान् जानामि; युष्माकमन्तर इश्वरप्रेम नास्ति | 43 अहं निजपितुर्नामागतोस्मि तथापि मां न गृह्णीथ किन्तु कश्चिद् यदि स्वनाम्ना समागमिष्यति तर्हि तं ग्रहीष्यथ | 44 यूयम् इश्वरात् सत्कारं न यिष्टत्वा केवलं परस्परं सत्कारम् येद् आदध्वे तर्हि कथं विश्वसितुं शक्नुथ? 45 पुतुः समीपेऽहं युष्मान् अपवदित्वाभीति मा यिन्तयत यस्मिन्, यस्मिन् युष्माकं विश्वसः सअेव मूसा युष्मान् अपवदति | 46 यदि यूयं तस्मिन् विश्वसिष्यत तर्हि मय्यपि विश्वसिष्यत, यत् स मयि लिभितवान् | 47 ततो यदि तेन लिभितवानि न प्रतिथ तर्हि मम वाक्यानि कथं प्रत्येष्यथ?

6 ततः परं यीशु गांलील् प्रदेशीयस्य तिविरियानाभः सिन्धोः पारं गतवान् | 2 ततो व्याधिमल्लोकास्वास्थ्यकरणाउपाणि तस्याश्चर्याणि कर्माणि दृष्ट्वा ढडवो जनास्तत्पश्चाद् अगच्छन् | 3 ततो यीशुः पर्वतमारुह्य तत्र शिष्यैः साकम् | 4 तस्मिन् समये निस्तारोत्सवनाभि थिडूदीयानाम् उत्सव उपस्थिते 5 यीशु नैत्रे उत्तोल्य ढडुलोकां स्वसमीपागतान् विलोक्य द्विलिपं पृष्टवान् अेतेषां भोजनाय भोजद्रव्याणि वयं कुत्र केतुं शक्नुमः? 6 वाक्यमिदं तस्य परीक्षार्थम् अवादीत् किन्तु यत् करिष्यति तत् स्वयम् अजानात् | 7 द्विलिपः प्रत्यवोयत् अेतेषाम् अडेको यधल्पम् अल्पं प्राप्नोति तर्हि मुद्रापादद्विशतेन क्रीतपूपा अपि न्यूना भविष्यन्ति | 8 शिमोन् पितरस्य भ्राता आन्द्रियाभ्यः शिष्याणामेको व्याहृतवान् 9 अत्र कस्यचिद्

बालकस्य समीपे पञ्च यावत्पूपाः क्षुद्रमत्स्यद्वयञ्च सन्ति किन्तु लोकानां अेतावातां मध्ये तैः किं भविष्यति? 10 पञ्चाद्
 यीशुरवदत् लोकानुपवेशयत तत्र बहुयवससत्वात् पञ्चसहस्रेभ्यो न्यूना अधिका वा पुरुषा भूम्याम् उपाविशन्। 11 ततो
 यीशुस्तान् पूपानादाय एश्वरस्य गुणान् कीर्तयित्वा शिष्येषु समापयत् ततस्ते तेभ्य उपविष्टलोकैभ्यः पूपान् यथेष्टमत्स्यञ्च
 प्रादुः। 12 तेषु तृतेषु स तानवोयद् अेतेषां किञ्चिदपि यथा नापयीयते तथा सर्वार्णवविशिष्टानि संगृह्णीत। 13 ततः सर्वेषां
 भोजनार्थं परं ते तेषां पञ्चानां यावत्पूपानां अवशिष्टान्यभिलानि संगृह्य द्वादशसल्लकान् अपूरयन्। 14 अपरं यीशोरेतादृशीम्
 आश्चर्यक्रियां दृष्ट्वा लोका मिथो वक्तुमारैरिरे जगति यस्यागमनं भविष्यति स अेवायम् अवश्यं भविष्यद्दत्ता। 15 अतअेव
 लोका आगत्य तमाक्रम्य राजानं करिष्यन्ति यीशुस्तेषाम् एदृशं मानसं विज्ञाय पुनश्च पर्यतम् अेकाकी गतवान्। 16 सायंकाल
 उपस्थिते शिष्या जलधिततं व्रजित्वा नावमारुह्य नगरदिशि सिन्धौ वाडयित्वागमन्। 17 तस्मिन् समये तिमिर उपातिष्ठत्
 किन्तु यीशुस्तेषां समीपं नागच्छत्। 18 तदा प्रबलपवनवडनात् सागरे मडतरङ्गो भवितुम् आरेभे। 19 ततस्ते वाडयित्वा
 द्वित्रान् कोशान् गताः पञ्चाद् यीशुं जलधेरुपरि पदभ्यां व्रजन्तं नौकान्तिकम् आगच्छन्तं विलोक्य त्रासयुक्ता अभवन् 20 किन्तु
 स तानुक्तवान् अयमडं मा भैष्ट। 21 तदा ते तं स्वैरे नावि गृहीतवन्तः तदा तत्क्षणाद् उद्विष्टस्थाने नीरुपास्थात्। 22 यथा
 नावा शिष्या अगच्छन् तदस्या कापि नौका तस्मिन् स्थाने नासीत् ततो यीशुः शिष्यैः साकं नागमत् केवलः शिष्या अगमन्
 अेतत् पारस्था लोका ज्ञातवन्तः। 23 किन्तु ततः परं प्रभु र्थत्र एश्वरस्य गुणान् अनुकीर्त्य लोकान् पूपान् अभोजयत्
 तत्स्थानस्य समीपस्थतिविरियाया अपरास्तरणाय आगमन्। 24 यीशुस्तत्र नास्ति शिष्या अपि तत्र ना सन्ति लोका एति
 विज्ञाय यीशुं गवेषयितुं तरणिलिः कङ्कनाडूम् पुरं गताः। 25 ततस्ते सरित्पतेः पारे तं साक्षात् प्राप्य प्रावोयन् ढे गुरो
 भवान् अत्र स्थाने कदागमत्? 26 तदा यीशुस्तान् प्रत्यवादीद् युष्मानडं यथार्थतरं वदामि आश्चर्यकर्मदर्शनाद्भेतो न किन्तु
 पूपभोजनार्थं तेन तृप्तत्वाञ्च मां गवेषयथ। 27 क्षयाणीयभक्ष्यार्थं मा श्रामिष्ठ किन्वन्तार्थुर्भक्ष्यार्थं श्राम्यत, तस्मात् तादृशं
 भक्ष्यं मनुजपुत्रो युष्माभ्यं दास्यति; तस्मिन् तात एश्वरः प्रमाणां प्रादात्। (aiōnios g166) 28 तदा तेऽपृच्छन् एश्वराभिमतं
 कर्म कर्तुम् अस्माभिः किं कर्तव्यं? 29 ततो यीशुरवदद् एश्वरो यं प्रैरयत् तस्मिन् विश्वसनाम् एश्वराभिमतं कर्म। 30 तदा ते
 व्याडरन् भवता किं लक्षाणां दशितं यद्दृष्ट्वा भवति विश्वसिष्यामः? त्वया किं कर्म कृतं? 31 अस्माकं पूर्वपुरुषा मडप्रान्तरे
 मान्नां भोक्तुं प्रापुः यथा विपिरास्ते। स्वर्गीयाणि तु भक्ष्याणि प्रददौ परमेश्वरः। 32 तदा यीशुरवदद् अडं युष्मानतियथार्थ
 वदामि मूसा युष्माभ्यं स्वर्गीयं भक्ष्यं नादात् किन्तु मम पिता युष्माभ्यं स्वर्गीयं परमं भक्ष्यं ददाति। 33 यः स्वर्गादवरुह्य जगते
 ज्वनं ददाति स एश्वरदत्तभक्ष्यरूपः। 34 तदा ते प्रावोयन् ढे प्रभो भक्ष्यमिदं नित्यमस्मभ्यं ददातु। 35 यीशुरवदद् अडमेव
 ज्वनरूपं भक्ष्यं यो जनो मम सन्निधिम् आगच्छति स जातु क्षुधात्तो न भविष्यति, तथा यो जनो मां प्रत्येति स जातु
 तृषार्तो न भविष्यति। 36 मां दृष्ट्वापि यूयं न विश्वसिष्य युष्मानडम् एत्यवोयं। 37 पिता मह्यं यावतो लोकानददात् ते
 सर्व्य अेव ममान्तिकम् आगमिष्यन्ति यः कश्चिद्य मम सन्निधिम् आयास्यति तं केनापि प्रकारेण न दूरीकरिष्यामि। 38
 निजाभिमतं साधयितुं न ढि किन्तु प्रेरयितुरभिमतं साधयितुं स्वर्गाद् आगतोस्मि। 39 स यान् यान् लोकान् मह्यमददात्
 तेषामेकमपि न ढारयित्वा शेषदिने सर्व्वानडम् उत्थापयामि एदं मत्प्रेरयितुः पितुरभिमतं। 40 यः कश्चिन् मानवसुतं विलोक्य
 विश्वसिति स शेषदिने मयोत्थापितः सन् अनन्तायुः प्राप्स्यति एति मत्प्रेरकस्याभिमतं। (aiōnios g166) 41 तदा स्वर्गाद् यद्
 भक्ष्यम् अवरोडत् तद् भक्ष्यम् अडमेव थिडूदीयलोकस्तस्यैतद् वाक्ये विवदमाना वक्तुमारैरिरे 42 यूषङ्गः पुत्रो यीशु र्थस्य
 मातापितरौ वयं जानीम अेष किं सअेव न? तर्हि स्वर्गाद् अवरोडम् एति वाक्यं कथं वक्ति? 43 तदा यीशुस्तान् प्रत्यवदत्
 परस्परं मा विवदध्वं 44 मत्प्रेरकं एण पित्रा नाकृष्टः कोपि जनो ममान्तिकम् आयातुं न शक्नोति किन्त्वागतं जनं यरमेडहि
 प्रोत्थापयिष्यामि। 45 ते सर्व्य एश्वरेण शिक्षिता भविष्यन्ति भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु विपिरित्थमास्ते अतो यः कश्चित् पितुः
 सकाशात् श्रुत्वा शिक्षते स अेव मम समीपम् आगमिष्यति। 46 य एश्वराद् अजायत तं विना कोपि मनुष्यो जनकं नादर्शत्
 केवलः सअेव तातम् अद्राक्षीत्। 47 अडं युष्मान् यथार्थतरं वदामि यो जनो मयि विश्वासं करोति सोनन्तायुः प्राप्नोति।
 (aiōnios g166) 48 अडमेव तज्ज्वनभक्ष्यं। 49 युष्माकं पूर्वपुरुषा मडप्रान्तरे मन्नाभक्ष्यं भूक्तापि मृताः 50 किन्तु यद्भक्ष्यं
 स्वर्गाद् आगच्छत् तद् यद्दि कश्चिद् भुङ्कते तर्हि स न म्रियते। 51 यज्ज्वनभक्ष्यं स्वर्गाद् आगच्छत् सोडमेव एदं भक्ष्यं यो जनो
 भुङ्कते स नित्यज्वी भविष्यति। पुनश्च जगतो ज्वनार्थमडं यत् स्वकीयपिशितं दास्यामि तदेव मया वितरितं भक्ष्यम्।
 (aiōn g165) 52 तस्माद् थिडूदीयाः परस्परं विवदमाना वक्तुमारैरिरे अेष भोजनार्थं स्वयीं पलडं कथम् अस्मभ्यं दास्यति? 53

तदा यीशुस्तान् आवोयद् युष्मान् यथार्थतरं वदामि मनुष्यपुत्रस्याभिषे युष्माभिर्न भुङ्क्ते तस्य रुधिरं यं न पीते ज्वनेन साद्धं युष्माकं सम्बन्धो नास्ति। 54 यो ममामिषं स्वादति मम सुधिरञ्च पिवति सोनन्तायुः प्राप्नोति ततः शेषेऽङ्कि तमहम् उन्त्यापयिष्यामि। (aiōnios g166) 55 यतो मदीयमामिषं परमं भक्ष्यं तथा मदीयं शोषितं परमं पेयं। 56 यो जनो मदीयं पलवं स्वादति मदीयं रुधिरञ्च पिवति स मयि वसति तस्मिन्नाहञ्च वसामि। 57 मत्प्रेरयित्रा ज्वता तातेन यथाहं ज्वामि तद्दद् यः कश्चिन् मामन्ति सोपि मया ज्वयिष्यति। 58 यद्भक्ष्यं स्वर्गादागच्छत् तद्विदं यन्मान्नां स्वादित्वा युष्माकं पितरोऽग्निं यन्त तादृशम् एतं भक्ष्यं न भवति एतं भक्ष्यं यो भक्षति स नित्यं ज्वयिष्यति। (aiōn g165) 59 यदा कर्नाडूम् पुत्र्यां भजनगेले उपादिशत् तदा कथा अेता अकथयत्। 60 तदेतथं श्रुत्वा तस्य शिष्याणां अनेके परस्परम् अकथयन् एतं गाढं वाक्यं वाक्यमीदृशं कः श्रोतुं शक्यात्? 61 किन्तु यीशुः शिष्याणां एतत् विवाहं स्वयित्ते विज्ञाय कथितवान् एतं वाक्यं किं युष्माकं विधनं जनयति? 62 यदि मनुजसुतं पूर्ववासस्थानम् उर्द्ध्वं गच्छन्तं पश्यथ तर्हि किं भविष्यति? 63 आत्मैव ज्वनदायकः वपुर्निष्कलं युष्मत्समं यानि वयांसि कथयामि तान्यात्मा ज्वनञ्च। 64 किन्तु युष्माकं मध्ये केयन अविशवासिनः सन्ति के के न विश्वसन्ति को वा तं परकरेषु समर्पयिष्यति तान् यीशुराप्रथमाद् वेत्ति। 65 अपरमपि कथितवान् अस्मात् कारणाद् अकथयं पितुः सकाशात् शक्तिमप्राप्य कोपि ममान्तिकम् आगन्तुं न शक्नोति। 66 तत्कालेऽनेके शिष्या व्याघुट्य तेन साद्धं पुनर्नागच्छन्। 67 तदा यीशुर्द्वादशशिष्यान् उक्तवान् यूयमपि किं चास्यथ? 68 ततः शिमोनं पितरः प्रत्यवोयत् हे प्रभो कस्याभ्यार्णं गमिष्यामः? (aiōnios g166) 69 अनन्तज्वनदायिन्यो याः कथास्तास्तवैव। भवान् अमरेश्वरस्याभिषिक्तपुत्र एति विश्वस्य निश्चितं जानीमः। 70 तदा यीशुरवदत् किमहं युष्माकं द्वादशजनान् मनोनीतान् न कृतवान्? किन्तु युष्माकं मध्येपि कश्चिदेको विघ्नकारी विधते। 71 एतं कथं स शिमोनः पुत्रम् एष्करीयोतीयं यिडूदाम् उद्दिश्य कथितवान् यतो द्वादशानां मध्ये गणितः स तं परकरेषु समर्पयिष्यति।

7 ततः परं यिडूदीयलोकास्तं हन्तुं समैहन्त तस्माद् यीशु र्खिडूदाप्रदेशे पर्थ्यटितुं नेच्छन् गावील् प्रदेशे पर्थ्यटितुं प्रारभत। 2 किन्तु तस्मिन् समये यिडूदीयानां दूष्यवासनाभोत्सव उपस्थिते 3 तस्य भ्रातरस्तम् अवदन् यानि कर्माणि त्वया क्रियन्ते तानि यथा तव शिष्याः पश्यन्ति तदर्थं त्वमितः स्थानाद् यिडूदीयदेशं प्रज। 4 यः कश्चित् स्वयं प्रथिकाशिष्यति स कदापि गुप्तं कर्म न करोति यदीदृशं कर्म करोषि तर्हि जगति निजं परियायय। 5 यतस्तस्य भ्रातरौपि तं न विश्वसन्ति। 6 तदा यीशुस्तान् अवोयत् मम समय एदानीं नोपतिष्ठति किन्तु युष्माकं समयः सततम् उपतिष्ठति। 7 जगतो लोका युष्मान् ऋतीयितुं न शक्यन्ति किन्तु मामेव ऋतीयन्ते यतस्तेषां कर्माणि दुष्टानि तत्र साक्ष्यमिदम् अहं एदामि। 8 अतएव यूयम् उत्सवेऽस्मिन् यात नाहम् एदानीम् अस्मिन्नुत्सवे यामि यतो मम समय एदानीं न सम्पूर्णाः। 9 एति वाक्यम् उक्त्वा स गावीलि स्थितवान्। 10 किन्तु तस्य भ्रातृषु तत्र प्रस्थितेषु सत्सु सोऽप्रकट उत्सवम् अगच्छत्। 11 अनन्तरम् उत्सवम् उपस्थिता यिडूदीयास्तं भृगयित्वापृच्छन् स कुत्र? 12 ततो लोकानां मध्ये तस्मिन् नानाविधा विवादा भवितुम् आरब्धवन्तः। केचिद् अवोयन् स उत्तमः पुरुषः केचिद् अवोयन् न तथा वरं लोकानां भ्रमं जनयति। 13 किन्तु यिडूदीयानां भयात् कोपि तस्य पक्षे स्पष्टं नाकथयत्। 14 ततः परम् उत्सवस्य मध्यसमये यीशु मन्दिरं गत्वा समुपदिशति स्म। 15 ततो यिडूदीया लोका आश्चर्यं ज्ञात्वाकथयन् अेषा मानुषो नाधीत्या कथम् अेतादृशो विद्वान्भूत्? 16 तदा यीशुः प्रत्यवोयद् उपदेशीयं न मम किन्तु यो मां प्रेषितवान् तस्य। 17 यो जनो निदेशं तस्य अर्धीष्यति ममोपदेशो भक्तो भवति किम् एश्वराद् भवति स गनस्तज्जातुं शक्यति। 18 यो जनः स्वतः कथयति स स्वीयं गौरवम् एहते किन्तु यः प्रेरयितु गौरवम् एहते स सत्यवादी तस्मिन् कोयधर्मो नास्ति। 19 भूसा युष्मत्सं व्यवस्थाग्रन्थं किं नाददात्? किन्तु युष्माकं कोपि तां व्यवस्थां न समाधरति। मां हन्तुं कुतो यतध्वे? 20 तदा लोका अवदन् त्वं भूतग्रस्तस्त्वं हन्तुं को यतते? 21 ततो यीशुरवोयद् अेकं कर्म मयाकारि तस्माद् यूयं सर्व्व मलाश्चर्यं मन्यध्वे। 22 भूसा युष्मत्सं त्वच्छेदविधिं प्रददौ स भूसातो न जातः किन्तु पितृपुरुषेभ्यो जातः तेन विश्रामवारेऽपि मानुषाणां त्वच्छेदं कुरुथ। 23 अतएव विश्रामवारे मनुष्याणां त्वच्छेदे कृते यदि भूसाव्यवस्थामङ्गनं न भवति तर्हि मया विश्रामवारे मानुषः सम्पूर्णांरूपेण स्वस्थोऽकारि तत्कारणाद् यूयं किं मह्यं कुप्यथ? 24 सपक्षपातं विचारमकृत्वा न्याय्यं विचारं कुरुत। 25 तदा यिडूदालम् निवासिनः कतिपयजना अकथयन् एते यं हन्तुं येष्टन्ते स अेवायं किं न? 26 किन्तु पश्यत निर्भयः सन् कथां कथयति तथापि किमपि अ वदन्त्येते अयमेवाभिषिक्तो भवतीति निश्चितं किमधिपतयो जानन्ति? 27 मनुजोयं कस्मादागमद् एति वयं जानोमः किन्त्वभिषिक्त आगते स कस्मादागतवान् एति कोपि ज्ञातुं न शक्यति। 28 तदा यीशु मध्येमन्दिरम् उपदिशन् उच्यैः कारम् उक्तवान् यूयं किं मां जानीथ? कस्माद्यागतोस्मि तदपि किं जानीथ? नाहं स्वत आगतोस्मि किन्तु यः

सत्यवादी सखेव मां प्रेषितवान् यूयं तं न जानीथ | 29 तमहं जाने तेनाहं प्रेरित अगतोस्मि | 30 तस्माद् यिडूदीयास्तं धर्तुम्
 उद्यतास्तथापि कोपि तस्य गात्रे षस्तं नार्पयद् यतो हेतोस्तदा तस्य समथो नोपतिष्ठति | 31 किन्तु बडवो लोकास्तस्मिन्
 विश्वस्य कथितवान्तोऽभिषिक्तपुरुष आगत्य मानुषस्यास्य क्रियाभ्यः किम् अधिका आश्चर्याः क्रियाः कश्चित्? 32 ततः परं
 लोकास्तस्मिन् एतं विवदन्ते द्विःशिनः प्रधानयाजकाञ्चेति श्रुतवन्तस्तं धृत्वा नेतुं पदातिगायं प्रेषयामासुः | 33 ततो यीशुरवदद्
 अहम् अल्पदिनानि युष्माभिः साद्धं स्थित्वा मत्प्रेरयितुः समीपं यास्यामि | 34 मां भृगुविष्यध्वे किन्तूद्देशं न लाप्यध्वे रत्र
 स्थास्यामि तत्र यूयं गन्तुं न शक्यथ | 35 तदा यिडूदीयाः परस्परं वक्तुमारेभिरे अस्योद्देशं न प्राप्स्याम अतादृशं किं स्थानं
 यास्यति? भिन्नदेशे विकीर्णानां यिडूदीयानां सन्निधिम् अेष गत्वा तान् उपदेक्ष्यति किं? 36 नो येत् मां गवेषयिष्यथ किन्तूद्देशं
 न प्राप्स्यथ अेष कोदृशं वाक्यमिदं वदति? 37 अनन्तरम् उत्सवस्य यरमेऽहनि अर्थात् प्रधानदिने यीशुरुत्तिष्ठन् उच्यैःकारम्
 आह्वयन् उदितवान् यद्दि कश्चित् तृषात्तां भवति तर्हि भ्रमान्तिकम् आगत्य पिवतु | 38 यः कश्चिन्मयि विश्वसिति धर्मग्रन्थस्य
 वयनानुसारेण तस्याभ्यन्तरतोऽमृततोयस्य स्रोतांसि निर्गमिष्यन्ति | 39 ये तस्मिन् विश्वसन्ति त आत्मानं प्राप्स्यन्तीत्यर्थं स
 एहं वाक्यं व्याहृतवान् अतत्कालं यावद् यीशु विभवं न प्राप्तस्तस्मात् पवित्र आत्मा नादीयत | 40 अतां वार्णां श्रुत्वा
 बडवो लोका अवदन् अयमेव निश्चितं स भविष्यद्वादी | 41 केयिद् अकथयन् अेषखेव सोभिषिक्तः किन्तु केयिद् अवदन्
 सोभिषिक्तः किं गालीलू प्रदेशे जनिष्यते? 42 सोभिषिक्तो दायूदो वंशे दायूदो जन्मस्थाने बैतलेडमि पत्तने जनिष्यते धर्मग्रन्थे
 किमित्थं लिभितं नास्ति? 43 एतं तस्मिन् लोकानां भिन्नवाक्यता जाता | 44 कतिपयलोकास्तं धर्तुम् अैर्यन् तथापि
 तद्वपुषि कोपि षस्तं नार्पयत् | 45 अनन्तरं पादातिगायं प्रधानयाजकानां द्विःशिनाञ्च समीपमागतवति ते तान् अपृच्छन् कुतो
 हेतोस्तं नानयत? 46 तदा पदातयः प्रत्यवदन् स मानव एव कोपि कदापि नोपादिशत् | 47 ततः द्विःशिनः प्रावोचन् यूयमपि
 किमब्रामिष्ट? 48 अधिपतीनां द्विःशिनाञ्च कोपि किं तस्मिन् व्यश्वसीत्? 49 ये शास्त्रं न जानन्ति त एमेऽधमलोकाखेव
 शापग्रस्ताः | 50 तदा निकदीमनामा तेषामेको यः क्षाण्दायां यीशोः सन्निधिम् अगात् स उक्तवान् 51 तस्य वाक्ये न श्रुते
 कर्मणि य न विदिते ऽस्माकं व्यवस्था किं कञ्चन मनुजं दोषीकरोति? 52 ततस्ते व्याडरन् त्वमपि किं गालीलीयलोकः? विविध्य
 पश्य गलीलि कोपि भविष्यद्वादी नोत्पद्यते | 53 ततः परं सर्वे स्वं स्वं गृहं गताः किन्तु यीशु जैतुननामानं शिलोव्ययं
 गतवान् |

8 प्रत्युषे यीशुः पुनर्मन्दिरम् आगच्छत् 2 ततः सर्वेषु लोकेषु तस्य समीप आगतेषु स उपविश्य तान् उपदेष्टुम् आरभत |
 3 तदा अध्यापकाः द्विःशिनञ्च व्यभियारकर्म्मिणि धृतं स्त्रियमेकाम् आनिय सर्वेषां मध्ये स्थापयित्वा व्याडरन् 4 हे गुरो
 योषितम् एमां व्यभियारकर्म्म कुर्वाणां लोका धृतवन्तः | 5 अतादृशलोकाः पाषाण्वाधातेन उन्तव्या एति विधिर्भूसाव्यवस्थाग्रन्थे
 लिभितोस्ति किन्तु भवान् किमादिशति? 6 ते तमपवदितुं परीक्षाभिप्रायेण वाक्यमिदम् अपृच्छन् किन्तु स प्रह्लीभूय
 भूमावङ्गल्या लेभितुम् आरभत | 7 ततस्तेः पुनः पुनः पृष्ट उत्थाय कथितवान् युष्माकं मध्ये यो जतो निरपराधी सखेव प्रथमम्
 अनां पाषाणानाडन्तु | 8 पश्चात् स पुनश्च प्रह्लीभूय भूमौ लेभितुम् आरभत | 9 तां कथं श्रुत्वा ते स्वस्वमनसि प्रबोधं प्राप्य
 ज्येष्ठानुकुम् अेकैकशः सर्वे बहिरगच्छन् ततो यीशुरेकाडी तयक्तोभवत् मध्यस्थाने द्वादशयामाना सा योषा य स्थिता | 10
 तत्पश्चाद् यीशुरुत्थाय तां वनितां विना कभयपरं न विलोक्य पृष्टवान् हे वामे तवापवादकाः कुत्र? कोपि त्वां किं न द्वादशयति?
 11 सावदत् हे मदेर्य कोपि न तदा यीशुरवोचत् नाडमपि द्वादशयामि याहि पुनः पापं माकार्षीः | 12 ततो यीशुः पुनरपि लोकेभ्य
 एतं कथयितुम् आरभत जगतोहं ज्योतिःस्वःपुत्रो यः कश्चिन् मत्पश्चाद् गच्छति स तिमिरे न भ्रमित्वा ज्वनःपुत्रां दीप्तिं
 प्राप्स्यति | 13 ततः द्विःशिनोऽवादिषुस्तं स्वार्थे स्वयं साक्ष्यं ददासि तस्मात् तव साक्ष्यं ग्राह्यं न भवति | 14 तदा यीशुः
 प्रत्युदितवान् यधपि स्वार्थेऽहं स्वयं साक्ष्यं ददामि तथापि मत् साक्ष्यं ग्राह्यं यस्माद् अहं कुत आगतोस्मि क्व यामि य तदहं
 जानामि किन्तु कुत आगतोस्मि कुत्र गच्छामि य तद् यूयं न जानीथ | 15 यूयं लौकिकं विचारयथ नाहं किमपि विचारयामि | 16
 किन्तु यद्दि विचारयामि तर्हि मम विचारो ग्राहीतव्यो यतोऽहम् अेकाडी नास्मि प्रेरयिता पिता मया सह विद्यते | 17 द्वयो ज्ञनयोः
 साक्ष्यं ग्राहणीयं भवतीति युष्माकं व्यवस्थाग्रन्थे लिभितमस्ति | 18 अहं स्वार्थे स्वयं साक्षित्वं ददामि यश्च मम तातो मां
 प्रेरितवान् सोपि मदर्थे साक्ष्यं ददाति | 19 तदा तेऽपृच्छन् तव तातः कुत्र? ततो यीशुः प्रत्यवादीद् यूयं मां न जानीथ मत्पितरञ्च
 न जानीथ यद्दि माम् अक्षास्यत तर्हि मम तातमप्यक्षास्यत | 20 यीशु मन्दिर उपदिश्य भाऽगारे कथा अेता अकथयत् तथापि
 तं प्रति कोपि करं नोदतोवयत् | 21 ततः परं यीशुः पुनरुदितवान् अधुनाहं गच्छामि यूयं मां गवेषयिष्यथ किन्तु निजैः पापै

भरिष्यथ यत् स्थानम् अहं यास्यामि तत् स्थानम् यूयं यातुं न शक्यथ | 22 तदा यिडूदीयाः प्रावोयन् किमयम् आत्मघातं करिष्यति? यतो यत् स्थानम् अहं यास्यामि तत् स्थानम् यूयं यातुं न शक्यथ इति वाक्यं ब्रवीति | 23 ततो यीशुस्तेभ्यः कथितवान् यूयम् अधःस्थानीया लोका अहम् ऊर्ध्वस्थानीयः यूयम् अंतर्जगत्सम्भन्धीया अहम् अंतर्जगत्सम्भन्धीयो न | 24 तस्मात् कथितवान् यूयं निजैः पापै भरिष्यथ यतोहं स पुमान् इति यदि न विश्वसिथ तर्हि निजैः पापै भरिष्यथ | 25 तदा ते उपृच्छन् कस्त्वं? ततो यीशुः कथितवान् युष्माकं सन्निधौ यस्य प्रस्तावम् आ प्रथमात् करोमि सअवे पुरुषोहं | 26 युष्मासु मया बहुवाक्यं वक्तव्यं विचारयित्वात्र किन्तु मत्प्रेरयिता सत्यवादी तस्य समीपे यदहं श्रुतवान् तदेव जगते कथयामि | 27 किन्तु स जनके वाक्यमिदं प्रोक्तवान् इति ते नाबुध्यन्त | 28 ततो यीशुरकथयद् यदा मनुष्यपुत्रम् ऊर्ध्वं उत्थापयिष्यथ तदाहं स पुमान् केवलः स्वयं किमपि कर्म न करोमि किन्तु तातो यथा शिक्षयति तदनुसारेण वाक्यमिदं वदामीति य यूयं ज्ञातुं शक्यथ | 29 मत्प्रेरयिता पिता माम् अंकाकिनं न त्यजति स मया साद्धं तिष्ठति यतोहं तदभिमतं कर्म सदा करोमि | 30 तदा तस्यैतानि वाक्यानि श्रुत्वा बहुवस्तास्मिन् व्यश्वसन् | 31 ये यिडूदीया व्यश्वसन् यीशुस्तेभ्योऽकथयत् 32 मम वाक्ये यदि यूयम् आस्थां कुरुथ तर्हि मम शिष्या भूत्वा सत्यत्वं ज्ञास्यथ ततः सत्यतया युष्माकं भोक्षो भविष्यति | 33 तदा ते प्रत्यवादिषुः वयम् एब्राहीमो वंशः कदापि कस्यापि दासा न जातास्तर्हि युष्माकं मुक्तिं भविष्यतीति वाक्यं कथं ब्रवीषि? 34 तदा यीशुः प्रत्यवदद् युष्मानहं यथार्थतरं वदामि यः पापं करोति स पापस्य दासः | 35 दासश्च निरन्तरं निवेशने न तिष्ठति किन्तु पुत्रो निरन्तरं तिष्ठति | (aion g165) 36 अतः पुत्रो यदि युष्मान् भोगयति तर्हि नितान्तमेव मुक्ता भविष्यथ | 37 यूयम् एब्राहीमो वंश इत्यहं जानामि किन्तु मम कथा युष्माकम् अन्तःकरणेषु स्थानं न प्राप्नुवन्ति तस्माद्धेतो मां हन्तुम् इच्छे | 38 अहं स्वपितुः समीपे यदपश्यं तदेव कथयामि तथा यूयमपि स्वपितुः समीपे यदपश्यत तदेव कुरुध्वे | 39 तदा ते प्रत्यवोयन् एब्राहीम अस्माकं पिता ततो यीशुरकथयद् यदि यूयम् एब्राहीमः सन्ताना अभविष्यत तर्हि एब्राहीम आचाराणवद् आचरिष्यत | 40 एश्वरस्य मुभात् सत्यं वाक्यं श्रुत्वा युष्मान् ज्ञापयामि योहं तं मां हन्तुं येषु एब्राहीम एतादृशं कर्म न यकार | 41 यूयं स्वस्वपितुः कर्माणि कुरुथ तदा तैरुक्तं न वयं जारजाता अस्माकम् अकथेव पितास्ति स अवेश्वरः 42 ततो यीशुना कथितम् एश्वरो यदि युष्माकं तातोभविष्यत् तर्हि यूयं मयि प्रेमाकरिष्यत यतोहम् एश्वरान्निर्गत्यागतोस्मि स्वतो नागतोहं स मां प्राडिषोत् | 43 यूयं मम वाक्यमिदं न बुध्यध्वे कुतः? यतो यूयं ममोपदेशं सोढुं न शक्नुथ | 44 यूयं शैतान् पितुः सन्ताना अतस्माद् युष्माकं पितुरभिलाषं पूरयथ स आ प्रथमात् नरघाती तदन्तः सत्यत्वस्य लेशोपि नास्ति कारणादतः स सत्यतायां नातिष्ठत् स यदा मृषा कथयति तदा निजस्वभावानुसारेणैव कथयति यतो स मृषाभाषी मृषोत्पादकश्च | 45 अहं तथ्यवाक्यं वदामि कारणादस्माद् यूयं मां न प्रतीथ | 46 मयि पापमस्तीति प्रमाणं युष्माकं को दातुं शक्नोति? यदहं तथ्यवाक्यं वदामि तर्हि कुतो मां न प्रतिथ? 47 यः कश्चन एश्वरीयो लोकः स एश्वरीयकथायां मनो निधत्ते यूयम् एश्वरीयलोका न भवथ तन्निदानात् तत्र न मनांसि निधत् | 48 तदा यिडूदीयाः प्रत्यवादिषुः त्वमेकः शोमिरोणीयो भूतग्रस्तश्च वयं किमिदं भद्रं नावादिष्वि? 49 ततो यीशुः प्रत्यवादीतुं नाहं भूतग्रस्तः किन्तु निजतातं सम्मन्ये तस्माद् यूयं माम् अपमन्यध्वे | 50 अहं स्वसुभ्यार्तिं न येषे किन्तु येषिता विचारयिता यापर अक आस्ते | 51 अहं युष्मभ्यम् अतीव यथार्थं कथयामि यो नरो मदीयं वाचं मन्यते स कदाचन निधनं न द्रक्ष्यति | (aion g165) 52 यिडूदीयास्तमवदन् त्वं भूतग्रस्त इतीदानीम् अवैष्व | एब्राहीम भविष्यद्वादिनश्च सर्वे मृताः किन्तु त्वं भाषसे यो नरो मम भारती गृह्णाति स जातु निधानास्वाहं न दास्यते | (aion g165) 53 तर्हि त्वं किम् अस्माकं पूर्वपुरुषाद् एब्राहीमोपि मदान्? यस्मात् सोपि मृतः भविष्यद्वादिनोपि मृताः त्वं त्वं कं पुमांसं मनुषे? 54 यीशुः प्रत्यवोयद् यदहं त्वं स्वयं सम्मन्ये तर्हि मम तत् सम्मननं किमपि न किन्तु मम तातो यं यूयं स्वीयम् एश्वरं भाषध्वे सअवे मां सम्मनुते | 55 यूयं तं नावगच्छथ किन्त्वाहं तमवगच्छामि तं नावगच्छामीति वाक्यं यदि वदामि तर्हि यूयमिव मृषाभाषी भवामि किन्त्वाहं तमवगच्छामि तदाक्षामपि गृह्णामि | 56 युष्माकं पूर्वपुरुष एब्राहीम मम समयं द्रष्टुम् अतीवावाञ्छत् तन्निरीक्षानन्दस्य | 57 तदा यिडूदीया अपृच्छन् तव वयः पञ्चाशद्धत्सरा न त्वं किम् एब्राहीमम् अद्राक्षीः? 58 यीशुः प्रत्यवादीद् युष्मानहं यथार्थतरं वदामि एब्राहीमो जन्मनः पूर्वकालमारभ्याहं विधे | 59 तदा ते पाषाणान् उत्तोल्य तमाहन्तुम् उदयच्छन् किन्तु यीशु गुप्तो भन्तिराद् बहिर्गत्य तेषां मध्येन प्रस्थितवान् |

9 ततः परं यीशुर्गच्छन् मार्गमध्ये जन्मान्धं नरम् अपश्यत् | 2 ततः शिष्यास्तम् अपृच्छन् हं गुरो नरोयं स्वपापेन वा स्वपित्राः पापेनान्धोऽजायत? 3 ततः स प्रत्युदितवान् अतस्य वास्य पित्रोः पापाद् अतादृशोभूद् इति नहि किन्त्वेनेन

यथेश्वरस्य कर्म प्रकाश्यते तद्देतोरेव । 4 इति तिष्ठति मत्प्रेरयितुः कर्म मया कर्तव्यं यदा किमपि कर्म न कियते तादृशी निशागच्छति । 5 अहं यावत्कालं जगति तिष्ठामि तावत्कालं जगतो ज्योतिःस्वरूपोऽस्मि । 6 धृत्युक्ता भूमौ निष्ठोऽं निक्षिप्य तेन पङ्क्तुं कृतवान् । 7 पश्चात् तत्पङ्केन तस्यान्धस्य नेत्रे प्रलिप्य तमित्यादिशत् गत्वा शिलोऽहं इति प्रेरितनाम्नि सरसि स्नादि । ततोन्धो गत्वा तत्रास्नात् ततः प्रनयक्षुर्भूत्वा व्याघ्रद्वारात् । 8 अपरत्र समीपवासिनो लोका ये यं तं पूर्वमन्धम् अपश्यन् ते अन्तुम् आरभन्त योन्धलोको वर्त्मन्युपविश्यामिक्षत स अवायं जनः किं न भवति? 9 केचिद्वदन् स अवे केचिद्वोचन् तादृशो भवति किन्तु स स्वयमब्रवीत् स अवाहं भवामि । 10 अतएव ते उपृच्छन् त्वं कथं दृष्टिं प्राप्तवान्? 11 ततः सोवदद् यीशनामक अंको जनो मम नयने पङ्केन प्रलिप्य धृत्याज्ञापयत् शिलोऽहंकारं गत्वा तत्र स्नादि । ततस्तत्र गत्वा मयि स्नाते दृष्टिभङ्गं लब्धवान् । 12 तदा ते उद्वेगं स पुमान् कुत्र? तेनोक्तं नाहं जानामि । 13 अपरं तस्मिन् पूर्वान्धे जने द्विदृशिनां निकटम् आनीते सति द्विदृशिनीपि तमपृच्छन् कथं दृष्टिं प्राप्तोसि? 14 ततः स कथितवान् स पङ्केन मम नेत्रे उल्लिख्यत् पश्चाद् स्नात्वा दृष्टिमलमे । 15 किन्तु यीशुर्विश्रामवारं कर्दमं कृत्वा तस्य नयने प्रसन्नेऽकरोद् धितकारणात् कतिपयद्विदृशिनीऽवदन् 16 स पुमान् एश्वरान् यतः स विश्रामवारं न मन्यते । ततोन्धे केचित् प्रत्यवदन् पापी पुमान् किम् अतादृशम् आश्चर्यं कर्म कर्तुं शक्नोति? 17 इत्थं तेषां परस्परं भिन्नावाक्यत्वम् अभवत् । पश्चात् ते पुनरपि तं पूर्वान्धं मानुषम् अप्राक्षुः यो जनस्तव यक्षुषी प्रसन्ने कृतवान् तस्मिन् त्वं किं वदसि? स उक्तवान् स भविशद्वादी । 18 स दृष्टिम् आप्तवान् इति यिद्धीयास्तस्य दृष्टिं प्राप्तस्य जनस्य पित्रोर्भूमाद् अश्रुत्वा न प्रत्ययन् । 19 अतएव ते तावपृच्छन् युवयो र्यं पुत्रं जन्मान्धं वदथः स किमयं? तर्हीदानीं कथं द्रष्टुं शक्नोति? 20 ततस्तस्य पितरौ प्रत्यवोचताम् अयम् आवयोः पुत्र आ जनेरन्धश्च तद्व्यावां जानीवः 21 किन्त्वधुना कथं दृष्टिं प्राप्तवान् तदावां न जानीवः कोस्य यक्षुषी प्रसन्ने कृतवान् तदपि न जानीव अेष वयःप्राप्त अेनं पृच्छत स्वकथां स्वयं वक्ष्यति । 22 यिद्धीयानां भयात् तस्य पितरौ वाक्यमिदम् अवदतां यतः कोपि मनुष्यो यदि यीशुम् अभिषिक्तं वदति तर्हि स भजनगुणैः दूरीकारिभ्यस्ते यिद्धीया इति मन्त्राणां अकुर्वन् 23 अतस्तस्य पितरौ व्याडरताम् अेष वयःप्राप्त अेनं पृच्छत । 24 तदा ते पुनश्च तं पूर्वान्धम् आडूय व्याडरन् एश्वरस्य गुणान् वद अेष मनुष्यः पापीति वयं जानीमः । 25 तदा स उक्तवान् स पापी न वेति नाहं जाने पूर्वान्ध आसमिदम् अधुना पश्यामीति मात्रं जानामि । 26 ते पुनरपृच्छन् स त्वां प्रति किमकरोत्? कथं नेत्रे प्रसन्नेऽकरोत्? 27 ततः सोवादीद् अेककृत्योक्तयं यूयं न शृणुथ तर्हि कुतः पुनः श्रोतुम् एच्छथ? यूयमपि किं तस्य शिष्या भवितुम् एच्छथ? 28 तदा ते तं तिरस्कृत्य व्याडरन् त्वं तस्य शिष्यो वयं भूसाः शिष्याः । 29 भूसावकत्रोऽश्वरो जगद् अजाननीमः किन्वेष कुत्रत्यलोक इति न जानीमः । 30 सोवदद् अेष मम लोचने प्रसन्नेऽकरोत् तथापि कुत्रत्यलोक इति यूयं न जानीथ अेतद् आश्चर्यं भवति । 31 एश्वरः पापिनां कथां न शृणोति किन्तु यो जनस्तस्मिन् भक्तिं कृत्वा तद्विष्टिक्रियां करोति तस्यैव कथां शृणोति अेतद् वयं जानीमः । 32 कोपि मनुष्यो जन्मान्धा यक्षुषी अददात् जगदारम्भाद् अतादृशीं कथां कोपि कदापि नाशृणोत् । (aiōn g165) 33 अस्माद् अेष मनुष्यो यदीश्वरान्नाजायत तर्हि किञ्चिदपीदृशं कर्म कर्तुं नाशक्नोत् । 34 ते व्याडरन् त्वं पापाद् अजायथाः किमस्मान् त्वं शिक्षयसि? पश्चात् ते अडिरकुर्वन् । 35 तदनन्तरं यिद्धीयैः स अडिरकियत यीशुरिति वार्तां श्रुत्वा तं साक्षात् प्राप्य पृष्टवान् एश्वरस्य पुत्रे त्वं विश्वसिषि? 36 तदा स प्रत्यवोचत् हे प्रभो स को यत् तस्मिन्नाहं विश्वसिमि? 37 ततो यीशुः कथितवान् त्वं तं दृष्टवान् त्वया साकं यः कथं कथयति सअेव सः । 38 तदा हे प्रभो विश्वसिमीत्युक्त्वा स तं प्राराभत् । 39 पश्चाद् यीशुः कथितवान् नयनहीना नयनानि प्राप्नुवन्ति नयनवन्तश्चान्धा भवन्तीत्यभिप्रायेण जगदाहम् आगच्छम् । 40 अेतत् श्रुत्वा निकटस्थाः कतिपयाः द्विदृशिनी व्याडरन् वयमपि किमन्धाः? 41 तदा यीशुरवादीद् यधन्धा अभवत तर्हि पापानि नातिष्ठन् किन्तु पश्यामीति वाक्यवदनाद् युष्माकं पापानि तिष्ठन्ति ।

10 अहं युष्मान्तिथार्थं वदामि, यो जनो द्वारेण न प्रविश्य केनाप्यन्येन मेघगृहं प्रविशति स अवे स्तेनो दस्युश्च । 2 यो द्वारेण प्रविशति स अवे मेघपालकः । 3 दीवारिकस्तस्मै द्वारं भोगयति मेघगणश्च तस्य वाक्यं शृणोति स निजान् मेघान् स्वस्वनाम्नाडूय भलिः कृत्वा नयति । 4 तथा निजान् मेघान् भलिः कृत्वा स्वयं तेषाम् अत्रे गच्छति, ततो मेघास्तस्य शब्दं बुध्यन्ते, तस्मात् तस्य पश्चाद् प्रजन्ति । 5 किन्तु परस्य शब्दं न बुध्यन्ते तस्मात् तस्य पश्चाद् प्रजिज्यन्ति वरं तस्य समीपात् पलायिष्यन्ते । 6 यीशुस्तेभ्य एहां दृष्टान्तकथाम् अकथयत् किन्तु तेन कथितकथायास्तात्पर्यं ते नाबुध्यन्त । 7 अतो यीशुः पुनरकथयत्, युष्मानाहं यथार्थतरं व्याडरामि, मेघगृहस्य द्वारम् अहमेव । 8 मया न प्रविश्य य आगच्छन् ते स्तेना दस्यवश्च

किन्तु मेघास्तेषां कथा नाशृण्वन्। 9 अहमेव द्वास्वयं; मया यः कश्चित् प्रविशति स रक्षां प्राप्स्यति तथा बहिरन्तश्च गमनागमने कृत्वा यराणस्थानं प्राप्स्यति। 10 यो जनस्तेनः स केवलं स्तैन्यबधविनाशान् कर्तुमेव समायाति किन्त्वहम् आयुर्दातुम् अर्थात् बाहूष्येन तदेव दातुम् आगच्छम्। 11 अहमेव सत्यमेघपालको यस्तु सत्यो मेघपालकः स मेघार्थं प्राणत्यागं करोति; 12 किन्तु यो जनो मेघपालको न, अर्थाद् यस्य मेघा निजा न भवन्ति, य अतादृशो वैतनिकः स वृकम् आगच्छन्तं दृष्ट्वा मेघव्रजं विधाय पलायते, तस्माद् वृकस्तं व्रजं धृत्वा विकिरति। 13 वैतनिकः पलायते यतः स वेतनार्थो मेघार्थं न यिन्तयति। 14 अहमेव सत्यो मेघपालकः, पिता मां यथा जानाति, अहञ्च यथा पितरं जानामि, 15 तथा निजान् मेघानपि जानामि, मेघाश्च मां जानान्ति, अहञ्च मेघार्थं प्राणत्यागं करोमि। 16 अपरञ्च अतद् गृहीय मेघेभ्यो भिन्ना अपि मेघा मम सन्ति ते सकला आनयितव्याः; ते मम शब्दं श्रोष्यन्ति तत ओको व्रज ओको रक्षको भविष्यति। 17 प्राणानन्दं त्यक्त्वा पुनः प्राणान् ग्रहीष्यामि, तस्मात् पिता मयि स्नेहं करोति। 18 कश्चिज्जानो मम प्राणान् हन्तुं न शक्नोति किन्तु स्वयं तान् समर्पयामि तान् समर्पयितुं पुनर्ग्रहीतुञ्च मम शक्तिरास्ते भारमिमं स्वपितुः सकाशात् प्राप्तोऽहम्। 19 अस्मादुपदेशात् पुनश्च यिद्धूदीयानां मध्ये भिन्नावक्यता जाता। 20 ततो बहवो व्याहरन् ओष भूतग्रस्त उन्मत्तश्च, कुत अतस्य कथां शृणुथ? 21 केयिद् अवदन् अतस्य कथा भूतग्रस्तस्य कथावन्न भवन्ति, भूतः किम् अन्धाय यक्षुषी दातुं शक्नोति? 22 शीतकाले यिद्गुणालमि मन्दिरोत्सर्गपर्व्याद्युपस्थिते 23 यीशुः सुलेमानो निःसारेण गमनागमने करोति, 24 अतस्मिन् समये यिद्धूदीयास्तं वेषयित्वा व्याहरन् कति कालान् अस्माकं विधिकित्सां स्थापयिष्यामि? यद्यभिषिक्तो भवति तर्हि तत् स्पष्टं वद। 25 तदा यीशुः प्रत्यवदद् अहम् अयकथं किन्तु यूयं न प्रतीथ, निजपितुर्नाम्ना यां यां क्वियां करोमि सा किञ्चैव मम साक्षिस्वयं। 26 किन्त्वहं पूर्वमकथयं यूयं मम मेघा न भवथ, कारणास्मान् न विश्वसिथ। 27 मम मेघा मम शब्दं शृण्वन्ति तानन्दं जानामि ते य मम पश्चाद् गच्छन्ति। 28 अहं तेभ्योऽनन्त्यायुर्दातुम्, ते कदापि न नक्ष्यन्ति कोपि मम करात् तान् हर्तुं न शक्यति। (aion g165, aiōnios g166) 29 यो मम पिता तान् मह्यं दत्तवान् स सर्वस्मात् महान्, कोपि मम पितुः करात् तान् हर्तुं न शक्यति। 30 अहं पिता य द्वयोरेकत्वम्। 31 ततो यिद्धूदीयाः पुनरपि तं हन्तुं पाषाणान् उदतोलयन्। 32 यीशुः कथितवान् पितुः सकाशाद् अहं न्युत्तमकर्माणि युष्माकं प्राकाशयं तेषां कस्य कर्माणि कारणात् मां पाषाणैराहन्तुम् उधताः स्य? 33 यिद्धूदीयाः प्रत्यवदन् प्रशस्तकर्महेतोर्न किन्तु त्वं मानुष्यः स्वमीश्वरम् उक्त्वेष्वरं निन्दसि कारणास्मात् त्वां पाषाणैर्हन्तः। 34 तदा यीशुः प्रत्युक्तवान् मया कथितं यूयम् इश्वरा अतद्वयं युष्माकं शास्त्रं लिखितं नास्ति किं? 35 तस्माद् येषाम् उद्देशे इश्वरस्य कथा कथिता ते यदीश्वरगणा उच्यन्ते धर्मग्रन्थस्याग्रन्थया भवितुं न शक्यं, 36 तर्हाहम् इश्वरस्य पुत्र इति वाक्यस्य कथनात् यूयं पित्राभिषिक्तं जगति प्रेरितञ्च पुमांसं कथम् इश्वरनिन्दकं वादय? 37 यदहं पितुः कर्म न करोमि तर्हि मां न प्रतीत; 38 किन्तु यद्दि करोमि तर्हि मयि युष्माभिः प्रत्यये न कृतेऽपि कार्ये प्रत्ययः क्रियतां, ततो मयि पितास्तीति पितर्यहम् अस्मीति य क्षात्वा विश्वसिथ। 39 तदा ते पुनरपि तं धर्तुम् अयेष्टन्त किन्तु स तेषां करेभ्यो निस्तीर्थं 40 पुन र्यद्दं अथास्तते यत्र पुर्व्यं योऽहं अमज्जयत् तत्रागत्य न्यवसत्। 41 ततो बहवो लोकास्तत्समीपम् आगत्य व्याहरन् योऽहं किमप्याश्चर्यं कर्म नाकरोत् किन्त्वस्मिन् मनुष्ये या यः कथा अकथयत् ताः सर्वाः सत्याः; 42 तत्र य बहवो लोकास्तस्मिन् व्यवसन्।

11 अनन्तरं मरियम् तस्या भगिनी मर्था य यस्मिन् वैथनीयाग्रामे वसतस्तस्मिन् ग्रामे एलियासर नामा पीडित अहं आसीत्। 2 या मरियम् प्रभुं सुगन्धितेनैव मर्दयित्वा स्वकेशैस्तस्य यराणौ सममार्जत् तस्या भ्राता स एलियासर रोगी। 3 अपरञ्च हे प्रभो भवान् यस्मिन् प्रीयते स अत्र पीडितोस्तीति कथां कथयित्वा तस्य भगिन्यौ प्रेषितवत्यौ। 4 तदा यीशुरिमां वार्तां श्रुत्वाकथयत पीडेयं मरणार्थं न किन्वीश्वरस्य महिमार्थम् इश्वरपुत्रस्य महिमप्रकाशाश्च जाता। 5 यीशु र्यधपिमर्थायां तद्गणिन्याम् एलियासरि याप्रीयत, 6 तथापि एलियासरः पीडयाः कथं श्रुत्वा यत्र आसीत् तत्रैव दिनद्वयमिषत्। 7 ततः परम् स शिष्यानकथयद् वयं पुन र्यिद्धूदीयप्रदेशं यावः। 8 ततस्ते प्रत्यवदन्, हे गुरो स्वल्पदिनानि गतानि यिद्धूदीयास्त्वां पाषाणैर्हन्तुम् उधतास्तथापि किं पुनस्तत्र यास्यसि? 9 यीशुः प्रत्यवदत्, अहस्मिन् दिने किं द्वादशघटिका न भवन्ति? कोपि दिवा गच्छन् न स्मलति यतः स अतज्जगतो दीपितं प्राप्नोति। 10 किन्तु रात्रौ गच्छन् स्मलति यतो हेतोस्तत्र दीपितं नास्ति। 11 एषां कथां कथयित्वा स तानवदद्, अस्माकं बन्धुः एलियासर निद्रितोऽहम् एदानीं तं निद्रातो जागरयितुं गच्छामि। 12 यीशु र्भूतो कथामिमां कथितवान् किन्तु विश्रामार्थं निद्रायां कथितवान् एति ज्ञात्वा शिष्या अकथयन्, 13 हे गुरो स यद्दि निद्राति तर्हि भद्रमेव। 14 तदा यीशुः स्पष्टं तान् व्याहरत्, एलियासर अत्रियत; 15 किन्तु यूयं यथा प्रतीथ तदर्थमहं तत्र न स्थितवान्।

ઇત્યસ્માદ્ યુષ્મન્નિમિત્તમ્ આહ્વાદિતોદં, તથાપિ તસ્ય સમીપે યામ | 16 તદા થોમા યં દિદુમં વદન્તિ સ સક્ષિનઃ શિષ્યાન્ અવદદ્ વયમપિ ગત્વા તેન સાદ્ધ્નિ મિયામહૈ | 17 યીશુસ્તત્રોપસ્થાય ઇલિયાસરઃ શ્મશાને સ્થાપનાત્ ચત્વારિ દિનાનિ ગતાનીતિ વાર્તા શ્રુતવાન્ | 18 વૈથનીયા યિરૂશાલમઃ સમીપસ્થા ક્રોશૈકમાત્રાન્તરિતા; 19 તસ્માદ્ બહવો યિહૂદીયા મર્થા મરિયમઞ્ચ ભ્યાતૃશોકાપનાં સાન્ત્વયિતું તયોઃ સમીપમ્ આગચ્છન્ | 20 મર્થા યીશોરાગમનવાર્તા શ્રુત્વૈવ તં સાક્ષાદ્ અકરોત્ કિન્તુ મરિયમ્ ગૅહ ઉપવિશ્ય સ્થિતા | 21 તદા મર્થા યીશુમવાદત્, હે પ્રભો યદિ ભવાન્ અત્રાસ્થાસ્યત્ તર્હિ મમ ભ્રાતા નામરિષ્યત્ | 22 કિન્ત્વિવાદનીમપિ યદ્ ઇશ્વરે પ્રાર્થયિષ્યતે ઇશ્વરસ્તદ્ દાસ્યતીતિ જાનેડંડ | 23 યીશુરવાદીત્ તવ ભ્રાતા સમુત્થાસ્યતિ | 24 મર્થા વ્યાહરત્ શેષદિવસે સ ઉત્થાનસમયે પ્રોત્થાસ્યતીતિ જાનેડંડ | 25 તદા યીશુઃ કથિતવાન્ અહમેવ ઉત્થાપયિતા જીવયિતા ય યઃ કશ્ચન મયિ વિશ્વસિતિ સ મૃત્વાપિ જીવિષ્યતિ; 26 યઃ કશ્ચન ય જીવન્ મયિ વિશ્વસિતિ સ કદાપિ ન મરિષ્યતિ, અસ્યાં કથાયાં કિં વિશ્વસિષિ? (aōn g165) 27 સવવદત્ પ્રભો યસ્યાવતરણાપેક્ષાસ્તિ ભવાન્ સએવાભિષિક્ત ઇશ્વરપુત્ર ઇતિ વિશ્વસિમિ | 28 ઇતિ કથાં કથયિત્વા સા ગત્વા સ્વાં ભગિનીં મરિયમં ગુપ્તમાહૂય વ્યાહરત્ ગુરુરુપતિષ્ઠતિ ત્વામાહૂયતિ ય | 29 કથામિમાં શ્રુત્વા સા તૂર્ગામ્ ઉત્થાય તસ્ય સમીપમ્ અગચ્છત્ | 30 યીશુ ગ્રામમધ્યં ન પ્રવિશ્ય યત્ર મર્થા તં સાક્ષાદ્ અકરોત્ તત્ર સ્થિતવાન્ | 31 યે યિહૂદીયા મરિયમા સાકં ગૃહે તિષ્ઠન્તસ્તામ્ અસાન્તવચન તે તાં ક્ષિપ્રમ્ ઉત્થાય ગચ્છન્તિ વિલોક્ય વ્યાહરન્, સ શ્મશાને રોદિતું યાતિ, ઇત્યુક્ત્વા તે તસ્યાઃ પશ્ચાદ્ અગચ્છન્ | 32 યત્ર યીશુરતિષ્ઠત્ તત્ર મરિયમ્ ઉપસ્થાય તં તદ્દૃષ્ટ્વા તસ્ય ચરણયોઃ પતિત્વા વ્યાહરત્ હે પ્રભો યદિ ભવાન્ અત્રાસ્થાસ્યત્ તર્હિ મમ ભ્રાતા નામરિષ્યત્ | 33 યીશુસ્તાં તસ્યાઃ સક્ષિનો યિહૂદીયાંશ્ચ રુદતો વિલોક્ય શોકાર્તઃ સન્ દીર્ઘં નિશ્વસ્ય કથિતવાન્ તં કુત્રાસ્થાપયત? 34 તે વ્યાહરન્, હે પ્રભો ભવાન્ આગત્ય પશ્યતુ | 35 યીશુના કન્દિતં | 36 અતએવ યિહૂદીયા અવદન્, પશ્યતાયં તસ્મિન્ કિદગ્ અપ્રિયત | 37 તેષાં કેચિદ્ અવદન્ યોન્ધાય યક્ષુષી દત્તવાન્ સ કિમ્ અસ્ય મૃત્યું નિવારયિતું નાશકનોત્? 38 તતો યીશુઃ પુનરન્તર્દીર્ઘં નિશ્વસ્ય શ્મશાનાન્તિકમ્ અગચ્છત્ | તત્ શ્મશાનમ્ એકં ગહરં તન્મુખે પાષાણ એક આસીત્ | 39 તદા યીશુરવદદ્ એનં પાષાણમ્ અપસારયત, તતઃ પ્રમીતસ્ય ભગિની મર્થાવદત્ પ્રભો, અધુના તત્ર દુર્ગન્ધો જાતઃ, યતોદ્ય ચત્વારિ દિનાનિ શ્મશાને સ તિષ્ઠતિ | 40 તદા યીશુરવાદીત્, યદિ વિશ્વસિષિ તર્હિશ્વરસ્ય મહિમપ્રકાશં દ્રશ્યસિ કથામિમાં કિં તુભ્યં નાકથયં? 41 તદા મૃતસ્ય શ્મશાનાત્ પાષાણોડપસારિતે યીશુરર્દ્યવ્યં પશ્યન્ અકથયત્, હે પિત મમ નેવેસનમ્ અશૃણોઃ કારણાદસ્માત્ ત્વાં ધન્યં વદામિ | 42 ત્વં સતતં શૃણોષિ તદપ્યહં જાનામિ, કિન્તુ ત્વં માં યત્ પ્રૈરચસ્તદ્ યથાસ્મિન્ સ્થાને સ્થિતા લોકા વિશ્વસન્તિ તદર્થમ્ ઇદં વાક્યં વદામિ | 43 ઇમાં કથાં કથયિત્વા સ પ્રોચ્ચૈરાહ્યત્, હે ઇલિયાસર બહિરાગચ્છ | 44 તતઃ સ પ્રમીતઃ શ્મશાનવસ્ત્રૈર્ બદ્ધહસ્તપાદો ગાત્રમાર્જનવાસસા બદ્ધમુખશ્ચ બહિરાગચ્છત્ | યીશુરુદિતવાન્ બન્ધનાનિ મોચયિત્વા ત્યજતૈનં | 45 મરિયમઃ સમીપમ્ આગતા યે યિહૂદીયલોકાસ્તદા યીશોરેતત્ કર્માપશ્યન્ તેષાં બહવો વ્યશ્વસન્, 46 કિન્તુ કેચિદન્યે ફિરૂશિનાં સમીપં ગત્વા યીશોરેતસ્ય કર્મણો વાર્તામ્ અવદન્ | 47 તતઃ પરં પ્રધાનયાજકાઃ ફિરૂશિનાશ્ચ સભાં કૃત્વા વ્યાહરન્ વયં કિં કુર્મઃ? એષ માનવો બહૂન્યાશ્ચર્યકર્માણિ કરોતિ | 48 યદીદૃશં કર્મ કર્તું ન વારયામસ્તર્હિ સર્વે લોકાસ્તસ્મિન્ વિશ્વસિષ્યન્તિ રોમિલોકાશ્ચાગત્યાસ્માકમ્ અનયા રાજધાન્યા સાદ્ધ્નિ રાજ્યમ્ આછેત્સ્યન્તિ | 49 તદા તેષાં કિયક્ષાનામા યસ્તસ્મિન્ વત્સરે મહાયાજકપદે ન્યયુજ્યત સ પ્રત્યવદદ્ યૂયં કિમપિ ન જાનીથ; 50 સમગ્રદેશસ્ય વિનાશતોપિ સર્વલોકાર્થમ્ એકસ્ય જનસ્ય મરણમ્ અસ્માકં મજ્જલહેતુકમ્ એતસ્ય વિવેચનામપિ ન કુરુથ | 51 એતાં કથાં સ નિજબુદ્ધ્યા વ્યાહરદ્ ઇતિ ન, 52 કિન્તુ યીશૂસ્તદેશીયાનાં કારણાત્ પ્રાણાન્ ત્યક્ષ્યતિ, દિશિ દિશિ વિકીર્ણાન્ ઇશ્વરસ્ય સન્તાનાન્ સંગૃહૈકજાતિ કરિષ્યતિ ય, તસ્મિન્ વત્સરે કિયક્ષા મહાયાજકવપદે નિયુક્તઃ સન્ ઇદં ભવિષ્યદ્વાક્યં કથિતવાન્ | 53 તદિદનમારભ્ય તે કથં તં હન્તુ શકન્વન્તીતિ મન્ત્રણાં કર્તુ પ્રારેભિરે | 54 અતએવ યિહૂદીયાનાં મધ્યે યીશુઃ સપ્રકાશં ગમનાગમને અકૃત્વા તસ્માદ્ ગત્વા પ્રાન્તરસ્ય સમીપસ્થાયિપ્રદેશસ્યૈક્ષાયિમ્ નામ્નિ નગરે શિષ્યૈઃ સાકં કાલં યાપયિતું પ્રારેભે | 55 અનન્તરં યિહૂદીયાનાં નિસ્તારોત્સવે નિકટવર્તિનિ સતિ તદુત્સવાત્ પૂર્વે સ્વાન્ શુચીન્ કર્તુ બહવો જના ગ્રામેભ્યો યિરૂશાલમ્ નગરમ્ આગચ્છન્, 56 યીશોરન્વેષણં કૃત્વા મન્દિરે દાડાયમાનાઃ સન્તઃ પરસ્પરં વ્યાહરન્, યુષ્માકં કીદૃશો બોધો જાયતે? સ કિમ્ ઉત્સવેડસ્મિન્ અત્રાગમિષ્યતિ? 57 સ ય કુત્રાસ્તિ યદેતત્ કશ્ચિદ્ વેત્તિ તર્હિ દર્શયતુ પ્રધાનયાજકાઃ ફિરૂશિનશ્ચ તં ધર્તુ પૂર્વમ્ ઇમામ્ આજ્ઞાં પ્રાચારયન્ |

12 નિસ્તારોત્સવાત્ પૂર્વે દિનષ્ટકે સ્થિતે યીશુ ચ પ્રમીતમ્ ઇલિયાસરં શ્મશાનાદ્ ઉદસ્થાપરત્ તસ્ય નિવાસસ્થાનં વૈથનિયાગ્રામમ્ આગચ્છત્ | 2 તત્ર તદર્થં રજન્યાં ભોજ્યે કૃતે મર્થા પર્યવેષયદ્ ઇલિયાસર ય તસ્ય સક્ષિભિઃ સાદ્ધ્નિ

ભોજનાસન ઉપાવિશત્ | 3 તદા મરિયમ્ અર્દ્ધસેટકં બહુમૂલ્યં જટામાંસીયં તૈલમ્ આનીય યીશોશ્રવણાયો મર્દ્યિત્વા નિજકેશ મર્દિત્મ્ આરભત; તદા તૈલસ્ય પરિમલેન ગૃહમ્ આમોદિતમ્ અભવત્ | 4 ય: શિમોન: પુત્ર રિષ્કરિયોતીયો ચિહૂદાનામા યીશું પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ સ શિષ્યસ્તદા કથિતવાન્, 5 એતત્તૈલં ત્રિભિ: શતૈ મુદ્રાપદૈ વિંક્રીતં સદ્ દરિદ્રેભ્ય: કુતો નાદીયત? 6 સ દરિદ્રલોકાર્થમ્ અચિન્તયદ્ ઇતિ ન, કિન્તુ સ ચૌર એવં તન્નિકટે મુદ્રાસમ્પુટકસ્થિત્યા તન્મધ્યે યદતિષ્ઠત્ તદપાહરત્ તસ્માત્ કારણાદ્ ઇમાં કથામકથયત્ | 7 તદા યીશુરકથયદ્ એનાં મા વારય સા મમ શ્મશાનસ્થાપનદિનાર્થં તદરક્ષયત્ | 8 દરિદ્રા યુષ્માકં સન્નિઘૌ સર્વદા તિષ્ઠન્તિ કિન્ત્વલં સર્વદા યુષ્માકં સન્નિઘૌ ન તિષ્ઠામિ | 9 તત: પરં યીશુસ્તત્રાસ્તીતિ વાર્તા શ્રુત્વા બહવો ચિહૂદીયાસ્તં શ્મશાનાદુત્થાપિતમ્ ઇલિયાસરઞ્ચ દ્રષ્ટું તત્ સ્થાનમ્ આગચ્છન | 10 તદા પ્રધાનયાજકાસ્તમ્ ઇલિયાસરમપિ સંહતુંમ્ અમનત્રયન્; 11 યતસ્તેન બહવો ચિહૂદીયા ગત્વા યીશૌ વ્યશ્વસન્ | 12 અનન્તરં યીશુ ચિંરૂશાલમ્ નગરમ્ આગચ્છતીતિ વાર્તા શ્રુત્વા પરેડહનિ ઉત્સવાગતા બહવો લોકા: 13 ખજર્જૂરપત્રાધાનીય તં સાક્ષાત્ કર્તુ બહિરાગત્ય જય જયેતિ વાયં પ્રોચ્યૈ વર્કતુમ્ આરભન્ત, ઇસ્રાયેલો યો રાજા પરમેશ્વરસ્ય નામ્નાગચ્છતિ સ ધન્ય: | 14 તદા "હે સિયોન: કન્યે મા ભૈષી: પશયાયં તવ રાજા ગર્દભશાવકમ્ આરુહ્યાગચ્છતિ" 15 ઇતિ શાસ્ત્રીયવચનાનુસારેણ યીશુરેકં યુવગર્દભં પ્રાપ્ય તદુપર્યારોહત્ | 16 અસ્યા: ઘટનાયાસ્તાત્પર્યં શિષ્યા: પ્રથમં નાબુધ્યન્ત, કિન્તુ યીશૌ મહિમાનં પ્રાપ્તે સતિ વાક્યમિદં તસ્મિન અકથ્યત લોકાશ્ચ તમ્પ્રતીત્યમ્ અકુર્વન્ ઇતિ તે સ્મૃતવન્ત: | 17 સ ઇલિયાસરં શ્મશાનાદ્ આગન્તુમ્ આહ્વતવાન્ શ્મશાનાઞ્ચ ઉદસ્થાપયદ્ યે યે લોકાસ્તત્કર્મ્યં સાક્ષાદ્ અપશ્યન્ તે પ્રમાણં દાતુમ્ આરભન્ત | 18 સ એતાદૃશમ્ અદ્ભુતં કર્મકરોત્ તસ્ય જનશ્રુતે લોકાસ્તં સાક્ષાત્ કર્તુમ્ આગચ્છન્ | 19 તત: ફિરૂશિન: પરસ્પરં વક્તુમ્ આરભન્ત યુષ્માકં સર્વાશ્રોષ્ટા વૃથા જાતા:, ઇતિ કિં યૂયં ન બુધ્યધ્વે? પશ્યત સર્વે લોકાસ્તસ્ય પશ્ચાદ્ભર્તિનોભવન્ | 20 ભજનં કર્તુમ્ ઉત્સવાગતાનાં લોકાનાં કતિપયા જના અન્યદેશીયા આસન્, 21 તે ગાલીલીયબૈત્સૈદાનિવાસિન: ફિલિપ્સ્ય સમીપમ્ આગત્ય વ્યાહરન્ હે મહેચ્છ વયં યીશું દ્રષ્ટુમ્ ઇચ્છામ: | 22 તત: ફિલિપો ગત્વા આન્દ્રિયમ્ અવદત્ પશ્ચાદ્ આન્દ્રિયફિલિપો યીશવે વાર્તામ્ અકથયતાં | 23 તદા યીશુ: પ્રત્યુદિતવાન્ માનવસુતસ્ય મહિમપ્રાપ્તિસમય ઉપસ્થિત: | 24 અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ, ધાન્યબીજં મૃતિકાયાં પતિત્વા યદિ ન મૃયતે તર્હોકાકી તિષ્ઠતિ કિન્તુ યદિ મૃયતે તર્હિ બહુગુણં ફલં ફલતિ | 25 યો જને નિજપ્રાણાન્ પ્રિયાન્ જાનાતિ સ તાન્ હારયિષ્યતિ કિન્તુ યે જન ઇહલોકે નિજપ્રાણાન્ અપ્રિયાન્ જાનાતિ સેનન્તાયુ: પ્રાપ્તું તાન્ રક્ષિષ્યતિ | (aiōnios g166) 26 કઞ્ચિદ્ યદિ મમ સેવકો ભવિતું વાગ્છતિ તર્હિ સ મમ પશ્ચાદ્ગામી ભવતુ, તસ્માદ્ અહં યત્ર તિષ્ઠામિ મમ સેવકેપિ તત્ર સ્થાસ્યતિ; યો જનો માં સેવતે મમ પિતાપિ તં સમ્મંસ્યતે | 27 સામ્પ્રતં મમ પ્રાણ વ્યાકુલા ભવન્તિ, તસ્માદ્ હે પિતર એતસ્માત્ સમયાન્ માં રક્ષ, ઇત્યહં કિં પ્રાર્થયિષ્યે? કિન્ત્વહમ્ એતત્સમયાર્થમ્ અવતીર્ણવાન્ | 28 હે પિત: સ્વનામ્નો મહિમાનં પ્રકાશય; તનૈવ સ્વનામ્નો મહિમાનમ્ અહં પ્રાકાશયં પુનરપિ પ્રકાશયિષ્યામિ, એષા ગગણીયા વાણી તસ્મિન્ સમયેડજાયત | 29 તચ્શ્રુત્વા સમીપસ્થલોકાનાં કેચિદ્ અવદન્ મેઘોડગજ્ઞૈત્, કેચિદ્ અવદન્ સ્વર્ગોચ્ચૂતોડનેન સહ કથામયકથત્ | 30 તદા યીશુ: પ્રત્યવાદીત્, મદર્થ શબ્દોયં નાભૂત્ યુષ્મદર્થમેવાભૂત્ | 31 અધુના જગતોસ્ય વિચાર: સમ્પત્સ્યતે, અધુનાસ્ય જગત: પતી રાજ્યાત્ ય્યોષ્યતિ | 32 યદઇ પૃથિવ્યા ઊર્દ્ધ્વે પ્રોત્થાપિતોસ્મિ તર્હિ સર્વાન્ માનવાન્ સ્વસમીપમ્ આકર્ષિષ્યામિ | 33 કથં તસ્ય મૃતિ ભવિષ્યતિ, એતદ્ બોધયિતું સ ઇમાં કથામ્ અકથયત્ | 34 તદા લોકા અકથયન્ સોભિષિક્ત: સર્વદા તિષ્ઠતીતિ વ્યવસ્થાઞ્ચે શ્રુતમ્ અસ્માભિ:, તર્હિ મનુષ્યપુત્ર: પ્રોત્થાપિતો ભવિષ્યતીતિ વાક્યં કથં વદસિ? મનુષ્યપુત્રોયં ક?: (aiōn g165) 35 તદા યીશુરકથાયદ્ યુષ્માભિ: સાદ્ધમ્ અલ્પદિનાનિ જ્યોતિરાસ્તે, યથા યુષ્માન્ અન્ધકારો નાચ્છાદયતિ તદર્થં યાવત્કાલં યુષ્માભિ: સાદ્ધ જ્યોતિસ્તિષ્ઠતિ તાવત્કાલં ગચ્છત; યો જનોડન્ધકારે ગચ્છતિ સ કુત્ર યાતીતિ ન જાનાતિ | 36 અતએવ યાવત્કાલં યુષ્માકં નિકટે જ્યોતિરાસ્તે તાવત્કાલં જ્યોતીરૂપસન્તાના ભવિતું જ્યોતિષિ વિશ્વસિત; ઇમાં કથાં કથયિત્વા યીશુ: પ્રસ્થાય તેભ્ય: સ્વં ગુપ્તવાન્ | 37 યદપિ યીશુસ્તેષાં સમક્ષમ્ એતાવદાશ્ચર્યકર્માર્ણિ કૃતવાન્ તથાપિ તે તસ્મિન્ ન વ્યશ્વસન્ | 38 અતએવ ક: પ્રત્યેતિ સુસંવાદં પરેશાસ્મત્ પ્રચારિતં? પ્રકાશતે પરેશસ્ય હસ્ત: કસ્ય ચ સન્નિઘૌ? યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના યદેતદ્ વાક્યમુક્તં તત્ સફલમ્ અભવત્ | 39 તે પ્રત્યેતું નાશન્કુવન્ તસ્મિન્ યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિ પુનરવાદીદ્, 40 યદા, "તે નયનૈર્ ન પશ્યન્તિ બુદ્ધિભિશ્ચ ન બુધ્યન્તે તે મન:સુ પરિવર્તિતેષુ ય તાનહં યથા સ્વસ્થાન્ ન કરોમિ તથા સ તેષાં લોચનાન્યન્ધાનિ કૃત્વા તેષામન્ત: કરણાનિ ગાદાનિ કરિષ્યતિ | " 41 યિશયિયો યદા યીશો મહિમાનં વિલોક્ય તસ્મિન્ કથામકથયત્ તદા ભવિષ્યદ્વાક્યમ્ ઇદ્દશં પ્રકાશયત્ | 42 તથાપ્યધિપતિનાં બહવસ્તસ્મિન્ પ્રત્યાયન્ | કિન્તુ ફિરૂશિનસ્તાન્

ભજનગુહાદ દૂરીકુર્વન્તીતિ ભયાત્ તે તં ન સ્વીકૃતવન્તઃ | 43 યત ઈશ્વરસ્ય પ્રશંસાતો માનવાનાં પ્રશંસાયાં તેડપ્રિયન્ત | 44 તદા યીશુરુચ્ચૈઃકારમ્ અકથયદ્ યો જનો મયિ વિશ્વસિતિ સ કેવલે મયિ વિશ્વસિતીતિ ન, સ મત્તેરકેડપિ વિશ્વસિતિ | 45 યો જનો માં પશ્યતિ સ મત્તેરકમપિ પશ્યતિ | 46 યો જનો માં પ્રત્યેતિ સ યથાન્ધકારે ન તિષ્ઠતિ તદર્થમ્ અહં જ્યોતિઃસ્વરૂપો ભૂત્વા જગત્યસ્મિન્ અવતીર્ણવાન્ | 47 મમ કથાં શ્રુત્વા યદિ કશ્ચિન્ ન વિશ્વસિતિ તર્હિ તમહં દોષિણં ન કરોમિ, યતો હેતો જગતો જનાનાં દોષાન્ નિશ્ચિતાન્ કર્તું નાગત્ય તાન્ પરિચાતુમ્ આગતોસ્મિ | 48 યઃ કશ્ચિન્ માં ન શ્રદ્ધાય મમ કથં ન ગૃહ્ણાતિ, અન્યસ્તં દોષિણં કરિચ્ચતિ વસ્તુતસ્તુ યાં કથામહમ્ અચકથં સા કથા ચરમેડન્દિ તં દોષિણં કરિચ્ચતિ | 49 યતો હેતોરહં સ્વતઃ કિમપિ ન કથયામિ, કિં કિં મયા કથયિતવ્યં કિં સમુપદેષ્ટવ્યઞ્ચ ઇતિ મત્તેરચિતા પિતા મામાજ્ઞાપયત્ | 50 તસ્ય સાજ્ઞા અનન્તાયુરિત્યહં જ્ઞાનામિ, અતએવાહં યત્ કથયામિ તત્ પિતા યથાજ્ઞાપયત્ તથૈવ કથયામ્યહમ્ | (aiōnios g166)

13 નિસ્તારોત્સવસ્ય કિચ્ચિત્કાલાત્ પૂર્વ્ય પૃથિવ્યાઃ પિતુઃ સમીપગમનસ્ય સમયઃ સન્નિકર્ષોભૂદ્ ઇતિ જ્ઞાત્વા યીશુરાપ્રથમાદ્ યેષુ જગત્ત્રવાસિષ્વાત્મીયલોકેષુ પ્રેમ કરોતિ સ્મ તેષુ શેષં યાવત્ પ્રેમ કૃતવાન્ | 2 પિતા તસ્ય હસ્તે સર્વ્યં સમર્પિતવાન્ સ્વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપાદ્ આગચ્છદ્ ઈશ્વરસ્ય સમીપં ચાસ્યતિ ય, સર્વ્યાણ્યેતાનિ જ્ઞાત્વા રજન્યાં ભોજને સમ્પૂર્ણં સતિ, 3 યદા શૈતાન્ પરહસ્તેષુ સમર્પયિતું શિમોનઃ પુત્રસ્ય ઈષ્કારિયોતિયસ્ય ચિહ્નદા અન્તઃકરણે કુપ્રવૃત્તિં સમાર્પયત્, 4 તદા યીશુ ભોજનાસનાદ્ ઉત્થાય ગાત્રવસ્ત્રં મોચયિત્વા ગાત્રમાર્જનવસ્ત્રં ગૃહીત્વા તેન સ્વકટિમ્ અબઘ્નાત્, 5 પશ્ચાદ્ એકપાત્રે જલમ્ અભિષિચ્ય શિષ્યાણાં પાદાન્ પ્રક્ષાલ્ય તેન કટિબદ્ધગાત્રમાર્જનવાસસા માર્દુ પ્રારભત | 6 તતઃ શિમોન્પિતરસ્ય સમીપમાગતે સ ઉક્તવાન્ હે પ્રભો ભવાન્ કિં મમ પાદૌ પ્રક્ષાલયિચ્ચતિ? 7 યીશુરુદ્ધિતવાન્ અહં યત્ કરોમિ તત્ સમ્પ્રતિ ન જ્ઞાનાસિ કિન્તુ પશ્ચાજ્ જ્ઞાસ્યસિ | 8 તતઃ પિતરઃ કથિતવાન્ ભવાન્ કદાપિ મમ પાદૌ ન પ્રક્ષાલયિચ્ચતિ | યીશુરકથયદ્ યદિ ત્વાં ન પ્રક્ષાલયે તર્હિ મયિ તવ કોચંશો નાસ્તિ | (aiōn g165) 9 તદા શિમોન્પિતરઃ કથિતવાન્ હે પ્રભો તર્હિ કેવલપાદૌ ન, મમ હસ્તૌ શિરશ્ચ પ્રક્ષાલયતુ | 10 તતો યીશુરવદદ્ યો જનો ધૌતસ્તસ્ય સર્વ્યાંજ્ઞપરિષ્કૃતવાત્ પાદૌ વિનાન્યાજ્ઞસ્ય પ્રક્ષાલનાપેક્ષા નાસ્તિ | યૂયં પરિષ્કૃતા ઇતિ સત્યં કિન્તુ ન સર્વ્યં, 11 યતો યો જનસ્તં પરકરેષુ સમર્પયિચ્ચતિ તં સ જ્ઞાતવાનઃ; અતએવ યૂયં સર્વ્યં ન પરિષ્કૃતા ઇમાં કથાં કથિતવાન્ | 12 ઇત્યં યીશુસ્તેષાં પાદાન્ પ્રક્ષાલ્ય વસ્ત્રં પરિધાયાસને સમુપવિશ્ય કથિતવાન્ અહં યુષ્માન્ પ્રતિ કિં કર્માકાર્ષં જાનીથ? 13 યૂયં માં ગુરુ પ્રભુઞ્ચ વદથ તત્ સત્યમેવ વદથ યતોહં સએવ ભવામિ | 14 યદહં પ્રભુ ગુરુશ્ચ સન્ યુષ્માકં પાદાન્ પ્રક્ષાલિતવાન્ તર્હિ યુષ્માકમપિ પરસ્પરં પાદપ્રક્ષાલનમ્ ઉચિતમ્ | 15 અહં યુષ્માન્ પ્રતિ યથા વ્યાવાહરં યુષ્માન્ તથા વ્યવહરુમ્ એકં પન્થાનં દર્શિતવાન્ | 16 અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ, પ્રભો દાસો ન મહાન્ પ્રેરકાસ્ય પ્રેરિતો ન મહાન્ | 17 ઇમાં કથાં વિદિત્વા યદિ તદનુસારતઃ કર્માણિ કુરુથ તર્હિ યૂયં ધન્યા ભવિચ્ચથ | 18 સર્વ્યેષુ યુષ્માસુ કથામિમાં કથયામિ ઇતિ ન, યે મમ મનોનીતાસ્તાનહં જાનામિ, કિન્તુ મમ ભક્ષ્યાણિ યો ભુક્તે મત્ત્રાણપ્રાતિકૂલ્યતઃ | ઉત્થાપયતિ પાદસ્ય મૂલં સ એષ માનવઃ | યદેતદ્ ધર્મપુસ્તકસ્ય વચનં તદનુસારેણાવશ્યં ઘટિચ્ચતે | 19 અહં સ જન ઇત્યત્ર યથા યુષ્માકં વિશ્વાસો જાયતે તદર્થં એતાદૃશઘટનાત્ પૂર્વ્યમ્ અહમિદાનીં યુષ્માભ્યમકથયમ્ | 20 અહં યુષ્માનતીયથાર્થં વદામિ, મયા પ્રેરિતં જનં યો ગૃહ્ણાતિ સ મામેવ ગૃહ્ણાતિ યશ્ચ માં ગૃહ્ણાતિ સ મત્તેરકં ગૃહ્ણાતિ | 21 એતાં કથાં કથયિત્વા યીશુ દુઃખી સન્ પ્રમાણં દત્વા કથિતવાન્ અહં યુષ્માનતિયથાર્થં વદામિ યુષ્માકમ્ એકો જનો માં પરકરેષુ સમર્પયિચ્ચતિ | 22 તતઃ સ કમુદિશ્ય કથામેતાં કથિતવાન્ ઇત્યત્ર સન્ધિઘાઃ શિષ્યાઃ પરસ્પરં મુખમાલોકયિતું પ્રારભન્ત | 23 તસ્મિન્ સમયે યીશુ યસ્મિન્ અપ્રીયત સ શિષ્યસ્તસ્ય વક્ષઃસ્થલમ્ અવાલમ્બત | 24 શિમોન્પિતરસ્તં સહુતેનાવદત્, અયં કમુદિશ્ય કથામેતામ્ કથયતીતિ પૃચ્છ | 25 તદા સ યીશો વક્ષઃસ્થલમ્ અવલમ્બ્ય પૃષ્ઠવાન્, હે પ્રભો સ જનઃ કઃ? 26 તતો યીશુઃ પ્રત્યવદદ્ એકપાદં પૂર્વં મજ્જયિત્વા ચરમ્ દાસ્યામિ સએવ સઃ; પશ્ચાત્ પૂર્વપાદં મજ્જયિત્વા શિમોનઃ પુત્રાય ઈષ્કારિયોતીયાય ચિહ્નદ્ દત્તવાન્ | 27 તસ્મિન્ દન્તે સતિ શૈતાન્ તમાશ્રયત્; તદા યીશુસ્તમ્ અવદત્ ત્વં યત્ કરિચ્ચસિ તત્ ક્ષિપ્રં કુરુ | 28 કિન્તુ સ યેનાશયેન તાં કથામકથાયત્ તમ્ ઉપવિષ્ટલોકાનાં કોપિ નાબુધ્યત; 29 કિન્તુ ચિહ્નદાઃ સમીપે મુદ્રાસમ્પુટકસ્થિતેઃ કેચિદ્ ઇત્યમ્ અબુધ્યન્ત પાર્વ્યાણાસાદનાર્થં કિમપિ દ્રવ્યં કેતું વા દરિદ્રેભ્યઃ કિચ્ચિદ્ વિતરિતું કથિતવાન્ | 30 તદા પૂર્વપાદંગ્રહણાત્ પરં સ તૂર્ણં બહિરગચ્છત્; રાત્રિશ્ચ સમુપસ્થિતા | 31 ચિહ્નદે બહિરંગિતે યીશુરકથયદ્ ઇદાનીં માનવસુતસ્ય મહિમા પ્રકાશતે તેનેશ્વરસ્યાપિ મહિમા પ્રકાશતે | 32 યદિ તેનેશ્વરસ્ય મહિમા પ્રકાશતે તર્હિશ્વરોપિ સ્વેન તસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયિચ્ચતિ તૂર્ણમેવ પ્રકાશયિચ્ચતિ | 33 હે વત્સા અહં યુષ્માભિઃ સાદ્ધં કિચ્ચિત્કાલમાત્રમ્ આસે, તતઃ પરં માં મૃગયિષ્યધ્વે કિન્ત્વહં યત્સ્થાનં યામિ તત્સ્થાનં યૂયં ગન્તું ન શક્યથ, યામિમાં કથાં

यिडूदीयेभ्यः कथितवान् तथाधुना युष्मभ्यमपि कथयामि | 34 यूयं परस्परं प्रीयध्वम् अहं युष्मासु यथा प्रीये यूयमपि परस्परम् तथैव प्रीयध्वं, युष्मान् एभामं नवीनाम् आजाम् आदिशामि | 35 तेनैव यद्दि परस्परं प्रीयध्वे तर्हि लक्षणानेन यूयं मम शिष्या एति सर्वे ज्ञानुं शक्यन्ति | 36 शिमोनपितरः पृष्ठवान् हे प्रभो भवान् कुत्र यास्यति? ततो यीशुः प्रत्यवदत्, अहं यत्स्थानं यामि तत्स्थानं साम्प्रतं मम पश्चाद् गन्तुं न शक्नोषि किन्तु पश्चाद् गमिष्यसि | 37 तदा पितरः प्रत्युदितवान्, हे प्रभो साम्प्रतं कुतो हेतोस्तव पश्चाद् गन्तुं न शक्नोमि? त्वदर्थं प्राणान् दातुं शक्नोमि | 38 ततो यीशुः प्रत्युक्तवान् मन्मिभितं किं प्राणान् दातुं शक्नोषि? त्वामहं यथार्थं वदामि, कुक्कुटरवणात् पूर्वं त्वं त्रि मासं अपह्लोष्यसे |

14 मनोदुःभिर्नो मा भूत; ईश्वरे विश्वसित मयि य विश्वसित | 2 मम पितु गृहे बहूनि वासस्थानि सन्ति नो येत् पूर्व युष्मान् अज्ञापयिष्यं युष्मदर्थं स्थानं सज्जयितुं गच्छामि | 3 यद्दि गत्वाहं युष्मन्मिभितं स्थानं सज्जयामि तर्हि पनरागत्य युष्मान् स्वसमीपं नेष्यामि, ततो यत्राहं तिष्ठामि तत्र यूयमपि स्थास्यथ | 4 अहं यत्स्थानं ब्रजामि तत्स्थानं यूयं ज्ञानीथ तस्य पन्थानमपि ज्ञानीथ | 5 तदा थोमा अवदत्, हे प्रभो भवान् कुत्र याति तदर्थं न ज्ञानीमः, तर्हि कथं पन्थानं ज्ञानुं शक्नुमः? 6 यीशुरकथयत् अहमेव सत्यञ्चन.इपपथो मया न गन्ता कोपि पितुः समीपं गन्तुं न शक्नोति | 7 यद्दि माम् अज्ञास्यत तर्हि मम पितरमप्यज्ञास्यत किन्तुवधुनातस्तं ज्ञानीथ पश्यथ य | 8 तदा इद्विपः कथितवान्, हे प्रभो पितरं दर्शय तस्मादस्माकं यथेष्टं भविष्यति | 9 ततो यीशुः प्रत्यावादीत्, हे इद्विप युष्माभिः साद्धम् अतावदिदानीं स्थितमपि मां किं न प्रत्यभिजानासि? यो ज्ञानो माम् अपश्यत् स पितरमप्यपश्यत् तर्हि पितरम् अस्मान् दर्शयेति कथां कथं कथयसि? 10 अहं पितरि तिष्ठामि पिता मयि तिष्ठतीति किं त्वं न प्रत्यषि? अहं यद्वाक्यं वदामि तत् स्वतो न वदामि किन्तु यः पिता मयि विराजते स अहं सर्वकर्मार्शिं कराति | 11 अतएव पितर्यहं तिष्ठामि पिता य मयि तिष्ठति ममास्यां कथायां प्रत्ययं कुरुत, नो येत् कर्महेतोः प्रत्ययं कुरुत | 12 अहं युष्मान्तिथयार्थं वदामि, यो ज्ञानो मयि विश्वसिति सोऽहमि कर्मार्शिं करिष्यति वरं ततोपि मडाकर्मार्शिं करिष्यति यतो हेतोरहं पितुः समीपं गच्छामि | 13 यथा पुत्रेण पितु मर्हिमा प्रकाशते तदर्थं मम नाम प्रोच्य यत् प्रार्थयिष्यध्वे तत् सद्दहं करिष्यामि | 14 यद्दि मम नाम्ना यत् किञ्चिद् यायध्वे तर्हि तदहं साधयिष्यामि | 15 यद्दि मयि प्रीयध्वे तर्हि ममाज्ञाः समाचरत | 16 ततो मया पितुः समीपे प्रार्थिते पिता निरन्तरं युष्माभिः साद्धं स्थातुम् एतरमेकं सहायम् अर्थात् सत्यमयम् आत्मानं युष्माकं निकटे प्रेषयिष्यति | (aion g165) 17 अतज्जगतो लोकास्तं अदीतुं न शक्नुवन्ति यतस्ते तं नापश्यन् नाजन्त्र किन्तु यूयं ज्ञानीथ यतो हेतोः स युष्माकमन्तर्निवसति युष्माकं मध्ये स्थास्यति य | 18 अहं युष्मान् अनाथान् कृत्वा न यास्यामि पुनरपि युष्माकं समीपम् आगमिष्यामि | 19 किंयत्कालरत् परम् अस्य जगतो लोका मां पुन न द्रक्ष्यन्ति किन्तु यूयं द्रक्ष्यथ; अहं ज्ञविष्यामि तस्मात् कारणाद् यूयमपि ज्ञविष्यथ | 20 पितर्यहंमस्मि मयि य यूयं स्थ, तथाहं युष्मास्वस्मि तदपि तदा ज्ञास्यथ | 21 यो ज्ञानो ममाज्ञा गृहीत्वा ता आचरति सअहं मयि प्रीयते; यो ज्ञानश्च मयि प्रीयते सअहं मम पितुः प्रियपात्रं भविष्यति, तथाहमपि तस्मिन् प्रीत्वा तस्मै स्वं प्रकाशयिष्यामि | 22 तदा ईश्वरिचोतीयाद् अन्यो यिडूदास्तमवदत्, हे प्रभो भवान् जगतो लोकानां सन्निधौ प्रकाशितो न भूत्वास्माकं सन्निधौ कुतः प्रकाशितो भविष्यति? 23 ततो यीशुः प्रत्युदितवान्, यो ज्ञानो मयि प्रीयते स ममाज्ञा अपि गृह्णाति, तेन मम पितापि तस्मिन् प्रेष्यते, आवाञ्च तन्किटमागत्य तेन सह निवत्स्यावः | 24 यो ज्ञानो मयि न प्रीयते स मम कथा अपि न गृह्णाति पुनश्च यामिमां कथां यूयं शृणुथ सा कथा डेवलस्य मम न किन्तु मम प्रेरको यः पिता तस्यापि कथा | 25 एदानीं युष्माकं निकटे विधमानोऽहं अताः सकलाः कथाः कथयामि | 26 किन्चित् परं पित्रा यः सहायोऽर्थात् पवित्र आत्मा मम नाम्नि प्रेषयिष्यति स सर्वं शिक्षयित्वा मयोक्तः समस्ताः कथा युष्मान् स्मारयिष्यति | 27 अहं युष्माकं निकटे शान्तिं स्थापयित्वा यामि, निजां शान्तिं युष्मत्वं ददामि, जगतो लोका यथा ददाति तथाहं न ददामि; युष्माकम् अन्तःकरणानि दुःप्रितानि भीतानि य न भवन्तु | 28 अहं गत्वा पुनरपि युष्माकं समीपम् आगमिष्यामि मयोक्तं वाक्यमिहं यूयम् अश्रौष्ट; यद्दि मय्यप्रेष्यध्वं तर्हाहं पितुः समीपं गच्छामि ममास्यां कथायां यूयम् अह्लादिष्यध्वं यतो मम पिता मनोपि मडान् | 29 तस्या घटनायाः समये यथा युष्माकं ब्रह्मा ज्ञायते तदर्थम् अहं तस्या घटनायाः पूर्वम् एदानीं युष्मान् अतां वार्ता वदामि | 30 एतः परं युष्माभिः सह मम बडव आलापा न भविष्यन्ति यतः कारणाद् अतस्य जगतः पतिरागच्छति किन्तु मया सह तस्य कोपि सम्बन्धो नास्ति | 31 अहं पितरि प्रेम करोमि तथा पितु विधिवत् कर्मार्शिं करोमीति येन जगतो लोका जानन्ति तदर्थम् उत्तिष्ठत वयं स्थानादस्माद् गच्छामि |

15 अहं सत्यद्राक्षालतास्वर्णपो मम पिता तूधानपरिचारकस्वर्णपत्र | 2 मम यासु शाष्पासु इलानि न भवन्ति ताः स छिनत्ति तथा इलवत्यः शाष्पा यथाधिकइलानि इलन्ति तदर्थं ताः परिष्करोति | 3 एदानीं मयोक्तोपदेशेन यूयं परिष्कृताः | 4 अतः कारणात् मयि तिष्ठत तेनाहमपि युष्मासु तिष्ठामि, यतो हेतोर्द्राक्षालतायाम् असंलग्ना शाष्पा यथा इलवती भवितुं न शक्नोति तथा यूयमपि मय्यतिष्ठन्तः इलवन्तो भवितुं न शक्नुथ | 5 अहं द्राक्षालतास्वर्णपो यूयञ्च शाष्पास्वर्णपोः; यो जनो मयि तिष्ठति यत्र याहं तिष्ठामि, स प्रयूरुइवैः इलवान् भवति, किन्तु मां विना यूयं किमपि कर्तुं न शक्नुथ | 6 यः कश्चिन् मयि न तिष्ठति स शुष्कशाष्पेव बहिर्निक्षिप्यते लोकाश्च ता आहृत्य वह्नौ निक्षिप्य एवाद्यन्ति | 7 यदि यूयं मयि तिष्ठथ मम कथा य युष्मासु तिष्ठति तर्हि यद् वाञ्छित्वा याचिष्यध्वे युष्माकं तदेव सङ्कलं भविष्यति | 8 यदि यूयं प्रयूरुइलवन्तो भवथ तर्हि तद्वारा मम पितुर्भङ्गिमा प्रकाशियन्ते तथा यूयं मम शिष्या एति परिक्षायिष्यध्वे | 9 पिता यथा मयि प्रीतवान् अहमपि युष्मासु तथा प्रीतवान् अतो हेतोर् यूयं निरन्तरं मम प्रेमपात्राणि भूत्वा तिष्ठत | 10 अहं यथा पितुराज्ञा गृहीत्वा तस्य प्रेमभाजनं तिष्ठामि तथैव यूयमपि यदि ममाज्ञा गृह्णीथ तर्हि मम प्रेमभाजनानि स्थास्यथ | 11 युष्मन्मिभित्तं मम य आह्लादः स यथा चिरं तिष्ठति युष्माकम् आनन्दश्च यथा पूर्यते तदर्थं युष्मत्स्यम् अेताः कथा अत्रकथम् | 12 अहं युष्मासु यथा प्रीये यूयमपि परस्परं तथा प्रीयध्वम् अेषा ममाज्ञा | 13 मित्राणां कारणात् स्वप्राणदानपर्यन्तं यत् प्रेम तस्मान् मडाप्रेम कस्यापि नास्ति | 14 अहं यधद् आदिशामि ततदेव यदि यूयम् आयरत तर्हि यूयमेव मम मित्राणि | 15 अधारभ्य युष्मान् दासान् न वदिष्यामि यत् प्रभु र्यत् करोति दासस्तद् न जानाति; किन्तु पितुः समीपे यधद् अशृण्वं तत् सर्वं यूष्मान् अज्ञापयम् तत्कारणाद् युष्मान् मित्राणि प्रोक्तवान् | 16 यूयं मां रोयितवन्त एति न, किन्त्वहमेव युष्मान् रोयितवान् यूयं गत्वा यथा इलान्युत्पाद्यथ तानि इलानि याक्षयाणि भवन्ति, तदर्थं युष्मान् न्यजुनञ्जं तस्मान् मम नाम प्रोच्य पितरं यत् किञ्चिद् याचिष्यध्वे तदेव स युष्मत्स्यं दास्यति | 17 यूयं परस्परं प्रीयध्वम् अहम् एत्याज्ञापयामि | 18 जगतो लोके युष्मासु ऋतीयितेषु ते पूर्व्वं मामेवार्त्तीयन्त एति यूयं जानीथ | 19 यदि यूयं जगतो लोका अभविष्यत तर्हि जगतो लोका युष्मान् आत्मीयान् ब्रुध्वाप्रोच्यन्त; किन्तु यूयं जगतो लोका न भवथ, अहं युष्मान् अस्माज्जगतोऽरोययम् अेतस्मात् कारणाज्जगतो लोका युष्मान् ऋतीयन्ते | 20 दासः प्रभो भङ्गान् न भवति ममैतत् पूर्व्वीयं वाक्यं स्मरत; ते यदि मामेवाताडयन् तर्हि युष्मानपि ताडयिष्यन्ति, यदि मम वाक्यं गृह्णन्ति तर्हि युष्माकमपि वाक्यं ग्रहीष्यन्ति | 21 किन्तु ते मम नामकारणाद् युष्मान् प्रति तादृशं व्यवहरिष्यन्ति यतो यो मां प्रेरितवान् तं ते न जानन्ति | 22 तेषां सन्निधिम् आगत्य यधदं नाकथयिष्यं तर्हि तेषां पापं नाभविष्यत् किन्त्वधुना तेषां पापमाग्छादयितुम् उपायो नास्ति | 23 यो जनो माम् ऋतीयते स मम पितरमपि ऋतीयते | 24 यादृशानि कर्माणि केनापि कदापि नाकियन्त तादृशानि कर्माणि यदि तेषां साक्षाद् अहं नाकरिष्यं तर्हि तेषां पापं नाभविष्यत् किन्त्वधुना ते दृष्ट्वापि मां मम पितरञ्चार्त्तीयन्त | 25 तस्मात् तेऽकारणं माम् ऋतीयन्ते यदेतद् वयनं तेषां शास्त्रे लिखितमास्ते तत् सङ्कलम् अभवत् | 26 किन्तु पितुर्निर्गंतं यं सहायमर्थात् सत्यमयम् आत्मानं पितुः समीपाद् युष्माकं समीपे प्रेषयिष्यामि स आगत्य मयि प्रमाणां दास्यति | 27 यूयं प्रथममारभ्य मया साद्भिर् तिष्ठथ तस्माद्धेतो र्यूयमपि प्रमाणां दास्यथ |

16 युष्माकं यथा वाधा न जायते तदर्थं युष्मान् अेतानि सर्व्ववाक्यानि व्याहरे | 2 लोका युष्मान् भजनगृहेभ्यो दूरीकरिष्यन्ति तथा यस्मिन् समये युष्मान् उत्वा एश्वरस्य तुष्टिं जनकं कर्माङ्कुरम् एति भंश्यन्ते स समय आगच्छन्ति | 3 ते पितरं माञ्च न जानन्ति, तस्माद् युष्मान् प्रतीदृशम् आचरिष्यन्ति | 4 अतो हेताः समये समुपस्थिते यथा मम कथा युष्माकं मनःसुः समुपतिष्ठति तदर्थं युष्माभ्यम् अेतां कथां कथयामि युष्माभिः साद्भिर् अहं तिष्ठन् प्रथमं तां युष्मत्स्यं नाकथयं | 5 साम्प्रतं स्वस्य प्रेरयितुः समीपं गच्छामि तथापि त्वं क्व गच्छसि कथामेतां युष्माकं कोपि मां न पृच्छति | 6 किन्तु मयोक्ताभिराभिः कथाभि र्यूष्माकम् अन्तःकराणि इन्द्भेन पूर्यान्वभवन् | 7 तथाप्यहं यथार्थं कथयामि मम गभनं युष्माकं हितार्थमेव, यतो हेतोर्गभने न कृते साहायो युष्माकं समीपं नागमिष्यति किन्तु यदि गच्छामि तर्हि युष्माकं समीपे तं प्रेषयिष्यामि | 8 ततः स आगत्य पापपुण्यदण्डेषु जगतो लोकानां प्रबोधं जनयिष्यति | 9 ते मयि न विश्वसन्ति तस्माद्धेतोः पापप्रबोधं जनयिष्यति | 10 युष्माकम् अदृश्यः सन्नः पितुः समीपं गच्छामि तस्माद् पुण्ये प्रबोधं जनयिष्यति | 11 अेतज्जगतोऽधिपति ईर्ष्यायां प्राप्नोति तस्माद् एाडे प्रबोधं जनयिष्यति | 12 युष्मत्स्यं कथयितुं ममानेकाः कथा आसते, ताः कथा एदानीं यूयं सोढुं न शक्नुथ; 13 किन्तु सत्यमय आत्मा यदा समागमिष्यति तदा सर्व्वं सत्यं युष्मान् नेष्यति, स स्वतः किमपि न वदिष्यति किन्तु यच्छोष्यति तदेव कथयित्वा भाविकार्य्यं युष्मान् ज्ञापयिष्यति | 14 मम भङ्गिमानं प्रकाशयिष्यति यतो मदीयां कथां गृहीत्वा युष्मान्

बोधयिष्यति। 15 पितु र्यधद् आस्ते तत् सर्व्वं मम तस्माद् कारणाद् अवादिषं स मदीयां कथां गृहीत्वा युष्मान् बोधयिष्यति। 16 कियत्कालात् परं यूयं मां द्रष्टुं न लप्स्यध्वे किन्तु कियत्कालात् परं पुन द्रष्टुं लप्स्यध्वे यतोऽं पितुः समीपं गच्छामि। 17 ततः शिष्याणां कियन्तो जनाः परस्परं वदितुम् आरभन्त, कियत्कालात् परं मां द्रष्टुं न लप्स्यध्वे किन्तु कियत्कालात् परं पुन द्रष्टुं लप्स्यध्वे यतोऽं पितुः समीपं गच्छामि, एति यद् वाक्यम् अयं वदति तत् किं? 18 ततः कियत्कालात् परम् एति तस्य वाक्यं किं? तस्य वाक्यस्याभिप्रायं वयं बोद्धुं न शक्नुमस्तेरिति 19 निगदिते यीशुस्तेषां प्रश्नेच्छां ज्ञात्वा तेभ्योऽकथयत् कियत्कालात् परं मां द्रष्टुं न लप्स्यध्वे, किन्तु कियत्कालात् परं पून द्रष्टुं लप्स्यध्वे, यामिमां कथामकथयं तस्या अभिप्रायं किं यूयं परस्परं मृगयध्वे? 20 युष्मान् अतिथयार्थं वदामि यूयं कन्दिष्यथ विवपिष्यथ य, किन्तु जगतो लोका आनन्दिष्यन्ति; यूयं शोकाकुला भविष्यथ किन्तु शोकात् परं आनन्दयुक्ता भविष्यथ। 21 प्रसवकाल उपस्थिते नारी यथा प्रसववेदनाया कुला भवति किन्तु पुत्रे भूमिष्ठे सति मनुष्यैको जन्मना नरलोके प्रविष्ट एतान्नात् तस्यास्तत्सर्व्वं दुःखं मनसि न तिष्ठति, 22 तथा यूयमपि साम्प्रतं शोकाकुला भवथ किन्तु पुनरपि युष्मत्सु दर्शनं दास्यामि तेन युष्माकम् अन्तःकराणानि सानन्दानि भविष्यन्ति, युष्माकं तम् आनन्दञ्च कोपि हर्तुं न शक्यति। 23 तस्मिन् दिवसे कामपि कथां मां न प्रक्षयथ। युष्मान् अतिथयार्थं वदामि, मम नाम्ना यत् किञ्चिद् पितरं याचिष्यध्वे तदेव स दास्यति। 24 पूर्व्वं मम नाम्ना किमपि नायायध्वं, यायध्वं ततः प्राप्स्यथ तस्माद् युष्माकं सम्पूर्णान्दो जनिष्यते। 25 उपमाकथाभिः सर्व्वाण्येतानि युष्मान् ज्ञापितवान् किन्तु यस्मिन् समये उपमया नोक्तवा पितुः कथां स्पष्टं ज्ञापयिष्यामि समय अतादृश आगच्छति। 26 तदा मम नाम्ना प्रार्थयिष्यध्वे ऽहं युष्मन्निमित्तं पितरं विनेष्ये कथामिमां न वदामि; 27 यतो यूयं मयि प्रेम कुरुथ, तथाऽहम् ईश्वरस्य समीपाद् आगतवान् एत्यपि प्रतीथ, तस्माद् कारणात् कारणात् पिता स्वयं युष्मासु प्रीयते। 28 पितुः समीपाज्जगद् आगतोस्मि जगत् परित्यज्य य पुनरपि पितुः समीपं गच्छामि। 29 तदा शिष्या अवदन्, हे प्रभो भवान् उपमया नोक्तवाधुना स्पष्टं वदति। 30 भवान् सर्व्वज्ञः केनयित् पृष्टो भवितुमपि भवतः प्रयोजनं नास्तीत्यधुनास्माकं स्थिरज्ञानं ज्ञातं तस्माद् भवान् ईश्वरस्य समीपाद् आगतवान् एत्यत्र वयं विश्वसिमः। 31 ततो यीशुः प्रत्यवादीद् एदानीं किं यूयं विश्वसिथ? 32 पश्यत सर्व्वे यूयं विकीर्णाः सन्तो माम् अेकाकिनं पीरत्यज्य स्वं स्वं स्थानं गमिष्यथ, अतादृशः समय आगच्छति वरं प्रायेणोपस्थितवान्; तथाप्यहं नैकाकी भवामि यतः पिता मया साद्र्म आस्ते। 33 यथा मया युष्माकं शान्तिं र्जायते तदर्थम् अेताः कथा युष्मत्सु अयकथं; अस्मिन् जगति युष्माकं क्वेशो घटिष्यते किन्त्वक्षोभा भवत यतो मया जगज्जितं।

17 ततः परं यीशुरेताः कथाः कथयित्वा स्वर्गं विलोक्यैतत् प्रार्थयत्, हे पितः समय उपस्थितवान्; यथा तव पुत्रस्तव मडिमानं प्रकाशयति तदर्थं त्वं निजपुत्रस्य मडिमानं प्रकाशय। 2 त्वं योल्लोकान् तस्य हस्ते समर्पितवान् स यथा तेभ्योऽनन्तायु र्ददाति तदर्थं त्वं प्राणिमात्राणां अधिपतित्वभारं तस्मै दत्तवान्। (aiōnios g166) 3 यस्त्वम् अद्वितीयः सत्य ईश्वरस्तवया प्रेरितश्च यीशुः ऋष्ट अेतयोरुभयोः परियये प्राप्तेऽनन्तायु र्भवति। (aiōnios g166) 4 त्वं यस्य कर्म्मणो भारं मह्यं दत्तवान्, तत् सम्पन्नं कृत्वा जगत्सस्मिन् तव मडिमानं प्राकाशयं। 5 अतएव हे पित जगत्स्यविधमानो त्वया सह तिष्ठतो मम यो मडिमासीत् सम्प्रति तव समीपे मां तं मडिमानं प्रापय। 6 अन्यस्य त्वम् अेतज्जगतो याल्लोकान् मह्यम् अददा अहं तेभ्यस्तव नाम्नास्तवज्ञानम् अददां, ते तवैवासन्, त्वं तान् मह्यमददा; तस्मात्ते तवोपदेशम् अगृह्णन्। 7 त्वं मह्यं यत् किञ्चिद् अददास्तत्सर्व्वं त्वन्तो जायते एत्यधुनाजानन्। 8 मह्यं यमुपदेशम् अददा अहमपि तेभ्यस्तमुपदेशम् अददां तेपि तमगृह्णन् त्वन्तोऽं निर्गत्य त्वया प्रेरितोभवम् अत्र य व्यश्वसन्। 9 तेषामेव निमित्तं प्रार्थयेऽहं जगतो लोकनिमित्तं न प्रार्थये किन्तु याल्लोकान् मह्यम् अददास्तेषामेव निमित्तं प्रार्थयेऽहं यतस्ते तवैवासते। 10 ये मम ते तव ये य तव ते मम तथा तै र्मम मडिमा प्रकाशयते। 11 साम्प्रतम् अस्मिन् जगति ममावस्थितेः शेषम् अभवत् अहं तव समीपं गच्छामि किन्तु ते जगति स्थास्यन्ति; हे पवित्र पितरावयो र्थैकत्वमास्ते तथा तेषामध्येकत्वं भवति तदर्थं याल्लोकान् मह्यम् अददास्तान् स्वनाम्ना रक्ष। 12 यावन्ति दिनानि जगत्सस्मिन् तैः सहाऽमास्तं तावन्ति दिनानि तान् तव नाम्नाऽं रक्षितवान्; याल्लोकान् मह्यम् अददास्तान् सर्व्वान् अहमरक्षं, तेषां मध्ये डेवलं विनाशापात्रं हारितं तेन धर्म्मपुस्तकस्य वचनं प्रत्यक्षं भवति। 13 किन्त्वधुना तव सन्निधिं गच्छामि मया यथा तेषां सम्पूर्णान्दो भवति तदर्थमाहं जगति तिष्ठन् अेताः कथा अकथयम्। 14 तवोपदेशं तेभ्योऽददां जगता सह यथा मम सम्बन्धो नास्ति तथा जजता सह तेषामपि सम्बन्धाभावाज् जगतो लोकास्तान् ऋतीयन्ते। 15 त्वं जगत्स्तान् गृहाणोति न प्रार्थये किन्त्वशुभाद् रक्षेति प्रार्थयेऽहम्। 16 अहं यथा जगत्सम्बन्धीयो न भवामि तथा तेपि जगत्सम्बन्धीया न

भवन्ति | 17 तव सत्यकथया तान् पवित्रीकुरु तव वाक्यमेव सत्यं | 18 त्वं यथा मां जगति प्रैरयस्तथाडमपि तान् जगति प्रैरयं | 19 तेषां छितार्थं यथाहं स्वं पवित्रीकरोमि तथा सत्यकथया तेपि पवित्रीभवन्तु | 20 केवलं अतेषामर्थं प्रार्थयेऽडम् एति न किन्वेतेषामुपदेशेन ये जना मयि विश्वसिष्यन्ति तेषामभ्यर्थं प्रार्थयेऽडम् | 21 हे पितस्तेषां सर्वेषाम् अकृत्वं भवतु तव यथा मयि मम य यथा त्वय्येकत्वं तथा तेषामभ्यावयोरेकत्वं भवतु तेन त्वं मां प्रेरितवान् एति जगतो लोकाः प्रतियन्तु | 22 यथावयोरेकत्वं तथा तेषामभ्येकत्वं भवतु तेष्वाहं मयि य त्वम् एत्वं तेषां सम्पूर्णमेकत्वं भवतु त्वं प्रेरितवान् त्वं मयि यथा प्रीयसे य तथा तेष्वापि प्रीतवान् अतधथा जगतो लोका जानन्ति 23 तदर्थं त्वं यं मडिमानं मह्यम् अददास्तं मडिमानम् अडमपि तेभ्यो दत्तवान् | 24 हे पित जगतो निर्भ्राण्णात् पूर्वं मयि स्नेहं कृत्वा यं मडिमानं दत्तवान् मम तं मडिमानं यथा ते पश्यन्ति तदर्थं थाल्लोकां न महां दत्तवान् अहं यत्र तिष्ठामि तेपि यथा तत्र तिष्ठन्ति ममैषा वाञ्छा | 25 हे यथार्थिक पित जगतो लोकेऽस्त्वय्यज्ञातेपि त्वामहं जाने त्वं मां प्रेरितवान् एतीमे शिष्या जानन्ति | 26 यथाहं तेषु तिष्ठामि तथा मयि येन प्रेम्ना प्रेमाकरोस्तत् तेषु तिष्ठति तदर्थं तव नामाहं तान् ज्ञापितवान् पुनरपि ज्ञापयिष्यामि |

18 ताः कथाः कथयित्वा यीशुः शिष्यानादाय किद्रोन्नामकं स्रोत उत्तीर्य शिष्यैः सह तत्रत्योद्यानं प्राविशत् | 2 किन्तु विश्वासघातिषिडूदास्तत् स्थानं परियीयते यतो यीशुः शिष्यैः सार्द्धं कदाचित् तत् स्थानम् अगच्छत् | 3 तदा स यिडूदाः सैन्यगणं प्रधानयाजकानां द्विडूशिनात्र पदातिगणान् गृहीत्वा प्रदीपान् उल्लङ्घ्य अस्त्राणि यादाय तस्मिन् स्थाने उपस्थितवान् | 4 स्वं प्रति यद् घटिष्यते तज्ज्ञात्वा यीशुरत्रेसरः सन् तानपृच्छत् कं गवेषयथ? 5 ते प्रत्यवदन्, नासरतीयं यीशुं; ततो यीशुरवादीहं अहमेव सः; तैः सह विश्वासघाती यिडूदाश्चातिष्ठत् | 6 तदाहमेव स तस्यैतां कथां श्रुत्वैव ते पश्चादेत्ये लभूमी पतिताः | 7 ततो यीशुः पुनरपि पृष्ठवान् कं गवेषयथ? ततस्ते प्रत्यवदन् नासरतीयं यीशुं | 8 तदा यीशुः प्रत्युदितवान् अहमेव स एषां कथामयकथयः यदि मामन्विष्यथ तर्हिमान् गन्तुं मा वारयत | 9 एत्वं लभूते महं थाल्लोकां अददास्तेषाम् अकृमपि नादारयम् एषां यां कथां स स्वयमकथयत् सा कथा सङ्गला जाता | 10 तदा शिमोन्पितरस्य निकटे अङ्गित्थितेः स तं निष्कोषं कृत्वा महायाजकस्य माल्भनामानं दासम् आह्वय्य तस्य दक्षिणार्धे छिन्तवान् | 11 ततो यीशुः पितरम् अवदत्, अङ्ग कोषे स्थापय मम पिता महं पातुं यं कंसम् अददात् तेनाहं किं न पास्यामि? 12 तदा सैन्यगणः सेनापति यिडूदीयानां पदातयश्च यीशुं घृत्वा बद्ध्वा डानन्नाम्नः कियङ्गाः श्वशुरस्य समीपं प्रथमम् अनयन् | 13 स कियङ्गास्तस्मिन् वत्सरे महायाजत्वपटे नियुक्तः 14 सन् साधारणलोकानां मङ्गलार्थम् अकञ्जनस्य मरणमुच्यते इति यिडूदीयैः सार्द्धम् अमन्त्रयत् | 15 तदा शिमोन्पितरोऽन्यैकशिष्यश्च यीशोः पश्चाद् अगच्छतां तस्यान्यशिष्यस्य महायाजकेन परियितत्वात् स यीशुना सह महायाजकस्याट्टाविकं प्राविशत् | 16 किन्तु पितरो अडिद्वारस्य समीपेऽतिष्ठत् अतएव महायाजकेन परियितः स शिष्यः पुनर्अडिर्गत्वा दौवायिकायै कथयित्वा पितरम् अभ्यन्तरम् आनयत् | 17 तदा स द्वाररक्षिका पितरम् अवदत् त्वं किं न तस्य मानवस्य शिष्यः? ततः सोवदद् अहं न भवामि | 18 ततः परं यत्स्थाने दासाः पदातयश्च शीतलेतोरङ्गारैर्वह्निं प्रज्वाल्य तापं सेवितवन्तस्तत्स्थाने पितरस्तिष्ठन् तैः सह वह्नितापं सेवितुम् आरभत | 19 तदा शिष्येषूपदेशे य महायाजकेन यीशुः पृष्ठः 20 सन् प्रत्युदितवान् सर्वलोकानां समक्षं कथामकथयं गुप्तं कामपि कथां न कथयित्वा यत् स्थानं यिडूदीयाः सततं गच्छन्ति तत्र भजनगेडे मन्दिरे याशिक्षयं | 21 भक्तः कुतः पृच्छसि? ये जना मद्गुपदेशम् अशूयन् तानेव पृच्छ यधद् अवदं ते तत् जानन्ति | 22 तदेत्वं प्रत्युदितत्वात् निकटस्थपदाति रीशुं यपेटेनाह्वय्य व्याडरत् महायाजकम् अहं प्रतिवदसि? 23 ततो यीशुः प्रतिगदितवान् यधयथार्थम् अयकथं तर्हि तस्यायथार्थस्य प्रमाणं देडि, किन्तु यदि यथार्थं तर्हि कुतो डेतो मीम् अताडयः? 24 पूर्वं डानन् सभन्धनं तं कियङ्गामहायाजकस्य समीपं प्रैषयत् | 25 शिमोन्पितरस्तिष्ठन् वह्नितापं सेवते, अतस्मिन् समये कियन्तस्तम् अपृच्छन् त्वं किम् अतस्य जनस्य शिष्यो न? ततः सोपह्वत्वाब्रवीद् अहं न भवामि | 26 तदा महायाजकस्य यस्य दासस्य पितरः कर्णमच्छिनत् तस्य कुटुम्बः प्रत्युदितवान् उद्याने तेन सह तिष्ठन्तं त्वां किं नापश्यं? 27 किन्तु पितरः पुनरपह्वत्य कथितवान्; तदानीं कुङ्कुटोऽरीत् | 28 तदनन्तरं प्रत्यूषे ते कियङ्गागुडाद् अधिपते गृहं यीशुम् अनयन् किन्तु यस्मिन् अशुचित्वे जाते ते निस्तारोत्सवे न भोक्तव्यं, तस्य भयाद् यिडूदीयास्तद्गृहं नाविशन् | 29 अपरं पीलातो अडिरागत्य तान् पृष्ठवान् अतस्य मनुष्यस्य कं द्रोषं वदथ? 30 तदा ते पेत्यवदन् दुष्कर्म्मकारिणि न सति भवतः समीपे नैनं समापयिष्यामः | 31 ततः पीलातोऽवदद् यूयमेनं गृहीत्वा स्वेषां व्यवस्थया विचारयत | तदा यिडूदीयाः प्रत्यवदन् कस्यापि मनुष्यस्य प्राणदण्डं कर्तुं नास्माकम् अधिकारोऽस्ति | 32 अहं सति यीशुः स्वस्य मृत्यौ यां कथां कथितवान् सा सङ्गलाभवत् | 33 तदनन्तरं पीलातः

पुनरपि तद् राजगृहं गत्वा यीशुमाहूय पृष्टवान् त्वं किं विडूहीयानां राजा? 34 यीशुः प्रत्यवदत् त्वम् अेतां कथां स्वतः कथयसि किमन्यः कश्चिन् मयि कथितवान्? 35 पीलातोऽवदद् अहं किं विडूहीयः? तव स्वदेशीया विशेषतः प्रधानयाजका मम निकटे त्वां समार्पयन्, त्वं किं कृतवान्? 36 यीशुः प्रत्यवदत् मम राज्यम् अेतज्जगत्सम्बन्धीयं न भवति यद्दि मम राज्यं जगत्सम्बन्धीयम् अभविष्यत् तर्हि विडूहीयानां हस्तेषु यथा समर्पितो नाभवत् तदर्थं मम सेवका अयोत्स्यन् किन्तु मम राज्यम् अैक्षिकं न। 37 तदा पीलातः कथितवान्, तर्हि त्वं राजा भवसि? यीशुः प्रत्युक्तवान् त्वं सत्यं कथयसि, राजाहं भवामि; सत्यतायां साक्ष्यं दातुं जनिं गृहीत्वा जगत्सम्बन्धीयम् अवतीर्णवान्, तस्मात् सत्यधर्मपक्षपातिनो मम कथां शृण्वन्ति। 38 तदा सत्यं किं? अेतां कथां पञ्चा पीलातः पुनरपि बहिर्गत्वा विडूहीयान् अभाषत, अहं तस्य कमध्यपराधं न प्राप्नोमि। 39 निस्तारोत्सवसमये युष्मान्भिरभिरुच्यित अेको जनो मया भोययितव्य अेषा युष्माकं रीतिरस्ति, अतअेव युष्माकं निकटे विडूहीयानां राजानं किं भोययामि, युष्माकम् अश्छा का? 40 तदा ते सर्व्ये रुवन्तो व्याहरन् अेनं मानुषं नहि अरब्ध्वां भोयय। किन्तु स अरब्ध्वा अस्थुरासीत्।

19 पीलातो यीशुम् आनीय कशया प्राहारयत्। 2 पश्चात् सेनागणः कएटकनिर्भिर्तं मुकुटे तस्य भस्तेके समर्प्य वार्ताकीवार्णं राजपरिच्छेदं परिधाप्य, 3 हं विडूहीयानां राजन् नमस्कार अत्युक्त्वा तं यपेटेनाहन्तुम् आरभत। 4 तदा पीलातः पुनरपि बहिर्गत्वा लोकान् अवदत्, अस्य कमध्यपराधं न लभेऽहं, पश्यत तद् युष्मान् ज्ञापयितुं युष्माकं सन्निधौ बहिरेनम् आनयामि। 5 ततः परं यीशुः कएटकमुकुटवान् वार्ताकीवार्णवसनवांश्च बहिरागच्छत्। ततः पीलात उक्तवान् अेनं मनुष्यं पश्यत। 6 तदा प्रधानयाजकाः पदातयश्च तं दृष्ट्वा, अेनं कुशे विध, अेनं कुशे विध, अत्युक्त्वा रवितुं आरभन्त। ततः पीलातः कथितवान् यूयं स्वयम् अेनं नीत्वा कुशे विधत, अहम् अेतस्य कमध्यपराधं न प्राप्तवान्। 7 विडूहीयाः प्रत्यवदन् अस्माकं या व्यवस्थास्ते तदनुसारेणस्य प्राणहानम् अचितं यतोयं स्वम् अश्चरस्य पुत्रभवदत्। 8 पीलात अंभं कथां श्रुत्वा मडात्रासयुक्तः 9 सन् पुनरपि राजगृहं आगत्य यीशुं पृष्टवान् त्वं कुत्रत्यो लोकः? किन्तु यीशुस्तस्य किमपि प्रत्युत्तरं नावदत्। 10 9 ततः पीलात् कथितवान् त्वं किं मया साह्दं न संलपिष्यसि? त्वां कुशे वेधितुं वा भोययितुं शक्ति म्भास्ते अिति किं त्वं न जानासि? तदा यीशुः प्रत्यवदद् अश्चरेणहं ममोपरि तव किमध्यधिपतित्वं न विधते, तथापि यो जनो मां तव हस्ते समार्पयत् तस्य मडापातकं जातम्। 11 तदा यीशुः प्रत्यवदद् अश्चरेणहं ममोपरि तव किमध्यधिपतित्वं न विधते, तथापि यो जनो मां तव हस्ते समार्पयत् तस्य मडापातकं जातम्। 12 तदारभ्य पीलातस्तं भोययितुं अेच्छितवान् किन्तु विडूहीया रुवन्तो व्याहरन् यदीमं मानवं त्यजसि तर्हि त्वं कैसरस्य मित्रं न भवसि, यो जनः स्वं राजानं वक्ति सअेव कैसरस्य विरुद्धं कथां कथयति। 13 अेतां कथां श्रुत्वा पीलातो यीशुं बहिरानीय निस्तारोत्सवस्य आसादनिनस्य द्वितीयपरात् पूर्व्यं प्रस्तरबन्धननाम्नि स्थाने अर्थात् अंभ्रीयभाषया यद् अंभ्रियभाषया कथ्यते तस्मिन् स्थाने विचारसन् अेषाविशत्। 14 अनन्तरं पीलातो विडूहीयान् अवदत्, युष्माकं राजानं पश्यत। 15 किन्तु अेनं हूरीकुरु, अेनं हूरीकुरु, अेनं कुशे विध, अिति कथां कथयित्वा ते रवितुम् आरभन्त; तदा पीलातः कथितवान् युष्माकं राजानं किं कुशे वेधिष्यामि? प्रधानयाजका उत्तरम् अवदन् कैसरं विना कोपि राजास्माकं नास्ति। 16 ततः पीलातो यीशुं कुशे वेधितुं तेषां हस्तेषु समार्पयत्, ततस्ते तं धृत्वा नीतवन्तः। 17 ततः परं यीशुः कुशं वलन् शिरःकपालम् अर्थाद् यद् अंभ्रीयभाषया गुल्गलतां वदन्ति तस्मिन् स्थाने अेषाविशतः। 18 ततस्ते मध्यस्थाने तं तस्योभयपार्श्वे द्वावपरी कुशेऽविधन्। 19 अपरम् अेष विडूहीयानां राजा नासरतीययीशुः, अिति विज्ञापनं लिखित्वा पीलातस्तस्य कुशोपरि समयोजयत्। 20 सा लिपिः अंभ्रीययूनानीयरोमीयभाषाभि लिखिता; यीशोः कुशवेधनस्थानं नगरस्य समीपं, तस्माद् अहवो विडूहीयास्तां पठितुम् आरभन्त। 21 विडूहीयानां प्रधानयाजकाः पीलातमिति न्यवेदयन् विडूहीयानां राजेति वाक्यं न किन्तु अेष स्वं विडूहीयानां राजानम् अवदद् अथं लिखतु। 22 ततः पीलात अतरे दत्तवान् यद्वेधनीयं तद्विलिखितवान्। 23 अथं सेनागणो यीशुं कुशे विधित्वा तस्य परिधेयवस्त्रं यतुरो भागान् कृत्वा अेकैकसेना अेकैकभागम् अगृह्णत् तस्योत्तरीयवस्त्रं अगृह्णत्। किन्तुत्तरीयवस्त्रं सूयिसेवनं विना सर्व्यम् अितं। 24 तस्मात्ते व्याहरन् अेतत् कः प्राप्स्यति? तन्न अाडयित्वा तत्र गुटिकापातं करवाम। विभजन्तेऽधरीयं मे वसनं ते परस्परं। ममोत्तरीयवस्त्रार्थं गुटिकां पातयन्ति य। अिति यद्वाक्यं धर्मपुस्तके लिखितमास्ते तत् सेनागणेनेत्यं व्यवहरणत् सिद्धमभवत्। 25 तदानीं यीशो मर्ता मातुर्भगिनी य या क्लियया भार्या मरियम् मगदलीनी मरियम् य अेतास्तस्य कुशस्य सन्निधौ समतिष्ठन्। 26 ततो यीशुः स्वमातरं प्रियतमशिष्यश्च समीपे अण्डायमानौ विलोक्य मातरम् अवदत्, हं योषिद् अेनं तव पुत्रं पश्य, 27 शिष्यन्त्ववदत्,

अनां तव मातरं पश्य | ततः स शिष्यस्तद्धटिकायां तां निजगृहं नीतवान् | 28 अनन्तरं सर्व्वं कर्माधुना सम्पन्नमभूत् यीशुरिति ज्ञात्वा धर्म्मपुस्तकस्य वयनं यथा सिद्धं भवति तदर्थम् अकथयत् मम पिपासा जाता | 29 ततस्तस्मिन् स्थाने अभ्रसेन पूर्णपात्रस्थित्वा ते स्पञ्जेकेकं तदभ्रसेनार्द्रीकृत्य अंसोभनत्वे तद् योजयित्वा तस्य मुप्रस्य सन्निधावस्थापयन् | 30 तदा यीशुरभ्रसेन गृहीत्वा सर्व्वं सिद्धम् एति कथां कथयित्वा मस्तकं नमयन् प्राणान् पर्य्यत्यजत् | 31 तद्विनम् आसादनदिनं तस्मात् परेऽहनि विश्रामवारं देहा यथा कुशोपरि न तिष्ठन्ति, यतः स विश्रामवारो मडादिनमासीत्, तस्माद् यिडूदीयाः पीलातनिकटं गत्वा तेषां पादभञ्जनस्य स्थानान्तरनयनस्य यानुमतिं प्रार्थयन्त | 32 अतः सेना आगत्य यीशुना सह कुशे उतयोः प्रथमद्वितीययोरयोः पादान् अभञ्जन्; 33 किन्तु यीशोः सन्निधिं गत्वा स मृत एति दृष्ट्वा तस्य पादौ नाभञ्जन् | 34 पश्चाद् अको योद्धा शूलाघातेन तस्य कुक्षिम् अविधत् तत्क्षणात् तस्माद् रक्तं जलञ्च निरगच्छत् | 35 यो जनोऽस्य साक्ष्यं ददाति स स्वयं दृष्टवान् तस्येदं साक्ष्यं सत्यं तस्य कथा युष्माकं विश्वासं जनयितुं योग्या तत् स जानाति | 36 तस्यैकम् अस्थिपि न लभ्यते, 37 तद्दृष्ट्वा अन्यशास्त्रेपि लिप्यते, यथा, "दृष्टिपातं करिष्यन्ति तेऽविधन् यन्तु तम्प्रति | " 38 अरिभयान्नगरस्य यूपक्षनामा शिष्य अक आसीत् किन्तु यिडूदीयेभ्यो भयात् प्रकाशितो न भवति; स यीशो ईदं नेतुं पीलातस्यानुमतिं प्रार्थयत्, ततः पीलातेनानुमते सति स गत्वा यीशो ईदम् अनयत् | 39 अपरं यो निकदीमो रात्रौ यीशोः समीपम् अगच्छत् सोपि गन्धरसेन मिश्रितं प्रायेण पञ्चाशत्सेकमगुरुं गृहीत्वागच्छत् | 40 ततस्ते यिडूदीयानां श्मशाने स्थापनरीत्यनुसारेण तत्सुगन्धिव्येण सहितं तस्य देहं वस्त्रेणापेष्टयन् | 41 अपरञ्च यत्र स्थाने तं कुशेऽविधन् तस्य निकटस्थोधाने यत्र किमपि मृतदेहं कदापि नास्थाप्यत तादृशम् अकं नूतनं श्मशानम् आसीत् | 42 यिडूदीयानाम् आसादनदिनागमनात् ते तस्मिन् समीपस्थश्मशाने यीशुम् अशापयन् |

20 अनन्तरं सप्ताहस्य प्रथमदिने उतिप्रत्यूषे ऽन्धकारे तिष्ठति मृगलीनी भरियम् तस्य श्मशानस्य निकटं गत्वा श्मशानस्य मुभात् प्रस्तरमपसारितम् अपश्यत् | 2 पश्चाद् धावित्वा शिमोन्पितराय यीशोः प्रियतमशिष्याय येदम् अकथयत्, लोकाः श्मशानात् प्रभुं नीत्वा कुत्रास्थापयन् तद् वस्तु न शक्नोमि | 3 अतः पितरः सोन्यशिष्यश्च बर्हिं लुत्वा श्मशानस्थानं गन्तुम् आरभेतां | 4 उभयोर्धावतोः सोन्यशिष्यः पितरं पश्चात् त्यक्त्वा पूर्वं श्मशानस्थानं उपस्थितवान् | 5 तदा प्रह्वीभूय स्थापितवस्त्राणि दृष्टवान् किन्तु न प्राविशत् | 6 अपरं शिमोन्पितर आगत्य श्मशानस्थानं प्रविश्य 7 स्थापितवस्त्राणि मस्तकस्य वस्त्रञ्च पृथक् स्थानान्तरे स्थापितं दृष्टवान् | 8 ततः श्मशानस्थानं पूर्वंम् आगतो योन्यशिष्यः सोपि प्रविश्य तादृशं दृष्ट्वा व्यश्वसीत् | 9 यतः श्मशानात् स उत्थापयितव्य अेतस्य धर्म्मपुस्तकवचनस्य भावं ते तदा वोद्धुं नाशक्नुवन् | 10 अनन्तरं तौ द्वौ शिष्यौ स्वं स्वं गृहं परावृत्त्यागच्छताम् | 11 ततः परं भरियम् श्मशानद्वारस्य बर्हिः स्थित्वा रोदितुम् आरभत ततो रुदती प्रह्वीभूय श्मशानं विलोक्य 12 यीशोः शयनस्थानस्य शिरःस्थाने पदतले य द्वयोर्दिशो द्वौ स्वर्गीयदूतावुपविष्टौ समपश्यत् | 13 तौ पृष्टवन्तौ हे नारि कुतो रोदिति? सावदत् लोका मम प्रभुं नीत्वा कुत्रास्थापयन् एति न जानामि | 14 एत्युक्त्वा मुभं परावृत्त्य यीशुं एऽप्यमानम् अपश्यत् किन्तु स यीशुरिति सा ज्ञातुं नाशक्नोत् | 15 तदा यीशुस्ताम् अपृच्छत् हे नारि कुतो रोदिति? कं वा मृगयसे? ततः सा तम् उधानसेवकं ज्ञात्वा व्याहरत्, हे महेच्छ त्वं यदीतः स्थानात् तं नीतवान् तर्हि कुत्रास्थापयस्तद् वद तत्स्थानात् तम् आनयामि | 16 तदा यीशुस्ताम् अवदत् हे भरियम् | ततः सा परावृत्त्य प्रत्यवदत् हे रब्बूनी अर्थात् हे गुरो | 17 तदा यीशुरवदत् मां मा धर, एदानीं पितुः समीपे उर्द्विध्वगमनं न करोमि किन्तु यो मम युष्माकञ्च पिता मम युष्माकञ्चेश्वरस्तस्य निकट उर्द्विध्वगमनं कर्तुम् उद्यतोस्मि, एमां कथां त्वं गत्वा मम ब्रातृगाणं ज्ञापय | 18 ततो मृगलीनीभरियम् तत्क्षणाद् गत्वा प्रभुस्तस्यै दर्शनं दत्त्वा कथा अेता अकथयद् एति वार्ता शिष्येभ्योऽकथयत् | 19 ततः परं सप्ताहस्य प्रथमदिनस्य सन्ध्यासमये शिष्या अेकत्र मिलित्वा यिडूदीयेभ्यो भिया द्वाररुद्धम् अकुर्वन्, अेतस्मिन् काले यीशुस्तेषां मध्यस्थाने तिष्ठन् अकथयद् युष्माकं कल्याणं भूयात् | 20 एत्युक्त्वा निजहस्तं कुक्षिञ्च दर्शितवान्, ततः शिष्याः प्रभुं दृष्ट्वा हृष्टा अभवन् | 21 यीशुः पुनरवदद् युष्माकं कल्याणं भूयात् पिता यथा मां प्रेषयत् तथाऽपि युष्मान् प्रेषयामि | 22 एत्युक्त्वा स तेषामुपरि दीर्घप्रश्वासं दत्त्वा कथितवान् पवित्रम् आत्मानं गृह्णीत | 23 यूयं येषां पापानि भोगयिष्यथ ते भोगयिष्यन्ते येषाञ्च पापाति न भोगयिष्यथ ते न भोगयिष्यन्ते | 24 द्वादशमध्ये गणितो यमजो थोमानामा शिष्यो यीशोरागमनकाले तैः सार्द्धं नासीत् | 25 अतो वयं प्रभुम् अपश्यामेति वाक्येऽन्यशिष्यैरुक्ते सोवदत्, तस्य हस्तयोर् लौडकीलकानां चिह्नं न विलोक्य तच्चिह्नम् अङ्गुल्या न स्पृष्ट्वा तस्य कुक्षौ हस्तं नारोच्य यादं न विश्वसिष्यामि | 26 अपरम्

अष्टमेऽङ्कि गते सति थोमासहितः शिष्यगणः अेकत्र मिलित्वा द्वारं रुद्दध्वाभ्यन्तर आसीत्, अेतर्हि यीशुस्तेषां मध्यस्थाने तिष्ठन् अकथयत्, युष्माकं कुशलं भूयात् | 27 पश्चात् थामै कथितवान् त्वम् अङ्गुलीम् अत्रार्पयित्वा मम करौ पश्य करं प्रसार्य मम कुक्ष्यावर्षय नाविश्वस्य | 28 तदा थोमा अवदत्, हे मम प्रभो हे मदीश्वर | 29 यीशुरकथयत्, हे थोमा मां निरीक्ष्य विश्वसिषि ये न दृष्ट्वा विश्वसन्ति तअवे धन्याः | 30 अेतदन्यानि पुस्तकेऽस्मिन् अलिप्पितानि बहून्साध्यकार्यकर्माणि यीशुः शिष्याणां पुरस्ताद् अकरोत् | 31 किन्तु यीशुरीश्वरस्याभिषिक्तः सुत अेवेति यथा यूयं विश्वसिथ विश्वस्य य तस्य नाभ्ना परमायुः प्राप्नुथ तदर्थम् अेतानि सर्वाण्यलिप्यन्त |

21 ततः परं तिबिरियाजलघरेस्तटे यीशुः पुनरपि शिष्येभ्यो दर्शनं दत्तवान् दर्शनस्याभ्यानमिदम् | 2 शिमोन्पितरः यमजथोमा गालीलीयकान्नागरनिवासी निधनेल् सिवटेः पुत्रावन्यौ द्वौ शिष्यौ यैतेष्वेकत्र मिलितेषु शिमोन्पितरोऽकथयत् मत्स्यान् धर्तुं यामि | 3 ततस्ते व्याडरन् तर्हि वयमपि त्वया साद्दं यामः तदा ते बडिर्गताः सन्तः क्षिप्रं नावम् आरोडन् किन्तु तस्यां रज्न्याम् अेकमपि न प्राप्नुवन् | 4 प्रभाते सति यीशुस्तटे स्थितवान् किन्तु स यीशुरिति शिष्या ज्ञातुं नाशक्नुवन् | 5 तदा यीशुरपृच्छत्, हे वत्सा सन्निधौ किञ्चित् आधद्रव्यम् आस्ते? तेऽवदन् किमपि नास्ति | 6 तदा सोऽवदत् नौकाया दक्षिणपार्श्वे जालं निक्षिपत ततो लभ्यध्वे, तस्मात् तैर्निक्षिपते जाले मत्स्या अेतावन्तोऽपतन् येन ते जालमाकृष्य नोत्तोलयितुं शक्ताः | 7 तस्माद् यीशोः प्रियतमशिष्यः पितरायाकथयत् अेष प्रभु भवेत्, अेष प्रभुरिति वायं श्रुत्वैव शिमोन् नग्नताडेतो मत्स्यधारिणो उत्तरीयवस्त्रं परिधाय हदं प्रत्युदलङ्घयत् | 8 अपरे शिष्या मत्स्यैः साद्दं जालम् आकर्षन्तः क्षुद्रनौकां वाडयित्वा डूलमानयन् ते डूलाद् अतिदूरे नासन् द्विशतहस्तेभ्यो दूर आसन् एत्यनुमीयते | 9 तीरं प्रापेत्सतैस्तत्र प्रज्वलिताग्निस्तदुपरि मत्स्याः पूषाश्च दृष्टाः | 10 ततो यीशुरकथयद् यान् मत्स्यान् अधरत तेषां कतिपयान् आनयत् | 11 अतः शिमोन्पितरः परावृत्त्य गत्वा बृडद्विस्त्रिपञ्चाशदधिकशतमत्स्यैः परिपूर्णां तज्जालम् आकृष्योदतोलयत् किन्वेतावद्भिर् मत्स्यैरपि जालं नाछिधत् | 12 अनन्तरं यीशुस्तान् अवादीत् यूयमागत्य भुङ्घ्वं, तदा सअेव प्रभुरिति ज्ञातत्वात् त्वं कः? एति प्रष्टुं शिष्याणां कस्यापि प्रगलभता नाभवत् | 13 ततो यीशुरागत्य पूषान् मत्स्यांश्च गृहीत्वा तेभ्यः पर्यवेषयत् | 14 एत्थं श्मशानादुत्थानात् परं यीशुः शिष्येभ्यस्तृतीयवारं दर्शनं दत्तवान् | 15 भोजने समाप्ते सति यीशुः शिमोन्पितरं पृष्टवान्, हे यूनसः पुत्र शिमोन् त्वं किम् अेतैभ्योधिकं मयि प्रीयसे? ततः स उदितवान् सत्यं प्रभो त्वयि प्रीयेऽदं तद् भवान् जानाति; तदा यीशुरकथयत् तर्हि मम मेषशावकगणं पालय | 16 ततः स द्वितीयवारं पृष्टवान् हे यूनसः पुत्र शिमोन् त्वं किं मयि प्रीयसे? ततः स उक्तवान् सत्यं प्रभो त्वयि प्रीयेऽदं तद् भवान् जानाति; तदा यीशुरकथयत् तर्हि मम मेषगणं पालय | 17 पश्चात् स तृतीयवारं पृष्टवान्, हे यूनसः पुत्र शिमोन् त्वं किं मयि प्रीयसे? अेतद्वाक्यं तृतीयवारं पृष्टवान् तस्मात् पितरो दुःषितो भूत्वाऽकथयत् हे प्रभो भवतः किमप्यगोचरं नास्ति त्वय्यदं प्रीये तद् भवान् जानाति; ततो यीशुरवदत् तर्हि मम मेषगणं पालय | 18 अदं तुल्यं यथार्थं कथयामि यौवनकाले स्वयं बद्धकटि र्यत्रेच्छा तत्र यातवान् किन्त्वितः परं वृद्धे वयसि हस्तं विस्तारयिष्यसि, अन्यजन्तस्त्वां बद्ध्वा यत्र गन्तुं तवेच्छा न भवति त्वां धृत्वा तत्र नेष्यति | 19 इलतः कीदृशेन मरणेन स एश्वरस्य मडिमानं प्रकाशयिष्यति तद् भोधयितुं स एति वाक्यं प्रोक्तवान् | एत्युक्ते सति स तमवोचत् मम पश्चाद् आगच्छ | 20 यो जनो रात्रिकाले यीशो र्वक्षोऽवलम्ब्य, हे प्रभो को भवन्तं परकरेषु समर्पयिष्यतीति वाक्यं पृष्टवान्, तं यीशोः प्रियतमशिष्यं पश्चाद् आगच्छन्तं 21 पितरो मुष्ं परावर्त्थं विवोच्य यीशुं पृष्टवान्, हे प्रभो अेतस्य मानवस्य कीदृशी गतिर्भविष्यति? 22 स प्रत्यवदत्, मम पुनरागमनपर्यन्तं यदि तं स्थापयितुम् एच्छामि तत्र तव किं? त्वं मम पश्चाद् आगच्छ | 23 तस्मात् स शिष्यो न मरिष्यतीति आतृगाणामध्ये किंवदन्ती जाता किन्तु स न मरिष्यतीति वाक्यं यीशुर्नावदत् डेवलं मम पुनरागमनपर्यन्तं यदि तं स्थापयितुम् एच्छामि तत्र तव किं? एति वाक्यम् उक्तवान् | 24 यो जन अेतानि सर्वाणि लिप्पितवान् अत्र साक्ष्यत्र दत्तवान् सअेव स शिष्यः, तस्य साक्ष्यं प्रमाश्रमिति वयं जानीमः | 25 यीशुरेतेभ्योऽपराएयपि बहूनि कर्माणि कृतवान् तानि सर्वाणि यधेकैकं कृत्वा लिप्यन्ते तर्हि ग्रन्था अेतावन्तो भवन्ति तेषां धारणो पृथिव्यां स्थानं न भवति | एति | |

प्रेरिताः

1 ढे थियद्विद्वल, यीशुः स्वमनोनीतान् प्रेरितान् पवित्रेणात्मना समादिश्य यस्मिन् दिने स्वर्गमारोहत् यां यां क्रियामकरोत् यद्द
उपादिशस्य तानि सर्व्वाणि पूर्वं मया लिपितानि | 2 स स्वनिधनदुःखभोगात् परम् अनेकप्रत्ययक्षप्रमाणाः स्वं सञ्चवं
दशयित्वा 3 यत्वारिशदिनानि यावत् तेभ्यः प्रेरितेभ्यो दर्शनं दत्त्वेश्वरीयराज्यस्य वार्णनम अकरोत् | 4 अनन्तरं तेषां सत्त्वां
कृत्वा एत्याज्ञापयत्, यूयं यिज्ञाशालमोडन्यत्र गमनमकृत्वा यस्तिन् पित्राङ्गीकृतं मम वदनात् कथा अशृणुत तत्प्राप्तिम् अपेक्ष्य
तिष्ठत | 5 योऽन् जले मञ्जिजतावान् किन्त्वल्पदिनमध्ये यूयं पवित्र आत्मनि मञ्जिजता भविष्यथ | 6 पञ्चात् ते सर्व्वे मिलित्वा
तम् अपृच्छन् ढे प्रभो भवान् किमिदानीं पुनरपि राज्यम् एस्त्रायेलीयलोकानां करेषु समर्पयिष्यति? 7 ततः सोवदत् यान्
सर्व्वान् कालान् समयांश्च पिता स्ववशेऽस्थापयत् तान् ज्ञात् युष्माकम् अधिकारो न जायते | 8 किन्तु युष्मासु पवित्रस्यात्मन
आविर्भावे सति यूयं शक्तिं प्राप्य यिज्ञाशालमि समस्तयिडूदाशोमिरोऽदेशयोः पृथिव्याः सीमां यावद् यावन्तो दशास्तेषु यर्व्वेषु
य मयि साक्ष्यं दास्यथ | 9 एतं वाक्यमुकृत्वा स तेषां समक्षं स्वर्गं नीतोऽभवत्, ततो मेघमारुह्य तेषां दृष्टेऽरोयरोऽभवत् | 10
यस्मिन् समये ते विहायसं प्रत्यनन्यदृष्ट्या तस्य तादृशम् उर्ध्व्वगमनम् अपश्यन् तस्मिन्नेव समये शुक्लवस्त्रौ द्वौ जनी तेषां
सन्निधौ दण्डायमानौ कथितवन्तौ, 11 ढे गादीलीयलोका यूयं किमर्थं गगलां प्रति निरीक्ष्य दण्डायमानास्तिष्ठथ? युष्माकं
समीपात् स्वर्गं नीतो यो यीशुस्तं यूयं यथा स्वर्गम् आरोहन्तम् अदर्शम् तथा स पुनश्चागमिष्यति | 12 ततः परं ते जैतुनामनः
पर्व्वताद् विश्रामवारस्य पथः परिमार्णम् अर्थात् प्रायेणाद्दक्षीणं दुरस्थं यिज्ञाशालमनगरं परावृत्त्यागच्छन् | 13 नगरं प्रविश्य
पितरो याकूब् योऽन् आन्द्रियः द्विविधः थोमा बर्थजमयो भथिराह्दीयपुत्रो याकूब् उधोगा शिमोन् याकूब् आता यिडूदा अते
सर्व्वे यत्र स्थाने प्रवसन्ति तस्मिन् उपरितनप्रकोष्ठे प्राविशन् | 14 पञ्चाद् एभे क्रियत्यः स्त्रियश्च यीशोर्माता मरियम् तस्य
आतरश्चैते सर्व्वे अेकचित्तीभूत सततं विनयेन विनयेन प्रार्थयन्त | 15 तस्मिन् समये तत्र स्थाने साकल्येन विंशत्यधिकशतं
शिष्या आसन् | ततः पितरस्तेषां मध्ये तिष्ठन् उक्तवान् 16 ढे आतृगाण् यीशुधारिणां लोकानां पथदर्शको यो यिडूदास्तस्मिन्
दायूदा पवित्र आत्मा यां कथां कथयामास तस्याः प्रत्यक्षीभवनस्यावश्यकत्वम् आसीत् | 17 स जनोऽस्माकं मध्यवर्ती सन्
अस्याः सेवाया अंशम् अलभत | 18 तदनन्तरं कुकर्मणा लब्धं यन्मूल्यं तेन क्षेत्रमेकं क्रीतम् अपरं तस्मिन् अधोमुष्णे भूमौ
पतिते सति तस्योदरस्य विदीर्णत्वात् सर्व्वा नाड्यो निरगच्छन् | 19 अेतां कथां यिज्ञाशालमिवासिनः सर्व्वे लोका विदान्ति;
तेषां निजभाषया तत्क्षेत्रञ्च उक्त्वा, अर्थात् रक्तक्षेत्रमिति विख्यातमास्ते | 20 अन्यस्य, निकेतनं तदीयन्तु शुन्यमेव
भविष्यति | तस्य दृष्ट्ये निवासार्थं कोपि स्थास्यति नैव ढि | अन्ये अेव जनस्तस्य पदं संप्रास्यति घृवं | एतथं गीतपुस्तके
लिपितमास्ते | 21 अतो योऽनो मञ्जिजन्म् आरब्ध्यास्माकं समीपात् प्रभो र्थीशोः स्वर्गारोहणदिनं यावत् सोस्माकं मध्ये
यावन्ति दिनानि यापितवान् 22 तावन्ति दिनानि ये मानवा अस्माभिः सार्द्धं तिष्ठन्ति तेषाम् अेकेन जनेनास्माभिः सार्द्धं
यीशोरुत्थाने साक्षिणा भवितव्यं | 23 अतो यस्य रुढि र्थुष्टो यं बर्शब्देत्युक्तवाडूयन्ति स यूषद् मतथिश्च द्वावेतौ पृथक्
कृत्वा त एश्वरस्य सन्निधौ प्रार्थ्य कथितवन्तः, 24 ढे सर्व्वान्तर्यामिन् परमेश्वर, यिडूदाः सेवनप्रेरितत्वपदय्युतः 25 सन्
निजस्थानम् अगच्छत्, तत्पदं लब्धुम् अनयो ज्ञनयो मध्ये भवता कोऽभिरुचितरत्नदरमान् दर्शयतां | 26 ततो गुटिकापाठे कृते
मतथिर्निरथीयत तस्मात् सोन्येषाम् अेकादशानां प्रेरितानां मध्ये गणितोभवत् |

2 अपरञ्च निस्तारोत्सवात् परं पञ्चाशत्तमे दिने समुपस्थिते सति ते सर्व्वे अेकाचित्तीभूय स्थान अेकस्मिन् मिलिता आसन् |
2 अेतस्मिन्नेव समयेऽस्माद् आकाशात् प्रयाण्डात्युग्रवायोः शब्दवद् अेकः शब्द आगत्य यस्मिन् गृढे त उपाविशन् तद्
गृढं समस्तं व्याप्नोत् | 3 ततः परं वह्निशिष्यास्वर्ष्पा जिह्वाः प्रत्यक्षीभूय विभक्तताः सत्यः प्रतिजनोंर्ध्वे स्थगिता अभूवन् |
4 तस्मात् सर्व्वे पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन्त आत्मा यथा वाचितवान् तदनुसारेणाच्येशीयानां भाषा उक्तवन्तः | 5
तस्मिन् समये पृथिवीस्थसर्व्वदेशेभ्यो यिडूदीयमतवालम्बिनो भक्तलोका यिज्ञाशालमि प्रावसन्; 6 तस्याः कथायाः किंवदन्त्या
जातत्वात् सर्व्वे लोका मिलित्वा निजनिजभाषया शिष्याणां कथाकथनं श्रुत्वा समुद्विग्ना अभवन् | 7 सर्व्वे अेव विस्मयापन्ना
आश्चर्यान्विताश्च सन्तः परस्परं उक्तवन्तः पश्यत ये कथां कथयन्ति ते सर्व्वे गादीलीयलोकाः किं न भवन्ति? 8 तर्हि वयं
प्रत्येकशः स्वस्वजन्मदेशीयभाषाभिः कथा अेतेषां शृणुमः किमिदं? 9 पार्थी-मादी-अराम-डरथिभेदानिवासिमनो यिडूदा-
कृष्णदिकिया-पन्त-आशिया- 10 कुगिया-पम्कुलिया-मिसरनिवासिनः कुरीणीनिकटवर्तिलूबीयप्रदेशनिवासिनो रोमनगराद्

आगता विडूहीयलोका विडूहीयमतग्राहणः क्रीतीया अराभीयाद्यो लोकाश्च ये वयम् 11 अस्माकं निजनिजभाषाभिरेतेषाम्
 एश्वरीयमहाकर्मव्याप्यान् शृणुमः | 12 एत्थं ते सर्व्वेभेव विस्मयापन्नाः सन्दिग्धयिताः सन्तः परस्परभूयुः, अस्य को
 भावः? 13 अपरे केचित् परिहस्य कथितवन्त अंते नवीनद्राक्षारसेन मत्ता अभवन् | 14 तदा पितर अंकादशभिर्जनेः
 साकं तिष्ठन् तात्व्लोकां उच्यैःकारम् अवदत्, हे विडूहीया हे विडूशालन्निवासिनः सर्व्वे, अवधानं कृत्वा मदीयवाक्यं
 बुध्यध्वं | 15 एदानीम् अेक्यामाद् अघिका वेला नास्ति तस्माद् यूयं यद् अनुमाथ मानवा एभे मधपानेन मत्तास्तन् |
 16 किन्तु योयेलविष्यद्द्रुक्त्रैतद्वाक्यमुक्तं यथा, 17 एश्वरः कथयामास युगान्तसमये त्वहम् | वर्षिष्यामि स्वमात्मानं
 सर्व्वप्राणयुपरि ध्रुवम् | भाविवाक्यं वदिष्यन्ति कन्याः पुत्राश्च वस्तुतः | प्रत्यादेशञ्च प्राप्स्यन्ति युष्माकं युवमानवाः | तथा
 प्राचीनलोकास्तु स्वप्नान् द्रक्ष्यन्ति निश्चितं | 18 वर्षिष्यामि तदात्मानं दासदासीजानोपिदि | तेनैव भाविवाक्यं ते वदिष्यन्ति हि
 सर्व्वशः | 19 उर्द्ध्वस्थे गगणो यैव नीयस्थे पृथिवीतले | शोणितानि बृहद्गानून् धनधूमाटिकां नि य | विह्वानि दशविष्यामि
 मडाश्र्वर्य्यक्रियास्तथा | 20 मडाभयानकस्थैव तद्दिनस्य परेशितुः | पुरागमाद् रविः कृष्णो रक्तश्चन्द्रो भविष्यतः | 21 किन्तु यः
 परमेशस्य नाम्नि सम्प्रार्थयिष्यते | सभेव मनुजो नूनं परित्रातो भविष्यति | | 22 अतो हे एस्त्रायेत्वंशीयलोकाः सर्व्वे
 कथायामेतस्याम् मनो निधद्द्वं नासरतीयो यीशुरीश्वरस्य मनोनीतः पुमान् अेतद् एश्वरस्तत्कृतैराश्र्वर्य्याद्भुतकर्मभिर्लक्ष्यैश्च
 युष्माकं साक्षादेव प्रतिपादितवान् एति यूयं जानीथ | 23 तस्मिन् यीशौ एश्वरस्य पूर्व्वनिश्चितमन्त्राणानिउपपाणानुसारेण
 मृत्यौ समर्पिते सति यूयं तं धृत्वा दृष्टलोकानां इरतेः कुशे विधित्वाडत | 24 किन्त्वीश्वरस्तं निधनस्य बन्धनान्भोयचित्वा
 उदस्थापयत् यतः स मृत्युना बद्दस्तिष्ठतीति न सम्भवति | 25 अेतस्तिन् दायूदपि कथितवान् यथा, सर्व्वदा मम साक्षात्
 स्थापय परमेश्वरं | स्थिते मद्दक्षिणे तस्मिन् स्मलिष्यामि त्वहं नदि | 26 आनन्दिष्यति तद्देतो ममिडीनं मनस्तु वै |
 आह्लादिष्यति जिह्वापि मदीया तु तथैव य | प्रत्याशया शरीरन्तु मदीयं वैशयिष्यते | 27 परलोके यतो हेतोस्त्वं मां नैव हि
 त्यक्ष्यसि | स्वकीयं पुण्यवन्तं त्वं क्षयितुं नैव दास्यसि | अेवं ज्वनमार्गं त्वं मामेव दशयिष्यसि | (Madēs 986) 28 स्वसम्भुभे
 य आनन्दो दक्षिणे स्वस्य यत् सुभं | अनन्तं तेन मां पूर्णं करिष्यसि न संशयः | | 29 हे ब्रातरोऽस्माकं तस्य पूर्व्वपुरुषस्य
 दायूदः कथां स्पष्टं कथयितुं माम् अनुमन्यध्वं, स प्राणान् त्यक्त्वा श्मशाने स्थापितोभवद् अधापि तत् श्मशानम् अस्माकं
 सन्निधौ विधते | 30 इलतो लौकिकभावेन दायूदो वंशे प्रीष्टं जन्म ग्राहयित्वा तस्यैव सिंहासने समुवेष्टुं तमुत्पापयिष्यति
 परमेश्वरः शपथं कृत्वा दायूदः समीप एभम् अङ्गीकारं कृतवान्, 31 एति ज्ञात्वा दायूद् भविष्यद्वादी सन् भविष्यत्कालीयज्ञानेन
 प्रीष्टोत्थाने कथामिमां कथयामास यथा तस्यात्मा परलोके न त्यक्ष्यते तस्य शरीरञ्च न क्षेप्यति; (Madēs 986) 32 अतः परमेश्वर
 अेनं यीशुं श्मशानाद् उदस्थापयत् तत्र वयं सर्व्वे साक्षिण आस्महे | 33 स एश्वरस्य दक्षिणारेणोन्नतिं प्राप्य पवित्र
 आत्मिन पिता यमङ्गीकारं कृतवान् तस्य इलं प्राप्य यत् पश्यथ शृणुथ य तदवर्षत् | 34 यतो दायूद् स्वर्गं नारुरोड किन्तु
 स्वयम् एभं कथाम् अकथयद् यथा, मम प्रभुमिदं वाक्यमवदत् परमेश्वरः | 35 तव शत्रूनहं यावत् पादपीठं करोमि न |
 तावत् कालं मदीये त्वं दक्षवाश्वं उपाविश | 36 अतो यं यीशुं यूयं कुशेऽडत परमेश्वरस्तं प्रभुत्वाभिषिक्तत्वापदे न्ययुंक्तेति
 एस्त्रायेलीया लोका निश्चितं जानन्तु | 37 अेतादृशीं कथां श्रुत्वा तेषां हृदयानां विदीर्णत्वात् ते पितराय तदन्यप्रेरितेभ्यश्च
 कथितवन्तः, हे ब्रातृगण वयं किं करिष्यामः? 38 ततः पितरः प्रत्यवदद् यूयं सर्व्वे स्वं स्वं मनः परिवर्त्तयध्वं तथा पापमोयनार्थं
 यीशुप्रीष्टस्य नाम्ना मज्जिताश्च भवत, तस्माद् दानउपं परित्रम् आत्मानं लप्स्यथ | 39 यतो युष्माकं युष्मत्सन्तानानाञ्च
 दूरस्थसर्व्वलोकानाञ्च निमित्तम् अर्थद् अस्माकं प्रभुः परमेश्वरो यावतो लाकान् आह्लास्यति तेषां सर्व्वेषां निमित्तम्
 अयमङ्गीकार आस्ते | 40 अेतदन्यामिर्बहुकथामिः प्रमाणं दत्वाकथयत् अेतैभ्यो विपथगामिभ्यो वर्त्तमानलोकैभ्यः स्वान्
 रक्षत | 41 ततः परं ये सानन्दास्तां कथाम् अगृह्णन् ते मज्जिता अभवन् | तस्मिन् दिवसे प्रायेण त्रीणि सडसाणि लोकास्तेषां
 सपक्षाः सन्तः 42 प्रेरितानाम् उपदेशे सज्जतो पूषभञ्जने प्रार्थनासु य मनःसंयोगं कृत्वातिष्ठन् | 43 प्रेरितैर्नानाप्रकारलक्षारोषु
 महाश्र्वर्य्यकर्मभसु य दशितेषु सर्व्वलोकानां भयमुपस्थितं | 44 विश्वासकारिणः सर्व्वे य सह तिष्ठन्तः | स्वेषां सर्वाः सम्भतीः
 साधारण्येन स्थापयित्वाभुञ्जत | 45 इलतो गृडाणि द्रव्याणि य सर्वाणि विक्रीय सर्व्वेषां स्वस्वप्रयोजनानुसारेण विभज्य
 सर्व्वेभ्योऽददन् | 46 सर्व्वे अेकचित्तीभूय दिने दिने मन्दिरे सन्तिष्ठमाना गृहे गृहे य पूषानभञ्जन्त एश्वरस्य धन्यवाद् कुर्वन्तो
 लोकैः समादृताः परमानन्देन सरलान्तःकरणेन भोजनं पानञ्चकुर्वन् | 47 परमेश्वरो दिने दिने परित्राणामाजैर्भेऽपलीम्
 अवर्द्धयत् |

3 तृतीययामवेलायां सत्यां प्रार्थनायाः समये पितरयोऽनौ सम्भूय मन्दिरे गच्छतः | 2 तस्मिन्नेव समये मन्दिप्रवेशकानां समीपे भिक्षारणार्थं यं जन्मभञ्जमानुषं लोका मन्दिरेस्य सुन्दरनाम्नि द्वारे प्रतिदिनम् अस्थापयन् तं वदन्तस्तद्वारे आनयन् | 3 तदा पितरयोऽनौ मन्दिरे प्रवेष्टुम् उद्यतौ विलोक्य स भञ्जस्तौ किञ्चिद् भिक्षितवान् | 4 तस्माद् योऽना सखितः पितरस्तम् अनन्यदृष्ट्या निरीक्ष्य प्रोक्तवान् आवां प्रति दृष्टिं कुरु | 5 ततः स किञ्चित् प्राप्याशया तौ प्रति दृष्टिं कृतवान् | 6 तदा पितरो गदितवान् मम निकटे स्वार्णरुप्यादि किमपि नास्ति किन्तु यदास्ते तद् ददामि नासरतीयस्य यीशुप्रीष्टस्य नाम्ना त्वमुत्थाय गमनागमने कुरु | 7 ततः परं स तस्य दक्षिणकरं धृत्वा तम् उद्यतोऽयतः; तेन तत्क्षणात् तस्य जनस्य पादगुल्फयोः सभलत्वात् स उल्लभङ्ग्य प्रोत्थाय गमनागमने ऽकरोत् | 8 ततो गमनागमने कुर्वन् उल्लभङ्ग्यं एश्वरं धन्यं वदन् ताभ्यां सार्द्धं मन्दिरे प्राविशत् | 9 ततः सर्वे लोकास्तं गमनागमने कुर्वन्तम् एश्वरं धन्यं वदन्तश्च विलोक्य 10 मन्दिरेस्य सुन्दरे द्वारे य उपविश्य भिक्षितवान् सभवेवायम् एति ज्ञात्वा तं प्रति तथा घटनया यमकृता विस्मयापन्नाश्चाभवन् | 11 यः भञ्जः स्वस्थोऽभवत् तेन पितरयोऽनोः करयोर्दंतयोः सतोः सर्वे लोका सन्निधिम् आगच्छन् | 12 तद् दृष्ट्वा पितरस्तेभ्योऽकथयत्, हे एश्वर्येऽनीयलोका यूयं कुतो ऽनेनाश्वर्यं मन्यध्वे? आवां निजशक्त्या यद्वा निजपुण्येन भञ्जमनुष्यमेतं गमितवन्ताविति चिन्तयित्वा आवां प्रति कुतोऽनन्यदृष्टिं कुरुथ? 13 यं यीशुं यूयं परकरेषु समार्पयत ततो यं पीलातो भोगयितुम् अेष्यत् तथापि यूयं तस्य साक्षात् नाङ्गीकृतवन्त एष्राडीम एरुडाका याकूबश्चेश्वरोऽर्थाद् अस्माकं पूर्वपुरुषाणां एश्वरः स्वपुत्रस्य तस्य यीशो मंडिमानं प्राकाशयत् | 14 किन्तु यूयं तं पवित्रं धार्मिकं पुमांसं नाङ्गीकृत्य इत्याकारिणामेकं स्वेभ्यो दातुम् अयाचध्वं | 15 पश्चात् तं ज्वनस्याधिपतिम् अहत किन्त्वीश्वरः श्मशानात् तम् उदस्थापयत तत्र वयं साक्षिण आस्महे | 16 एतं यं मानुषं यूयं पश्यथ परिचिनुथ य स तस्य नाम्नि विश्वासकरणात् यलनशक्तिं लब्धवान् तस्मिन् तस्य यो विश्वासः स तं युष्माकं सर्वेषां साक्षात् सम्पूर्णांशुपेण स्वस्थम् अकार्षीत् | 17 हे भ्रातरौ यूयं युष्माकम् अधिपतयश्च अज्ञात्वा कर्माण्येतानि कृतवन्त एतानि ममैष बोधो जायते | 18 किन्त्वीश्वरः श्रीष्टस्य दुःखभोगे भविष्यद्वादिनां भुभोभ्यो यां यां कथां पूर्वमकथयत् ताः कथा एतं सिद्धा अकरोत् | 19 अतः स्वेषां पापभोग्यनार्थं भेदं कृत्वा मनांसि परिवर्तयध्वं, तस्माद् एश्वरात् सान्त्वनाप्राप्तेः समय उपस्थास्यति; 20 पुनश्च पूर्वकालम् आरभ्य प्रचारितो यो यीशुप्रीष्टस्तम् एश्वरो युष्मान् प्रति प्रेषयिष्यति | 21 किन्तु जगतः सृष्टिमारभ्य एश्वरो निजपवित्रभविष्यद्वादिगाणो यथा कथितवान् तदनुसारेण सर्वेषां कार्याणां सिद्धिपर्यन्तं तेन स्वर्गे वासः कर्तव्यः | (aīon g165) 22 युष्माकं प्रभुः परमेश्वरो युष्माकं भ्रातृणांमध्यात् मत्सदृशं भविष्यद्दृक्कारम् उत्पादयिष्यति, ततः स यत् किञ्चित् कथयिष्यति तत्र यूयं मनांसि निधेध्वं | 23 किन्तु यः कश्चित् प्राणी तस्य भविष्यद्वादिनः कथां न ग्राह्यति स निजलोकानां मध्याद् उच्छेत्स्यते, " एतं कथाम् अस्माकं पूर्वपुरुषेभ्यः केवलो भूसाः कथयामास एति नहि, 24 शिभूयेलभविष्यद्वादिनम् आरभ्य यावन्तो भविष्यद्वाक्यम् अकथयन् ते सर्वेऽेव समयस्यैतस्य कथाम् अकथयन् | 25 यूयमपि तेषां भविष्यद्वादिनां सन्तानाः, " तव वंशोद्भवपुंसा सर्वदेशीया लोका आशिषं प्राप्ता भविष्यन्ति", एष्राडीमे कथामेतां कथयित्वा एश्वरोऽस्माकं पूर्वपुरुषैः सार्द्धं यं नियमं स्थिरीकृतवान् तस्य नियमस्याधिकारिणोपि यूयं भवथ | 26 अत एश्वरो निजपुत्रं यीशुम् उत्थाप्य युष्माकं सर्वेषां स्वस्वपापात् परावर्त्य युष्मत्स्यम् आशिषं दातुं प्रथमतस्तं युष्माकं निकटे प्रेषितवान् |

4 यस्मिन् समये पितरयोऽनौ लोकान् उपदिशतस्तस्मिन् समये याजका मन्दिरेस्य सेनापतयः सिद्धकीर्णश्च 2 तयोर् उपदेशकरौ श्रीष्टस्योत्थानम् उपलक्ष्य सर्वेषां मृतानाम् उत्थानप्रस्तावे य व्यग्राः सन्तस्तावुपागमन् | 3 तौ धृत्वा दिनावसानकारणात् परदिनपर्यन्तं रुद्ध्वा स्थापितवन्तः | 4 तथापि ये लोकास्तयोरुपदेशम् अशृण्वन् तेषां प्रायेण पञ्चसडसाणि जना व्यश्वसन् | 5 परेऽहनि अधिपतयः प्रायीना अध्यापकाश्च धानननामा मडायाजकः 6 कियङ्गा योऽनू सिक्न्दर एत्याद्यो मडायाजकस्य ज्ञातयः सर्वे यिज्ञाशलभगरे मिलिताः | 7 अनन्तरं प्रेरितौ मध्ये स्थापयित्वापृच्छन् युवां कथा शक्तया वा केन नाम्ना कर्माण्येतानि कुरुथः? 8 तदा पितरः पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन् प्रत्यवादीत, हे लोकानाम् अधिपतिगाण हे एश्वर्येऽनीयप्रायीनाः, 9 अतस्य दुर्बलमानुषस्य हितं यत् कर्माकृत्य, अर्थात्, स येन प्रकारेण स्वस्थोऽभवत् तस्येद् अथावां पृच्छथ, 10 तर्हि सर्वे एश्वर्येऽनीयलोका यूयं जानीत नासरतीयो यो यीशुप्रीष्टः कुशे युष्माभिरविध्यत यश्चेश्वरेण श्मशानाद् उत्थापितः, तस्य नाम्ना जनोयं स्वस्थः सन् युष्माकं सम्भुभे प्रोत्तिष्ठति | 11 नियेतृभिर् युष्माभिरयं यः प्रस्तरोऽवज्ञातोऽभवत् स प्रधानकोणस्य प्रस्तरोऽभवत् | 12 तद्दिनादपरात् कस्मादपि परित्राणं भवितुं न शक्नोति, येन

त्राणं प्राप्येत भूमिर्दलस्यलोकानां मध्ये तादृशं किमपि नाम नास्ति। 13 तदा पितरयोऽनोरेतादृशीम् अक्षेभतां दृष्ट्वा तावद्विद्वांसौ नीयलोकविति बुद्ध्या आश्चर्य्यम् अमन्यन्त तौ य थीशोः सङ्गिनौ जाताविति ज्ञातुम् अशङ्कनुवन्। 14 किन्तु ताभ्यां साद्धं तं स्वस्थमानुषं तिष्ठन्तं दृष्ट्वा ते कामप्यपरां आपत्तिं कर्तुं नाशङ्कन्। 15 तदा ते सभातः स्थानान्तरं गन्तुं तान् आज्ञाप्य स्वयं परस्परम् एति मन्त्राणामकुर्वन्। 16 तौ मानवौ प्रति किं कर्तव्यं? तावेकं प्रसिद्धम् आश्चर्य्यं कर्म कृतवन्तौ तद् विद्वांसोऽभिनिवासिनां सर्वेषां लोकानां समीपे प्राकाशत तस्य वयमपह्नोतुं न शङ्कनुमः। 17 किन्तु लोकानां मध्यम् अतद् यथा न व्यानोति तदर्थं तौ तेषां प्रदर्शयं तेन नाम्ना कपि मनुष्यं नोपदिशतम् एति दृढं निषेधामः। 18 ततस्ते प्रेरितावाडूय अतदाज्ञापयन् एतः परं थीशो नाम्ना कदापि कामपि कथां मा कथयतं किमपि नोपदिशतम्। 19 ततः पितरयोऽनौ प्रत्यवदताम् एश्वरस्याज्ञात्राणाम् एव युष्माकम् आज्ञात्राणाम् अतथो मध्ये एश्वरस्य गोचरं किं विहितं? यूयं तस्य विवेचनां कुरुत। 20 वयं यद् अपश्याम यदृष्ट्वागुम् य तन् प्रचारयिष्याम अतत् कदापि भवितुं न शङ्कनोति। 21 यद्यद्यत् तद् दृष्ट्वा सर्वे लोका एश्वरस्य गुणान् अन्ववदन् तस्मात् लोकभयात् तौ दृष्टवितुं कामप्युपायं न प्राप्य ते पुनरपि तर्जयित्वा तावत्यजन्। 22 यस्य मानुषस्यैतत् स्वास्थ्यकराणाम् आश्चर्य्यं कर्माङ्कियत तस्य वयश्चत्वारिंशद्वत्सरा व्यतीताः। 23 ततः परं तौ विस्मृष्टौ सन्तौ स्वसङ्गिनां सन्निधिं गत्वा प्रधानयाजकैः प्राचीनलोकैश्च प्रोक्ताः सर्वाः कथा ज्ञापितवन्तौ। 24 तद्युक्त्वा सर्वे अकथितौभूय एश्वरमुद्दिश्य प्रोच्यैरेतत् प्रार्थयन्त, हे प्रभो गगणपृथिवीपयोधीनां तेषु य यद् आस्ते तेषां स्रष्टेश्वरस्त्वं। 25 त्वं निजसेवकेन दायुदा वाक्यमिदम् उवयिथ, मनुष्या अन्यदेशीयाः कुर्वन्ति कलहं कुतः। लोकाः सर्वे किमर्थं वा चिन्तां कुर्वन्ति निष्कलां। 26 परमेशस्य तेनैवाभिषिक्तस्य जनस्य य। विरुद्धमितिष्ठन्ति पृथिव्याः पतयः कुतः। 27 इलतस्तव हस्तेन मन्त्राणाम् य पूर्व यत् स्थिरीकृतं तद् यथा सिद्धं भवति तदर्थं त्वं यम् अभिषिक्तवान् स अत्र पवित्रो थीशुस्तस्य प्रातिकूल्येन हेरोद् पन्तीयपीलातो 28 अन्यदेशीयलोकं एसायेल्लोकाश्च सर्वे अत्रे सभायाम् अतिष्ठन्। 29 हे परमेश्वर अधुना तेषां तर्जनं गर्जनञ्च शृणुः 30 तथा स्वास्थ्यकराणाम्णा तव भाडुबलप्रकाशपूर्वकं तव सेवकान् निर्भयेन तव वाक्यं प्रचारयितुं तव पवित्रपुत्रस्य थीशो नाम्ना आश्चर्याण्यसम्भवानि य कर्माणि कर्तुञ्जाज्ञापय। 31 एत्थं प्रार्थनया यत्र स्थाने ते सभायाम् आसन् तत् स्थानं प्राकम्पत; ततः सर्वे पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन्त एश्वरस्य कथाम् अक्षोभोऽज्ञा प्राचारयन्। 32 अपरञ्च प्रत्ययकारिलोकसमूहं अकथयन् अकथितौभूय स्थिताः। तेषां केपि निजसम्पत्तिं स्वीयां नाजानन् किन्तु तेषां सर्वाः सम्पत्तयः साधारण्येन स्थिताः। 33 अन्यस्य प्रेरिता महाशक्तिप्रकाशपूर्वकं प्रभो थीशोरुत्थाने साक्ष्यम् अदुः, तेषु सर्वेषु मदानुग्रहोऽभवत्ययम्। 34 तेषां मध्ये कस्यापि द्रव्यन्यूनता नाभवद् यतस्तेषां गृहभूयाद्या याः सम्पत्तय आसन् ता विक्रीय 35 तन्मूल्यमानीय प्रेरितानां यरणेषु तैः स्थापितं; ततः प्रत्येकशः प्रयोजनानुसारेण एतन्भवत्। 36 विशेषतः कुप्रोपद्वीपीयो योसिनामको लेविशंज्जात अको जनो भूम्यधिकारी, यं प्रेरिता भार्गव्या अर्थात् सान्त्वनादायक एत्युक्त्वा समाडूयन्, 37 स जनो निजभूमिं विक्रीय तन्मूल्यमानीय प्रेरितानां यरणेषु स्थापितवान्।

5 तदा अनानियनामक अको जनो यस्य भार्याया नाम सदीरा स स्वाधिकारं विक्रीय 2 स्वभार्यां ज्ञापयित्वा तन्मूल्यस्यैकांशं सङ्गोप्य स्थापयित्वा तदन्त्यांशमात्रमानीय प्रेरितानां यरणेषु समर्पितवान्। 3 तस्मात् पितरोऽकथयत् हे अनानिय भूमौ भूल्यं किञ्चित् सङ्गोप्य स्थापयितुं पवित्रस्यात्मनः सन्निधौ मृषावाक्यं कथयितुञ्च शैतान् कुतस्तवान्तःकराणे प्रवृत्तिमज्जयत्? 4 सा भूमि र्यदा तव हस्तगता तदा किं तव स्वीया नासीत्? तर्हि स्वान्तःकराणे कुत अतादृशी कुकल्पना त्वया कृता? त्वं केवलमनुष्यस्य निकटे मृषावाक्यं नावादीः किन्त्वीश्वरस्य निकटेऽपि। 5 अतां कथां श्रुत्वैव सोऽनानियो भूमौ पतन् प्राणान् अत्यजत्, तद्गतान्तं यावन्तो लोका अशृण्वन् तेषां सर्वेषां महाभयम् अजायत्। 6 तदा युवलोकास्तं वस्त्रेणाच्छाद्य बहिर् नीत्वा श्मशानेऽस्थापयन्। 7 ततः प्रदरैकान्तरं किं वृत्तं तन्नावगत्य तस्य भार्यापि तत्र समुपस्थिता। 8 ततः पितरस्ताम् अपृच्छत्, युवाभ्याम् अतावन्मुद्राभ्यां भूमिं विंकीता न वा? अतत्त्वं वद; तदा सा प्रत्यवादीत् सत्यम् अतावद्भ्यो मुद्राभ्य अत्रेव। 9 ततः पितरोऽकथयत् युवां कथं परमेश्वरस्यात्मानं परीक्षितुम् अकमन्त्राणावभवतां? पश्य ये तव पतिं श्मशाने स्थापितवन्तस्ते द्वारस्य समीपे समुपतिष्ठन्ति त्वामपि बहिर्नेष्यन्ति। 10 ततः सापि तस्य यरणसन्निधौ पतित्वा प्राणान् अत्याक्षीत्। पश्चात् ते युवानोऽव्यन्तरम् आगत्य तामपि मृतां दृष्ट्वा बहिर् नीत्वा तस्याः पत्युः पार्श्वे श्मशाने स्थापितवन्तः। 11 तस्मात् माऽलयाः सर्वे लोका अन्यलोकश्च तां वार्तां श्रुत्वा साध्वसं गताः। 12 ततः परं प्रेरितानां हस्ते लोकां मध्ये बह्वाश्चर्याण्यद्भुतानि कर्माण्यङ्कियन्त; तदा शिष्याः सर्वे अकथितौभूय सुलेमानो ऽदिन्दे सम्भूयासन्। 13 तेषां सङ्घान्तर्गो भवितुं कोपि प्रगल्भतां

नागमत् किन्तु लोकास्तान् समाद्रियन्त | 14 स्त्रियः पुरुषाश्च बहवो लोका विश्वास्य प्रभुं शरणाभापन्नाः | 15 पितरस्य गमनागमनाभ्यां केनापि प्रकारेण तस्य छाया कस्मिंश्चिज्जने लगिष्यतीत्याशया लोका रोगिणः शिविकया षड्व्या यानीय पथि पथि स्थापितवन्तः | 16 यतुर्दिकस्थनगरेभ्यो बहवो लोकाः सम्भूय रोगिणोऽपवित्रभुतग्रस्तांश्च यिज्ञशालमम् आनयन् ततः सर्वे स्वस्था अक्रियन्त | 17 अनन्तरं मडयाजकः सिद्धकिनां मतग्राहिएरस्तेषां सडयराश्र 18 मडकोधान्त्वितताः सन्तः प्रेरितान् धृत्वा नीयलोकानां कारायां बद्ध्वा स्थापितवन्तः | 19 किन्तु रात्रौ परमेश्वरस्य दूतः काराया द्वारं भोगयित्वा तान् बडिरानीयाकथयत्, 20 यूयं गत्वा मन्दिरे ढरुडायमानाः सन्तो लोकान् प्रतीमां शुवनदायिकां सर्व्या कथां प्रचारयत् | 21 ढति श्रुत्वा ते प्रत्यूषे मन्दिरे उपस्थाय उपदिष्टवन्तः | तढा सडयरगणेन सडितो मडयाजक आगत्य मन्त्रिगणाम् ढस्रायेल्वंशस्य सर्व्यान् राजसभासदः सभास्थान् कृत्वा कारायास्तान् आपयितुं पढातिगणं प्रेरितवान् | 22 ततस्ते गत्वा कारायां तान् अप्राप्य प्रत्यागत्य ढति वार्ताम् अवादिषुः, 23 वयं तत्र गत्वा निर्व्विधं काराया द्वारं रुद्धं रक्षकांश्च द्वारस्य बडिर्ढरुडायमानान् अडशामि अेव किन्तु द्वारं भोगयित्वा तन्मध्ये कडपि द्रष्टुं न प्राप्ताः | 24 अेतान् कथां श्रुत्वा मडयाजको मन्दिरेस्य सेनापतिः प्रधानयाजकाश्च, ढत परं किडपरं लविष्यतीति यिन्तयित्वा सन्दिग्धयित्ता अलवन् | 25 अेतस्मिन्नेव समये कश्चित् जन आगत्य वार्ताढेताम् अवदत् पश्यत यूयं यान् मानवान् कारायाम् अस्थापयत ते मन्दिरे तिष्ठन्तो लोकान् उपदिशन्ति | 26 तढा मन्दिरेस्य सेनापतिः पढातयश्च तत्र गत्वा येल्लोकाः पाषाणान् निक्षिप्यास्मान् मारयन्तीति ढिया ढिनत्यायारं तान् आनयन् | 27 ते मडसाढया मध्ये तान् अस्थापयन् ततः परं मडयाजकस्तान् अपृच्छत्, 28 अनेन नाम्ना समुपेष्टुं वयं किं दृढं न न्यषेधाम? तथापि पश्यत यूयं स्वेषां तेनोपेडेशेने यिज्ञशालमं परिपूर्णां कृत्वा तस्य जनस्य रडतपातजनितापराधम् अस्मान् प्रत्यानेतुं येष्टध्वे | 29 ततः पितरोन्यप्रेरिताश्च प्रत्यवदन् मानुषस्याज्ञाग्रडण्डाद् ढश्वरस्याज्ञाग्रडण्डाम् अस्माकमुयितम् | 30 यं यीशुं यूयं कुशे वेधित्वाडत तम् अस्माकं पैतृक ढश्वर उत्थाप्य 31 ढस्रायेल्वंशानां मनःपरिवर्तनं पापक्षमाञ्च कर्तुं राजानं परित्राताश्च कृत्वा स्वढक्षिणपार्श्वे तस्यान्तडिम् अकरोत् | 32 अेतस्मिन् वयडपि साक्षिण आस्मडे, तत् डेवलं नडि, ढश्वर आज्ञाग्राडिभ्यो यं पवित्रम् आत्मनं दत्तवान् सोपि साक्ष्यस्ति | 33 अेतद्वाक्ये श्रुते तेषां हदयानि ढिद्वान्यलवन् ततस्ते तान् ढन्तुं मन्त्रितवन्तः | 34 अेतस्मिन्नेव समये तत्सभास्थानां सर्व्वलोकानां मध्ये सुष्यातो गडिलीयेल्लामक अेको जनो व्यवस्थापकः डिज्ञशिलोक उत्थाय प्रेरितान् क्षाणार्थं स्थानान्तरं गन्तुम् आदिश्य कथितवान्, 35 ढे ढस्रायेल्वंशीयाः सर्व्वे यूयम् अेतान् मानुषान् प्रति यत् कर्तुम् ढधतास्तस्मिन् सावधाना ढवत | 36 ढतः पूर्वे थूढानामैको जन उपस्थाय र्वं कडपि मडापुरुषम् अवदत्, ततः प्रायेण यतुःशतलोकस्तस्य मतग्राहिएणोडवन् पश्चात् स डतोडवत् तस्याज्ञाग्राडिणो यावन्तो लोकास्ते सर्व्वे ढिकीर्णाः सन्तो ऽकृतकार्या अलवन् | 37 तस्माज्जनात् परं नामलेडनसडये गालीडीययिडूढानामैको जन उपस्थाय बडूल्लोकान् स्वडतं ग्राडीतवान् ततः सोपि ढ्यनश्यत् तस्याज्ञाग्राडिणो यावन्तो लोका आसन् ते सर्व्वे ढिकीर्णा अलवन् | 38 अधुना ढढामि, यूयम् अेतान् मनुष्यान् प्रति किडपि न कृत्वा क्षान्ता ढवत, यत अेष सडूल्प अेतत् डडर्डं य यदि मनुष्याडलवत् तर्दि ढिडूळं लविष्यति | 39 यडीश्वराडलवत् तर्दि यूयं तस्यान्यथा कर्तुं न शक्ष्यथ, वरम् ढश्वररोधका लविष्यथ | 40 तढा तस्य मन्त्राणां र्वीकृत्ये ते प्रेरितान् आडूय प्रहृत्य यीशो नार्डिना कडपि कथां कथयितुं निषिध्य ढ्यसर्जन् | 41 किन्तु तस्य नामार्थं वयं लज्जताडोगस्य योग्यत्वेन गणित्ता ढत्यत्र ते सानन्दाः सन्तः सभास्थानां साक्षाद् अगच्छन् | 42 ततः परं प्रतिदिनं मन्दिरे गूडे गूडे याडिब्रामम् उपदिश्य यीशुश्रीष्टस्य सुसंवाढं प्रचारितवन्तः |

6 तस्मिन् समये शिष्याणां बाडूल्यात् प्रात्यडिकडानस्य ढिश्राणानै ढिन्ढदेशीयानां ढिधवास्त्रीगण उपेक्षिते सति ढध्रीयलडैः सडान्यदेशीयानां ढिवाड उपातिष्ठत् | 2 तढा द्वाडशप्रेरिताः सर्व्वान् शिष्यान् संगूह्याकथयन् ढश्वरस्य कथाप्रयारं परित्यज्य ढोजनगवेषणाम् अस्माकम् ढयितं नडि | 3 अतो ढे ढ्रातुगण वयम् अेतडडर्डो ढारं येभ्यो दान्तुं शडनुड अेतान्दृशान् सुष्यात्यापन्नान् पवित्रेणाल्मना ज्ञानेन य पूरान् सपत्रजानान् यूयं स्वेषां मध्ये मनोनीतान् कुरुत, 4 किन्तु वयं प्रार्थनायां कथाप्रयारकडर्डिणो य नित्यप्रवृत्ताः स्थास्यामः | 5 अेतस्यां कथायां सर्व्वे लोकाः सन्तुष्टाः सन्तः स्वेषां मध्यात् स्तिडानः डिविपः प्रडरो निकाडोर तीडम् पडर्डिणो यिडूढितमतग्राडी-आन्तियडिभियानगरीयो नडकला अेतान् परडडकतान् पवित्रेणाल्मना परिपूर्णां सप्त जनान् 6 प्रेरितानां सडक्षम् आनयन्, ततस्ते प्रार्थनां कृत्वा तेषां शिरःसु ढस्तान् आपर्षयन् | 7 अपरत्र ढश्वरस्य कथा ढेशं ढ्याड्नोत् ढिशेषतो यिज्ञशालडि नगरे शिष्याणां संष्या प्रडूतडूषेणाल्मना यजकानां मध्येपि ढडवः श्रीष्टमतग्राडिणोडलवन् | 8 स्तिडानो ढिश्वासेन पराकडेण य परिपूर्णाः सन् लोकानां मध्ये

બહુવિધમ્ અદ્ભુતમ્ આશ્ચર્ય્યં કર્માકરોત્ | 9 તેન લિબર્તિનીયનામ્ના વિખ્યાતસહસ્રસ્ય કતિપયજનાઃ કુરીણીયસિકન્દરીય-
કિલિકીયાશીયાદેશીયાઃ કિચન્તો જનાશ્રોત્યાય સ્તિફાનેન સાદ્ધં વ્યવદન્ત | 10 કિન્તુ સ્તિફાનો જ્ઞાનેન પવિત્રેણાત્મના ય ઇદૃશીં
કથાં કથિતવાનુ યસ્યાસ્તે આપર્તિં કર્તુ નાશકનુવન્ | 11 પશ્ચાત્ તૈ લોભિતાઃ કતિપયજનાઃ કથામેનામ્ અકથયન્, વયં તસ્ય
મુખતો મૂસા ઇશ્વરસ્ય ચ નિન્દાવાક્યમ્ અશ્રૌષ્મ | 12 તે લોકાનાં લોકપ્રાચીનાનામ્ અધ્યાપકાનાઞ્ચ પ્રવૃત્તિં જનયિત્વા
સ્તિફાનસ્ય સન્નિધિમ્ આગત્ય તં ધૃત્વા મહાસભામધ્યમ્ આનયન્ | 13 તદનન્તરં કતિપયજનેષુ મિથ્યાસાક્ષિષુ સમાનીતેષુ
તેડકથયન્ એષ જન એતત્પુણ્યસ્થાનવ્યવસ્થયો નિન્દાતઃ કદાપિ ન નિવર્તતે | 14 ફલતો નાસરતીયયીશુઃ સ્થાનમેતદ્ ઉચ્ચિન્નં
કરિષ્યતિ મૂસાસમર્પિતમ્ અસ્માકં વ્યવહરણમ્ અન્યરૂપં કરિષ્યતિ તસ્યૈતાદૃશીં કથાં વયમ્ અશૃણુમ્ | 15 તદા મહાસભાસ્થાઃ
સર્વે તં પ્રતિ સ્થિરં દૃષ્ટિં કૃત્વા સ્વર્ગદૂતમુખસદૃશં તસ્ય મુખમ્ અપશ્યન્ |

7 તતઃ પરં મહાયાજકઃ પૃષ્ટવાનુ, એષા કથાં કિં સત્યા? 2 તતઃ સ પ્રત્યવદતુ, હે પિતરો હે બ્રાતરઃ સર્વે લાકા મનાંસિ
નિઘદ્ધ્વાં | અસ્માકં પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ હારણનગરે વાસકરણાત્ પૂર્વં યદા અરામ્-નહરચિમેદેશે આસીત્ તદા તેજોમય
ઇશ્વરો દર્શનં દત્વા 3 તમવદતુ ત્વં સ્વદેશજાતિમિત્રાણિ પરિત્યજ્ય ચં દેશમહં દર્શયિષ્યામિ તં દેશં વ્રજ | 4 અતઃ સ કર્દેયદેશં
વિહાય હારણનગરે ન્યવસતુ, તદનન્તરં તસ્ય પિતરિ મૃતે યત્ર દેશે યૂયં નિવસથ સ એનં દેશમાગચ્છતુ | 5 કિન્ત્વીશ્વરસ્તસ્મૈ
કમપ્યધિકારમ્ અર્થાદ્ એકપદપરિમિતાં ભૂમિમપિ નાદદાતુ; તદા તસ્ય કોપિ સન્તાનો નાસીત્ તથાપિ સન્તાનૈઃ સાદ્ધમ્ એતસ્ય
દેશસ્યાધિકારી ત્વં ભવિષ્યસીતિ તમ્પ્રત્યક્ષીકૃતવાનુ | 6 ઇશ્વર ઇત્યમ્ અપરમપિ કથિતવાનુ તવ સન્તાનાઃ પરદેશે નિવત્સ્યન્તિ
તતસ્તદ્દેશીયલોકાશ્રુતઃશતવત્સરાનુ યાવત્ તાનુ દાસત્વે સ્થાપયિત્વા તાનુ પ્રતિ કુવ્યવહારં કરિષ્યન્તિ | 7 અપરમ્ ઇશ્વર એનાં
કથામપિ કથિતવાનુ, ચે લોકાસ્તાનુ દાસત્વે સ્થાપયિષ્યન્તિ તાલ્લોકાનુ અહં દાણ્ડયિષ્યામિ, તતઃ પરં તે બહિર્ગતાઃ સન્તો મામ્
અત્ર સ્થાને સેવિષ્યન્તે | 8 પશ્ચાત્ સ તસ્મૈ ત્વકલ્પેદસ્ય નિયમં દત્તવાનુ, અત ઇસહકનામ્નિ ઇબ્રાહીમ એકપુત્રે જાતે, અષ્ટમદિને
તસ્ય ત્વકલ્પેમ્ અકરોતુ | તસ્ય ઇસહકઃ પુત્રો યાકૂબુ, તતસ્તસ્ય યાકૂબોડસ્માકં દ્વાદશ પૂર્વપુરુષા અજાનન્ત | 9 તે પૂર્વપુરુષા
ઈર્ષ્યાયા પરિપૂર્ણાં મિસરદેશં પ્રેષયિતુ યૂષ્કં વ્યક્ષીણુ | 10 કિન્ત્વીશ્વરસ્તસ્ય સહાયો ભૂત્વા સર્વસ્યા દુર્ગતે રક્ષિત્વા તસ્મૈ
બુદ્ધિં દત્વા મિસરદેશસ્ય રાજાઃ ફિરૌણઃ પ્રિયપાત્રં કૃતવાનુ તતો રાજા મિસરદેશસ્ય સ્વીયસર્વપરિવારસ્ય ચ શાસનપદં
તસ્મૈ દત્તવાનુ | 11 તસ્મિન્ સમયે મિસર-કિનાનદેશયો દુર્ભિક્ષહેતોરતિક્લિષ્ટત્વાતુ નઃ પૂર્વપુરુષા ભક્ષ્યદ્રવ્યં નાલભન્ત |
12 કિન્તુ મિસરદેશે શસ્યાનિ સન્તિ, યાકૂબુ ઇમાં વાર્તાં શ્રુત્વા પ્રથમમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાનુ મિસરં પ્રેષિતવાનુ | 13 તતો
દ્વિતીયવારગમને યૂષ્કં સ્વભ્રાતૃભિઃ પરિચિતોડભવતુ; યૂષ્કો બ્રાતરઃ ફિરૌણુ રાજેન પરિચિતા અભવન્ | 14 અનન્તરં યૂષ્ક
બ્રાતૃગણં પ્રેષ્ય નિજપિતરં યાકૂબં નિજાનુ પચ્ચાધિકસપતિસંખ્યકાનુ જ્ઞાતિજનાંશ્ચ સમાહૂતવાનુ | 15 તસ્માદ્ યાકૂબુ મિસરદેશં
ગત્વા સ્વયમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાશ્ચ તસ્મિન્ સ્થાનેડપ્રિયન્ત | 16 તતસ્તે શિખિમં નીતા યત્ શ્મશાનમ્ ઇબ્રાહીમુ મુદ્રાદત્વા
શિખિમઃ પિતુ હંમોરઃ પુત્રેભ્યઃ કીતવાનુ તત્શ્મશાને સ્થાપયાઞ્ચક્રિરે | 17 તતઃ પરમ્ ઇશ્વર ઇબ્રાહીમઃ સન્નિધીં શપથં કૃત્વા યાં
પ્રતિજ્ઞાં કૃતવાનુ તસ્યાઃ પ્રતિજ્ઞાયાઃ ફલનસમયે નિકટે સતિ ઇસ્રાયેલ્લોકા મિસરદેશે વર્દ્ધમાના બહુસંખ્યા અભવન્ | 18
શેષે યૂષ્કં યો ન પરિચિનોતિ તાદૃશ એકો નરપતિરુપસ્થાય 19 અસ્માકં જ્ઞાતિભિઃ સાદ્ધં ધૂર્તતાં વિધાય પૂર્વપુરુષાનુ પ્રતિ
કુવ્યવહરણપૂર્વકં તેષાં વંશનાશનાય તેષાં નવજાતાનુ શિશૂનુ બહિ નિરક્ષેપયતુ | 20 એતસ્મિન્ સમયે મૂસા જજ્ઞે, સ તુ
પરમસુન્દરોડભવતુ તથા પિતૃગૃહે માસત્રયપર્થન્તં પાલિતોડભવતુ | 21 કિન્તુ તસ્મિન્ બહિર્નિક્ષિપ્તે સતિ ફિરૌણરાજસ્ય કન્યા
તમ્ ઉતોલ્ય નીત્વા દત્તકપુત્રં કૃત્વા પાલિતવતી | 22 તસ્માત્ સ મૂસા મિસરદેશીયાયાઃ સર્વવિધાયાઃ પારદૃષ્ટ્વા સન્ વાક્યે
ક્રિયાયાઞ્ચ શક્તિમાનુ અભવતુ | 23 સ સમ્પૂર્ણયાત્વારિંશદ્વત્સરવયસ્કો ભૂત્વા ઇસ્રાયેલીયવંશનિજબ્રાતૃનુ સાક્ષાત્ કર્તુ મર્તિં
ચક્રે | 24 તેષાં જનમેકં હિંસિતં દૃષ્ટ્વા તસ્ય સપક્ષઃ સન્ હિંસિતજનમ્ ઉપકૃત્ય મિસરીયજનં જઘાન | 25 તસ્ય હસ્તેનેશ્વરસ્તાનુ
ઉદ્ધરિષ્યતિ તસ્ય બ્રાતૃગણ ઇતિ જ્ઞાસ્યતિ સ ઇત્યનુમાનં ચકાર, કિન્તુ તે ન બુબુધિરે | 26 તત્પરે ડહનિ તેષામ્ ઉભયો
જનયો વાક્કલાહ ઉપસ્થિતે સતિ મૂસાઃ સમીપં ગત્વા તયો મેલનં કર્તુ મર્તિં કૃત્વા કથયામાસ, હે મહાશયૌ યુવાં બ્રાતરૌ
પરસ્પરમ્ અન્યાયં કુતઃ કુરુથઃ? 27 તતઃ સમીપવાસિનં પ્રતિ યો જનોડન્યાયં ચકાર સ તં દૂરીકૃત્ય કથયામાસ, અસ્માકમુપરિ
શાસ્તૃત્વવિચારયિતૃત્વપદયોઃ કરસ્તાં નિયુક્તવાનુ? 28 હ્યો યથા મિસરીયં હતવાનુ તથા કિં મામપિ હનિષ્યસિ? 29 તદા મૂસા
એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા પલાયનં ચક્રે, તતો મિદિયનદેશં ગત્વા પ્રવાસી સન્ તસ્યૌ, તતસ્તત્ર દ્વૌ પુત્રૌ જજ્ઞાતે | 30 અનન્તરં
યત્વારિંશદ્વત્સરેષુ ગતેષુ સીનયપર્વતસ્ય પ્રાન્તરે પ્રજ્વલિતસ્તમ્બસ્ય વહ્નિશિખાયાં પરમેશ્વરદૂતસ્તસ્મૈ દર્શનં દદૌ | 31

मूसास्तस्मिन् दर्शने विस्मयं मत्वा विशेषं ज्ञातुं निकटं गच्छति, 32 अतस्मिन् समये, अहं तव पूर्वपुरुषाणाम् ईश्वरोऽर्थाद्
 एब्राहीम ईश्वर ईश्वर ईश्वर यादूब ईश्वरश्च, मूसामुद्दिश्य परमेश्वरस्यैतादृशी विधायसीया वाणी बभूव, ततः स
 कम्पान्वितः सन् पुन निरीक्षितुं प्रगल्भो न बभूव | 33 परमेश्वरस्तं जगाद, तव पादयोः पादुके भोजय यत्र तिष्ठसि सा
 पवित्रभूमिः | 34 अहं मिसरदेशस्थानां निजलोकानां दुर्दशां नितान्तम् अपश्यं, तेषां कातर्याक्तिञ्च श्रुतवान् तस्मात् तान्
 उद्धर्तुम् अवरुह्यागमम्; एदानीम् आगच्छ मिसरदेशं त्वां प्रेषयामि | 35 कस्तां शास्तृत्वविचारयितृत्वपद्यो निर्युक्तवान्,
 एति वाक्यमुक्त्वा तै यौ मूसा अवज्ञातस्तमेव ईश्वरः स्तम्भमध्ये दर्शनदात्रा तेन दूतेन शास्तारं मुक्तिदातारञ्च कृत्वा
 प्रेषयामास | 36 स य मिसरदेशे सूक्ष्माग्निं समुद्रे य पश्चात् यत्वारिशिद्धत्सरान् यावत् मडाप्रान्तरे नानाप्रकारायद्भुतानि
 कर्माणि लक्षाणानि य दर्शयित्वा तान् बहिः कृत्वा समागन्तवान् | 37 प्रभुः परमेश्वरो युष्माकं ब्रातृगणस्य मध्ये मादृशम् अहं
 भविष्यद्भक्तारम् उवाचयिष्यति तस्य कथायां यूयं मनो निधास्यथ, यो जन एसायेवः सन्तानेभ्य अनां कथां कथयामास स
 अेष मूसाः | 38 मडाप्रान्तरस्थमण्डलीमध्येऽपि स अवे सीनयपर्वतोपरि तेन साद्वं सलापिनो दूतस्य यास्मात्पितृगणस्य
 मध्यस्थः सन् अस्मत्स्यं दातव्यनि ज्वनदायकानि वाक्यानि लेभे | 39 अस्माकं पूर्वपुरुषास्तम् अमान्यं कृत्वा स्वैभ्यो दूरीकृत्य
 मिसरदेशं परावृत्य गन्तुं मनोभिरभिलष्य डारोणं जगदुः, 40 अस्माकम् अत्रेऽत्रे गन्तुम् अस्मदर्थं देवगणं निर्माहि यतो यो
 मूसा अस्मान् मिसरदेशाद् बहिः कृत्वानीतवान् तस्य किं ज्ञातं तदस्माभिर्न ज्ञायते | 41 तस्मिन् समये ते गोवत्साकृतिं
 प्रतिमां निर्माय तामुद्दिश्य नैवेधमुत्सृज्य स्वडस्तकृतवस्तुना आनन्दितवन्तः | 42 तस्माद् ईश्वरस्तेषां प्रति विभुभः सन्
 आकाशस्थं ज्योतिर्गणं पूजयितुं तेभ्योऽनुमतिं ददौ, यादृशं भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु लिखितमास्ते, यथा, एसायेलीयवंशा रे
 यत्वारिशिस्तमान् पुरा | मडति प्रान्तरे संस्था यूयन्तु यानि य | भविष्योर्मादिर्कर्माणि कृतवन्तस्तु तानि किं | मां समुद्दिश्य
 युष्माभिः प्रकृतानीति नैव य | 43 किन्तु वो भोलकाप्यस्य देवस्य दूष्यमेव य | युष्माकं रिम्हनाप्याया देवतायाश्च तारका |
 अतयोरुभयो मूर्त्ती युष्माभिः परिपूजिते | अतो युष्मांस्तु बाभेलः पारं नेष्यामि निश्चितं | 44 अपरञ्च यन्निदर्शनम्
 अपश्यस्तदनुसारेण दूष्यं निर्माहि यस्मिन् ईश्वरो मूसाम् अतद्वाक्यं बभाषे तत् तस्य निरूपितं साक्ष्यस्वरूपं दूष्यम् अस्माकं
 पूर्वपुरुषैः सह प्रान्तरे तस्थौ | 45 पश्चात् विडोशूयेन सडितैस्तेषां वंशजातेरस्मत्पूर्वपुरुषैः स्वेषां सम्भ्रुषाद् ईश्वरेण
 दूरीकृतानाम् अन्यदेशीयानां देशाधिकृतिकावे समानीतं तद् दूष्यं दायदोधिकारं यावत् तत्र स्थान आसीत् | 46 स दायदू
 परमेश्वरस्यानुगडं प्राप्य यादूब ईश्वरार्थम् अहं दूष्यं निर्मातुं ववाञ्च; 47 किन्तु सुवेमान् तदर्थं मन्दिरे अहं निर्मितवान् |
 48 तथापि यः सर्वोपरिस्थः स कस्मिंश्चिद् डस्तकृते मन्दिरे निवसतीति नडि, भविष्यद्वादी कथामेतां कथयति, यथा, 49 परेशो
 वदति स्वर्गो राजसिंहासनं मम | मदीयं पादपीठञ्च पृथिवी भवति ध्रुवं | तर्हि यूयं कृते मे किं प्रनिर्मास्यथ मन्दिरे | विश्रामाय
 मदीयं वा स्थानं किं विधते त्विड | 50 सर्वोप्येतानि वस्तूनि किं मे डस्तकृतानि न | | 51 डे अनाज्ञात्राडका अन्तःकरणे श्रवाणे
 यापवित्रलोकः यूयम् अनवरतं पवित्रस्यात्मनः प्रातिकूल्यम् आयरथ, युष्माकं पूर्वपुरुषा यादृशा यूयमपि तादृशाः | 52
 युष्माकं पूर्वपुरुषाः कं भविष्यद्वादिनां नाताऽयन्? ये तस्य धार्मिकस्य जनस्यागमनकथां कथितवन्तस्तान् अघ्नन् यूयम् अधूना
 विश्वासघातिनो भूत्वा तं धार्मिकं जनम् अडत | 53 यूयं स्वर्गीयदूतगणेन व्यवस्थां प्राप्यापि तां नायरथ | 54 एमां कथां
 श्रुत्वा ते मनःसु बिद्धाः सन्तस्तं प्रति दन्तघर्षणम् अकुर्वन् | 55 किन्तु स्तिङ्गानः पवित्रेणात्मना पूर्यो भूत्वा गगणं प्रति
 स्थिरदृष्टिं कृत्वा ईश्वरस्य दक्षिणे एडरायमानं यीशुञ्च विलोक्य कथितवान्; 56 पश्य, मेघद्वारं मुक्तम् ईश्वरस्य दक्षिणे स्थितं
 मानवसुतञ्च पश्यामि | 57 तदा ते प्रोच्यैः शब्दं कृत्वा कर्णेष्वङ्गुली र्निधाय अकथितीभ्य तम् आकम् | 58 पश्चात् तं नगराद्
 बहिः कृत्वा प्रस्तारैराघ्नन् साक्षिणो लाकाः शौलनाम्नो यूनश्चराणसन्निधौ निजवस्त्राणि स्थापितवन्तः | 59 अनन्तरं डे प्रभो
 यीशे मदीयमात्मानं गूडाण स्तिङ्गानस्येति प्रार्थनवाक्यवदनसमये ते तं प्रस्तारैराघ्नन् | 60 तस्मात् स जानुनी पातयित्वा प्रोच्यैः
 शब्दं कृत्वा, डे प्रभे पापमेतद् अतेषु मा स्थापय, एत्युक्त्वा मडानिद्रां प्राप्नोत् |

8 तस्य डत्याकरणं शौलोपि सममन्यत | तस्मिन् समये धिडशालभनगरस्थां मण्डलीं प्रति मडताडनायां ज्ञातायां प्रेरितलोकान्
 डित्वा सर्वेऽपरे धिडूदाशोमिरोणदेशयो र्नानास्थाने विकीर्णाः सन्तो गताः | 2 अन्यत्र्य भक्तलोकार्स्तं स्तिङ्गानं श्मशाने
 स्थापयित्वा बहु व्यलपन् | 3 किन्तु शौलो गूडे गूडे भ्रमित्वा स्त्रियः पुरुषांश्च धृत्वा कारायां बद्ध्वा मण्डल्या मडोत्पातं
 कृतवान् | 4 अन्यत्र्य ये विकीर्णा अबवन् ते सर्वत्र भ्रमित्वा सुसंवाढं प्राचारयन् | 5 तदा डिलिपः शोमिरोणनगरं गत्वा
 श्रीष्टाप्यानं प्राचारयत्; 6 ततोऽशुशिये-भूतग्रस्तलोकैभ्यो भूताश्रीत्कृत्यागच्छन् तथा बडवः पक्षाघातिनः षञ्ज लोकाश्च

स्वस्था अभवन् | 7 तस्मात् लाका षट्शं तस्याश्चर्यं कर्म विलोक्य निशम्य य सर्व्वं अेकचित्तीभूय तेनोक्ताभ्याने मनांसि न्येदधुः | 8 तस्मिन्नगरे मडानन्दश्चाभवत् | 9 ततः पूर्व्वं तस्मिन्नगरे शिमोनामा कश्चिज्जन्तो बह्वी मायाक्रियाः कृत्वा स्वं कञ्चन मडपुरुषं प्रोच्य शोमिरोऽपीयानां मोहं जनयामास | 10 तस्मात् स मानुष एश्वरस्य मडाशक्तिस्वरूपं एत्युक्त्वा बालवृद्धवनिताः सर्व्वे लाकास्तस्मिन् मनांसि न्येदधुः | 11 स बहुकालान् मायाविक्रियया सर्व्वान् अतीव मोहयान्त्रकार, तस्मात् ते तं मेनिरे | 12 किन्तुएश्वरस्य राज्यस्य यीशुप्रीष्टस्य नामन्त्राभ्यानप्रयारिणः द्विलिपस्य कथायां विश्वस्य तेषां स्त्रीपुरुषोभयलोका मज्जिता अभवन् | 13 शेषे स शिमोनपि स्वयं प्रत्यैत् ततो मज्जितः सन् द्विलिपेन कृतम् आश्चर्य्यक्रियां लक्षाण्त्रं विलोक्यासम्भवं मन्यमानस्तेन सह स्थितवान् | 14 एत्थं शोमिरोऽपेक्षीयलोका एश्वरस्य कथाम् अगृह्णन् एति वार्तां विज्ञातमगस्त्रप्रेरिताः प्राप्य पितरं योऽनञ्च तेषां निकटे प्रेषितवन्तः | 15 ततस्तौ तत् स्थानम् उपस्थाय लोका यथा पवित्रम् आत्मानं प्राप्नुवन्ति तदर्थं प्रार्थयेतां | 16 यतस्ते पुरा केवलप्रभुयीशो नांमा मज्जितमात्रा अभवन्, न तु तेषां मध्ये क्वपि प्रति पवित्रस्यात्मन आविर्भावो जातः | 17 किन्तु प्रेरिताभ्यां तेषां गात्रेषु करेषुपितेषु सत्सु ते पवित्रम् आत्मानम् प्राप्नुवन् | 18 एत्थं लोकानां गात्रेषु प्रेरितयोः करार्पणेन तान् पवित्रम् आत्मानं प्राप्तान् दृष्ट्वा स शिमोन् तयोः समीपे मुद्रा आनीय कथितवान् | 19 अहं यस्य गात्रे ढस्तम् अर्पयिष्यामि तस्यापि यथेत्थं पवित्रात्माप्राप्ति र्भवति तादृशीं शक्तिं मह्यं दत्तं | 20 किन्तु पितरस्तं प्रत्यवदत् तव मुद्रास्त्वया विनश्यन्तु यत एश्वरस्य दानं मुद्राभिः क्रीयते त्वमित्थं बुद्धवान् | 21 एश्वराय तावन्तः करणं सरलं नहि, तस्माद् अत्र तवांशोऽधिकारश्च कोपि नास्ति | 22 अत एतत्पापहेतोः भेदान्वितः सन् केनापि प्रकारेण तव मनस अेतस्याः कुकल्पनायाः क्षमा भवति, अेतदर्थम् एश्वरे प्रार्थनां कुरु; 23 यतस्त्वं तिक्तपिते पापस्य बन्धने य यदसि तन्मया बुद्धम् | 24 तदा शिमोन् अकथयत् तर्हि युवाभ्यामुद्विता कथा मयि यथा न इलति तदर्थं युवां मन्निमित्तं प्रभौ प्रार्थनां कुरुत | 25 अनेन प्रकारेण तौ साक्ष्यं दत्त्वा प्रभोः कथां प्रचारयन्तौ शोमिरोऽपीयानाम् अनेकत्रामेषु सुसंवादेऽत्र प्रचारयन्तौ विज्ञातमगं परावृत्तं गतौ | 26 ततः परम् एश्वरस्य दूतः द्विलिपम् एत्यादिशत्, त्वमुन्त्याय दक्षिणस्यां दिशि यो मार्गो प्रान्तरस्य मध्येन विज्ञातमगोऽस्मानगरं याति तं मार्गं गच्छ | 27 ततः स उत्थाय गतवान्; तदा कन्दाकीनाम्नः कृश्लोकानां राज्ञ्याः सर्व्वसम्पत्तेरधीशः कृश्टेरीय अेकः षाण्डो लज्जनार्थं विज्ञातमगं आगत्य 28 पुनरपि रथमारुह्य विशयियानामो भविष्यद्वादिनो ग्रन्थं पठन् प्रत्यागच्छति | 29 अेतस्मिन् समये आत्मा द्विलिपम् अवदत्, त्वम् रथस्य समीपं गत्वा तेन सार्द्धं मिल | 30 तस्मात् स धावन् तस्य सन्निधावुपस्थाय तेन पठयमानं विशयियथविष्यद्वादिनो वाक्यं श्रुत्वा पृष्टवान् यत् पठसि तत् किं बुध्यसे? 31 ततः स कथितवान् केनयिन् ओधितोऽहं कथं बुध्येयं? ततः स द्विलिपं रथमारोहं स्वेन सार्द्धम् उपवेष्टुञ्च न्यवेदयत् | 32 स शास्त्रस्येतद्वाक्यं पठितवान् यथा, समानीयत घाताय स यथा मेषशावकः | लोमथेऽकसाक्षात् मेषश्च नीरवो यथा | आबध्य वदनं स्वीयं तथा स समतिष्ठत | 33 अन्यायेन वियारेण स उच्छिन्नोऽभवत् तदा | तत्कालीनमनुष्यान् को जन्तो वार्पयितुं क्षमः | यतो ज्वन्नुषाणां देशात् स उच्छिन्नोऽभवत् ध्रुवं | 34 अनन्तरं स द्विलिपम् अवदत् निवेदयामि, भविष्यद्वादी यामिमां कथां कथयामास स किं स्वस्मिन् वा कस्मिंश्चिद् अन्यस्मिन्? 35 ततः द्विलिपस्तत्रकरणम् आरभ्य यीशोरुपाभ्यान् तस्याग्रे प्रास्तौत् | 36 एत्थं मार्गेण गच्छन्तौ जलाशयस्य समीपं उपस्थितौ; तदा क्लीबोऽवादीत् पश्यात्र स्थाने जलमास्ते मम मज्जन्ते का बाधा? 37 ततः द्विलिप उत्तरं व्याहरत् स्वान्तःकरणेन साकं यदि प्रत्येषि तर्हि बाधा नास्ति | ततः स कथितवान् यीशुप्रीष्ट एश्वरस्य पुत्र एत्थं प्रत्येभि | 38 तदा रथं स्थगितं कर्तुम् आदिष्टे द्विलिपकलीबो द्वौ जलम् अवारुढतां; तदा द्विलिपस्तम् मज्जयामास | 39 तत्पश्चात् जलमध्याद् उन्वितयोः सतोः परमेश्वरस्यात्मा द्विलिपं हत्वा नीतवान्, तस्मात् क्लीबः पुनस्तं न दृष्टवान् तथापि हृष्टयित्तः सन् स्वमार्गेण गतवान् | 40 द्विलिपश्चास्तेऽग्निरुपस्थाय तस्मात् कैसरियानगरं उपस्थितकालपर्यन्तं सर्व्वस्मिन्नगरे सुसंवादे प्रचारयन् गतवान् |

9 तत्कालपर्यन्तं शौलः प्रभोः शिष्याणां प्रातिकूल्येन ताऽनाभययोः कथां निःसारयन् मडायाजकस्य सन्निधिं गत्वा 2 स्त्रियं पुरुषञ्च तन्मतत्रादिषां यं कञ्चित् पश्यति तान् धृत्वा बद्ध्वा विज्ञातमगं आनयतीत्याशयेन दम्भेकनगरीयं धर्मसमाजान् प्रति पत्रं याचितवान् | 3 गच्छन् तु दम्भेकनगरनिकटं उपस्थितवान्; ततोऽकस्माद् आकाशात् तस्य यतुर्दक्षु तेजसः प्रकाशनात् स लूमावपतत् | 4 पश्चात् ढे शौल ढे शौल कुतो मां ताऽयसि? स्वं प्रति प्रोक्तम् अेतं शब्दं श्रुत्वा 5 स पृष्टवान्, ढे प्रभो भवान् कः? तदा प्रभुरकथयत् यं यीशुं त्वं ताऽयसि स अेवाहः; कएतकस्य मुभे पदाघातकराणं तव कथम् | 6 तदा कम्पमानो विस्मयापन्नश्च सोवदत् ढे प्रभो मया किं कर्त्तव्यं? भवत एच्छा का? ततः प्रभुराज्ञापयद्

प्रेरिताः

उत्थाय नगरं गच्छ तत्र त्वया यत् कर्तव्यं तद् वदिष्यते | 7 तस्य सङ्गिनो लोका अपि तं शब्दं श्रुतवन्तः किन्तु कमपि न
 दृष्ट्वा स्तब्धाः सन्तः स्थितवन्तः | 8 अनन्तरं शौलो भूमित उत्थाय यक्षुषी उन्मील्य कमपि न दृष्टवान् | तदा लोकास्तस्य
 इस्तौ धृत्वा दम्भेषकनगरम् आनयन् | 9 ततः स दिनत्रयं यावद् अन्धो भूत्वा न भुक्तवान् पीतवांश्च | 10 तदनन्तरं
 प्रभुस्तदम्भेषकनगरवासिन अकस्मै शिष्याय दर्शनं दत्वा आहूतवान् ङे अननिय | ततः स प्रत्यवादीत्, ङे प्रभो पश्य
 शृणोमि | 11 तदा प्रभुस्तमाज्ञापयत् त्वमुत्थाय सरलनामानं मार्गं गत्वा यिडूदानिवेशने तार्धनगरीयं शौलनामानं जन्
 गवेधयन् पृच्छ; 12 पश्य स प्रार्थयते, तथा अननियनामक अेको जनस्तस्य समीपम् आगत्य तस्य गात्रे इस्ताप्रांणं कृत्वा दृष्टिं
 ददातीत्थं स्वप्ने दृष्टवान् | 13 तस्माद् अननियः प्रत्यवदत् ङे प्रभो यिडूशालमि पवित्रलोकान् प्रति सोऽनेकहिंसां कृतवान्;
 14 अत्र स्थाने य ये लोकास्तव नाम्नि प्रार्थयन्ति तानपि बद्धुं स प्रधानयाजकेभ्यः शक्तिं प्राप्तवान्, एमां कथाम् अहम्
 अनेकेषां भुभेभ्यः श्रुतवान् | 15 किन्तु प्रभुरकथयत्, याहि भिन्नदेशीयलोकानां भूपतीनाम् एसायेत्वलोकानाञ्च निकटे मम
 नाम प्रचारयितुं स जन्ो मम मनोनीतपात्रमास्ते | 16 मम नामनिमित्तञ्च तेन क्रियान् मडान् क्लेशो भोक्तव्य अेतत् तं
 दर्शयिष्यामि | 17 ततोऽननियो गत्वा गृहं प्रविश्य तस्य गात्रे इस्ताप्रांणं कृत्वा कथितवान्, ङे भ्रातः शौल त्वं यथा दृष्टिं
 प्राप्नोषि पवित्रेणात्मना परिपूषो भवसि य, तदर्थं तवागमनकाले यः प्रभुयीशुस्तुभ्यं दर्शनम् अददात् स मां प्रेषितवान् |
 18 एत्युक्तमात्रे तस्य यक्षुष्याम् मीनशल्कवद् वस्तुनि निर्गते तक्षणात् स प्रसन्नयक्षु भूत्वा प्रोत्थाय मञ्जिजतोऽभवत्
 भुक्तवा पीत्वा सबलोभवय्य | 19 ततः परं शौलः शिष्यैः सह कतिपयदिवसान् तस्मिन् दम्भेषकनगरे स्थित्वाऽविलम्बं 20
 सर्व्वेभजनभवानानि गत्वा यीशुरीश्वरस्य पुत्र एमां कथां प्राचारयत् | 21 तस्मात् सर्व्वे श्रोतारश्चमत्कृत्य कथितवन्तो यो
 यिडूशालमनगर अेतन्नाम्ना प्रार्थयितुंलोकान् विनाशितवान् अेवम् अेतादृशलोकान् बद्ध्वा प्रधानयाजकनिकटे नयतीत्याशया
 अेतत्स्थानमभ्यागच्छत् सअेव किमयं न भवति? 22 किन्तु शौलः क्रमश उत्साहवान् भूत्वा यीशुरीश्वरेणामिषिकतो जन्
 अेतस्मिन् प्रमाणां दत्वा दम्भेषक-निवासिधिडूदीयलोकान् निरुत्तरान् अकरोत् | 23 एत्थं बहुतिथे काले गते यिडूदीयलोकास्तं
 ङन्तु मन्त्रयामासुः 24 किन्तु शौलस्तेषामेतस्या मन्त्राणाम् वार्तां प्राप्तवान् | ते तं ङन्तु तु दिवानिशं गुप्ताः सन्तो नगरस्य
 द्वारेऽतिष्ठन्; 25 तस्मात् शिष्यास्तं नीत्वा रात्रौ पिटेके निधाय प्रायीरेणावारोडयन् | 26 ततः परं शौलो यिडूशालमं गत्वा
 शिष्यगणैर्न साद्धं स्थातुम् अैडत्, किन्तु सर्व्वे तस्मादभिलभ्युः स शिष्य एति य न प्रत्ययन् | 27 अेतस्माद् भार्गव्वास्तं
 गृहीत्वा प्रेरितानां समीपमानीय मार्गमध्ये प्रभुः कथं तस्मै दर्शनं दत्तवान् याः कथाश्च कथितवान् स य यथाक्षोभः सन्
 दम्भेषकनगरे यीशो नाम प्राचारयत् अेतान् सर्व्ववृत्तान्तान् तान् ज्ञापितवान् | 28 ततः शौलस्तैः सह यिडूशालमि कालं यापयन्
 निर्भयं प्रभो यीशो नाम प्राचारयत् | 29 तस्माद् अन्यदेशीयलोकैः साद्धं विवाहस्योपस्थितत्वात् ते तं ङन्तुम् अयेष्टन् | 30
 किन्तु भ्रातृगणस्तज्ज्ञात्वा तं डैसरियानगरं नीत्वा तार्धनगरं प्रेषितवान् | 31 एत्थं सति यिडूदियागावील्लोमिरोणदेशीयाः
 सर्व्वा माऽऽल्यो विश्रामं प्राप्तास्ततस्तासां निष्ठाभवत् प्रभो भिया पवित्रस्यात्मनः सान्त्वनया य कालं क्षेपयित्वा बहुसंभ्या
 अभवन् | 32 ततः परं पितरः स्थाने स्थाने भ्रमित्वा शेषे लोद्गरनिवासिपवित्रलोकानां समीपे स्थितवान् | 33 तदा तत्र
 पक्षाघातव्याधिनाशौ वत्सरान् शय्यागतम् अैनेयनामानं मनुष्यं साक्षत् प्राप्य तमवदत्, 34 ङे अैनेय यीशुञ्चैः स्वस्थम्
 अकार्षीत्, त्वमुत्थाय स्वशय्यां निक्षिप, एत्युक्तमात्रे स उदतिष्ठत् | 35 अेतादृशं दृष्ट्वा लोद्गाराणनिवासिनो लोकाः प्रभुं
 प्रति परावर्त्तन्त | 36 अपरञ्च भिक्षादानादिषु नानक्रियासु नित्यं प्रवृत्ता या याङ्गनगरनिवासिनी टाभिधानामा शिष्या
 यां इर्का अर्थाद् इरिणीमयुक्त्वा आह्वयन् सा नारी 37 तस्मिन् समये रुग्णा सती प्राणान् अत्यजत्, ततो लोकास्तां
 प्रक्षाल्योपरिस्थप्रकोष्ठे शाययित्वास्थापयन् | 38 लोद्गरं याङ्गनगरस्य समीपस्थं तस्मात्तत्र पितर आस्ते, एति वार्ता
 श्रुत्वा तूर्णं तस्यागमनार्थं तस्मिन् विनयमुक्त्वा शिष्यगणो द्वौ मनुजौ प्रेषितवान् | 39 तस्मात् पितर उत्थाय ताभ्यां
 साद्धम् आगच्छत्, तत्र तस्मिन् उपस्थित उपरिस्थप्रकोष्ठं समानीते य विधवाः स्वाभिः सह स्थितिकाले इर्काया कृतानि
 यान्चुत्तरीयाणि परिधेयानि य तानि सर्व्वाणि तं दर्शयित्वा रुदत्यश्नत्सृषु दिक्ष्वतिष्ठन् | 40 किन्तु पितरस्ताः सर्व्वा बहिः
 कृत्वा जानुनी पातयित्वा प्रार्थितवान्; पश्चात् शवं प्रति दृष्टिं कृत्वा कथितवान्, ङे टाभीये त्वमुत्तिष्ठ, एति वाक्य उक्ते सा स्त्री
 यक्षुषी प्रोन्मील्य पितरम् अवलोकयौत्थायोपाविशत् | 41 ततः पितरस्तस्याः करो धृत्वा उत्तल्य पवित्रलोकान् विधवाश्चाडूय
 तेषां निकटे सञ्जवां तां समर्पयत् | 42 अेषा कथा समस्तयाङ्गनगरं व्याप्ता तस्माद् अनेके लोकाः प्रभौ व्यश्वसन् | 43
 अपरञ्च पितरस्तथाङ्गनगरीयस्य कस्यचित् शिमोन्नामश्चर्मकारस्य गृहे बहुदिनानि न्यवसत् |

10 कैसरियानगर एतावियाभ्यसैन्यान्तर्गतः कर्णालियनामा सेनापतिरासीत् 2 स अपरिवारो भक्त एश्वरपरायणश्चासीत्; लोकेभ्यो बद्धूनि दानादीनि दत्वा निरन्तरम् एश्वरे प्रार्थयाञ्चके | 3 अेकदा तृतीयप्रदरवेलायां स दृष्टवान् एश्वरस्यैको दूतः सप्रकाशं तत्समीपम् आगत्य कथितवान्, हे कर्णालिय | 4 किन्तु स तं दृष्ट्वा भीतोऽकथयत्, हे प्रभो किं? तदा तमवदत् तव प्रार्थना दानादि य साक्षिस्वयं भूत्वैश्वरस्य गौरवरभभवत् | 5 एदानीं याङ्गनगरं प्रति लोकान् प्रेष्य समुद्रतीरे शिमोन्नाभ्रार्म्भकारस्य गृहे प्रवासकारी पितरनाम्ना विभ्यातो यः शिमोन् तम् आह्वाय; 6 तस्मात् त्वया यदत् कर्तव्यं तत् त्वं स वदिष्यति | 7 एत्युपदिश्य दूते प्रस्थिते सति कर्णालियः स्वगृहस्थानां दासानां द्वौ जनौ नित्यं स्वसङ्गिनां सैन्यानाम् अेकां भक्तसेनाञ्चाडूय 8 सकलमेतं वृत्तान्तं विज्ञाप्य याङ्गनगरं तान् प्राडिणोत् | 9 परस्मिन् दिने ते यात्रां कृत्वा यदा नगरस्य समीपे उपतिष्ठन्, तदा पितरो द्वितीयप्रदरवेलायां प्रार्थयितुं गृहपृष्ठम् आरोडत् | 10 अेतस्मिन् समये क्षुधार्तः सन् किञ्चिद् भोक्तुम् अैच्छत् किन्तु तेषाम् अन्नासादनसमये स भूच्छितः सन्पतत् | 11 ततो मेघद्वारं मुक्तं यतुर्भिः कोशे लम्बितं भृङ्गस्रमिव किञ्चन भाजनम् आकाशात् पृथिवीम् अवारोडतीति दृष्टवान् | 12 तन्मध्ये नानप्रकारा ग्राभ्यवन्पशवः भेयरोरोगामिप्रभृतयो जन्तवश्चासन् | 13 अनन्तरं हे पितर उत्याय दत्वा लुंक्ष्य तम्प्रतीयं गगणीया वाणी जाता | 14 तदा पितरः प्रत्यवदत्, हे प्रभो एदृशं मा भवतु, अहम् अेतत् कालं यावत् निषिद्धम् अशुचि वा द्रव्यं किञ्चिदपि न भुक्तवान् | 15 ततः पुनरपि तादृशी विडयसीया वाणी जाता यद् एश्वरः शुचि कृतवान् तत् त्वं निषिद्धं न जानीहि | 16 एत्थं त्रिः सति तत् पात्रं पुनराकृष्टं आकाशम् अगच्छत् | 17 ततः परं यद् दर्शनं प्राप्तवान् तस्य को भाव एत्यत्र पितरो मनसा सन्देगि, अेतस्मिन् समये कर्णालियस्य ते प्रेषिता मनुष्या द्वारस्य सन्निधावुपस्थाय, 18 शिमोन् गृहमविविच्छन्तः सम्पृष्ट्याडूय कथितवन्तः पितरनाम्ना विभ्यातो यः शिमोन् स किमत्र प्रवसति? 19 यदा पितरस्तदर्शनस्य भावं मनसान्दोलयति तदात्मा तमवदत्, पश्य त्रयो जनास्तवां मृगयन्ते | 20 त्वम् उत्यायावरुह्य निःसन्देहं तैः सह गच्छ भयैव ते प्रेषिताः | 21 तस्मात् पितरोऽवरुह्य कर्णालियप्रेरितलोकानां निकटमागत्य कथितवान् पश्यत यूयं यं मृगयध्वे स जनोऽहं, यूयं किन्निमित्तम् आगताः? 22 ततस्ते प्रत्यवदन् कर्णालियनामा शुद्धसत्य एश्वरपरायणो यिडूदीयदेशस्थानां सर्वेषां सन्निधौ सुभ्यात्यापन्न अेकः सेनापतिर्निजगृहं त्वाभाडूय नेतुं त्वतः कथा श्रोतुञ्च पवित्रदूतेन समादिष्टः | 23 तदा पितरस्तान्पन्तरं नीत्वा तेषामतिथ्यं कृतवान्, परेऽहनि तैः सार्द्धं यात्रामकरोत्, याङ्गनिवासिनां भ्रातृणां कियन्तो जनाश्च तेन सह गताः | 24 परस्मिन् दिवसे कैसरियानगरमध्यप्रवेशसमये कर्णालियो ज्ञातिबन्धून् आडूयानीय तान् अपेक्ष्य स्थितः | 25 पितरे गृह उपस्थिते कर्णालियस्तं साक्षात्कृत्य यराण्योः पतित्वा प्राणभत् | 26 पितरस्तमुत्थाप्य कथितवान्, उत्तिष्ठामपि मानुषः | 27 तदा कर्णालियेन साकम् आवपन् गृहं प्राविशत् तन्मध्ये य बडुलोकानां समागमं दृष्ट्वा तान् अवदत्, 28 अन्यजातीयलोकैः भडालपनं वा तेषां गृहमध्ये प्रवेशनं यिडूदीयानां निषिद्धम् अस्तीति यूयम् अवगच्छथ; किन्तु कमपि मानुषम् अव्यवहार्यम् अशुचिं वा ज्ञातुं मम नोयितम् एति परमेश्वरो मां ज्ञापितवान् | 29 एति हेतोरान्नाभ्रवराणामात्रात् काञ्चनापत्तिम् अकृत्वा युष्मार्क समीपम् आगतोस्मि; पृच्छामि यूयं किन्निमित्तं माम् आडूयत? 30 तदा कर्णालियः कथितवान्, अध यत्वारि दिनानि जातानि अेतावद्वेलां यावद् अहम् अनाहार आसन् ततस्तृतीयप्रदरे सति गृहे प्रार्थनसमये तेजोमयवस्त्रभृद् अेको जनो मम समक्षं तिष्ठन् अेतां कथाम् अकथयत्, 31 हे कर्णालिय त्वदीया प्रार्थना एश्वरस्य कर्णगौरयरीभूता तव दानादि य साक्षिस्वयं भूत्वा तस्य दृष्टिगौरवरभभवत् | 32 अतो याङ्गनगरं प्रति लोकान् प्रडित्य तत्र समुद्रतीरे शिमोन्नाभ्रः कस्यचिद्यर्म्भकारस्य गृहे प्रवासकारी पितरनाम्ना विभ्यातो यः शिमोन् तमाडूयय; ततः स आगत्य त्वाम् उपेक्षयति | 33 एति कारणात् तत्कारणात् तव निकटे लोकान् प्रेषितवान्, त्वमागतवान् एति लद्द्रं कृतवान् | एश्वरो यान्याभ्यानानि कथयितुम् आदिशत् तानि श्रोतुं वयं सर्वे साम्प्रतम् एश्वरस्य साक्षाद् उपस्थिताः स्मः | 34 तदा पितर एमां कथां कथयितुम् आरब्धवान्, एश्वरो मनुष्याणाम् अपक्षपाती सन् 35 यस्य कस्यचिद् देशस्य यो लोकस्तस्माद्भ्रूत्वा सत्कर्म करोति स तस्य ग्राह्यो भवति, अेतस्य निश्चयम् उपलब्धवानहम् | 36 सर्वेषां प्रभु यो यीशुश्रीष्टस्तेन एश्वर एसायेल्वंशानां निकटे सुसंवाद् प्रेष्य सम्भेलनस्य यं संवाद् प्राचारयत् तं संवाद् यूयं श्रुतवन्तः | 37 यतो योडना मञ्जने प्रचारिते सति स गालीलदेशमारभ्य समस्तयिडूदीयदेशं व्याप्नोत्; 38 इलत एश्वरेण पवित्रेणात्मना शक्त्या यामिषिक्तो नासरतीययीशुः स्थाने स्थाने भ्रमन् सुकियां कुर्वन् शैताना क्लिष्टान् सर्वलोकान् स्वस्थान् अकरोत्, यत एश्वरस्तस्य सहाय आसीत्; 39 वयञ्च यिडूदीयदेशे यिडूशालमनगरे य तेन कृतानां सर्वेषां कर्मणां साक्षिणो भवामः | लोकान् कुशे विद्वधा इतवन्तः, 40 किन्तु तृतीयदिवसे एश्वरस्तमुत्थाप्य

સપ્રકાશમ્ અદર્શયત્ | 41 સર્વલોકાનાં નિકટ ઇતિ ન હિ, કિન્તુ તસ્મિન્ શ્મશાનાદુલ્ખિતે સતિ તેન સાદ્ધ્ ભોજનં પાનઞ્ચ કૃતવન્ત એતાદૃશા ઈશ્વરસ્ય મનોનીતાઃ સાક્ષિણો યે વયમ્ અસ્માકં નિકટે તમદર્શયત્ | 42 જીવિતમૃતોભયલોકાનાં વિચારં કર્તુમ્ ઈશ્વરો યં નિયુક્તવાન્ સ એવ સ જનઃ, ઇમાં કથાં પ્રચારયિતું તસ્મિન્ પ્રમાણં દાતુઞ્ચ સોડસ્માન્ આજ્ઞાપયત્ | 43 યસ્તસ્મિન્ વિશ્વસિતિ સ તસ્ય નામ્ના પાપાન્મુકતો ભવિષ્યતિ તસ્મિન્ સર્વ્ય ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ એતાદૃશં સાક્ષ્યં દદતિ | 44 પિતરસ્યૈતત્કથાકથનકાલે સર્વ્યેષાં શ્રોતૃણામુપરિ પવિત્ર આત્માવારોહત્ | 45 તતઃ પિતરેણ સાદ્ધ્મ આગતાસ્ત્વકછેદિનો વિશ્વાસિનો લોકા અન્યદેશીયેભ્યઃ પવિત્ર આત્મનિ દત્તે સતિ 46 તે નાનાજાતીયભાષાભિઃ કથાં કથયન્ત ઈશ્વરં પ્રશંસન્તિ, ઇતિ દૃષ્ટ્વા શ્રુત્વા ય વિસ્મયમ્ આપદન્ત | 47 તદા પિતરઃ કથિતવાન્, વયમિવ યે પવિત્રમ્ આત્માનં પ્રાપ્તાસ્તેષાં જલમજ્જનં કિં કોપિ નિષેદ્ધું શકનોતિ? 48 તતઃ પ્રભો નામ્ના મજ્જિજતા ભવતેતિ તાનાજ્ઞાપયત્ | અનન્તરં તે સ્વૈઃ સાદ્ધ્ કતિપચદિનાનિ સ્થાતું પ્રાર્થયન્ત |

11 ઇત્યં ભિન્નદેશીયલોકા અપીશ્વરસ્ય વાક્યમ્ અગૃહ્ણન્ ઇમાં વાર્તાં ચિહ્વીદીયદેશસ્થપ્રેરિતા ભ્રાતૃગણશ્ચ શ્રુતવન્તઃ | 2 તતઃ પિતરે ચિરૂશાલમ્બગરં ગતવતિ ત્વકછેદિનો લોકાસ્તેન સહ વિવદમાના અવદન્, ૩ ત્વમ્ અત્વકછેદિલોકાનાં ગૃહં ગત્વા તૈઃ સાદ્ધ્ ભુક્તવાન્ | 4 તતઃ પિતર આદિતઃ ક્રમશસ્તત્કાર્યસ્ય સર્વ્યવૃત્તાન્તમાખ્યાતુમ્ આરબ્ધવાન્ | 5 યાફોનગર એકદાલં પ્રાર્થયમાનો મૂર્ચ્છિતઃ સન્ દર્શનન યતુર્ષુ કોણેષુ લમ્બનમાનં વૃહદ્ભસ્મિવ પાત્રમેકમ્ આકાશદવરુહ્ય મન્નિકટમ્ આગચ્છદ્ અપશ્યમ્ | 6 પશ્ચાત્ તદ્ અનન્યદૃષ્ટ્યા દૃષ્ટ્વા વિવિચ્ય તસ્ય મધ્યે નાનાપ્રકારાન્ ગ્રામ્યવન્યપશૂન્ ઉરોગામિભેયરાંશ્ચ દૃષ્ટવાન્ | 7 હે પિતર ત્વમુત્થાય ગત્વા ભુંક્ષ્વ માં સમ્બોધ્ય કથયન્તં શબ્દમેકં શ્રુતવાંશ્ચ | 8 તત્તોલં પ્રત્યવદં, હે પ્રભો નેત્યં ભવતુ, યતઃ કિઞ્ચન નિષિદ્ધમ્ અશુચિ દ્રવ્યં વા મમ મુખમધ્યં કદાપિ ન પ્રાવિશત્ | 9 અપરમ્ ઈશ્વરો યત્ શુચિ કૃતવાન્ તન્નિષિદ્ધં ન જાનીહિ દ્વિ માંપ્રતીદૃશી વિહાયસીયા વાણી જાતા | 10 ત્રિરિત્યં સતિ તત્ સર્વ્ય પુનરાકાશમ્ આકૃષ્ટં | 11 પશ્ચાત્ કૈસરિયાનગરાત્ ત્રયો જના મન્નિકટં પ્રેષિતા યત્ર નિવેશને સ્થિતોલં તસ્મિન્ સમયે તત્રોપાતિષ્ઠન્ | 12 તદા નિઃસન્દેહં તૈઃ સાદ્ધ્ યાતુમ્ આત્મા મામાદિષ્ટવાન્; તતઃ પરં મયા સહૈતેષુ ષડ્ભ્રાતૃષુ ગતેષુ વયં તસ્ય મનુજસ્ય ગૃહં પ્રાવિશામ | 13 સોસ્માકં નિકટે કથામેતામ્ અકથયત્ એકદા દૂત એકઃ પ્રત્યક્ષીભૂય મમ ગૃહમધ્યે તિષ્ઠન્ મામિત્યાજ્ઞાપિતવાન્, યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રહિત્ય પિતરનામ્ના વિખ્યાતં શિમોનમ્ આહૂયય; 14 તતસ્તવ ત્વીદીયપરિવારાણાઞ્ચ યેન પરિત્રાણં ભવિષ્યતિ તત્ સ ઉપદેક્ષયતિ | 15 અલં તાં કથામુત્થાય કથિતવાન્ તેન પ્રથમમ્ અસ્માકમ્ ઉપરિ યથા પવિત્ર આત્માવરૂઢવાન્ તથા તેષામપ્યુપરિ સમવરૂઢવાન્ | 16 તેન યોહન્ જલે મજ્જિજતવાન્ ઇતિ સત્યં કિન્તુ યૂયં પવિત્ર આત્મનિ મજ્જિજતા ભવિષ્યથ, ઇતિ યદ્વાક્યં પ્રભુરુદિતવાન્ તત્ તદા મયા સ્મૃતમ્ | 17 અતઃ પ્રભા યીશુખ્રીષ્ટે પ્રત્યચકારિણો યે વયમ્ અસ્મભ્યમ્ ઈશ્વરો યદ્ દત્તવાન્ તત્ તેભ્યો લોકેભ્યોપિ દત્તવાન્ તતઃ કોલં? કિમલમ્ ઈશ્વરં વારયિતું શકનોમિ? 18 કથામેતાં શ્રુવા તે ક્ષાન્તા ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ અનુકીર્ત્ય કથિતવન્તઃ, તર્હિ પરમાયુઃપ્રાપ્તિનિમિત્તમ્ ઈશ્વરોન્યદેશીયલોકેભ્યોપિ મનઃપરિવર્તનરૂપં દાનમ્ અદાત્ | 19 સ્તિફાનં પ્રતિ ઉપદ્રવે ઘટિતે યે વિડીણાં અભવન્ તે ફૈનીકીકુપ્રાન્તિયખિયાસુ ભ્રમિત્વા કેવલચિહ્વીદીયલોકાન્ વિના કરચાપ્યન્યસ્ય સમીપ ઈશ્વરસ્ય કથાં ન પ્રચારયન્ | 20 અપરં તેષાં કુપ્રીયાઃ કુરીનીયાશ્ચ કિયન્તો જના આન્તિયખિયાનગરં ગત્વા યૂનાનીયલોકાનાં સમીપેપિ પ્રભોર્યૌશોઃ કથાં પ્રચારયન્ | 21 પ્રભોઃ કરસ્તેષાં સહાય આસીત્ તસ્માદ્ અનેકે લોકા વિશ્વસ્ય પ્રભું પ્રતિ પરાવર્તન્ | 22 ઇતિ વાર્તાયાં ચિરૂશાલમસ્થમણ્ડલીયલોકાનાં કર્ણગોચરીભૂતાયામ્ આન્તિયખિયાનગરં ગન્તુ તે બાર્બબ્બાં પ્રૈરયન્ | 23 તત્તો બાર્બબ્બાસ્તત્ર ઉપસ્થિતઃ સન્ ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહસ્ય ફલં દૃષ્ટ્વા સાનન્દો જાતઃ, 24 સ સ્વયં સાધુ વિશ્વાસેન પવિત્રેણાત્મના ય પરિપૂર્ણઃ સન્ ગનોનિષ્ટયા પ્રભાવાસ્થાં કર્તુ સર્વાન્ ઉપદિષ્ટવાન્ તેન પ્રભોઃ શિષ્યા અનેકે ભભૂવઃ | 25 શેષે શૌલં મૃગયિતું બાર્બબ્બાસ્તાર્ષનગરં પ્રસ્થિતવાન્ | તત્ર તસ્યોદ્દેશં પ્રાપ્ય તમ્ આન્તિયખિયાનગરમ્ આનયત્; 26 તતસ્તૌ મણ્ડલીસ્થલોકૈઃ સભાં કૃત્વા સંવત્સરમેકં યાવદ્ બહુલોકાન્ ઉપાદિશતાં; તસ્મિન્ આન્તિયખિયાનગરે શિષ્યાઃ પ્રથમં ખ્રીષ્ટીયનામ્ના વિખ્યાતા અભવન્ | 27 તતઃ પરં ભવિષ્યદ્વાદિગણે ચિરૂશાલમ આન્તિયખિયાનગરમ્ આગતે સતિ 28 આગાબનામા તેષામેક ઉત્થાય આત્મનઃ શિક્ષયા સર્વ્યદેશે દુર્ભિક્ષં ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાપિતવાન્; તતઃ ક્લૌદિયકૈસરસ્યાધિકારે સતિ તત્ પ્રત્યક્ષમ્ અભવત્ | 29 તસ્માત્ શિષ્યા એકેકશઃ સ્વસ્વશક્ત્યનુસારતો ચિહ્વીદીયદેશનિવાસિનાં ભ્રતૃણાં દિનયાપનાર્થ ધનં પ્રેષયિતું નિશ્ચિત્ય 30 બાર્બબ્બાશૌલયો દ્વારા પ્રાચીનલોકાનાં સમીપં તત્ પ્રેષિતવન્તઃ |

12 तस्मिन् समये डेरोट्टराजो माण्डल्याः कियञ्जनेभ्यो द्युःखं दातुं प्रारभत। 2 विशेषतो योऽनः सोऽरं याद्वुवं क्त्वालाघातेन उतवान्। 3 तस्माद् यिडूदीयाः सन्तुष्टा अभवन् एति विज्ञाय स पितरमपि धर्तुं गतवान्। 4 तदा क्रिएवशून्यपूपोत्सवसमय उपतिष्ठत्; अत उत्सवे गते सति लोकानां समक्षं तं बहिरानेय्यामीति मनसि स्थिरीकृत्य स तं धारयित्वा रक्षार्थम् येषाम् अकैकसंधे यत्नरो जनाः सन्ति तेषां यतुर्णां रक्षकसंधानां समीपे तं समर्थं कारायां स्थापितवान्। 5 किन्तु पितरस्य कारास्थितिकारणान्तं माण्डल्या लोका अविश्रामम् एश्वरस्य समीपे प्रार्थयन्त। 6 अनन्तरं डेरोट्टि तं बहिरानायितुं उद्यते सति तस्यां रात्रौ पितरो रक्षकद्वयमध्यस्थाने शृङ्गभलद्वयेन बद्धव्यः सन् निद्रित आसीत्, दौवारिकाश्च कारायाः सम्भुजे तिष्ठन्तौ द्वारम् अरक्षिषुः। 7 अतस्मिन् समये परमेश्वरस्य दूते समुपस्थिते कारा दीप्तिमती जाता; ततः स दूतः पितरस्य कुक्षावावातं कृत्वा तं जगदयित्वा भाषितवान् तूर्णमुत्तिष्ठ; ततस्तस्य उस्तस्यशृङ्गभलद्वयं गलत् पतितं। 8 स दूतस्तमवदत्, बद्धकटिः सन् पादयोः पादुके अर्पय; तेन तथा कृते सति दूतस्तम् उक्तवान् गात्रीयवस्त्रं गात्रे निधाय मम पश्चाद् ओष्ठि। 9 ततः पितरस्तस्य पश्चाद् व्रजन बहिरगच्छत्, किन्तु दूतेन कर्म्मतत् कृतमिति सत्यमज्ञात्वा स्वभदर्शनं ज्ञातवान्। 10 एतत् तौ प्रथमां द्वितीयाञ्च कारां लङ्घित्वा येन लौहनिर्मितद्वारेण नगरं गम्यते तत्समीपं प्राप्नुतां; ततस्तस्य क्वाटं स्वयं मुक्तमभवत् ततस्तौ तत्स्थानाद् बहिर्भूत्वा मार्गैकस्य सीमां यावद् गतौ; ततोऽकस्मात् स दूतः पितरं त्यक्तवान्। 11 तदा स येतनां प्राप्य कथितवान् निजदूतं प्रहित्य परमेश्वरो डेरोट्टो उस्ताद् यिडूदीयलोकानां स्वर्वाशायाश्च मां समुद्धृतवान् एत्यं निश्चयं ज्ञातवान्। 12 स विविच्य मार्कानाम्ना विष्यातस्य योऽनो मातु र्भरियमो यस्मिन् गृहे भवदः सम्भूय प्रार्थयन्त तन्निवेशनं गतः। 13 पितरेण बहिरार आहते सति रोदानाम्ना बालिका द्रष्टुं गता। 14 ततः पितरस्य स्वरं श्रुवा सा उर्ध्वयुक्ता सती द्वारं न मोचयित्वा पितरो द्वारे तिष्ठतीति वार्तां वक्तुम् अभ्यन्तरं धावित्वा गतवती। 15 ते प्रावोचन् त्वमुन्मत्ता जातासि किन्तु सा मुहुर्मुहुर्कृतवती सत्यमेवैतत्। 16 तदा ते कथितवन्तस्तर्हि तस्य दूतो भवेत्। 17 पितरो द्वारमाहतवान् अतस्मिन्नन्तरं द्वारं मोचयित्वा पितरं दृष्ट्वा विस्मयं प्राप्ताः। 18 ततः पितरो निःशब्दं स्थातुं तान् प्रति उस्तैन सङ्घेत् कृत्वा परमेश्वरो येन प्रकारेण तं काराया उद्धृत्यानीतवान् तस्य वृत्तान्तं तानज्ञापयत्, यूयं गत्वा याद्वुवं ब्रातृगणान् वार्तामितां वदतेत्युक्ता स्थानान्तरं प्रस्थितवान्। 19 प्रभाते सति पितरः क्व गत एत्यत्र रक्षकालां मध्ये मडान् कलहो जातः। 20 डेरोट्टे बहु मृगयित्वा तस्योद्देशे न प्राप्ते सति रक्षकान् संपृच्छ्य तेषां प्राणान् उन्तुम् आदिष्टवान्। 21 पश्चात् स यिडूदीयप्रदेशात् कैसरियानगरं गत्वा तत्रावातिष्ठत्। 22 सोरसीडोनदेशयो लोकेभ्यो डेरोट्टि युयुत्सौ सति ते सर्व्वे अकमन्त्राणाः सन्तस्तस्य समीपे उपस्थाया ल्वास्तनामानं तस्य वस्त्रगृहाधीशां सडायं कृत्वा डेरोट्टे सार्द्धं सन्धिं प्रार्थयन्त यतस्तस्य राज्ञो देशेन तेषां देशीयानां भरणम् अभवत् 23 अतः कुत्रयिन् निरुपितदिने डेरोट्टे राजकीयं परिच्छदं परिधाय सिंहासने समुपविश्य तान् प्रति कथाम् उक्तवान्। 24 ततो लोका उच्येःकारं प्रत्यवदन्, अेष मनुजरो न डि, एश्वरीयरवः। 25 तदा डेरोट्टे एश्वरस्य सम्मानं नाकरोत्; तस्माद्धेतोः परमेश्वरस्य दूतो उहात् तं प्राडरत् तेनैव स कीटैः क्षीणः सन् प्राणान् अजडात्। किन्त्वैश्वरस्य कथा देशं व्याप्य प्रबलाभवत्। ततः परं बार्ण्वाशीलौ यस्य कर्म्मणो भारं प्राप्नुतां ताभ्यां तस्मिन् सम्पादिते सति मार्कानाम्ना विष्यातो यो योऽनं तं सङ्गिनं कृत्वा यिडूशासनागारात् प्रत्यागतौ।

13 अपरञ्च बार्ण्वाः, शिमोनं यं निगं वदन्ति, कुरीनीयलूकियो डेरोट्टे राज्ञा सह कृतविधाभ्यासो भिनडेम्, शौलश्चेते ये कियन्तो जना भविष्यद्वादिन उपदेशारश्चान्तियभियानगरस्थमाण्डल्याम् आसन्, 2 ते यदोपवासं कृत्वेश्वरम् असेवन्त तस्मिन् समये पवित्र आत्मा कथितवान् अहं यस्मिन् कर्म्मणि बार्ण्वाशीलौ नियुक्तवान् तत्कर्म्म कर्त्तुं तौ पृथक् कुरुत। 3 ततस्तैरुपवासप्रार्थनयोः कृतयोः सतोस्ते तयो गात्रयो उस्तार्पणं कृत्वा तौ व्यसृजन्। 4 ततः परं तौ पवित्रेणात्मना प्रेरितौ सन्तौ सिलूकियानगरम् उपस्थाया समुद्रपथेन कुप्रोपद्वीपम् अगच्छतां। 5 ततः सालामीनगरम् उपस्थाया तत्र यिडूदीयानां भजनभवनानि गत्वेश्वरस्य कथां प्राचारयतां; योऽनपि तत्सडयरोऽभवत्। 6 एतत् तं तस्योपद्वीपस्य सर्व्वत्र भ्रमन्तः पाङ्गनगरम् उपस्थिताः; तत्र सुविवेक्येन सर्जियपोलनाम्ना तद्देशाधिपतिना सह भविष्यद्वादिनो वेशधारी बर्थाशुनामा यो मायावी यिडूदी आसीत् तं साक्षात् प्राप्तवतः। 7 तद्देशाधिप एश्वरस्य कथां श्रोतुं वाञ्छन् पौलबार्ण्वाभौ न्यमन्त्रयत्। 8 किन्त्विदुमा यं मायाविनं वदन्ति स देशाधिपतिं धर्म्ममार्गाद् बहिर्भूतं कर्त्तुम् अयतत। 9 तस्मात् शोलोडर्यात् पौलः पवित्रेणात्मना परिपूर्णः सन् तं मायाविनं प्रत्यनन्ददृष्टिं कृत्वाकथयत्, 10 हे नरकिन् धर्म्मद्वेषिन् कीटिल्यदृक्कर्म्मपरिपूर्णं, त्वं किं प्रभोः सत्यपथस्य विपर्य्ययकरणात् कदापि न निवर्त्तिष्यसे? 11 अधुना परमेश्वरस्तव समुचितं करिष्यति तेन कतिपयदिनानि

त्वम् अन्धः सन् सूर्यमपि न द्रक्ष्यसि | तत्क्षयाद् रात्रिवद् अन्धकारस्तस्य दृष्टिम् आच्छादितवान्; तस्मात् तस्य हस्तं धर्तुं स लोकाभिव्यञ्जन् एतस्ततो भ्रमणं कृतवान् | 12 अनां घटनां दृष्ट्वा स देशाधिपतिः प्रभूपदेशाद् विस्मित्य विश्वासं कृतवान् | 13 तदनन्तरं पौलस्तत्सङ्गिनौ य पाङ्गनगरात् प्रोतं यालयित्वा पम्बुलियादेशस्य पर्गानगरम् अगच्छन् किन्तु योऽन्यं तयोः समीपाद् अत्ये यिःशालम् प्रत्यागच्छत् | 14 पश्चात् तौ पर्गातो यात्रां कृत्वा पिसिदियादेशस्य आन्तियभियानगरम् उपस्थाया विश्रामवारे भजनभवनं प्रविश्य समुपाविशतां | 15 व्यवस्थाभविष्यद्वाक्ययोः पठितयोः सतो ह्ये त्रातरौ लोकान् प्रति युवयोः कायिद् उपदेशकथा यद्यस्ति तर्हि तां वदतं तौ प्रति तस्य भजनभवनस्याधिपतयः कथाम् अतो कथयित्वा प्रेषयन् | 16 अतः पौल उत्तिष्ठन् हस्तेन सङ्केतं कुर्वन् कथितवान् हे एसायेलीयमनुष्या एश्वरपरायणाः सर्वे लोका यूयम् अवधद्ध | 17 अतेषामिस्रायेत्वलोकानाम् एश्वरोऽस्माकं पूर्वपुरुषान् मनोनीतान् कृत्वा गृहीतवान् ततो मिसरि देशे प्रवसनकाले तेषामुन्मत्तिं कृत्वा तस्मात् स्वीयबाहुबलेन तान् बहिः कृत्वा समानयत् | 18 यत्वारिशद्वत्सरान् यावज्ज्य मडाप्रान्तरे तेषां भराणं कृत्वा 19 किनाम्नेशान्तर्वर्तीणि सप्तराज्यानि नाशयित्वा गुटिकापातेन तेषु सर्व्यदेशेषु तेभ्योऽधिकारं दत्तवान् | 20 पञ्चाशदधिकतुःशतेषु वत्सरेषु गतेषु य शिमूयेलभविष्यद्वादिपर्यन्तं तेषामुपरि विचारयितुं नियुक्तवान् | 21 तैश्च राज्ञि प्रार्थिते, एश्वरो भिन्यामीनो वंशजातस्य कीशः पुत्रं शौलं यत्वारिशद्वर्षपर्यन्तं तेषामुपरि राज्ञान् कृतवान् | 22 पश्चात् तं पदच्युतं कृत्वा यो मदिष्टक्रियाः सर्वाः करिष्यति तादृशं मम मनोभिमतम् अकं जन् विशयः पुत्रं दायूदं प्राप्तवान् एतं प्रमाणां यस्मिन् दायूदि स दत्तवान् तं दायूदं तेषामुपरि राजत्वं कर्तुम् उत्पादितवान् | 23 तस्य स्वप्रतिश्रुतस्य वाक्यस्यानुसारेण एसायेत्वलोकानां निमित्तं तेषां मनुष्याणां वंशाद् एश्वर अकं यीशुं (त्रातारम्) उदपाद्यत् | 24 तस्य प्रकाशनात् पूर्व्यं योऽन्यं एसायेत्वलोकानां सन्निधौ मनःपरावर्तनरूपं मञ्जन् प्रायारयत् | 25 यस्य य कर्मणो भारं प्रप्तवान् योऽन्यं तन् निष्पाद्यन् अतो कथां कथितवान्, यूयं मां कं जन् जानीथ? अहम् अभिषिक्तत्राता नहि, किन्तु पश्यत यस्य पादयोः पादुकोर्नन्धने मोययितुमपि योग्यो न भवामि तादृश अको जन्ो मम पश्चाद् उपतिष्ठति | 26 हे एसायीनो वंशजाता त्रातरौ हे एश्वरमीताः सर्व्वलोका युष्मान् प्रति परित्राणस्य कथैषा प्रेरिता | 27 यिःशालभिन्यासिनस्तेषाम् अधिपतयश्च तस्य यीशोः परिचयं न प्राप्य प्रतिविश्रामवारे पठयमानानां भविष्यद्वादिक्थानाम् अभिप्रायम् अबुद्ध्वा य तस्य वधेन ताः कथाः सङ्ग्राह्यं अकुर्वन् | 28 प्राणान्तरस्य कम्पि हेतुम् अप्राप्यापि पीलातस्य निकटे तस्य वधं प्रार्थयन्त | 29 तस्मिन् याः कथा लिपिताः सन्ति तदनुसारेण कर्म सम्पाद्यं तं कुशाद् अवतार्य् श्मशाने शायितवन्तः | 30 किन्तु एश्वरः श्मशानात् तमुदस्थापयत्, 31 पुनश्च गादीलप्रदेशाद् यिःशालमनगरं तेन साद्धं ये लोका आगच्छन् स बहुदिनानि तेभ्यो दर्शनं दत्तवान्, अतस्त एदानीं लोकान् प्रति तस्य साक्षिणः सन्ति | 32 अस्माकं पूर्व्यपुरुषाणां समक्षम् एश्वरो यस्मिन् प्रतिज्ञातवान् यथा, त्वं मे पुत्रोसि याध त्वां समुत्थापितवान् अहम् | 33 एतं यद्वयं द्वितीयगीते लिपितमास्ते तद् यीशोरुत्थानेन तेषां सन्ताना ये वयम् अस्माकं सन्निधौ तेन प्रत्यक्षी कृतं, युष्मान् एभं सुसंवाद् ज्ञापयामि | 34 परमेश्वरेण श्मशानाद् उत्थापितं तदीयं शरीरं कदापि न क्षेप्यते, अतस्मिन् स स्वयं कथितवान् यथा दायूदं प्रति प्रतिज्ञातो यो वरस्तमं तुभ्यं दारयामि | 35 अतदन्यस्मिन् गीतेऽपि कथितवान् | स्वकीयं पुण्यवन्तं त्वं क्षयितुं न य दारयसि | 36 दायूदा एश्वराभिमतसेवायै निजायुषि व्ययिते सति स महानिद्रां प्राप्य निजैः पूर्व्यपुरुषैः सङ्ग मिलातः सन् अक्षीयत; 37 किन्तु यमीश्वरः श्मशानाद् उदस्थापयत् स नाक्षीयत | 38 अतो हे त्रातरः, अनेन जनेन पापमोयनं भवतीति युष्मान् प्रति प्रचारितम् आस्ते | 39 इततो मूसायवस्थया यूयं येभ्यो द्रोषेभ्यो मुक्ता भवितुं न शक्यथ तेभ्यः सर्व्वदोषेभ्य अतस्मिन् जने विश्वासिनः सर्व्वे मुक्ता भविष्यन्तीति युष्माभिर्ज्ञायतां | 40 अपरञ्च | अवज्ञाकारिणो लोकाश्चक्षुरुन्मील्य पश्यत | तथैवासम्भवं ज्ञात्वा स्यात यूयं विलज्जिताः | यतो युष्मासु तिष्ठत्सु करिष्ये कर्म तादृशं | येनैव तस्य वृत्तान्ते युष्मभ्यं कथितेऽपि हि | यूयं न तन्तु वृत्तान्तं प्रत्येयथ कदायन | 41 येयं कथा भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु लिपितास्ते सावधाना भवत स कथा यथा युष्मान् प्रति न घटते | 42 यिःशालभजनभवनान् निर्गतयोस्तयो भिन्देशीयै वक्ष्यमाणा प्रार्थना कृता, आगामिनि विश्रामवारेऽपि कथेयम् अस्मान् प्रति प्रचारिता भवत्विति | 43 सभाया भङ्गे सति बहुवो यिःशालीयलोका यिःशालीयमतग्राहिणो भक्तलोकाश्च भार्गव्यापौलयोः पश्चाद् आगच्छन्, तेन तौ तैः सङ्गानाकथाः कथयित्वेश्वरानुग्रहाश्रये स्थातुं तान् प्रावर्तयतां | 44 परविश्रामवारे नगरस्य प्रायेण सर्व्वे लाका एश्वरीयां कथां श्रोतुं मिलिताः, 45 किन्तु यिःशालीयलोका जननिवदं विलोक्य एष्यया परिपूर्णाः सन्तो विपरीतकथाकथनेनेश्वरनिन्दया य पौलेनोक्तां कथां प्रार्थयितुं येष्टितवन्तः | 46 ततः पौलभार्गव्यावक्षोभौ कथितवन्तो प्रथमं

युष्माकं सन्निधावीश्वरीयकथायाः प्रयारणम् उचितमासीत् किन्तु तदत्राह्यत्वकरणेन यूयं स्वान् अनन्तायुषोऽयोग्यान्
 दर्शयथ, अेतत्कारणार्णवयम् अन्यदेशीयलोकानां समीपं गच्छामः। (aiṅnios g166) 47 प्रभुरस्मान् एतन्म आदिष्टवान् यथा,
 यावद्य जगतः सीमां लोकानां त्राणकारणार्णवम् मयान्यदेशमध्ये त्वं स्थापितो भूः प्रदीपवत्। | 48 तदा कथामिदृशीं श्रुत्वा
 भिन्नदेशीया आह्लादिताः सन्तः प्रभोः कथां धन्यां धन्याम् अवदन्, यावन्तो लोकाश्च परमायुः प्राप्तिनिमित्तं निरूपिता आसन्
 ते व्यश्वसन्। (aiṅnios g166) 49 एतन् प्रभोः कथा सर्व्यदेशं व्याप्नोत्। 50 किन्तु यिडूदीया नगरस्य प्रधानपुरुषान् सम्मान्याः
 कथिपया भक्ता योषितश्च कुप्रवृत्तिं ग्राहयित्वा पौलवार्णव्भौ ताडयित्वा तस्मात् प्रदेशाद् दूरीकृतवन्तः। 51 अतः कारणात् तौ
 निजपदधूलिस्तेषां प्रातिकूल्येन पातयित्वेकनियं नगरं गतौ। 52 ततः शिष्यगणं आनन्देन पवित्रेणात्मना य परिपूज्योभवत्।

14 तौ द्वौ जनौ युगपद् एकनियनगरस्ययिडूदीयानां भजनभवनं गत्वा यथा बहवो यिडूदीया अन्यदेशीयलोकान् व्यश्वसन्
 तादृशीं कथां कथितवन्तौ। 2 किन्तु विश्वासहीना यिडूदीया अन्यदेशीयलोकान् कुप्रवृत्तिं ग्राहयित्वा ब्रातृगणं प्रति तेषां
 वैरं जनितवन्तः। 3 अतः स्वानुग्रहकथायाः प्रमाणं दत्त्वा तयोर् ईस्तेर् बहूलक्षणां अद्भुतकर्म य प्राकाशयद् यः प्रभुरस्तस्य कथा
 अक्षोभेन प्रयार्थ्य तौ तत्र बहुद्विनि समवातिष्ठेतां। 4 किन्तु कियन्तो लोका यिडूदीयानां सपक्षाः कियन्तो लोकाः प्रेरितानां
 सपक्षा जाताः, अतो नागरिकजननिवडमध्ये भिन्नवाक्यत्वम् अभवत्। 5 अन्यदेशीया यिडूदीयास्तेषाम् अधिपतयश्च
 दौरात्म्यं कृत्वा तौ प्रस्तरैराहन्तुम् उद्यताः। 6 तौ तद्द्वान्तौ प्राप्य पलायित्वा लुकायनियदेशस्यान्तर्वर्तिलुस्त्राद्वर्षो 7
 तत्समीपस्थदेशञ्च गत्वा तत्र सुसंवादे प्रयारयतां। 8 तत्रोभयपादयोश्चलनशक्तिहीनो जन्मारभ्य भञ्जः कदापि गमनं नाकरोत्
 अतोदृश अेको मानुषो लुस्त्रानगर उपविश्य पौलस्य कथां श्रुतवान्। 9 अेतस्मिन् समये पौलस्तप्रति दृष्टिं कृत्वा तस्य
 स्वास्थ्ये विश्वासं विदित्वा प्रोच्यैः कथितवान् 10 पद्व्याभ्युत्तिष्ठन् ऋजुर्भव। ततः स उल्लभं कृत्वा गमनागमने कुतवान्।
 11 तदा लोकाः पौलस्य तत् कार्यं विलोक्य लुकायनीयभाषया प्रोच्यैः कथामेतां कथितवन्तः, देवा मनुष्यरूपं धृत्वास्माकं
 समीपम् अवारोहन्। 12 ते वार्णव्भान् यूपितरम् अवदन् पौलश्च मुष्यो वक्ता तस्मात् तं मर्कुरियम् अवदन्। 13 तस्य
 नगरस्य सम्भुभे स्थापितस्य यूपितरविग्रहस्य याजको वृषान् पुष्यमालाश्च द्वारसमीपम् आनीय लोकेः सद्दं तावुद्दिश्य
 समुत्सृज्य दानुम् उद्यतः। 14 तद्द्वान्तौ श्रुत्वा वार्णव्भान्पौलौ स्वीयवस्त्राणि छित्वा लोकानां मध्यं वेगेन प्रविश्य प्रोच्यैः
 कथितवन्तौ, 15 हे मलेच्छाः कुत अतोदृशं कर्म कुरुथ? आवामपि युष्मादृशौ सुभङ्गभोगिनौ मनुष्यौ, युयम् अेताः सर्व्या
 वृथाकल्पनाः परित्यज्य यथा गगणवसुन्धराजवनिधीनां तन्मध्यस्थानां सर्व्येषाञ्च स्रष्टारममरम् ईश्वरं प्रति परावर्तध्वे
 तदर्थम् आवां युष्माकं सन्निधौ सुसंवादे प्रयारयावः। 16 स ईश्वरः पूर्वकाले सर्व्यदेशीयलोकान् स्वस्वमार्गं यलितुमनुमतिं
 दत्तवान्, 17 तथापि आकाशात् तोयवर्षणेन नानाप्रकारशस्योत्पत्त्या य युष्माकं हितैषी सन् भक्ष्यैरानन्देन य युष्माकम्
 अन्तःकरणानि तर्पयन् तानि दानानि निजसाक्षिस्वप्नाणि स्थपितवान्। 18 किन्तु तादृशायां कथायां कथितायामपि तयोः
 समीप उत्सर्जनात् लोकनिवडं प्रायेण निवर्तयितुं नाशक्नुताम्। 19 आन्तियभिया-एकनियनगराभ्यां कतिपययिडूदीयलोका
 आगत्य लोकान् प्रावर्तयन्त तस्मात् तै पौलं प्रस्तरैराहन् तेन स भूत एति विज्ञाय नगरस्य बहिस्तम् आकृष्य नीतवन्तः। 20
 किन्तु शिष्यगणो तस्य यतुर्दिशि तिष्ठति सति स स्वयम् उत्थाय पुनरपि नगरमध्यं प्राविशत् तत्पर्येडडनि वार्णव्भासहितो
 दर्वीनगरं गतवान्। 21 तत्र सुसंवादे प्रयार्थ्य बहुलोकान् शिष्यान् कृत्वा तौ लुस्त्राम् एकनियम् आन्तियभियाञ्च परावृत्त्य
 गतौ। 22 बहुद्वुःखानि भुक्त्वावीश्वरराज्यं प्रवेष्टव्यम् एति कारणाद् धर्ममार्गं स्थातुं विनयं कृत्वा शिष्यगणस्य मनःस्थैर्यम्
 अकुर्वतां। 23 मारुडलीनां प्राचीनवर्गान् नियुज्य प्रार्थनोपवासौ कृत्वा यत्रभौ ते व्यश्वसन् तस्य हस्ते तान् समर्थ्य 24
 पिसिदियामध्येन पाभ्मुलियादेशं गतवन्तौ। 25 पश्चात् पर्गानगरं गत्वा सुसंवादे प्रयार्थ्य अत्तालियानगरं प्रस्थितवन्तौ। 26
 तस्मात् समुद्रप्रेनेन गत्वा ताभ्यां यत् कर्म सम्पन्नं तत्कर्म साधयितुं यन्नगरे द्यालोरीश्वरस्य हस्ते समर्पितौ जातौ तद्
 आन्तियभियानगरं गतवन्ता। 27 तत्रोपस्था य तन्नगरस्थमारुडलीं संगृह्य स्वाभ्याम् ईश्वरो यधत् कर्मकरोत् तथा येन
 प्रकारेण भिन्नदेशीयलोकान् प्रति विश्वासरूपद्वारम् अभोययद् अेतान् सर्व्यवृत्तान्तान् तान् ज्ञापितवन्तौ। 28 ततस्तौ शिष्यैः
 सार्द्धं तत्र बहुद्विनानि न्यवसताम्।

15 यिडूदादेशात् कियन्तो जना आगत्य ब्रातृगणमित्थं शिक्षितवन्तो भूसाव्यवस्थया यद्दि युष्माकं त्वकण्ठेन न भवति
 तर्हि यूयं परित्राणं प्राप्तुं न शक्यथ। 2 पौलवार्णव्भौ तैः सह बहून् विचारान् विवादांश्च कृतवन्तौ, ततो मारुडलीयनोका

अतस्याः कथायास्तत्त्वं ज्ञातुं त्रिशूलालम्बरस्थान् प्रेरितान् प्राचीनांश्च प्रति पौलर्षाण्युपनीतान् कतिपयजनान् प्रेषयितुं
 निश्चयं कृतवन्तः | 3 ते माण्डव्या प्रेरिताः सन्तः द्वैषीकीशोमिरोन्देशाभ्यां गत्वा भिन्देशीयानां मनःपरिवर्तनस्य वार्त्तया
 आतृणां परमाह्लादम् अजनयन् | 4 त्रिशूलालम्बुपस्थाय प्रेरितगणोऽन लोकप्राचीनगणोऽन समाजोऽन य समुपगृहीताः
 सन्तः स्वैरीश्वरो यानि कर्माणि कृतवान् तेषां सर्ववृत्तान्तान् तेषां समक्षम् अकथयन् | 5 किन्तु विश्वासिनः कियन्तः
 द्विशभितग्राहिलो लोका उन्त्याय कथामेतं कथितवन्तो भिन्देशीयानां त्वच्छेदं कर्तुं भूसाव्यवस्थां पालयितुञ्च समाह्वयम् |
 6 ततः प्रेरिता लोकप्राचीनाश्च तस्य विवेचनां कर्तुं सभायां स्थितवन्तः | 7 बहुविधारेषु जातपुत्र पितर उन्त्याय कथितवान्, हे
 आतरो यथा भिन्देशीयलोका मम मुभात् सुसंवादे श्रुत्वा विश्वसन्ति तदर्थं बहुदिनात् पूर्वम् एश्वरोस्माकं मध्ये मां वृत्वा
 नियुक्तवान् | 8 अन्तर्यामिणोऽश्वरो यथास्मभ्यं तथा भिन्देशीयैः पवित्रमात्मनां प्रदाय विश्वासेन तेषाम् अन्तःकराणि
 पवित्राणि कृत्वा 9 तेषाम् अस्माकञ्च मध्ये किमपि विशेषं न स्थापयित्वा तानधि स्वयं प्रमाणां दत्तवान् एतियूयं ज्ञानीथ | 10
 अतयेवास्माकं पूर्वपुरुषा वयञ्च स्वयं यद्युगस्य भारं सोढुं न शक्ताः सम्प्रति तं शिष्यागणस्य स्कन्धेषु न्यसितुं कुत एश्वरस्य
 परीक्षां करिष्यथ? 11 प्रभो रीशुश्रीष्टस्यानुग्रहेण ते यथा वयमपि तथा पवित्राणां प्राप्तुम् आशां कुर्मः | 12 अनन्तरं
 भार्षाण्युपनीतान् एश्वरो भिन्देशीयानां मध्ये यद्यद् आश्चर्यम् अद्भुतञ्च कर्म कृतवान् तद्भूतान्तं तौ स्वमुपभाष्याम्
 अवर्णयतां सभास्थाः सर्वे नीरवाः सन्तः श्रुतवन्तः | 13 तयोः कथायां समाप्तायां सत्यां याकूब् कथयितुम् आरब्धवान् 14 हे
 आतरो मम कथायाम् मनो निधत्त | एश्वरः स्वनामार्थं भिन्देशीयलोकानाम् मध्याद् अकं लोकसंघं अदीतुं मतिं कृत्वा
 येन प्रकारेण प्रथमं तान् प्रति कृपावलेकं कृतवान् तं शिमोन् वर्णितवान् | 15 भविष्यद्वादिभिरुक्तानि यानि वाक्यानि
 तेः सार्द्धम् अतस्यैक्यं भवति यथा लिखितमास्ते | 16 सर्वेषां कर्माणां यस्तु साधकः परमेश्वरः | स अवेदे वदेद्वाक्यं
 शेषाः सङ्गलमानवाः | भिन्देशीयलोकाश्च यावन्तो मम नामतः | भवन्ति हि सुविष्यातास्ते यथा परमेशितुः | 17 तत्त्वं
 सम्यक् समीढन्ते तन्निमित्तमहं किल | परावृत्त्य समागत्य दायूदः पतितं पुनः | दूष्यमुन्त्यापथिष्यामि तदीयं सर्व्ववस्तु य |
 पतितं पुनरुत्थाप्य सञ्जयिष्यामि सर्व्वथा | 18 आ प्रथमाद् एश्वरः स्वीयानि सर्व्वकर्माणि जानाति | (aiṅ 9165)
 19 अतयेव मम निवेदनमिदं भिन्देशीयलोकानां मध्ये ये जना एश्वरं प्रति परावर्तन्त तेषामुपरि अन्यं कमपि भारं
 न न्यस्य 20 देवताप्रसादाशुचिभक्ष्यं व्यभियारकर्मं कण्ठसम्पीडनमारितप्राणिलभक्ष्यं रक्तभक्ष्यञ्च अतानि परित्यक्तुं
 लिभामः | 21 यतः पूर्वकालतो भूसाव्यवस्थाप्रयारिणो लोका नगरे नगरे सन्ति प्रतिविश्रामवारञ्च लज्जनभवनं तस्याः पाठो
 भवति | 22 ततः परं प्रेरितगणो लोकप्राचीनगणः सर्वा माण्डवी य स्वेषां मध्ये बर्षाब्दा नाम्ना विष्यातो मनोनीतौ कृत्वा
 पौलर्षाण्युपनीतान् सार्द्धम् आन्तियभियानगरं प्रति प्रेषणम् उचितं बुद्ध्वा ताभ्यां पत्रं प्रेषयन् | 23 तस्मिन् पत्रे लिखितमिदं,
 आन्तियभिया-सुरिया-किविकियादेशस्थभिन्देशीयब्रातृगणाय प्रेरितगणस्य लोकप्राचीनगणस्य ब्रातृगणस्य य नमस्कारः |
 24 विशेषतोऽस्माकम् आजाम् अप्राप्यापि कियन्तो जना अस्माकं मध्याद् गत्वा त्वच्छेदो भूसाव्यवस्था य पालयितव्याविति
 युष्मान् शिष्ययित्वा युष्माकं मनसाम्स्वैर्यं कृत्वा युष्मान् ससन्देहान् अकुर्वन् अतो कथां वयम् अशुभम् | 25 तत्कारणाद् वयम्
 अकमन्त्रणाः सन्तः सभायां स्थित्वा प्रभो रीशुश्रीष्टस्य नामनिमित्तं मृत्युमुपगताभ्यामस्माकं 26 प्रियर्षाण्युपनीतान्
 सार्द्धं मनोनीतलोकानां केषाञ्चिद् युष्माकं सन्निधौ प्रेषणम् उचितं बुद्धवन्तः | 27 अतो यिदूदासीलौ युष्मान् प्रति प्रेषितवन्तः,
 अेतयोर् भुभाभ्यां सर्वा कथां ज्ञास्यथ | 28 देवताप्रसादभक्ष्यं रक्तभक्ष्यं गलपीडनमारितप्राणिलभक्ष्यं व्यभियारकर्म येमानि
 सर्वाणि युष्माभिस्त्याज्यानि; अतत्रयोजनीयाज्ञाव्यतिरेकेन युष्माकम् उपरि भारमन्यं न न्यसितुं पवित्रस्यात्मनोऽस्माकञ्च
 उचितज्ञानम् अभवत् | 29 अतयेव तेभ्यः सर्व्वेभ्यः स्वेषु रक्षितेषु यूयं भद्रं कर्म करिष्यथ | युष्माकं मङ्गलं भूयात् | 30 ते
 विसृष्टाः सन्त आन्तियभियानगर उपस्थाय लोकनिवहं संगृह्य पत्रम् अददन् | 31 ततस्ते तत्पत्रं पठित्वा सान्त्वनां प्राप्य
 सान्मदा अभवन् | 32 यिदूदासीलौ य स्वयं प्रयारकौ भूत्वा ब्रातृगणं नानोपदिश्य तान् सुस्थिरान् अकुरुताम् | 33 एत्थं तौ
 तत्र तेः साकं कतिपयदिनानि यापयित्वा पश्चात् प्रेरितानां समीपे प्रत्यागमनार्थं तेषां सन्धिः कल्याणोऽन विसृष्टावभवतां | 34
 किन्तु सीलस्तत्र स्थातुं वाञ्छितवान् | 35 अपरं पौलर्षाण्युपनीतान् अहवः शिष्याश्च लोकान् उपदिश्य प्रभोः सुसंवादे प्रयारयन्त
 आन्तियभियायां कालं यापितवन्तः | 36 कतिपयदिनेषु गतेषु पौलो भार्षाण्युपनीतान् अवदत् आगच्छावां येषु नगरेष्वीश्वरस्य
 सुसंवादे प्रयारितवन्तौ तानि सर्व्वनगराणि पुनर्गत्वा ब्रातरः कीदृशाः सन्तीति द्रष्टुं तान् साक्षात् कुर्वः | 37 तेन मार्कनाम्ना
 विष्यातं योढनं सङ्गिनं कर्तुं भार्षाण्युपनीतान् मतिमकरोत्, 38 किन्तु स पूर्व्वं ताभ्यां सह कार्यार्थं न गत्वा पाक्खुलियादेशे तौ

त्यक्तवान् तत्कारणात् पौलस्तं सङ्गिनं कर्तुम् अनुचितं ज्ञातवान्। 39 एतयं तयोरतिशयविरोधस्योपस्थितत्वात् तौ परस्परं पृथगभवतां ततो बार्बाब्बा मार्क गृहीत्वा पोतेन कुप्रोपद्वीपं गतवान्; 40 किन्तु पौलः सीलं मनोनीतं कृत्वा ब्रातृभिरीश्वरानुग्रहे समर्पितः सन् प्रस्थाय 41 सुरियाडिलिकियादेशाभ्यां मएडलीः स्थिरीकुर्वन् अगच्छत्।

16 पौलो एबर्बोलुस्त्रानगरयोरुपस्थितोभवत् तत्र तीमथियनामा शिष्य अेक आसीत्; स विश्वासिन्या धिडूदीयाया योषितो गर्बमजातः किन्तु तस्य पितान्यदेशीयलोकः। 2 स जनो लुस्त्रा-एकनियनगरस्थानां ब्रातृणां समीपेपि सुभ्यातिमान् आसीत्। 3 पौलस्तं स्वसङ्गिनं कर्तुं मर्तिं कृत्वा तं गृहीत्वा तद्देशनिवासिनां धिडूदीयानाम् अनुरोधात् तस्य त्वक्छेदं कृतवान् यतस्तस्य पिता भिन्ददेशीयलोक एति सर्वैरज्ञायत। 4 ततः परं ते नगरे नगरे ब्रमित्वा धिडूशालमस्यैः प्रेरिते लोकेप्रायीनेश्च निरूपितं यद् व्यवस्थापत्रं तदनुसारेणायरितुं लोकेभ्यस्तद् दत्तवन्तः। 5 तेनैव सर्वे धर्मसमाजाः श्रीष्टधर्मं सुस्थिराः सन्तः प्रतिदिनं वर्द्धिता अभवन्। 6 तेषु कुगियागालातियादेशमध्येन गतेषु सत्सु पवित्र आत्मा तान् आशियादेशे कथां प्रकाशयितुं प्रतिषिद्धवान्। 7 तथा मुसियादेश उपस्थाय बिथुनियां गन्तुं तैरुद्योगे कृते आत्मा तान् नान्वमन्यत। 8 तस्मात् ते मुसियादेशं परित्यज्य त्रोथानगरं गत्वा समुपस्थिताः। 9 रात्रौ पौलः स्वप्ने दृष्टवान् अेको माकिदनियलोकस्तिष्ठन् विनयं कृत्वा तस्मै कथयति, माकिदनियादेशम् आगत्यास्मान् उपकुर्विति। 10 तस्येत्थं स्वप्नदर्शनात् प्रभुस्तद्देशीयलोकान् प्रति सुसंवादं प्रचारयितुम् अस्मान् आडूयतीति निश्चितं बुद्ध्या वयं तूर्णं माकिदनियादेशं गन्तुम् उद्योगम् अकुर्म। 11 ततः परं वयं त्रोथानगराद् प्रस्थाय ऋजुमार्गेण सामथ्राकियोपद्वीपेन गत्वा परेडडनि नियापलिनगर उपस्थिताः। 12 तस्माद् गत्वा माकिदनियान्तर्वर्तिं रोमीयवसतिस्थानं यत् द्विपिनीनामप्रधाननगरं तत्रोपस्थाय इतिपयटिनानि तत्र स्थितवन्तः। 13 विश्रामवारे नगराद् बहिर् गत्वा नदीतटे यत्र प्रार्थनागार आसीत् तत्रोपविश्य समागतानारीः प्रति कथां प्रचारयाम। 14 ततः थुयातीरानगरीया धूषराम्बरविकायिणी लुटियानामिका या एश्वरसेविका योषित् श्रोत्रीणां मध्य आसीत् तथा पौलोकतवाक्यानि यद् गृह्णन्ते तदर्थं प्रभुस्तस्या मनोद्वारे मुक्तवान्। 15 अतः सा योषित् सपरिवारा मञ्जिता सती विनयं कृत्वा कथितवती, युष्माकं विचाराद् यदि प्रभो विश्वासिनी ज्ञातां तर्हि मम गृहम् आगत्य तिष्ठत। एतयं सा यत्नेनास्मान् अस्थापयत्। 16 यस्या गाएनया तदधिपतीनां बहुधनोपार्जनं ज्ञातं तादृशी गाएकभूतग्रस्ता कायन दासी प्रार्थनास्थानगमनकाल आगत्यास्मान् साक्षात् कृतवती। 17 सास्माकं पौलस्य य पश्चाद् अत्य प्रोच्यैः कथामिमां कथितवती, मनुष्या अेते सर्वोपरिस्थस्येश्वरस्य सेवकाः सन्तोऽस्मान् प्रति परित्राणस्य मार्गं प्रकाशयन्ति। 18 सा कन्या बहुदिनानि तादृशम् अकरोत् तस्मात् पौलो दुःखितः सन् मुष्पं परावर्त्य तं भूतमवदद्, अहं यीशुश्रीष्टस्य नाम्ना त्वामाज्ञापयामि त्वमस्या बहिर्गच्छ; तेनैव तत्क्षणात् स भूतस्तस्या बहिर्गतः। 19 ततः स्वेषां लाभस्य प्रत्याशा विडुला ज्ञातेति विलोक्य तस्याः प्रभवः पौलं सीलञ्च कृत्वाकृष्य विचारस्थानेऽधिपतीनां समीपम् आनयन्। 20 ततः शासकानां निकटं नीत्वा रोमिलोका वयम् अस्माकं यद् व्यवहरणं ग्रहीतुम् आयरितुञ्च निषिद्धं, 21 एमे धिडूदीयलोकाः सन्तोपि तदेव शिक्षयित्वा नगरेऽस्माकम् अतीव कलहं कुर्वन्ति, 22 एति कथिते सति लोकनिवहस्तयोः प्रातिकूल्येनोदतिष्ठत् तथा शासकास्तयो वस्त्राणि छित्वा वेत्राघातं कर्तुम् आज्ञापयन्। 23 अपरं ते तौ बहु प्रडार्थ्यं त्वमेतौ कारा नीत्वा सावधानं रक्षयति कारारक्षकम् आदिशन्। 24 एतयम् आज्ञां प्राप्य स तावन्त्यन्तरस्थकारां नीत्वा पादेषु पादपाशीभिर् बद्ध्वा स्थापितवान्। 25 अथ निशीथसमये पौलसीलावीश्वरमुद्दिश्य प्रार्थनां गानञ्च कृतवन्तौ, कारास्थिता लोकाश्च तदशृण्वन् 26 तदाऽस्मात् मडान् भूमिकम्पोऽभवत् तेन भित्तिभूलेन सह कारा कम्पिताभूत् तत्क्षणात् सर्वोपि द्वाराणि मुक्तानि ज्ञातानि सर्वेषां बन्धनानि य मुक्तानि। 27 अतश्च कारारक्षको निद्रातो जागरित्वा काराया द्वाराणि मुक्तानि दृष्ट्वा बन्दि लोकाः पलायिता एत्यनुमाय कोष्ठात् अङ्कं बहिः कृत्वात्माघातं कर्तुम् उद्यतः। 28 किन्तु पौलः प्रोच्यैस्तमाडूय कथितवान् पश्य वयं सर्वोऽत्रासम्भे, त्वं निजप्राणार्हिसां माकार्षीः। 29 तदा प्रदीपम् आनेतुम् उक्त्वा स कम्पमानः सन् उल्लभ्याभ्यन्तरम् आगत्य पौलसीलयोः पादेषु पतितवान्। 30 पश्चात् स तौ बहिरानीय पृष्टवान् हे महेच्छां परित्राणं प्राप्नुं मया किं कर्तव्यं? 31 पश्चात् तौ स्वगृहमानीय तयोः सम्मुखे भाधद्रव्याणि स्थापितवान् तथा स स्वयं तदीयाः सर्वे परिवाराश्चेश्वरे विश्वसन्तः सानन्दिता अभवन्। 32 तस्मै तस्य गृहस्थितसर्वलोकैभ्यश्च प्रभोः कथां कथितवन्तौ। 33 तथा रात्रेस्तस्मिन्नेव दएडे स तौ गृहीत्वा तयोः प्रदाराणां क्षतानि प्रक्षालितवान् ततः स स्वयं तस्य सर्वे परिजनाश्च मञ्जिता अभवन्। 34 पश्चात् तौ स्वगृहमानीय तयोः सम्मुखे भाधद्रव्याणि स्थापितवान् तथा स स्वयं तदीयाः सर्वे परिवाराश्चेश्वरे विश्वसन्तः सानन्दिता अभवन्। 35 दिन उपस्थिते तौ

लोको भोजयेति कथां कथयितुं शासकाः पदातिगाणं प्रेषितवन्तः | 36 ततः कारारक्षकः पौलाय तां वार्तां कथितवान् युवां त्वाञ्जयितुं शासका लोकां प्रेषितवन्त एदानीं युवां बहिर्भूत्वा कुशलं प्रतिष्ठेतां | 37 किन्तु पौलस्तान् अवदत् रोमिलोकयोरवयोः कमपि द्रोणम् न निश्चित्य सर्वेषां समक्षम् आवां कशया ताडयित्वा कारायां बद्धवन्त एदानीं किमावां गुप्तं विस्त्रक्ष्यन्ति? तन्न भविष्यति, स्वयमागत्यावां बहिः कृत्वा नयन्तु | 38 तदा पदातिभिः शासकेभ्य एतद्वाच्यं कथितायां तौ रोमिलोकाविति कथां श्रुत्वा ते भीताः 39 सन्तस्तयोः सन्निधिमागत्य विनयम् अकुर्वन् अपरं बहिः कृत्वा नगरात् प्रस्थातुं प्रार्थितवन्तः | 40 ततस्तौ काराया निर्गत्य लुट्टियाया गृहं गतवन्तौ तत्र भ्रातृगाणं साक्षात्कृत्य तान् सान्त्वयित्वा तस्मात् स्थानात् प्रस्थितौ |

17 पौलसीलौ आम्बिपल्यापल्लोनिनियानगराभ्यां गत्वा यत्र यिडूदीयानां भजनभवनमेकम् आस्ते तत्र विषलनीकीनगरं उपस्थितौ | 2 तदा पौलः स्वाचारानुसारेण तेषां समीपं गत्वा विश्रामवारत्रये तैः साद्धर्मं पुस्तकीयकथाया विचारं कृतवान् | 3 इत्यतः श्रीष्टेन दुःखभोगः कर्तव्यः श्मशानदुत्थानञ्च कर्तव्यं युष्माकं सन्निधौ यस्य यीशोः प्रस्तावं करोमि स एश्वरेणामिषिकतः स अतोः कथाः प्रकाश्य प्रमाणां दत्त्वा स्थिरीकृतवान् | 4 तस्मात् तेषां कतिपयजना अन्यदेशीया बहवो भक्तलोका बहवः प्रधानानार्यश्च विश्वस्य पौलसीलयोः पश्चाद्गमिनो जातः | 5 किन्तु विश्वासदीना यिडूदीयलोका ईर्ष्याया परिपूर्णाः सन्तो उदटस्य कतिनयलम्पटलोकां सङ्गिनः कृत्वा जनतया नगरमध्ये महाकललं कृत्वा यासोनो गृहम् आक्रम्य प्रेरितान् धृत्वा लोकनिवहस्य समीपम् आनेतुं येष्टितवन्तः | 6 तेषामुद्देशम् अप्राप्य य यासोनं कतिपयान् भ्रातृश्च धृत्वा नगराधिपतीनां निकटमानीय प्रोच्यैः कथितवन्तो ये मनुष्या जगद्द्वैतवन्तस्तस्ते उत्राप्युपस्थिताः सन्ति, 7 अेष यासोन् आतिथ्यं कृत्वा तान् गृहीतवान् | यीशुनामक अको राजस्तीति कथयन्तस्ते कैसरस्याज्ञाविरुद्धं कर्म कुर्वन्ति | 8 तेषां कथामिमां श्रुत्वा लोकनिवहो नगराधिपतयश्च समुद्रिगना अभवन् | 9 तदा यासोनस्तदन्येषाञ्च धनदण्डं गृहीत्वा तान् परित्यक्तवन्तः | 10 ततः परं भ्रातृगाणो रञ्ज्यां पौलसीलौ शीघ्रं भिरयानगरं प्रेषितवान् तौ तत्रोपस्थाया यिडूदीयानां भजनभवनं गतवन्तौ | 11 तत्रस्था लोकाः विषलनीकीस्थलोकेभ्यो महात्मान आसन् यत एतथं भवति न वेति ज्ञातुं दिने दिने धर्मग्रन्थस्यालोयनां कृत्वा स्वैरं कथाम् अगृह्णन् | 12 तस्माद् अनेके यिडूदीया अन्यदेशीयानां मान्या स्त्रियः पुरुषाश्चानेके व्यश्वसन् | 13 किन्तु भिरयानगरे पौलेनेश्वरीया कथा प्रचार्यत एति विषलनीकीस्था यिडूदीया ज्ञात्वा तत्स्थानभाष्यागत्य लोकां दुप्रवृत्तिम् अजनयन् | 14 अतएव तस्मात् स्थानात् समुद्रेण यान्तीति दर्शयित्वा भ्रातरः क्षिप्रं पौलं प्राडिण्वन् किन्तु सीलतीमथियौ तत्र स्थितवन्तौ | 15 ततः परं पौलस्य मार्गदर्शकारस्तम् आधीनीनगरं उपस्थापयन् पश्चाद् युवां तूर्णम् अतत् स्थानं आगमिष्यथः सीलतीमथियौ प्रतीमाम् आज्ञां प्राप्य ते प्रत्यागताः | 16 पौल आधीनीनगरे तावपेक्ष्य तिष्ठन् तन्नगरं प्रतिमाभिः परिपूर्णं दृष्ट्वा सन्तप्तहृदयो ऽभवत् | 17 ततः स भजनभवने यान् यिडूदीयान् भक्तलोकांश्च उद्वे य यान् अपश्यत् तैः सह प्रतिदिनं विचारितवान् | 18 किन्त्वपिफूरीयमतत्राडिणः स्तोयिडीयमतत्राडिणश्च कियन्तो जनास्तेन साद्धर्मं व्यवदन्त | तत्र केयिद् अकथयन् अेष वायालः किं वक्तुम् एच्छति? अपरे केयिद् अेष जनः केषाञ्चिद् विदेशीयदेवानां प्रचारक एत्यनुमीयते यतः स यीशुम् उत्थितिञ्च प्रचारयत् | 19 ते तम् अरेयपागनाम विचारस्थानम् आनीय प्रावोयन् एदं यन्वीनं मतं त्वं प्रायिकश एदं कीदृशं अतद् अस्मान् श्रावयः 20 यामिमाम् असम्भवकथाम् अस्माकं कर्णोयरीकृतवान् अस्या भावार्थः क एति वयं ज्ञातुम् एच्छामः | 21 तदाथीनीनिवासिनस्तन्नगरप्रवासिनश्च केवलं कस्याश्चन नवीनकथायाः श्रवणेन प्रचारणेन य कालम् अयापयन् | 22 पौलोडरेयपागस्य मध्ये तिष्ठन् अतोः कथां प्रचारितवान्, हं आधीनीयलोका यूयं सर्वथा देवपूजायाम् आसकता एत्यहं प्रत्यक्षं पश्यामि | 23 यतः पर्यटनकाले युष्माकं पूजनीयानि पश्यन् 'अविज्ञातेश्वराय' अतल्लिपियुक्तान् यज्ञवेदीमेकां दृष्टवान्; अतो न विदित्वा यं पूजयध्वे तस्यैव तत्वं युष्मान् प्रति प्रचारयामि | 24 जगतो जगत्स्थानां सर्ववस्तूनाञ्च ऋष्टा य एश्वरः स स्वर्गपृथिव्योरेकाधिपतिः सन् करनिर्मितमन्दिरेषु न निवसति; 25 स अेव सर्वेभ्यो ज्वानं प्राणान् सर्वसामग्रीश्च प्रददाति; अतएव स कस्याश्चित् सामग्र्या अभावादेतो मनुष्याणां हस्तैः सेवितो भवतीति न | 26 स भूमादले निवासार्थम् अेकस्मात् शोषितात् सर्वान् मनुष्यान् सृष्ट्वा तेषां पूर्वनिर्जितसमयं वसतिसीमाञ्च निरयिनोत्; 27 तस्मात् लोकेः केनापि प्रकारेण मृगयित्वा परमेश्वरस्य तत्वं प्राप्नु तस्य गवेषाणं करणीयम् | 28 किन्तु सोडस्माकं कस्माच्चिदपि दूरे तिष्ठतीति नहि, वयं तेन निश्चयनप्रश्वसनगमनागमनप्राणधारणानि कुर्मः, पुनश्च युष्माकमेव कतिपयाः क्वयः कथयन्ति 'तस्य वंशा वयं स्मो डि' एति | 29 अतएव यदि वयम् एश्वरस्य वंशा भवामस्तर्हि मनुष्यै विधया कौशलेन य तक्षितं स्वार्णं रुष्यं दृषद् वैतेषामीश्वरत्वम् अस्माभिर्न ज्ञातव्यं | 30 तेषां पूर्वयलोकांनाम् अज्ञानतां प्रतीश्वरो यद्यपि नावाधत्त तथापीदानीं सर्वत्र

सर्वान् मनः परिवर्तयितुम् आज्ञापयति, 31 यतः स्वनियुक्तेन पुरुषेण यदा स पृथिवीस्थानां सर्वलोकानां विचारं करिष्यति तद्दिनं न्यरूपयतु; तस्य श्मशानोत्थापनेन तस्मिन् सर्व्वेभ्यः प्रभाषां प्रादात् | 32 तदा श्मशानाद् उत्थानस्य कथां श्रुत्वा केचिद् उपाह्वयन्, केचिद्वदन् अनां कथां पुनरपि त्वत्तः श्रोष्यामः | 33 ततः पौलस्तोपां समीपात् प्रस्थितवान् | 34 तथापि केचिल्लोकास्तेन साद्भिर्मित्वा व्यश्वसन् तेषां मध्ये उद्रेयपागीयदियनुसियो दामारीनामा काचिन्मारी कियन्तो नराश्चासन् |

18 तद्वदन्नातः परं पौल आधीनीनगराद् यात्रां कृत्वा करिन्धनगरम् आगच्छत् | 2 तस्मिन् समये क्वौदियः सर्व्वान् विडूहीयान् रोमानगरं विहाय गन्तुम् आज्ञापयत, तस्मात् प्रिस्किद्वल्लानाम्ना जायथा साद्भिर्म एतालियादेशात् किञ्चित्पूर्व्वम् आगमत् यः पन्तदेशे जात आक्किद्वल्लानाम्ना विडूहीयलोकाः पौलस्तं साक्षात् प्राप्य तयोः समीपमितवान् | 3 तौ दूष्यनिर्भ्राण्णुविनौ, तस्मात् परस्परम् अेकवृत्तिकृत्वात् स ताभ्यां सड उषित्वा तत् कर्माकरोत् | 4 पौलः प्रतिविश्रामवारं भजनभवनं गत्वा विचारं कृत्वा विडूहीयान् अन्त्येष्टीयांश्च प्रवृत्तिं आह्वितवान् | 5 सीलतीमथिययो मॉकिद्विनियादेशात् समेतयोः सतोः पौल उत्तपन्तमना भूत्वा यीशुरीश्वरेणाभिषिक्तो भवतीति प्रभाषां विडूहीयानां समीपे प्रादात् | 6 किन्तु ते उतीव विरोधं विधाय पाषाण्डीयकथां कथितवन्तस्ततः पौलो वस्त्रं धुन्वन् अनां कथां कथितवान्, युष्माकं शोषितपातापराधो युष्मान् प्रत्येव भवतु, तेनाडं निरपराधो उधारभ्य भिन्नेष्टीयानां समीपं यामि | 7 स तस्मात् प्रस्थाप्य भजनभवनसमीपस्थस्य युस्तनाम्न एश्वरभक्तस्य भिन्नेष्टीयस्य निवेशनं प्राविशत् | 8 ततः क्रीष्णनामा भजनभवनाधिपतिः सपरिवारः प्रभौ व्यश्वसितु, करिन्धनगरीया भडवो लोकाश्च समाकुर्यं विश्वस्य मञ्जिजता अभवन् | 9 क्षणदायां प्रभुः पौलं दर्शनं दत्वा भाषितवान्, मा लैषीः, मा निरसीः कथां प्रथारय | 10 अडं त्वया साद्भिर्म आस हिसार्थं कोपि त्वां स्रष्टुं न शक्यति नगरेडस्मिन् मदीया लोका भडव आसते | 11 तस्मात् पौलस्तन्नगरे प्रायेण साद्भिर्वत्सरपर्यन्तं संस्थायेश्वरस्य कथाम् उपादिशत् | 12 गाल्लियनामा कश्चिद् आपायादेशस्य प्राडुविवाकः समभवत्, ततो विडूहीया अेकवाक्याः सन्तः पौलम् आकथ्य विचारस्थानं नीत्वा 13 मानुष अेष व्यवस्थाय विरुद्धम् एश्वरभजनं कर्तुं लोकान् कुप्रवृत्तिं आह्वयतीति निवेदितवन्तः | 14 ततः पौले प्रत्युत्तरं दातुम् उद्यते सति गाल्लिया विडूहीयान् व्याडरत्, यदि कस्यचिद् अन्थायस्य वातिशयदृष्टतायरास्य विचारोडभविष्यत् तर्हि युष्माकं कथा मया सडनीयाभविष्यत् | 15 किन्तु यदि केवलं कथाया वा नाम्नो वा युष्माकं व्यवस्थाया विवाद्यो भवति तर्हि तस्य विचारमडं न करिष्यामि, यूयं तस्य मीमांसां कुरुत | 16 ततः स तान् विचारस्थानाद् दूरीकृतवान् | 17 तदा भिन्नेष्टीयाः सोस्थिनिनामानं भजनभवनस्य प्रधानाधिपतिं धृत्वा विचारस्थानस्य सम्भुषे प्राडरन् तथापि गाल्लिया तेषु सर्व्वकर्म्मसु न मनो न्यदधात् | 18 पौलस्तन् पुनर्बहुदिनानि न्यवसत्, ततो ब्रातृगणान् विस्जृंन् प्राप्य किञ्चनप्रतनिमित्तं किञ्चियानगरे शिरो मुण्डयित्वा प्रिस्किद्वल्लोक्किलाभ्यां सडितो जलपथेन सुरियादेशं गतवान् | 19 तत एडिषिनगर उपस्थाप्य तत्र तौ विस्जृण्य स्वयं भजनभवनं प्रविश्य विडूहीयेः सड विचारितवान् | 20 ते स्वैः साद्भिर्म पुनः कतिपयदिनानि स्थातुं तं व्यनयन्, स तदनुरीकृत्य कथामेतां कथितवान्, 21 यिरुशलमि आगाम्युत्सवपालनार्थं मया गमनीयं; पश्चाद् एश्वरेच्छयां जातायां युष्माकं समीपं प्रत्यागमिष्यामि | ततः परं स तैर्विसृष्टः सन् जलपथेन एडिषिनगरात् प्रस्थितवान् | 22 ततः कैसरियाम् उपस्थितः सन् नगरं गत्वा समाजं नमस्कृत्य तस्माद् आन्तियभियानगरं प्रस्थितवान् | 23 तत्र कियत्कालं यापयित्वा तस्मात् प्रस्थाप्य सर्व्वेषां शिष्याणां मनांसि सुस्थिराणि कृत्वा कर्मशो गलातियाकुगियादेशयो ब्रमित्वा गतवान् | 24 तस्मिन्नेव समये सिक्न्दरियानगरे जात आपल्लोनामा शास्त्रवित् सुवक्ता विडूहीय अेको जन एडिषिनगरम् आगतवान् | 25 स शिक्षितप्रभुमागो मनसोधोगी य सन् योडनो मञ्जजनमात्रं ज्ञात्वा यथार्थतया प्रभोः कथां कथयन् समुपादिशत् | 26 अेष जनो निर्भयत्वेन भजनभवने कथयितुम् आरब्धवान्, ततः प्रिस्किद्वल्लोक्किलो तस्योपदेशकथां निशम्य तं स्वयोः समीपम् आनीय शुद्धरूपेणेश्वरस्य कथाम् अबोधयताम् | 27 पश्चात् स आपायादेशं गन्तुं मतिं कृतवान्, तदा तत्रत्यः शिष्यगणो यथा तं गृह्णाति तदर्थं ब्रातृगणेन समाश्वस्य पत्रे लिभिते सति, आपल्लास्तत्रोपस्थितः सन् अनुग्रहेण प्रत्ययिनां बहुपकारान् अकरोत्, 28 इवतो यीशुरभिषिक्तस्त्रातेति शास्त्रप्रभाषां दत्वा प्रकाशरूपेण प्रतिपन्नं कृत्वा विडूहीयान् निरुत्तरान् कृतवान् |

19 करिन्धनगर आपल्लसः स्थितिकाले पौल उत्तरदेशैरागच्छन् एडिषिनगरम् उपस्थितवान् | तत्र कतिपयशिष्यान् साक्षात् प्राप्य तान् अपृच्छत्, 2 यूयं विश्वस्य पवित्रमात्मानं प्राप्ता न वा? ततस्ते प्रत्यवदन् पवित्र आत्मा दीयते एत्यस्माभिः श्रुतमपि नडि | 3 तदा साडवदत् तर्हि यूयं केन मञ्जिजता अभवत्? तेडकथयन् योडनो मञ्जनेन | 4 तदा पौल

ઉક્તવાન્ ઇતઃ પરં ય ઉપસ્થાસ્યતિ તસ્મિન્ અર્થત યીશુશ્રીષ્ટે વિશ્વસિતવ્યમિત્યુક્તવા યોહન્ મનઃપરિવર્તનસૂચકેન મજ્જનેન જલે લોકાન્ અમજ્જયત્ | 5 તાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા તે પ્રભો યીશુશ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના મજ્જિજતા અભવન્ | 6 તતઃ પૌલેન તેષાં ગાત્રેષુ કરેડર્પિતે તેષામુપરિ પવિત્ર આત્માવરુઢવાન્, તસ્માત્ તે નાનાદેશીયા ભાષા ભવિષ્યત્કથાશ્ચ કથિતવન્તઃ | 7 તે પ્રાયેણ દ્વાદશજના આસન્ | 8 પૌલો ભજનભવનં ગત્વા પ્રાયેણ માસત્રયમ્ ઇશ્વરસ્ય રાજ્યસ્ય વિચારં કૃત્વા લોકાન્ પ્રવર્ત્ય સાહસેન કથામકથયત્ | 9 કિન્તુ કઠિનાન્તઃકરણત્વાત્ કિયન્તો જના ન વિશ્વસ્ય સર્વ્યેષાં સમક્ષમ્ એતત્પથસ્ય નિન્દાં કર્તું પ્રવૃત્તાઃ, અતઃ પૌલસ્તેષાં સમીપાત્ પ્રસ્થાય શિષ્યગણં પૃથક્કૃત્વા પ્રત્યહં તુરાન્નનામ્નઃ કસ્યચિત્ જનસ્ય પાઠશાલાયાં વિચારં કૃતવાન્ | 10 ઇત્યં વત્સરદ્વયં ગતં તસ્માદ્ આશિયાદેશનિવાસિનઃ સર્વ્યે યિહૂદીયા અન્યદેશીયલોકાશ્ચ પ્રભો યીશોઃ કથામ્ અશ્રૌષ્મન્ | 11 પૌલેન ય ઇશ્વર એતાદૃશાન્યદ્ભુતાનિ કર્માણિ કૃતવાન્ 12 યત્ પરિધેયે ગાત્રમાર્જનવસ્ત્રે વા તસ્ય દેહાત્ પીડિતલોકાનામ્ સમીપમ્ આનીતે તે નિરામયા જાતા અપવિત્રા ભૂતાશ્ચ તેભ્યો બહિર્ગતવન્તઃ | 13 તદા દેશાટનકારિણઃ કિયન્તો યિહૂદીયા ભૂતાપસારિણો ભૂતઞ્ચસ્તનોકાનાં સન્નિઘૌ પ્રભે યીશો નામ જાત્વા વાક્યમિદમ્ અવદન્, યસ્ય કથાં પૌલઃ પ્રચારયતિ તસ્ય યીશો નામ્ના યુષ્માન્ આજ્ઞાપયામઃ | 14 સ્કેવનામ્નો યિહૂદીયાનાં પ્રધાનયાજકસ્ય સપ્તભિઃ પુતૈસ્તથા કૃતે સતિ 15 કશ્ચિદ્ અપવિત્રો ભૂતઃ પ્રત્યુદિતવાન્, યીશું જાનામિ પૌલઞ્ચ પરિચિનોમિ કિન્તુ કે યૂયં? 16 ઇત્યુક્તવા સોપવિત્રભૂતઞ્ચસ્તો મનુષ્યો લખં કૃત્વા તેષામુપરિ પતિત્વા બલેન તાન્ જિતવાન્, તસ્માત્તે નગ્નાઃ ક્ષતાજ્ઞાશ્ચ સન્તસ્તસ્માદ્ ગેહાત્ પલાયન્ત | 17 સા વાગ્ ઇફિષનગરનિવાસિનસં સર્વ્યેષાં યિહૂદીયાનાં ભિન્નદેશીયાનાં લોકાનાઞ્ચ શ્રવોગોચરીભૂતાઃ, તતઃ સર્વ્યે ભયં ગતાઃ પ્રભો યીશો નામ્નો યશો ડવદ્ધત | 18 યેષામનેકેષાં લોકાનાં પ્રતીતિરજાયત ત આગત્ય સ્વૈઃ કૃતાઃ ક્રિયાઃ પ્રકાશરૂપેણાફીકૃતવન્તઃ | 19 બહવો માયાકર્મકારિણઃ સ્વસ્વગ્રન્થાન્ આનીય રાશીકૃત્ય સર્વ્યેષાં સમક્ષમ્ અદાહયન્, તતો ગણાનાં કૃત્વાબુધ્યન્ત પઞ્ચાયુતરૂપમુદ્રામૂલ્યપુસ્તકાનિ દગ્ધાનિ | 20 ઇત્યં પ્રભોઃ કથા સર્વદેશં વ્યાપ્ય પ્રબલા જાતા | 21 સર્વ્યેષ્વેતેષુ કર્મસુ સમ્પન્નેષુ સત્સુ પૌલો માકિદનિયાખ્યાદેશાભ્યાં યિરૂશાલમં ગન્તું મતિં કૃત્વા કથિતવાન્ તત્સ્થાનાં યાત્રાયાં કૃતાયાં સત્યાં મયા રોમાનગરં દ્રષ્ટવ્યં | 22 સ્વાનુગતલોકાનાં તીમથિયેરાસ્તૌ દ્વૌ જનો માકિદનિયાદેશં પ્રતિ પ્રહિત્ય સ્વયમ્ આશિયાદેશે કતિપચદિનાનિ સ્થિતવાન્ | 23 કિન્તુ તસ્મિન્ સમયે મતેડસ્મિન્ કલહો જાતઃ | 24 તત્કારણમિદં, અર્તિમીદેવ્યા રૂપમન્દિરનિર્માણેન સર્વ્યેષાં શિલ્પિનાં યથેષ્ટલાભમ્ અજનયત્ યો દીમીત્રિયનામા નાડીન્ધમઃ 25 સ તાન્ તત્કર્મજીવિનઃ સર્વ્યલોકાંશ્ચ સમાહૂય ભાષિતવાન્ હે મહેચ્છા એતેન મન્દિરનિર્માણેનાસ્માકં જીવિકા ભવતિ, એતદ્ યૂયં વિત્થઃ 26 કિન્તુ હસ્તનિર્મિતેશ્વરા ઇશ્વરા નહિ પૌલનામ્ના કેનચિજ્જનેન કથામિમાં વ્યાહત્ય કેવલેફિષનગરે નહિ પ્રાયેણ સર્વ્યસ્મિન્ આશિયાદેશે પ્રવૃત્તિં ગ્રાહયિત્વા બહુલોકાનાં શેમુષી પરાવર્તિતા, એતદ્ યુષ્માભિ દૃશ્યતે શ્રૂયતે ય | 27 તેનાસ્માકં વાણિજ્યસ્ય સર્વ્યથા હાનેઃ સમ્ભવનં કેવલમિતિ નહિ, આશિયાદેશસ્થૌ વૌ સર્વ્યજગત્સ્થૌ લૌકેઃ પૂજ્યા યાર્તિમી મહાદેવી તસ્યા મન્દિરસ્થાવજ્ઞાનસ્ય તસ્યા ઐશ્વર્યસ્ય નાશસ્ય ય સમ્ભાવના વિધતે | 28 એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા તે મહાક્રોધાન્વિતાઃ સન્ત ઉચ્ચૈઃકારં કથિતવન્ત ઇફિષીયાનામ્ અર્તિમી દેવી મહતી ભવતિ | 29 તતઃ સર્વનગરં કલહેન પરિપૂર્ણમભવત્, તતઃ પરં તે માકિદનીયગાચારિસ્તાર્ષનામાનો પૌલસ્ય દ્વૌ સહચરૌ ધૃત્વૈકચિન્તા રજ્જભૂમિં જવેન ધાવિતવન્તઃ | 30 તતઃ પૌલો લોકાનાં સન્નિધિં યાતુમ્ ઉદ્યતવાન્ કિન્તુ શિષ્યગણસ્તં વારિતવાન્ | 31 પૌલસ્યભીયા આશિયાદેશસ્થાઃ કતિપયાઃ પ્રધાનલોકાસ્તસ્ય સમીપં નરમેકં પ્રેષ્ય ત્વં રજ્જભૂમિં માગા ઇતિ ન્યવેદયન્ | 32 તતો નાનાલોકાનાં નાનાકથાકથનાત્ સભા વ્યાહુલા જાતા કિં કારણાદ્ એતાવતી જનતાભવત્ એતદ્ અધિકે લૌકે નાજ્ઞાયિ | 33 તતઃ પરં જનતામધ્યાદ્ યિહૂદીયૈર્બહિષ્કૃતઃ સિકન્દરો હસ્તેન સક્રુતં કૃત્વા લોકેભ્ય ઉત્તરં દાતુમુદ્યતવાન્, 34 કિન્તુ સ યિહૂદીયલોક ઇતિ નિશ્ચિતે સતિ ઇફિષીયાનામ્ અર્તિમી દેવી મહતીતિ વાક્યં પ્રાયેણ પઞ્ચ દણ્ડાન્ યાવદ્ એકસ્વરેણ લોકનિવહેઃ પ્રોક્તં | 35 તતો નગરાધિપતિસ્તાન્ સ્થિરાન્ કૃત્વા કથિતવાન્ હે ઇફિષાયાઃ સર્વ્યે લોકા આકર્ણયત, અર્તિમીમહાદેવ્યા મહાદેવાત્ પતિતાયાસ્તત્પ્રતિમાયાશ્ચ પૂજનમ ઇફિષનગરસ્થાઃ સર્વ્યે લોકાઃ કુર્વ્યન્તિ, એતત્ કે ન જાનન્તિ? 36 તસ્માદ્ એતત્પ્રતિકૂલં કેપિ કથયિતું ન શકન્વુવન્તિ, ઇતિ જ્ઞાત્વા યુષ્માભિઃ સુસ્થિરત્વેન સ્થાતવ્યમ્ અવિવિચ્ય કિમપિ કર્મ ન કર્તવ્યઞ્ચ | 37 યાન્ એતાન્ મનુષ્યાન્ યૂયમત્ર સમાનયત તે મન્દિરદ્રવ્યાપહારકા યુષ્માકં દેવ્યા નિન્દકાશ્ચ ન ભવન્તિ | 38 યદિ કઞ્ચન પ્રતિ દીમીત્રિયસ્ય તસ્ય સહાયનાઞ્ચ કાચિદ્ આપત્તિ વર્ધિતે તર્હિ પ્રતિનિધિલોકા વિચારસ્થાનઞ્ચ સન્તિ, તે તત્ સ્થાનાં ગત્વા ઉત્તરપ્રત્યુત્તરે કુર્વન્તુ | 39 કિન્તુ યુષ્માકં કાચિદપરા કથા યદિ તિષ્ઠતિ તર્હિ નિયમિતાયાં સભાયાં તસ્યા નિષ્પત્તિ ભવિષ્યતિ | 40 કિન્તવેતસ્ય વિરોધસ્થોત્તરં યેન દાતું શકન્મુ એતાદૃશસ્ય કસ્યચિત્

कारणस्याभावाद् अधतनघटनाहेतो राजद्रोहिलाभिवस्माकम् अभियोगो भविष्यतीति शङ्का विधत्ते | 41 एति कथयित्वा स सभास्थलोलोकान् विसृष्टवान् |

20 एत्थं कलहे निवृत्ते सति पौलः शिष्यगणम् आहूय विसर्जनं प्राप्य माकिडनियादेशं प्रस्थितवान् | 2 तेन स्थानेन गच्छन् तद्देशीयान् शिष्यान् अहूपदिश्य यूनानीयदेशम् उपस्थितवान् | 3 तत्र मासत्रयं स्थित्वा तस्मात् सुरियादेशं यातुम् उद्यतः, किन्तु यिडूदीयास्तं हन्तुं गुप्ता अतिष्ठन् तस्मात् स पुनरपि माकिडनियामार्गोऽपि प्रत्यागन्तुं मतिं कृतवान् | 4 बिरयानगरीयसोपात्रः शिष्यलनीकीयारिस्ताभसिकुन्दौ एबर्नोनगरीयगायतीमथियौ आशियादेशीयतुभिकत्रकिमौ य तेन सार्द्धं आशियादेशं यावद् गतवन्तः | 5 अते सर्वेऽग्रसराः सन्तोऽस्मान् अपेक्ष्य त्रौयानगरे स्थितवन्तः | 6 डिप्लवशून्यपूपोत्सवदिने य गते सति वयं द्विविपीनगरात् तोयपथेन गत्वा पत्रभिर्दिनेस्त्रोयानगरम् उपस्थाप्य तत्र सप्तदिनान्यवातिष्ठाम | 7 सप्तदिनस्य प्रथमदिने पूषान् भंडतु शिष्येषु भिवितेषु पौलः परदिने तस्मात् प्रस्थातुम् उद्यतः सन् तद्विप्रयोऽपि क्षपाया यामद्वयं यावत् शिष्येभ्यो धर्मकथाम् अकथयत् | 8 उपरिस्थे यस्मिन् प्रकोष्ठे सत्तां कृत्वा सन् तत्र अहवः प्रदीपाः प्राज्वलन् | 9 उतुभनामा कश्चन युवा य वातायन उपविशन् घोरतरनिद्राग्रस्तोऽभूत् तदा पौलेन अहूपदिश्य कथायां प्रचारितायां निद्रामग्नः स तस्माद् उपरिस्थतृतीयप्रकोष्ठेऽप्यपगतः, ततो लोकस्तं मृतकल्पं धृतोऽतोलयन् | 10 ततः पौलोऽवरोह्य तस्य गात्रे पतित्वा तं कोडे निधाय कथितवान्, यूयं व्याकुला मा भूत नायं प्राणैर्वियुक्तः | 11 पश्चात् स पुनश्चोपरि गत्वा पूषान् भंडत्वा प्रभातं यावत् कथोपकथने कृत्वा प्रस्थितवान् | 12 ते य तं श्रुवन्तं युवानं गृहीत्वा गत्वा परमाप्यायिता ज्ञाताः | 13 अनन्तरं वयं पोतेनाग्रसरा भूत्वास्मनगरम् उन्तीर्य पौलं गृहीतुं मतिम् अकुर्भम यतः स तत्र पदभ्यां व्रजितुं मतिं कृत्वेति निरूपितवान् | 14 तस्मात् तत्रास्माभिः सार्द्धं तस्मिन् भिविते सति वयं तं नीत्वा मितुलीन्युपद्वीपं प्राप्तवन्तः | 15 तस्मात् पोतं मोचयित्वा परेऽहनि भीयोपद्वीपस्य सम्भुषं लब्धवन्तस्तस्माद् अडेनाह्ला सामोपद्वीपं गत्वा पोतं लागयित्वा त्रोगुल्लिधे स्थित्वा परस्मिन् दिवसे मिलीतनगरम् उपातिष्ठाम | 16 यतः पौल आशियादेशे कालं यापयितुम् नाभिलषन् एडिषनगरं त्यज्त्वा यातुं मन्त्राणां स्थिरीकृतवान्; यस्माद् यदि साध्यं भवति तर्हि निस्तारोत्सवस्य पञ्चाशत्तमदिने स यिडूशालभ्युपस्थातुं मतिं कृतवान् | 17 पौलो मिलीताद् एडिषं प्रति लोकं प्रहित्य समाजस्य प्राचीनान् आहूयानीतवान् | 18 तेषु तस्य समीपम् उपस्थितेषु स तेभ्य एतां कथां कथितवान्, अहम् आशियादेशे प्रथमागमनम् आरभ्याद्यं यावद् युष्माकं सन्निधौ स्थित्वा सर्वसमये यथाचरितवान् तद् यूयं जानीथ; 19 इतः सर्वथा नम्रमनाः सन् अहुश्रुपातेन यिडूदीयानाम् कुमन्त्राणां ज्ञातानामपरीक्षाभिः प्रभोः सेवाभ्रं करवन् | 20 कामपि हितकथां न गोपायितवान् तां प्रयार्थ्य सप्रकाशं गृहे गृहे समुपदिश्येत्परं प्रति मनः परावर्तनीयं प्रभो यीशुः प्रीष्टे विश्वसनीयं 21 यिडूदीयानाम् अन्यदेशीयलोकानाञ्च समीपं अतादृशं साक्ष्यं ददामि | 22 पश्यत साम्प्रतम् आत्मनाकृष्टः सन् यिडूशालभ्यगरे यात्रां करोमि, तत्र माम्प्रति यद्यद् घटिष्यते तान्यहं न जानामि; 23 किन्तु मया बन्धनं क्लेशश्च भोक्तव्य एति पवित्र आत्मा नगरे नगरे प्रमाणां ददाति | 24 तथापि तं क्लेशमहं तृणाय न मन्ये; एश्वरस्यानुग्रहविषयकस्य सुसंवाहस्य प्रमाणां दातुं, प्रभो र्थीशोः सकाशाद् यस्याः सेवायाः भारं प्राणवं तां सेवां साधयितुं सानन्दं स्वमार्गं समापयितुञ्च निजप्राणानपि प्रियान् न मन्ये | 25 अधुना पश्यत येषां समीपेऽहम् एश्वरीयराज्यस्य सुसंवाहं प्रयार्थ्यं भ्रमणां कृतवान् अतादृशा यूयं मम वदनं पुनर्द्रष्टुं न प्राप्स्यथ अतएव्यहं जानामि | 26 युष्मत्सम्यग् अहम् एश्वरस्य सर्वान् आदेशान् प्रकाशयितुं न न्यवर्ते | 27 अहं सर्वेषां लोकानां रक्तपातदोषाद् यन्निर्दोष आसे तस्याद्य युष्मान् साक्षिणः करोमि | 28 यूयं स्वेषु तथा यस्य व्रजस्याध्यक्षन् आत्मा युष्मान् विधाय न्ययुङ्क्त तत्सर्वस्मिन् सावधाना भवत, य समाजञ्च प्रभु निर्जरक्तमूल्येन क्रीतवान् तम् अवत, 29 यतो मया गमने कृतमेव दुर्जया वृद्धा युष्माकं मध्यं प्रविश्य व्रजं प्रति निर्दयताम् आयश्चिन्ति, 30 युष्माकमेव मध्याह्नि लोका उत्याय शिष्यगणम् अपहन्तुं विपरीतम् उपदेक्ष्यन्तीत्यहं जानामि | 31 एति हेतो यूयं संयतन्याः सन्तस्तिष्ठत, अहञ्च साश्रुपातः सन् वत्सरत्रयं यावद् दिवानिशं प्रतिजनं बोधयितुं न न्यवर्ते तदपि स्मरत | 32 एतान् हे भ्रातरौ युष्माकं निष्ठां जनयितुं पवित्रीकृतलोकानां मध्येऽधिकारञ्च दातुं समर्थो य एश्वरस्तस्यानुग्रहस्य यो वादश्च तयोरुभयो र्थुष्मान् समार्पयम् | 33 कस्यापि स्वार्णं उच्यं वस्त्रं वा प्रति मया लोभो न कृतः | 34 किन्तु मम मत्सहचरलोकानाञ्चावश्यकव्ययाय मदीयमिदं करद्वयम् अश्राभ्यद् अतद् यूयं जानीथ | 35 अनेन प्रकारेण अहं एतान् भद्रमिति यद्वाक्यं प्रभु र्थीशुः कथितवान् तत् स्मर्तुं दरिद्रलोकानामुपकारार्थं श्रमं कर्तुञ्च युष्माकम् उचितम् अतस्सर्वं युष्मानहम्

उपदिष्टवान् | 36 अंतां कथां कथयित्वा स जानुनी पातयित्वा सर्वैः सह प्रार्थयत् | 37 तेन ते कन्दर्तः 38 पुन र्भम मुभं न द्रक्ष्यथ विशेषत ओषा या कथा तेनाकथि तत्कारणात् शोकं विलापञ्च कृत्वा कण्ठं धृत्वा युष्मितवन्तः | पश्चात् ते तं पोतं नीतवन्तः |

21 तै र्विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं बाधयित्वा ऋजुमार्गोऽत्र कोषम् उपद्वीपम् आगत्य परेऽडनि रोदियोपद्वीपम् आगच्छाम ततस्तस्मात् पातारायाम् उपातिष्ठाम | 2 तत्र द्वैनीकियाद्देशगामिनम् पोतमेकं प्राप्य तमारुह्य गतवन्तः | 3 कुप्रोपद्वीपं दृष्ट्वा तं सव्यदिशि स्थापयित्वा सुरियाद्देशं गत्वा पोतस्थद्रव्याण्यवरोडयितुं सोरनगरे लागितवन्तः | 4 तत्र शिष्यगणस्य साक्षात्काराय वयं तत्र सप्तदिनानि स्थितवन्तः पश्चात्ते पवित्रोपात्मना पौलं व्याडरन् त्वं यिज्ञशालभनगरं मा गमः | 5 ततस्तेषु सप्तसु दिनेषु यापितेषु सत्सु वयं तस्मात् स्थानात् निजवर्त्मना गतवन्तः; तस्मात् ते सवालवद्भूतवनिता अस्माभिः सह नगरस्य परिसरपर्यन्तम् आगताः पश्चाद्द्वयं जलधितटे जानुपातं प्रार्थयामहि | 6 ततः परस्परं विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं गतास्ते तु स्वस्वगृहं प्रत्यागतवन्तः | 7 वयं सोरनगरात् नावा प्रस्थाप्य तदिमायिनगरम् उपातिष्ठाम तत्रास्माकं समुद्रीयमार्गस्यान्तोऽभवत् तत्र ब्रातृगणं नमस्कृत्य दिनमेकं तैः सार्द्धम् उचतवन्तः | 8 परे ऽडनि पौलस्तस्य सङ्गिनो वयञ्च प्रतिष्ठमानाः कैसरियानगरम् आगत्य सुसंवाद्यप्रचारकानां सप्तजनानां द्विदिपनाम्न अकस्य गृहं प्रविश्यावतिष्ठाम | 9 तस्य यतसो दृष्टितरोऽनूढा भविष्यद्वादिन्य आसन् | 10 तत्रास्मासु बहुदिनानि प्रोषितेषु यिडूदीयद्देशाद् आगत्यागावनामा भविष्यद्वादी समुपस्थितवान् | 11 सोस्माकं समीपमेत्य पौलस्य कटिबन्धनं गृहीत्वा निजहस्तापादान् बद्ध्वा भाषितवान् यस्येदं कटिबन्धनं तं यिडूदीयलोका यिज्ञशालभनगरं एतं बद्ध्वा भिन्नेशीयानां करेषु समर्पयिष्यन्तीति वाक्यं पवित्र आत्मा कथयति | 12 अंतादृशीं कथां श्रुत्वा वयं तन्नगरवासिनो ब्रातरश्च यिज्ञशालभं न यातुं पौलं व्यनयामहि; 13 किन्तु स प्रत्यावादीतुं यूयं किं कुरुथ? किं कन्दनेन ममान्तःकरणं विदीर्णं करिष्यथ? प्रभो र्योशो नार्भो निमित्तं यिज्ञशालमि बद्धो भवितुं केवल तन्न प्राप्ताम् दातुमपि ससज्जोस्मि | 14 तेनास्माकं कथायाम् अगृहीतायाम् ईश्वरस्य यथेच्छा तथैव भवत्वित्युक्त्वा वयं निरस्याम | 15 परेऽडनि पाथेयद्रव्याणि गृहीत्वा यिज्ञशालभं प्रति यात्राम् अकुर्म | 16 ततः कैसरियानगरनिवासिनः कतिपयाः शिष्या अस्माभिः सार्द्धम् एत्वा कृषीयेन भ्रासन्नाम्ना येन प्राचीनशिष्येन सार्द्धम् अस्माभि र्विस्तव्यं तस्य समीपम् अस्मान् नीतवन्तः | 17 अस्मासु यिज्ञशालभ्युपस्थितेषु तत्रस्थब्रातृगणोऽस्मान् आह्लादेन गृहीतवान् | 18 परस्मिन् दिवसे पौलेऽस्माभिः सह याकूबो गृहं प्रविधे लोकप्राचीनाः सर्वे तत्र परिषदि संस्थिताः | 19 अनन्तरं स तान् नत्वा स्वीयप्रचारणेन भिन्नेशीयान् प्रतीश्वरो यानि कर्माणि साधितवान् तदीयां कथाम् अनुकृमात् कथितवान् | 20 एति श्रुत्वा ते प्रभुं धन्यं प्रोच्य वाक्यमिदम् अभाषन्त, हे ब्रातृ र्बिडूदीयानां मध्ये बहुसहस्राणि लोका विश्वासिन आसते किन्तु ते सर्वे व्यवस्थाभतायारिण अेतत् प्रत्यक्षं पश्यसि | 21 शिशूनां त्वच्छेदनाधारणं प्रतिषिध्य त्वं भिन्नेशननिवासिनो यिडूदीयलोकान् मूसावाक्यम् अश्रद्धातुम् उपदिशसीति तैः श्रुतमस्ति | 22 त्वमत्रागतोसीति वार्ता समाकार्यं जननिवडो मिलित्वावश्यमेवागमिष्यति; अतः अवे किं करणीयम्? अत्र वयं मन्त्रयित्वा समुपायं त्वां वदामस्तं त्वमाथर | 23 तत्र कर्तुं कृतसङ्कल्पा येऽस्माकं यत्वारो मानवाः सन्ति 24 तान् गृहीत्वा तैः सहितः स्वं शुयिं कुरु तथा तेषां शिरोमुण्डने यो व्यथो भवति तं त्वं देहि | तथा कृते त्वदीयायारे या जनश्रुति र्जायते सालीका किन्तु त्वं विधिं पालयन् व्यवस्थानुसारेणैवाथरसीति ते भोत्सन्ते | 25 भिन्नेशीयानां विश्वासिलोकानां निकटे वयं पत्रं लिखित्वेत्थं स्थिरीकृतवन्तः, देवप्रसादभोजनं रक्तं गलपीडनमारितप्राणिभोजनं व्यभियारश्चैतैः स्वरक्षणव्यतिरेकेण तेषामन्यविधिपालनं करणीयं न | 26 ततः पौलस्तान् मानुषानादाय परस्मिन् दिवसे तैः सह शुयि र्भूत्वा मन्दिरे गत्वा शौचकर्माणो दिनेषु सम्पूर्णेषु तेषाम् अङ्कैकार्थं नैवेद्याधुत्सर्गो भविष्यतीति ज्ञापितवान् | 27 तेषु सप्तसु दिनेषु समाप्तकल्पेषु आशियाद्देशनिवासिनो यिडूदीयास्तं मध्येमन्दिरे विलोक्य जननिवडस्य मनःसु कुप्रवृत्तिं जनयित्वा तं धृत्वा 28 प्रोच्यैः प्रायोन्य, हे छत्रायेल्लोकाः सर्वे साहाय्यं कुरुत | यो मनुज अतेषां लोकानां मूसाव्यवस्थाया अेतस्य स्थानस्यापि विपरीतं सर्वत्र सर्वान् शिक्षयति स ओषः; विशेषतः स भिन्नेशीयलोकान् मन्दिरेम् आनीय पवित्रस्थानमेतद् अपवित्रमकरोत् | 29 पूर्व्यं ते मध्येनगरम् धक्षिणगरीयं त्रिङ्गं पौलेन सहितं दृष्टवन्त अेतस्मात् पौलस्तं मन्दिरेमध्यम् आनयद् एत्यन्वमिमत् | 30 अतः अवे सर्वस्मिन् नगरे कलङ्कोत्यन्वत्वात् धावन्तो लोका आगत्य पौलं धृत्वा मन्दिरेस्य बहिराङ्गान्यनयन् तत्क्षणाद् द्वाराणि सर्वाणि य रुद्धानि | 31 तेषु तं हन्तुमुधतेषु यिज्ञशालभनगरे मडानुपद्रवो जात एति वार्तायां सहस्रसेनापतेः कर्णगोयरीभूतायां सत्यां स तत्क्षणात् सैन्यानि सेनापतिगणञ्च गृहीत्वा जवेनागतवान् | 32 ततो लोकाः सेनागणेन सह सहस्रसेनापतिम् आगच्छन्तं

दृष्ट्वा पौलताडनातो न्यवर्त्तन्त | 33 स सदस्रसेनापतिः सन्निधावागम्य पौलं धृत्वा शूद्रभलद्वयेन बद्धम् आदिश्य तान् पृष्ट्वान्
 ओष कः? किं कर्म यायं कृतवान्? 34 ततो जनसमूहस्य कश्चिद् अेकप्रकारं कश्चिद् अन्यप्रकारं वाक्यम् अरौत् स तत्र सत्यं
 ज्ञातुम् कलहकारणाद् अशक्तः सन् तं दुर्गे नेतुम् आज्ञापयत् | 35 तेषु सोपानस्योपरि प्राप्तेषु लोकानां साहसकारणात्
 सेनागणः पौलमुतोत्य नीतवान् | 36 ततः सर्वे लोकाः पश्चाद्गमिनः सन्त अंनं दुरीकुरुतेति वाक्यम् उच्यैरवदन् | 37 पौलस्य
 दुर्गानयनसमये स तस्मै सदस्रसेनापतये कथितवान्, भवतः पुरस्तात् कथां कथयितुं किम् अनुमन्यते? स तमपृच्छत् त्वं किं
 यूनानीयां भाषां जानासि? 38 यो मिसरीयो जनः पूर्वं विरोधं कृत्वा यत्वारि सदस्राणि घातकान् सज्जिनः कृत्वा विपिनं
 गतवान् त्वं किं सअेव न भवसि? 39 तदा पौलोडकथयत् अहं किलिकियादेशस्य तार्षनगरीयो धिडूदीयो, नाहं सामान्यनगरीयो
 मानवः; अतअेव विनयेडं लाकानां समक्षं कथां कथयितुं मामनुजानीष्व | 40 तेनानुज्ञातः पौलः सोपानोपरि तिष्ठन् उस्तेनेजितं
 कृतवान्, तस्मात् सर्वे सुस्थिरा अभवन् | तदा पौल एध्रीयभाषया कथयितुम् आरभत,

22 हे पितृगणा हे भ्रातृगणाः, एदानीं मम निवेदने समवधत्त | 2 तदा स एध्रीयभाषया कथां कथयतीति श्रुत्वा
 सर्वे लोका अतीव निःशब्दा सन्तोऽतिष्ठन् | 3 पश्चात् सोडकथयद् अहं धिडूदीय एति निश्चयः किलिकियादेशस्य
 तार्षनगरं मम जन्मभूमिः, अेतन्नगरीयस्य गमिलीयेलनाम्नोऽध्यापकस्य शिष्यो भूत्वा पूर्वपुरुषाणां विधिव्यवस्थानुसारेण
 सम्पूर्णांशुपेण शिक्षितोऽभवम् एदानीन्तना यूयं यादृशा भवथ तादृशोऽहमपीश्वरसेवायाम् उद्योगी जातः | 4 मतमेतद् द्विष्ट्वा
 तद्ग्राहिनारीपुरुषान् कारायां बद्ध्वा तेषां प्राणनाशपर्यन्तां विपक्षताम् अकरवम् | 5 मडयाजकः सभासदः प्राचीनलोकाश्च
 भ्रमैतस्याः कथायाः प्रमाणं दातुं शक्नुवन्ति, यस्मात् तेषां समीपाद् एम्भेषकनगरनिवासिभ्रातृगणार्थम् आज्ञापत्राणि गृहीत्वा
 ये तत्र स्थितास्तान् एडयितुं यिडूशालमम् आनयनार्थं एम्भेषकनगरं गतोऽस्मि | 6 किन्तु गच्छन् तन्नगरस्य समीपं प्राप्तवान्
 तदा द्वितीयप्रदरवेलायां सत्याम् अकस्माद् गगणान्निर्गत्य भडती दीप्ति मम यतुर्दिशि प्रकाशितवती | 7 ततो मयि भूमौ
 पतिते सति, हे शौल हे शौल कुतो मां ताडयसि? माम्प्रति भाषित अेतादृश अेको रवोपि मया श्रुतः | 8 तदाहं प्रत्यवदं, हे प्रभो
 को भवान्? ततः सोऽवादीत् त्वं त्वं ताडयसि स नासरतीयो यीशुइहं | 9 मम सज्जिनो लोकास्तां दीप्तिं दृष्ट्वा त्रियं प्राप्ताः,
 किन्तु माम्प्रत्युदितं तद्वाक्यं ते नाबुध्यन्त | 10 ततः परं पृष्टवानहं, हे प्रभो मया किं कर्त्तव्यं? ततः प्रभुरकथयत्, उत्याय
 एम्भेषकनगरं याहि त्वया यद्यत् कर्त्तव्यं निरूपितमास्ते तत् तत्र त्वं ज्ञापयिष्यसे | 11 अनन्तरं तस्याः भरतरदीपतेः कारणात्
 किमपि न दृष्ट्वा सज्जिगणं धृतऽस्तः सन् एम्भेषकनगरं प्रजितवान् | 12 तन्नगरनिवासिनां सर्वेषां धिडूदीयानां मान्यो
 व्यवस्थानुसारेण भक्तश्च उनीयनामा मानव अेको 13 मम सन्निधिम् अेत्य तिष्ठन् अकथयत्, हे भ्रातः शौल सुदृष्टि र्भव
 तस्मिन् एडोऽहं सम्यक् तं दृष्टवान् | 14 ततः स मह्यं कथितवान् यथा त्वम् एश्वरस्याभिप्रायं वेत्सि तस्य शुद्धसत्त्वजनस्य
 दर्शनं प्राप्य तस्य श्रीमुपस्य वाक्यं शृणोषि तन्निमित्तम् अस्माकं पूर्वपुरुषाणाम् एश्वरस्तां मनोनीतं कृतवान् | 15 यतो
 यद्यद् अद्राक्षीरश्रीषीश्च सर्वेषां मानवानां समीपे त्वं तेषां साक्षी भविष्यसि | 16 अतअेव कुतो विलम्बसे? प्रभो नाम्ना प्रार्थ्य
 निजपापप्रक्षालनार्थं मञ्जनाय समुत्तिष्ठ | 17 ततः परं यिडूशालम्भगरं प्रत्यागत्य मन्दिरेऽहम् अेकदा प्रार्थये, तस्मिन्
 समयेऽहम् अभिभूतः सन् प्रभू साक्षात् पश्यन्, 18 त्वं त्वरया यिडूशालमः प्रतिष्ठस्व यतो लोकाभयि तव साक्ष्यं न ग्राहीष्यन्ति,
 माम्प्रत्युदितं तस्येह वाक्यम् अश्रीषम् | 19 ततोहं प्रत्यावादिषम् हे प्रभो प्रतिभजनभवनं त्वयि विश्वासिनो लोकान् बद्ध्वा
 प्रहतवान्, 20 तथा तव साक्षिणः स्तिङ्गनस्य रक्तपातनसमये तस्य विनाशं सम्मन्य सन्निधी तिष्ठन् उन्तृलोकानां वासांसि
 रक्षितवान्, अेतत् ते विदुः | 21 ततः सोडकथयत् प्रतिष्ठस्व त्वां दूरस्थमिन्देशीयानां समीपं प्रेषयिष्ये | 22 तदा लोका
 अेतावत्पर्यन्तां तदीयां कथां श्रुत्वा प्रोच्यैरकथयन्, अंनं (भूमाएऽलाद् दूरीकुरुत, अेतादृशजनस्य ज्वनं नोयितम् | 23 एत्युच्यैः
 कथयित्वा वसनानि परित्यज्य गगणं प्रति धूलिरक्षिपन् 24 ततः सदस्रसेनापतिः पौलं दुर्गाभ्यन्तरं नेतुं समादिशत् | अेतस्य
 प्रतिकूलाः सन्तो लोकाः किन्निमित्तम् अेतावदुच्यैःस्वरम् अकुर्वन्, अेतद् वेत्तुं तं कशया प्रहृत्य तस्य परीक्षां कर्तुमादिशत् | 25
 पदातयश्चार्म्मनिर्मितरज्जुभिस्तस्य बन्धनं कर्तुमुद्यतास्तास्तदानीं पौलः सम्भुपस्थितं शतसेनापतिम् उकतवान् एडाज्ञायाम्
 अप्राप्तायां किं रोमिलोकं प्रदरुन्तु युष्माकम् अधिकारोस्ति? 26 अेनां कथां श्रुत्वा स सदस्रसेनापतेः सन्निधिं गत्वा तां वात्तामिवदत्
 स रोमिलोक अेतस्मात् सावधानः सन् कर्म कुरु | 27 तस्मात् सदस्रसेनापति र्गत्वा तमप्राक्षीत् त्वं किं रोमिलोकः? एति मां
 ब्रूहि | सोडकथयत् सत्यम् | 28 ततः सदस्रसेनापतिः कथितवान् बहुद्रविणं दत्त्वाहं तत् पौरसभ्यं प्राप्तवान्; किन्तु पौलः
 कथितवान् अहं जनुना तत् प्राप्तोऽस्मि | 29 एत्थं सति ये प्रदारेण तं परीक्षितुं समुद्यता आसन् ते तस्य समीपात् प्रातिष्ठन्त;

सदस्रसेनापतिस्तं रोमिलोकं विज्ञाय स्वयं यत् तस्य बन्धनम् अकार्षीत् तत्कारणाद् अभिभेत्। 30 थिडूदीयलोकाः पौलं कुतोऽपवदन्ते तस्य वृत्तान्तं ज्ञातुं वाञ्छन् सदस्रसेनापतिः परेऽहनि पौलं बन्धनात् भोग्यवित्वा प्रधानयाजकान् महासभायाः सर्वलोकान् समुपस्थातुम् आदिश्य तेषां सन्निधौ पौलम् अवरोह्य स्थापितवान्।

23 सभासद्लोकान् प्रति पौलोऽनन्यदृष्ट्या पश्यन् अकथयत्, हे भ्रातृगण! अद्य यावत् सरलेन सर्वान्तःकरणेनेश्वरस्य साक्षाद् आयरामि। 2 अनेन हानीयनामा महायाजकस्तं कपोले यपेटेनाहन्तुं समीपस्थलोकान् आदिष्टवान्। 3 तदा पौलस्तमवदत्, हे लडिष्परिष्कृत, एश्वरस्त्वां प्रहर्तुम् उद्यतोऽस्ति, यतो व्यवस्थानुसारेण विचारयितुम् उपविश्य व्यवस्थां लक्षित्वा मां प्रहर्तुम् आज्ञापयसि। 4 ततो निकटस्था लोका अकथयन्, त्वं किम् एश्वरस्य महायाजकं निन्दसि? 5 ततः पौलः प्रतिभाषितवान्, हे भ्रातृगण! महायाजक अेष एति न बुद्धं मया तदन्यस्य स्वलोकानाम् अधिपतिं प्रति दृष्ट्वाक्यं मा कथय, अेतादृशी विपिरस्ति। 6 अनन्तरं पौलस्तेषाम् अर्द्धं सिद्धूलोका अर्द्धं डिङ्गुलिका एति दृष्ट्वा प्रोच्यैः सभास्थलोकान् अवदत्, हे भ्रातृगण! अहं डिङ्गुलिमतावलम्बी डिङ्गुलिः सत्तान्त्र, मृतलोकानाम् उत्थाने प्रत्याशाकारणाद् अहमपवादितोऽस्मि। 7 एति कथायां कथितायां डिङ्गुलिसिद्धूलिकोः परस्परं भिन्नवाक्यत्वात् सभाया मध्ये द्वौ संघौ जातौ। 8 यतः सिद्धूलोका उत्थानं स्वर्गायदृता आत्मान् सव्येषाम् अेषां कमपि न मन्यन्ते, किन्तु डिङ्गुलिः सर्वम् अङ्गीकुर्वन्ति। 9 ततः परस्परम् अतिशयकोलाहले समुपस्थिते डिङ्गुलिनां पक्षीयाः सभास्था अध्यापकाः प्रतिपक्षा उत्तिष्ठन्तो ऽकथयन्, अेतस्य मानवस्य कमपि दोषं न पश्यामः; यदि कश्चिद् आत्मा वा कश्चिद् दूत अेनं प्रत्यादिशत् तर्हि वयम् एश्वरस्य प्रातिकूल्येन न योस्यामः। 10 तस्माद् अतीव भिन्नवाक्यत्वे सति ते पौलं भाएऽं भाएऽं करिष्यन्तीत्याशङ्क्या सदस्रसेनापतिः सेनागणं तत्स्थानं यातुं सभातो बलात् पौलं धृत्वा दुर्गं नेतञ्चाज्ञापयत्। 11 रात्रौ प्रभुस्तस्य समीपे तिष्ठन् कथितवान्, हे पौल निर्भयो भव यथा थिङ्गुलाभनगरे मथि साक्ष्यं दत्तवान् तथा रोमानगरेपि त्वया दातव्यम्। 12 दिने समुपस्थिते सति कियन्तो थिडूदीयलोका अेकमन्त्राणाः सन्तः पौलं न हत्वा भोजनपाने करिष्याम एति शपथेन स्वान् अबधन्। 13 यत्वारिशज्जनेभ्योऽधिका लोका एति पारां अकुर्वन्। 14 ते महायाजकानां प्राचीनलोकानान्त्र समीपं गत्वा कथयन्, वयं पौलं न हत्वा किमपि न लोक्ष्यामहे दृष्टेनानेन शपथेन बद्ध्वा अभवाम। 15 अतयेव साम्प्रतं सभासद्लोकैः सह वयं तस्मिन् कञ्चिद् विशेषविचारं करिष्यामस्तदर्थं भवान् श्वो ऽस्माकं समीपं तम् आनयत्विति सदस्रसेनापतये निवेदं कुरुत तेन युष्माकं समीपं उपस्थितेः पूर्वं वयं तं हन्तु सञ्जिष्याम। 16 तदा पौलस्य भागिनेयस्तेषामिति मन्त्राणां विज्ञाय दुर्गं गत्वा तां वार्तां पौलम् उक्तवान्। 17 तस्मात् पौल अेकं शतसेनापतिम् आडूय वाक्यमिदम् भाषितवान् सदस्रसेनापतेः समीपेऽस्य युवमनुष्यस्य किञ्चिन्निवेदनम् आस्ते, तस्मात् तत्सविधम् अेनं नय। 18 ततः स तमादाय सदस्रसेनापतेः समीपम् उपस्थाय कथितवान्, भवतः समीपेऽस्य किमपि निवेदनमास्ते तस्मात् भन्तिः पौलो मामाडूय भवतः समीपम् अेनम् आनेतुं प्रार्थितवान्। 19 तदा सदस्रसेनापतिस्तस्य हस्तं धृत्वा निर्जनस्थानं नीत्वा पृष्ठवान् तव किं निवेदनं? तत् कथय। 20 ततः सोकथयत्, थिडूदीयलोकाः पौले कमपि विशेषविचारं एलं कृत्वा तं सभां नेतुं भवतः समीपे निवेदयितुं अमन्त्रयन्। 21 किन्तु भवता तन्न स्वीकर्तव्यं यतस्तेषां मध्येवर्तिनश्चारिशज्जनेभ्यो ऽधिकलोका अेकमन्त्राणा लूत्वा पौलं न हत्वा भोजनं पानञ्च न करिष्याम एति शपथेन बद्धाः सन्तो घातका एव सञ्जिता एदानि केवलं भवतो ऽनुमतिम् अपेक्षन्ते। 22 यामिमां कथां त्वं निवेदितवान् तां कस्मैचिदपि मा कथयेत्युक्त्वा सदस्रसेनापतिस्तं युवानं विसृष्टवान्। 23 अनन्तरं सदस्रसेनापति द्वौ शतसेनापती आडूयेतम् आदिशत्, युवां रात्रौ प्रहरेकावशिष्टायां सत्यां कैसरियानगरं यातुं पदातिसैन्यानां द्वे शते घोटकारोडिसैन्यानां सप्ततिं शक्तिधारिसैन्यानां द्वे शते य ज्ञान् सञ्जितान् कुरुतं। 24 पौलम् आरोडयितुं डीलिक्षाधिपतेः समीपं निर्व्यधं नेतुञ्च वाहनानि समुपस्थापयतं। 25 अपरं स पत्रं लिभित्वा दत्तवान् तल्लिभितमेतत्, 26 महाभङ्गिभृशुकुतडीलिक्षाधिपतये कलौटियलुषियस्य नमस्कारः। 27 थिडूदीयलोकाः पूर्वं अेनं मानवं धृत्वा स्वदस्ते हन्तुम् उद्यता अेतस्मिन्नन्तरे ससैन्योऽं तत्रोपस्थाय अेष ज्ञो रोमीय एति विज्ञाय तं रक्षितवान्। 28 किन्निमित्तं ते तमपवदन्ते तज्ज्ञातुं तेषा सभां तमानायितवान्। 29 ततस्तेषां व्यवस्थाया विरुद्धया कयायन कथया सोऽपवादितोऽभवत्, किन्तु स शूङ्गभलबन्धनाहो वा प्राणनाशाहो भवतीदृशः कोथपरधो मयास्य न दृष्टः। 30 तथापि मनुष्यस्यास्य वधार्थं थिडूदीया घातकाएव सञ्जिता अेतां वार्तां श्रुत्वा तत्क्षणात् तव समीपमेनं प्रेषितवान् अस्यापवादकांश्च तव समीपं गत्वापवदितुम् आज्ञापयम्। भवतः कुशलं भूयात्। 31 सैन्यगण आज्ञानुसारेण पौलं गृहीत्वा तस्यां रज्ज्याम् आन्तिपात्रिनगरम् आनयत्। 32 परेऽहनि तेन सह यातुं घोटकारोडिसैन्यगणं स्थापयित्वा परावृत्त्य दुर्गं

गतवान् | 33 ततः परे घोटकारोडिसैन्यगणः कैसरियानगरम् उपस्थाय तत्पत्रम् अधिपतेः करे समर्थं तस्य समीपे पौलम् उपस्थापितवान् | 34 तदाधिपतिस्तत्पत्रं पठित्वा पृष्ठवान् ओष किम्रदेशीयो जनः? स किलिकियाप्रदेशीय अंडो जन इति ज्ञात्वा कथितवान्, 35 तवापवादकगण आगते तव कथां श्रोष्यामि | हेरोद्राजगृहे तं स्थापयितुम् आदिष्टवान् |

24 पत्रभ्यो दिनेभ्यः परं डनानीयनामा मडायाजकोऽधिपतेः समक्षं पौलस्य प्रातिकूल्येन निवेदयितुं तर्तुल्लनानामानं कञ्चन वक्तारं प्राचीनजनांश्च सङ्गिनः कृत्वा कैसरियानगरम् आगच्छत् | 2 ततः पौले समानीते सति तर्तुल्लस्तस्यापवादकथां कथयितुम् आरभत डे मडामडिमडीलिक्ष भवतो वयम् अतिनिर्व्विघ्नं कालं यापयामो भवतः परिणामदर्शितया अतद्देशीयानां भडूनं मङ्गलानि घटितानि, 3 इति डेतो वयंमतिकृतज्ञाः सन्तः सर्वत्र सर्वदा भवतो गुणान् गायमः | 4 किन्तु भडुभिः कथाभि र्भवन्तं येन न विरञ्जयामि तस्माद् विनये भवान् अनुकम्प्य मडल्यकथां शृणोतु | 5 ओष मडामारीस्वडूपो नासरतीयमतग्राहिसंघातस्य मुष्यो भूत्वा सर्वदेशेषु सर्वेषां यिडूदीयानां राजद्रोहायरणप्रवृत्तिं जनयतीत्यस्माभि र्निश्चितं | 6 स मन्दिरेमपि अशुषि कर्तुं येष्टितवान्; इति कारणाद् वयम् अंनं धृत्वा स्वव्यवस्थानुसारेण विचारयितुं प्रावर्त्तामिडि; 7 किन्तु लुषियः सडस्सेनापतिरागत्य बलाद् अस्माकं करेभ्य अंनं गृहीत्वा 8 अतस्यापवादकान् भवतः समीपम् आगन्तुम् आज्ञापयत् | वयं यस्मिन् तमपवादामो भवता पडपवादकथायां विचारितायां सत्यां सर्वं वृत्तान्तं वेदितुं शक्यते | 9 ततो यिडूदीया अपि स्वीकृत्य कथितवन्त ओषा कथा प्रमाणम् | 10 अधिपतौ कथां कथयितुं पौलं प्रतीकृतं कृतवति स कथितवान् भवान् भडूनं वत्सरान् यावद् अतद्देशस्य शासनं करोतीति विज्ञाय प्रत्युत्तरं दातुम् अक्षोभोऽभवत् | 11 अध केवलं द्वादश दिनानि यातानि, अडम् आराधनां कर्तुं यिडूशालमनगरं गतवान् ओषा कथा भवता ज्ञातुं शक्यते; 12 किन्तुवमे मां मध्येमन्दिरे केनापि सड वितर्डां कुर्वन्तं कुत्रापि भजनभवने नगरे वा लोडान् कुप्रवृत्तिं जनयन्तुं न दृष्टवन्तः | 13 एडानीं यस्मिन् यस्मिन् माम् अपवदन्ते तस्य किमपि प्रमाणं दातुं न शक्नुवन्ति | 14 किन्तु भविष्यद्वाक्यग्रन्थे व्यवस्थाग्रन्थे य या या कथा लिपितास्ते तासु सर्व्यासु दिश्वस्य यन्मतम् एमे विधर्म्मं जानन्ति तन्मतानुसारेणान् निजपितृपुरुषाणाम् ईश्वरम् आराधयामीत्यडं भवतः समक्षम् अङ्गीकरोमि | 15 धार्म्मिकाणाम् अधार्म्मिकाणान् प्रमीतलोकानामेवोत्थानं भविष्यतीति कथामिमे स्वीकुर्वन्ति तथाडमपि तस्मिन् ईश्वरे प्रत्याशां करोमि; 16 ईश्वरस्य मानवानान् समीपे यथा निर्दोषो भवामि तदर्थं सततं यत्नवान् अस्मि | 17 भडुषु वत्सरेषु गतेषु स्वदेशीयलोकानां निमित्तं दानीयद्रव्याणि नैवेधानि य समादाय पुनरागमनं कृतवान् | 18 ततोडं शुषि र्भूत्वा लोकानां समागमं कलडं वा न कारितवान् तथाय्याशियादेशीयाः क्रियन्तो यिडूदीयलोका मध्येमन्दिरे मां धृतवन्तः | 19 भमोपरि यडि कायिडपवादकथास्ति तर्हि भवतः समीपम् उपस्थाय तेषामेव साक्ष्यदानम् उचितम् | 20 नोयेत् पूर्व्वे मडासत्मास्थानां लोकानां सन्निधौ भम दण्डायमानत्वसमये, अडमध भूतानामुत्थाने युष्माभि र्विचारितोस्मि, 21 तेषां मध्ये तिष्ठन्तं यामिमां कथामुच्यैः स्वरेण कथितवान् तदन्यो भम कोपि दोषोऽलभ्यत न वेति वरम् अते समुपस्थितलोका वदन्तु | 22 तदा डीलिक्ष अतो कथां श्रुत्वा तन्मतस्य विशेषवृत्तान्तं विज्ञातुं विचारं स्थगितं कृत्वा कथितवान् लुषिये सडस्सेनापतौ समायाते सति युष्माकं विचारम् अडं निष्पादयिष्यामि | 23 अनन्तरं भन्धनं विना पौलं रक्षितुं तस्य सेवनाय साक्षात्करणाय वा तदीयात्मीयबन्धुजनान् न वारयितुञ्च शमसेनापतिम् आदिष्टवान् | 24 अल्पदिनात् परं डीलिक्षोऽधिपति र्दुषिल्लानान्ना यिडूदीयया स्वभाय्यया सडागत्य पौलमाडूय तस्य मुष्मात् श्रीष्टधर्म्मस्य वृत्तान्तम् अश्रीषीत् | 25 पौलेन न्यायस्य परिमितभोगस्य यरमविचारस्य य कथायां कथितायां सत्यां डीलिक्षः कम्पमानः सन् व्याडरद् एडानीं याडि, अडम् अवकाशं प्राय त्वाम् आडूस्यामि | 26 मुक्तिप्रप्त्यर्थं पौलेन मह्यं मुद्रादास्यन्ते इति पत्याशां कृत्वा स पुनः पुनस्तमाडूय तेन साकं कथोपकथनं कृतवान् | 27 किन्तु वत्सरद्वयात् परं पडिंयडूय डीलिक्षस्य पडं प्राप्ते सति डीलिक्षो यिडूदीयान् सन्तुष्टान् यिकीर्षन् पौलं भद्वं संस्थाप्य गतवान् |

25 अनन्तरं डीष्टो निजराज्यम् आगत्य दिनत्रयात् परं कैसरियातो यिडूशालमनगरम् आगमत् | 2 तदा मडायाजको यिडूदीयानां प्रधानलोकाश्च तस्य समक्षं पौलम् अपावदन्त | 3 भवान् तं यिडूशालमम् आनेतुम् आज्ञापयत्विति विनीय ते तस्माद् अनुग्रहं वाञ्छितवन्तः | 4 यतः पश्चिम्ये गोपनेन पौलं डन्तुं तै र्धातका नियुक्ताः | डीष्ट उत्तरं दत्तवान् पौलः कैसरियायां स्थास्यति पुनरल्पदिनात् परम् अडं तत्र यास्यामि | 5 ततस्तस्य मानुषस्य यडि कश्चिद् अपराधस्तिष्ठति तर्हि युष्माकं ये शक्नुवन्ति ते भया सड तत्र गत्वा तमपवदन्तु स अतो कथां कथितवान् | 6 दशदिवसेभ्योऽडिडिं विलम्ब्य

झीष्टस्तस्मात् कैसरियानगरं गत्वा परस्मिन् द्विवसे विचारान्न उपदिश्य पौलम् आनेतुम् आज्ञापयत् | 7 पौले समुपस्थिते सति थिडूशालमनगराद् आगता थिडूदीयलोकास्तं यत्तुर्दिशि संवेष्ट्य तस्य विरुद्धं बडून् मडाडोषान् उत्थापितवन्तः किन्तु तेषां किमपि प्रमाणं दातुं न शक्नुवन्तः | 8 ततः पौलः स्वस्मिन् उत्तरमिदम् उदितवान्, थिडूदीयानां व्यवस्थाया मन्दिस्स्य कैसरस्य वा प्रतिकूलं किमपि कर्म नाहं कृतवान् | 9 किन्तु झीष्टो थिडूदीयान् सन्तुष्टान् कर्तुम् अभिलषन् पौलम् अभाषत त्वं किं थिडूशालमं गत्वास्मिन् अभियोगे मम साक्षाद् विचारितो भविष्यसि? 10 ततः पौल उत्तरं प्रोक्तवान्, यत्र मम विचारो भवितुं योग्यः कैसरस्य तत्र विचारान्न अत्र समुपस्थितोस्मि; अहं थिडूदीयानां कामपि हानिं नाकार्षम् इति भवान् यथार्थतो विजानाति | 11 कञ्चिदपराधं किञ्चन वधाहं कर्म वा यदहम् अकस्मिन् तर्हि प्राणान्ननदण्डमपि भोक्तुम् उद्यतोऽभविष्यं, किन्तु ते मम सम्पत्तयः कुर्वन्ति स यदि कल्पितमात्रो भवति तर्हि तेषां करेषु मां समर्पयितुं कस्याप्यधिकारो नास्ति, कैसरस्य निकटे मम विचारो भवतु | 12 तदा झीष्टो मन्त्रिभिः सार्द्धं संमन्त्र्य पौलाय कथितवान्, कैसरस्य निकटे किं तव विचारो भविष्यति? कैसरस्य समीपं गमिष्यसि | 13 कियद्दिनेभ्यः परम् आग्निष्पराज् बाएर्सीकी य झीष्टं साक्षात् कर्तुं कैसरियानगरम् आगतवन्तौ | 14 तदा तौ बडुद्दिनानि तत्र स्थितौ ततः झीष्टस्तं राजानं पौलस्य कथां विज्ञाय कथयितुम् आरभत पौलनामानम् अहं बन्दि झीलिक्षो बद्धं संस्थाप्य गतवान् | 15 थिडूशालमि मम स्थितिकाले मडायाजको थिडूदीयानां प्राचीनलोकाश्च तम् अपोध तम्प्रति दण्डाज्ञां प्रार्थयन्त | 16 ततोऽहम् एत्युत्तरम् अवदं यावद् अपोदितो जनः स्वापवाडकान् साक्षात् कृत्वा स्वस्मिन् योडपराध आरोपितस्तस्य प्रत्युत्तरं दातुं सुयोगं न प्राप्नोति, तावत्कालं कस्यापि मानुषस्य प्राणनाशाज्ञापनं रोमिलोकानां रीतिर्नास्ति | 17 ततस्तेष्वत्रागतेषु परस्मिन् द्विवसेऽहम् अविलम्बं विचारान्न उपदिश्य तं मानुषम् आनेतुम् आज्ञापयम् | 18 तदनन्तरं तस्यापवाडका उपस्थाय यादृशम् अहं चिन्तितवान् तादृशं कञ्चन मडापवाहं नोत्थाप्य 19 स्वेषां मते तथा पौलो यं सञ्चयं वदति तस्मिन् यीशुनामनि मृतजने य तस्य विरुद्धं कथितवन्तः | 20 ततोऽहं तादृग्विचारे संशयानः सन् कथितवान् त्वं थिडूशालमं गत्वा किं तत्र विचारितो भवितुम् इच्छसि? 21 तदा पौलो मडाराजस्य निकटे विचारितो भवितुं प्रार्थयत, तस्माद् यावत्कालं तं कैसरस्य समीपं प्रेषयितुं न शक्नोमि तावत्कालं तमत्र स्थापयितुम् आदिष्टवान् | 22 तत आग्निष्पः झीष्टम् उदितवान्, अहमपि तस्य मानुषस्य कथां श्रोतुम् अभिलषामि | तदा झीष्टो व्याडस्तं श्वस्तदीयां कथां त्वं श्रोष्यसि | 23 परस्मिन् द्विवसे आग्निष्पो बाएर्सीकी य मडासमागमं कृत्वा प्रधानवादिनीपतिभिर्नगरस्थप्रधानलोकेश्च सह मिलित्वा राजगृहमागत्य समुपस्थितौ तदा झीष्टस्याज्ञया पौल आनीतोऽभवत् | 24 तदा झीष्टः कथितवान् हे राजन् आग्निष्प हे उपस्थिताः सर्वे लोका थिडूशालमनगरे थिडूदीयलोकसमूहो यस्मिन् मानुषे मम समीपे निवेदनं कृत्वा प्रोच्यैः कथामिमां कथितवान् पुनरल्पकालमपि तस्य ज्वनं नोद्यितं तमेतं मानुषं पश्यत | 25 किन्वेष जनः प्राणनाशहं किमपि कर्म न कृतवान् एत्यजानां तथापि स मडाराजस्य सन्निधौ विचारितो भवितुं प्रार्थयत तस्मात् तस्य समीपं तं प्रेषयितुं मतिमकरवम् | 26 किन्तु श्रीयुक्तस्य समीपम् अतस्मिन् किं लेभनीयम् एत्यस्य कस्यचिन् निर्णयस्य न ज्ञातत्वाद् अतस्य विचारे सति यथाहं लेभितुं किञ्चन निश्चितं प्राप्नोमि तदर्थं युष्माकं समक्षं विशेषतो हे आग्निष्पराज् भवतः समक्षम् अतम् आनये | 27 यतो बन्दिप्रेषणसमये तस्याभियोगस्य किञ्चिदलेभनम् अहम् अयुक्तं जानामि |

26 तत आग्निष्पः पौलम् अवादीत्, निजां कथां कथयितुं तुभ्यम् अनुमतिर्दीयते | तस्मात् पौलः करं प्रसार्य स्वस्मिन् उत्तरम् अवादीत् | 2 हे आग्निष्पराज् यत्कारणाद् अहं थिडूदीयैरपवादितोऽभवं तस्य वृत्तान्तम् अद्य भवतः साक्षान् निवेदयितुमनुमतोऽहम् एहं स्वीयं परमं भाग्यं मन्ये; 3 यतो थिडूदीयलोकानां मध्ये या या रीतिः सूक्ष्मविचाराश्च सन्ति तेषु भवान् विज्ञातमः; अतः प्रार्थये धैर्यमवलम्ब्य मम निवेदनं शृणोतु | 4 अहं थिडूशालमनगरे स्वदेशीयलोकानां मध्ये तिष्ठन् आ यौवनकालाद् यद्रूपम् आचरितवान् तद् थिडूदीयलोकाः सर्वे विदन्ति | 5 अस्माकं सर्वेभ्यः शुद्धतमं यत् किञ्चिदीयमतं तदवलम्बी भूत्वाहं कालं यापितवान् ये जना आ बाल्यकालान् मां जानन्ति ते अतोऽहं साक्ष्यं यदि ददाति तर्हि दातुं शक्नुवन्ति | 6 किन्तु हे आग्निष्पराज् एश्वरोऽस्माकं पूर्वपुरुषाणां निकटे यद् अङ्गीकृतवान् तस्य प्रत्याशाहेतोरहम् एदानीं विचारस्थाने दण्डायमानोस्मि | 7 तस्याङ्गीकारस्य इत्थं प्राप्नुम् अस्माकं द्वादशवंशाद् दिवानिशं मडायत्नाद् एश्वरसेवनं कृत्वा यां प्रत्याशां कुर्वन्ति तस्याः प्रत्याशाया हेतोरहं थिडूदीयैरपवादितोऽभवम् | 8 एश्वरो मृतान् उत्थापयिष्यतीति वाक्यं युष्माकं निकटेऽसम्भवं कुतो भवेत्? 9 नासरतीयथीशो नाम्नो विरुद्धं नानाप्रकारप्रतिकूलाचरणम् उचितम् एत्यहं मनसि यथार्थं विज्ञाय 10 थिडूशालमनगरे तदकरवं इत्यतः प्रधानयाजकस्य निकटात् क्षमतां प्राप्य बडून् पवित्रलोकान् कारायां बद्धवान्

विशेषतस्तेषां ढननसमये तेषां विरुद्धां निजां सम्मतिं प्रकाशितवान् । 11 वारं वारं लज्जनभवनेषु तेभ्यो दण्डं प्रदत्तवान् भवलात् तं धर्म्मं निन्दयित्वाञ्च पुनश्च तान् प्रति मडाक्रोधाद् उन्मत्तः सन् विदेशीयनगराणि यावत् तान् ताडितवान् । 12 एत्थं प्रधानयाजकस्य समीपात् शक्तिम् आझापत्रञ्च लब्ध्वा दम्भेषकनगरं गतवान् । 13 तदाहं हे राजन् मार्गमध्ये मध्याह्नकाले मम मदीयसङ्गिनां लोकानाञ्च यत्सृषु दिक्षु गगणात् प्रकाशमानां भास्करतोपि तेजस्वतीं दीप्तिं दृष्टवान् । 14 तस्माद् अस्मासु सर्वेषु भूमौ पतितेषु सत्सु हे शौल हे शौल कुतो मां ताडयसि? कण्टकानां मुष्णे पादाढनं तव दुःसाध्यम् एवमिदमवाच यथा गदित अतादृश अकः शब्दो मया श्रुतः । 15 तदाहं पृष्टवान् हे प्रभो को भवान्? ततः स कथितवान् यं यीशुं त्वं ताडयसि सोहं, 16 किन्तु समुत्तिष्ठ त्वं यद् दृष्टवान् एतः पुनश्च यद्यत् त्वां दर्शयिष्यामि तेषां सर्वेषां काङ्क्षाणां त्वां साक्षिणां मम सेवकञ्च कर्तुम् दर्शनम् अदाम् । 17 विशेषतो यिद्धूदीयलोकैर्भ्यो भिन्नजातीयेभ्यश्च त्वां मनोनीतं कृत्वा तेषां यथा पापमोयनं भवति 18 यथा ते मयि विश्वस्य पवित्रीकृतानां मध्ये भागं प्राप्नुवन्ति तदभिप्रायेण तेषां ज्ञानयक्षुषि प्रसन्नानि कर्तुं तथा-न्धकाराद् दीप्तिं प्रति शैतानाधिकारास्य एश्वरं प्रति मतीः परावर्तयितुं तेषां समीपं त्वां प्रेष्यामि । 19 हे आग्निप्यराज अतादृशं स्वर्गीयप्रत्यादेशं अत्राद्याम् अकृत्वाहं 20 प्रथमतो दम्भेषकनगरे ततो यिडुशालमि सर्वस्मिन् यिद्धूदीयदेशे अन्येषु देशेषु यं येन लोका मतिं परावर्त्य एश्वरं प्रति परावर्तयन्ते, मनःपरावर्तनयोग्यानि कर्माणि यं कुर्वन्ति तादृशम् उपदेशं प्रचारितवान् । 21 अतदारण्येण यिद्धूदीया मध्येमन्दिरं मां धृत्वा ढनुम् उधताः । 22 तथापि श्रीशुं दुःखं भुक्त्वा सर्वेषां पूर्वं श्मशानाद् उत्थाय निजदेशीयानां भिन्ददेशीयानाञ्च समीपे दीप्तिं प्रकाशयिष्यति 23 भविष्यद्वादिगाणो मूसाश्च भाविकाथ्यस्य यदित्दं प्रमाणम् अददुरेतेद् विनान्यां कथां न कथयित्वा एश्वराद् अनुग्रहं लब्ध्वा महतां क्षुद्राराञ्च सर्वेषां समीपे प्रमाणं दत्त्वाथ यावत् तिष्ठामि । 24 तस्यमां कथां निशाम्य डीष्ट उच्यैः स्वरेण कथितवान् हे पौल त्वम् उन्मत्तोसि बहुविधाभ्यासेन त्वं ढतज्ञानो जातः । 25 स उक्तवान् हे मडाभडिम डीष्ट नाढम् उन्मत्तः किन्तु सत्यं विवेचनीयञ्च वाक्यं प्रस्तौमि । 26 यस्य साक्षाद् अक्षोभः सन् कथां कथयामि स राजा तद्दत्तान्तं जानाति तस्य समीपे किमपि गुप्तं नेति मया निश्चितं बुध्यते यतस्तद् विजने न कृतं । 27 हे आग्निप्यराज भवान् किं भविष्यद्वादिगाणोक्तानि वाक्यानि प्रत्येति? भवान् प्रत्येति तदहं जानामि । 28 तत आग्निप्यः पौलम् अभिहितवान् त्वं प्रवृत्तिं जनयित्वा प्रायेण मामपि श्रीशुं करोषि । 29 ततः सोऽवादीत् भवान् ये ये लोकाश्च मम कथाम् अध शृण्वन्ति प्रायेण एति नडि किन्वेतत् शृङ्गभलबन्धनं विना सर्वथा ते सर्वे मादृशा भवन्तिवतीश्वस्य समीपे प्रार्थयेऽढम् । 30 अतस्यां कथायां कथितायां स राजा सोऽधिपति वर्णीकी सभास्था लोकाश्च तस्माद् उत्थाय 31 गोपने परस्परं विविश्य कथितवन्त अेष जनो बन्धनार्हं प्राणढननार्हं वा किमपि कर्म्म नाकरोत् । 32 तत आग्निप्यः डीष्टम् अवदत्, यधेष मानुषः डेसरस्य निकटे विचारितो भवितुं न प्रार्थयिष्यत् तर्हि मुक्तो भवितुम् अशक्यत् ।

27 जलपथेनास्माकम् एतोवियादेशं प्रति यात्रायां निश्चितायां सत्यां ते यूवियानाम्भो मडाराजस्य संघातान्तर्गतस्य सेनापतेः समीपे पौलं तदन्त्यान् डतिनयजनांश्च समार्पयन् । 2 वयम् आद्रामुनीतं पोतमेकम् आरुह्य आशियादेशस्य तटसमीपेन यातुं मतिं कृत्वा लङ्गरम् उत्थाप्य पोतम् अमोचयामः; माडिदनियादेशस्थथिषलनीडीनिवास्यारिस्तार्भनामा कश्चिद् जनोऽस्माभिः सार्द्धम् आसीत् । 3 परस्मिन् दिवसे ऽस्माभिः सीढोन्नगरे पोते लागिते तत्र यूवियः सेनापतिः पौलं प्रति सौजन्यं प्रदध्यं सान्त्वनार्थं बन्धुबान्धवान् उपयातुम् अनुजङ्गौ । 4 तस्मात् पोते मोचिते सति सम्भुभवयोः सम्भवद् वयं कुप्रोपद्वीपस्य तीरसमीपेन गतवन्तः । 5 किलिकियायाः पाम्फूलियायाश्च समुद्रस्य पारं गत्वा लूकियादेशान्तर्गतं मुरानगरम् उपातिष्ठाम । 6 तत्स्थानाद् एतावियादेशं गच्छति यः सिक्न्दरियानगरस्य पोतस्तं तत्र प्राप्य शतसेनापतिस्तं पोतम् अस्मान् आरोढयत् । 7 ततः परं बहुनि दिनानि शनैः शनैः गत्वा कनीदपार्श्वोपस्थितः पूर्वं प्रतिदूलेन पवनेन वयं सलमोन्थाः सम्भुभम् उपस्थाय क्रीत्युपद्वीपस्य तीरसमीपेन गतवन्तः । 8 कष्टेन तमुत्तीर्य लासेयानगरस्याधः सुन्दरनामकं भातम् उपातिष्ठाम । 9 एत्थं बहुतिथः कालो यापित उपवासदिनान्नातीतं, तत्कारणात् नौवर्त्मनि लयङ्कुरे सति पौलो विनयेन कथितवान्, 10 हे मडेच्छा अहं निश्चयं जानामि यात्रायामस्याम् अस्माकं क्लेशा बहुनामपययाश्च भविष्यन्ति, ते केवलं पोतसामग्र्योरिति नडि, किन्त्वस्माकं प्राणानामपि । 11 तदा शतसेनापतिः पौलोक्तवाक्यतोपि कर्णधारस्य पोतवशिञ्जश्च वाक्यं बहुमुस्तं । 12 तत् भातं शीतकाले वासाडस्थानं न तस्माद् अवाचीप्रतीयोर्दिशोः डीत्याः डैनीकियभातं यातुं यदिति शङ्कवन्तस्तर्हि तत्र शीतकालं यापयितुं प्रायेण सर्वे मन्त्रयामासुः । 13 ततः परं दक्षिणवायु मन्डं वडतीति विलोक्य निजाभिप्रायस्य सिद्धेः सुयोगो भवतीति बुद्ध्वा पोतं मोययित्वा क्रीत्युपद्वीपस्य तीरसमीपेन यदितवन्तः । 14 किन्त्वल्पक्षणात् परमेव उरडवुढोन्नामा

प्रतिद्वलः प्रयाण्डो वायु र्वन्धु पोतेऽलगीत् 15 तस्याभिमुभं गन्तुम् पोतस्याशक्तत्वाद् वयं वायुना स्वयं नीताः | 16 अनन्तरं कवीदीनाम् उपद्वीपस्य दूलसमीपेन पोतं गमयित्वा बहुना कष्टेन क्षुद्रनावम् अरक्षाम | 17 ते तामारुह्य रञ्ज्या पोतस्याधोभागम् अबध्नन् तदनन्तरं येत् पोतो सैकते लगतीति भयाद् वातवसनान्यमोययन् ततः पोतो वायुना यालितः | 18 किन्तु क्रमशो वायोः प्रबलत्वात् पोतो दोलायमानोऽभवत् परस्मिन् दिवसे पोतस्थानि कतिपयानि द्रव्याणि तोये निक्षिप्तानि | 19 तृतीयदिवसे वयं स्वदस्तेः पोतसञ्जनद्रव्याणि निक्षिप्तवन्तः | 20 ततो बहुदिनानि यावत् सूर्यनक्षत्रादीनि समाच्छन्ानि ततो ऽतीव वात्यागमाद् अस्माकं प्राणरक्षायः कापि प्रत्याशा नातिष्ठत् | 21 बहुदिनेषु लोकेरनादारेण यापितेषु सर्वेषां साक्षत् पौलस्तिष्ठन् अकथयत्, हे महेच्छाः क्रीत्युपद्वीपात् पोतं न मोययितुम् अहं पूर्वं यद् अवदं तद्ग्राहणं युष्माकम् उचितम् आसीत् तथा कृते युष्माकम् अेषा विपद् अेषोऽपययश्च नाघटिष्येताम् | 22 किन्तु साम्प्रतं युष्मान् विनीय ब्रवीम्यहं, यूयं न क्षुभ्यत युष्माकम् अेकर्यापि प्राणिनो हानिर्न भविष्यति, डेवलस्य पोतस्य हानिर्भविष्यति | 23 यतो यस्त्वेवस्य लोकोऽहं यत्राहं परियरामि तदीय अेको दूतो ह्यो रात्रौ ममान्तिके तिष्ठन् कथितवान्, 24 हे पौल मा भैषीः कैसरस्य सम्भुभे त्वयोपरस्थातव्यं; तवैतान् सङ्गिनो लोकान् ईश्वरस्तुभ्यं दत्तवान् | 25 अतएव हे महेच्छा यूयं स्थिरमनसो भवत मह्यं या कथाकथि सावश्यं घटिष्यते ममैतादृशी विश्वास ईश्वरे विधत्ते, 26 किन्तु कस्यचिद् उपद्वीपस्योपरि पतितव्यम् अस्माभिः | 27 ततः परम् आद्रियासमुद्रे पोतस्तथैव दोलायमानः सन् ईतस्ततो गच्छन् यत्तुईशदिवसस्य रात्रे द्वितीयप्रदरसमये कस्यचित् स्थलस्य समीपमुपतिष्ठतीति पोतीयलोका अन्यमन्यन्त | 28 ततस्ते जलं परिमाय तत्र विंशति व्यामा जलानीति ज्ञातवन्तः | किञ्चिद्दूरं गत्वा पुनरपि जलं परिमितवन्तः | तत्र पञ्चदश व्यामा जलानि दृष्ट्वा 29 येत् पाषाणे लगतीति भयात् पोतस्य पश्चाद्भागतश्चतुरो लङ्गान् निक्षिप्य दिवाकरम् अपेक्ष्य सर्वे स्थितवन्तः | 30 किन्तु पोतीयलोकाः पोताग्रभागे लङ्गरनिक्षेपं हलं कृत्वा जलधौ क्षुद्रनावम् अवरोह्य पलायितुम् अयेष्टन्त | 31 ततः पौलः सेनापतये सैन्यागाराय य कथितवान्, अेते यद्दि पोतमध्ये न तिष्ठन्ति तर्हि युष्माकं रक्षाणं न शक्यं | 32 तदा सेनागारो रञ्जन् छित्वा नावं जले पतितुम् अदधात् | 33 प्रभातसमये पौलः सर्वान् जनान् भोजनार्थं प्रार्थ्य व्याडरत्, अहं यत्तुईशदिनानि यावद् यूयम् अपेक्षमाना अनादाराः कालम् अयापयत किमपि नाभुञ्जं | 34 अतो विनयेऽहं भक्ष्यं भुञ्जतां ततो युष्माकं भङ्गलं भविष्यति, युष्माकं कस्यचिज्जनस्य शिरसः केशैकोपि न नक्षयति | 35 एति व्याहृत्य पौलं पूषं गृहीत्वेश्वरं धन्यं भाषमाणस्तं भक्त्या भोक्तुम् आरब्धवान् | 36 अनन्तरं सर्वे य सुस्थिराः सन्तः आधानि पर्यगृह्णन् | 37 अस्माकं पोते षट्सप्तत्यधिकशतद्वयलोका आसन् | 38 सर्वेषु लोकेषु यथेष्टं भुक्तवत्सु पोतस्थन् गोधूमान् जलधौ निक्षिप्य तैः पोतस्य भारो लघूकृतः | 39 दिने जतेऽपि स को देश एति तदा न पर्यथीयत; किन्तु तत्र समतटम् अेकं भातं दृष्ट्वा यद्दि शङ्गुमस्तर्हि वयं तस्याभ्यन्तरं पोतं गमयाम एति मतिं कृत्वा ते लङ्गरान् छित्वा जलधौ त्यक्तवन्तः | 40 तथा कर्णबन्धनं मोययित्वा प्रधानं वातवसनम् उत्तोल्य तीरसमीपं गतवन्तः | 41 किन्तु द्वयोः समुद्रयोः सङ्गमस्थाने सैकतोपरि पोते निक्षिप्ते उग्रभागे बाधिते पश्चाद्भागे प्रबलतरङ्गोऽलगत् तेन पोतो भग्नः | 42 तस्माद् बन्धयश्चेद् बाहुभिस्तरन्तः पलायन्ते एत्याशङ्क्या सेनागारास्तान् हन्तुम् अमन्त्रयतः | 43 किन्तु शतसेनापतिः पौलं रक्षितुं प्रयत्नं कृत्वा तान् तस्येष्टाया निवर्त्य एत्यादिष्टवान्, ये बाहुतराणं जानन्ति तेऽग्रे प्रोत्त्वम्य समुद्रे पतित्वा बाहुभिस्तीर्त्वा कूलं यान्तु | 44 अपरम् अवशिष्टा जनाः काष्ठं पोतीयं द्रव्यं वा येन यत् प्राप्यते तदवलम्ब्य यान्तु; एत्थं सर्वे भूमिं प्राप्य प्राणैर्जुविताः |

28 एत्थं सर्वेषु रक्षां प्राप्तेषु तत्रत्योपद्वीपस्य नाम मिलीतेति ते ज्ञातवन्तः | 2 असल्यलोका यथेष्टम् अनुकम्पां कृत्वा वर्तमानवृष्टेः शीताख्य वह्निं प्रञ्जवाल्यास्माकम् आतिथ्यम् अकुर्वन् | 3 किन्तु पौलं धन्धानि संगृह्य यदा तस्मिन् अग्नौ निरक्षिपत्, तदा वह्नेः प्रतापात् अेकः कृष्णसर्पो निर्गत्य तस्य हस्ते द्रष्टवान् | 4 तेऽसल्यलोकास्तस्य हस्ते सर्पम् अवलम्बमानं दृष्ट्वा परस्परम् उक्तवन्त अेष जन्तोऽवश्यं नरहा भविष्यति, यतो यद्यपि जलधे रक्षां प्रापतवान् तथापि प्रतिद्वलदायक अेनं जिवितुं न दधाति | 5 किन्तु स हस्तं विधुन्वन् तं सर्पम् अग्निमध्ये निक्षिप्य कामपि पीडां नापतवान् | 6 ततो विषज्जवालया अेतस्य शरीरं स्वीतं भविष्यति यद्वा हडाद्यं प्राणान् त्यक्षतीति निश्चित्य लोका बहुक्षारानि यावत् तद् द्रष्टुं स्थितवन्तः किन्तु तस्य कस्याश्चिद् विपदोऽघटनात् ते तद्विपरीतं विज्ञाय भाषितवन्त अेष कश्चिद् देवो भवेत् | 7 पुब्लियनामा जन अेकस्तस्योपद्वीपस्याधिपतिरासीत् तत्र तस्य भूम्यादि य स्थितं | स जनोऽस्मान् निजगृहं नीत्वा सौजन्यं प्रकाश्य दिनत्रयं यावद् अस्माकं आतिथ्यम् अकरोत् | 8 तदा तस्य पुब्लियस्य पिता ज्वरातिसारेण पीडयमानः सन्

शय्यायाम् आसीत्; ततः पौलस्तस्य समीपं गत्वा प्रार्थनां कृत्वा तस्य गात्रे हस्तं समर्थं तं स्वस्थं कृतवान् | 9 एत्थं भूते तद्दीपनिवासिन एतरेपि रोगिलोका आगत्य निरामया अभवन् | 10 तस्मात्तेऽस्माकम् अतीव सत्कारं कृतवन्तः, विशेषतः प्रस्थानसमये प्रयोजनीयानि नानद्रव्याणि दत्तवन्तः | 11 एत्थं तत्र त्रिषु मासेषु गतेषु यस्य शिहं दियस्फुरी तादृश अेकः सिक्न्दरीयनगरस्य पोतः शीतकालं यापयन् तस्मिन् उपद्वीपे ऽतिष्ठत् तमेव पोतं वयम् आरुह्य यात्राम् अकुर्म | 12 ततः प्रथमतः सुराङ्गसनगरम् उपस्थाय तत्र त्रीणि दिनानि स्थितवन्तः | 13 तस्माद् आवृत्य रीगियनगरम् उपस्थिताः द्विनैकस्मात् परं दक्षिणवयौ सानुकूल्ये सति परस्मिन् दिवसे पतियलीनगरम् उपातिष्ठाम | 14 ततोऽस्मासु तत्रत्यं ब्रातृगाणं प्राप्तेषु ते स्वैः सार्द्धम् अस्मान् सप्त दिनानि स्थापयितुम् अयतन्त, एत्थं वयं रोमानगरम् प्रत्यगच्छाम | 15 तस्मात् तत्रत्याः ब्रातरोऽस्माकम् आगमनवार्तां श्रुत्वा आप्थियङ्गं त्रिष्टवाण्यञ्च यावद् अत्रेसराः सन्तोस्मान् साक्षात् कर्तुम् आगमनः तेषां दर्शनात् पौल एश्वरं धन्यं वदन् आशवासम् आप्तवान् | 16 अस्मासु रोमानगरं गतेषु शतसेनापतिः सर्वान् बन्दीन् प्रधानसेनापतेः समीपे समार्पयत् किन्तु पौलाय स्वरक्षकपदातिना सह पृथग् वस्तुम् अनुमतिं दत्तवान् | 17 दिनत्रयात् परं पौलस्तदेशस्थान् प्रधानयिडूदिन आडूतवान् ततस्तेषु समुपस्थितेषु स कथितवान्, हे ब्रातृगाण निजलोकानां पूर्वपुरुषाणां वा रीते विपरीतं किञ्चन कर्माहं नाकरवं तथापि यिडूशालमनिवासिनो लोका मां बन्दिं कृत्वा रोमिलोकानां हस्तेषु समर्पितवन्तः | 18 रोमिलोका विचार्य मम प्राणलनार्हं किमपि कारणं न प्राप्य मां मोचयितुम् अर्च्छन्; 19 किन्तु यिडूदिलोकानाम् आपत्त्या मया कैसरराजस्य समीपे विचारस्य प्रार्थना कर्त्तव्या जाता नोयेत् निजदेशीयलोकान् प्रति मम कोप्यभियोगो नास्ति | 20 अेतत्कारणाद् अहं युष्मान् द्रष्टुं संलपितुञ्चाडूयम् एसायेत्वशीयानां प्रत्याशाहेतोऽहम् अतेन शुङ्भलेन बद्धोऽभवम् | 21 तदा ते तम् अवादिषुः, यिडूदीयदेशाद् वयं त्वामधि किमपि पत्रं न प्राप्ता ये ब्रातरः समायातास्तेषां कोपि तव कामपि वार्ता नावदत् अभद्रमपि नाकथयन् | 22 तव मतं किमिति वयं त्यक्तः श्रोतुमिच्छामः | यद् एहं नवीनं मतमुत्थितं तत् सर्वत्र सर्वेषां निकटे निन्दितं जातम् एति वयं जानीमः | 23 तेस्तदर्थम् अेकस्मिन् दिने निरूपिते तस्मिन् दिने बडव अेकत्र मिलित्वा पौलस्य वासगृहम् आगच्छन् तस्मात् पौल आ प्रातःकालात् सन्ध्याकालं यावन् मूसाव्यवस्थात्रन्थाद् भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेभ्यश्च यीशोः कथाम् उत्थाप्य एश्वरस्य राज्ये प्रमाणां दत्त्वा तेषां प्रवृत्तिं जनयितुं येष्टितवान् | 24 केचित्तु तस्य कथां प्रत्यायन् केचित्तु न प्रत्यायन्; 25 अेतत्कारणात् तेषां परस्परम् अनैक्यात् सर्वे यलितवन्तः; तथापि पौल अेतां कथामेकां कथितवान् पवित्र आत्मा विशयियस्य भविष्यद्भक्तुर्वदनाद् अस्माकं पितृपुरुषेभ्य अेतां कथां भद्रं कथयामास, यथा, 26 "उपगत्य जनानेतान् त्वं भाषस्व वयस्तिवदं | कर्णैः श्रोष्यथ यूयं हि किन्तु यूयं न भोत्स्यथ | नेत्रैर्द्रक्ष्यथ यूयञ्च ज्ञातुं यूयं न शक्यथ | 27 ते मानुषा यथा नेत्रैः परिपश्यन्ति नैव हि | कर्णैः यथा न शृण्वन्ति बुध्यन्ते न य मानसैः | व्यावर्त्तयत्सु चिन्तानि काले कुत्रापि तेषु वै | मत्तस्ते मनुजाः स्वस्था यथा नैव भवन्ति य | तथा तेषां मनुष्याणां सन्ति स्थूला हि बुद्ध्यः | अधिरीभूतकार्णाश्च जाताश्च मुद्गिता दृशाः | 28 अत एश्वराद् यत् परित्राणं तस्य वार्तां विन्देशीयानां समीपं प्रेषिता तअेव तां ग्रहीष्यन्तीति यूयं जानीत | 29 अेतादृश्यां कथायां कथितायां सत्यां यिडूदिनः परस्परं बहुविचारं कुर्वन्तो गतवन्तः | 30 एत्थं पौलः सम्पूर्णा वत्सरद्वयं यावद् भाटकीये वासगृहे वसन् ये लोकास्तस्य सन्निधिम् आगच्छन्ति तान् सर्वानेव परिगृह्णन्, 31 निर्विघ्नम् अतिशयनिःक्षोभम् एश्वरीयराजत्वस्य कथां प्रचारयन् प्रबो यीशौ भ्रीष्टे कथाः समुपादिशत् | एति | |

रोमिएः

1 एश्वरो निजपुत्रमधि यं सुसंवादे लविष्यद्वादिमि धर्मग्रन्थे प्रतिश्रुतवान् तं सुसंवादे प्रचारयितुं पृथक्कृत आदूतः प्रेरितश्च प्रभो यीशुः प्रीष्टस्य सेवको यः पौलः 2 स रोमानगरस्थान् एश्वरप्रियाण् आदूतांश्च पवित्रलोकान् प्रति पत्रं लिखति | 3 अस्माकं स प्रभु यीशुः प्रीष्टः शारीरिकसम्बन्धेन दायूदो वंशोद्भवः 4 पवित्रस्यात्मनः सम्बन्धेन येश्वरस्य प्रभाववान् पुत्र इति श्मशानात् तस्योत्थानेन प्रतिपन्नं | 5 अपरं येषां मध्ये यीशुना प्रीष्टेन यूयमप्यादूतास्ते अन्यदेशीयलोकस्तस्य नाम्नि विश्वस्य निदेशग्राहिलो यथा भवन्ति 6 तदभिप्रायेण वयं तस्माद् अनुग्रहं प्रेरितत्वपदत्र प्राप्ताः | 7 तातेनास्माकम् एश्वरेण प्रभुणा यीशुः प्रीष्टेन य युष्मत्स्यम् अनुग्रहः शान्तिश्च प्रदीयेतां | 8 प्रथमतः सर्वस्मिन् जगति युष्माकं विश्वासस्य प्रकाशितत्वाद् अहं युष्माकं सर्वेषां निमित्तं यीशुः प्रीष्टस्य नाम गृह्णन् एश्वरस्य धन्यवादे करोमि | 9 अपरम् एश्वरस्य प्रसादाद् बहुकालात् परं साम्प्रतं युष्माकं समीपं यातुं कथमपि यत् सुयोगं प्राप्नोमि, अतएव निरन्तरं नामान्युच्चारयन् निजसु सर्वप्रार्थनासु सर्वदा निवेदयामि, 10 अतस्मिन् यमहं तत्पुत्रीयसुसंवादप्रयाराणेन मनसा परियरामि स एश्वरो मम साक्षी विधते | 11 यतो युष्माकं मम य विश्वासेन वयम् उभये यथा शान्तियुक्ता भवाम इति कारणाद् 12 युष्माकं स्वैर्यकराण्यर्थं युष्मत्स्यं किञ्चित्परमार्थदानदानाय युष्मान् साक्षात् कर्तुं मदीया वाञ्छा | 13 उदे त्रातृगाण् भिन्नेश्रीयलोकानां मध्ये यद्दत् तद्दद् युष्माकं मध्येपि यथा इहं लुञ्जे तदभिप्रायेण मुहुर्मुहुर् युष्माकं समीपं गन्तुम् उद्यतोऽहं किन्तु यावद् अध तस्मिन् गमने मम विघ्नो जात इति यूयं यद् अजातास्तिष्ठत तदहम् उचितं न बुध्ये | 14 अहं सभ्यासभ्यानां विद्वद्विद्वताञ्च सर्वेषाम् ऋणी विधि | 15 अतएव रोमानिवासिनां युष्माकं समीपेऽपि यथाशक्ति सुसंवादे प्रचारयितुम् अहम् उद्यतोऽस्मि | 16 यतः प्रीष्टस्य सुसंवादो मम लज्जास्पदं नहि स एश्वरस्य शक्तिस्वरूपः सन् आ विहृदीयेभ्यो अन्यजातीयान् यावत् सर्वजातीयानां मध्ये यः कश्चिद् तत्र विश्वसिति तस्यैव त्राणं जनयति | 17 यतः प्रत्ययस्य समपरिमाणम् एश्वरदत्तं पुण्यं तत्सुसंवादे प्रकाशते | तदधि धर्मपुस्तकेपि लिखितमिदं "पुण्यवान् जनो विश्वासेन ज्विष्यति" | 18 अतएव ये मानवाः पापकर्मिणा सत्यतां रुन्धन्ति तेषां सर्वस्य दुरायराश्याधर्मस्य य विरुद्धं स्वर्गाद् एश्वरस्य कोपः प्रकाशते | 19 यत एश्वरमधि यद्दद् ज्ञेयं तद् एश्वरः स्वयं तान् प्रति प्रकाशितवान् तस्मात् तेषाम् अगोचरं नहि | 20 इतस्तस्यानन्तशक्तीश्वरत्वादीन्यदृश्यान्पि सृष्टिकालम् आरभ्य कर्मसु प्रकाशमानानि दृश्यन्ते तस्मात् तेषां दोषप्रक्षालनस्य पन्था नास्ति | (aidios g126) 21 अपरम् एश्वरं ज्ञात्वापि ते तम् एश्वरज्ञानेन नाद्रियन्त कृतज्ञा वा न जाताः; तस्मात् तेषां सर्वे तर्का विह्वलीभूताः, अपरञ्च तेषां विवेकशून्यानि मनांसि तिमिरे भग्नानि | 22 ते स्वान् ज्ञानिनो ज्ञात्वा ज्ञानहीना अभवन् 23 अनश्वरस्येश्वरस्य गौरवं विहाय नश्वरमनुष्यपशुपक्ष्यरोगामिप्रभूतेराकृतिविशिष्टप्रतिमास्तेराश्रिताः | 24 एतं त एश्वरस्य सत्यतां विहाय मृषामतम् आश्रितवन्तः सच्चिदानन्दं सृष्टिकर्तारं त्यक्त्वा सृष्टवस्तुनः पूजां सेवाञ्च कृतवन्तः; (aion g165) 25 इति हेतोरीश्वरस्तान् कुक्रियायां समर्थं निजनिजकुचिन्ताभिलाषाभ्यां स्वं स्वं शरीरं परस्परम् अपमानितं कर्तुम् अददात् | 26 एश्वरेण तेषु क्वबिलाषे समर्पितेषु तेषां योषितः स्वाभाविकायराणाम् अपहाय विपरीतकृत्ये प्रावर्तन्त; 27 तथा पुरुषा अपि स्वाभाविकयोषित्सङ्गमं विहाय परस्परं कामकृशानुना दग्धाः सन्तः पुमांसः पुंभिः साकं कुकृत्ये समासज्य निजनिजभ्रान्तेः समुचितं इवम् अलभन्त | 28 ते स्वेषां मनःस्वीश्वराय स्थानं दातुम् अनिच्छुकास्ततो हेतोरीश्वरस्तान् प्रति दृष्टमनस्कत्वम् अविलितिक्रियत्वञ्च दत्तवान् | 29 अतएव ते सर्वे अन्यथा व्यभियारो दृष्टत्वं लोभो जिघांसा धर्ष्या वधो विवादश्चातुरी कुमतिरित्यादिभिः दुष्कर्मभिः परिपूर्णाः सन्तः 30 कर्णजपा अपवादिन एश्वरद्वेषका हिंसका अहङ्कारिण आत्मश्लाघिनः कुकर्मात्पादकाः पित्रोराज्ञालङ्घका 31 अविचारका नियमलङ्घिनः स्नेहरहिता अतिद्वेषिणो निर्दयाश्च जाताः | 32 ये जना अतादृशं कर्म कुर्वन्ति तत्रेव भूतियोग्या एश्वरस्य विचारमीदृशं ज्ञात्वापि त अतादृशं कर्म स्वयं कुर्वन्ति केवलमिति नहि किन्तु तादृशकर्मकारिषु लोकेष्वपि प्रीयन्ते |

2 हे परदूषक मनुष्य यः कश्चन त्वं भवसि तवोत्तरदानाय पन्था नास्ति यतो यस्मात् कर्मिणः परस्त्वया दूष्यते तस्मात् त्वमपि दूष्यसे, यतस्तं दूषयन्नपि त्वं तद्दद् आचरसि | 2 किन्वेतादृगायारिभ्यो यं दण्डम् एश्वरो निश्चिनोति स यथार्थं इति वयं ज्ञानीमः | 3 अतएव हे मानुष त्वं यादृगायारिणो दूषयसि स्वयं यदि तादृगायारसि तर्हि त्वम् एश्वरदण्डात् पलायितुं शक्यसीति किं बुध्यसे? 4 अपरं तव मनसः परिवर्तनं कर्तुम् एश्वरस्यानुग्रहो भवति तन्न बुद्ध्य

त्वं किं तदीयानुग्रहक्षमासिस्सडिषण्णुत्तनिधिं तुरङ्गीकरोषि? 5 तथा स्वान्तःकरास्य कठोरत्वात् भेदराहित्याद्येश्वरस्य न्यायविचारप्रकाशनस्य क्रोधस्य य इति यावत् किं स्वार्थं कोपं सञ्चिनोषि? 6 किन्तु स अकैकमनुजाय तदुत्कर्मासारेण प्रतिद्वंद्वं द्वास्त्यति; 7 वस्तुतस्तु ये जना धैर्यं धृत्वा सत्कर्म कुर्वन्तो मडिमा सत्कारोऽमरत्वञ्चैतानि भृगयन्ते तेभ्योऽनन्तायुर् दस्यति | (aiōnios g166) 8 अपरं ये जनाः सत्यधर्मम् अगृहीत्वा विपरीतधर्मम् गृह्णन्ति तादृशा विरोधिजनाः कोपं क्रोधञ्च बोक्ष्यन्ते | 9 आ यिडूदिनोऽन्यदेशिनः पर्यन्तं यावन्तः कुकर्माकारिणः प्राणिनः सन्ति ते सर्वे दुःखं यातनाञ्च गमिष्यन्ति; 10 किन्तु आ यिडूदिनो भिन्नेशियन्ता यावन्तः सत्कर्माकारिणो लोकाः सन्ति तान् प्रति मडिमा सत्कारः शान्तिश्च भविष्यन्ति | 11 एश्वरस्य विचारे पक्षपातो नास्ति | 12 अलब्धव्यवस्थाशास्त्रे र्यैः पापानि कृतानि व्यवस्थाशास्त्रालब्धत्वानुपुस्तेषां विनाशो भविष्यति; किन्तु लब्धव्यवस्थाशास्त्रा ये पापान्यकुर्वन् व्यवस्थानुसारादेव तेषां विचारो भविष्यति | 13 व्यवस्थाश्रोतार एश्वरस्य समीपे निष्पापा भविष्यन्तीति नडि किन्तु व्यवस्थाचारिण एव सपुण्या भविष्यन्ति | 14 यतो ऽलब्धव्यवस्थाशास्त्रा भिन्नेशियलोका यदि स्वभावतो व्यवस्थानुपान् आचारान् कुर्वन्ति तर्ह्यलब्धशास्त्राः सन्तोऽपि ते स्वेषां व्यवस्थाशास्त्रमिव स्वयमेव भवन्ति | 15 तेषां मनसि साक्षिस्वरूपे सति तेषां वितर्केषु य कदा तान् द्रोषिणः कदा वा निर्दोषान् कृतवत्सु ते स्वान्तर्लिङ्गितस्य व्यवस्थाशास्त्रस्य प्रमाणं स्वयमेव ददति | 16 यस्मिन् दिने मया प्रकाशितस्य सुसंवाद्यस्यानुसारेण एश्वरो यीशुख्रीष्टेन मानुषाणाम् अन्तःकराणां गूढाभिप्रायान् धृत्वा विचारयिष्यति तस्मिन् विचारदिने तत् प्रकाशिष्यते | 17 पश्य त्वं स्वयं यिडूदीति विष्यातो व्यवस्थोपरि विश्वासं करोषि, 18 एश्वरमुद्दिश्य स्वं श्लाघसे, तथा व्यवस्थया शिक्षितो भूत्वा तस्याभिमतं जानासि, सर्व्यासां कथानां सारं विविक्षे, 19 अपरं ज्ञानस्य सत्यतायाश्चाकरस्वरूपं शास्त्रं मम समीपे विद्यत अतो ऽन्यलोकानां मार्गदर्शयिता 20 तिमिरस्थितलोकानां मध्ये दीप्तिस्वरूपोऽज्ञानलोकैभ्यो ज्ञानदाता शिशूनां शिक्षयिताडभवेति मन्यसे | 21 परान् शिक्षयन् स्वयं स्वं किं न शिक्षयसि? वस्तुतश्चार्थनिषेधव्यवस्थां प्रचारयन् त्वं किं स्वयमेव योरयसि? 22 तथा परदारगमनं प्रतिषेधन् स्वयं किं परदारान् गच्छसि? तथा त्वं स्वयं प्रतिमाद्रेषी सन् किं मन्दिरेस्य द्रव्याणि डरसि? 23 यस्तत् व्यवस्थां श्लाघसे स त्वं किं व्यवस्थाम् अवमत्य नेश्वरं सम्मन्यसे? 24 शास्त्रे यथा लिङ्गित "भिन्नेशिनं समीपे युष्माकं दोषाद् एश्वरस्य नाम्नो निन्दा भवति | " 25 यदि व्यवस्थां पालयसि तर्हि तव त्वकछेदक्रिया सडुला भवति; यति व्यवस्थां लङ्घसे तर्हि तव त्वकछेदोऽत्यकछेदो भविष्यति | 26 यतो व्यवस्थाशास्त्रादिष्टधर्मकार्यारी पुमान् अत्यकछेदी सन्पि किं त्वकछेदिनां मध्ये न गाणयिष्यते? 27 किन्तु लब्धशास्त्रश्छिन्नत्वड् य त्वं यदि व्यवस्थालङ्घनं करोषि तर्हि व्यवस्थापालकाः स्वाभाविकारिण्यो लोकास्त्वां किं न दूषयिष्यन्ति? 28 तस्माद् यो बाह्ये यिडूदी स यिडूदी नडि तथाङ्गस्य यस्त्यकछेदः स त्वकछेदो नडि; 29 किन्तु यो जन आन्तरिको यिडूदी स अत्र यिडूदी अपरञ्च केवललिङ्गितया व्यवस्थया न किन्तु मानसिको यस्त्यकछेदो यस्य य प्रशंसा मनुष्येभ्यो न भूत्वा एश्वराद् भवति स अत्र त्वकछेदः |

3 अपरञ्च यिडूदिनः किं श्रेष्ठत्वं? तथा त्वकछेदस्य वा किं डुलं? 2 सर्वथा बाडूनि डुलानि सन्ति, विशेषत एश्वरस्य शास्त्रं तेभ्योऽदीयत | 3 कैश्चिद् अविश्वसने कृते तेषाम् अविश्वसनात् किम् एश्वरस्य विश्वास्त्यताया डानिरुत्पत्त्यते? 4 केनापि प्रकारेण नडि | यद्यपि सर्वे मनुष्या मिथ्यावादिनस्तथापीश्वरः सत्यवादी | शास्त्रे यथा लिङ्गितमास्ते, अतस्तवन्तु स्ववाक्येन निर्दोषो डि भविष्यसि | विचारे र्यैव निष्पापो भविष्यसि न संशयः | 5 अस्माकम् अन्यायेन यदीश्वरस्य न्यायः प्रकाशते तर्हि किं वदिष्यामः? अडं मानुषाणां कथामिव कथां कथयामि, एश्वरः समुचितं दएडं दत्त्वा किम् अन्यायी भविष्यति? 6 इत्थं न भवतु, तथा सतीश्वरः कथं जगतो विचारयिता भविष्यति? 7 मम मिथ्यावाक्यवदनाद् यदीश्वरस्य सत्यत्वेन तस्य मडिमा वद्धते तर्हि कस्मादडं विचारेऽपराधित्वेन गाण्यो भवामि? 8 मङ्गलार्थं पापमपि करणीयमिति वाक्यं त्वया कुतो नोच्यते? किन्तु यैरुच्यते ते नितान्तं दएडस्य पात्राणि भवन्ति; तथापि तद्वाक्यम् अस्माभिरप्युच्यत इत्यस्माकं डानि कुर्वन्तः क्रियन्तो लोका वदन्ति | 9 अन्यलोकैभ्यो वयं किं श्रेष्ठाः? कदायन नडि यतो यिडूदिनो ऽन्यदेशिनश्च सर्वेअत्र पापस्यायत्ता इत्यस्य प्रमाणं वयं पूर्वम् अददाम | 10 लिपि र्थ्यास्ते, नैकोपि धार्मिको जनः | 11 तथा ज्ञानीश्वरज्ञानी मानवः कोपि नास्ति डि | 12 विमार्गगामिनः सर्वे सर्वे दुष्कर्माकारिणः | अडो जनोपि नो तेषां साधुकर्मा करोति य | 13 तथा तेषान्तु वै कण्ठा अनानुवृत्तमशानवत् | स्तुतिवादं प्रकुर्वन्ति जिह्वाभिस्ते तु केवलं | तेषामोष्ठस्य निम्ने तु विषं तिष्ठति सर्पवत् | 14 मुषं तेषां डि शापेन कपटेन य पूर्यते | 15 रक्तपाताय तेषां तु पदानि क्षिप्रगानि य | 16 पथि तेषां मनुष्याणां नाशः

कलेशश्च केवलः | 17 ते जना नहि जानन्ति पन्थानं सुभ्रदायिनं | 18 परमेशाद् भयं यत्तत् तस्यक्षुभोरगोरं | 19 व्यवस्थायां यद्विभ्रति तद् व्यवस्थाधीनान् लोकान् उद्दिश्य विभ्रतीति वयं जानीमः | ततो मनुष्यमात्रो निरुत्तरः सन् ईश्वरस्य साक्षाद् अपराधी भवति | 20 अतएव व्यवस्थानुज्ञपैः कर्म्मभिः कश्चिदपि प्राणीश्वरस्य साक्षात् सपुण्यीकृतो भवितुं न शक्यति यतो व्यवस्थया पापज्ञानमात्रं जायते | 21 किन्तु व्यवस्थायाः पृथग् ईश्वरेण देयं यत् पुण्यं तद् व्यवस्थाया भविष्यद्वादिगाणस्य य वयनेः प्रमाणीकृतं सद् एदानीं प्रकाशते | 22 यीशुश्रीष्टे विश्वासकराणाद् ईश्वरेण एतं तत् पुण्यं सकलेषु प्रकाशितं सत् सर्वान् विश्वासिनः प्रति वर्तते | 23 तेषां कोपि प्रभेदो नास्ति, यतः सर्वेऽपि पापिन ईश्वरीयतेजोहीनाश्च जाताः | 24 त ईश्वरस्यानुज्ञाद् मूल्यं विना श्रीष्टकृतेन परित्राणेन सपुण्यीकृता भवन्ति | 25 यस्मात् स्वशोणितेन विश्वासात् पापनाशको बली भवितुं स एव पूर्वम् ईश्वरेण निश्चितः, एतथम् ईश्वरीयसङ्घिष्यत्वात् पुराकृतपापानां माञ्जन्कराणो स्वीययाथार्थं तेन प्रकाश्यते, 26 वर्तमानकालीयमपि स्वयाथार्थं तेन प्रकाश्यते, अपरं यीशु विश्वासिनं सपुण्यीकृत्स्वन्पि स याथार्थिकस्तिष्ठति | 27 तर्हि कुत्रात्मश्लाघा? सा दूरीकृता; कया व्यवस्थया? किं क्रियारूपव्यवस्थया? इत्थं नहि किन्तु तत् केवलविश्वासरूपया व्यवस्थयैव भवति | 28 अतएव व्यवस्थानुज्ञाः क्रिया विना केवलेन विश्वासेन मानवः सपुण्यीकृतो भवितुं शक्नोतीत्यस्य राद्धान्तं दर्शयामः | 29 स किं केवलसिद्धिनाम् ईश्वरो भवति? भिन्नदेशिनाम् ईश्वरो न भवति? भिन्नदेशिनामपि भवति; 30 यस्माद् अेक ईश्वरो विश्वासात् त्वकछेदिनो विश्वासेनात्वकछेदिनश्च सपुण्यीकरिष्यति | 31 तर्हि विश्वासेन वयं किं व्यवस्थां लुप्ताम? इत्थं न भवतु वयं व्यवस्थां संस्थापयाम अेव |

4 अस्माकं पूर्वपुरुष एब्राहीम् कायिकक्रियया किं लब्धवान् अेतदधि किं वदिष्यामः? 2 स यदि निजक्रियाभ्यः सपुण्यो भवेत् तर्हि तस्यात्मश्लाघां कर्तुं पन्था भवेदिति सत्यं, किन्त्वीश्वरस्य समीपे नहि | 3 शास्त्रे किं लिभति? एब्राहीम् ईश्वरे विश्वसनात् स विश्वासस्तस्मै पुण्यार्थं गणितो बभूव | 4 कर्म्मकारिणो यद् वेतनं तद् अनुग्रहस्य इत्वं नहि किन्तु तेनोपाश्रितं भन्तव्यम् | 5 किन्तु यः पापिनं सपुण्यीकरोति तस्मिन् विश्वासिनः कर्म्महीनस्य जनस्य यो विश्वासः स पुण्यार्थं गाण्यो भवति | 6 अपरं यं क्रियाहीनम् ईश्वरः सपुण्यीकरोति तस्य धन्यवाद् दायुर्वा एयांमास, यथा, 7 स धन्योऽघानि मृष्टानि यस्यांगास्यावृत्तानि य | 8 स य धन्यः परेशेन पापं यस्य न गाण्यते | 9 अेष धन्यवाद्स्त्वकछेदिनम् अत्वकछेदिनं वा कं प्रति भवति? एब्राहीमो विश्वासः पुण्यार्थं गणित एति वयं वदामः | 10 स विश्वासस्तस्य त्वकछेदित्वावस्थायां किम् अत्वकछेदित्वावस्थायां कस्मिन् समये पुण्यमिव गणितः? त्वकछेदित्वावस्थायां नहि किन्त्वत्वकछेदित्वावस्थायां | 11 अपरत्र स यत् सर्वेषाम् अत्वकछेदिनां विश्वासिनाम् आदिपुरुषो भवेत्, ते य पुण्यवत्त्वेन गाण्येरन्; 12 ये य लोकाः केवलं छिन्नत्वयो न सन्तो ऽस्मत्पूर्वपुरुष एब्राहीम् अछिन्नत्वक् सन् येन विश्वासमार्गेण गतवान् तेनैव तस्य पादयिह्नेन गच्छन्ति तेषां त्वकछेदिनाम्आदिपुरुषो भवेत् तदर्थम् अत्वकछेदिनो मानवस्य विश्वासात् पुण्यम् उत्पद्यत एति प्रमाणास्वरूपं त्वकछेदयिह्ने स प्राप्नोत् | 13 एब्राहीम् जगतोऽधिकारी भविष्यति यैषा प्रतिज्ञा तं तस्य वंशत्र प्रति पूर्वम् अक्रियत सा व्यवस्थामूलिका नहि किन्तु विश्वासजन्मपुण्यमूलिका | 14 यतो व्यवस्थावलम्बिनो यदधिकारिणो भवन्ति तर्हि विश्वासो विद्मो जायते सा प्रतिज्ञापि लुप्तैव | 15 अधिकन्तु व्यवस्था कोपं जनयति यतो ऽविधमानायां व्यवस्थायाम् आज्ञालङ्घनं न सम्भवति | 16 अतएव सा प्रतिज्ञा यद् अनुग्रहस्य इत्वं भवेत् तदर्थं विश्वासमूलिका यतस्तथात्वे तद्गंशसमुदायं प्रति अर्थतो ये व्यवस्थया तद्गंशसम्भवाः केवलं तान् प्रति नहि किन्तु य एब्राहीमीयविश्वासेन तत्सम्भवास्तानपि प्रति सा प्रतिज्ञा स्थासुर्भवति | 17 यो निर्ज्वान् सञ्जवान् अविधमानानि वस्तूनि य विधमानानि करोति एब्राहीमो विश्वासभूमेस्तस्येश्वरस्य साक्षात् सोऽस्माकं सर्वेषाम् आदिपुरुष आस्ते, यथा लिभितं विधते, अहं त्वां बहुजातीनाम् आदिपुरुषं कृत्वा नियुक्तवान् | 18 त्वदीयस्तादृशो वंशो जनिष्यते यदिहं वाक्यं प्रतिश्रुतं तदनुसाराद् एब्राहीम् बहुदेशीयलोकानाम् आदिपुरुषो यद् भवति तदर्थं सोऽनपेक्षितव्यमप्येक्षमाणाो विश्वासं कृतवान् | 19 अपरत्र क्षीणविश्वासो न भूत्वा शतवत्सरवयस्कत्वात् स्वशरीरस्य जरां सारानाम्नः स्वभाय्यायां रज्जोनिवृत्तिञ्च तृणाय न भेने | 20 अपरम् अविश्वासाद् ईश्वरस्य प्रतिज्ञावयने कमपि संशयं न यकार; 21 किन्त्वीश्वरेण यत् प्रतिश्रुतं तत् साधयितुं शक्यत एति निश्चितं विज्ञाय दृढविश्वासः सन् ईश्वरस्य महिमानं प्रकाशयाञ्चकार | 22 एति ह्येतस्तस्य स विश्वासस्तदीयपुण्यमिव गाणयाञ्चके | 23 पुण्यमिवागाणयत तत् केवलस्य तस्य निमित्तं लिभितं नहि, अस्माकं निमित्तमपि, 24 यतोऽस्माकं पापनाशार्थं समर्पितोऽस्माकं पुण्यप्राप्त्यर्थोऽन्त्यापितोऽभवत् योऽस्माकं प्रभु र्थीशुस्तस्योत्पापयितरीश्वरे 25 यदि वयं विश्वसामस्तर्ह्यस्माकमपि सअेव विश्वासः पुण्यमिव गाणयिष्यते |

5 विश्वासेन सपुण्यीकृता वयम् एश्वरेण साद्धं प्रभुषास्माकं यीशुश्रीष्टेन मेलनं प्राप्ताः । 2 अपरं वयं यस्मिन् अनुग्रहाश्रये तिष्ठामस्तन्मध्यं विश्वासमार्गोऽपि तेनेवानीता वयम् एश्वरीयविभवप्राप्तिप्रत्याशया समानन्दायः । 3 तत् केवलं नहि किन्तु क्लेशभोगेऽप्यानन्दाभ्यो यतः क्लेशाद् धैर्यं जायत इति वयं जानीमः, 4 धैर्याद्यं परीक्षितत्वं जायते, परीक्षितत्वात् प्रत्याशा जायते, 5 प्रत्याशातो व्रीडितत्वं न जायते, यस्माद् अस्मत्त्वं दत्तेन पवित्रोत्साहनास्माकम् अन्तःकराणीश्वरस्य प्रेमवारिणा सिक्तानि । 6 अस्मासु निरुपायेषु सत्युः श्रुष्टे उपयुक्ते समये पापिनां निमित्तं स्वीयान् प्राणान् अत्यजत् । 7 हितकारिणो जनस्य कृते कोपि प्राणान् त्यक्तुं साहसं कर्तुं शक्नोति, किन्तु धार्मिकस्य कृते प्रायेण कोपि प्राणान् न त्यजति । 8 किन्त्वस्मासु पापिषु सत्यवपि निमित्तमस्माकं श्रुष्टेः स्वप्राणान् त्यक्तवान्, तत एश्वरोस्मान् प्रति निजं परमप्रेमाणां दर्शितवान् । 9 अतएव तस्य रक्तपातेन सपुण्यीकृता वयं नितान्तं तेन कोपाद् उद्धारिष्यामहे । 10 इलतो वयं यदा रिपव आस्म तदेष्वरस्य पुत्रस्य मरणेन तेन साद्धं यधस्माकं मेलनं जातं तर्हि मेलनप्राप्ताः सन्तोऽवश्यं तस्य ज्वनेन रक्षां लप्स्यामहे । 11 तत् केवलं नहि किन्तु येन मेलनम् अलभाभिः तेनास्माकं प्रभुणा यीशुश्रीष्टेन साम्प्रतम् एश्वरे समानन्दायः । 12 तथा सति, अकेन मानुषेण पापं पापेन य मरणं जगतीं प्राविशत् अपरं सर्वेषां पापित्वात् सर्वे मानुषा भूते निर्घ्ना अभवत् । 13 यतो व्यवस्थादानसमयं यावत् जगति पापम् आसीत् किन्तु यत्र व्यवस्था न विद्यते तत्र पापस्यापि गणना न विद्यते । 14 तथाप्याद्यदा यादृशं पापं कृतं तादृशं पापं यैर्नाकारि आद्यम् आरभ्य भूसां यावत् तेषामप्युपरि मृत्युं राजत्वम् अकरोत् स आद्यम् भाव्याद्यम् निदर्शनमेवास्ते । 15 किन्तु पापकर्मणो यादृशो भावस्तादृग् एतन्मार्गो भावो न भवति यत अकस्य जनस्यापराधेन यदि बहूनां मरणम् अघटत तथापीश्वरानुग्रहस्तदनुग्रहमूलकं एतन्नैकेन जनेनार्थाद् यीशुना श्रीष्टेन बहुषु बाहुल्यतिबाहुल्येन इलति । 16 अपरम् अकस्य जनस्य पापकर्म यादृक् इलयुक्तं एतन्मार्गं तादृक् न भवति यतो विचारकर्मैकं पापम् आरभ्य एतज्जनकं भवतु, किन्तु एतन्मार्गं बहुपापान्यारभ्य पुण्यजनकं भवतु । 17 यत अकस्य जनस्य पापकर्मस्तनेकेन यदि मरणस्य राजत्वं जातं तर्हि ये जना अनुग्रहस्य बाहुल्यं पुण्यदानञ्च प्राप्नुवन्ति त अकेन जनेन, अर्थात् यीशुश्रीष्टेन, ज्वने राजत्वम् अवश्यं करिष्यन्ति । 18 अकरोऽपराधो यद्वत् सर्वमानवानां एतद्गामी मार्गोऽभवत् तद्वद् अकं पुण्यदानं सर्वमानवानां ज्वनयुक्तपुण्यगामी मार्ग एव । 19 अपरम् अकस्य जनस्याज्ञालङ्घनाद् यथा बहवोऽपराधिना ज्ञातास्तद्वद् अकस्याज्ञायराणाद् बहवः सपुण्यीकृता भवन्ति । 20 अधिकन्तु व्यवस्थागमनाद् अपराधस्य बाहुल्यं जातं किन्तु यत्र पापस्य बाहुल्यं तत्रैव तस्माद् अनुग्रहस्य बाहुल्यम् अभवत् । 21 तेन मृत्युना यद्वत् पापस्य राजत्वम् अभवत् तद्वद् अस्माकं प्रभुयीशुश्रीष्टद्वारानन्तज्वनदायिपुण्येनानुग्रहस्य राजत्वं भवति । (aiōnios 9166)

6 प्रभूतज्ञेयं यद् अनुग्रहः प्रकाशते तदर्थं पापे तिष्ठाम इति वाक्यं किं वयं वहिष्यामः? तन्न भवतु । 2 पापं प्रति मृता वयं पुनस्तस्मिन् कथम् ज्विष्यामः? 3 वयं यावन्तो लोका यीशुश्रीष्टे मञ्जिता अभवाम तावन्त एव तस्य मरणो मञ्जिता इति किं यूयं न जानीथ? 4 ततो यथा पितुः पराक्रमेण श्मशानात् श्रीष्टे उत्थापितस्तथा वयमपि यत् नूतनज्विनि धवायराभस्तदर्थं मञ्जनेन तेन साद्धं मृत्युज्ञे श्मशाने संस्थापिताः । 5 अपरं वयं यदि तेन संयुक्ताः सन्तः स एव मरणभागिनो ज्ञातास्तर्हि स एवोत्थानभागिनोऽपि भविष्यामः । 6 वयं यत् पापस्य दासाः पुनर्न भवामस्तदर्थम् अस्माकं पापज्ञपराधस्य विनाशार्थम् अस्माकं पुरातनपुरुषस्तेन साकं कुशेऽहव्यतेति वयं जानीमः । 7 यो हतः स पापात् मुक्त एव । 8 अतएव यदि वयं श्रीष्टेन साद्धं अहव्यामहि तर्हि पुनरपि तेन सहिता ज्विष्याम इत्यस्माकं विश्वासो विद्यते । 9 यतः श्मशानाद् उत्थापितः श्रीष्टो पुनर्न म्रियत इति वयं जानीमः । तस्मिन् कोप्यधिकारो मृत्योर्नास्ति । 10 अपरञ्च स यद् अम्रियत तेनैकदा पापम् उद्दिश्याम्रियत, यत्र ज्वति तेनेश्वरम् उद्दिश्य ज्वति; 11 तद्वद् यूयमपि स्वान् पापम् उद्दिश्य मृतान् अस्माकं प्रभुणा यीशुश्रीष्टेनेश्वरम् उद्दिश्य ज्वन्तो जानीत । 12 अपरञ्च कुत्सिताभिलाषान् पूरयितुं युष्माकं मर्त्येऽहेषु पापम् आधिपत्यं न करोतु । 13 अपरं स्वं स्वम् अङ्गम् अधर्म्मस्यास्त्रं कृत्वा पापसेवायां न समर्पयत, किन्तु श्मशानाद् उत्थितानिव स्वान् एश्वरे समर्पयत स्वान्यज्ञानि य धर्म्मस्त्रस्वज्ञाणीश्वरम् उद्दिश्य समर्पयत । 14 युष्माकम् उपरि पापस्याधिपत्यं पुनर्न भविष्यति, यस्माद् यूयं व्यवस्थाया अनायत्ता अनुग्रहस्य यायत्ता अभवत् । 15 किन्तु वयं व्यवस्थाया अनायत्ता अनुग्रहस्य यायत्ता अभवाम, इति कारणात् किं पापं करिष्यामः? तन्न भवतु । 16 यतो मृतिजनकं पापं पुण्यजनकं निदेशायराज्ञैतयोर्द्वयो र्यस्मिन् आज्ञापालनार्थं भृत्यानिव स्वान् समर्पयथ, तस्यैव भृत्या भवथ, अतएत् किं यूयं न जानीथ? 17 अपरञ्च पूर्व्वं यूयं पापस्य भृत्या आस्तेति सत्यं किन्तु यस्यां शिक्षाज्ञायां भूषायां निक्षिप्ता अभवत् तस्या आङ्गि

मनोभिर्लब्धवन्त इति कारणाद् ईश्वरस्य धन्यवाद्यो भवतु। 18 इत्थं यूयं पापसेवातो मुक्ताः सन्तो धर्मस्य भृत्या जाताः। 19 युष्माकं शारीरिका दुर्बलताया हेतोर्मानववद् अहम् अतद् ब्रवीमि; पुनः पुनरधर्मकरणार्थं यद्गतं पूर्वं पापामेध्ययोर्भृत्यत्वे निजाङ्गानि समर्पयत तद्गद् एदानीं साधुकर्म्मकरणार्थं धर्मस्य भृत्यत्वे निजाङ्गानि समर्पयत। 20 यदा यूयं पापस्य भृत्या आस्त तदा धर्मस्य नायत्ता आस्त। 21 तर्हि यानि कर्माणि यूयम् एदानीं लज्जजनकानि बुध्वाद्ये पूर्वं तैर्युष्माकं को लाभ आसीत्? तेषां कर्माणां इत्वं मरणमेव। 22 किन्तु साम्प्रतं यूयं पापसेवातो मुक्ताः सन्त ईश्वरस्य भृत्याऽभवत तस्माद् युष्माकं पवित्रवस्त्रं लभ्यम् अनन्तश्रवणरूपञ्च इलम् आस्ते। (aiōnios g166) 23 यतः पापस्य वेतनं मरणं किन्त्वस्माकं प्रभुणा यीशुः प्रीत्येनानन्तश्रवणम् ईश्वरदत्तं पारितोषिकम् आस्ते। (aiōnios g166)

7 हे ब्राह्मण! व्यवस्थाविधेः प्रति ममेदं निवेदनं। विधिः केवलं यावज्जिवं मानवोपर्यधिपतित्वं करोतीति यूयं किं न जानीथ? 2 यावत्कालं पतिं श्रुवति तावत्कालम् ङोढा भार्या व्यवस्थया तस्मिन् बद्धा तिष्ठति किन्तु यदि पतिं प्रियते तर्हि सा नारी पत्युर्व्यवस्थातो मुच्यते। 3 अतस्कारणात् पत्युश्चवन्काले नारी यद्यन्यं पुरुषं विवहति तर्हि सा व्यभिचारिणी भवति किन्तु यदि स पतिं प्रियते तर्हि सा तस्या व्यवस्थाया मुक्ता सती पुरुषान्तरेण व्यूढापि व्यभिचारिणी न भवति। 4 हे मम ब्राह्मण! ईश्वरनिमित्तं यदस्माकं इत्वं ज्ञायते तदर्थं श्मशानाद् उत्थापितेन पुरुषेण सह युष्माकं विवाहो यद् भवेत् तदर्थं श्रीष्टस्य शरीरेण यूयं व्यवस्थां प्रति मृतवन्तः। 5 यतोऽस्माकं शारीरिकायरासमये मरणनिमित्तं इलम् उत्पाद्यितुं व्यवस्थया दूषितः पापामिवापोऽस्माकम् अङ्गेषु श्रवन् आसीत्। 6 किन्तु तदा यस्या व्यवस्थाया वशे आस्महि साम्प्रतं तां प्रति मृतत्वाद् वयं तस्या अधीनत्वात् मुक्ता इति हेतोरीश्वरोऽस्माभिः पुरातनविधितानुसारात् न सेवितव्यः किन्तु नवीनस्वभावैवैव सेवितव्यः 7 तर्हि वयं किं भूमः? व्यवस्था किं पापजनिका भवति? नेत्थं भवतु। व्यवस्थाम् अविधमानायां पापं किम् इत्वं नावेदं; किञ्च लोभं मा कार्षीरिति येद् व्यवस्थाग्रन्थे लिखितं नाभविष्यत् तर्हि लोभः किम्भूतस्तद्वदं नाज्ञास्यं। 8 किन्तु व्यवस्थया पापं छिद्रं प्राप्यास्माकम् अन्तः सर्वविधं कुत्सिताभिलाषम् अजनयत्; यतो व्यवस्थायाम् अविधमानायां पापं मृतं। 9 अपरं पूर्वं व्यवस्थायाम् अविधमानायाम् अहम् अश्रुवं ततः परम् आज्ञायाम् उपस्थितायाम् पापम् अश्रुवत् तदाहम् अभिये। 10 इत्थं सति श्रुवन्निमित्ता याज्ञा सा मम मृत्युजनिकाभवत्। 11 यतः पापं छिद्रं प्राप्य व्यवस्थितादेशेन मां वञ्चयित्वा तेन माम् अहन्। 12 अतश्च व्यवस्था पवित्रा, आदेशश्च पवित्रो न्यायो हितकारी य भवति। 13 तर्हि यत् स्वयं हितकृत् तत् किं मम मृत्युजनकम् अभवत्? नेत्थं भवतु; किन्तु पापं यत् पातकमिव प्रकाशते तथा निदेशेन पापं यदतीव पातकमिव प्रकाशते तदर्थं हितोपायेन मम मरणम् अजनयत्। 14 व्यवस्थात्मबोधिकेति वयं जानीमः किन्त्वं शारीरतायारी पापस्य कीर्तिकङ्करो विधिः। 15 यतो यत् कर्म्म करोमि तत् मम मनोऽभिमतं नहि; अपरं यन् मम मनोऽभिमतं तन्न करोमि किन्तु यद् ऋतीये तत् करोमि। 16 तथात्वे यन् ममानभिमतं तद् यदि करोमि तर्हि व्यवस्था सूतमेति स्वीकरोमि। 17 अतश्च साम्प्रतं तत् कर्म्म मया कियत इति नहि किन्तु मम शरीरस्थेन पापेनैव कियते। 18 यतो मयि, अर्थतो मम शरीरे, किमप्युत्तमं न वसति, अतद् अहं जानामि; ममेच्छुकतायां तिष्ठन्त्यामध्यहम् उत्तमकर्म्मसाधने समर्थो न भवामि। 19 यतो यामुत्तमां क्रियां कर्तुमहं वाग्छामि तां न करोमि किन्तु यत् कुत्सितं कर्म्म कर्तुम् अनिच्छुकोऽस्मि तदेव करोमि। 20 अतश्च यद्यत् कर्म्म कर्तुं ममेच्छा न भवति तद् यदि करोमि तर्हि तत् मया न कियते, ममान्तर्वर्तिना पापेनैव कियते। 21 बद्रं कर्तुम् इच्छुं मां यो ऽबद्रं कर्तुं प्रवर्तयति तादृशं स्वभावमेकं मयि पश्यामि। 22 अहम् आन्तरिकपुरुषेणैश्वर्यव्यवस्थायां सन्तुष्ट आसे; 23 किन्तु तद्विपरीतं युध्यन्तं तदन्यमेकं स्वभावं मदीयाङ्गस्थितं प्रपश्यामि, स मदीयाङ्गस्थितपापस्वभावस्यायत्तं मां कर्तुं येष्टते। 24 हा हा योऽहं दुर्भाग्यो मनुजस्तं माम् अतस्मान् मृताच्छरीरात् को निस्तारयिष्यति? 25 अस्माकं प्रभुणा यीशुः प्रीत्येन निस्तारयितारम् ईश्वरं धन्यं वदामि। अतश्च शरीरेण पापव्यवस्थाया मनसा तु ईश्वरव्यवस्थायाः सेवनं करोमि।

8 ये जनाः प्रीष्टं यीशुम् आश्रित्य शारीरिकं नायरन्त आत्मिकमायरन्ति तेऽधुना एतदार्हा न भवन्ति। 2 श्रुवन्दायकस्यात्मनो व्यवस्था प्रीष्टयीशुना पापमरणायोर्व्यवस्थातो मामभोजयत्। 3 यस्माच्छारीरस्य दुर्बलत्वाद् व्यवस्थया यत् कर्मासाध्यम् ईश्वरो निजपुत्रं पापिशरीररूपं पापनाशकभक्तिरूपञ्च प्रेष्य तस्य शरीरे पापस्य एतद् कुर्वन् तत्कर्म्म साधितवान्। 4 ततः शारीरिकं नायरित्वास्माभिरात्मिकम् आयरद्विव्यवस्थाग्रन्थे निर्दिष्टानि पुण्यकर्माणि सर्वाणि साध्यन्ते। 5 ये शारीरिकायारिणस्ते शारीरिकान् विषयान् भावयन्ति ये याम्भिकायारिणस्ते आत्मनो विषयान् भावयन्ति। 6

शारीरिकभावस्य इदं मृत्युः किञ्चात्मिकभावस्य इदं ज्ञानं शान्तिश्च | 7 यतः शारीरिकभाव एवमस्य विरुद्धः शत्रुताभाव एव स एवमस्य व्यवस्थाया अधीनो न भवति भवितुञ्च न शक्नोति | 8 अतस्मात् शारीरिककार्येषु तोष्टुम् एवमस्य न शक्यं | 9 किन्तुशिवस्यात्मा यदि युष्माकं मध्ये वसति तर्हि ययं शारीरिककार्येषु न सन्त आत्मिककार्येषु भवथः | यस्मिन् तु श्रीष्टस्यात्मा न विद्यते स तत्सम्भवो नहि | 10 यदि श्रीष्टो युष्मान् अधितिष्ठति तर्हि पापम् उद्दिश्य शरीरं मृतं किन्तु पुण्यमुद्दिश्यात्मा ज्ञवति | 11 मृतगणान् यीशु यैर्नोत्थापितस्तस्यात्मा यदि युष्मन्मध्ये वसति तर्हि मृतगणान् श्रीष्टस्य स उत्थापयिता युष्मन्मध्यवासिना स्वकीयात्मना युष्माकं मृतदेहानपि पुन ज्ञवयिष्यति | 12 हे ब्रातृगण शरीरस्य वयमधमार्णान् न भवामोऽतः शारीरिककार्योऽस्माभिर्न कर्तव्यः | 13 यदि ययं शरीरिककार्येषु भवेत् तर्हि युष्माभिर्भर्तव्यमेव किन्वात्मना यदि शरीरकर्माणि घातयेत् तर्हि ज्ञवयिष्यथ | 14 यतो यावन्तो लोका एवमस्यात्मनाकृष्यन्ते ते सर्व एवमस्य सन्ताना भवन्ति | 15 ययं पुनरपि भयजनकं दास्यत्वात् न प्राप्ताः किन्तु येन भावेनेश्वरं पितः पितरिति प्रोच्य सम्बोधयथ तादृशं दत्तकपुत्रत्वभावम् प्राप्नुत | 16 अपरञ्च वयम् एवमस्य सन्ताना अतस्मिन् पवित्र आत्मा स्वयम् अस्माकम् आत्माभिः सार्द्धं प्रमाणं ददाति | 17 अतएव वयं यदि सन्तानास्तर्ह्यधिकारिणः, अर्थाद् एवमस्य स्वत्वाधिकारिणः श्रीष्टेन सहाधिकारिणश्च भवामः; अपरं तेन सार्द्धं यदि दुःखभागिनो भवामस्तर्हि तस्य विभवस्यापि भागिनो भवियामः | 18 किन्त्वस्मासु यो भावीविभवः प्रकाशियते तस्य समीपे वर्तमानकालीनं दुःखमदं तृणाय मन्ये | 19 यतः प्राणिगण एवमस्य सन्तानानां विभवप्राप्तिम् आकाङ्क्षन् नितान्तम् अपेक्षते | 20 अपरञ्च प्राणिगणः स्वैरम् अलीकताया वशीकृतो नाभवत् 21 किन्तु प्राणिगणोऽपि नश्वरताधीनत्वात् मुक्तः सन् एवमस्य सन्तानानां परममुक्तिं प्राप्स्यतीत्यभिप्रायेण वशीकर्ता वशीयके | 22 अपरञ्च प्रसूयमानावद् व्यथितः सन् एदानीं यावत् कृत्स्नः प्राणिगण आर्त्स्वरं करोतीति वयं ज्ञानीमः | 23 केवलः स एति नहि किन्तु प्रथमज्जटिलस्वरूपम् आत्मानं प्राप्ता वयमपि दत्तकपुत्रत्वपदप्राप्तिम् अर्थात् शरीरस्य मुक्तिं प्रतीक्षमाणस्तद्दद् अन्तर्दत्तारां कुर्मः | 24 वयं प्रत्याशाया त्राणम् अलभाभिहि किन्तु प्रत्यक्षवस्तुनो या प्रत्याशा सा प्रत्याशा नहि, यतो मनुष्यो यत् समीक्षते तस्य प्रत्याशां कुतः करिष्यति? 25 यद् अप्रत्यक्षं तस्य प्रत्याशां यदि वयं कुर्वामिहि तर्हि धैर्यम् अवलम्ब्य प्रतीक्षामहे | 26 तत आत्मापि स्वयम् अस्माकं दुर्बलतायाः सहायत्वं करोति; यतः किं प्रार्थितव्यं तद् बोद्धुं वयं न शक्नुमः, किन्त्वस्मैरार्त्तारत्तारत्तात्मा स्वयम् अस्मान्निमित्तं निवेदयति | 27 अपरम् एवमस्य भिमतत्रोपेण पवित्रलोकानां कृते निवेदयति य आत्मा तस्याभिप्रायोऽन्तर्ध्यामिना ज्ञायते | 28 अपरम् एवमस्य निरूपणानुसारेणोऽहताः सन्तो ये तस्मिन् प्रीयन्ते सर्व्वेऽपि मिलित्वा तेषां मङ्गलं साधयन्ति, अतद् वयं ज्ञानीमः | 29 यत एवमस्य बहुभ्रातृणां मध्ये स्वपुत्रं ज्येष्ठं कर्तुम् एवमस्य यान् पूर्व्वं लक्ष्मीकृतवान् तान् तस्य प्रतिभूत्याः सादृश्यप्राप्त्यर्थं न्ययुक्त | 30 अपरञ्च तेन ये नियुक्तास्त आहूता अपि ये य तेनाहूतास्ते सपुण्यीकृताः, ये य तेन सपुण्यीकृतास्ते विभवयुक्ताः | 31 एत्यत्र वयं किं भ्रूमः? एवमस्य यधस्माकं सपक्षो भवति तर्हि को विपक्षोऽस्माकं? 32 आत्मपुत्रं न रक्षित्वा योऽस्माकं सर्व्वेषां कृते तं प्रदत्तवान् स किं तेन सहात्म्यम् अन्यानि सर्व्वेऽपि न दास्यति? 33 एवमस्याभिरुचितेषु केन दोष आरोपयिष्यते? य एवमस्तान् पुण्यवत् एव गणयति किं तेन? 34 अपरं तेभ्यो दण्डदानाज्ञा वा केन करिष्यते? योऽस्मन्निमित्तं प्राणान् त्यक्तवान् केवलं तन्न किन्तु मृतगणमध्याद् उचितवान्, अपि एवमस्य दक्षिणे पार्श्वे तिष्ठन् अद्याप्यस्माकं निमित्तं प्रार्थत एवमभूतो यः श्रीष्टः किं तेन? 35 अस्माभिः सह श्रीष्टस्य प्रेमविच्छेदं जनयितुं कः शक्नोति? क्लेशो व्यसनं वा ताडना वा दुर्भिक्षं वा वस्त्रहीनत्वं वा प्राणसंशयो वा भङ्गो वा किमेतानि शक्नुवन्ति? 36 किन्तु विभितम् आस्ते, यथा, वयं तव निमित्तं स्मो मृत्युवक्त्रेऽभिलं हिनं | बलिर्दोषो यथा मेघो वयं गणयामहे तथा | 37 अपरं योऽस्मासु प्रीयते तेनैतासु विपत्सु वयं सम्यग् विजयामहे | 38 यतोऽस्माकं प्रभुना यीशुश्रीष्टेनेश्वरस्य यत् प्रेम तस्माद् अस्माकं विच्छेदं जनयितुं मृत्युं ज्ञानं वा द्विव्यहता वा भलवन्तो मुष्यदृता वा वर्त्तमानो वा भवियन्तु कालो वा उच्यपदं वा नीचपदं वापरं किमपि सृष्टवस्तु 39 वैतेषां केनापि न शक्यमित्यस्मिन् दृढविश्वासो भवति |

9 अहं काञ्चिद् कल्पितां कथां न कथयामि, श्रीष्टस्य साक्षात् सत्यमेव ब्रवीमि पवित्रस्यात्मनः साक्षान् मदीयं मन अतत् साक्ष्यं ददाति | 2 ममान्तरतिशयदुःखं निरन्तरं भेदश्च 3 तस्माद् अहं स्वजातीयभ्रातृणां निमित्तात् स्वयं श्रीष्टाख्यापाकान्तो भवितुम् ऐच्छम् | 4 यतस्त एसायेलस्य वंशा अपि य दत्तकपुत्रत्वं तेजो नियमो व्यवस्थादानं मन्दिरे भजनं प्रतिज्ञाः पितृपुरुषगणश्रेतेषु सर्व्वेषु तेषाम् अधिकारोऽस्ति | 5 तत् केवलं नहि किन्तु सर्व्वेऽपि सत्येऽपि एवमस्य यः श्रीष्टः सोऽपि शारीरिकसम्बन्धेन तेषां वंशसम्भवः | (a10n g165) 6 एवमस्य वाक्यं विदुलं ज्ञातम् एति नहि यत्कारणाद्

ઇસ્રાયેલો વંશે યે જાતાસ્તે સર્વે વસ્તુત ઇસ્રાયેલીયા ન ભવન્તિ | 7 અપરમ્ ઇબ્રાહીમો વંશે જાતા અપિ સર્વે તસ્યૈવ સન્તાના ન ભવન્તિ કિન્તુ ઇસ્લાકો નાન્મા તવ વંશો વિખ્યાતો ભવિષ્યતિ | 8 અર્થાત્ શારીરિકસંસર્ગાત્ જાતાઃ સન્તાના યાવન્તસ્તાવન્ત એવેશ્વરસ્ય સન્તાના ન ભવન્તિ કિન્તુ પ્રતિશ્રવાણાદ્ યે જાયન્તે તએવેશ્વરવંશો ગણ્યતે | 9 યતસ્તત્પ્રતિશ્રુતે વાક્યમેતત્, એતાદૃશે સમયે ડહં પુનરાગમિષ્યામિ તત્પૂર્વે સારાયાઃ પુત્ર એકો જનિષ્યતે | 10 અપરમપિ વદામિ સ્વમનોડભિલાષત ઇશ્વરેણ યન્નિરૂપિતં તત્ કર્મતો નહિ કિન્ત્વાહ્યયિતુર્જાતમેતદ્ યથા સિદ્ધ્યતિ | 11 તદર્થં રિબ્કાનામિકયા યોષિતા જનૈકસ્માદ્ અર્થાદ્ અસ્માકમ્ ઇસ્લાકઃ પૂર્વપુરુષાદ્ ગર્ભે ધૃતે તસ્યાઃ સન્તાનયોઃ પ્રસવાત્ પૂર્વે કિઞ્ચ તયોઃ શુભાશુભકર્માણઃ કરણાત્ પૂર્વે | 12 તાં પ્રતીદં વાક્યમ્ ઉક્તં, જ્યેષ્ઠઃ કનિષ્ઠં સેવિષ્યતે, 13 યથા લિખિતમ્ આસ્તે, તથાપ્યેષાવિ ન પ્રીત્વા યાકૂબિ પ્રીતવાનુ અહં | 14 તર્હિ વયં કિં બ્રૂમઃ? ઇશ્વરઃ કિમ્ અન્યાયકારી? તથા ન ભવતુ | 15 યતઃ સ સ્વયં મૂસામ્ અવદત્; અહં યસ્મિન્ અનુગ્રહં ચિકીર્ષામિ તમેવાનુગૃહ્ણામિ, યત્ર દયિતુમ્ ઇચ્છામિ તમેવ દયે | 16 અતએવેચ્છતા યતમાનેન વા માનવેન તન્ન સાધ્યતે દયાકારિણેશ્વરેણૈવ સાધ્યતે | 17 ફિરૌણિ શાસ્ત્રે લિખતિ, અહં ત્વદ્વારા મત્પરાક્રમં દર્શયિતું સર્વપૃથિવ્યાં નિજનામ પ્રકાશયિતુઞ્ચ ત્વાં સ્થાપિતવાનુ | 18 અતઃ સ યમ્ અનુગ્રહીતુમ્ ઇચ્છતિ તમેવાનુગૃહ્ણતિ, યત્ર નિગ્રહીતુમ્ ઇચ્છતિ તં નિગૃહ્ણતિ | 19 યદિ વદસિ તર્હિ સ દોષં કુતો ગૃહ્ણતિ? તદીચેચ્છાયાઃ પ્રતિબન્ધકત્વં કર્તૈ કસ્ય સામર્થ્યં વિદતે? 20 હે ઇશ્વરસ્ય પ્રતિપક્ષ મર્ત્યં ત્વં કઃ? એતાદૃશં માં કુતઃ સૃષ્ટવાનુ? ઇતિ કથાં સૃષ્ટવસ્તુ સ્રષ્ટ્રે કિં કથયિષ્યતિ? 21 એકસ્માનુ મૃત્પિણ્ડાદ્ ઉત્કૃષ્ટાપકૃષ્ટૌ દ્વિવિધૌ કલશૌ કર્તુ કિં કુલાલસ્ય સામર્થ્યં નાસ્તિ? 22 ઇશ્વરઃ કોપં પ્રકાશયિતું નિજશક્તિં જ્ઞાપયિતુઞ્ચેચ્છન્ યદિ વિનાશસ્ય યોગ્યાનિ ક્રોધભાજનાનિ પ્રતિ બહુકાલં દીર્ઘસહિષ્ણુતામ્ આશ્રયતિ; 23 અપરત્ર વિભવપ્રાપ્ત્યર્થં પૂર્વે નિયુક્તાન્યનુગ્રહપાત્રાણિ પ્રતિ નિજવિભવસ્ય બાહુલ્યં પ્રકાશયિતું કેવલયિહૂદિનાં નહિ ભિન્નદેશિનામપિ મધ્યાદ્ 24 અસ્માનિવ તાન્યાહ્યતિ તત્ર તવ કિં? 25 હોશયગ્રન્થે યથા લિખિતમ્ આસ્તે, યો લોકો મમ નાસીત્ તં વદિષ્યામિ મદીયકં | યા જાતિ મેંડપ્રિયા યાસીત્ તાં વદિષ્યામ્યહં પ્રિયાં | 26 યૂયં મદીયલોકા ન યત્રેતિ વાક્યમૌચ્યત | અમરેશસ્ય સન્તાના ઇતિ ખ્યાસ્યન્તિ તત્ર તે | 27 ઇસ્રાયેલીયલોકેષુ યિશાયિયોડપિ વાયમેતાં પ્રાચારયત્, ઇસ્રાયેલીયવંશાનાં યા સંખ્યા સા તુ નિશ્ચિતં | સમુદ્રસિકતાસંખ્યાસમાના યદિ જાયતે | તથાપિ કેવલં લોકેરલ્પેસ્ત્રાણં વ્રજિષ્યતે | 28 યતો ન્યાયેન સ્વં કર્મ પરેશઃ સાધયિષ્યતિ | દેશે સએવ સંક્ષેપાનિજં કર્મ કરિષ્યતિ | 29 યિશાયિયોડપરમપિ કથયામાસ, સૈન્યાધ્યક્ષપરેશેન ચેત્ કિચ્ચિન્નોદશિષ્યત | તદા વયં સિદોમેવાભવિષ્યામ વિનિશ્ચિતં | યદ્વા વયમ્ અમોરાયા અગમિષ્યામ તુલ્યતાં | 30 તર્હિ વયં કિં વક્ષ્યામઃ? ઇતરદેશીયા લોકા અપિ પુણ્યાર્થમ્ અચતમાના વિશ્વાસેન પુણ્યમ્ અલભન્ત; 31 કિન્તિવસ્રાયેલ્લોકા વ્યવસ્થાપાલનેન પુણ્યાર્થં યતમાનાસ્તન્ નાલભન્ત | 32 તસ્ય કિં કારણં? તે વિશ્વાસેન નહિ કિન્તુ વ્યવસ્થાયાઃ ક્ષિયયા ચેષ્ટિત્વા તસ્મિન્ સ્ખલનજકમ્ પાષાણે પાદસ્ખલનં પ્રાપ્તાઃ | 33 લિખિતં યાદૃશમ્ આસ્તે, પશ્ય પાદસ્ખલાર્થં હિ સીયોનિ પ્રસ્તરન્તથા | બાધાકારત્ર પાષાણં પરિસ્થાપિતવાનહમ્ | વિશ્વસિષ્યતિ યસ્તત્ર સ જનો ન ત્રપિષ્યતે |

10 હે ભ્રાતર ઇસ્રાયેલીયલોકા યત્ પરિત્રાણં પ્રાપ્નુવન્તિ તદહં મનસાભિલષન્ ઇશ્વરસ્ય સમીપે પ્રાર્થયે | 2 યત ઇશ્વરે તેષાં ચેષ્ટા વિદ્યત ઇત્યત્રાહં સાક્ષ્યસ્મિ; કિન્તુ તેષાં સા ચેષ્ટા સજ્ઞાના નહિ, 3 યતસ્ત ઇશ્વરદત્તં પુણ્યમ્ અવિજ્ઞાય સ્વકૃતપુણ્યં સ્થાપયિતુમ્ ચેષ્ટમાના ઇશ્વરદત્તસ્ય પુણ્યસ્ય નિઘ્નત્વં ન સ્વીકુર્વન્તિ | 4 ખ્રીષ્ટ એકેકવિશ્વાસિજનાય પુણ્યં દાતું વ્યવસ્થાયાઃ ફલસ્વરૂપો ભવતિ | 5 વ્યવસ્થાપાલનેન યત્ પુણ્યં તત્ મૂસા વર્ણયામાસ, યથા, યો જનસ્તાં પાલયિષ્યતિ સ તદ્વારા જીવિષ્યતિ | 6 કિન્તુ પ્રત્યયેન યત્ પુણ્યં તદ્ એતાદૃશં વાક્યં વદતિ, કઃ સ્વર્ગમ્ આરુહ્ય ખ્રીષ્ટમ્ અવરોહયિષ્યતિ? 7 કો વા પ્રેતલોકમ્ અવરુહ્ય ખ્રીષ્ટં મૃતગણમધ્યાદ્ આનેષ્યતીતિ વાક મનસિ ત્વયા ન ગદ્દિતવ્યા | (Abyssos g12) 8 તર્હિ કિં બ્રવીતિ? તદ્ વાક્યં તવ સમીપસ્થમ્ અર્થાત્ તવ વદને મનસિ ચાસ્તે, તચ્ચ વાક્યમ્ અસ્માભિઃ પ્રયાર્થમાણં વિશ્વાસસ્ય વાક્યમેવ | 9 વસ્તુતઃ પ્રભુ યીશુ યદિ વદનેન સ્વીકરોષિ, તથેશ્વરસ્તં શ્મશાનાદ્ ઉદસ્થાપયદ્ ઇતિ યદન્તઃ કરણેન વિશ્વસિષિ તર્હિ પરિત્રાણં લપ્સ્યસે | 10 યસ્માત્ પુણ્યપ્રાપ્ત્યર્થમ્ અન્તઃકરણેન વિશ્વસિતવ્યં પરિત્રાણાર્થત્ર વદનેન સ્વીકર્તવ્યં | 11 શાસ્ત્રે યાદૃશં લિખતિ વિશ્વસિષ્યતિ યસ્તત્ર સ જનો ન ત્રપિષ્યતે | 12 ઇત્યત્ર ચિહ્નદિનિ તદન્યલોકે ય કોપિ વિશેષો નાસ્તિ યસ્માદ્ યઃ સર્વેષામ્ અદ્વિતીયઃ પ્રભુઃ સ નિજયાચકાન સર્વ્યાન્ પ્રતિ વદાન્યો ભવતિ | 13 યતઃ, યઃ કશ્ચિત્ પરમેશસ્ય નાન્મા હિ પ્રાર્થયિષ્યતે | સ એવ મનુજો નૂનં પરિત્રાતો ભવિષ્યતિ | 14 યં યે જના ન પ્રત્યાયન્ તે તમુદ્દિશ્ય કથં પ્રાર્થયિષ્યન્તે? યે વા યસ્યાખ્યાનં કદાપિ ન શ્રુતવન્તસ્તે તં કથં પ્રત્યેચ્યન્તિ? અપરં યદિ પ્રચારયિતારો ન તિષ્ઠન્તિ તદા કથં તે શ્રોષ્યન્તિ? 15 યદિ

વા પ્રેરિતા ન ભવન્તિ તદા કથં પ્રચારયિષ્યન્તિ? યાદૃશં લિખિતમ્ આસ્તે, યથા, માઙ્ગલિકં સુસંવાદં દદન્ત્યાનીય યે નરાઃ | પ્રચારયન્તિ શાન્તેશ્ચ સુસંવાદં જનાસ્તુ યે | તેષાં ચરણપદ્યાનિ કીદૃક્ શોભાન્વિતાનિ હિ | 16 કિન્તુ તે સર્વ્યં તં સુસંવાદં ન ગૃહીતવન્તઃ | યિશાયિયો યથા લિખિતવાન | અસ્મત્પ્રચારિતે વાક્યે વિશ્વાસમકરોદ્ધિ કઃ | 17 અતએવ શ્રવણાદ્ વિશ્વાસ ઔશ્વરવાક્યપ્રચારાત્ શ્રવણાઞ્ચ ભવતિ | 18 તર્હાલં બ્રવીમિ તૈઃ કિં નાશ્રાવિ? અવશ્યમ્ અશ્રાવિ, યસ્માત્ તેષાં શબ્દો મહીં વ્યાખનોદ્ વાક્યઞ્ચ નિખિલં જગત્ | 19 અપરમપિ વદામિ, ઇસ્રાયેલીયલોકાઃ કિમ્ એતાં કથાં ન બુદ્ધ્યન્તે? પ્રથમતો મૂસા ઇદં વાક્યં પ્રોવાય, અહમુતાપયિષ્યે તાન્ અગણ્યમાનવૈરપિ | કલેક્ષ્યામિ જાતિમ્ એતાઞ્ચ પ્રોન્મત્તભિન્નજાતિભિઃ | 20 અપરઞ્ચ યિશાયિયોડતિશયાક્ષોભેણ કથયામાસ, યથા, અધિ માં ચૈસ્તુ નાચેષ્ટિ સમ્પ્રાપ્તસ્તે જૈનૈરહં | અધિ માં ચૈ ન સમ્પૃષ્ઠં વિજ્ઞાતસ્તે જૈનૈરહં | | 21 કિન્તિવસ્રાયેલીયલોકાન્ અધિ કથયાઞ્ચકાર, ચૈરાજ્ઞાલક્ષિભિ લોકે વિરુદ્ધં વાક્યમુચ્યતે | તાન્ પ્રત્યેવ દિનં કૃત્સ્નં હસ્તૌ વિસ્તારયામ્યહં | |

11 ઇશ્વરેણ સ્વીકીયલોકા અપસારિતા અહં કિમ્ ઇદૃશં વાક્યં બ્રવીમિ? તન્ન ભવતુ યતોડહમપિ ભિન્ન્યામીનગોત્રીય ઇબ્રાહીમવંશીય ઇસ્રાયેલીયલોકોડસ્મિ | 2 ઇશ્વરેણ પૂર્વ્યં યે પ્રદૃષ્ટાસ્તે સ્વીકીયલોકા અપસારિતા ઇતિ નહિ | અપરમ્ એલિયોપાખ્યાને શાસ્ત્રં ચલ્લિખિતમ્ આસ્તે તદ્ યૂયં કિં ન જાનીથ? 3 હે પરમેશ્વર લોકાસ્ત્વદીયાઃ સર્વ્યા યજ્ઞવેદીરભઞ્જન્ તથા તવ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ સર્વ્યાન્ અઘનન્ કેવલ એકોડહમ્ અવશિષ્ટ આસે તે મમાપિ પ્રાણાન્ નાશયિતું ચેષ્ટનતે, એતાં કથામ્ ઇસ્રાયેલીયલોકાનાં વિરુદ્ધમ્ એલિય ઇશ્વરાય નિવેદયામાસ | 4 તતસ્તં પ્રતીશ્વરસ્યોત્તરં કિં જાતં? બાલ્નામ્નો દેવસ્ય સાક્ષાત્ ચૈ જૈનૂનિ ન પાતિતાનિ તાદૃશાઃ સપ્ત સહસ્રાણિ લોકા અવશેષિતા મયા | 5 તદ્દદ્ એતસ્મિન્ વર્તમાનકાલેડપિ અનુગ્રહેણાભિરુચિતાસ્તેષામ્ અવશિષ્ટાઃ કતિપયા લોકાઃ સન્તિ | 6 અતએવ તદ્ યદનુગ્રહેણ ભવતિ તર્હિ ક્રિયા ન ભવતિ નો ચેદ્ અનુગ્રહોડનનુગ્રહ એવ, યદિ વા ક્રિયા ભવતિ તર્હાનુગ્રહેણ ન ભવતિ નો ચેત્ ક્રિયા ક્રિયૈવ ન ભવતિ | 7 તર્હિ કિં? ઇસ્રાયેલીયલોકા યદ્ અમુગયન્ત તન્ન પ્રાપુઃ | કિન્તિભિરુચિતલોકાસ્તત્ પ્રાપુસ્તદન્યે સર્વ્ય અન્ધીભૂતાઃ | 8 યથા લિખિતમ્ આસ્તે, ધોરનિદ્રાલુતાભાવં દૃષ્ટિહીને ય લોચને | કણ્ણો શ્રુતિવિહીનો ય પ્રદદૌ તેભ્ય ઇશ્વરઃ | | 9 એતેસ્મિન્ દાયુદ્ધપિ લિખિતવાન્ યથા, અતો ભુક્ત્યાસનં તેષામ્ ઉન્માથવદ્ ભવિષ્યતિ | વા વંશયન્ત્રવદ્ બાધા દણ્ડવદ્ વા ભવિષ્યતિ | | 10 ભવિષ્યન્તિ તથાન્ધાસ્તે નેત્રૈઃ પશ્યન્તિ નો યથા | વેપથુઃ કટિદેશસ્ય તેષાં નિત્યં ભવિષ્યતિ | | 11 પતનાર્થં તે સ્ખલિતવન્ત ઇતિ વાયં કિમહં વદામિ? તન્ન ભવતુ કિન્તુ તાન્ ઉદ્યોગિનઃ કર્ણુ તેષાં પતનાદ્ ઇતરદેશીયલોકેઃ પરિત્રાણં પ્રાપ્તં | 12 તેષાં પતનં યદિ જગતો લોકાનાં લાભજનકમ્ અભવત્ તેષાં હાસોડપિ યદિ ભિન્નદેશિનાં લાભજનકોડભવત્ તર્હિ તેષાં વૃદ્ધિઃ કતિ લાભજનિકા ભવિષ્યતિ? 13 અતો હે અન્યદેશિનો યુષ્માન્ સમ્બોધ્ય કથયામિ નિજાનાં જ્ઞાતિબન્ધૂનાં મનઃસૂદ્યોગં જનયન્ તેષાં મધ્યે ક્રિયતાં લોકાનાં યથા પરિત્રાણં સાધયામિ 14 તન્નિભિત્તમ્ અન્યદેશિનાં નિકટે પ્રેરિતઃ સન્ અહં સ્વપદસ્ય મહિમાનં પ્રકાશયામિ | 15 તેષાં નિગ્રહેણ યદીશ્વરેણ સહ જગતો જનાનાં મેલનં જાતં તર્હિ તેષામ્ અનુગૃહીતત્વં મૃતદેહે યથા જીવનલાભસ્તદ્દત્ કિં ન ભવિષ્યતિ? 16 અપરં પ્રથમજાતં ફલં યદિ પવિત્રં ભવતિ તર્હિ સર્વ્યમેવ ફલં પવિત્રં ભવિષ્યતિ; તથા મૂલં યદિ પવિત્રં ભવતિ તર્હિ શાખા અપિ તથૈવ ભવિષ્યન્તિ | 17 ક્રિયતીનાં શાખાનાં છેદને કૃતે ત્વં વન્યજિતવૃક્ષસ્ય શાખા ભૂત્વા યદિ તચ્છાખાનાં સ્થાને રોપિતા સતિ જિતવૃક્ષીયમૂલસ્ય રસં ભુંક્ષે, 18 તર્હિ તાસાં ભિન્નશાખાનાં વિરુદ્ધં માં ગર્વ્યાઃ; યદિ ગર્વ્યસિ તર્હિ ત્વં મૂલં યન્ન ધારયસિ કિન્તુ મૂલં ત્વાં ધારયતીતિ સંસ્મર | 19 અપરઞ્ચ યદિ વદસિ માં રોપયિતું તાઃ શાખા વિભન્ના અભવન્; 20 ભદ્રમ્, અપ્રત્યયકારણાત્ તે વિભિન્ના જાતાસ્તથા વિશ્વાસકારણાત્ ત્વં રોપિતો જાતસ્તસ્માદ્ અહઙ્કારમ્ અકૃત્વા સસાધ્યસો ભવ | 21 યત ઇશ્વરો યદિ સ્વાભાવિકીઃ શાખા ન રક્ષતિ તર્હિ સાવધાનો ભવ ચેત્ ત્વામપિ ન સ્થાપયતિ | 22 ઇત્યન્ત્રેશ્વરસ્ય યાદૃશી કૃપા તાદૃશં ભયાનકત્વમપિ ત્વયા દૃશ્યતાં; યે પતિતાસ્તાન્ પ્રતિ તસ્ય ભયાનકત્વં દૃશ્યતાં, ત્વઞ્ચ યદિ તત્કૃપાશ્રિતસ્તિષ્ઠસિ તર્હિ ત્વાં પ્રતિ કૃપા દ્રશ્યતે; નો ચેત્ ત્વમપિ તદ્દત્ ઇન્નો ભવિષ્યસિ | 23 અપરઞ્ચ તે યદપ્રત્યયે ન તિષ્ઠન્તિ તર્હિ પુનરપિ રોપયિષ્યન્તે યસ્માત્ તાન્ પુનરપિ રોપયિતુમ્ ઇશ્વરસ્ય શક્તિરાસ્તે | 24 વન્યજિતવૃક્ષસ્ય શાખા સન્ ત્વં યદિ તતશિન્નો રીતિવ્યત્યેનોત્તમજિતવૃક્ષે રોપિતોડભવસ્તર્હિ તસ્ય વૃક્ષસ્ય સ્વીયા યાઃ શાખાસ્તાઃ કિં પુનઃ સ્વવૃક્ષે સંલગિતું ન શકનુવન્તિ? 25 હે ભ્રાતરો યુષ્માકમ્ આત્માભિમાનો યન્ન જાતયે તદર્થં મમેદૃશી વાઞ્છા ભવતિ યૂયં એતન્નિગૂઢતત્ત્વમ્ અજાનન્તો યન્ન તિષ્ઠ; વસ્તુતો યાવત્કાલં સમ્પૂર્ણરૂપેણ ભિન્નદેશિનાં સંગ્રહો ન ભવિષ્યતિ તાવત્કાલમ્ અંશત્વેન ઇસ્રાયેલીયલોકાનામ્ અન્ધતા સ્થાસ્યતિ; 26 પશ્ચાત્ તે સર્વ્યં પરિત્રાસ્યન્તે; એતાદૃશં લિખિતમ્પ્રચાસ્તે, આગમિષ્યતિ

सीयोनाद् अेको यस्त्राण्दायकः | अधर्म्मं यादुब्धो वंशात् स तु दूरीकरिष्यति | 27 तथा दूरीकरिष्यामि तेषां पापान्यहं यदा | तदा तरेव साद्भं मे नियमोऽयं भविष्यति | 28 सुसंवादात् ते युष्माकं विपक्षा अबवन् किन्त्वभिरुच्यितत्वात् ते पितृलोकानां कृते प्रियपात्राणि भवन्ति | 29 यत ईश्वरस्य दानाद् आह्वानाञ्च पश्चात्तापो न भवति | 30 अतश्चेव पूर्वम् ईश्वरेऽविश्वासिनः सन्तोऽपि यूयं यद्भूत् सम्प्रति तेषाम् अविश्वासकारणाद् ईश्वरस्य कृपापात्राणि जातास्तद्दृष्ट्वा 31 एदानीं तेऽविश्वासिनः सन्ति किन्तु युष्माभिर्लब्धकृपाकारणात् तेरपि कृपा लप्स्यते | 32 ईश्वरः सर्वान् प्रति कृपां प्रकाशयितुं सर्वान् अविश्वासित्वेन गाणयति | (eleesē g1653) 33 अहो ईश्वरस्य ज्ञानबुद्धिरूपयोर्धनयोः कीदृक् प्राचुर्यम् | तस्य राजशासनस्य तत्त्वं कीदृग् अप्राच्यं | तस्य मार्गाश्च कीदृग् अनुपलक्ष्याः | 34 परमेश्वरस्य सङ्कल्पं को ज्ञातवान्? तस्य मन्त्री वा कोऽभवत्? 35 को वा तस्योपकारी भूत्वा तदृक्ते तेन प्रत्युपकर्तव्यः? 36 यतो वस्तुमात्रमेव तस्मात् तेन तस्मै याभवत् तदीयो मण्डिमा सर्व्वदा प्रकाशितो भवतु | एति | (aiōn g165)

12 हे भ्रातर ईश्वरस्य कृपयाहं युष्मान् विनये यूयं स्वं स्वं शरीरं सञ्ज्वं पवित्रं ग्राह्यं भविम् ईश्वरमुद्दिश्य नमृत्युञ्जत, अेषा सेवा युष्माकं योग्या | 2 अपरं यूयं सांसारिका एव मायरत, किन्तु स्वं स्वं स्वभावं परावर्त्य नमूनायारिणो भवत, तत ईश्वरस्य निदेशः कीदृग् उत्तमो ग्राहणीयः सम्पूर्णश्चेति युष्माभिरनुभाविष्यते | (aiōn g165) 3 कश्चिदपि जन्मो योग्यत्वाद्दधिकं स्वं न मन्यतां किन्तु ईश्वरो यस्मै प्रत्ययस्य यत्परिभाषाम् अददात् स तदनुसारतो योग्यत्वं स्वं मनुताम्, ईश्वराद् अनुग्रहं प्राप्तः सन् युष्माकम् अेकैकं जन्मं एत्याजापयामि | 4 यतो यद्ददस्माकम् अेकस्मिन् शरीरे भूत्स्यज्ञानि सन्ति किन्तु सर्व्वेषामज्ञानां कार्य्यं समानं नहि; 5 तद्ददस्माकं भुङ्क्तेऽपि सर्व्वे वयं श्रीष्टे अेकशरीराः परस्परम् अङ्गप्रत्यङ्गत्वेन भवामः | 6 अस्माद् ईश्वरानुग्रहेण विशेषं विशेषं दानम् अस्मासु प्राप्तेषु सत्यु कोपि यदि भविष्यद्भक्त्यं वदति तर्हि प्रत्ययस्य परिभाषानुसारतः स तद् वदतु; 7 यद्वा यदि कश्चित् सेवनकारी भवति तर्हि स तत्सेवनं करोतु; अथवा यदि कश्चिद् अध्यापयिता भवति तर्हि सोऽध्यापयतु; 8 तथा य उपदेष्टा भवति स उपदिशतु यश्च दाता स सरलतया ददातु यस्त्वधिपतिः स यत्नेनाधिपतित्वं करोतु यश्च दयालुः स हृष्टमनसा दयताम् | 9 अपरञ्च युष्माकं प्रेम कापट्यवर्जितं भवतु यद् अमद्रं तद् ऋतीयध्वं यश्च भद्रं तस्मिन् अनुरज्यध्वम् | 10 अपरं भ्रातृत्वप्रेम्ना परस्परं प्रीयध्वं समादराद् अेकोऽपरजन्मं श्रेष्ठं जानीध्वम् | 11 तथा कार्य्यं निरावस्था मनसि य सोधोगाः सन्तः प्रभुं सेवध्वम् | 12 अपरं प्रत्याशायाम् आनन्दिता दुःखसमये य धैर्य्ययुक्ता भवतः प्रार्थनायां सततं प्रवर्त्तध्वं | 13 पवित्राणां दीनतां दूरीकुरुध्वम् अतिथिसेवायाम् अनुरज्यध्वम् | 14 ये जना युष्मान् ताऽयन्ति तान् आशिषं वदत शापम् अदत्वा ददध्वमाशिषम् | 15 ये जना आनन्दन्ति तैः साद्भं आनन्दत ये य रुदन्ति तैः सह रुदित | 16 अपरञ्च युष्माकं मनसां परस्परम् अेकोभावो भवतु; अपरम् उच्यपदम् अनाकाङ्क्ष्य नीयलोकैः सदापि माद्वैवम् आयरत; स्वान् ज्ञानिनो न मन्यध्वं | 17 परस्माद् अपकारं प्राप्यापि परं नापकुरुत | सर्व्वेषां दृष्टितो यत् कर्म्मोत्तमं तदेव कुरुत | 18 यदि भवितुं शक्यते तर्हि यथाशक्ति सर्व्वलोकैः सह निर्व्विरोधेन कावं यापयत | 19 हे प्रियबन्धवः, कस्मैचिद् अपकारस्य समुचितं दण्डं स्वयं न ददध्वं, किन्त्वीश्वरीयक्रोधाय स्थानं दत्त यतो लिभितमास्ते परमेश्वरः कथयति, दानं इवस्य मत्कर्म्मं सूचितं प्रदद्याय्यहं | 20 एतिकारणाद् रिपु र्थेति क्षुधास्तस्ते तर्हि तं त्वं प्रभोजय | तथा यदि तृषार्तः स्यात् तर्हि तं परिपायय | तेन त्वं मस्तके तस्य ज्वलदग्निं निधास्यसि | 21 कुक्कियया पराजिता न सन्त उत्तमकियया कुक्कियां पराजयत |

13 युष्माकम् अेकैकजन्मः शासनपदस्य निध्नो भवतु यतो यानि शासनपदानि सन्ति तानि सर्व्वार्णीश्वरेण स्थापितानि; ईश्वरं विना पदस्थापनं न भवति | 2 एति हेतोः शासनपदस्य यत् प्रातिकूल्यं तद् ईश्वरीयनिर्णयस्य प्रातिकूल्यमेव; अपरं ये प्रातिकूल्यम् आयरन्ति ते स्वेषां समुचितं दण्डं स्वयमेव घटयन्ते | 3 शास्ता सदायारिणां भयप्रदो नहि दुरायारिणामेव भयप्रदो भवति; त्वं किं तस्मान् निर्भयो भवितुम् इच्छसि? तर्हि सत्कर्म्मार्थर, तस्माद् यशो लप्स्यसे, 4 यतस्तव सदायारिणाय स ईश्वरस्य भृत्योऽस्ति | किन्तु यदि कुकर्म्मार्थरसि तर्हि त्वं शङ्कस्य यतः स निरर्थकं भङ्गं न धारयति; कुकर्म्मायारिणं समुचितं दण्डयितुम् स ईश्वरस्य दण्डभृत्य एव | 5 अतश्चेव केवलदण्डभयान्नाहि किन्तु सदसद्गोधादपि तस्य वश्येन भवितव्यं | 6 अतस्माद् युष्माकं राजकरदानभायुचितं यस्माद् ये करं गृह्णन्ति त ईश्वरस्य किङ्करा भूत्वा सततम् अतस्मिन् कर्म्मणि निविष्टास्तिष्ठन्ति | 7 अस्मात् करग्राहणं करं दत्त, तथा शुल्कग्राहणं शुल्कं दत्त, अपरं यस्माद् भेतव्यं

तस्माद् विभीत, यश्च समादरणीयस्तं समाद्रियध्वम्; एत्थं यस्य यत् प्राप्यं तत् तस्मै दत्त। 8 युष्माकं परस्परं प्रेम विना ऽन्यत् किमपि देयम् ऋणं न भवतु, यतो यः परस्मिन् प्रेम करोति तेन व्यवस्था सिध्यति। 9 वस्तुतः परदारान् मा गच्छ, नरदत्यां मा कार्षीः, यैर्यं मा कार्षीः, मिथ्यासाक्ष्यं मा देहि, लोभं मा कार्षीः, अंताः सर्वा आज्ञा अंताभ्यो विन्ना या काश्चिद् आज्ञास्ति सापि स्वसमीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुर्वित्यनेन वयनेन वेदिता। 10 यतः प्रेम समीपवासिनोऽशुभं न जनयति तस्मात् प्रेम्ना सर्वा व्यवस्था पाल्यते। 11 प्रत्ययीभवनकालेऽस्माकं परित्राणस्य सामीप्याद् एदानीं तस्य सामीप्यम् अव्यवहितं; अतः समयं विविच्यारम्भाभिः साम्प्रतम् अवश्यमेव निद्रातो जगर्तव्यं। 12 बहुतरा यामिनी गता प्रभातं सन्निधिं प्राप्तं तस्मात् तामसीयाः क्रियाः परित्यज्यारम्भाभिर्वसरीया सज्जा परिधातव्या। 13 अतो हेतो वयं देवा विहितं सदायराणाम् आचरिष्यामः। २३२सो भक्तवं लम्पटत्वं कामुकत्वं विवाह एष्यं यैतानि परित्यक्ष्यामः। 14 यूयं प्रभुयीशुप्रीष्टरूपं परिच्छदं परिधृष्टं सुभाभिलाषपूराणाय शारीरिकायराणं मायरत।

14 यो जनोऽदृढविश्वासस्तं युष्माकं सज्जिं कुरुत किन्तु सन्देहवियारार्थं नहि। 2 यतो निषिद्धं किमपि षाधद्रव्यं नास्ति, कस्यचिज्जनस्य प्रत्यय अंतादृशो विधेते किन्त्वदृढविश्वासः कश्चिदपरो जनः केवलं शाकं भुङ्कतं। 3 तर्हि यो जनः साधारणं द्रव्यं भुङ्कते स विशेषद्रव्यभोक्तारं नावजानीयात् तथा विशेषद्रव्यभोक्तापि साधारणद्रव्यभोक्तारं द्रोषिणं न दुर्यात्, यस्माद् एश्वरस्तम् अगृह्णात्। 4 हे परदासस्य दूषयितस्त्वं कः? निजप्रभोः समीपे तेन पदस्थेन पदय्युतेन वा भवितव्यं स य पदस्थ अत्र भविष्यति यत् एश्वरस्तं पदस्थं कर्तुं शक्नोति। 5 अपरञ्च कश्चिज्जनो दिनान् दिनं विशेषं मन्यते कश्चित्तु सर्वाणि दिनानि समानानि मन्यते, अङ्कैको जनः स्वीयमनसि विविच्य निश्चिनोतु। 6 यो जनः किञ्चन दिनं विशेषं मन्यते स प्रभुभक्त्या तन् मन्यते, यश्च जनः किमपि दिनं विशेषं न मन्यते सोऽपि प्रभुभक्त्या तन्न मन्यते; अपरञ्च यः सर्वाणि भक्ष्यद्रव्याणि भुङ्कते स प्रभुभक्त्या तानि भुङ्कते यतः स एश्वरं धन्यं वक्ति, यश्च न भुङ्कते सोऽपि प्रभुभक्त्यैव न भुञ्जान एश्वरं धन्यं ब्रूते। 7 अपरम् अस्माकं कश्चित् निजनिमित्तं प्राणान् धारयति निजनिमित्तं म्रियते वा तन्न; 8 किन्तु यदि वयं प्राणान् धारयामस्तर्हि प्रभुनिमित्तं धारयामः, यदि य प्राणान् त्यजामस्तर्हि प्रभुनिमित्तं त्यजामः, अतएव ज्वने मरणे वा वयं प्रभोरेवास्यते। 9 यतो ज्वन्तो मृताश्चेत्युभयेषां लोकानां प्रभुत्वप्राप्त्यर्थं श्रीष्टो मृत उत्थितः पुनश्चैवितश्च। 10 किन्तु त्वं निजं भ्रातरं कुतो दूषयसि? तथा त्वं निजं भ्रातरं कुतस्तुच्छं जानासि? श्रीष्टस्य विचारसिंहासनस्य सम्भुषे सर्वैरस्माभिरुपस्थातव्यं; 11 यादृशं लिपितम् आस्ते, परेशः शपथं कुर्वन् वाक्यमेतत् पुरावदत्। सर्वो जनः समीपे मे जानुपातं करिष्यति। जिह्वैकैका तथेशस्य निधन्तं स्वीकरिष्यति। 12 अतएव एश्वरसमीपेऽस्माकम् अङ्कैकजनेन निजा कथा कथयितव्या। 13 एत्थं सति वयम् अधारतय परस्परं न दूषयन्तः स्वभ्रातृर्विधो व्याधातो वा यन्न जायते तादृशीमीडां कुर्महे। 14 किमपि वस्तु स्वभावतो नाशयि भवतीत्यहं जाने तथा प्रभुना यीशुप्रीष्टेनापि निश्चितं जाने, किन्तु यो जनो यद् द्रव्यम् अपवित्रं जानीते तस्य कृते तद् अपवित्रम् आस्ते। 15 अतएव तव भक्ष्यद्रव्येण तव भ्राता शोकान्वितो भवति तर्हि त्वं भ्रातरं प्रति प्रेम्ना नाचरसि। श्रीष्टो यस्य कृते स्वप्राणान् व्ययितवान् त्वं निजेन भक्ष्यद्रव्येण तं न नाशय। 16 अपरं युष्माकम् उत्तमं कर्म निन्दितं न भवतु। 17 भक्ष्यं पेयञ्चेश्वरराज्यस्य सारो नहि, किन्तु पुण्यं शान्तिश्च पवित्रेणात्मना जात आनन्दश्च। 18 अतै यो जनः श्रीष्टं सेवते, स अवेश्वरस्य तुष्टिकरो मनुष्यैश्च सुष्यातः। 19 अतएव येनास्माकं सर्वेषां परस्परम् अङ्कं निष्ठा य जायते तदेवास्माभि र्यतितव्यं। 20 भक्ष्यार्थम् एश्वरस्य कर्मणो लानि मा जनयत; सर्वं वस्तु पवित्रमिति सत्यं तथापि यो जनो यद् भुङ्क्त्वा विधं लभते तदर्थं तद् भद्रं नहि। 21 तव मांसभक्षणसुरापानादिभिः क्रियाभि र्यदि तव भ्रातृः पादस्पर्शनं विधो वा याञ्चल्यं वा जायते तर्हि तद्भोजनपानयोस्त्यागो भद्रः। 22 यदि तव प्रत्ययस्तिष्ठति तर्हिेश्वरस्य गोचरे स्वान्तरे तं गोपय; यो जनः स्वमतेन स्वं द्रोषिणं न करोति स अत्र धन्यः। 23 किन्तु यः कश्चित् संशय्य भुङ्कतेऽर्थात् न प्रतीत्य भुङ्कते, स अत्रावश्यं एण्डाडो भविष्यति, यतो यत् प्रत्ययञ्च नहि तदेव पापमयं भवति।

15 भवत्वद्विरस्माभि र्दुर्बलानां दौर्बल्यं सोढव्यं न य स्वेषाम् एष्टायार आयरितव्यः। 2 अस्माकम् अङ्कैको जनः स्वसमीपवासिनो हितार्थं निष्ठार्थञ्च तस्यैवेष्टायारम् आयरतु। 3 यतः श्रीष्टोऽपि निजेष्टायारं नाचरितवान्, यथा लिपितम् आस्ते, त्वनिन्दकगणस्यैव निन्दाभि निन्दितोऽस्म्यहं। 4 अपरञ्च वयं यत् सङ्घिष्युतासानन्वययो र्जनकेन शास्त्रेण प्रत्याशां लभेमहि तन्निमित्तं पूर्वकाले लिपितानि सर्व्ववयनान्यस्माकम् उपदेशार्थमेव लिपिभिरे। 5

सङ्घिषुतासान्त्वनयोरुदरो य एश्वरः स अवेवं करोतु यत् प्रभु र्यीशुश्रीष्ट एव युष्माकम् अेकजनोऽन्यजनेन साद्धं मनस औक्यम् आयरेतः 6 यूयञ्च सर्व्व अेकचित्ता भूत्वा मुष्केनेवास्मत्प्रभुयीशुश्रीष्टस्य पितुरीश्वरस्य गुणान् कीर्त्तयेत् | 7 अपरम् एश्वरस्य मङ्गिनः प्रकाशार्थं श्रीष्टो यथा युष्मान् प्रत्यगृह्णात् तथा युष्माकमध्येको जनोऽन्यजनं प्रतिगृह्णात् | 8 यथा लिपितम् आस्ते, अतोऽदं सम्भुपे तिष्ठन् भिन्नेशनिवासिनां | स्तुवंस्त्वां परिगास्यामि तव नाम्नि परेश्वरः | 9 तस्य दयालुत्वाच्च भिन्नेजातीया यद् एश्वरस्य गुणान् कीर्त्तयेयुस्तदर्थं यीशुः श्रीष्टस्त्वकछेदनियमस्य निध्नोऽभवद् एत्यदं वदामि | यथा लिपितम् आस्ते, अतोऽदं सम्भुपे तिष्ठन् भिन्नेशनिवासिनां | स्तुवंस्त्वां परिगास्यामि तव नाम्नि परेश्वरः | 10 अपरमपि लिपितम् आस्ते, हे अन्यजातयो यूयं समं नन्दत तज्जनेः | 11 पुनश्च लिपितम् आस्ते, हे सर्व्वदेशिनो यूयं धन्यं ब्रूत परेश्वरं | हे तदीयनरा यूयं कुरुध्वं तत्रशंसनं | 12 अपर यीशापियोऽपि लिलेप, यीशस्य तु यत् मूलं तत् प्रकाशिष्यते तदा | सर्व्वजातीयनुशात्रे शासकः समुद्देश्यति | तत्रान्यदेशिलोकेश्च प्रत्याशा प्रकरिष्यते | 13 अतएव यूयं पवित्रस्यात्मनः प्रभावाद् यत् सम्पूर्णां प्रत्याशां लप्स्यध्वे तदर्थं तत्रत्याशाजनक एश्वरः प्रत्ययेन युष्मान् शान्त्यानन्दाभ्यां सम्पूर्णान् करोतु | 14 हे भ्रातरौ यूयं सद्भावयुक्ताः सर्व्वप्रकारेण ज्ञानेन य सम्पूर्णाः परस्परोपदेशे य तत्परा एत्यदं निश्चितं जानामि, 15 तथाप्यदं यत् प्रगल्भतरौ भवन् युष्मान् प्रबोधयामि तस्यैकं कारणमिदं | 16 भिन्नेजातीयाः पवित्रेणात्मना पावितनैवेधरूपेण भूत्वा यद् आह्ला भवेयुस्तन्मिचित्तमडम् एश्वरस्य सुसंवाद् प्रयारयितुं भिन्नेजातीयानां मध्ये यीशुश्रीष्टस्य सेवकत्वं दानं एश्वरात् लब्धवानस्मि | 17 एश्वरं प्रति यीशुश्रीष्टेन मम श्लाघाकरणस्य कारणम् आस्ते | 18 भिन्नेशिन आज्ञात्राडिणः कर्तुं श्रीष्टो वाक्येन क्रियया य, आश्चर्य्यलक्षार्थैश्चिदक्रियाभिः पवित्रस्यात्मनः प्रभावेन य यानि कर्माणि मया साधितवान्, 19 केवलं तान्येव विनान्यस्य कस्यचित् कर्मणो वार्णनां कर्तुं प्रगल्भो न भवामि | तस्मात् आ यिज्ञाशालम् एत्वूरिकं यावत् सर्व्वत्र श्रीष्टस्य सुसंवाद् प्रायारयं | 20 अन्येन निश्चितायां भित्तावदं यन् निश्चिनोमि तन्मिचितं यत्र यत्र स्थाने श्रीष्टस्य नाम कदापि केनापि न ज्ञापितं तत्र तत्र सुसंवाद् प्रयारयितुम् अदं यते | 21 यादृशं लिपितम् आस्ते, यै वर्त्तां तस्य न प्राप्ता दर्शनं तैस्तु लप्स्यते | यैश्च नैव श्रुतं किञ्चित् बोद्धुं शक्यन्ति ते जनाः | | 22 तस्माद् युष्मत्समीपगमनाद् अदं मुहुर्मुहुर् निवारितोऽभवत् | 23 किन्त्विदानीम् अत्र प्रदेशेषु मया न गतं स्थानं किमपि नावशिष्यते युष्मत्समीपं गन्तुं बहुवत्सराचारभ्य माभकीनाकाडक्षा य विधत् एति हेतोः 24 स्थानियादेशगमनकावेऽदं युष्मन्मध्येन गच्छन् युष्मान् आलोकिये, ततः परं युष्मत्सम्भाषणेन तृप्तिं परिलभ्य तद्देशगमनार्थं युष्माभिर्विसर्जयिष्ये, एदृशी मदीया प्रत्याशा विधते | 25 किन्तु साम्भ्रतं पवित्रलोकानां सेवनाय यिज्ञाशालमगरं व्रजामि | 26 यतो यिज्ञाशालमस्थपवित्रलोकानां मध्ये ये एरिद्रा अर्धविश्राणनेन तानुपकर्तुं माकिदनियादेशीया आप्यायादेशीयाश्च लोका अैच्छन् | 27 अेषा तेषां सदिच्छा यतस्ते तेषाम् ऋणिनः सन्ति यतो हेतोर्भिन्नेजातीया येषां परमार्थस्यांशिनो ज्ञाता अैडिकविषये तेषामुपकारस्तेः कर्त्तव्यः | 28 अतो मया तत् कर्म साधयित्वा तस्मिन् इले तेभ्यः समर्पितं युष्मन्मध्येन स्थानियादेशो गमिष्यते | 29 युष्मत्समीपे ममागमनसमये श्रीष्टस्य सुसंवाद्स्य पूर्णवरेण सम्बलितः सन् अडम् आगमिष्यामि एति मया ज्ञायते | 30 हे भ्रातृगण प्रभो र्यीशुश्रीष्टस्य नाम्ना पवित्रस्यात्मानः प्रेम्ना य विनयेऽदं 31 यिद्धादेशस्थानाम् अविश्वसिलोकानां करेभ्यो यददं रक्षां लभेय मदीयैतेन सेवनकर्म्मणाम् य यद् यिज्ञाशालमस्थाः पवित्रलोकास्तुष्येयुः, 32 तदर्थं यूयं मत्कृत एश्वराय प्रार्थयमाणा यतध्वं तेनाडम् एश्वरेच्छया सानन्दं युष्मत्समीपं गत्वा युष्माभिः सहितः प्राणान् आप्यायितुं पारयिष्यामि | 33 शान्तिदायक एश्वरो युष्माकं सर्व्वेषां सङ्गी भूयात् | एति |

16 किङ्कीयानगरीयधर्मसमाजस्य परियारिका या द्वैबीनामिकास्माकं धर्मभगिनी तस्याः कृतेऽदं युष्मान् निवेदयामि, 2 यूयं तां प्रभुमाश्रितां विज्ञाय तस्या आतिथ्यं पवित्रलोकार्कं कुरुध्वं, युष्मत्तस्तस्या य उपकारो भवितुं शक्नोति तं कुरुध्वं, यस्मात् तथा बहुनां मम योपकारः कृतः | 3 अपरञ्च श्रीष्टस्य यीशोः कर्म्मणि मम सडकारिणो मम प्राणरक्षार्थञ्च स्वप्राणान् पारीकृतवन्तौ यौ प्रिष्किल्लाकि्लौ तौ मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं | 4 ताभ्याम् उपकारान्तिः केवलं मया स्वीकर्त्तव्येति नडि भिन्नेशीयेः सर्व्वधर्मसमाजैरपि | 5 अपरञ्च तयो गृहे स्थितान् धर्मसमाजलोकान् मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं | तद्वत् आशियादेशे श्रीष्टस्य पक्षे प्रथमजातइलवस्वरूपो य एपेनितनाम मम प्रियबन्धुस्तमपि मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं | 6 अपरं बहुश्रमेणस्मान् असेवत या मरियम् तामपि नमस्कारं ज्ञापयध्वं | 7 अपरञ्च प्रेरितेषु प्यातकीर्त्ती मडेत्रे श्रीष्टाश्रितौ मम स्वजातीयौ सडबन्दिनौ य यावान्दनीकयूनियौ तौ मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं | 8 तथा प्रभौ मत्प्रियतमम् आम्हिलयमपि मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं | 9 अपरं श्रीष्टसेवायां मम सडकारिणम् ङिर्बाणं मम प्रियतमं स्ताभुञ्च मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं | 10

अपरं श्रीष्टेन परीक्षितम् आपिद्विं मम नमस्कारं वदत, आरिष्टभूलस्य परिजनांश्च मम नमस्कारं ज्ञापयध्वं | 11 अपरं मम
 ज्ञातिं हेरोदियोनं मम नमस्कारं वदत, तथा नार्किसस्य परिवाराणां मध्ये ये प्रभुमाश्रितास्तान् मम नमस्कारं वदत | 12 अपरं
 प्रभोः सेवायां परिश्रमकारिण्यौ त्रुङ्गेनात्रुङ्गोषे मम नमस्कारं वदत, तथा प्रभोः सेवायाम् अत्यन्तं परिश्रमकारिणी या प्रिया
 पर्षिस्तां नमस्कारं ज्ञापयध्वं | 13 अपरं प्रभोरभिरुचिंतं रुङ्गं मम धर्ममाता या तस्य माता तामपि नमस्कारं वदत | 14
 अपरम् असुकृतं द्विलगोनं ढर्म्मं पात्रवं ढर्म्मिम् अतेषां सङ्गित्वातृगात्रं नमस्कारं ज्ञापयध्वं | 15 अपरं द्विलगो यूदिया
 नीरियस्तस्य भगिन्यलुम्पा यैतान् अतैः सार्द्धं यावन्तः पवित्रलोका आसते तानपि नमस्कारं ज्ञापयध्वं | 16 यूयं परस्परं
 पवित्रयुग्मनेन नमस्कुरुध्वं | श्रीष्टस्य धर्मसमाजगणो युष्मान् नमस्कुरुते | 17 हे त्वातरो युष्मान् विनयेऽहं युष्माभि र्या
 शिक्षा लब्धा ताम् अतिक्रम्य ये विरछेदान् विघ्नांश्च कुर्वन्ति तान् निश्चिनुत तेषां सङ्गं वर्जयत य | 18 यतस्तादृशा लोका
 अस्माकं प्रभो र्यीशुश्रीष्टस्य दासा एति नहि किन्तु स्वोदरस्यैव दासाः; अपरं प्राणवयनै र्भधुरवाक्यैश्च सरललोकानां मनांसि
 मोहयन्ति | 19 युष्माकम् आज्ञाग्राहित्वं सर्वत्र सर्वे ज्ञातं ततोऽहं युष्मासु सानन्दोऽभवत् तथापि यूयं यत् सत्त्वानेन ज्ञानिनः
 कुज्ञाने यातत्परा भवेतेति ममाभिलाषः | 20 अधिक्न्तु शान्तिदायकं ईश्वरः शैतानम् अविलम्बं युष्माकं पदानाम् अधो
 मर्द्दिष्यति | अस्माकं प्रभु र्यीशुश्रीष्टो युष्मासु प्रसाहं क्रियात् | एति | 21 मम सलकारी तीमथियो मम ज्ञातयो लूकियो यासोन्
 सोसिपात्रश्चोमे युष्मान् नमस्कुरुवन्ते | 22 अपरम् अतत्पत्रलेभकस्तर्त्तियनामलमपि प्रभो नाग्ना युष्मान् नमस्करोमि |
 23 तथा कृत्स्नधर्मसमाजस्य मम यातिथ्यकारी गायो युष्मान् नमस्करोति | अपरम् अतन्नगरस्य धनरक्षकं एरास्तः
 क्कार्तनामकश्चौकौ त्वाता तावपि युष्मान् नमस्कुरुतः | 24 अस्माकं प्रभु र्यीशुश्रीष्टा युष्मासु सर्वेषु प्रसाहं क्रियात् | एति | 25
 पूर्वकालिकयुगेषु प्रच्छन्ना या मन्त्राणाधुना प्रकाशिता भूत्वा भविष्यद्वादिद्विभितग्रन्थगात्रस्य प्रमाणाद् विश्वासेन ग्राहणार्थं
 सदातनस्येश्वरस्याज्ञाया सर्वदेशीयलोकान् ज्ञाप्यते, (aiōnios g166) 26 तस्या मन्त्राणाया ज्ञानं लब्ध्वा मया यः सुसंवाद्यो
 यीशुश्रीष्टमधि प्रचार्यते, तदनुसाराद् युष्मान् धर्म्मं सुस्थिरान् कर्तुं समर्थो योऽद्वितीयः (aiōnios g166) 27 सर्वज्ञा ईश्वरस्तस्य
 धन्यवाद्यो यीशुश्रीष्टेन सन्ततं भूयात् | एति | (aiōn g165)

१ करिन्धिनः

1 यावन्तः पवित्रा लोकाः स्वेषाम् अस्माकञ्च वसतिस्थानेष्वस्माकं प्रभो यीशोः श्रीष्टस्य नाम्ना प्रार्थयन्ते तैः सहाडूतानां श्रीष्टेन यीशुना पवित्रीकृतानां लोकानां य एश्वरीयधर्मसमाजः करिन्धनगरे विद्यते 2 तं प्रतीश्वरस्येच्छयाडूतो यीशुश्रीष्टस्य प्रेरितः पौलः सोस्थिनिनामा भ्राता य पत्रं लिखति | 3 अस्माकं पित्रेश्वरेण प्रभुना यीशुश्रीष्टेन य प्रसादः शान्तिश्च युष्मभ्यं दीयतां | 4 एश्वरो यीशुश्रीष्टेन युष्मान् प्रति प्रसादं प्रकाशितवान्, तस्मादहं युष्मन्निमित्तं सर्वदा मदीयेश्वरं धन्यं वदामि | 5 श्रीष्टसम्बन्धीयं साक्ष्यं युष्माकं मध्ये येन प्रकाशेण सप्रभाणाम् अभवत् 6 तेन यूयं श्रीष्टात् सर्वविधवस्तुताज्ञानादीनि सर्वधनानि लब्धवन्तः | 7 ततोऽस्मत्प्रभो यीशुश्रीष्टस्य पुनरागमनं प्रतीक्षमाणानां युष्माकं कस्यापि वरस्याभावो न भवति | 8 अपरम् अस्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्य दिवसे यूयं यन्निर्दोषा भवेत तदर्थं सञ्चैव यावदन्तं युष्मान् सुस्थिरान् करिष्यति | 9 य एश्वरः स्वपुत्रस्यास्मत्प्रभो यीशुश्रीष्टस्यांशिनः कर्तुं युष्मान् आहूतवान् स विश्वसनीयः | 10 हे भ्रातरः, अस्माकं प्रभुयीशुश्रीष्टस्य नाम्ना युष्मान् विनयेऽहं सर्व्यं युष्माभिरैकत्रुपाणि वाक्यानि कथ्यन्तां युष्मन्मध्ये भिन्नसङ्घाता न भवन्तु मनोविचारयोरैक्येन युष्माकं सिद्धत्वं भवतु | 11 हे मम भ्रातरो युष्मन्मध्ये विवाहा जाता एति वार्तामिदं क्लोथ्याः परिष्कने ज्ञापितः | 12 ममाभिप्रेतमिदं युष्माकं कश्चित् कश्चिद् वदति पौलस्य शिष्योऽहम् आपल्लोः शिष्योऽहं कैङ्कः शिष्योऽहं श्रीष्टस्य शिष्योऽहमिति य | 13 श्रीष्टस्य किं विभेदः कृतः? पौलः किं युष्मत्कृते कुशे उतः? पौलस्य नाम्ना वा यूयं किं मञ्जिताः? 14 कृष्णगार्थी विना युष्माकं मध्येऽन्यः कोऽपि मया न मञ्जित एति हेतोरहम् एश्वरं धन्यं वदामि | 15 अतेन मम नाम्ना मानवा मया मञ्जिता एति वस्तु केनापि न शक्यते | 16 अपरं स्तिज्ञानस्य परिष्कना मया मञ्जितास्तदन्त्यः कश्चिद् यन्मया मञ्जितस्तदहं न वेदि | 17 श्रीष्टेनाहं मञ्जितार्थं न प्रेरितः किन्तु सुसंवाहस्य प्रचारार्थमेव; सोऽपि वाक्पटुतया मया न प्रचारितव्यः, यतस्तथा प्रचारिते श्रीष्टस्य कुशे मृत्युः इलडीनो भविष्यति | 18 यतो हेतो यं विनश्यन्ति ते तां कुशस्य वार्तां प्रलापमिव मन्यन्ते किञ्च परित्राणं लभमानेष्वस्मासु सा एश्वरीयशक्तिस्वरूपा | 19 तस्मादित्यं लिखितमास्ते, ज्ञानवतान्तु यत् ज्ञानं तन्मया नाशयिष्यते | विलोपयिष्यते तद्द्वं बुद्धिर्बद्धिमतां मया | 20 ज्ञानी कुत्र? शास्त्री वा कुत्र? एडलोकर्य विचारतत्परो वा कुत्र? एडलोकर्य ज्ञानं किमीश्वरेण मोडीकृतं नहि? (aiōn g165) 21 एश्वरस्य ज्ञानाद् एडलोकर्य मानवाः स्वज्ञानेश्वरस्य तत्त्वबोधं न प्राप्तवन्तस्तस्माद् एश्वरः प्रचारत्रुपिणा प्रलापेन विश्वासिनः परित्रांतु रोयितवान् | 22 यिडूदीयलोका लक्षणानि द्विदक्षन्ति भिन्देशीयलोकास्तु विधां भृगयन्ते, 23 वयञ्च कुशे उतं श्रीष्टं प्रचारयामः | तस्य प्रचारो यिडूदीयैर्विघ्न एव भिन्देशीयैश्च प्रलाप एव मन्यते, 24 किन्तु यिडूदीयानां भिन्देशीयानाञ्च मध्ये ये आहूतास्तेषु स श्रीष्ट एश्वरीयशक्तिरिवेश्वरीयज्ञानमिव य प्रकाशते | 25 यत एश्वरे यः प्रलाप आरोप्यते स मानवातिरिक्तं ज्ञानमेव यय्य दौर्बल्यम् एश्वर आरोप्यते तत् मानवातिरिक्तं बलमेव | 26 हे भ्रातरः, आहूतयुष्मद्गणो यष्माभिरालोकर्यतां तन्मध्ये सांसारिकज्ञानेन ज्ञानवन्तः पराकर्मिणो वा कुलीना वा बडवो न विद्यन्ते | 27 यत एश्वरो ज्ञानवतस्त्रपयितुं भूर्भलोकां रोयितवान् बलानि य त्रपयितुम् एश्वरो दूर्बलान् रोयितवान् | 28 तथा वर्तमानलोकां संस्थितिभ्रष्टान् कर्तुम् एश्वरो जगतोऽपकृष्टान् डेयान् अवर्तमानांश्चाभिरोयितवान् | 29 तत एश्वरस्य साक्षात् केनाप्यात्मश्लाघा न कर्तव्या | 30 यूयञ्च तस्मात् श्रीष्टे यीशौ संस्थितिं प्राप्तवन्तः स एश्वराद् युष्माकं ज्ञानं पुण्यं पवित्रत्वं मुक्तिश्च जाता | 31 अतश्चैव यद्द्वं लिखितमास्ते तद्द्वं, यः कश्चित् श्लाघमानः स्यात् श्लाघतां प्रभुना स हि |

2 हे भ्रातरो युष्मत्समीपे ममागमनकालेऽहं वस्तुताया विधाया वा नैपुण्येश्वरस्य साक्ष्यं प्रचारितवान् तन्दि; 2 यतो यीशुश्रीष्टं तस्य कुशे उतत्वञ्च विना नान्यत् किमपि युष्मन्मध्ये ज्ञापयितुं विहितं बुद्धवान् | 3 अपरञ्चातीव दौर्बल्यभोतिकम्पयुक्तो युष्माभिः साद्धमासं | 4 अपरं युष्माकं विश्वासो यत् मानुषिकज्ञानस्य इलं न भवेत् किन्वीश्वरीयशक्तैः इलं भवेत्, 5 तदर्थं मम वस्तुता मदीयप्रचारश्च मानुषिकज्ञानस्य मधुरवाक्यसम्बलितौ नास्तां किन्वात्मनः शक्तेश्च प्रमाणायुक्तावास्तां | 6 वयं ज्ञानं भाषामहे तस्य सिद्धलोकैर्ज्ञानमिव मन्यते, तदिडलोकर्य ज्ञानं नहि, एडलोकर्य नश्वराणाम् अधिपतीनां वा ज्ञानं नहि; (aiōn g165) 7 किन्तु कालावस्थायाः पूर्वस्माद् यत् ज्ञानम् अस्माकं विभवार्थम् एश्वरेण निश्चित्य प्रच्छन्तं तन्निगूढम् एश्वरीयज्ञानं प्रभाषामहे | (aiōn g165) 8 एडलोकर्याधिपतीनां केनापि तत् ज्ञानं न लब्धं, लब्धं सति ते प्रभावविशिष्टं प्रभुं कुशे नाडनिष्यन् | (aiōn g165) 9 तद्द्वलिखितमास्ते, नेत्रेण क्कापि

नो दृष्टं कर्णेनापि य न श्रुतं। मनोमध्ये तु कस्यापि न प्रविष्टं कदापि यत्। एश्वरे प्रीयमाणानां कृते तत् तेन सञ्चितं। 10 अपरमीश्वरः स्वात्मना तदस्माकं साक्षात् प्रकाशयतु; यत आत्मा सर्वमेवानुसन्धते तेन येश्वरस्य भर्भतत्वमपि बुध्यते। 11 मनुजस्यान्तःस्थमात्मानं विना केन मनुजेन तस्य मनुजस्य तत्त्वं बुध्यते? तद्वदीश्वरस्यात्मानं विना केनापीश्वरस्य तत्त्वं न बुध्यते। 12 वयञ्चेलोकस्यात्मानं लब्धवन्तस्तन्नाहि किन्त्वीश्वरस्यैवात्मानं लब्धवन्तः, ततो हेतोरीश्वरेण स्वप्नसाक्षाद् अस्मत्त्वं यद् यद् एतं तत्सर्वम् अस्माभिर्ज्ञातुं शक्यते। 13 तय्यास्माभिर्मानुषिकज्ञानस्य वाक्यानि शिक्षित्वा कथ्यत इति नहि किन्त्वात्मतो वाक्यानि शिक्षित्वात्मिकैर्वाक्यैरात्मिकं भावं प्रकाशयद्भिः कथ्यते। 14 प्राणी मनुष्य एश्वरीयात्मनः शिक्षां न गृह्णाति यत आत्मिकविद्यारेण सा विद्यार्थ्येति हेतोः स तां प्रलापमिव मन्यते बोद्धुञ्च न शक्नोति। 15 आत्मिको मानवः सर्वार्थि विद्यारयति किन्तु स्वयं केनापि न विद्यार्थ्यते। 16 यत एश्वरस्य मनो ज्ञात्वा तमुपदेष्टुं कः शक्नोति? किन्तु श्रीश्वरस्य मनोऽस्माभिर्लब्धं।

3 हे भ्रातरः, अहमात्मिकैरिव युष्माभिः समं सम्भाषितुं नाशकनवं किन्तु शारीरिकाचारिभिः श्रीधर्मं शिशुतुल्यैश्च जनैरिव युष्माभिः सह समभाषे। 2 युष्मान् कठिनभक्ष्यं न भोजयन् दृग्धम् अपाययं यतो यूयं भक्ष्यं ग्रहीतुं तदा नाशकनुत्त एदानीमपि न शक्नुथ, यतो हेतोरधुनापि शारीरिकाचारिणो आध्वे। 3 युष्मन्मध्ये मात्सर्क्यविवादभेदा भवन्ति ततः किं शारीरिकाचारिणो नाध्वे मानुषिकमार्गेण य न यथ? 4 पौलस्याहमित्यापल्लोरहमिति वा यद्वाक्यं युष्माकं कैश्चित् कैश्चित् कथ्यते तस्माद् यूयं शारीरिकाचारिणो न भवथ? 5 पौलः कः? आपल्लो वा कः? तौ परियारकमात्रौ तयोरेकैकस्मै य प्रभु यद्दृक् इलमदधात् तद्वत् तयोर्द्वारा यूयं विश्वासिनो जाताः। 6 अहं रोपितवान् आपल्लोश्च निषिक्तवान् एश्वरश्चावद्भयत्। 7 अतो रोपयितुंसेकतारावसारौ वद्धयितेश्वर अवे सारः। 8 रोपयितुंसेकतारौ य समौ तयोरेकैकश्च स्वप्नमयोग्यं स्ववेतनं लाप्यते। 9 आवाभीश्वरेण सह कर्मकारिणौ, एश्वरस्य यत् क्षेत्रम् एश्वरस्य या निर्मितः सा यूयमेव। 10 एश्वरस्य प्रसादात् मया यत् पदं लब्धं तस्मात् ज्ञानिना गृहकारिणोव मया भित्तिमूलं स्थापितं तदुपरि यान्येन नियीयते। किन्तु येन यन्नीयीयते तत् तेन विविच्यतां। 11 यतो यीशुश्रीश्वरुपं यद् भित्तिमूलं स्थापितं तदन्यत् किमपि भित्तिमूलं स्थापयितुं केनापि न शक्यते। 12 अतद्विनिमूलस्योपरि यदि केचित् स्वार्णत्रयमण्डिकाष्ठतृणलान् निशिन्वन्ति, 13 तर्ह्येकैकस्य कर्म प्रकाशियते यतः स दिवसस्तत् प्रकाशियति। यतो हतोस्तन दिवसेन वह्निमयेनोदितव्यं तत अकैकस्य कर्म कीदृशमेतस्य परीक्षा भङ्गिना भविष्यति। 14 यस्य निययनरूपं कर्म स्थासु भविष्यति स वेतनं लाप्यते। 15 यस्य य कर्म धक्ष्यते तस्य क्षति भविष्यति किन्तु वह्ने निर्गतजन एव स स्वयं परित्राणं प्राप्स्यति। 16 यूयम् एश्वरस्य मन्दिरं युष्मन्मध्ये येश्वरस्यात्मा निवसतीति किं न जानीथ? 17 एश्वरस्य मन्दिरं येन विनाशयते सोऽपीश्वरेण विनाशियते यत एश्वरस्य मन्दिरं पवित्रमेव यूयं तु तन्मन्दिरम् आध्वे। 18 कोपि स्वं न वञ्चयतां। युष्माकं कश्चन येदिहलोकस्य ज्ञानेन ज्ञानवानहमिति बुध्यते तर्हि स यत् ज्ञानी भवेत् तदर्थं मूढो भवतु। (a10n g165) 19 यस्मादिहलोकस्य ज्ञानम् एश्वरस्य साक्षात् मूढत्वमेव। अतस्मिन् विधितमध्यास्ते, तीक्ष्णा या ज्ञानिनां बुद्धिस्तया तान् धरतीश्वरः। 20 पुनश्च। ज्ञानिनां कल्पना वेत्ति परमेशो निरर्थकाः। 21 अतएव कोऽपि मनुजैरात्मानं न श्लाघतां यतः सर्वार्थि युष्माकमेव, 22 पौल वा आपल्लो वा कैः वा जगद् वा ज्वनं वा मरणं वा वर्तमानं वा भविष्यद्वा सर्वार्थयेव युष्माकं, 23 यूयञ्च श्रीश्वरस्य, श्रीश्वरेश्वरस्य।

4 लोका अस्मान् श्रीश्वरस्य परियारकान् एश्वरस्य निगूढवाक्यधनस्याध्यक्षांश्च मन्यन्तां। 2 किञ्च धनाध्यक्षेण विश्वसनीयेन भवितव्यमेतदेव लोके र्थाच्यते। 3 अतो विद्यारयद्भिर् युष्माभिरन्यैः कैश्चिन् मनुजैर्वा मम परीक्षाणं मयातीव लघु मन्यते ऽहमध्यात्मानं न विद्यारयामि। 4 मया किमप्यपराद्धमित्यहं न वेदि किन्त्वेतेन मम निरपराधत्वं न निश्चीयते प्रभुरेव मम विद्यारयितास्ति। 5 अत उपयुक्तसमयात् पूर्वम् अर्थतः प्रभोरागमनात् पूर्वम् युष्माभिर्विद्यारो न क्रियतां। प्रभुरागत्य तिभिरेण प्रच्छन्नानि सर्वार्थि दीपयिष्यति मनसां मन्त्राणांश्च प्रकाशयिष्यति तस्मिन् समय एश्वराद् अकैकस्य प्रशंसा भविष्यति। 6 हे भ्रातरः सर्वार्थयेतानि मयात्मानम् आपल्लवञ्चोद्दिश्य कथितानि तस्यैतत् कारणं युयं यथा शास्त्रीयविधिमतिक्रम्य मानवम् अतीव नादरिष्यध्वं एत्यञ्चैकेन वैपरीत्याद् अपरेण न श्लाघिष्यध्वं अतोदृशी शिक्षाभावयोर्दृष्टान्तात् लाप्यध्वे। 7 अपरात् कस्त्वं विशेषयति? तुभ्यं यन्न एत तद्दृशं किं धारयसि? अदत्तेनेव एतेन वस्तुना कुतः श्लाघसे? 8 एदानीमेव यूयं किं तृप्ता लब्धघना वा? अस्मास्वविधमानेषु यूयं किं राजत्वपदं प्राप्ताः? युष्माकं

राजत्वं मयाभिलषितं यतस्तेन युष्माभिः सः वयमपि राज्यांशिनो भविष्यामः | 9 प्रेरिता वयं शेषा इन्तव्याश्रवेवश्वरेण निदर्शिताः | यतो वयं सर्व्वलोकानाम् अर्थतः स्वर्गीयदूतानां मानवानाञ्च कौतुकास्पदानि जाताः | 10 श्रीष्टस्य कृते वयं मूढाः किन्तु यूयं श्रीष्टेन ज्ञानिनः, वयं दुर्बला यूयञ्च सभवाः, यूयं सम्मानिता वयञ्चापमानिताः | 11 वयमधापि क्षुधातर्तास्तृष्यार्ता वस्त्रहीनास्ताडिता आश्रमरहितान् च सन्तः 12 कर्मणि स्वकरान् व्यापारयन्तश्च दुःप्रैः कालं यापयामः | गर्हितैरस्माभिराशीः कथ्यते दूरीकृतेः सहाते निन्दितैः प्रसाधते | 13 वयमधापि जगतः सम्मार्ज्जनीयोग्या अवकरा एव सर्व्वे भन्यामहे | 14 युष्मान् त्रपयितुमहमेतानि विभामीति नहि किन्तु प्रियात्मजानिव युष्मान् प्रबोधयामि | 15 यतः श्रीष्टधर्मो यद्यपि युष्माकं दशसहस्राणि विनेतारो भवन्ति तथापि अहो जन्का न भवन्ति यतोऽहमेव सुरसंवादेन यीशुश्रीष्टे युष्मान् अजनयं | 16 अतो युष्मान् विनयेऽहं यूयं मदनुगामिनो भवत | 17 एतयर्थं सर्व्वेषु धर्मसमाजेषु सर्व्वत्र श्रीष्टधर्मयोग्या ये विधयो मयोपदिश्यन्ते तान् यो युष्मान् स्मारयिष्यत्येवम्भूतं प्रभोः कृते प्रियं विश्वासिनञ्च मदीयतनयं तीमथियं युष्माकं समीपं प्रेषितवानहं | 18 अपरमहं युष्माकं समीपं न गमिष्यामीति बुद्ध्वा युष्माकं क्रियन्तो लोका गवन्ति | 19 किन्तु यदि प्रलेरिच्छा भवति तर्हाहमविलम्बं युष्मत्समीपमुपस्थाय तेषां दर्पध्मातानां लोकानां वार्यं ज्ञास्यामीति नहि सामर्थ्यमेव ज्ञास्यामि | 20 यस्मादीश्वरस्य राजत्वं वाङ्मुक्तं नहि किन्तु सामर्थ्यमुक्तं | 21 युष्माकं का वाग्छा? युष्मत्समीपे मया किं द्वादपाणिना गन्तव्यमुत प्रेमनम्रतात्मयुक्तने वा?

5 अपरं युष्माकं मध्ये व्यभियारो विधते स य व्यभियारस्तादृशो यद् देवपूजकानां मध्येऽपि तत्तुल्यो न विधते इलतो युष्माकमेको ज्ञो विमातृगमनं कुरुत एति वार्ता सर्व्वत्र व्याप्ता | 2 तथाय यूयं दर्पध्माता आध्वे, तत् कर्म येन कृतं स यथा युष्मन्मध्याद् दूरीक्रियते तथा शोको युष्माभि न क्रियते किम् अतत्? 3 अविधमाने मदीयशरीरे ममात्मा युष्मन्मध्ये विधते अतोऽहं विधमान एव तत्कर्मकारिणो विचारं निश्चितवान्, 4 अस्मत्प्रभो यीशुश्रीष्टस्य नाम्ना युष्माकं मदीयात्मनश्च मिलने जाते ऽस्मत्प्रभो यीशुश्रीष्टस्य शक्तः साहाय्येन 5 स नरः शरीरनाशार्थमस्माभिः शयतानो हस्ते समर्पयितव्यस्ततोऽस्माकं प्रभो यीशो र्दिवसे तस्यात्मा रक्षां गन्तुं शक्यति | 6 युष्माकं एषो न भद्राय यूयं किमेतन्न जानीथ, यथा, विकारः कृत्स्नशक्तूनां स्वल्पक्रियेन जायते | 7 यूयं यत् नवीनशक्तुस्वयं वा भवेत तदर्थं पुरातनं क्रियेवम् अवमाज्जितं यतो युष्माभिः क्रियेवशून्यै र्वितव्यं | अपरम् अस्माकं निस्तारोत्सवीयमेपशावको यः श्रीष्टः सोऽस्मदर्थं बलीकृतो ऽभवत् | 8 अतः पुरातनक्रियेनार्थतो दृष्टताजिघांसाज्ञेण क्रियेन तन्नहि किन्तु सारव्यसत्यत्वज्ञेयया क्रियेवशून्यतयास्माभिरुत्सवः कर्त्तव्यः | 9 व्यभियारिणो संसर्गो युष्माभि विहातव्य एति मया पत्रे लिखितं | 10 किन्तु वैदिकलोकानां मध्ये ये व्यभियारिणो लोभिन उपद्राविणो देवपूजका वा तेषां संसर्गः सर्व्वथा विहातव्य एति नहि, विहातव्ये सति युष्माभि जगतो निर्गन्तव्यमेव | 11 किन्तु भ्रातृत्वेन विष्यातः कश्चिज्जज्ञो यदि व्यभियारी लोभी देवपूजको निन्दको मधप उपद्रावी वा भवेत् तर्हि तादृशेन मानवेन सः भोजनपानेऽपि युष्माभि न कर्त्तव्ये एत्यधुना मया लिखितं | 12 समाजबहिःस्थितानां लोकानां विचारकरणे मम कोऽधिकारः? किन्तु तदन्तर्गतानां विचारणं युष्माभिः किं न कर्त्तव्यं भवेत्? 13 बहिःस्थानां तु विचार एश्वरेण कारिष्यते | अतो युष्माभिः स पातकी स्वमध्याद् बहिःक्रियतां |

6 युष्माकमेकस्य जनस्यापरेण सः विवादे जाते स पवित्रलोके विचारमकारयन् किम् अधार्मिकलोके विचारयितुं प्रोत्सहते? 2 जगतोऽपि विचारणं पवित्रलोके कारिष्यत अतद् यूयं किं न जानीथ? अतो जगद् यदि युष्माभि विचारयितव्यं तर्हि क्षुद्रतमविचारेषु यूयं किमसमर्थाः? 3 दूता अथस्माभि विचारयिष्यन्त एति किं न जानीथ? अत औदिकविषयाः किम् अस्माभि न विचारयितव्या भवेयुः? 4 औदिकविषयस्य विचारे युष्माभिः कर्त्तव्ये ये लोकाः समितौ क्षुद्रतमास्त अेव नियुज्यन्तां | 5 अहं युष्मान् त्रपयितुमिच्छन् वदामि यष्मन्मध्ये किमेकोऽपि मनुष्यस्तादृग् बुद्धिमान्निह यो भ्रातृविवानेविचारणो समर्थः स्यात्? 6 किञ्चैको भ्राता भ्रात्रान्येन किमविश्वासिनां विचारकाणां साक्षाद् विवदते? यष्मन्मध्ये विवादा विधन्त अतएपि युष्माकं दोषः | 7 यूयं कुतोऽन्यायसहं क्षतिसहं वा श्रेयो न मन्यध्वे? 8 किन्तु यूयमपि भ्रातृत्वेन प्रत्यन्यायं क्षतिञ्च कुरुथ किमेतत्? 9 एश्वरस्य राज्येऽन्यायकारिणां लोकानामधिकारो नास्त्येतद् यूयं किं न जानीथ? मा वञ्चयध्वं, ये व्यभियारिणो देवास्त्रिनः पारदायिकाः स्त्रीवदायारिणः पुंमैथुनकारिणस्तस्करा 10 लोभिनो मधपा निन्दका उपद्राविणो वा त एश्वरस्य राज्यभागिनो न भविष्यन्ति | 11 यूयञ्चैवविधा लोका आस्त किन्तु प्रभो यीशो नार्नास्मदीश्वरस्यात्मना य यूयं प्रक्षालिताः पाविताः

सपुण्यीकृताश्च | 12 मर्त्यं सर्वं द्रव्यम् अप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्वं हितजनकं | मर्त्यं सर्वमप्रतिषिद्धं तथाप्यहं कस्यापि द्रव्यस्य वशीकृतो न भविष्यामि | 13 उदराय भक्ष्याणि भक्ष्येभ्यश्चोदरं, किन्तु भक्ष्योदरे ष्वरेण नाशयिष्यते; अपरं देहो न व्यभियाराय किन्तु प्रभवे प्रभुश्च देहाय | 14 यश्चेश्वरः प्रभुमुत्थापितवान् स स्वशक्त्यास्मान्पुन्युत्थापयिष्यति | 15 युष्माकं यानि शरीराणि तानि श्रीष्टस्याङ्गानीति किं यूयं न जानीथ? अतः श्रीष्टस्य यान्यङ्गानि तानि मयापहृत्य वेश्याया अङ्गानि किं कारिष्यन्ते? तन्न भवतु | 16 यः कश्चिद् वेश्यायाम् आसज्यते स तथा सहैकदेहो भवति किं यूयमेतन्न जानीथ? यतो विप्रितमारते, यथा, तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः | 17 मानवा यान्यन्यानि कलुषाणि कुर्वते तानि वपुर्न समाविशन्ति किन्तु व्यभियारिणा स्वविग्रहस्य विरुद्धं कल्मषं क्रियते | 18 मानवा यान्यन्यानि कलुषाणि कुर्वते तानि वपुर्न समाविशन्ति किन्तु व्यभियारिणा स्वविग्रहस्य विरुद्धं कल्मषं क्रियते | 19 युष्माकं यानि वपुंसि तानि युष्मदन्तःस्थितस्येश्वरात्कलभ्यस्य पवित्रस्यात्मनो मन्दिराणि यूयञ्च स्वेषां स्वामिनो नाध्वे किमेतद् युष्माभिर्न ज्ञायते? 20 यूयं मूल्येन क्रीता अतो वपुर्मनोभ्याम् ष्वरो युष्माभिः पूज्यतां यत ष्वर अेव तयोः स्वामी |

7 अपरञ्च युष्माभिर्मां प्रति यत् पत्रमलेभि तस्योत्तरमेतत्, योषितोऽस्पर्शनं मनुजस्य वरं; 2 किन्तु व्यभियारभयाद् अेकैकस्य पुंसः स्वकीयभार्या भवतु तद्दृष्ट्वा अेकैकस्या योषितो ऽपि स्वकीयभर्ता भवतु | 3 भार्यायै भर्ता यद्दृष्ट्वा वितरणीयं तद् वित्तिर्यतां तद्दृष्ट्वा भर्तेऽपि भार्याया वितरणीयं वित्तिर्यतां | 4 भार्यायाः स्वदेहे स्वत्वं नास्ति भर्तुरिव, तद्दृष्ट्वा भर्तुरपि स्वदेहे स्वत्वं नास्ति भार्याया अेव | 5 उपोषणप्रार्थनयोः सेवनार्थम् अेकमन्त्राणानां युष्माकं क्रियन्तव्यं यावद् या पृथक्स्थिति र्भवति तदन्यो विरुद्धो युष्मन्मध्ये न भवतु, ततः परम् इन्द्रियाणाम् अधैर्यात् शयतान् यद् युष्मान् परीक्षां न नयेत् तदर्थं पुनरेकत्र मिलत | 6 अेतद् आदेशतो नहि किन्तुनुजात अेव मया कथ्यते, 7 यतो ममावस्थेव सर्वमानवानामवस्था भवत्विति मम वाञ्छा किन्तुश्वराद् अेकैकैको वरोऽन्येन यान्यो वर इत्यभेकैकेन स्वकीयवरो लब्धः | 8 अपरम् अकृतविवाहान् विधवाश्च प्रति ममैतन्निवेदनं ममेव तेषामवस्थिति र्भद्रा; 9 किञ्च यदि तैरिन्द्रियाणि नियन्तुं न शक्यन्ते तर्हि विवाहः क्रियतां यतः कामहन्नाद् व्यूढत्वं भद्रं | 10 ये य कृतविवाहास्ते मया नहि प्रभुनैवैतद् आज्ञाप्यन्ते | 11 भार्या भर्तुः पृथक् न भवतु | यदि वा पृथग्भूता स्यात् तर्हि निर्विवाहा तिष्ठतु स्वीयपतिना वा सन्ध्यातु भर्तापि भार्यां न त्यजतु | 12 एतन्न जानन् प्रति प्रभुर्न ब्रवीति किन्त्वं ब्रवीमि; कस्यचिद् भ्रातृयोषिद् अविश्वासिनी सत्यपि यदि तेन सहवासे तुष्यति तर्हि सा तेन न त्यज्यतां | 13 तद्दृष्ट्वा कस्याश्चिद् योषितः पतिरविश्वासी सन्नपि यदि तथा सहवासे तुष्यति तर्हि स तथा न त्यज्यतां | 14 यतोऽविश्वासी भर्ता भार्याया पवित्रीभूतः, तद्दृष्ट्वा विश्वासिनी भार्या भर्ता पवित्रीभूता; नोयेद् युष्माकमपत्यान्यशुचीन्यभविष्यन् किन्त्वधुना तानि पवित्राणि सन्ति | 15 अविश्वासी जनो यदि वा पृथग् भवति तर्हि पृथग् भवतु; अेतन्न भ्राता भगिनी वा न निबध्यते तथापि वयमीश्वरेण शान्तये समाहूताः | 16 हे नारि तव भर्तुः परित्राणं त्वतो भविष्यति न वेति त्वया किं ज्ञायते? हे नर तव जायायाः परित्राणं त्वते भविष्यति न वेति त्वया किं ज्ञायते? 17 अेकैको जनः परमेश्वरात्कलभ्यं यद् लज्जते यस्यान्नावस्थायाम् ष्वरेणाह्लाधि तदनुसारैणैवायतरतु तदहं सर्वसमाजस्थान् आदिशामि | 18 छिन्तव्यं भूत्वा य आहूतः स प्रकृष्टत्वङ् न भवतु, तद्दृष्ट्वा छिन्तव्यं भूत्वा य आहूतः स छिन्तव्यङ् न भवतु | 19 त्यक्छेदः सारो नहि तद्दृष्ट्वाक्छेदोऽपि सारो नहि किन्तुश्वरस्याज्ञानां पालनमेव | 20 यो जनो यस्यामवस्थायामाह्लाधि स तस्यामेवावतिष्ठतां | 21 दासः सन् त्वं किमाहूतोऽसि? तन्मा चिन्तय, तथाय यदि स्वतन्त्रो भवितुं शक्नुयास्तर्हि तदेव वृणु | 22 यतः प्रभुनाहूतो यो दासः स प्रभो भोयितजनः | तद्दृष्ट्वा तेनाहूतः स्वतन्त्रो जनोऽपि श्रीष्टस्य दास अेव | 23 यूयं मूल्येन क्रीता अतो हेतोर्मानवानां दासा मा भवत | 24 हे भ्रातरो यस्यामवस्थायां यस्याह्वानमभवत् तथा स ष्वरस्य साक्षात् तिष्ठतु | 25 अपरम् अकृतविवाहान् जानन् प्रति प्रभोः कोऽप्यादेशो मया न लब्धः किन्तु प्रभोरनुकम्पया विश्वास्यो भूतोऽहं यद् भद्रं मन्ये तद् वदामि | 26 वर्तमानात् क्लेशसमयात् मनुष्यस्यानूढत्वं भद्रमिति मया बुध्यते | 27 त्वं किं योषिति निबद्धोऽसि तर्हि भोयन्तं प्राप्तुं मा यतस्व | किं वा योषितो मुक्तोऽसि? तर्हि जायां मा गवेषय | 28 विवाहं कुर्वता त्वया किमपि नापाराध्यते तद्दृष्ट्वा ह्यह्वानया युवत्यापि किमपि नापाराध्यते तथाय तादृशौ द्वौ जनौ शारीरिकं क्लेशं लप्स्येते किन्तु युष्मान् प्रति मम करुणा विधते | 29 हे भ्रातरोऽहमिदं ब्रवीमि, एतः परं समयोऽतीव संक्षिप्तः, 30 अतः कृतदारैरकृतदारैरिव रुदद्भिश्चारुदद्भिरेव सानन्दैश्च निरानन्दैरिव केतुभिश्चात्मागिभिरिवायरितव्यं 31 ये य संसारे यरन्ति तैर्नातियरितव्यं यत एहलेकस्य क्रीतुको वियलति | 32 किन्तु यूयं यन्निश्चिन्ता भवेतेति मम वाञ्छा | अकृतविवाहो जनो यथा प्रभुं परितोषयेत् तथा प्रभुं चिन्तयति, 33 किन्तु

कृतविवाहो जनो यथा भार्यां परितोषयेत् तथा संसारं चिन्तयति | 34 तद्दृष्ट्वा उदयोषितोऽनूढा विशिष्यते | यानूढा सा यथा कायमनसोः पवित्रा भवेत् तथा प्रभुं चिन्तयति या योढा सा यथा भर्तारं परितोषयेत् तथा संसारं चिन्तयति | 35 अहं यद् युष्मान् मृगबन्धिन्यां परिक्षिपेयं तदर्थं नहि किन्तु यूयं यदनिन्दिता भूत्वा प्रभोः सेवनेऽभायम् आसक्ता भवेत तदर्थमेतानि सर्व्वाणि युष्माकं हिताय मया कथ्यन्ते | 36 कस्यचित् कन्यायां यौवनप्राप्तायां यदि स तस्या अनुभूतत्वं निन्दनीयं विवाहश्च साधयितव्यं एतत् भवत्येव तर्हि यथाभिलाषं करोतु, अतेन किमपि नापरात्स्यति विवाहः क्रियतां | 37 किन्तु द्युःभेनाकिलिष्टः कश्चित् पिता यदि स्थिरमनोगतः स्वमनोऽभिलाषसाधने समर्थश्च स्यात् मम कन्या मया रक्षितव्येति मनसि निश्चिनोति य तर्हि स भद्रं कर्म्म करोति | 38 अतो यो विवाहं करोति स भद्रं कर्म्म करोति यश्च विवाहं न करोति स भद्रतरं कर्म्म करोति | 39 यावत्कालं पतिं श्रुवति तावद् भार्या व्यवस्थया निबद्धा तिष्ठति किन्तु पत्यौ मडानिद्रां गते सा मुक्तीभूय यमभिलषति तेन सह तस्या विवाहो भवितुं शक्नोति, किन्त्येतत् केवलं प्रभुभक्तानां मध्ये | 40 तथाय सा यदि निष्पतिका तिष्ठति तर्हि तस्याः क्षेमं भविष्यतीति मम भावः | अपरम् ईश्वरस्यात्मा ममाप्यन्तर्विधत् एति मया बुध्यते |

8 देवप्रसादे सर्वेषाम् अस्माकं ज्ञानमास्ते तद्वयं विद्मः | तथापि ज्ञानं गर्व्यं जनयति किन्तु प्रेमतो निष्ठा जायते | 2 अतः कश्चन यदि मन्यते मम ज्ञानमास्ते एति तर्हि तेन यादृशं ज्ञानं चेष्टितव्यं तादृशं किमपि ज्ञानमधापि न लब्धं | 3 किन्तु य ईश्वरे प्रीयते स ईश्वरेणापि ज्ञायते | 4 देवताभक्तिप्रसादभक्षणे वयमिदं विद्मो यत् जगन्मध्ये कोऽपि देवो न विद्यते, अकेश्वरेश्वरो द्वितीयो नास्तीति | 5 स्वर्गेषु पृथिव्यां वा यद्यपि कुयुगिद् ईश्वर एति नामारोच्यते तादृशाश्च भवन् ईश्वरा भवन्श्च प्रभवो विद्यन्ते 6 तथाप्यस्माकमद्वितीय ईश्वरः स पिता यस्मात् सर्वेषां यदर्थं आस्माकं सृष्टिं ज्ञाता, अस्माकमद्वितीयः प्रभुः स यीशुः श्रीशो येन सर्ववस्तूनां येनास्माकमपि सृष्टिः कृता | 7 अधिकन्तु ज्ञानं सर्वेषां नास्ति यतः केचिदधापि देवतां सम्भन्य देवप्रसादमिव तद् भक्ष्यं भुञ्जते तेन दुर्बलतया तेषां स्वान्तानि मलीमसानि भवन्ति | 8 किन्तु भक्ष्यद्रव्याद् वयम् ईश्वरेण ग्राह्या भवामस्तन्निहं यतो भुङ्क्त्वा वयमुत्कृष्टा न भवामस्तद्दृष्ट्वात्कृत्वाप्यपकृष्टा न भवामः | 9 अतो युष्माकं या क्षमता सा दुर्बलानाम् उन्माथस्वरूपा यन् भवेत् तदर्थं सावधाना भवत | 10 यतो ज्ञानविशिष्टस्त्वं यदि देवालये उपविष्टः केनापि दृश्यसे तर्हि तस्य दुर्बलस्य मनसि किं प्रसादभक्षणे उत्साहो न जनिष्यते? 11 तथा सति यस्य कृते श्रीशो ममार तव स दुर्बलो भ्राता तव ज्ञानात् किं न विनश्यति? 12 एत्यनेन प्रकारेण भ्रातृणां विरुद्धम् अपराध्यद्विस्तेषां दुर्बलानि मनांसि व्याघातयद्भिश्च युष्माभिः श्रीशस्य वैपरीत्येनापराध्यते | 13 अतो हेतोः पिशिताशनं यदि मम भ्रातुर्विघ्नस्वरूपं भवेत् तर्हाहं यत् स्वभ्रातुर्विघ्नजनको न भवेयं तदर्थं यावज्जिवनं पिशितं न भोक्ष्ये | (a10n g165)

9 अहं किम् अहं? प्रेरितो नास्मि? किमहं स्वतन्त्रो नास्मि? अस्माकं प्रभु यीशुः श्रीशः किं मया नादृशितं? यूयमपि किं प्रभुना मदीयश्रमफलस्वरूपं न भवत्य? 2 अन्यलोकानां कृते यद्यप्यहं प्रेरितो न भवेयं तथाय युष्मत्कृते प्रेरितोऽस्मि यतः प्रभुना मम प्रेरितत्वपदस्य मुद्रास्वरूपं यूयमेवाध्वं | 3 ये लोका मयि दोषमारोपयन्ति तान् प्रति मम प्रत्युत्तरमेतत् | 4 भोजनपानयोः किमस्माकं क्षमता नास्ति? 5 अन्ये प्रेरिताः प्रभो भ्रातरौ केदाश्च यत् कुर्वन्ति तद्वत् काञ्चित् धर्म्मभगिनीं व्यूह्य तथा सार्द्धं पर्यटितुं वयं किं न शक्नुमः? 6 सांसारिकश्रमस्य परित्यागात् किं केवलमहं भार्गव्याश्च निवारितौ? 7 निजधनव्ययेन कः संग्रामं करोति? को वा द्राक्षाक्षेत्रं कृत्वा तद्दलानि न भुङ्क्ते? को वा पशुपञ्च पालयन् तत्पयो न पिवति? 8 किमहं केवलं मानुषिकां वायं वेदामि? व्यवस्थायां किमेतादृशं वयनं न विद्यते? 9 मूसाव्यवस्थाग्रन्थे लिखितमास्ते, त्वं शस्यमर्द्धकवृषस्यास्यं न भन्त्यसीति | ईश्वरेण बलीवर्द्धनामेव चिन्ता किं क्रियते? 10 किं वा सर्व्वध्यास्माकं कृते तद्वयनं तेनोक्तं? अस्माकमेव कृते तद्विहितं | यः क्षेत्रं कर्षति तेन प्रत्याशायुक्तेन कर्षय्यं, यश्च शस्यानि मर्द्धयति तेन लाभप्रत्याशायुक्तेन मर्द्धितव्यं | 11 युष्मत्कृतेऽस्माभिः पारत्रिकाणि बीजानि रोपितानि, अतो युष्माकमैहिकदलानां वयम् अंशिनो भविष्यामः किमेतत् महत् कर्म्म? 12 युष्मासु योऽधिकारस्तस्य भागिनो यद्यन्ये भवेयुस्तर्ह्यस्माभिस्ततोऽधिकं किं तस्य भागिभिर्न भवितव्यं? अधिकन्तु वयं तेनाधिकारेण न व्यवहृतवन्तः किन्तु श्रीशैयसुसंवादनस्य कोऽपि व्याघातोऽस्माभिर्भ्यन्न जायते तदर्थं सर्व्वं सहाभवे | 13 अपरं ये पवित्रवस्तूनां परियर्था कुर्वन्ति ते पवित्रवस्तुतो भक्ष्याणि लभन्ते, ये य वेधाः परियर्था कुर्वन्ति ते वेदिस्थवस्तूनाम् अंशिनो भवन्त्येतद् यूयं किं न विद? 14 तद्दृष्ट्वा ये सुसंवादे घोषयन्ति तैः सुसंवादेन जिवितव्यमिति प्रभुनादिष्टं | 15 अहमेतेषां सर्व्वेषां किमपि नाश्रितवान् मां प्रति तदनुसारात् आयरितव्यमित्याशयेनापि पत्रमिदं मया न

लिप्यते यतः केनापि जनेन मम यशसो मुधाकरणात् मम मरणं वरं | 16 सुसंवादेघोषणात् मम यशो न जायते यतस्तद्व्योषणं ममावश्यं यदधं सुसंवादे न घोषयेयं तर्हि मां धिक् | 17 एय्युकेन तत् कुर्वता मया इलं लप्स्यते किन्त्वनिच्छुकेऽपि मयि तत्कर्मणो भारोऽर्पितोऽस्ति | 18 अतेन मया लभ्यं इलं किं? सुसंवादेन मम योऽधिकार आस्ते तं यदभद्रभावेन नाचरेयं तदर्थं सुसंवादेघोषणसमये तस्य श्रीष्टीयसुसंवादेस्य निर्वयीकरणात्मेव मम इलं | 19 सर्वेषाम् अनायत्तोऽसं यद् भूरिशो लोकां प्रतिपद्ये तदर्थं सर्वेषां दासत्वमङ्गीकृतवान् | 20 यिदूहीयान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थं यिदूहीयानां कृते यिदूहीयधवात्वं | ये य व्यवस्थायत्तास्तान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थं व्यवस्थानायत्तो योऽसं सोऽसं व्यवस्थायत्तानां कृते व्यवस्थायत्तधवात्वं | 21 ये यालब्धव्यवस्थास्तान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थम् एश्वरस्य साक्षाद् अलब्धव्यवस्थो न भूत्वा श्रीष्टेन लब्धव्यवस्थो योऽसं सोऽसम् अलब्धव्यवस्थानां कृतेऽलब्धव्यवस्थ धवात्वं | 22 दुर्बलान् यत् प्रतिपद्ये तदर्थमदं दुर्बलानां कृते दुर्बलधवात्वं | एत्थं केनापि प्रकारेण कतिपया लोका यन्मया परित्राणं प्राप्नुयुस्तदर्थं यो यादृश आसीत् तस्य कृते ऽसं तादृशधवात्वं | 23 एदृश आचारः सुसंवादेऽर्थं मया कियते यतोऽसं तस्य इलानां सडभागी भवितुमिच्छामि | 24 पापयत्नाभार्ये ये धावन्ति धावतां तेषां सर्वेषां डेवल अडः पापं लभते युष्माभिः किमेतन्न ज्ञायते? अतो यूयं यथा पापं लप्स्यध्वे तथैव धावत | 25 मल्ला अपि सर्वभोगो परिमितभोगिनो भवन्ति ते तु भवानां स्रजं लिप्सन्ते किन्तु वयम् अभवानां लिप्सामहे | 26 तस्माद् अडमपि धावामि किन्तु लक्ष्यमनुद्दिश्य धावामि तन्नहि | अदं मल्लधव युध्यामि य किन्तु छायामाघातयन्ति युध्यामि तन्नहि | 27 एतरान् प्रति सुसंवादे घोषयित्वाऽसं यत् स्वयमत्राहो न भवामि तदर्थं देडम् आडन्मि वशीकुर्वं य |

10 डे भ्रातरः, अस्मत्पितृपुरुषानधि यूयं यदज्ञाता न तिष्ठतेति मम वाग्म्य, ते सर्वे मेधाधःस्थिता भभूवुः सर्वे समुद्रमध्येन वद्वजुः, 2 सर्वे भूसामुद्दिश्य मेघसमुद्रयो मञ्जिजता भभूवुः 3 सर्वे अडम् आत्मिकं भक्ष्यं बुभुजिरे अडम् आत्मिकं पेयं पपुश्च 4 यतस्तेऽनुयत आत्मिकाद् अयलात् लब्धं तोयं पपुः सोऽयलः श्रीष्टयेव | 5 तथा सत्यपि तेषां मध्येऽधिकेषु लोकेश्वरान् न सन्तुतोषेति डेतोस्ते प्रन्तरे निपातिताः | 6 अतस्मिन् ते ऽस्माकं निदर्शनस्वरूपा भभूवुः; अतस्ते यथा कुत्सिताभिलाषिणो भभूवुस्त्माभिस्तथा कुत्सिताभिलाषिभिर्न भवितव्यं | 7 लिपितमास्ते, लोका भोक्तुं पातुओपविविशुस्ततः क्रीडितुमुत्थिता एतयनेन प्रकारेण तेषां केश्रिद् यद्देवपूजा कृता युष्माभिस्तद्गतं न कियतां | 8 अपरं तेषां केश्रिद् यद्देव व्यभियारः कृतस्तेन यैकस्मिन् दिने त्रयोविंशतिसडस्राणि लोका निपातितास्तद्देव अस्माभिर्व्यभियारो न कर्तव्यः | 9 तेषां केश्रिद् यद्देव श्रीष्टं परीक्षितवन्तस्तस्माद् भुजङ्गैर्नष्टाश्च तद्देव अस्माभिः श्रीष्टेन परीक्षितव्यः | 10 तेषां केश्रिद् यथा वाक्कलदं कृतवन्तस्तत्कारणात् ऽन्ना विनाशिताश्च युष्माभिस्तद्देव वाक्कलदो न कियतां | 11 तान् प्रति यान्येतानि जघटिरे तान्यस्माकं निदर्शनानि जगतः शेषयुगे वर्तमानानाम् अस्माकं शिक्षार्थं लिपितानि य भभूवुः | (aigñ g165) 12 अतयेव यः केश्रिद् सुस्थिरंमन्यः स यन्न पतेत् तत्र सावधानो भवतु | 13 मानुषिकपरीक्षातिरिक्ता कापि परीक्षा युष्मान् नाक्रामत, एश्वरश्च विश्वास्यः सोऽतिशक्त्यां परीक्षायां पतनात् युष्मान् रक्षिष्यति, परीक्षा य यद् युष्माभिः सोऽदुं शक्यते तदर्थं तथा सड निस्तारस्य पन्थानं निरूपयिष्यति | 14 डे प्रियभ्रातरः, देवपूजातो दूरम् अपसरत | 15 अदं युष्मान् विज्ञान् भत्वा प्रभाषे मया यत् कथ्यते तद् युष्माभिर्विविच्यतां | 16 यद् धन्यवाएपात्रम् अस्माभिर्धन्यं गधते तत् किं श्रीष्टस्य शोणितस्य सडभागित्वं नहि? यश्च पूषोऽस्माभिर्भज्यते स किं श्रीष्टस्य वपुषः सडभागित्वं नहि? 17 वयं भडवः सन्तोऽयैकपूपस्वरूपा अडवपुःस्वरूपाश्च भवामः, यतो वयं सर्वे अडवपूपस्य सडभागिनः | 18 यूयं शारीरिकम् एसायेलीयवंशं निरीक्षध्वं | ये भलीनां मांसानि भुञ्जते ते किं यद्वेधाः सडभागिनो न भवन्ति? 19 एत्यनेन मया किं कथ्यते? देवता वास्तविकी देवतायै भविदानं वा वास्तविकं किं भवेत्? 20 तन्नहि किन्तु भिन्नजातिभिर्न भलयो दीयन्ते त एश्वराय तन्नहि भूतेभ्यसेव दीयन्ते तस्माद् यूयं यद् भूतानां सडभागिनो भवथेत्यदं नाभिलषामि | 21 प्रभोः कंसेन भूतानामपि कंसेन पानं युष्माभिरसाध्यं; यूयं प्रभो भोज्यस्य भूतानामपि भोज्यस्य सडभागिनो भवितुं न शकनुथ | 22 वयं किं प्रभुं स्यद्धिष्यामहे? वयं किं तस्माद् भलवन्तः? 23 मां प्रति सर्वे कर्माप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्वे हितजनकं सर्वम् अप्रतिषिद्धं किन्तु न सर्वे निष्ठाजनकं | 24 आत्महितः केनापि न येष्टितव्यः किन्तु सर्वैः परहितश्चेष्टितव्यः | 25 आपाणे यत् कथ्यं तद् युष्माभिः संवेदस्यार्थं किमपि न पृष्ट्वा भुज्यतां 26 यतः पृथिवी तन्मध्यस्थत्र सर्वे परमेश्वरस्य | 27 अपरम् अविश्वासिलोकानां केनयित् निमन्त्रिता यूयं यदि तत्र जिगमिषथ तर्हि तेन यद् यद् उपस्थाप्यते तद् युष्माभिः संवेदस्यार्थं किमपि न पृष्ट्वा भुज्यतां | 28 किन्तु तत्र यदि केश्रिद् युष्मान् वदेत् भक्ष्यमेतद् देवतायाः प्रसाद एति तर्हि तस्य ज्ञापयितुरनुरोधात् संवेदस्यार्थं तद् युष्माभिर्न

भोक्तव्यं | पृथिवी तन्मध्यस्थञ्च सर्व्वं परमेश्वरस्य, 29 सत्यमेतत्, किन्तु मया यः संवेदो निर्दिश्यते स तव नहि परस्यैव | 30 अनुग्रहप्राप्तौ मया धन्यवाहं कृत्वा यद् भुज्यते तत्कारणाद् अहं कुतो निन्दिष्ये? 31 तस्माद् भोजनं पानम् अन्यद्वा कर्म्म कुर्व्वि युष्माभिः सर्व्वमेवेश्वरस्य मङ्गिनः प्रकाशार्थं क्रियतां | 32 यिद्धृदीयानां भिन्नजातीयानाम् एश्वरस्य समाजस्य वा विघ्नजनकैर् युष्माभिर् न भवितव्यं | 33 अहमध्यात्महितम् अयेष्टमानो भूद्नां परित्राणार्थं तेषां हितं येष्टमानः सर्व्वविषये सर्व्वेषां तुष्टिकरो भवामीत्यनेनाहं यद्दत्तं श्रीष्टस्यानुगामी तद्दत्तं यूयं ममानुगामिनो भवत |

11 हे भ्रातरः, यूयं सर्व्वस्मिन् काव्ये मां स्मरथ मया य यादृगुपदिष्टास्तादृगायरथैतत्कारणात् मया प्रशंसनीया आध्मे | 2 तथापि ममैषा वाग्धा यद् यूयमिदम् अवगता भवथ, 3 अकैकस्य पुरुषस्योत्तमाङ्गस्वरूपः श्रीष्टः, योषितश्चोत्तमाङ्गस्वरूपः पुमान्, श्रीष्टस्य योत्तमाङ्गस्वरूप एश्वरः | 4 अपरम् आर्य्यादितोत्तमाङ्गेन येन पुंसा प्रार्थना क्रियत एश्वरीयवाणी कथ्यते वा तेन स्वीयोत्तमाङ्गम् अवज्ञायते | 5 अनार्य्यादितोत्तमाङ्गया यया योषिता य प्रार्थना क्रियत एश्वरीयवाणी कथ्यते वा तथापि स्वीयोत्तमाङ्गम् अवज्ञायते यतः सा मुण्डितशिरःसदृशा | 6 अनार्य्यादितमस्तका या योषित् तस्याः शिरः मुण्डनीयमेव किन्तु योषितः केशच्छेदनं शिरोमुण्डनं वा यद्दि लज्जजनकं भवेत् तर्हि तथा स्वशिर आर्य्याधत्तां | 7 पुमान् एश्वरस्य प्रतिभूर्तिः प्रतितेजःस्वरूपश्च तस्मात् तेन शिरो नार्य्यादनीयं किन्तु सीमन्तिनी पुंसः प्रतिबिम्बस्वरूपा | 8 यतो योषातः पुमान् नोदपादि किन्तु पुंसो योषिद् उदपादि | 9 अधिकन्तु योषितः कृते पुंसः सृष्टिर् न भवतु किन्तु पुंसः कृते योषितः सृष्टिर् भवतु | 10 एति हेतोर् दूतानाम् आदराद् योषिता शिरस्यधीनतासूयकम् आवराणं धर्त्तव्यं | 11 तथापि प्रभो विधिना पुमांसं विना योषिन् जायते योषितञ्च विना पुमान् न जायते | 12 यतो यथा पुंसो योषिद् उदपादि तथा योषितः पुमान् जायते, सर्व्ववस्तूनि येश्वराद् उत्पद्यन्ते | 13 युष्माभिरैवैतद् विविच्यतां, अनावृतया योषिता प्रार्थनं किं सुदृश्यं भवेत्? 14 पुरुषस्य दीर्घकेशत्वं तस्य लज्जजनकं, किन्तु योषितो दीर्घकेशत्वं तस्या गौरवजनकं 15 यत् आर्य्यादनाय तस्यै केशा दत्ता एति किं युष्माभिः स्वभावतो न शिक्षते? 16 अत्र यद्दि कश्चिद् विवदितुम् एच्छेत् तर्हस्माकम् एश्वरीयसमितीनाञ्च तादृशी रीतिर् न विद्यते | 17 युष्माभिर् न भद्राय किन्तु कुस्तिताय समागम्यते तस्माद् अेतानि भाषमाणेन मया यूयं न प्रशंसनीयाः | 18 प्रथमतः समितौ समागतानां युष्माकं मध्ये भेदाः सन्तीति वार्ता मया श्रूयते तन्मध्ये किञ्चित् सत्यं मन्यते य | 19 यतो हेतोर् युष्मन्मध्ये ये परीक्षितास्ते यत् प्रकाशयन्ते तदर्थं भेदो भवितव्यमेव | 20 अेकत्र समागतैर् युष्माभिः प्रभावं भेज्यं भुज्यत एति नहि; 21 यतो भोजनकाले युष्माकमेकैकेन स्वकीयं लक्ष्यं तूर्णं ग्रस्यते तस्माद् अेको जनो बुभुक्षितस्तिष्ठति, अन्यश्च परितृप्तो भवति | 22 भोजनपानार्थं युष्माकं किं वेश्मानि न सन्ति? युष्माभिर् वा किम् एश्वरस्य समितिं तुच्छीकृत्य एीना लोका अवज्ञायन्ते? एत्यनेन मया किं वक्तव्यं? यूयं किं मया प्रशंसनीयाः? अेतस्मिन् यूयं न प्रशंसनीयाः | 23 प्रभुतो य उपदेशो मया लब्धो युष्मासु समर्पितश्च स अेषः | 24 परदरसमर्पाक्षपायां प्रभु र्शीशुः पूपमादायेश्वरं धन्यं व्याहृत्य तं लङ्कत्वा भाषितवान् युष्माभिरेतद् गृह्यतां भुज्यताञ्च तद् युष्मद्भूते भग्नं मम शरीरं; मम स्मरणार्थं युष्माभिरेतत् क्रियतां | 25 पुनश्च भेजनात् परं तथैव कंसम् आदाय तेनोक्तं कंसोऽयं मम शोषितेन स्थापितो नूतननियमः; यतिवारं युष्माभिरेतत् पीयते ततिवारं मम स्मरणार्थं पीयतां | 26 यतिवारं युष्माभिरेश्च पूषो भुज्यते भाजनेनानेन पीयते य ततिवारं प्रभोरागमनं यावत् तस्य मृत्युः प्रकाशयते | 27 अपरञ्च यः कश्चिद् अयोग्यत्वेन प्रभोरिभं पूषम् अश्नाति तस्यानेन भाजनेन पिवति य स प्रभोः कायरुधिरयोर् दण्डदायी भविष्यति | 28 तस्मात् मानवेनात्र आत्मान परीक्ष्य पश्चाद् अेष पूषो भुज्यतां कंसेनानेन य पीयतां | 29 येन यानर्हत्वेन भुज्यते पीयते य प्रभोः कायम् अविमृशता तेन दण्डप्राप्तये भुज्यते पीयते य | 30 अेतत्कारणाद् युष्माकं भूरिशो लोका दृग्बला रोगिणश्च सन्ति भवद्वश्च मडानिद्रां गताः | 31 अस्माभिर् र्यधात्मविचारोऽकारिष्यत तर्हि दण्डो नावाप्स्यत; 32 किन्तु यदस्माकं विचारो भवति तदा वयं जगतो जनेः समं यद् दण्डं न लभामहे तदर्थं प्रभुना शास्तिं भुञ्जमहे | 33 हे मम भ्रातरः, भोजनार्थं मिलितानां युष्माकम् अेकेनेतरोऽनुगृह्यतां | 34 यश्च बुभुक्षितः स स्वगृहे भुङ्क्तां | दण्डप्राप्तये युष्माभिर् न समागम्यतां | अेतद्भिन्नं यद् आदृष्टव्यं तद् युष्मत्समीपागमनकाले मयादृश्यते |

12 हे भ्रातरः, यूयं यद् आत्मिकान् दायान् अनवगतास्तिष्ठथ तदहं नाभिलषामि | 2 पूर्व्वं भिन्नजातीया यूयं यद्दद्द विनीतास्तद्द अवाकप्रतिमानाम् अनुगामिन आध्वम् एति जानीथ | 3 एति हेतोर्हं युष्मत्सं निवेदयामि, एश्वरस्यात्मना भाषमाणः कोऽपि यीशुं शप्त एति न व्याडरति, पुनश्च पवित्रेणात्मना विनीतं विनान्यः कोऽपि यीशुं प्रभुरिति

व्याडर्तुं न शक्नोति | 4 दाय्या बहुविधाः किन्त्वेक आत्मा 5 परिचर्याश्च बहुविधाः किन्त्वेकः प्रभुः | 6 साधनानि बहुविधानि किन्तु सर्वेषु सर्वसाधक एश्वर अेकः | 7 अेकैकस्मै तस्यात्मनो दर्शनं परडितार्थं दीयते | 8 अेकस्मै तेनात्मना ज्ञानवाक्यं दीयते, अन्यस्मै तेनैवात्मनादिष्टं विधावाक्यम्, 9 अन्यस्मै तेनैवात्मना विश्वासः, अन्यस्मै तेनैवात्मना स्वास्थ्यदानशक्तिः, 10 अन्यस्मै दुःसाध्यसाधनशक्तिरन्यस्मै येश्वरीयादेशः, अन्यस्मै यातिमानुषिकस्यादेशस्य विचारसामर्थ्यम्, अन्यस्मै परभाषाभाषाशक्तिरन्यस्मै य भाषार्थभाषाणसामर्थ्यं दीयते | 11 अेकेनाद्वितीयेनात्मना यथाभिलाषम् अेकैकस्मै जनायैकेकं दानं वितरता तानि सर्वाणि साध्यन्ते | 12 देह अेकः सन्पि यद्देहं बहुज्युक्तो भवति, तस्यैकस्य वपुषो ऽङ्गानां बहुत्वेन यद्देहं अेकं वपुर्भवति, तद्देहं श्रीष्टः | 13 यतो हेतो र्घिडूदिभिन्नजातीयदासस्वतन्त्रा वयं सर्वे मज्जनेनैकेनात्मनैकेहीकृताः सर्वे यैकात्मभुक्ता अभवाम | 14 अेकेनाङ्गेन वपुर्न भवति किन्तु बहुभिः | 15 तत्र यरणं यदि वदेत् नाहं इस्तरस्मात् शरीरस्य भागो नास्मीति तर्हनेन शरीरात् तस्य वियोगो न भवति | 16 श्रोत्रं वा यदि वदेत् नाहं नयनं तस्मात् शरीरस्यांशो नास्मीति तर्हनेन शरीरात् तस्य वियोगो न भवति | 17 कृत्स्नं शरीरं यदि दर्शनेन्द्रियं भवेत् तर्हि श्रवणेन्द्रियं कुत्र स्थास्यति? तत् कृत्स्नं यदि वा श्रवणेन्द्रियं भवेत् तर्हि घ्राणेन्द्रियं कुत्र स्थास्यति? 18 किन्विदानीम् एश्वरेण यथाभिलषितं तथैवाङ्गप्रत्यङ्गानाम् अेकैकं शरीरे स्थापितं | 19 तत् कृत्स्नं यधेकाङ्गेषु भवेत् तर्हि शरीरे कुत्र स्थास्यति? 20 तस्माद् अङ्गानि भूदनि सन्ति शरीरं त्वेकमेव | 21 अतएव त्वया मम प्रयोजनं नास्तीति वायं पाणिं वदितुं नयनं न शक्नोति, तथा युवाभ्यां मम प्रयोजनं नास्तीति मूर्द्धा यरणौ वदितुं न शक्नोति; 22 वस्तुतस्तु विग्रहस्य यान्यङ्गान्यस्माभिर्दुर्बलानि बुध्यन्ते तान्येव सप्रयोजनानि सन्ति | 23 यानि य शरीरमध्येऽवमन्यानि बुध्यन्ते तान्यस्माभिरधिकं शोभ्यन्ते | यानि य कुदृश्यानि तानि सुदृश्यतराणि क्रियन्ते 24 किन्तु यानि स्वयं सुदृश्यानि तेषां शोभनम् निष्प्रयोजनं | 25 शरीरमध्ये यद् भेदो न भवेत् किन्तु सर्वाण्यङ्गानि यद् अैक्यभावेन सर्वेषां डितं चिन्तयन्ति तदर्थम् एश्वरेणाप्रधानम् आदरणीयं कृत्वा शरीरं विरचितं | 26 तस्माद् अेकस्याङ्गस्य पीडायां जातयां सर्वाण्यङ्गानि तेन सह पीडयन्ते, अेकस्य समादरे जाते य सर्वाणि तेन सह संहस्यन्ति | 27 ययञ्च श्रीष्टस्य शरीरं, युष्माकम् अेकैकश्च तस्यैकैकम् अङ्गं | 28 केचित् केचित् समितावीश्वरेण प्रथमतः प्रेरिता द्वितीयत एश्वरीयादेशवक्तारस्तृतीयत उपदेष्टारो नियुक्ताः, ततः परं केभ्योऽपि चित्रकार्यसाधनसामर्थ्यम् अनामयकराणशक्तिरुपकृतौ लोकशासनं वा नैपुण्यं नानाभाषाभाषाणसामर्थ्यं वा तेन व्यतारि | 29 सर्वे किं प्रेरिताः? सर्वे किम् एश्वरीयादेशवक्तारः? सर्वे किम् उपदेष्टारः? सर्वे किं चित्रकार्यसाधकाः? 30 सर्वे किम् अनामयकराणशक्तियुक्ताः? सर्वे किं परभाषावादिनः? सर्वे वा किं परभाषार्थप्रकाशकाः? 31 ययं श्रेष्ठदायान् लब्धुं यतध्वं | अनेन ययं मया सर्वोत्तममार्गं दर्शयितव्याः |

13 मर्त्यस्वर्गायाणां भाषा भाषमाणोऽहं यदि प्रेमडीनो भवेयं तर्हि वाहकतालस्वयं नानादकारिभेरीस्वयं प्रभु भवामि |

2 अपरञ्च यधडम् एश्वरीयादेशाढ्यः स्यां सर्वाणि गुप्तवाक्यानि सर्वविधाञ्च ज्ञानीयां पूर्णविश्वासः सन् शैलान् स्थानान्तरिकर्तुं शक्नुयाञ्च किन्तु यदि प्रेमडीनो भवेयं तर्हिगणनीय अेव भवामि | 3 अपरं यधडम् अन्नदानेन सर्वस्वं त्यजेयं दालनाय स्वशरीरं समर्पयेयञ्च किन्तु यदि प्रेमडीनो भवेयं तर्हि तत्सर्वं मदर्थं निष्कलं भवति | 4 प्रेम चिरसहिष्णु डितैषि य, प्रेम निर्द्वेषम् अशहं निर्गर्वञ्च | 5 अपरं तत् कुत्सितं नायरति, आत्मयेथं न कुरुते सहसा न कुध्यति परानिष्टं न चिन्तयति, 6 अधर्मे न तुष्यति सत्य अेव सन्तुष्यति | 7 तत् सर्वं तितिक्षते सर्वत्र विश्वसिति सर्वत्र भद्रं प्रतीक्षते सर्वं सहते य | 8 प्रेमो लोपः कदापि न भविष्यति, एश्वरीयादेशकथनं लोप्यते परभाषाभाषाणं निवर्तिष्यते ज्ञानमपि लोपं यास्यति | 9 यतोऽस्माकं ज्ञानं भाएऽमात्रम् एश्वरीयादेशकथनमपि भाएऽमात्रं | 10 किन्त्वस्मासु सिद्धतां गतेषु तानि भाएऽमात्राणि लोपं यास्यन्ते | 11 बाल्यकालेऽहं बाल एवाभाषे बाल एवाचिन्तयञ्च किन्तु यौवने जाते तत्सर्वं बाल्यायराणं परिस्कृतवान् | 12 एदानीम् अब्रमध्यानास्पष्टं दर्शनम् अस्माभिर्लभ्यते किन्तु तदा साक्षात् दर्शनं लप्स्यते | अधुना मम ज्ञानम् अल्पिष्ठं किन्तु तदाहं यथावगम्यस्तथैवावगतो भविष्यामि | 13 एदानीं प्रत्ययः प्रत्याशा प्रेम य त्रीएयेतानि तिष्ठन्ति तेषां मध्ये य प्रेम श्रेष्ठं |

14 ययं प्रेमायराणो प्रयतध्वम् आत्मिकान् दायानपि विशेषत एश्वरीयादेशकथनसामर्थ्यं प्राप्तुं येष्टध्वं | 2 यो ज्ञनः

परभाषां भाषते स मानुषान् न सम्भाषते किन्त्वीश्वरमेव यतः केनापि किमपि न बुध्यते स यात्मना निगूढवाक्यानि कथयति; 3 किन्तु यो ज्ञन एश्वरीयादेशं कथयति स परेषां निष्ठायै डितोपदेशाय सान्त्वनायै य भाषते | 4 परभाषावाधात्मन

એવ નિષ્ઠાં જનયતિ કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશવાદી સમિતે નિષ્ઠાં જનયતિ | 5 યુષ્માકં સર્વોષાં પરભાષાભાષણમ્ ઇચ્છામ્યહં કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશકથનમ્ અધિકમપીચ્છામિ | યતઃ સમિતે નિષ્ઠાયૈ સ્વેન સ્વવાક્યાનામ્ અર્થો ન ક્રિયતે તસ્માત્ પરભાષાવાદિત ઇશ્વરીયાદેશવાદી શ્રેયાન | 6 હે ભ્રાતરઃ, ઇદાનીં મયા યદિ યુષ્મત્સમીપં ગમ્યતે તર્હીશ્વરીયદર્શનસ્ય જ્ઞાનસ્ય વેશ્વરીયાદેશસ્ય વા શિક્ષાયા વા વાક્યાનિ ન ભાષિત્વા પરભાષાં ભાષમાણેન મયા યૂયં કિમુપકારિચ્છ્યધ્વે? 7 અપરં વંશીવલ્લક્યાદિષુ નિષ્પ્રાણિષુ વાધયન્ત્રેષુ વાદિતેષુ યદિ ક્કણા ન વિશિષ્યન્તે તર્હિ કિં વાધં કિં વા ગાનં ભવતિ તત્ કેન બોદ્ધું શક્યતે? 8 અપરં રણતૂર્યાં નિસ્વાણો યદ્યધ્વકતો ભવેત્ તર્હિ યુદ્ધાય કઃ સજિજ્જયતે? 9 તદ્વત્ જિહ્વાભિ યદિ સુગમ્યા વાક્યુષ્માભિ ન ગદેત તર્હિ યદ્ ગદેતે તત્ કેન ભોત્સ્યતે? વસ્તુતો યૂયં દિગાલાપિન ઇવ ભવિષ્યથ | 10 જગતિ કતિપ્રકારા ઉક્તયો વિદ્યન્તે? તાસામેકાપિ નિરર્થિકા નહિ; 11 કિન્તૂકતેરથો યદિ મયા ન બુદ્ધ્યતે તર્હાહં વક્ત્રા મ્લેચ્છ ઇવ મંસ્યે વક્તાપિ મયા મ્લેચ્છ ઇવ મંસ્યતે | 12 તસ્માદ્ આત્મિકદાયલિસવો યૂયં સમિતે નિષ્ઠાર્થં પ્રાપ્તબહુવરા ભવિતું યતદ્ધવં, 13 અતએવ પરભાષાવાદી યદ્ અર્થકરોડપિ ભવેત્ તત્ પ્રાર્થયતાં | 14 યદહં પરભાષયા પ્રર્થનાં કુર્યાં તર્હિ મદીય આત્મા પ્રાર્થયતે, કિન્તુ મમ બુદ્ધિર્નિષ્ફલા તિષ્ઠતિ | 15 ઇત્યનેન કિં કરણીયં? અહમ્ આત્મના પ્રાર્થયિષ્યે બુદ્ધ્યાપિ પ્રાર્થયિષ્યે; અપરં આત્મના ગાસ્યામિ બુદ્ધ્યાપિ ગાસ્યામિ | 16 ત્વં યદાત્મના ધન્યવાદં કરોષિ તદા યદ્ વદસિ તદ્ યદિ શિષ્યેનેવોપસ્થિતેન જનેન ન બુદ્ધ્યતે તર્હિ તવ ધન્યવાદસ્યાન્તે તથાસ્તિવતિ તેન વક્તં કથં શક્યતે? 17 ત્વં સમ્યગ્ ઇશ્વરં ધન્યં વદસીતિ સત્યં તથાપિ તત્ર પરસ્ય નિષ્ઠા ન ભવતિ | 18 યુષ્માકં સર્વોષ્યોડહં પરભાષાભાષણે સમર્થોડસમીતિ કારણાદ્ ઇશ્વરં ધન્યં વદામિ; 19 તથાપિ સમિતૌ પરોપદેશાર્થં મયા કથિતાનિ પત્ર વાક્યાનિ વરં ન ય લક્ષં પરભાષીયાનિ વાક્યાનિ | 20 હે ભ્રાતરઃ, યૂયં બુદ્ધ્યા બાલકાઇવ મા ભૂત પરન્તુ દુષ્ટતાયા શિશવઇવ ભૂત્વા બુદ્ધ્યા સિદ્ધા ભવત | 21 શાસ્ત્ર ઇદં લિખિતમાસ્તે, યથા, ઇત્યવોચત્ પરેશોડહમ્ આભાષિષ્ય ઇમાન્ જનાન્ | ભાષાભિઃ પરકીયાભિ વર્કત્રૈશ્ચ પરદેશિભિઃ | તથા મયા કૃતેડપીમે ન ગ્રહીચ્યન્તિ મદ્રથઃ | | 22 અતએવ તત્ પરભાષાભાષણં અવિશ્રાસિનઃ પ્રતિ ચિહ્નરૂપં ભવતિ ન ય વિશ્વાસિનઃ પ્રતિ; કિન્ત્વીશ્વરીયાદેશકથનં નાવિશ્વાસિનઃ પ્રતિ તદ્ વિશ્વાસિનઃ પ્રત્યેવ | 23 સમિતિભુક્તેષુ સર્વોષુ એકસ્મિન્ સ્થાને મિલિત્વા પરભાષાં ભાષમાણેષુ યદિ જ્ઞાનાકાઙ્ક્ષિણોડવિશ્વાસિનો વા તત્રાગચ્છેયુસ્તર્હિ યુષ્માન્ ઉન્મતાન્ કિં ન વદિચ્યન્તિ? 24 કિન્તુ સર્વોષ્વીશ્વરીયાદેશં પ્રકાશયત્સુ યદવિશ્વાસી જ્ઞાનાકાઙ્ક્ષી વા કશ્ચિત્ તત્રાગચ્છતિ તર્હિ સર્વૈરેવ તસ્ય પાપજ્ઞાનં પરીક્ષા ય જાયતે, 25 તતસ્તસ્યાન્તઃકરણસ્ય ગુપ્તકલ્પનાસુ વ્યક્તીભૂતાસુ સોડધોમુખઃ પતન્ ઇશ્વરમારાધ્ય યુષ્મન્મધ્ય ઇશ્વરો વિદેતે ઇતિ સત્યં કથામેતાં કથયિષ્યતિ | 26 હે ભ્રાતરઃ, સમ્મિલિતાનાં યુષ્માકમ્ એકેન ગીતામ્ અન્યેનોપદેશોડન્યેન પરભાષાન્યેન ઐશ્વરિકદર્શનમ્ અન્યેનાર્થબોધકં વાક્યં લભ્યતે કિમેતત્? સર્વમેવ પરનિષ્ઠાર્થં યુષ્માભિઃ ક્રિયતાં | 27 યદિ કશ્ચિદ્ ભાષાન્તરં વિવક્ષતિ તર્હોકસ્મિન્ દિને દ્વિજનેન ત્રિજનેન વા પરભાષા કથ્યતાં તદદિઙ્કૈર્ન કથ્યતાં તૈરપિ પર્યાયાનુસારાત્ કથ્યતાં, એકેન ય તદર્થો બોધ્યતાં | 28 કિન્ત્વર્થાભિધાયકઃ કોડપિ યદિ ન વિદેતે તર્હિ સ સમિતૌ વાચંયમઃ સ્થિત્વેશ્વરાયાત્મને ય કથાં કથયતુ | 29 અપરં દ્વૌ ત્રયો વેશ્વરીયાદેશવક્તારઃ સ્વં સ્વમાદેશં કથયન્તુ તદન્યે ય તં વિચારયન્તુ | 30 કિન્તુ તત્રાપરેણ કેનચિત્ જનેનેશ્વરીયાદેશે લબ્ધે પ્રથમેન કથનાત્ નિવર્તિતવ્યં | 31 સર્વો યત્ શિક્ષાં સાન્વનાત્ર લભન્તે તદર્થં યૂયં સર્વો પર્યાયેણેશ્વરીયાદેશં કથયિતું શક્નુથ | 32 ઇશ્વરીયાદેશવક્તૃણાં મનાંસિ તેષામ્ અધીનાનિ ભવન્તિ | 33 યત ઇશ્વરઃ કુશાસનજનકો નહિ સુશાસનજનક એવેતિ પવિત્રલોકાનાં સર્વસમિતિષુ પ્રકાશતે | 34 અપરત્ર યુષ્માકં વનિતાઃ સમિતિષુ તૂષ્ણીમ્ભૂતાસ્તિષ્ઠન્તુ યતઃ શાસ્ત્રલિખિતેન વિધિના તાઃ કથાપ્રચારણાત્ નિવારિતાસ્તાભિ નિદ્વાભિ ભવિતવ્યં | 35 અતસ્તા યદિ કિમપિ જિજ્ઞાસન્તે તર્હિ ગેહેષુ પતીન્ પૃચ્છન્તુ યતઃ સમિતિમધ્યે યોષિતાં કથાકથનં નિન્દનીયં | 36 ઐશ્વરં વચઃ કિં યુષ્મન્તો નિરગમત? કેવલં યુષ્માન્ વા તત્ કિમ્ ઉપાગતં? 37 યઃ કશ્ચિદ્ આત્માનમ્ ઇશ્વરીયાદેશવક્તારમ્ આત્મનાવિષ્ટં વા મન્યતે સ યુષ્માન્ પ્રતિ મયા યદ્ યત્ લિખ્યતે તત્રભુનાજ્ઞાપિતમ્ ઇત્યુરરી કરોતુ | 38 કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ અજ્ઞો ભવતિ સોડજ્ઞ એવ તિષ્ઠતુ | 39 અતએવ હે ભ્રાતરઃ, યૂયમ્ ઇશ્વરીયાદેશકથનસામર્થ્યં લબ્ધું યતદ્ધવં પરભાષાભાષણમપિ યુષ્માભિ નિ નિવાર્યતાં | 40 સર્વકર્મ્માણિ ય વિધ્યનુસારતઃ સુપરિપાટ્યા ક્રિયન્તાં |

15 હે ભ્રાતરઃ, યઃ સુસંવાદો મયા યુષ્મત્સમીપે નિવેદિતો યૂયત્ર યં ગૃહીતવન્ત આશ્રિતવન્તશ્ચ તં પુન રુષ્માન વિજ્ઞાપયામિ | 2 યુષ્માકં વિશ્વાસો યદિ વિતથો ન ભવેત્ તર્હિ સુસંવાદયુક્તાનિ મમ વાક્યાનિ સ્મરતાં યુષ્માકં તેન સુસંવાદેન પરિત્રાણં જાયતે | 3 યતોડહં યદ્ યત્ જ્ઞાપિતસ્તદનુસારાત્ યુષ્માસુ મુખ્યાં યાં શિક્ષાં સમાર્પયં સેયં, શાસ્ત્રાનુસારાત્ પ્રીષ્ટોડસ્માકં પાપમોચનાર્થં પ્રાણાન્ ત્યક્તવાન્, 4 શ્મશાને સ્થાપિતશ્ચ તૃતીયદિને શાસ્ત્રાનુસારાત્ પુનરુત્થાપિતઃ | 5 સ ચાત્રે કૈકૈ

ततः परं द्वादशशिष्येभ्यो दर्शनं दत्तवान् | 6 ततः परं पञ्चशताधिकसंख्यकेभ्यो ब्रातृभ्यो युगपद् दर्शनं दत्तवान् तेषां केचित् मडानिद्रां गता बहुतराश्चाधापि वर्तन्ते | 7 तदनन्तरं याकूबाय तत्पश्चात् सर्वेभ्यः प्रेरितेभ्यो दर्शनं दत्तवान् | 8 सर्वशेषेडकालजाततुल्यो योऽडं, सोऽडमपि तस्य दर्शनं प्राप्तवान् | 9 एश्वरस्य समितिं प्रति दौरात्म्यायरणाद् अदं प्रेरितनाम धर्तुम् अयोग्यस्तस्मात् प्रेरितानां मध्ये क्षुद्रतमश्चास्मि | 10 यादृशोऽस्मि तादृश एश्वरस्यानुग्रहेणैवास्मि; अपरं मां प्रति तस्यानुग्रहो निष्कलो नाभवत्, अन्येभ्यः सर्वेभ्यो मयाधिकः श्रमः कृतः, किन्तु स मया कृतस्तन्नाडि मत्सदकारिणेश्वरस्यानुग्रहेणैव | 11 अतः एव मया भवेत् तै वा भवेत् अस्माभिस्तादृशी वार्ता घोष्यते सैव य युष्माभिर्विश्वासेन गृहीता | 12 मृत्युदशातः श्रीष्ट उत्थापित एति वार्ता यदि तमधि घोष्यते तर्हि मृतलोकानाम् उत्थितिर्नास्तीति वाग् युष्माकं मध्ये कैश्चित् कुतः कथ्यते? 13 मृतानाम् उत्थितिर् यदि न भवेत् तर्हि श्रीष्टोऽपि नोत्थापितः 14 श्रीष्टश्च यधनुत्थापितः स्यात् तर्ह्यस्माकं घोषणं वितथं युष्माकं विश्वासोऽपि वितथः | 15 वयञ्चेश्वरस्य मृषासाक्षिणो भवामः, यतः श्रीष्ट स्तेनोत्थापितः एति साक्ष्यम् अस्माभिरीश्वरमधि दत्तं किन्तु मृतानामुत्थितिर् यदि न भवेत् तर्हि स तेन नोत्थापितः | 16 यतो मृतानामुत्थितिर् यदि न भवेत् तर्हि श्रीष्टोऽप्युत्थापितत्वं न गतः | 17 श्रीष्टस्य यधनुत्थापितः स्यात् तर्हि युष्माकं विश्वासो वितथः, यूयम् अधापि स्वपापेषु मग्नास्तिष्ठथ | 18 अपरं श्रीष्टाश्रिता ये मानवा मडानिद्रां गतास्तेऽपि नाशं गताः | 19 श्रीष्टो यदि केवलमिडलोके डस्माकं प्रत्याशाभूमिः स्यात् तर्हि सर्वमर्त्येभ्यो वयमेव दुर्भाग्याः | 20 एदानीं श्रीष्टो मृत्युदशात उत्थापितो मडानिद्रागतानां मध्ये प्रथमद्वलस्वप्नो जातश्च | 21 यतो यद्दत्तं मानुषद्वारा मृत्युः प्रादुर्भूतस्तद्वत् मानुषद्वारा मृतानां पुनरुत्थितिरपि प्रदुर्भूता | 22 आदमा यथा सर्वे मरणाधीना जातास्तथा श्रीष्टेन सर्वे ज्वयिष्यन्ते | 23 किन्वेकैकेन जनेन निजे निजे पर्याय उत्थातव्यं प्रथमतः प्रथमजातद्वलस्वप्नेन श्रीष्टेन, द्वितीयतस्तस्यागमनसमये श्रीष्टस्य लोकेः | 24 ततः परम् अन्तो भविष्यति तदानीं स सर्वे शासनम् अधिपतित्वं पराक्रमञ्च लुप्तवा स्वपितरीश्वरे राजत्वं समर्पयिष्यति | 25 यतः श्रीष्टस्य रिपवः सर्वे यावत् तेन स्वपाद्योरधो न निपातयिष्यन्ते तावत् तेनैव राजत्वं कर्तव्यं | 26 तेन विजेतव्यो यः शेषरिपुः स मृत्युरेव | 27 लिभितमास्ते सर्व्वाणि तस्य पादयोर्वशीकृतानि | किन्तु सर्व्वाण्येव तस्य वशीकृतानीत्युक्ते सति सर्व्वाणि येन तस्य वशीकृतानि स स्वयं तस्य वशीभूतो न जात एति व्यक्तं | 28 सर्वेषु तस्य वशीभूतेषु सर्व्वाणि येन पुत्रस्य वशीकृतानि स्वयं पुत्रोऽपि तस्य वशीभूतो भविष्यति तत एश्वरः सर्वेषु सर्वे एव भविष्यति | 29 अपरं परेतलोकानां विनिमयेन ये मञ्जयन्ते तेः किं लभ्यते? येषां परेतलोकानाम् उत्थितिः केनापि प्रकारेण न भविष्यति तेषां विनिमयेन कुतो मञ्जयन्मपि तैरङ्गीक्रियते? 30 वयमपि कुतः प्रतिदण्डं प्राणभीतिम् अङ्गीकुर्महे? 31 अस्मत्प्रभुना यीशुश्रीष्टेन युष्मत्तो मम या श्लाघास्ते तस्याः शपथं कृत्वा कथयामि दिने दिनेऽडं मृत्युं गच्छामि | 32 इक्षिणगरे वन्यपशुभिः सार्द्धं यदि लौकिकभावात् मया युद्धं कृतं तर्हि तेन मम को लाभः? मृतानाम् उत्थितिर् यदि न भवेत् तर्हि, कुम्भो लोभनपानेऽड श्वस्तु मृत्युर् भविष्यति | 33 एत्यनेन धर्मात् मा भ्रंशद्वयं | कुंसंसर्गो लोकाणां सदायारो विनश्यति | 34 यूयं यथोचितं सचैतन्यास्तिष्ठत, पापं मा कुरुध्वं, यतो युष्माकं मध्य एश्वरीयज्ञानादीनाः केऽपि विधन्ते युष्माकं त्रपायै मयेदं गधते | 35 अपरं मृतलोकाः कथम् उत्थास्यन्ति? कीदृशं वा शरीरं लब्ध्वा पुनरेष्यन्तीति वाक्यं कश्चित् प्रक्षयति | 36 हे अज्ञ त्वया यद् बीजम् उच्यते तद् यदि न भ्रियेत तर्हि न ज्वयिष्यते | 37 यथा मूर्त्या निर्गन्तव्यं सा त्वया नोच्यते किन्तु शुष्कं बीजमेव; तस्य गोधूमादीनां किमपि बीजं भवितुं शक्नोति | 38 एश्वरेणैव यथाभिलाषं तस्मै मूर्तिर् दीयते, अङ्केऽस्मै बीजाय स्वा स्वा मूर्तिरेव दीयते | 39 सर्व्वाणि पललानि नैकविधानि सन्ति, मनुष्यपशुपक्षिमत्स्यादीनां भिन्नरूपाणि पललानि सन्ति | 40 अपरं स्वर्गाया मूर्तयः पार्थिवा मूर्त्यश्च विधन्ते किन्तु स्वर्गिणाम् अेकं तेषां पार्थिवानाञ्च तदन्यरूपं तेषोऽस्ति | 41 सूर्यस्य तेज अेकविधं चन्द्रस्य तेजस्तदन्यविधं ताराणाञ्च तेषोऽन्यविधं, ताराणां मध्येऽपि तेषजस्तारतम्यं विधते | 42 तत्र लिभितमास्ते यथा, 'आदिपुरुष आदम् ज्वयत्प्राणी बभूव,' किन्त्वन्तिम आदम् (श्रीष्टो) ज्वनद्यायक आत्मा बभूव | 43 यद् उच्यते तत् तुरङ्गं यथोत्थास्यति तद् गौरवान्वितं; यद् उच्यते तन्निर्बर्णं यथोत्थास्यति तत् शक्तिर्युक्तं | 44 यत् शरीरम् उच्यते तत् प्राणानां सद्य, यस्य शरीरम् उत्थास्यति तद् आत्मनः सद्य | प्राणसद्यस्वप्नेन शरीरं विधते, आत्मसद्यस्वप्नेमपि शरीरं विधते | 45 तत्र लिभितमास्ते यथा, आदिपुरुष आदम् ज्वयत्प्राणी बभूव, किन्त्वन्तिम आदम् (श्रीष्टो) ज्वनद्यायक आत्मा बभूव | 46 आत्मसद्य न प्रथमं किन्तु प्राणसद्यैव तत्पश्चाद् आत्मसद्य | 47 आद्यः पुरुषे मृद उत्पन्नत्वात् मृगमयो द्वितीयश्च पुरुषः स्वर्गाद् आगतः प्रभुः | 48 मृगमयो यादृश आसीत् मृगमयाः सर्वे तादृशा भवन्ति स्वर्गीयश्च यादृशोऽस्ति स्वर्गीयाः सर्वे तादृशा भवन्ति | 49

मृगमयस्य रुपं यद्गद् अस्माभि धारितं तद्गत् स्वर्गीयस्य रुपमपि धारयिष्यते। 50 हे भ्रातरः, युष्मान् प्रति व्याडरामि, एश्वरस्य राज्ञे रक्तमांसयोरधिकारो भवितुं न शक्नोति, अक्षयत्वे य क्षयस्याधिकारो न भविष्यति। 51 पश्यतां युष्मभ्यं निगूढां कथां निवेदयामि। 52 सर्व्वेऽस्माभि भंडानिद्रा न गमिष्यते किन्त्वन्तिमदिने तूर्यां वादितायाम् अकस्मिन् विपले निमिषैकमध्ये सर्व्वे रुपान्तरं गमिष्यते, यतस्तूरी वादिष्यते, मृतलोकाश्चाक्षयीभूता उत्थास्यन्ति वयञ्च रुपान्तरं गमिष्यामः। 53 यतः क्षयाणीयेनेतेन शरीरेणाक्षयत्वं परिहितव्यं, मरण्णाधीनेनेतेन देहेन यामरत्वं परिहितव्यं। 54 अेतस्मिन् क्षयाणीये शरीरे ऽक्षयत्वं गते, अेतस्मन् मरण्णाधीने देहे यामरत्वं गते शास्त्रे लिखितं वयनमिदं सेत्स्यति, यथा, जयेन ग्रस्यते मृत्युः। 55 मृत्यो ते कएटकं कुत्र परलोकं जयः क्क ते।। (Madhes 986) 56 मृत्योः कएटकं पापमेव पापस्य य बलं व्यवस्था। 57 एश्वरश्च धन्यो भवतु यतः सोऽस्माकं प्रभुना यीशुश्रीष्टेनास्मान् जययुक्तान् विधापयति। 58 अतो हे मम प्रियभ्रातरः, यूयं सुस्थिरा निश्चलाश्च भवत प्रभोः सेवायां युष्माकं परिश्रमो निष्कलो न भविष्यतीति ज्ञात्वा प्रभोः कार्य्ये सदा तत्परा भवत।

16 पवित्रलोकानां कृते योऽर्थसंग्रहस्तमधि गालातीयदेशस्य समाजा मया यद् आदिष्टास्तद् युष्माभिरपि क्रियतां। 2 ममागमनकाले यद् अर्थसंग्रहो न भवेत् तन्मिदं युष्माकमेकैकेन स्वसम्पदानुसारात् सञ्चयं कृत्वा सप्ताहस्य प्रथमदिवसे स्वसमीपे किञ्चित् निक्षिप्यतां। 3 ततो ममागमनसमये यूयं यानेव विश्वास्या एति वेदिष्यथ तेभ्योऽहं पत्राणि एत्वा युष्माकं तद्दानस्य विज्ञातव्यं नयनार्थं तान् प्रेषयिष्यामि। 4 किन्तु यदि तत्र ममापि गमनम् उचितं भवेत् तर्हि ते मया सह यास्यन्ति। 5 साम्प्रतं माकिदनियादेशमहं पर्य्यटामि तं पर्य्यटय युष्मत्समीपम् आगमिष्यामि। 6 अनन्तरं किं जानामि युष्मत्सन्निधिम् अवस्थास्ये शीतकालमपि यापयिष्यामि य पश्चात् मम यत् स्थानं गन्तव्यं तत्रैव युष्माभिरहं प्रेरयितव्यः। 7 यतोऽहं यात्राकाले क्षात्रामात्रं युष्मान् द्रष्टुं नेच्छामि किन्तु प्रभु र्थयनुजानीयात् तर्हि किञ्चिद् दीर्घकालं युष्मत्समीपे प्रवस्तुम् एच्छामि। 8 तथापि निस्तारोत्सवात् परं पञ्चाशत्तमदिनं यावद् एद्विषपुत्र्यां स्थास्यामि। 9 यस्माद् अत्र कार्य्यसाधनार्थं ममान्तिके बृहद् द्वारं मुक्तं बहवो विपक्षा अपि विधन्ते। 10 तिमिषि र्थिद् युष्माकं समीपम् आगच्छेत् तर्हि येन निर्भयं युष्मन्मध्ये वर्त्तत तत्र युष्माभि र्भनो निधीयतां यस्माद् अहं यादृक् सोऽपि तादृक् प्रभोः कर्म्मणो यतते। 11 कोऽपि तं प्रत्यनाहरे न करोतु किन्तु स ममान्तिकं यद् आगन्तुं शक्नुयात् तदर्थं युष्माभिः सकुशलं प्रेष्यतां। भ्रातृभिः सार्द्धमहं तं प्रतीक्षे। 12 आपल्लवं भ्रातरमध्यहं निवेदयामि भ्रातृभिः साकं सोऽपि यद् युष्माकं समीपं व्रजेत् तदर्थं मया स पुनः पुनर्यायितः किन्त्विदानीं गमनं सर्व्वथा तस्मै नारोयत, एतःपरं सुसमयं प्राप्य स गमिष्यति। 13 यूयं जागृत विश्वासे सुस्थिरा भवत पौरुषं प्रकाशयत बलवन्तो भवत। 14 युष्माभिः सर्व्वानि कर्म्मणि प्रेम्ना निष्पाधन्तां। 15 हे भ्रातरः, अहं युष्मान् एहम् अभियाये स्तिङ्गानस्य परिजना आभायादेशस्य प्रथमजातङ्गलस्वरूपाः, पवित्रलोकानां परियर्थायै य त आत्मनो न्यवेदयन् एति युष्माभि ज्ञायते। 16 अतो यूयमपि तादृशलोकानाम् अस्मत्सहायानां श्रमकारिणाञ्च सर्व्वेषां वश्या भवत। 17 स्तिङ्गानः इर्त्तूनात् आभाधिकश्च यद् अत्रागमन् तेनाहम् आनन्दामि यतो युष्माभिर्यत् न्यूनितं तत् तैः सम्पूरितं। 18 ते युष्माकं मम य मनास्याप्यायितानि। तस्मात् तादृशा लोका युष्माभिः सम्मन्तव्याः। 19 युष्मत्सम्यम् आशियादेशस्थसमाजानां नमस्कृतिम् आक्किलप्रिस्किवलयोस्तन्माएऽपस्थसमितेश्च बहुनमस्कृतिं प्रजानीत। 20 सर्व्वे भ्रातरो युष्मान् नमस्कृन्वन्ते। यूयं पवित्रयुष्मनेन मिथो नमत। 21 पौलोऽहं स्वकरलिखितं नमस्कृतिं युष्मान् वेदये। 22 यदि कश्चिद् यीशुश्रीष्टे न प्रीयते तर्हि स शापग्रस्तो भवेत् प्रभुरायाति। 23 अस्माकं प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्यानुग्रहो युष्मान् प्रति भूयात्। 24 श्रीष्टं यीशुम् आश्रितान् युष्मान् प्रति मम प्रेम तिष्ठतु। एति।।

२ करिन्धिनः

1 एश्वरस्येच्छया यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पौलस्तिमथिब्रांता य द्वावेतौ करिन्धनगरस्थायै एश्वरीयसमितय आभायादेशस्येभ्यः सर्वेभ्यः पवित्रलोकेभ्यश्च पत्रं लिखतः | 2 अस्माकं तातस्येश्वरस्य प्रभोयीशुप्रीष्टस्य यानुग्रहः शान्तिश्च युष्मासु वर्ततां | 3 कृपावुः पिता सर्व्वसान्त्वनाकारीश्वरश्च योऽस्मत्प्रभोयीशुप्रीष्टस्य तात एश्वरः स धन्यो भवतु | 4 यतो वयम् एश्वरात् सान्त्वनां प्राप्य तथा सान्त्वनया यत् सर्व्वविधक्लिष्टान् लोकान् सान्त्वयितुं शक्युयाम तदर्थं सोऽस्माकं सर्व्वकलेशसमयेऽस्मान् सान्त्वयति | 5 यतः प्रीष्टस्य क्लेशा यद्दद्द् बाहुल्येनास्मासु वर्तन्ते तद्दद् वयं प्रीष्टेन बहुसान्त्वनाढ्या अपि भवामः | 6 वयं यद्वि क्लिष्टयामहे तर्हि युष्माकं सान्त्वनापरित्राणयोः कृते क्लिष्टयामहे यतोऽस्माभि यद्दृशानि द्ुःभानि सद्दन्ते युष्माकं तादृशद्दुःभानां सद्दनेन तौ साधयिष्येते एत्यस्मिन् युष्मानधि मम दृढा प्रत्याशा भवति | 7 यद्वि वा वयं सान्त्वनां लभामहे तर्हि युष्माकं सान्त्वनापरित्राणयोः कृते तामपि लभामहे | यतो यूयं याद्गद्दुःभानां भागिनोऽभवत ताद्दक् सान्त्वनाया अपि भागिनो भविष्यथेति वयं ज्ञानीमः | 8 हे भ्रातरः, आशियादेशे यः क्लेशोऽस्मान् आक्राम्यत् तं यूयं यद् अनवगतास्तिष्ठत तन्मया भद्रं न मन्यते | तेनातिशक्तिक्लेशेन वयमतीव पीडितास्तस्मात् ज्वनरक्षणं निरुपाया ज्ञाताश्च, 9 अतो वयं स्वेषु न विश्वस्य मृतलोकानाम् उत्थापयितरीश्वरे यद् विश्वासं कुर्मस्तदर्थम् अस्माभिः प्राण्ण्णो भोक्तव्य एति स्वमनसि निश्चितं | 10 अतादृशभयङ्करात् मृत्यो योऽस्मान् अत्रायतेहानीमपि त्रायते स एतः परमध्यस्मान् त्रास्यते ऽस्माकम् अतादृशी प्रत्याशा विधते | 11 अतदर्थमस्मत्कृते प्रार्थनया वयं युष्माभिरुपकर्त्तव्यास्तथा कृते बहुभि याचितो योऽनुग्रहोऽस्मासु वर्त्तिष्यते तत्कृते बहुभिरेश्वरस्य धन्यवाद्दोऽपि कारिष्यते | 12 अपरञ्च संसारमध्ये विशेषतो युष्मन्मध्ये वयं सांसारिक्या धिया नहि किन्वीश्वरस्यानुग्रहेणानुदितलताम् एश्वरीयसारल्यञ्चारितवन्तोऽत्रास्माकं मनो यत् प्रमाणं ददाति तेन वयं श्लाघामहे | 13 युष्माभि र्थद् यत् पश्यते गृह्यते य तदन्यत् किमपि युष्मन्मयम् अस्माभि न लिष्यते तय्यान्तं यावद् युष्माभि ग्रंहीष्यत एत्यस्माकम् आशा | 14 यूयमितः पूर्व्वमध्यस्मान् अंशतो गृहीतवन्तः, यतः प्रभो यीशुप्रीष्टस्य दिने यद्दद् युष्मास्वस्माकं श्लाघा तद्दद् अस्मासु युष्माकमपि श्लाघा भविष्यति | 15 अपरं यूयं यद् द्वितीयं वरं लभध्वे तदर्थमितः पूर्व्वं तथा प्रत्याशया युष्मत्समीपं गमिष्यामि 16 युष्मद्देशेन माकिदनियादेशं प्रजित्वा पुनस्तस्मात् माकिदनियादेशात् युष्मत्समीपम् अत्य युष्माभि र्थिदूदादेशं प्रेषयिष्ये येति मम वाञ्छासीत् | 17 अतादृशी मन्त्राणा मया किं याञ्छ्येन कृता? यद् यद् अहं मन्त्रये तत् किं विषयिलोकएव मन्त्रयाण् आहौ स्वीकृत्य पश्चाद् अस्वीकुर्व्वे? 18 युष्मान् प्रति मया कथितानि वाक्यान्चत्रे स्वीकृतानि शेषेऽस्वीकृतानि नाभवन् अतेनेश्वरस्य विश्वस्तता प्रकाशते | 19 मया सिल्वानेन तिभयिना येश्वरस्य पुत्रो यो यीशुप्रीष्टो युष्मन्मध्ये घोषितः स तेन स्वीकृतः पुनरस्वीकृतश्च तन्नहि किन्तु स तस्य स्वीकारस्वपुत्रमेव | 20 एश्वरस्य मडिमा यद् अस्माभिः प्रकाशते तदर्थम् एश्वरेण यद् यत् प्रतिज्ञातं तत्सर्व्वं प्रीष्टेन स्वीकृतं सत्वीभूतञ्च | 21 युष्मान् अस्माभ्यामिषियः यः प्रीष्टे स्थासन् न करोति स एश्वर एव | 22 स यास्मान् मुद्राङ्कितान् अकार्षीत् सत्याङ्कारस्य पाण्ण्णपुत्रम् आत्मानं अस्माकम् अन्तःकरणेषु निरक्षिपस्य | 23 अपरं युष्मासु करुणां कुर्व्वन् अहम् अतावत्कालं यावत् करिन्धनगरं न गतवान् एति सत्यमेतस्मिन् एश्वरं साक्षिणं कृत्वा मया स्वप्राणानां शपथः क्रियते | 24 वयं युष्माकं विश्वासस्य नियन्तारो न भवामः किन्तु युष्माकम् आनन्दस्य सहाया भवामः, यस्माद् विश्वासे युष्माकं स्थिति र्भवति |

2 अपरञ्चाहं पुनः शोकाय युष्मत्सन्निधिं न गमिष्यामीति मनसि निरयैषं | 2 यस्माद् अहं यद्वि युष्मान् शोकयुक्तान् करोमि तर्हि मया यः शोकयुक्तीकृतस्तं विना केनापरेणान्दं हर्षयिष्ये? 3 मम यो हर्षः स युष्माकं सर्व्वेषां हर्षं अवेति निश्चितं मयाभोधि; अतमेव यैरहं हर्षयितव्यस्ते मद्दुपस्थितिसमये यन्मम शोको न जायते तदर्थमेव युष्मन्मयम् अतादृशं पत्रं मया लिखितं | 4 वस्तुतस्तु बहुक्लेशस्य मनःपीडयाश्च समयेऽहं बहुश्रुपातेन पत्रमेकं लिखितवान् युष्माकं शोकार्थं तन्नहि किन्तु युष्मासु मदीयप्रेमबाहुल्यस्य ज्ञापनार्थं | 5 येनाहं शोकयुक्तीकृतस्तेन केवलमहं शोकयुक्तीकृतस्तन्नहि किन्वंशतो यूयं सर्व्वेऽपि यतोऽहमत्र कस्मिंश्चिद् दोषमारोपयितुं नेच्छामि | 6 अहूनां यत् तज्जन् तेन जन्नालम्बि तत् तदर्थं प्रयुरं | 7 अतः स द्ुःभसागरे यन् निमज्जति तदर्थं युष्माभिः स क्षन्तव्यः सान्त्वयितव्यश्च | 8 एति हेतोः प्रर्थयेऽहं युष्माभिस्तस्मिन् दया क्रियतां | 9 यूयं सर्व्वकर्म्मणि ममादेशं गृह्णीथ न वेति परीक्षितुम् अहं युष्मान् प्रति लिखितवान् | 10 यस्य यो दोषो युष्माभिः क्षम्यते तस्य स दोषो मयापि क्षम्यते यश्च दोषो मया क्षम्यते स युष्माकं कृते प्रीष्टस्य साक्षात् क्षम्यते | 11 शयतानः

कल्पनास्माभिरज्ञाता नहि, अतो वयं यत् तेन न वञ्चयामहे तदर्थम् अस्माभिः सावधाने र्भवितव्यं | 12 अपरञ्च श्रीष्टस्य सुसंवाद्येषुषणार्थं मयि त्रोग्यानगरमागते प्रभोः कर्म्मणो य मदर्थं द्वारे मुक्ते 13 सत्यपि स्वभ्रातृस्तीतस्याविधमानत्वात् मदीयात्मनः कापि शान्तिर्न भवत्यु, तस्माद् अहं तान् विसृज्यन्तं याचित्वा माकिदनियादेशं गन्तुं प्रस्थानम् अकरवम् | 14 य एश्वरः सर्वदा श्रीष्टेनास्मान् जयिनः करोति सर्वत्र यास्माभिस्तदीयज्ञानस्य गन्धं प्रकाशयति स धन्यः | 15 यस्माद् ये त्राणं लप्स्यन्ते ये य विनाशं गमिष्यन्ति तान् प्रति वयम् एश्वरेण श्रीष्टस्य सौगन्ध्यं भवामः | 16 वयम् अकेषां मृत्यवे मृत्युगन्धा अपरेषाञ्च ज्वनाय ज्वनगन्धा भवामः, किन्वेतादृशकर्मसाधने 5ः समर्थोऽस्ति? 17 अन्ये भवद्वे लोका यद्दृष्टं एश्वरस्य वाक्यं मृषाशिक्षया मिश्रयन्ति वयं तद्गतं तन्न मिश्रयन्तः सरलभावेनेश्वरस्य साक्षाद् एश्वरस्याद्देशात् श्रीष्टेन कथां भाषामहे |

3 वयं किम् आत्मप्रशंसनं पुनरारम्भामहे? युष्मान् प्रति युष्मन्तो वा परेषां केषाञ्चिद् एवास्माकमपि किं प्रशंसापत्रेषु प्रयोजनम् आस्ते? 2 यूयमेवास्माकं प्रशंसापत्रं तय्यास्माकम् अन्तःकरणेषु लिपितं सर्वमानवैश्च ज्ञेयं पठनीयञ्च | 3 यतो ऽस्माभिः सेवितं श्रीष्टस्य पत्रं यूयपेव, तस्य न मस्या किन्त्वमरस्येश्वरस्यात्मना लिपितं पाषाणपत्रेषु तन्नाहि किन्तु इत्यमयेषु हत्यत्रेषु लिपितमिति सुस्पष्टं | 4 श्रीष्टेनेश्वरं प्रत्यस्माकम् एदृशो दृढविश्वासो विधत्ते; 5 वयं निजगुणेन किमपि कल्पयितुं समर्था एति नहि किन्वीश्वराद्दस्माकं सामर्थ्यं जायते | 6 तेन वयं नूतननियमस्यार्थतो ऽक्षरसंस्थानस्य तन्नाहि किन्त्वात्मन अवे सेवनसामर्थ्यं प्राप्ताः | अक्षरसंस्थानं मृत्युजनकं किन्त्वात्मा ज्वनदायकः | 7 अक्षरैर्विलिपितपाषाणरूपिणी सा मृत्योः सेवा सा यदीदृक् तेजस्विनी जाता यत्तस्याचिरस्थायिनस्तेजसः कारणात् मूससो मुभम् एसायेलीयलोकैः संद्रष्टुं नाशक्यत, 8 तर्हात्मनः सेवा किं ततोऽपि बहुतेजस्विनी न भवेत्? 9 द्वाऽजनिता सेवा यदि तेजोयुक्ता भवेत् तर्हि पुण्यजनिता सेवा ततोऽधिकं बहुतेजोयुक्ता भविष्यति | 10 उभयोस्तुलनायां कृत्यायाम् अकस्यास्तेजो द्वितीयायाः प्रभरतरेण तेजसा हीनतेजो भवति | 11 यस्माद् यत् लोपनीयं तद् यदि तेजोयुक्तं भवेत् तर्हि यत् चिरस्थायि तद् बहुदुरतेजोयुक्तमेव भविष्यति | 12 एदृशीं प्रत्याशां लभ्ध्वा वयं महतीं प्रगल्भतां प्रकाशयामः | 13 एसायेलीयलोका यत् तस्य लोपनीयस्य तेजसः शेषं न विलोकयेयुस्तदर्थं मूसा यादृग् आवरणेन स्वमुभम् आरच्छाद्यत् वयं तादृक् न कुर्मः | 14 तेषां मनांसि कठिनीभूतानि यतस्तेषां पठनसमये स पुरातनो नियमस्तेनावरणेनाधापि प्रच्छन्नस्तिष्ठति | 15 तस्य न दूरीभवति यतः श्रीष्टेनैव तत् लुप्यते | मूससः शास्त्रस्य पाठसमयेऽधापि तेषां मनांसि तेनावरणेन प्रच्छाद्यन्ते | 16 किन्तु प्रभुं प्रति मनसि परापृते तद् आवरणं दूरीकारिष्यते | 17 यः प्रभुः स अवे स आत्मा यत्र य प्रभोरात्मा तत्रैव मुक्तिः | 18 वयञ्च सर्वोऽनाच्छादितेनास्येन प्रभोस्तेजसः प्रतिबिम्बं गृह्णन् आत्मस्वरूपेण प्रभुना रूपान्तरिकृता वद्द्विमानतेजोयुक्तां तामेव प्रतिमूर्त्तिं प्राप्नुमः |

4 अपरञ्च वयं करुणाभाजो भूत्वा यद् अतत् परिचारकपदम् अलभाभिः नात्र क्लाम्यामः, 2 किन्तु त्रपायुक्तानि प्रच्छन्नकर्म्मणि विहाय कुटिलताचरणमकुर्वन्त एश्वरीयवाक्यं मिथ्यावाक्यैरभिभ्रयन्तः सत्यधर्मस्य प्रकाशनेनेश्वरस्य साक्षात् सर्वमानवानां संवेद्योचरे स्वान् प्रशंसनीयान् दर्शयामः | 3 अस्माभिर्घोषितः सुसंवाद्यो यदि प्रच्छन्नः; स्यात् तर्हि ये विनक्ष्यन्ति तेषामेव दृष्टितः स प्रच्छन्नः; 4 यत एश्वरस्य प्रतिमूर्त्ति र्यः श्रीष्टस्तस्य तेजसः सुसंवाद्यस्य प्रभा यत् तान् न दीपयेत् तदर्थम् एह लोकस्य देवोऽविश्वासिनां ज्ञाननयनम् अन्धीकृतवान् अतस्योदाहरणं ते भवन्ति | (aig 165) 5 वयं स्वान् घोषयाम एति नहि किन्तु श्रीष्टं यीशुं प्रभुमेवास्मान्श्च यीशोः कृते युष्माकं परिचारकान् घोषयामः | 6 य एश्वरो मध्येतिमिरं प्रभां दीपनायादृशत् स यीशुः श्रीष्टस्यास्य एश्वरीयतेजसो ज्ञानप्रभाया उदयार्थम् अस्माकम् अन्तःकरणेषु दीपितवान् | 7 अपरं तद् धनम् अस्माभिर्भूयमयेषु भाजनेषु धार्यते यतः साद्गुता शक्तिर्नास्माकं किन्वीश्वरस्यैवेति ज्ञातव्यं | 8 वयं पदे पदे पीडयामहे किन्तु नावसीदामः, वयं व्याकुलाः सन्तोऽपि निरुपाया न भवामः; 9 वयं प्रद्राव्यमाना अपि न क्लाम्यामः, निपातिता अपि न विनश्यामः | 10 अस्माकं शरीरे श्रीष्टस्य ज्वनं यत् प्रकाशेत तदर्थं तस्मिन् शरीरे यीशो र्भरणमपि धारयामः | 11 यीशो ज्वनं यद् अस्माकं मर्त्यदेहे प्रकाशेत तदर्थं ज्वनतो वयं यीशोः कृते नित्यं मृत्यौ समर्थाभवे | 12 एत्थं वयं मृत्याकान्ता यूयञ्च ज्वनाकान्ताः | 13 विश्वासकारणादेव समभाषि मया वयः | एति यथा शास्त्रे लिपितं तथैवास्माभिरपि विश्वासजनकम् आत्मानं प्राप्य विश्वासः क्रियते तस्माच्च वयांसि भाष्यन्ते | 14 प्रभु र्थीशु र्थेनोत्थापितः स यीशुनास्मान्प्युत्थापयिष्यति युष्माभिः साद्ग्वं स्वसमीप उपस्थापयिष्यति य, वयम् अतत् ज्ञानीमः | 15 अतएव युष्माकं

द्विताय सर्वमेव भवति तस्माद् बहूनां प्रयुरानुग्रहप्राप्तेर्बहुलोकानां धन्यवादेनेश्वरस्य मङ्गिमा सम्यक् प्रकाशिष्यते | 16 ततो
 हेतो वयं न क्लाम्यामः किन्तु बाह्यपुरुषो यद्यपि क्षीयते तथाप्यान्तरिकः पुरुषो हिने हिने नूतनायते | 17 क्षणमात्रस्थायि
 यदेतत् लघिष्ठं दृग्भं तद् अतिबाहुल्येनास्माकम् अनन्तकालस्थायि गरिष्ठसुभं साधयति, (aiṅnios g166) 18 यतो वयं प्रत्यक्षान्
 विषयान् अनुद्दिश्याप्रत्यक्षान् उद्दिशामः | यतो हेतोः प्रत्यक्षविषयाः क्षणमात्रस्थायिनः किन्तुप्रत्यक्षा अनन्तकालस्थायिनः |
 (aiṅnios g166)

5 अपरम् अस्माकम् अतस्मिन् पार्थिवे दूष्यरूपे वेश्मनि जौर्णे सतीश्वरेण निर्मितम् अकरकृतम् अस्माकम् अनन्तकालस्थायि
 वेश्मैकं स्वर्गे विधत्त इति वयं जानीमः | (aiṅnios g166) 2 यतो हेतोरेतस्मिन् वेश्मनि तिष्ठन्तो वयं तं स्वर्गायं वासं
 परिधातुम् आकाङ्क्षयामाणा निःश्वसामः | 3 तथापीदानीमपि वयं तेन न नग्नाः किन्तु परिहितवसना मन्यामहे | 4 अतस्मिन्
 दूष्ये तिष्ठन्तो वयं क्लिेश्यमाना निःश्वसामः, यतो वयं वासं त्यक्तुम् इच्छामस्तन्नाहि किन्तु तं द्वितीयं वासं परिधातुम्
 इच्छामः, यतस्तथा कृते ज्ञवनेन मर्त्यं त्रसिष्यते | 5 अतएव वयं येन सृष्टाः स इश्वर अवे स यास्मत्त्वं सत्यङ्कारस्य
 पाण्डुरूपम् आत्मानं दत्तवान् | 6 अतएव वयं सर्वदोस्तुका भवामः किञ्च शरीरे यावद् अस्माभिर्न्युष्यते तावत् प्रभुतो दूरे
 प्रोष्यत इति जानीमः, 7 यतो वयं दृष्टिर्मागे न यरामः किन्तु विश्वासमागे | 8 अपरञ्च शरीराद् दूरे प्रवस्तुं प्रभोः सन्निधौ
 निवस्तुञ्चाकाङ्क्षयामाणा उत्सुका भवामः | 9 तस्मादेव कारणाद् वयं तस्य सन्निधौ निवसन्तस्तस्माद् दूरे प्रवसन्तो वा
 तस्मै रोषितुं यतामहे | 10 यस्मात् शरीरावस्थायाम् अङ्केन कृतानां कर्म्मणां शुभाशुभफलप्राप्तये सर्वस्माभिः श्रीष्टस्य
 विचारसन्सम्भुष्य उपस्थातव्यं | 11 अतएव प्रभो र्भयानकत्वं विज्ञाय वयं मनुजान् अनुनयामः किञ्चेश्वरस्य गोचरे
 सप्रकाशा भवामः, युष्माकं संवेदगोचरेऽपि सप्रकाशा भवाम इत्याशंसांमहे | 12 अनेन वयं युष्माकं सन्निधौ पुनः स्वान्
 प्रशंसाम इति नहि किन्तु ये मनो विना मुष्मैः श्लाघन्ते तेभ्यः प्रत्युत्तरदानाय यूयं यथास्माभिः श्लाघितुं शक्नुथ तादृशम् उपायं
 युष्मत्त्वं वितरामः | 13 यदि वयं इतज्ज्ञाना भवामस्तर्हि तद् इश्वरार्थकं यदि य सजाना भवामस्तर्हि तद् युष्मदर्थकं | 14 वयं
 श्रीष्टस्य प्रेम्ना समाकृष्यामहे यतः सर्वेषां विनिमयेन यद्येको जनोऽभियत तर्हि ते सर्वे मृता इत्यास्माभिर्बुध्यते | 15
 अपरञ्च ये ज्ञवन्ति ते यत् स्वार्थं न ज्ञवन्ति किन्तु तेषां कृते यो जनो मृतः पुनरुत्थापितश्च तमुद्दिश्य यत् ज्ञवन्ति तदर्थमेव स
 सर्वेषां कृते मृतवान् | 16 अतो हेतोरितः परं कोऽप्यस्माभिर्जातितो न प्रतिज्ञातव्यः | यद्यपि पूर्वं श्रीष्टो जातितोऽस्माभिः
 प्रतिज्ञातस्तथापीदानीं जातितः पुनर्न प्रतिज्ञायते | 17 केनचित् श्रीष्ट आश्रिते नूतना सृष्टिर्भवति पुरातनानि लुप्यन्ते पश्य
 निष्पिलानि नवीनानि भवन्ति | 18 सर्वत्रैतद् इश्वरस्य कर्म्म यतो यीशुश्रीष्टेन स अवेवास्मान् स्वेन साद्द्वं संहितवान्
 सन्धानसम्बन्धीयां परियय्याम् अस्मासु समर्पितवांश्च | 19 यतः इश्वरः श्रीष्टम् अधिष्ठाय जगतो जनानाम् आगांसि तेषाम्
 ऋणमिव न गणयन् स्वेन साद्द्वं तान् संहितवान् सन्धिवार्ताम् अस्मासु समर्पितवांश्च | 20 अतो वयं श्रीष्टस्य विनिमयेन
 दैत्यं कर्म्म सम्पादयामहे, इश्वरश्चास्माभिर्युष्मान् यायाय्यते ततः श्रीष्टस्य विनिमयेन वयं युष्मान् प्रार्थयामहे यूयमीश्वरेण
 सन्धत्त | 21 यतो वयं तेन यद् इश्वरीयपुण्यं भवामस्तदर्थं पापेन सड् यस्य ज्ञातेयं नासीत् स अवे तेनास्माकं विनिमयेन
 पापः कृतः |

6 तस्य सडाया वयं युष्मान् प्रार्थयामहे, इश्वरस्यानुग्रहो युष्माभिर्वृथा न गृह्यतां | 2 तेनोक्तमेतत्, संश्रोष्यामि शुभे
 काले त्वदीयां प्रार्थनाम् अहं | उपकारं करिष्यामि परित्राणहिने तव | पश्यतायं शुभकालः पश्यतेतं त्राणहिनं | 3 अस्माकं
 परियय्यां यन्निष्कलङ्गा भवेत् तदर्थं वयं कुत्रापि विघ्नं न जनयामः, 4 किन्तु प्रयुरसङ्घिष्यता क्लेशो दैन्यं विपत् ताडना
 काराबन्धनं निवासहीनत्वं परिश्रमो जागरणम् उपवसनं 5 निर्मलत्वं ज्ञानं मृदुशीलता हितैषिता 6 विपत्र आत्मा निष्कपटं
 प्रेम सत्यालाप इश्वरीयशक्ति 7 ईक्षिण्वावामाभ्यां करार्यां धर्म्मस्त्रिधारणं 8 मानापमानयोर्भ्यातिसुभ्यात्योर्भांगित्वम्
 अतैः सर्वैरीश्वरस्य प्रशंस्यान् परियारकान् स्वान् प्रकाशयामः | 9 अमकसमा वयं सत्यवादिनो भवामः, अपरिचितसमा वयं
 सुपरिचिता भवामः, मृतकल्या वयं ज्ञवामः, एण्डयमाना वयं न हन्यामहे, 10 शोकयुक्ताश्च वयं सदान्दामः, दरिद्रा वयं बहून्
 धनिनः कुर्म्मः, अकिञ्चनाश्च वयं सर्वे धारयामः | 11 हे करिन्धिनः, युष्माकं प्रति ममास्यं मुक्तं ममान्तःकरणाञ्च विकसितं | 12
 यूयं ममान्तरे न सङ्घोचिताः किञ्च यूयमेव सङ्घोचितयिताः | 13 किन्तु मह्यं न्याय्यङ्गलदानार्थं युष्माभिरपि विकसितैर्भवितव्यम्
 इत्यहं निजबालदानिव युष्मान् वदामि | 14 अपरम् अप्रत्ययिभिः साद्द्वं यूयम् अक्युगो बद्धा मा भूत, यस्माद् धर्म्मार्धर्म्मयोः

ક: સમ્બન્ધોડસ્તિ? તિમિરેણ સદ્ધ પ્રભાયા વા કા તુલનાસ્તિ? 15 બિલીયાલદેવેન સાકં ખ્રીષ્ટસ્ય વા કા સન્ધિ: ? અવિશ્વાસિના સાદ્ધ વા વિશ્વાસિલોકસ્યાંશ: ક: ? 16 ઈશ્વરસ્ય મન્દિરેણ સહ વા દેવપ્રતિમાનાં કા તુલના? અમરસ્યેશ્વરસ્ય મન્દિરં યૂયમેવ | ઈશ્વરેણ તદ્કુતં યથા, તેષાં મધ્યેડહં સ્વાવાસં નિધાસ્યામિ તેષાં મધ્યે ય યાતાયાતં કુર્વ્યં તેષામ્ ઈશ્વરો ભવિષ્યામિ તે ચ મલ્લોકા ભવિષ્યન્તિ | 17 અતો હેતો: પરમેશ્વર: કથયતિ યૂયં તેષાં મધ્યાદ્ બહિર્ભૂય પૃથગ્ ભવત, કિમપ્યમેઘ્યં ન સ્પૃશત; તેનાહં યુષ્માન્ ગ્રહીષ્યામિ, 18 યુષ્માકં પિતા ભવિષ્યામિ ચ, યૂયઞ્ચ મમ કન્યાપુત્રા ભવિષ્યથેતિ સર્વ્વશક્તિમતા પરમેશ્વરેણોક્તં |

7 અતએવ હે પ્રિયતમા; એતાદૃશી: પ્રતિજ્ઞા: પ્રાપ્તૈરસ્માભિ: શરીરાત્મનો: સર્વ્વમાલિન્યમ્ અપમૃજ્યેશ્વરસ્ય ભક્ત્યા પવિત્રાચાર: સાધ્યતાં | 2 યૂયમ્ અસ્માન્ ગૃહ્ણીત | અસ્માભિ: કસ્યાપ્યન્યાયો ન કૃત: કોડપિ ન વચ્ચિત: | 3 યુષ્માન્ દોષિણ: કર્તમહં વાક્યમેતદ્ વદામીતિ નહિ યુષ્માભિ: સહ જીવનાય મરણાય વા વયં યુષ્માન્ સ્વાન્ત:કરણૈ ધારંયામ ઇતિ પૂર્વ્વ મયોક્તં | 4 યુષ્માન્ પ્રતિ મમ મહેત્સાહો જાયતે યુષ્માન્ અધ્યહં બહુ શ્લાઘે ય તેન સર્વ્વકલેશસમયેડહં સાન્ત્વનયા પૂર્ણો હર્ષેણ પ્રકુલ્લિતશ્ચ ભવામિ | 5 અસ્માસુ માકિદનિયાદેશમ્ આગતેષ્વસ્માકં શરીરસ્ય કાચિદપિ શાન્તિ નર્ભવત્ કિન્તુ સર્વ્વતો બહિર્વિરોધેનાન્તશ્ચ ભ્ત્યા વયમ્ અપીડયામહિ | 6 કિન્તુ નમ્રાણાં સાન્ત્વયિતા ય ઈશ્વર: સ તીતસ્યાગમનેનાસ્માન્ અસાન્ત્વયત્ | 7 કેવલં તસ્યાગમનેન તન્નાહિ કિન્તુ યુષ્મતો જાતયા તસ્ય સાન્ત્વનયાપિ, યતોડસ્માસુ યુષ્માકં હાર્દવિલાપાસકતત્ત્વેષ્વસ્માકં સમીપે વર્ણિતેષુ મમ મહાનન્દો જાત: | 8 અહં પત્રેણ યુષ્માન્ શોકયુક્તાન્ કૃતવાન્ ઇત્યસ્માદ્ અન્વતપ્યે કિન્ત્વધુના નાનુતપ્યે | તેન પત્રેણ યૂયં ક્ષણમાત્રં શોકયુક્તીભૂતા ઇતિ મયા દૃશ્યતે | 9 ઇત્યસ્મિન્ યુષ્માકં શોકેનાહં હૃષ્યામિ તન્નાહિ કિન્તુ મન:પરિવર્તનાય યુષ્માકં શોકોડભવદ્ ઇત્યનેન હૃષ્યામિ યતોડસ્મતો યુષ્માકં કાપિ હાનિ યન્ન ભવેત્ તદર્થ યુષ્માકમ્ ઈશ્વરીય: શોકો જાત: | 10 સ ઈશ્વરીય: શોક: પરિત્રાણજનકં નિરનુતાપં મન:પરિવર્તનં સાધયતિ કિન્તુ સાંસારિક: શોકો મૃત્યું સાધયતિ | 11 પશ્યત તેનેશ્વરીયેણ શોકેન યુષ્માકં કિં ન સાધિતં? યત્નો દોષપ્રક્ષાલનમ્ અસન્તુષ્ટત્વં હાર્દમ્ આસકતત્વં ફલદાનઞ્ચૈતાનિ સર્વ્વાણિ | તસ્મિન્ કર્મણિ યૂયં નિર્મલા ઇતિ પ્રમાણં સર્વ્વેણ પ્રકારેણ યુષ્માભિ દર્તં | 12 યેનાપરાદ્ધં તસ્ય કૃતે કિંવા યસ્યાપરાદ્ધં તસ્ય કૃતે મયા પત્રમ્ અલેપિ તન્નાહિ કિન્તુ યુષ્માનધ્યસ્માકં યત્નો યદ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ યુષ્મત્સમીપે પ્રકાશેત તદર્થમેવ | 13 ઉક્તકારણાદ્ વયં સાન્ત્વનાં પ્રાપ્તા:; તાઞ્ચ સાન્ત્વનાં વિનાવરો મહાહ્વાદસ્તીતસ્યાહ્વાદાદસ્માભિ લંબ્ધ:; યતસ્તસ્યાત્મા સર્વ્વે યુષ્માભિસ્તૃપ્ત: | 14 પૂર્વ્વ તસ્ય સમીપેડહં યુષ્માભિર્યદ્ અશ્લાઘે તેન નાલજજે કિન્તુ વયં યદ્દદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ સત્યભાવેન સકલમ્ અભાષામહિ તદ્દત્ તીતસ્ય સમીપેડસ્માકં શ્લાઘનમપિ સત્યં જાતં | 15 યૂયં કીદૃક્ તસ્યાજ્ઞા અપાલયત ભયકમ્પાભ્યાં તં ગૃહીતવન્તશ્ચૈતસ્ય સ્મરણાદ્ યુષ્માસુ તસ્ય સ્નેહો બાહુલ્યેન વર્તતે | 16 યુષ્માસ્વહં સર્વ્વમાશંસે, ઇત્યસ્મિન્ મમાહ્વાદો જાયતે |

8 હે ભ્રાતર:; માકિદનિયાદેશસ્થાસુ સમિતિષુ પ્રકાશિતો ય ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહસ્તમહં યુષ્માન્ જ્ઞાપયામિ | 2 વસ્તુતો બહુકલેશપરીક્ષાસમયે તેષાં મહાનન્દોડતીવદીનતા ચ વદાન્ચતાયા: પ્રચુરકલમ્ અફલયતાં | 3 તે સ્વેચ્છયા યથાશક્તિ કિન્ત્વિશક્તિ દાન ઉધુક્તા અભવન્ ઇતિ મયા પ્રમાણીક્રિયતે | 4 વયઞ્ચ યત્ પવિત્રલોકેભ્યસ્તેષાં દાનમ્ ઉપકારાર્થકમ્ અંશનઞ્ચ ગૃહ્ણામસ્તદ્ બહુનુનયેનાસ્માન્ પ્રાર્થિતવન્ત: | 5 વયં યાદૃક્ પ્રત્યૈક્ષામહિ તાદૃગ્ અકૃત્યા તેડગ્રે પ્રભવે તત: પરમ્ ઈશ્વરસ્યેચ્છયાસ્મભ્યમપિ સ્વાન્ ન્યવેદયન્ | 6 અતો હેતોસ્ત્વં યથારબ્ધવાન્ તથૈવ કરિન્થિનાં મધ્યેડપિ તદ્ દાનગ્રહણં સાધયતિ યુષ્માન્ અધિ વયં તીતં પ્રાર્થયામહિ | 7 અતો વિશ્વાસો વાક્યટુતા જ્ઞાનં સર્વ્વોત્સાહો ડસ્માસુ પ્રેમ ચૈતૈ ગુણૈ યૂયં યથાપરાન્ અતિશેઢ્યે તથૈવૈતેન ગુણેનાપ્યતિશેઢ્યં | 8 એતદ્ અહમ્ આજ્ઞયા કથયામીતિ નહિ કિન્ત્વન્યેષામ્ ઉત્સાહકારણાદ્ યુષ્માકમપિ પ્રેમ: સારલ્યં પરીક્ષિતુમિચ્છતા મયૈતત્ કથ્યતે | 9 યૂયઞ્ચાસ્મત્રભો ચીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહં જાનીથ યતસ્તસ્ય નિર્ધનત્વેન યૂયં યદ્ ધનિનો ભવથ તદર્થ સ ધની સન્નપિ યુષ્મત્કૃતે નિર્ધનોડભવત્ | 10 એતસ્મિન્ અહં યુષ્માન્ સ્વવિચારે જ્ઞાપયામિ | ગતં સંવત્સરમ્ આરભ્ય યૂયં કેવલં કર્મ કર્ત તન્નાહિ કિન્ત્વચ્છુકતાં પ્રકાશયિતુમપ્યુપાક્રાભ્યધ્વં તતો હેતો યુષ્મત્કૃતે મમ મન્ત્રણા ભદ્રા | 11 અતો ડધુના તત્કર્મસાધનં યુષ્માભિ: ક્રિયાતં તેન યદ્દદ્ ઇચ્છુકતાયામ્ ઉત્સાહસ્તદ્દદ્ એકૈકસ્ય સમ્પદનુસારેણ કર્મસાધનમ્ અપિ જનિષ્યતે | 12 યસ્મિન્ ઇચ્છુકતા વિધતે તેન યન્ન ધાર્યતે તસ્માત્ સોડનુગૃહ્યત ઇતિ નહિ કિન્તુ યદ્ ધાર્યતે તસ્માદેવ | 13 યત ઇતરેષાં વિરામોણ યુષ્માકઞ્ચ કલેશેન ભવિતવ્યં તન્નાહિ કિન્તુ સમતથૈવ | 14

वर्तमानसमये युष्माकं घनाधिक्येन तेषां धनन्यूनता पूरयितव्या तस्मात् तेषामध्याधिक्येन युष्माकं न्यूनता पूरयिष्यते तेन समता जनिष्यते। 15 तदेव शास्त्रेऽपि लिखितम् आस्ते यथा, येनाधिकं संगृहीतं तस्याधिकं नाभवत् येन यात्वं संगृहीतं तस्यात्वं नाभवत्। 16 युष्माकं हिताय तीतस्य मनसि य एश्वर एभम् उधोगं जनितावान् स धन्यो भवतु। 17 तीतोऽस्माकं प्रार्थनां गृहीतवान् किञ्च स्वयम् उद्युक्तः सन् स्वैर्यथा युष्मत्समीपं गतवान्। 18 तेन सह योऽपर अको भ्रातास्माभिः प्रेषितः सुसंवादात् तस्य सुध्यात्या सव्याः समितयो व्याप्ताः। 19 प्रभो गौरवाय युष्माकम् एच्छुकतायै य स समितिभिरेतस्यै दानसेवायै अस्माकं सङ्गित्ये न्ययोज्यते। 20 यतो या मलोपायनसेवास्माभिर्विधीयते तामधि वयं यत् केनापि न निन्धामहे तदर्थं यतामहे। 21 यतः केवलं प्रभोः साक्षात् तन्निहि किन्तु मानवानामपि साक्षात् सदाचारं कर्तुम् आलोच्यामहे। 22 ताभ्यां सडापर अको यो भ्रातास्माभिः प्रेषितः सोऽस्माभिर्बहुविषयेषु भवदारान् परीक्षित उधोगीव प्रकाशितश्च किन्त्वधुना युष्मासु दृढविश्वासात् तस्योत्साहो बहु उवृधे। 23 यद्वि कश्चित् तीतस्य तत्त्वं जिज्ञासते तर्हि स मम सहभागी युष्मन्मध्ये सहकारी य, अपरयो भ्रात्रोस्तत्त्वं या यदि जिज्ञासते तर्हि तौ समितीनां दूतौ श्रीष्टस्य प्रतिबिम्बौ येति तेन ज्ञायतां। 24 अतो हेतोः समितीनां समक्षं युष्मत्प्रभोऽस्माकं श्लाघायाश्च प्रामाण्यं तान् प्रति युष्माभिः प्रकाशयितव्यं।

9 पवित्रलोकानाम् उपकारार्थकसेवामधि युष्मान् प्रति मम लिखनं निष्प्रयोजनं। 2 यत् आप्यायान्देशस्था लोका गतवर्षम् आरभ्य तत्कार्यं उद्यताः सन्तीति वाक्येनाहं माकिदनीयलोकानां समीपे युष्माकं याम् एच्छुकतामधि श्लाघे ताम् अवगतोऽस्मि युष्माकं तस्माद् उत्साहाख्यापरेषां भूनाम् उधोगो जातः। 3 किञ्चित्स्मिन् युष्मान् अध्यक्षस्माकं श्लाघा यद् अतथ्या न भवेत् यूयत्र मम वाक्यानुसाराद् यद् उद्यतास्तिष्ठेत् तदर्थमेव ते भ्रातरो मया प्रेषिताः। 4 यस्मात् मया सार्द्धं कश्चित् माकिदनीयभ्रातृभिरागत्य यूयमनुधता एति यदि दृश्यते तर्हि तस्माद् दृढविश्वासाद् युष्माकं लज्जा जनिष्यत इत्यस्माभिर्न वक्तव्यं किन्त्वस्माकमेव लज्जा जनिष्यते। 5 अतः प्राङ् प्रतिज्ञातं युष्माकं दानं यत् सञ्चितं भवेत् तस्य यद् आहकतायाः इलम् अभूत्वा दानशीलताया अेव इलं भवेत् तदर्थं ममात्रे गमनाय तत्सञ्चयनाय य तान् भ्रातृन् आद्येष्टुमहं प्रयोजनम् अमन्ये। 6 अपरमपि व्याडारामि केनचित् सुदुर्भावेन बीजेषूपतेषु स्वल्पानि शस्यानि कर्त्तियन्ते, किञ्च केनचित् बहुदमेवेन बीजेषूपतेषु बहुनि शस्यानि कर्त्तियन्ते। 7 अकेकेन स्वमनसि यथा निश्चीयते तथैव दीयतां केनापि कातरेण लीतेन वा न दीयतां यत् एश्वरो हृष्टमानसे दातरि प्रीयते। 8 अपरम् एश्वरो युष्मान् प्रति सर्वविधं बहुप्रदं प्रसादं प्रकाशयितुम् अर्हति तेन यूयं सर्वविषये यथेष्टं प्राप्य सर्वेण सत्कर्मणां बहुइलवन्तो भविष्यथ। 9 अतस्मिन् लिखितमास्ते, यथा, व्ययते स जन्तो रायं दुर्गतित्यो एदाति य। नित्यस्थायी य तद्गर्भः (āiōn g165) 10 बीजं लेजनीयम् अन्नञ्च वप्रे येन विश्राणयते स युष्मत्स्यम् अपि बीजं विश्राणय बहुलीकरिष्यति युष्माकं धर्मइलानि वर्द्धयिष्यति य। 11 तेन सर्वविषये सधनीभूतै युष्माभिः सर्वविषये दानशीलतायां प्रकाशितायाम् अस्माभिरीश्वरस्य धन्यवाहः साधयिष्यते। 12 अेतयोपकारसेवया पवित्रलोकानाम् अर्थाभावरस्य प्रतीकारो जायत एति केवलं नहि किन्त्वीश्वरस्य धन्यवाहोऽपि बाहुल्येनोत्पाधते। 13 यत् अतस्माद् उपकारकरणाद् युष्माकं परीक्षितत्वं बुद्ध्या बहुभिः श्रीष्टसुसंवादाङ्गीकरणे युष्माकम् आज्ञाग्राहित्वात् तद्दागित्वे य तान् अपरान्श्च प्रति युष्माकं दातृत्वाद् एश्वरस्य धन्यवाहः कारिष्यते, 14 युष्मदर्थं प्रार्थनां कृत्वा य युष्मास्वीश्वरस्य गरिष्ठानुग्राह्य युष्मासु तैः प्रेम कारिष्यते। 15 अपरम् एश्वरस्यानिर्व्वयनीयदानात् स धन्यो भूयात्।

10 युष्मत्प्रत्यक्षे नम्रः किन्तु परोक्षे प्रगल्भः पौलोऽहं श्रीष्टस्य क्षान्त्या विनीत्या य युष्मान् प्रार्थये। 2 मम प्रार्थनीयमिदं वयं वैः शारीरिकायारिणो मन्यामहे तान् प्रति यां प्रगल्भतां प्रकाशयितुं निश्चिनोमि सा प्रगल्भता समागतेन मयायरितव्या न भवतु। 3 यतः शरीरे यरन्तोऽपि वयं शारीरिकं युद्धं न कुर्मः। 4 अस्माकं युद्धास्त्राणि य न शारीरिकानि किन्त्वीश्वरेण दुर्गभञ्जनाय प्रबलानि भवन्ति, 5 तैश्च वयं वितर्कान् एश्वरीयतत्त्वज्ञानस्य प्रतिबन्धिंकां सर्व्यां यित्तसमुन्नातिञ्च निपातयामः सर्वसङ्कल्पञ्च बन्दिनं कृत्वा श्रीष्टस्याज्ञाग्राहिले कुर्मः, 6 युष्माकम् आज्ञाग्राहित्वे सिद्धे सति सर्वस्याज्ञालङ्घनस्य प्रतीकारं कर्तुम् उद्यता आस्महे य। 7 यद् दृष्टिगोचरं तद् युष्माभिर्दृश्यतां। अहं श्रीष्टस्य लोक एति स्वमनसि येन विज्ञायते स यथा श्रीष्टस्य भवति वयम् अपि तथा श्रीष्टस्य भवाम एति पुनर्विविच्य तेन बुध्यतां। 8 युष्माकं निपातया तन्निहि किन्तु निष्ठायै प्रभुना दत्तं यदस्माकं सामर्थ्यं तेन यद्यपि किञ्चिद् अधिकं श्लाघे तथापि तस्मान्ना त्रपिष्ये। 9 अहं पत्रे युष्मान् त्रासयामि युष्माभिरेतन् मन्यातां। 10 तस्य पत्राणि गुरुतराणि प्रबलानि य भवन्ति किन्तु तस्य शारीरसाक्षात्कारो दुर्बल आलापश्च

तुच्छनीय एति कैश्चिद् उच्यते। 11 किन्तु परोक्षे पत्रैर्भाषिमाण्णा वयं यादृशाः प्रकाशामहे प्रत्यक्षे कर्म कुर्वन्तोऽपि तादृशा अेव प्रकाशिष्यामहे तत् तादृशेन वायालेन ज्ञायतां। 12 स्वप्रशंसकानां केषाञ्चिन्मध्ये स्वान् गणयितुं तैः स्वान् उपमातुं वा वयं प्रगल्भान् न भवामः; यतस्ते स्वपरिमाणेन स्वान् परिमिमते स्वैश्च स्वान् उपमिभते तस्मात् निर्बोधा भवन्ति यः। 13 वयम् अपरिमितेन न श्लाघिष्यामहे किन्त्वीश्वरेण स्वरज्जवा युष्मद्देशगामि यत् परिमाणम् अस्मदर्थं निरूपितं तेनेव श्लाघिष्यामहे। 14 युष्माकं देशोऽस्माभिरगन्तव्यस्तस्माद् वयं स्वसीमाम् उल्लङ्घामहे तन्नहि यतः श्रीष्टस्य सुसंवादेनापरेषां प्राग् वयमेव युष्मान् प्राप्तवन्तः। 15 वयं स्वसीमाम् उल्लङ्घ्य परक्षेत्रेण श्लाघामहे तन्नहि, किञ्च युष्माकं विश्वासे वृद्धिं गते युष्मद्देशोऽस्माकं सीमा युष्माभिर्दीर्घं विस्तारयिष्यते, 16 तेन वयं युष्माकं पश्चिमदिक्स्थेषु स्थानेषु सुसंवाद् घोषयिष्यामः, एतयं परसीमायां परेण यत् परिष्कृतं तेन न श्लाघिष्यामहे। 17 यः कश्चित् श्लाघमानः स्यात् श्लाघतां प्रभुना स हि। 18 स्वेन यः प्रशंस्यते स परीक्षितो नहि किन्तु प्रभुना यः प्रशंस्यते स अेव परीक्षितः।

11 यूयं ममाज्ञानतां क्षाणं यावत् सोढुम् अर्हथ, अतः सा युष्माभिः सहतां। 2 एश्वरे ममासक्तत्वाद् अहं युष्मानधि तपे यस्मात् सतीं कन्यामिव युष्मान् अेकस्मिन् वरेऽर्थतः श्रीष्टे सभर्पयितुम् अहं वागदानम् अकार्षं। 3 किन्तु सर्पोऽपि स्वभलतया यद्दृढं भवा वज्रयाञ्चके तद्दत्तं श्रीष्टं प्रति सतीत्वाद् युष्माकं भ्रंशः सभभविष्यतीति बिभेमि। 4 अस्माभिरनाभ्यापितोऽपरः कश्चिद् यीशु र्थि केनचिद् आगन्तुकेनाभ्यायते युष्माभिः प्रागल्भ्य आत्मा वा यदि लभ्यते प्रागगृहीतः सुसंवादे वा यदि गृह्यते तर्हि मन्ये यूयं सम्यक् सदिष्यध्वे। 5 किन्तु मुष्येभ्यः प्रेरितेभ्योऽहं केनचित् प्रकारेण न्यूनो नास्मीति बुध्वे। 6 मम वाक्पटुताया न्यूनत्वे सत्यपि ज्ञानस्य न्यूनत्वं नास्ति किन्तु सर्वविषये वयं युष्मद्रोग्यरे प्रकाशामहे। 7 युष्माकम् उन्नतै मया नम्रतां स्वीकृत्येश्वरस्य सुसंवादे विना वेतनं युष्माकं मध्ये यद् अधोष्यत तेन मया किं पापम् अकारि? 8 युष्माकं सेवनायाहम् अन्यसमितिभ्यो भृति गृह्णन् धनमपहृतवान्, 9 यदा य युष्मन्मध्येऽवडत्तं तदा ममार्थाभावे जाते युष्माकं कोऽपि मया न पीडितः; यतो मम सोऽर्थाभावो माकिदैनियादेशाद् आगते भ्रातृभि न्यवाच्यत, एतथमहं क्वापि विषये यथा युष्मासु भारो न भवामि तथा मयात्मरक्षा कृता कर्तव्या य। 10 श्रीष्टस्य सत्यता यदि मयि तिष्ठति तर्हि ममैषा श्लाघा निषिलाभायादेशे केनापि न रोत्यते। 11 अेतस्य कारणं किं? युष्मासु मम प्रेम नास्त्येतत् किं तत्कारणं? तद् एश्वरो वेत्ति। 12 ये छिद्रमन्विष्यन्ति ते यत् किमपि छिद्रं न लभन्ते तदर्थमेव तत् कर्म मया कियते कारिष्यते य तस्मात् ते येन श्लाघन्ते तेनास्माकं समाना भविष्यन्ति। 13 तादृशा भाक्तप्रेरिताः प्रवञ्चकाः कारवो भूत्वा श्रीष्टस्य प्रेरितानां वेशं धारयन्ति। 14 तथ्याश्चर्यं नहि; यतः स्वयं शयतानपि तेजस्विदूतस्य वेशं धारयति, 15 ततस्तस्य परिचारका अपि धर्मपरिचारकाणां वेशं धारयन्तीत्यद्भुतं नहि; किन्तु तेषां कर्माणि यादृशानि इलान्यपि तादृशानि भविष्यन्ति। 16 अहं पुन र्वदामि कोऽपि मां निर्बोधं न मन्यतां किञ्च यद्यपि निर्बोधा भवेयं तथापि यूयं निर्बोधाभिमम मामनुगृह्य क्षाणं यावत् ममात्मश्लाघाम् अनुजानीत। 17 अेतस्याः श्लाघाया निमित्तं मया यत् कथितं तत् प्रभुनादिष्टेनेव कथ्यते तन्नहि किन्तु निर्बोधेनेव। 18 अपरे भडवः शारीरिक्श्लाघां कुर्वते तस्माद् अहमपि श्लाघिष्ये। 19 बुद्धिमन्तो यूयं सुप्नेन निर्बोधानाम् आचारं सडध्वे। 20 कोऽपि यदि युष्मान् दासान् करोति यदि वा युष्माकं सर्वस्वं ग्रसति यदि वा युष्मान् डरति यदि वात्माभिमानी भवति यदि वा युष्माकं कपोलम् आहन्ति तर्हि तदपि यूयं सडध्वे। 21 दौर्बल्याद् युष्माभिरवमानिता एव वयं भाषामहे, किन्त्वपरस्य कस्यचिद् येन प्रगल्भता जायते तेन ममापि प्रगल्भता जायत एति निर्बोधेनेव मया वक्तव्यं। 22 ते किम् छिन्नलोकाः? अहमपीश्री। ते किम् छिन्नयेलीयाः? अहमपीस्त्रायेलीयाः। ते किम् छिन्नादीमो वंशाः? अहमपीछिन्नादीमो वंशः। 23 ते किं श्रीष्टस्य परिचारकाः? अहं तेभ्योऽपि तस्य मलापरिचारकः; किन्तु निर्बोधा एव भाषे, तेभ्योऽप्यहं बहुपरिश्रमे बहुप्रहारे बहुवारं कारायां बहुवारं प्राणनाशसंशये य पतितवान्। 24 यिद्धीथैरहं पञ्चकृत्य णिनयत्वारिशतादारैराहतस्त्रिर्वेत्राघातम् अेककृत्यः प्रस्तराघातञ्च प्रप्तवान्। 25 वारत्रयं पोतभञ्जेन क्लिष्टोऽहम् अगाधसलिले दिनमेकं रात्रिमेकाञ्च यापितवान्। 26 बहुवारं यात्रामि नदीनां सङ्घट्टै र्दस्यूनां सङ्घट्टैः स्वजातीयानां सङ्घट्टै र्निन्जातीयानां सङ्घट्टै र्गगरस्य सङ्घट्टै र्मरुभूमेः सङ्घट्टै सागरस्य सङ्घट्टै र्भाक्तभ्रातृणां सङ्घट्टैश्च 27 परिश्रमकलेशाभ्यां वारं वारं जागरणेन क्षुधातृषणाभ्यां बहुवारं निराडारेण शीतनग्नताभ्याञ्चाहं कावं यापितवान्। 28 तादृशं नैमित्तिकं दुःखं विनाहं प्रतिदिनम् आकुलो भवामि सर्वासां समितीनां चिन्ता य मयि वर्तते। 29 येनाहं न दुर्बलीभवामि तादृशं दौर्बल्यं कः पाप्नोति? 30 यदि मया श्लाघितव्यं तर्हि स्वदुर्बलतामधि श्लाघिष्ये। 31 मया भूषावाक्यं न कथ्यत एति नित्यं

प्रशंसनीयोऽस्माकं प्रभो र्यीशुभ्रीष्टस्य तात ईश्वरो जानाति। (āṅgī 9165) 32 एम्भेषकनगरेऽरिताराजस्य कार्याध्यक्षो मां धर्तुम्
 ईच्छन् यदा सैन्यैस्तद् एम्भेषकनगरम् अरक्षयत् 33 तदाहं लोकेः पिटकमध्ये प्राचीरगवाक्षेणावरोहितस्तस्य करात् त्राणं प्रापं।

12 आत्मश्लाघा ममानुपयुक्ता किन्त्वहं प्रभो ईशनादेशानाम् आप्यानं कथयितुं प्रवर्तं। 2 एतश्चातुर्दशवत्सरेभ्यः पूर्वं
 मया परिचितं अको जनस्तृतीयं स्वर्गमनीयत, स सशरीरेण निःशरीरेण वा तत् स्थानमनीयत तदहं न जानामि
 किन्त्वीश्वरो जानाति। 3 स मानवः स्वर्गं नीतः सन् अकथ्यानि मन्त्यवागतीतानि य वाक्यानि श्रुतवान्। 4 किन्तु तदानीं स
 सशरीरो निःशरीरो वासीत् तन्मया न ज्ञायते तद् ईश्वरेणैव ज्ञायते। 5 तमध्यहं श्लाघिष्ये मामधि नान्येन केनचिद् विषयेण
 श्लाघिष्ये केवलं स्वदौर्बल्येन श्लाघिष्ये। 6 यद्यहम् आत्मश्लाघां कर्तुम् ईच्छेयं तथापि निर्वर्षोऽहं एव न भविष्यामि यतः
 सत्यमेव कथयिष्यामि, किन्तु लोका मां यादृशं पश्यन्ति मम वाक्यं श्रुत्वा वा यादृशं मां मन्यते तस्मात् श्रेष्ठं मां यन्न गाशयन्ति
 तदर्थमहं ततो विरंस्यामि। 7 अपरम् उच्छृष्टदर्शनप्राप्तितो यदहम् आत्माभिमानानी न भवामि तदर्थं शरीरवेधकम् अहं शूलं
 मह्यम् अदायि तत् मदीयात्माभिमाननिवारणार्थं मम ताडयिता शयतानो हूतः। 8 मत्तस्तस्य प्रस्थानं याचितुमहं त्रिस्तमधि
 प्रभुमुद्दिश्य प्रार्थनां कृतवान्। 9 ततः स मामुक्तवान् ममानुग्रहस्तव सर्वसाधकः, यतो दौर्बल्यत्वात् मम शक्तिः पूर्णतां
 गच्छतीति। अतः भ्रीष्टस्य शक्तिं र्यन्माम् आश्रयति तदर्थं स्वदौर्बल्येन मम श्लाघनं सुभ्रहं। 10 तस्मात् भ्रीष्टलेतो
 दौर्बल्यनिन्दाहरिद्रताविपक्षताकष्टादिषु सन्तुष्याम्यहं। यदाहं दुर्बलोऽस्मि तदैव सबलो भवामि। 11 अतेनात्मश्लाघनेनाहं
 निर्वर्षोऽहं एवाभवम् किन्तु यूयं तस्य कारणं यतो मम प्रशंसा युष्माभिरेव कर्तव्यासीत्। यद्यप्यम् अगाण्यो भवेयं तथापि
 मुष्यतमेभ्यः प्रेरितेभ्यः केनापि प्रकारेण नाहं न्यूनीऽस्मि। 12 सर्वथा द्रुतक्रियाशक्तिलक्षणैः प्रेरितस्य चिह्नानि युष्माकं मध्ये
 सैथैर्यं मया प्रकाशितानि। 13 मम पालनार्थं यूयं मया भाराकान्ता नाभवतैतद् अहं न्यूनत्वं विनापराभ्यः समितिभ्यो युष्माकं
 किं न्यूनत्वं जातं? अनेन मम दोषं क्षमध्वं। 14 पश्यत तृतीयवारं युष्मत्समीपं गन्तुमुद्यतोऽस्मि तत्राप्यहं युष्मान् भाराकान्तान्
 न करिष्यामि। युष्माकं सम्पत्तिमहं न मृगये किन्तु युष्मानेव, यतः पित्रोः कृते सन्तानानां धनसञ्चयोन्युपयुक्तः किन्तु सन्तानानां
 कृते पित्रो धनसञ्चय उपयुक्तः। 15 अपरञ्च युष्मासु बहु प्रीयमाणोऽप्यहं यदि युष्मतोऽल्पं प्रम लभे तथापि युष्माकं
 प्राणरक्षार्थं सानन्दं बहु व्ययं सर्वव्ययञ्च करिष्यामि। 16 यूयं मया किञ्चिदपि न भाराकान्ता एति सत्यं, किन्त्वहं धूर्तः सन्
 छलेन युष्मान् वञ्चितवान् अतत् किं केनचिद् वक्तव्यं? 17 युष्मत्समीपं मया ये लोकाः प्रदितस्तेषामेकेन किं मम कोऽप्यर्थलाभो
 जातः? 18 अहं तीतं विनीय तेन साद्धं ब्रातरमेकं प्रेषितवान् युष्मत्तस्तीतेन किम् अर्थो लब्धः? अहं किम् अहं अहं
 पदयिहेषु यावां किं न खरितवन्तौ? 19 युष्माकं समीपे वयं पुनर्दोषक्षालनकथां कथयाम एति किं बुध्यध्वे? हे प्रियतमाः,
 युष्माकं निष्ठार्थं वयमभीष्टवस्य समक्षं भ्रीष्टेन सर्वार्थेयतानि कथयामः। 20 अहं यदागमिष्यामि, तदा युष्मान् यादृशान् द्रष्टुं
 नेच्छामि तादृशान् द्रक्ष्यामि, यूयमपि मां यादृशं द्रष्टुं नेच्छथ तादृशं द्रक्ष्यथ, युष्मन्मध्ये विवाह एष्यां क्रोधो विपक्षता परापवादः
 कर्णजपनं दर्पः कलहश्चैते भविष्यन्ति; 21 तेनाहं युष्मत्समीपं पुनरागत्य मदीयेश्वरेण नमयिष्ये, पूर्वं कृतपापान् लोकां
 स्वीयाशुचितावेश्यागमनलम्पटतारणाद् अनुतापम् अकृतवन्तो दृष्ट्वा य तानधि मम शोको जनिष्यत एति बिभेमि।

13 अेतत्तृतीयवारम् अहं युष्मत्समीपं गच्छामि तेन सर्व्या कथा द्रयोस्त्रयाणां वा साक्षिणां मुभेन निश्चेष्यते। 2 पूर्वं
 ये कृतपापास्तेभ्योऽन्येभ्यश्च सर्वेभ्यो मया पूर्वं कथितं, पुनरपि विधमानेनेवेदानीम् अविधमानेन मया कथ्यते, यदा
 पुनरागमिष्यामि तदाहं न क्षमिष्ये। 3 भ्रीष्टो मया कथां कथयत्येतस्य प्रमाणं यूयं मृगयध्वे, स तु युष्मान् प्रति दुर्बलो नहि
 किन्तु सबल एव। 4 यद्यपि स दुर्बलतया कुश आरोग्यत तथापीश्वरीयशक्त्या ज्वलति; वयमपि तस्मिन् दुर्बला
 भवामः, तथापि युष्मान् प्रति प्रकाशितयेश्वरीयशक्त्या तेन सह ज्वलिष्यामः। 5 अतो यूयं विश्वासयुक्ता आध्वे न वेति
 ज्ञातुमात्मपरीक्षां कुरुध्वं स्वानेवानुसन्धत। शीशुः भ्रीष्टो युष्मन्मध्ये विद्यते स्वानधि तत् किं न प्रतिजानीथ? तस्मिन्
 अविधमाने यूयं निष्प्रमाणा भवथ। 6 किन्तु वयं निष्प्रमाणा न भवाम एति युष्माभिर्भोक्त्यते तत्र मम प्रत्याशा जायते। 7
 यूयं किमपि कुत्सितं कर्म यन्न कुरुथ तदहम् ईश्वरमुद्दिश्य प्रार्थये। वयं यत् प्राभाषिका एव प्रकाशामहे तदर्थं तत् प्रार्थयामहं
 एति नहि, किन्तु यूयं यत् सदाचारं कुरुथ वयञ्च निष्प्रमाणा एव भवामस्तदर्थं। 8 यतः सत्यताया विपक्षतां कर्तुं वयं
 न समर्थाः किन्तु सत्यतायाः साहाय्यं कर्तुमेव। 9 वयं यदा दुर्बला भवामस्तदा युष्मान् सबलान् दृष्ट्वानन्दाभो युष्माकं
 सिद्धत्वं प्रार्थयामहे य। 10 अतो लेतोः प्रभु युष्माकं विनाशाय नहि किन्तु निष्ठार्थे यत् सामर्थ्यम् अस्मभ्यं दत्तवान् तेन यद्

उपस्थितिकाले काठिन्यं मयायरितव्यं न भवेत् तदर्थम् अनुपस्थितेन मया सर्व्याण्येतानि लिप्यन्ते। 11 हे भ्रातरः, शेषे वदामि
यूयम् आनन्दत सिद्धा भवत परस्परं प्रबोधयत, अकमनसो भवत प्राणयत्नावम् आचरत। प्रेमशान्त्योराकर ईश्वरो
युष्माकं सदायो भूयात्। 12 यूयं पवित्रयुग्मनेन परस्परं नमस्कुरुध्वं। 13 पवित्रलोकाः सर्व्ये युष्मान् नमन्ति। 14 प्रभो
र्याशुप्रीष्टस्यानुग्रह ईश्वरस्य प्रेम पवित्रस्यात्मनो भागित्वञ्च सर्व्यान् युष्मान् प्रति भूयात्। तथास्तु।

गालातिनः

1 मनुष्येभ्यो नहि मनुष्यैरपि नहि किन्तु यीशुख्रीष्टेन मृतगणमध्यात् तस्योत्थापयित्रा पित्रेश्वरेण य प्रेरितो योऽलं पौलः सोऽलं 2 मत्सलवर्त्तिनो ब्रातरश्च वयं गालातीयदेशस्थाः समितीः प्रति पत्रं लिभामः। 3 पित्रेश्वरेणास्माकं प्रभुना यीशुना ख्रीष्टेन य युष्मत्स्यम् अनुग्रहः शांतिश्च हीयतां। 4 अस्माकं तातेश्वरस्येच्छानुसारेण वर्तमानात् कुत्सितसंसारार्ह् अस्मान् निस्तारयितुं यो (aiōn g165) 5 यीशुस्माकं पापहेतोरात्मोत्सर्गं कृतवान् स सर्व्वदा धन्यो भूयात्। तथास्तु। (aiōn g165) 6 ख्रीष्टस्यानुग्रहेण यो युष्मान् आहूतवान् तस्मान्निवृत्त्य यूयम् अतितूर्णम् अनयं सुसंवाद्यम् अन्ववर्तत तत्रां विस्मयं मन्ये। 7 सोऽन्यसुसंवाद्यः सुसंवाद्यो नहि किन्तु केचित् मानवा युष्मान् यञ्जलीकुर्वन्ति ख्रीष्टीयसुसंवाद्यस्य विपर्ययं कर्तुं येष्टन्ते य। 8 युष्माकं सन्निधौ यः सुसंवाद्योऽस्माभिर्घोषितस्तस्माद् अन्यः सुसंवाद्योऽस्माकं स्वर्गायदूतानां वा मध्ये केनयिद् यदि घोष्यते तर्हि स शप्तो भवतु। 9 पूर्व्वं यद्दद् अकथयाम, एदानीमलं पुनस्तद्दत् कथयामि यूयं यं सुसंवाद्यं गृहीतवन्तस्तस्माद् अन्यो येन केनयिद् युष्मत्सन्निधौ घोष्यते स शप्तो भवतु। 10 साम्प्रतं कडमडम् अनुनयामि? एश्वरं किंवा मानवान्? अलं किं मानुषेभ्यो रोयितुं यते? यद्यडम् एदानीमपि मानुषेभ्यो रुरुषियेय तर्हि ख्रीष्टस्य परियारको न भवामि। 11 हे ब्रातरः, मया यः सुसंवाद्यो घोषितः स मानुषान् लब्धस्तदलं युष्मान् ज्ञापयामि। 12 अलं कस्माञ्चित् मनुष्यात् तं न गृहीतवान् न वा शिक्षितवान् केवलं यीशोः ख्रीष्टस्य प्रकाशनादेव। 13 पुरा यिडूटिमतायारी यद्याडम् आसं तदा यादृशम् आचारणम् अकरवम् एश्वरस्य समितिं प्रत्यतीवोपद्रवं कुर्वन् यादृक् तां व्यनाशयं तदवश्यं श्रुतं युष्माभिः। 14 अपरञ्च पूर्व्वपुरुषपरम्परागतेषु वाक्येष्वन्यापेक्षातीवासक्तः सन् अलं यिडूटिधर्म्मते मम समवयस्कान् बडून् स्वजातीयान् अत्यशयि। 15 किञ्च य एश्वरो मातृगर्भस्थं मां पृथक् कृत्वा स्वीयानुग्रहेणहूतवान् 16 स यदा मयि स्वपुत्रं प्रकाशितुं भिन्नेशीयानां समीपे भया तं घोषयितुञ्चाव्यलषत् तदां क्वयशोऽिगिताभ्यां सलं न मन्त्रयित्वा 17 पूर्व्वनियुक्तानां प्रेरितानां समीपं यिडूशालमं न गत्वारवदेशं गतवान् पश्चात् तत्स्थानार्ह् दम्भेकनगरं परावृत्त्यागतवान्। 18 ततः परं वर्षत्रये व्यतीतेऽलं पितरं सम्भाषितुं यिडूशालमं गत्वा पञ्चदशदिनानि तेन सार्द्धम् अतिष्ठे। 19 किन्तु तं प्रभो ब्रातरं याकूबञ्च विना प्रेरितानां नान्यं कथयपश्यं। 20 यान्येतानि वाक्यानि मया लिप्यन्ते तान्यनूतानि न सन्ति तद् एश्वरो जानाति। 21 ततः परम् अलं सुरियां किलिकियाञ्च देशौ गतवान्। 22 तदानीं यिडूदादेशस्थानां ख्रीष्टस्य समितीनां लोकाः साक्षात् मम परिययमप्राप्य केवलं जनश्रुतिभिमां लब्धवन्तः, 23 यो जनः पूर्व्वम् अस्मान् प्रत्युपद्रवमकरोत् स तदा यं धर्म्ममनाशयत् तमेवेदानीं प्रथारयतीति। 24 तस्मात् ते मामधीश्वरं धन्यमवदन्।

2 अनन्तरं यतुर्दशसु वत्सरेषु गतेष्वलं बार्बोभा सलं यिडूशालमनगरं पुनरगच्छं, तदानीं तीतमपि स्वसङ्गिनम् अकरवं। 2 तत्कालेऽडम् एश्वरदर्शनाद् यात्राम् अकरवं मया यः परिश्रमोऽडारि कारिष्यते वा स यन्निष्कलो न भवेत् तदर्थं भिन्नेजातीयानां मध्ये मया घोष्यमाणः सुसंवाद्यस्तत्रत्येभ्यो लोकेभ्यो विशेषतो मान्येभ्यो नरेभ्यो मया न्यवेधत। 3 ततो मम सल्यरस्तीतो यद्यपि यूनानीय आसीत् तथापि तस्य त्वकछेदोऽध्यावश्यको न भवूव। 4 यतश्छलेनागता अस्मान् दासान् कर्तुम् एच्छवः कतिपया भाक्तब्रातरः ख्रीष्टेन यीशुनास्मभ्यं दत्तं स्वातन्त्र्यम् अनुसन्धातुं यारा एव समाजं प्राविशन्। 5 अतः प्रकृते सुसंवाद्ये युष्माकम् अधिकारो यत् तिष्ठेत् तदर्थं वयं दण्डैकमपि यावद् आजाग्रहणेन तेषां वश्या नाभवाम। 6 परन्तु ये लोका मान्यास्ते ये केयिद् भवेयुस्तानलं न गणयामि यत एश्वरः कस्यापि मानवस्य पक्षपातं न करोति, ये य मान्यास्ते मां किमपि नवीनं नाज्ञापयन्। 7 किन्तु छिन्नत्वयां मध्ये सुसंवाद्यप्रथारणस्य भारः पितरि यथा समर्पितस्तथैवाच्छिन्नत्वयां मध्ये सुसंवाद्यप्रथारणस्य भारो मयि समर्पित एति ते बुबुधे। 8 यतश्छिन्नत्वयां मध्ये प्रेरितत्वकर्मणो यस्य या शक्तिः पितरमाश्रितवती तस्यैव सा शक्तिः भिन्नेजातीयानां मध्ये तस्मै कर्मणो मामप्याश्रितवती। 9 अतो मह्यं दत्तम् अनुग्रहं प्रतिज्ञाय स्तम्भा एव गणितं ये याकूब कैंडा योहन्यैते सल्यतासूयकं दक्षिणलस्तग्रहणं विधाय मां बार्बोभाञ्च जगदुः, युवां भिन्नेजातीयानां सन्निधिं गच्छतं वयं छिन्नत्वया सन्निधिं गच्छामः, 10 केवलं दरिद्रा युवाभ्यां स्मरणीया एति। अतस्तदेव कर्तुम् अलं यते स्म। 11 अपरम् आन्तिथियनानगरं पितर आगतेऽलं तस्य द्रोषित्वात् समक्षं तम् अभर्त्सयं। 12 यतः स पूर्व्वम् अन्यजातीयैः सार्द्धम् आहारमकरोत् ततः परं याकूबः समीपात् कतिपयजनेष्वगतेषु स छिन्नत्वङ्गनुष्येभ्यो भयेन निवृत्त्य पृथग् अभवत्। 13 ततोऽपरं सर्व्वं यिडूटिनोऽपि तेन सार्द्धं कपटायारम् अकुर्वन् बार्बोभा अपि तेषां कापट्येन

विपथगाभ्यभवत् | 14 ततस्ते प्रकृतसुसंवाद्येषु सरलपथे न यरन्तीति दृष्ट्वाहं सर्वेषां साक्षात् पितरम् उक्तवान् त्वं यिद्धी सन् यदि यिद्धिमत् विडाय भिन्नजातीयं धवायरसि तर्हि यिद्धिमतायरणाय भिन्नजातीयान् कुतः प्रवर्तयसि? 15 आवां जन्मना यिद्धिनौ भवावो भिन्नजातीयौ पापिनौ न भवावः 16 किन्तु व्यवस्थापालनेन मनुष्यः संपुण्यो न भवति केवलं यीशौ श्रीष्टे यो विश्वासस्तेनैव संपुण्यो भवतीति बुद्ध्यावामपि व्यवस्थापालनं विना केवलं श्रीष्टे विश्वासेन पुण्यप्राप्तये श्रीष्टे यीशौ व्यवस्थिव यतो व्यवस्थापालनेन कोऽपि मानवः पुण्यं प्राप्तुं न शक्नोति | 17 परन्तु यीशुना पुण्यप्राप्तये यतमानावप्यावां यदि पापिनौ भवावस्तर्हि किं वक्तव्यं? श्रीष्टः पापस्य परिचारक इति? तन्न भवतु | 18 मया यद् भग्नं तद् यदि मया पुनर्निर्मायते तर्हि भयैवात्मदोषः प्रकाशयते | 19 अहं यद् ईश्वराय ज्ञवामि तदर्थं व्यवस्थया व्यवस्थायै अभिप्रै | 20 श्रीष्टेन साद्धं कुशे इतोऽस्मि तथापि ज्ञवामि किन्त्वाहं ज्ञवामीति नहि श्रीष्टे अत्र मद्दन्तं ज्ञवति | साम्प्रतं सशरीरेण मया यज्जिवितं धार्यते तत् मम दयाकारिणि मद्दर्थं स्वीयप्राणत्यागिनि येस्वरपुत्रे विश्वसता मया धार्यते | 21 अहमीश्वरस्यानुग्रहं नावजानामि यस्माद् व्यवस्थया यदि पुण्यं भवति तर्हि श्रीष्टो निरर्थकमभिप्रै |

3 हे निर्बोधा गालातिलोकाः, युष्माकं मध्ये कुशे इत एव यीशुः श्रीष्टो युष्माकं समक्षं प्रकाशित आसीत् अतो यूयं यथा सत्यं वाक्यं न गृह्णीथ तथा केनामुह्यत? 2 अहं युष्मत्तः कथामेकां जिज्ञासे यूयम् आत्मानं केनालभध्वं? व्यवस्थापालनेन किं वा विश्वासवाक्यस्य श्रवणेन? 3 यूयं किम् ईदृग् अबोधो यद् आत्मना कर्मारभ्य शरीरेण तत् साधयितुं यतध्वे? 4 तर्हि युष्माकं गुरुतरौ दुःखभोगः किं निष्कलो भविष्यति? कुडलयुक्तो वा किं भविष्यति? 5 यो युष्मभ्यम् आत्मानं दत्तवान् युष्मन्मध्य आश्रयार्थाणि कर्माणि य साधितवान् स किं व्यवस्थापालनेन विश्वासवाक्यस्य श्रवणेन वा तत् कृतवान्? 6 लिपितमास्ते, एब्राहीम ईश्वरे व्यवस्थीत् स य विश्वासस्तस्मै पुण्यार्थं गणितो भवतु, 7 अतो ये विश्वासाश्रितास्त अवेब्राहीमः सन्ताना इति युष्माभिर्ज्ञायतां | 8 ईश्वरो भिन्नजातीयान् विश्वासेन संपुण्यीकरिष्यतीति पूर्वं ज्ञात्वा शास्त्रदाता पूर्वं एब्राहीमं सुसंवाहं श्रावयन् जगाद्, त्वत्तो भिन्नजातीयाः सर्वे आशिषं प्राप्स्यन्तीति | 9 अतो ये विश्वासाश्रितास्ते विश्वासिनेब्राहीमा साद्धम् आशिषं लभन्ते | 10 यावन्तो लोका व्यवस्थायाः कर्माण्याश्रयन्ति ते सर्वे शापाधीना भवन्ति यतो लिपितमास्ते, यथा, "यः कश्चिद् अतस्य व्यवस्थाग्रन्थस्य सर्ववाक्यानि निश्चिद्रं न पालयति स शप्त इति | " 11 ईश्वरस्य साक्षात् कोऽपि व्यवस्थया संपुण्यो न भवति तद् व्यक्तं यतः "पुण्यवान् मानवो विश्वासेन ज्ञविष्यतीति" शास्त्रीयं वयः | 12 व्यवस्था तु विश्वाससम्बन्धिनी न भवति किन्त्वेतानि यः पालयिष्यति स अत्र तै ज्ञविष्यतीति नियमसम्बन्धिनी | 13 श्रीष्टोऽस्मान् परिक्रिय व्यवस्थायाः शापात् मोक्षितवान् यतोऽस्माकं विनिमयेन स स्वयं शापास्पष्टमभवत् तदधि लिपितमास्ते, यथा, "यः कश्चित् तरावुल्लभ्यते सोऽभिशाप्त इति | " 14 तस्माद् श्रीष्टेन यीशुनेब्राहीम आशीर्भिन्नजातीयलोकेषु वर्तते तेन वयं प्रतिज्ञातम् आत्मानं विश्वासेन लब्धुं शक्नुमः | 15 हे ब्रातृगाण मानुषाणां रीत्यनुसारेणाहं कथयामि केनचित् मानवेन यो नियमो निरयायि तस्य विकृति वृद्धिर्वा केनापि न कियते | 16 परन्त्वब्राहीमे तस्य सन्तानाय य प्रतिज्ञाः प्रति शुश्रुविरे तत्र सन्तानशब्दं बहुवचनान्तम् अभूत्वा तव सन्तानायेत्येकवचनान्तं भवतु स य सन्तानः श्रीष्टे अत्र | 17 अतः अत्रेवाहं वदामि, ईश्वरेण यो नियमः पुरा श्रीष्टमधि निरयायि ततः परं त्रिंशदधिकयतुः शतवत्सरेषु गतेषु स्थापिता व्यवस्था तं नियमं निरर्थकीकृत्य तदीयप्रतिज्ञा लोपुं न शक्नोति | 18 यस्मात् सम्पदधिकारो यदि व्यवस्थया भवति तर्हि प्रतिज्ञाया न भवति किन्त्वीश्वरः प्रतिज्ञया तदधिकारित्वम् एब्राहीमे दददात् | 19 तर्हि व्यवस्था किम्भूता? प्रतिज्ञा यस्मै प्रतिश्रुता तस्य सन्तानस्यागमनं यावद् व्यभियारनिवारणार्थं व्यवस्थापि दत्ता, सा य दूतैराज्ञापिता मध्यस्थस्य करे समर्पिता य | 20 नैकस्य मध्यस्थो विधते किन्त्वीश्वर अत्र अत्र | 21 तर्हि व्यवस्था किम् ईश्वरस्य प्रतिज्ञानां विरुद्धा? तन्न भवतु | यस्माद् यदि सा व्यवस्था ज्ञवनदानेसमर्थाभविष्यत् तर्हि व्यवस्थयैव पुण्यलाभोऽभविष्यत् | 22 किन्तु यीशुश्रीष्टे यो विश्वासस्तत्सम्बन्धियाः प्रतिज्ञायाः इहं यद् विश्वासिलोकेभ्यो दीयते तदर्थं शास्त्रदाता सर्वान् पापाधीनान् गणयति | 23 अतः अत्रेव विश्वासस्यानागतसमये वयं व्यवस्थाधीनाः सन्तो विश्वासस्योदयं यावद् रुद्धा एवारक्ष्यामहे | 24 इत्थं वयं यद् विश्वासेन संपुण्यीभवामस्तदर्थं श्रीष्टस्य समीपम् अस्मान् नेतुं व्यवस्थाग्रहोऽस्माकं विनेता भवतु | 25 किन्त्वधुनागते विश्वासे वयं तस्य विनेतुरनधीना अभवाम | 26 श्रीष्टे यीशौ विश्वसनात् सर्वे यूयम् ईश्वरस्य सन्ताना जाताः | 27 यूयं यावन्तो लोकाः श्रीष्टे मज्जिता अभवत सर्वे श्रीष्टं परिहितवन्तः | 28 अतो युष्मन्मध्ये यिद्धियूनानिनो र्दसस्वतन्त्रयो

यौषापुरुषयोश्च कोऽपि विशेषो नास्ति; सर्व्वे यूयं श्रीष्टे यीशावेक अवे । 29 किञ्च यूयं यद्वि श्रीष्टस्य भवथ तर्हि सुतराम्
 छब्राडीमः सन्तानाः प्रतिज्ञया सम्पदधिकारिणश्चाध्वे ।

4 अहं वदामि सम्पदधिकारी यावद् बालस्तिष्ठति तावत् सर्व्वस्वस्याधिपतिः सन्नपि स दासात् केनापि विषयेण न विशिष्यते
 2 किन्तु पित्रा निरूपितं समयं यावत् पालकानां धनाध्यक्षाणाञ्च निघ्नस्तिष्ठति । 3 तद्द्वे वयमपि बाल्यकाले दासा एव
 संसारस्याक्षरमालाया अधीना आस्महे । 4 अनन्तरं समये सम्पूर्णांतां गतवति व्यवस्थाधीनानां भोग्यनार्थम् 5 अस्माकं
 पुत्रत्वप्राप्त्यर्थञ्चेश्वरः स्त्रिया जातं व्यवस्थाया अधिनीभूतञ्च स्वपुत्रं प्रेषितवान् । 6 यूयं सन्ताना अभवत तत्कारणाद्
 ईश्वरः स्वपुत्रस्यात्मानां युष्माकम् अन्तःकरणानि प्रहितवान् स यात्मा पितः पितरित्याह्वानं कारयति । 7 अत एदानीं यूयं न
 दासाः किन्तुः सन्ताना अवे तस्मात् सन्तानत्वाय श्रीष्टेश्वरीयसम्पदधिकारिणोऽप्याध्वे । 8 अपरञ्च पूर्व्वं यूयम् ईश्वरं न
 ज्ञात्वा ये स्वभावतोऽनीश्वरस्तेषां दासत्वेऽस्तिष्ठत । 9 एदानीम् ईश्वरं ज्ञात्वा यद्वि वेश्वरेण ज्ञाता यूयं कथं पुनस्तानि
 विद्वानि तुच्छानि याक्षराणि प्रति परावर्त्तितुं शक्नुथ? यूयं किं पुनस्तेषां दासा भवितुमिच्छथ? 10 यूयं दिवसान् मासान्
 तिथीन् संवत्सरांश्च सम्भन्यध्वे । 11 युष्मदर्थं भया यः परिश्रमोऽकारि स विद्वलो जात एति युष्मानध्यं ब्रिभेमि । 12 हे
 भ्रातरः, अहं यादृशोऽस्मि यूयमपि तादृशा भवतेति प्रार्थये यतोऽहमपि युष्मनुल्योऽभवं युष्माभिर्भम किमपि नापराद्धं ।
 13 पूर्व्वमहं कलेवरस्य दौर्बल्येन युष्मान् सुसंवाद्यम् अज्ञापयमिति यूयं जानीथ । 14 तदानीं मम परीक्षकं शारीरकलेशं
 दृष्ट्वा यूयं माम् अवज्ञाय ऋतीयितवन्तस्तन्नहि किन्वीश्वरस्य दूतमिव साक्षात् श्रीष्टे यीशुमिव वा मां गृहीतवन्तः । 15
 अतस्तदानीं युष्माकं या धन्यताभवत् सा क्व गता? तदानीं यूयं यद्वि स्वेषां नयनान्युत्पाद्य महां दातुम् अशक्यत तर्हि
 तदध्यकरिष्येतेति प्रमाणम् अहं एदामि । 16 साम्प्रतमहं सत्यवादित्वात् किं युष्माकं रिपु र्जातोऽस्मि? 17 ते युष्मत्कृते स्पृहन्ते
 किन्तु सा स्पृहा कुत्सिता यतो यूयं तानधि यत् स्पृह्यं तदर्थं ते युष्मान् पृथक् कर्तुम् इच्छन्ति । 18 केवलं युष्मत्समीपे
 ममोपस्थितिसमये तन्नाहि, किन्तु सर्व्वेऽव भद्रमधि स्पृहन्ं भद्रं । 19 हे मम बालकाः, युष्मन्त यावत् श्रीष्टो मूर्तिमान् न
 भवति तावद् युष्मत्कारणात् पुनः प्रसववेदनेव मम वेदना जायते । 20 अहमिदानीं युष्माकं सन्निधिं गत्वा स्वरान्तरेण युष्मान्
 सम्भाषितुं कामये यतो युष्मानधि व्याकुलोऽस्मि । 21 हे व्यवस्थाधीनताकाङ्क्षिणः यूयं किं व्यवस्थाया वयनं न गृह्णीथ? 22
 तन्मां वदत । लिभितमास्ते, छब्राडीमो द्वौ पुत्रावासाते तयोरेको दास्यां द्वितीयश्च पत्न्यां जातः । 23 तयो यौ दास्यां जातः स
 शारीरिकनियमेन जज्ञे यश्च पत्न्यां जातः स प्रतिज्ञया जज्ञे । 24 एदमाभ्यां दृष्टन्तस्वज्ञं । ते द्वे योषितावीश्वरीयसन्धी
 तयोरेका सीनयपर्व्वताद् उत्पन्ना दासजनयित्री य सा तु ङाजिरा । 25 यस्माद् ङाजिराशब्देनारवदेशस्यसीनयपर्व्वतो
 बोध्यते, सा य वर्त्मानाया यिज्ञशालम्पुर्थाः सदृशी । यतः स्वभावैः सखिता सा दासत्व आस्ते । 26 किन्तु स्वर्गीया
 यिज्ञशालम्पुरी पत्नी सर्व्वेषाम् अस्माकं माता यास्ते । 27 यादृशं लिभितम् आस्ते, "वन्ध्ये सन्तानदीने त्वं स्वरं जयजयं कुरु
 अप्रसूते त्वयोऽल्लासो जयाशब्दश्च गीयतां । यत अवे सनाथाया योषितः सन्तते र्गणात् । अनाथा या भवेन्नारी तदपत्यानि
 भूरिशः । " 28 हे भ्रातृगण, छब्राड् एव वयं प्रतिज्ञया जाताः सन्तानाः । 29 किन्तु तदानीं शारीरिकनियमेन जातः पुत्रो यद्द्वे
 आत्मिकनियमेन जातं पुत्रम् उपाद्रवत् तथाधुनापि । 30 किन्तु शास्त्रे किं लिभितं? "त्वम् एषां दासी तस्याः पुत्रञ्चापसारय यत
 ओष दासीपुत्रः पत्नीपुत्रेण समं नोत्तराधिकारी भविय्यतीति । " 31 अतअवे हे भ्रातरः, वयं दास्याः सन्ताना न भूत्वा पत्न्याः
 सन्ताना भवामः ।

5 श्रीष्टोऽस्मभ्यं यत् स्वातन्त्र्यं दत्तवान् यूयं तत्र स्थिरास्तिष्ठत दासत्वयुगेन पुन न्निबध्यध्वं । 2 पश्यताहं पौलो
 युष्मान् वदामि यद्वि छिन्नत्वयो भवथ तर्हि श्रीष्टेन किमपि नोपकारिष्यध्वे । 3 अपरं यः कश्चित् छिन्नत्वग् भवति स
 कृत्स्नव्यवस्थायाः पालनम् ईश्वराय धारयतीति प्रमाणं एदामि । 4 युष्माकं यावन्तो लोका व्यवस्थया सपुण्यीभवितुं
 येष्टन्ते ते सर्व्वे श्रीष्टाद् भ्रष्टा अनुग्रहात् पतितान् । 5 यतो वयम् आत्मना विश्वासात् पुण्यलाभाशासिद्धं प्रतीक्षामहे । 6
 श्रीष्टे यीशो त्वक्रेहात्क्रेहयोः किमपि गुणं नास्ति किन्तु प्रेम्ना सङ्गो विश्वास अवे गुणयुक्तः । 7 पूर्व्वं यूयं सुन्दरम्
 अधावत किन्विदानीं केन बाधां प्राप्य सत्यतां न गृह्णीथ? 8 युष्माकं सा मति र्युष्मदाह्वानकारिण ईश्वरान् जाता । 9 विकारः
 कृत्स्नशक्तूनां स्वल्पकिण्वेन जसयते । 10 युष्माकं मति र्विकारं न गमिष्यतीत्यहं युष्मानधि प्रभुनाशंसे; किन्तु यो युष्मान्
 विचारयति स यः कश्चिद् भवेत् समुचितं दण्डं प्राप्स्यति । 11 परन्तु हे भ्रातरः, यद्यहम् एदानीम् अपि त्वक्रेहं प्रचारयेयं

तर्हि कुत उपद्रवं भुञ्जिय? तत्कृते कुशं निर्बर्माधम् अभविविष्यत् | 12 ये जना युष्माकं याञ्चत्वं जनयन्ति तेषां छेदनमेव मयाभिलष्यते | 13 हे भ्रातरः, यूयं स्वातन्त्र्यार्थम् आहूता आध्वे किन्तु तत्स्वातन्त्र्यद्वारेण शारीरिकभावो युष्मान् न प्रविशतु | यूयं प्रेम्ना परस्परं परियर्थ्यां कुरुध्वं | 14 यस्मात् त्वं समीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुर्व्यां एत्येकाङ्गा कृत्स्नाया व्यवस्थायाः सारसंग्रहः | 15 किन्तु यूयं यदि परस्परं दंष्टश्यध्वे ऽशाश्यध्वे य तर्हि युष्माकम् अकोऽन्येन यन्न ग्रस्यते तत्र युष्माभिः सावधानैर्भवितव्यं | 16 अहं ब्रवीमि यूयम् आत्मिकायारं कुरुत शारीरिकाभिलाषं मा पूरयत | 17 यतः शारीरिकाभिलाष आत्मनो विपरीतः, आत्मिकाभिलाषश्च शरीरस्य विपरीतः, अनयोरुभयोः परस्परं विरोधो विद्यते तेन युष्माभि र्यद् अमिलष्यते तन्न कर्तव्यं | 18 यूयं यधात्मना विनीयध्वे तर्हि व्यवस्थाया अधीना न भवथ | 19 अपरं परदारगमनं वेश्यागमनम् अशुचिता कामुकता प्रतिमापूजनम् 20 धन्द्वाजलं शत्रुत्वं विवादोऽन्तर्ज्वलनं क्रोधः कलहोऽनैक्यं 21 पार्थक्यम् ईर्ष्या वधो भक्तत्वं लम्पटव्यमित्यादीनि स्पष्टत्वेन शारीरिकभावस्य कर्माणि सन्ति | पूर्वं यद्दत्तं मया कथितं तद्वत् पुनरपि कथ्यते ये जना अेतादृशानि कर्माण्यायरन्ति तैरीश्वरस्य राज्येऽधिकारः कदाय न लाप्स्यते | 22 किञ्च प्रेमानन्दः शान्तिश्चिरसिद्धिषुता हितैषिता भद्रत्वं विश्वास्यता तितिक्षा 23 परिमितभोजित्वमित्यादीन्यात्मनः इलानि सन्ति तेषां विरुद्धा कापि व्यवस्था नहि | 24 ये तु श्रीष्टस्य लोकार्स्ते रिपुभिरभिलाषैश्च संहितं शारीरिकभावं कुशे निहतवन्तः | 25 यदि वयम् आत्मना ज्वाभमस्तर्ह्यात्मिकायारोऽस्माभिः कर्तव्यः, 26 एषः परस्परं निर्भर्त्सनं द्वेषश्चास्माभिर्न कर्तव्यानि |

6 हे भ्रातरः, युष्माकं कश्चिद् यदि कस्मिंश्चित् पापे पतति तर्ह्यात्मिकभावयुक्ते र्भुष्माभिस्तिक्ष्णाभावं विधाय स पुनरुत्थाप्यतां यूयमपि यथा तादृक्परीक्षायां न पतथ तथा सावधाना भवत | 2 युष्माकम् अडैको जनः परस्य भारं वहत्यनेन प्रकारेण श्रीष्टस्य विधिं पालयत | 3 यदि कश्चन क्षुद्रः सन् स्वं मडान्तं मन्यते तर्हि तस्यात्मवञ्चना जायते | 4 अत अडैकेन जनेन स्वकीयकर्म्मणः परीक्षा कियतां तेन परं नालोक्य केवलम् आत्मा लोकनात् तस्य श्लघा सम्भविविष्यति | 5 यत अडैको जनः स्वकीयं भारं वहत्यति | 6 यो जनो धर्म्मोपदेशं लभते स उपदेशारं स्वीयसर्व्वसम्पत्तेर्भागिनं करोतु | 7 युष्माकं भ्रान्तिर्न भवतु, ईश्वरो नोपलसितव्यः, येन यद् बीजम् उच्यते तेन तज्जगतं शस्यं कर्त्तव्यते | 8 स्वशरीरार्थं येन बीजम् उच्यते तेन शरीराद् विनाशरूपं शस्यं लाप्स्यते किन्वात्मनः कृते येन बीजम् उच्यते तेनात्मतोऽनन्तज्जवितरूपं शस्यं लाप्स्यते | (aigñios 9166) 9 सत्कर्मकरणेऽस्माभिरभ्रान्तेर्भवितव्यं यतोऽकलान्तौस्तिष्ठद्विरस्माभिरुपयुक्तसमये तत् इलानि लाप्स्यन्ते | 10 अतो यावत् समयस्तिष्ठति तावत् सर्व्वान् प्रति विशेषतो विश्वासवेश्मवासिनः प्रत्यस्माभिर्हितायारः कर्त्तव्यः | 11 हे भ्रातरः, अहं स्वहस्तेन युष्मान् प्रति कियद्दृढत् पत्रं लिभितवान् तद् युष्माभि र्दृश्यतां | 12 ये शारीरिकविषये सुदृश्या भवितुमिच्छन्ति ते यत् श्रीष्टस्य कुशस्य कारणानुपद्रवस्य भागिनो न भवन्ति केवलं तदर्थं त्वकलेऽ युष्मान् प्रवर्त्तयन्ति | 13 ते त्वकलेऽत्राडिणोऽपि व्यवस्थां न पालयन्ति किन्तु युष्मच्छरीरात् श्लाघालाभार्थं युष्माकं त्वकलेऽम् ईच्छन्ति | 14 किन्तु येनाहं संसाराय हतः संसारोऽपि मह्यं हतस्तदस्मत्प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्य कुशं विनान्यत्र कुत्रापि मम श्लाघनं कदापि न भवतु | 15 श्रीष्टे यीशौ त्वकलेऽतत्कलेऽयोः किमपि गुणं नास्ति किन्तु नवीना सृष्टिरेव गुणयुक्ता | 16 अपरं यावन्तो लोका अतस्मिन् मार्गे यरन्ति तेषाम् ईश्वरीयस्य कृत्स्नस्येसाथे लश्च शान्ति र्दयालाभश्च लूयात् | 17 एतः परं कोऽपि मां न क्लिश्नातु यस्माद् अहं स्वगात्रे प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्य चिह्नानि धारये | 18 हे भ्रातरः अस्माकं प्रभो र्थीशुश्रीष्टस्य प्रसादो युष्माकम् आत्मनि स्थेयात् तथास्तु |

ઇકિષિણ:

1 ઈશ્વરસ્વચ્છયા યીશુખ્રીષ્ટસ્ય પ્રેરિતઃ પૌલ ઇકિષનગરસ્થાન્ પવિત્રાન્ ખ્રીષ્ટયીશૌ વિશ્વાસિનો લોકાન્ પ્રતિ પત્રં લિખતિ | 2 અસ્માકં તાતસ્યેશ્વરસ્ય પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય યાનુગ્રહઃ શાન્તિશ્ચ યુષ્માસુ વર્તતાં | 3 અસ્માકં પ્રભો યીશોઃ ખ્રીષ્ટસ્ય તાત ઈશ્વરો ધન્યો ભવતુઃ યતઃ સ ખ્રીષ્ટેનાસ્મભ્યં સર્વ્યમ્ આધ્યાત્મિકં સ્વર્ગીયવરં દત્તવાન્ | 4 વયં યત્ તસ્ય સમક્ષં પ્રેમ્ના પવિત્રા નિષ્કલઙ્કાશ્ચ ભવામસ્તદર્થં સ જગતઃ સૃષ્ટે પૂર્વ્યં તેનાસ્માન્ અભિરોચિતવાન્, નિજાભિલખિતાનુરોધાચ્ચ 5 યીશુના ખ્રીષ્ટેન સ્વસ્ય નિમિત્તં પુત્રત્વપદેડસ્માન્ સ્વકીયાનુગ્રહસ્ય મહત્ત્વસ્ય પ્રશંસાર્થં પૂર્વ્યં નિયુક્તવાન્ | 6 તસ્માદ્ અનુગ્રહાત્ સ યેન પ્રિયતમેન પુત્રેણાસ્માન્ અનુગૃહીતવાન્, 7 વયં તસ્ય શોણિતેન મુક્તિમ્ અર્થતઃ પાપક્ષમાં લબ્ધવન્તઃ | 8 તસ્ય ય ઇદૃશોડનુગ્રહનિધિસ્તસ્માત્ સોડસ્મભ્યં સર્વ્યવિધં જ્ઞાનં બુદ્ધિઞ્ચ બાહુલ્યરૂપેણ વિતરિતવાન્ | 9 સ્વર્ગપૃથિવ્યો ર્થધદ્ વિધતે તત્સર્વ્યં સ ખ્રીષ્ટે સંગ્રહીચ્ચતીતિ હિતૈષિણા 10 તેન કૃતો યો મનોરથઃ સમ્પૂર્ણતાં ગતવત્સુ સમયેષુ સાધયિતવ્યસ્તમધિ સ સ્વકીયાભિલાષસ્ય નિગૂઢં ભાવમ્ અસ્માન્ જ્ઞાપિતવાન્ | 11 પૂર્વ્યં ખ્રીષ્ટે વિશ્વાસિનો યે વયમ્ અસ્મત્તો યત્ તસ્ય મહિમ્નઃ પ્રશંસા જાયતે, 12 તદર્થં યઃ સ્વકીયેચ્છાયાઃ મન્ત્રણાતઃ સર્વ્યાણિ સાધયતિ તસ્ય મનોરથાદ્ વયં ખ્રીષ્ટેન પૂર્વ્યં નિરૂપિતાઃ સન્તોડધિકારિણો જાતાઃ | 13 યૂયમપિ સત્યં વાક્યમ્ અર્થતો યુષ્મત્પરિત્રાણસ્ય સુસંવાદં નિશમ્ય તસ્મિન્નેવ ખ્રીષ્ટે વિશ્વસિતવન્તઃ પ્રતિજ્ઞાતેન પવિત્રેણાત્મના મુદ્રયેવાહ્નિતાશ્ચ | 14 યતસ્તસ્ય મહિમ્નઃ પ્રકાશાય તેન કીતાનાં લોકાનાં મુક્તિ ર્યાવન્ન ભવિષ્યતિ તાવત્ સ આત્માસ્માકમ્ અધિકારિત્વસ્ય સત્યજ્ઞારસ્ય પણસ્વરૂપો ભવતિ | 15 પ્રભૌ યીશૌ યુષ્માકં વિશ્વાસઃ સર્વ્યેષુ પવિત્રલોકેષુ પ્રેમ યાસ્ત ઇતિ વાર્તાં શ્રુત્વાહમપિ 16 યુષ્માનધિ નિરન્તરમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ પ્રાર્થનાસમયે ય યુષ્માન્ સ્મરન્ વરમિમં યાયામિ | 17 અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્ય તાતો યઃ પ્રભાવાકર ઈશ્વરઃ સ સ્વકીયતત્ત્વજ્ઞાનાય યુષ્મભ્યં જ્ઞાનજનકમ્ પ્રકાશિતવાક્યબોધકચ્ચાત્માનં દેયાત્ | 18 યુષ્માકં જ્ઞાનચક્ષૂષિ ય દીપ્તિયુક્તાનિ કૃત્વા તસ્યાહ્વાનં કીદૃશ્યા પ્રત્યાશયા સમ્બલિતં પવિત્રલોકાનાં મધ્યે તેન દન્તોડધિકારઃ કીદૃશઃ પ્રભાવનિધિ વિશ્વાસિષુ યાસ્માસુ પ્રકાશમાનસ્ય 19 તદીયમહાપરાક્રમસ્ય મહત્ત્વં કીદૃગ્ અનુપમં તત્ સર્વ્યં યુષ્માન્ જ્ઞાપયતુ | 20 યતઃ સ યસ્યાઃ શક્તેઃ પ્રબલતાં ખ્રીષ્ટે પ્રકાશયન્ મૂનગણમધ્યાત્ તમ્ ઉત્થાપિતવાન્, 21 અધિપતિત્વપદં શાસનપદં પરાક્રમો રાજત્વચ્ચેતિનામાનિ યાવન્તિ પદાનીહ લોકે પરલોકે ય વિધન્તે તેષાં સર્વ્યેષામ્ ઉર્ધ્ધ્વે સ્વર્ગં નિજદક્ષિણપાર્શ્વે તમ્ ઉપવેશિતવાન્, (aiōn g165) 22 સર્વ્યાણિ તસ્ય ચરણયોરધો નિહિતવાન્ યા સમિતિસ્તસ્ય શરીરં સર્વ્યત્ર સર્વ્યેષાં પૂરયિતુઃ પૂરકઞ્ચ ભવતિ તં તસ્યા મૂર્દ્ધાનં કૃત્વા 23 સર્વ્યેષામ્ ઉપચર્યુપરિ નિયુક્તવાંશ્ચ સૈવ શક્તિરસ્માસ્વપિ તેન પ્રકાશયતે |

2 પુરા યૂયમ્ અપરાધૈઃ પાપૈશ્ચ મૃતાઃ સન્તસ્તાન્યાચરન્ત ઇહલોકસ્ય સંસારાનુસારેણાકાશરાજ્યસ્યાધિપતિમ્ (aiōn g165) 2 અર્થતઃ સામ્પ્રતમ્ આજ્ઞાલક્ષિવંશેષુ કર્મકારિણામ્ આત્માનમ્ અન્વવ્રજત | 3 તેષાં મધ્યે સર્વ્યં વયમપિ પૂર્વ્યં શરીરસ્ય મનસ્કામનાયાચ્છેદાં સાધયન્તઃ સ્વશરીરસ્યાભિલાષાન્ આચરામ સર્વ્યેડન્ય ઇવ ય સ્વભાવતઃ ક્રોધભજનાન્યભવામ | 4 કિન્તુ કરુણાનિધિરીશ્વરો યેન મહાપ્રેમ્નાસ્માન્ દયિતવાન્ 5 તસ્ય સ્વપ્રેમ્નો બાહુલ્યાદ્ અપરાધૈ મૃતાનાચ્ચસ્માન્ ખ્રીષ્ટેન સહ જીવિતવાન્ યતોડનુગ્રહાદ્ યૂયં પરિત્રાણં પ્રાપ્તાઃ | 6 સ ય ખ્રીષ્ટેન યીશુનાસ્માન્ તેન સાર્દમ્ ઉત્થાપિતવાન્ સ્વર્ગ ઉપવેશિતવાંશ્ચ | 7 ઇત્યં સ ખ્રીષ્ટેન યીશુનાસ્માન્ પ્રતિ સ્વહિતૈષિતયા ભાવિયુગેષુ સ્વકીયાનુગ્રહસ્યાનુપમં નિધિં પ્રકાશયિતુમ્ ઇચ્છતિ | (aiōn g165) 8 યૂયમ્ અનુગ્રહાદ્ વિશ્વાસેન પરિત્રાણં પ્રાપ્તાઃ, તસ્ય યુષ્મન્મૂલકં નહિ કિન્ત્વીશ્વરસ્યૈવ દાનં, 9 તત્ કર્મણાં ફલમ્ અપિ નહિ, અતઃ કેનાપિ ન શ્લાઘિતવ્યં | 10 યતો વયં તસ્ય કાર્યં પ્રાગ્ ઈશ્વરેણ નિરૂપિતાભિઃ સત્ક્રિયાભિઃ કાલયાપનાય ખ્રીષ્ટે યીશૌ તેન મૃશાશ્ચ | 11 પુરા જન્મના ભિન્નજાતીયા હસ્તકૃતં ત્વકંઠેં પ્રાપ્તૈ લોકૈશ્ચાશ્ચિન્નત્વય ઇતિનામ્ના ખ્યાતા યે યૂયં તૈ યુષ્માભિરિદં સ્મર્તવ્યં 12 યત્ તસ્મિન્ સમયે યૂયં ખ્રીષ્ટાદ્ ભિન્ના ઇસ્રાયેલલોકાનાં સહવાસાદ્ દૂરસ્થાઃ પ્રતિજ્ઞાસમ્બલિતનિયમાનાં બહિઃ સ્થિતાઃ સન્તો નિરાશા નિરીશ્વરાશ્ચ જગત્યાધ્યમ્ ઇતિ | 13 કિન્ત્વધુના ખ્રીષ્ટે યીશાવાશ્રયં પ્રાપ્ય પુરા દૂરવર્તિનો યૂયં ખ્રીષ્ટસ્ય શોણિતેન નિકટવર્તિનોડભવત | 14 યતઃ સ એવાસ્માકં સન્ધિઃ સ દ્વયમ્ એકીકૃતવાન્ શત્રુતારૂપિણીં મધ્યવર્તિનીં પ્રબેદકભિત્તિં ભગ્નવાન્ દાડાજ્ઞાયુક્તં વિધિશાસ્ત્રં સ્વશરીરેણ લુપ્તવાંશ્ચ | 15 યતઃ સ સન્ધિં વિધાય તૌ દ્વૌ સ્વસ્મિન્ એકં નુતનં માનવં કર્તુ 16 સ્વકીયક્રુશે શત્રુતાં નિહત્ય તેનેવૈકસ્મિન્ શરીરે તયો દ્વૈયોરીશ્વરેણ સન્ધિં કારયિતું નિશ્રતવાન્ | 17 સ યાગત્ય દૂરવર્તિનો યુષ્માન્ નિકટવર્તિનો ડસ્માંશ્ચ સન્ધે મંજૂલવાર્તાં જ્ઞાપિતવાન્ | 18 યતસ્તસ્માદ્

उभयपक्षीया वयम् अकेनात्मना पितुः समीपं गमनाय सामर्थ्यं प्राप्तवन्तः | 19 अत एदानीं यूयम् असम्पर्कीया विदेशिनश्च न तिष्ठतः पवित्रलोकैः सखवासिन एश्वरस्य वेशमवासिनश्चाध्वे | 20 अपरं प्रेरिता भविष्यद्वादिनश्च यत्र भित्तिमूलस्वयंप्रास्तत्र यूयं तस्मिन् मूले निधीयध्वे तत्र य स्वयं यीशुः श्रीष्टः प्रधानः कोणस्थप्रस्तरः | 21 तेन कृत्स्ना निर्भितः संग्रथ्यमाना प्रभोः पवित्रं मन्दिर् भवितुं वर्द्धते | 22 यूयमपि तत्र संग्रथ्यमाना आत्मनेश्वरस्य वासस्थानं भवथ |

3 अतो हेतो भिन्नजातीयानां युष्माकं निमित्तं यीशुश्रीष्टस्य बन्दी यः सोऽहं पौलो ब्रवीमि | 2 युष्मदर्थम् एश्वरोऽहं मह्यं दत्तस्य वरस्य नियमः कीदृशस्तद् युष्माभिरश्रावीति मन्ये | 3 अर्थतः पूर्वं मया संक्षेपोऽहं यथा विभितं तथाहं प्रकाशितवाक्येनेश्वरस्य निगूढं भावं ज्ञापितोऽभवम् | 4 अतो युष्माभिरस्तत् पठित्वा श्रीष्टमधि तस्मिन्निगूढे भावे मम ज्ञानं कीदृशं तद् भोत्स्यते | 5 पूर्वयुगेषु मानवसन्तानास्तं ज्ञापिता नासन् किन्त्वधुना स भावस्तस्य पवित्रान् प्रेरितान् भविष्यद्वादिनश्च प्रत्यात्मना प्रकाशितोऽभवत्; 6 अर्थत एश्वरस्य शक्तेः प्रकाशात् तस्यानुग्रहेऽहं यो वरो मह्यम् अदायि तेनाहं यस्य सुसंवाद्यस्य परियारकोऽभवत्, 7 तद्वारा श्रीष्टेन भिन्नजातीया अन्यैः सार्द्धम् अकाधिकारा अकशरीरा अकस्याः प्रतिज्ञाया अंशिनश्च भविष्यन्तीति | 8 सर्वेषां पवित्रलोकानां क्षुद्रतमाय मह्यं वरोऽयम् अदायि यद् भिन्नजातीयानां मध्ये बोधागयस्य गुणनिधेः श्रीष्टस्य मङ्गलवार्तां प्रचारयामि, 9 कालावस्थातः पूर्वस्मात्स्य यो निगूढभाव एश्वरे गुप्त आसीत् तदीयनियमं सर्वान् ज्ञापयामि | (aīōn g165) 10 यत एश्वरस्य नानां ज्ञानं यत् साम्प्रतं सभित्या स्वर्गे प्राधान्यपराक्रमयुक्तानां दूतानां निकटे प्रकाशयते तदर्थं स यीशुना श्रीष्टेन सर्व्वाणि सृष्टवान् | 11 यतो वयं यस्मिन् विश्वस्य दृढमकत्या निर्भयताम् एश्वरस्य समागमे सामर्थ्यञ्च 12 प्राप्तवन्तस्तस्मिन्माकं प्रभुं यीशुं श्रीष्टमधि स कालावस्थायाः पूर्वं तं मनोरथं कृतवान् | (aīōn g165) 13 अतोऽहं युष्मन्निमित्तं दुःखभोगेन क्लान्तं यन् गच्छामीति प्रार्थये यतस्तदेव युष्माकं गौरवं | 14 अतो हेतोः स्वर्गपृथिव्योः स्थितः कृत्स्नो वंशो यस्य नाम्ना विभ्यतास्तत् 15 अस्मत्प्रभो यीशुश्रीष्टस्य पितरमुद्दिश्याहं ज्ञानुनी पातयित्वा तस्य प्रभावनिधितो वरमिमं प्रार्थये | 16 तस्यात्मना युष्माकम् आन्तरिकपुरुषस्य शक्ते वृद्धिः क्रियतां | 17 श्रीष्टस्तु विश्वासेन युष्माकं हृदयेषु निवसतु | प्रेमणि युष्माकं बद्धमूलत्वं सुस्थिरत्वञ्च भवतु | 18 एतं प्रस्थताया दीर्घताया गभीरताया उच्यतायाश्च बोधाय सर्वैः पवित्रलोकैः प्राप्यं सामर्थ्यं युष्माभिर् लभ्यतां, 19 ज्ञानातिरिक्तं श्रीष्टस्य प्रेम ज्ञायताम् एश्वरस्य सम्पूर्णवृद्धिपर्यन्तं युष्माकं वृद्धिर् भवतु य | 20 अस्माकम् अन्तरे या शक्तिः प्रकाशते तथा सर्व्वातिरिक्तं कर्म कुर्वन् अस्माकं प्रार्थनां कल्पनात्रातिक्रमिंतु यः शक्नोति 21 श्रीष्टयीशुना समिते मध्ये सर्वेषु युगेषु तस्य धन्यवाधो भवतु | एति | (aīōn g165)

4 अतो बन्दिरेहं प्रभो नाम्ना युष्मान् विनये यूयं येनाह्वानेनाऽहं तास्तद्गुपयुक्तं प्रेषेण 2 सर्व्वाथा नम्रतां मुदृतां तितिक्षां परस्परं प्रम्ना सङ्घिषुताञ्चारयत | 3 प्राणयबन्धनेन यात्मन अक्यं रक्षितुं यतध्वं | 4 यूयम् अकशरीरा अकात्मानश्च तद्दह आह्वानेन यूयम् अकप्रत्याशाप्राप्तये समाहृताः | 5 युष्माकम् अकः प्रभुरेको विश्वास अकं मञ्जन्, सर्व्वां तातः 6 सर्व्वापरिस्थः सर्व्वाप्योपि सर्व्वां युष्माकं मध्यवर्ती यैक एश्वर आस्ते | 7 किन्तु श्रीष्टस्य दानपरिमाणानुसाराद् अस्माकम् अकैकस्मै विशेषो वरोऽदायि | 8 यथा विभितम् आस्ते, "उर्द्ध्वम् आरुह्य जेतुं स विजित्य बन्दिनोऽकरोत् | ततः स मनुजैर्बन्धोऽपि स्वीयान् व्यश्राणयद् वरान् | " 9 उर्द्ध्वम् आरुह्योतिवाक्यस्यायमर्थः स पूर्वं पृथिवीरूपं सर्व्वाधःस्थितं स्थानम् अवतीर्णवान्; 10 यश्चावतीर्णवान् स अवे स्वर्गाणाम् उपर्युपर्याङ्गवान् यतः सर्व्वाणि तेन पूरयित्वाणि | 11 स अवे य कांश्चन प्रेरितान् अपरान् भविष्यद्वादिनोऽपरान् सुसंवाद्यप्रचारकान् अपरान् पालकान् उपदेशकांश्च नियुक्तवान् | 12 यावद् वयं सर्व्वा विश्वासस्येश्वरपुत्रविषयकस्य तत्त्वज्ञानस्य यैक्यं सम्पूर्णं पुरुषार्थञ्चार्थतः श्रीष्टस्य सम्पूर्णपरिमाणस्य समं परिमाणं न प्राप्नुमस्तावत् 13 स परिचर्याकर्मसाधनाय श्रीष्टस्य शरीरस्य निष्ठायै य पवित्रलोकानां सिद्धतायास्तादृशम् उपायं निश्चितवान् | 14 अतएव मानुषाणां यातुरीतो भ्रमकधूर्ततायाश्छलास्य जातेन सर्व्वां शिक्षावायुना वयं यद् बालका एव होलायमाना न भ्राम्याम इत्यस्माभिर् रथितव्यं, 15 प्रेम्ना सत्यताम् आचरद्भिः सर्व्वाविषये श्रीष्टम् उद्दिश्य वर्द्धितव्यञ्च, यतः स मूर्द्धा, 16 तस्मात्स्यैकैकस्याङ्गस्य स्वस्वपरिमाणानुसारेण साहाय्यकरणेण उपकारकैः सर्व्वाः सन्धिभिः कृत्स्नस्य शरीरस्य संयोगे सम्मिलने य जाते प्रेम्ना निष्ठां लभमानं कृत्स्नं शरीरं वृद्धिं प्राप्नोति | 17 युष्मान् अहं प्रभुनेहं ब्रवीभ्यादिशाभि य, अन्ये भिन्नजातीया एव यूयं पून भयिरत | 18 यतस्ते स्वमनोभ्याम् आचरन्त्यान्तरिकाज्ञानात् मानसिककाठिन्यास्य तिमिरावृतबुद्धय एश्वरीयज्ञानस्य बगीर्भूताश्च भवन्ति, 19 स्वान् चैतन्यशून्यान् कृत्वा य लोभेन

सर्वविधाशौचायराण्यय लम्पटतायां स्वान् समर्पितवन्तः । 20 किन्तु यूयं श्रीष्टे न तादृशं परिचितवन्तः, 21 यतो यूयं तं श्रुतवन्तो या सत्या शिक्षा यीशुतो लब्धा तदनुसारात् तदीयोपदेशं प्राप्तवन्तश्चेति मन्ये । 22 तस्मात् पूर्वकालिकाप्यारकारी यः पुरातनपुरुषो मायाभिलाषैर्नश्यति तं त्यक्त्वा युष्माभिर्मानसिकभावो नूतनीकर्तव्यः, 23 यो नवपुरुष ईश्वरानुग्रहेण पुण्येन सत्यतासङ्घितेन 24 धार्मिकत्वेन यः सृष्टः स अत्र परिधातव्यश्च । 25 अतो यूयं सर्वे मिथ्याकथनं परित्यज्य समीपवासिभिः सह सत्यालापं कुरुत यतो वयं परस्परम् अङ्गप्रत्यङ्गा भवामः । 26 अपरं क्रोधे जाते पापं मा कुरुध्वम्, अशान्ते युष्माकं रोषेसूर्योऽस्तं न गच्छतु । 27 अपरं शयताने स्थानं मा दत्त । 28 योरः पुनश्चैर्यं न करोतु किन्तु दीनाय दाने सामर्थ्यं यज्जायते तदर्थं स्वकराभ्यां सद्गत्या परिश्रमं करोतु । 29 अपरं युष्माकं वदनेभ्यः कोऽपि कदावापो न निर्गच्छतु, किन्तु येन श्रोतुरुपकारो जायते तादृशः प्रयोजनीयनिष्ठाचैः इलदायक आलापो युष्माकं भवतु । 30 अपरञ्च यूयं मुक्तिदिनपर्यन्तम् ईश्वरस्य येन पवित्रेणात्मना मुद्रयाङ्कित्वा अभवत तं शोकाङ्गितं मा कुरुत । 31 अपरं इदुवाक्यं रोषः कोषः कलहो निन्दा सर्वविधद्वेषश्चैतानि युष्माकं मध्याह्ने दूरीभवन्तु । 32 यूयं परस्परं हितैषिणः कोमलान्तःकरणाश्च भवत । अपरम् ईश्वरः श्रीष्टेन यद्द्वे युष्माकं दोषान् क्षमितवान् तद्द्वे यूयमपि परस्परं क्षमध्वं ।

5 अतो यूयं प्रियबालका ईश्वरस्यानुकारिणो भवत, 2 श्रीष्टे एव प्रेमायां कुरुत य, यतः सोऽस्मासु प्रेम कृतवान् अस्माकं विनिमयेन यात्मनिवेदनं कृत्वा ग्राह्यसुगन्धार्थकम् उपहारं बलिः ईश्वराय दत्तवान् । 3 किन्तु वेश्यागमनं सर्वविधाशौचक्रिया लोभश्चैतेषाम् उच्यारणमपि युष्माकं मध्ये न भवतु, अतएव पवित्रलोकाणाम् उच्यते । 4 अपरं कुस्मितालापः प्रलापः श्लेषोक्तिश्च न भवतु यत अतान्यनुष्ठितानि किन्तु ईश्वरस्य धन्यवादे भवतु । 5 वेश्यागम्यशौचायारी देवपूजक एव गण्यो लोभी यैतेषां कोषि श्रीष्टस्य राज्येऽर्थतः ईश्वरस्य राज्ये कर्मयधिकारं न प्राप्स्यतीति युष्माभिः सम्यक् ज्ञायतां । 6 अनर्थकवाक्येन कोऽपि युष्मान् न वञ्चयतु यतस्तादृगायारहेतोरनाज्ञाग्राह्येषु लोकेष्वीश्वरस्य कोपो वर्तते । 7 तस्माद् यूयं तैः सहभाषिणो न भवत । 8 पूर्वं यूयम् अन्धकारस्वरूपा आध्वं किन्तिवदानां प्रभुना दीप्तिस्वरूपा भवथ तस्माद् दीप्तेः सन्ताना एव समाचरत । 9 दीप्ते र्यत् इलं तत् सर्वविधहितैषितायां धर्मं सत्यालापे य प्रकाशते । 10 प्रभवे यद् रोयते तत् परीक्षध्वं । 11 यूयं तिमिरस्य विद्वलकर्माणाम् अंशिनो न भूत्वा तेषां दोषित्वं प्रकाशयत । 12 यतस्ते लोका रक्षमि यद् यद् आयरन्ति तदुच्यारणम् अपि लज्जाजनकं । 13 यतो दीप्त्या यद् यत् प्रकाशयते तत् तथा यकास्यते यच्च यकास्ति तद् दीप्तिस्वरूपं भवति । 14 अतत्कारणार्ण उक्तम् आस्ते, "हे निद्रित प्रबुध्यस्व मृतेभ्यश्चोत्थिति कुरु । तत्कृते सूर्यवत् श्रीष्टः स्वयं त्वां धोतयिष्यति । " 15 अतः सावधाना भवत, अज्ञाना एव माचरत किन्तु ज्ञानिन एव सतर्कम् आचरत । 16 समयं बहुमूल्यं गणयध्वं यतः काला अभद्राः । 17 तस्माद् यूयम् अज्ञाना न भवत किन्तु प्रभोरभिमतं किं तदवगता भवत । 18 सर्व्यनाशजनकेन सुरापानेन मत्ता मा भवत किन्वात्मना पूर्यध्वं । 19 अपरं गीतैर्गानैः पारमार्थिककीर्तनैश्च परस्परम् आलपन्तो मनसा सार्द्धं प्रभुम् उद्दिश्य गायत वाद्यत य । 20 सर्व्यदा सर्व्यविषयेऽस्मत्प्रभो यीशोः श्रीष्टस्य नाम्ना तातम् ईश्वरं धन्यं वदत । 21 यूयम् ईश्वरार्ण लीताः सन्त अन्येऽपरेषां वशीभूता भवत । 22 हे योषितः, यूयं यथा प्रभोस्तथा स्वस्वस्वामिनो वशज्ञता भवत । 23 यतः श्रीष्टो यद्दत्तं समिते मूर्द्धा शरीरस्य त्राता य भवति तद्दत्तं स्वामी योषितो मूर्द्धा । 24 अतः समिति र्यद्दत्तं श्रीष्टस्य वशीभूता तद्द्वे योषिद्विरपि स्वस्वस्वामिनो वशता स्वीकर्तव्या । 25 अपरञ्च हे पुरुषाः, यूयं श्रीष्टे एव स्वस्वयोषित्सु प्रीयध्वं । 26 स श्रीष्टोऽपि समितो प्रीतवान् तस्याः कृते य स्वप्राणान् त्यक्तवान् यतः स वाक्ये जलमज्जनेन तां परिष्कृत्य पावयितुम् । 27 अपरं तिलकवल्यादिविडीनां पवित्रां निष्कलङ्गाञ्च तां समितिं तेजस्विनीं कृत्वा स्वहस्ते समर्पयितुञ्चाभिलषितवान् । 28 तस्मात् स्वतनुवत् स्वयोषिति प्रेमकरणं पुरुषस्योच्यते, येन स्वयोषिति प्रेम क्रियते तेनात्मप्रेम क्रियते । 29 कोऽपि कदापि न स्वकीयां तनुम् ऋतीयितवान् किन्तु सर्व्यं तां विभ्रति पुष्पान्ति य । श्रीष्टोऽपि समितिं प्रति तदेव करोति, 30 यतो वयं तस्य शरीरस्याज्ञानि मांसास्थीनि य भवामः । 31 अतएव मानवः स्वमातापितरो परित्यज्य स्वभार्यायाम् आसंक्ष्यति तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः । 32 अतन्निगूढवाक्यं गुरुतरं मया य श्रीष्टसमिती अघि तद् उच्यते । 33 अतत्रैव युष्माकम् अङ्कैको जन आत्मवत् स्वयोषिति प्रीयतां भार्यापि स्वामिनं समाहर्तुं यततां ।

6 हे बालकाः, यूयं प्रभुम् उद्दिश्य पित्रोराज्ञाग्राह्यो भवत यतस्तत् न्याय्यं । 2 त्वं निजपितरं मातरञ्च सम्मन्यस्वेति यो विधिः स प्रतिज्ञायुक्तः प्रथमो विधिः 3 इलतस्तस्मात् तव कल्याणं देशे य दीर्घकालम् आयुर्भविष्यतीति । 4 अपरं हे

पितरः, यूयं स्वभालकान् मा रोषयत किन्तु प्रभो विनीत्यादेःशाब्द्यां तान् विनयत | 5 डे दासाः, यूयं प्रीष्टम् उद्दिश्य सत्तयाः
 कम्पान्विताश्च भूत्वा सरलान्तःकराणैरैडिकप्रभूनाम् आज्ञाग्राहिलो भवत | 6 दृष्टिगोचरीयपरिचर्यथा मानुषेभ्यो रोयितुं मा
 यतध्वं किन्तु प्रीष्टस्य दासा एव निविष्टमनोभिरीश्वरस्येच्छां साधयत | 7 मानवान् अनुद्दिश्य प्रभुमेवोद्दिश्य सद्भावेन
 दास्यकर्म कुरुध्वं | 8 दासमुक्तयो र्येन यत् सत्कर्म क्रियते तेन तस्य इलं प्रभुतो लप्स्यत एति जानीत य | 9 अपरं डे प्रभवः,
 युष्माभिर्भर्त्सनं विडाय तान् प्रति न्याय्यायरणं क्रियतां यश्च कस्यापि पक्षपातं न करोति युष्माकमपि तादृश अेकः प्रभुः स्वर्गे
 विधत एति ज्ञायतां | 10 अधिकन्तु डे त्रातरः, यूयं प्रभुना तस्य विक्रमयुक्तशक्त्या य भलवन्तो भवत | 11 यूयं यत्
 शयतानशुलानि निवारयितुं शकनुथ तदर्थम् एश्वरीयसुसज्जो परिधेध्वं | 12 यतः केवलं रक्तमांसाभ्याम् एति नडि किन्तु
 कर्तृत्वपराक्रमयुक्तैस्तिमिरराज्यस्येडलोकस्याधिपतिभिः स्वर्गोद्भवैर्दृष्टात्मभिरेव सार्द्धम् अस्माभिर्युद्धं क्रियते | (aiōn g165)
 13 अतो डेतो यूयं यथा संकुले दिनेडवस्थातुं सर्व्वारिो पराजित्य दृढाः स्थातुञ्च शक्यथ ताम् एश्वरीयसुसज्जो गृह्णीत | 14
 वस्तुतस्तु सत्यत्वेन शूड्रभलेन कटिं भेध्वा पुण्येन वर्माणा वक्ष आच्छाध 15 शान्तेः सुवार्त्तया जातम् उत्साहं पादुकायुगलं
 पडे समर्थ्य तिष्ठत | 16 येन य दृष्टात्मनोडग्निभाणान् सर्व्वान् निर्व्वापयितुं शक्यथ तादृशं सर्व्वारिोडकं इलकं विश्वासं
 धारयत | 17 शिरस्त्रं परित्राणम् आत्मनः भङ्गञ्चेश्वरस्य वाक्यं धारयत | 18 सर्व्वसमये सर्व्वयायनेन सर्व्वप्रार्थनेन
 यात्मना प्रार्थनां कुरुध्वं तदर्थं दृढाकाङ्क्षया जाग्रतः सर्व्वेषां पवित्रलोकानां कृते सदा प्रार्थनां कुरुध्वं | 19 अडञ्च यस्य
 सुसंवाडस्य शूड्रभलभद्धः प्रयारकदूतोडस्मि तम् उपयुक्तेनोत्साडेन प्रयारयितुं यथा शकनुयां 20 तथा निर्भयेन स्वरेणोत्साडेन
 य सुसंवाडस्य निगूढवाक्यप्रयाराय वडतृता यत् मह्यं दीयते तदर्थं ममापि कृते प्रार्थनां कुरुध्वं | 21 अपरं मम यावस्थास्ति
 यस्य मया क्रियते तत् सर्व्वं यद् युष्माभिर्ज्ञायते तदर्थं प्रभुना प्रियव्राता विश्वास्यः परियारकश्च तुष्पिको युष्मान् तत्
 ज्ञापयिष्यति | 22 यूयं यद् अस्माकम् अवस्थां जानीथ युष्माकं मनांसि य यत् सान्त्वनां लभन्ते तदर्थमेवाहं युष्माकं सन्धिं तं
 प्रेषितवान् | 23 अपरम् एश्वरः प्रभु र्यीशुप्रीष्टश्च सर्व्वेभ्यो ब्रातृभ्यः शान्तिं विश्वाससहितं प्रेम य देयात् | 24 ये डेयितुं
 प्रभौ यीशुप्रीष्टेडक्षयं प्रेम कुर्व्वन्ति तान् प्रति प्रसाडो भूयात् | तथास्तु |

इलिपिनः

1 पौलतीमथिनामानौ यीशुप्रीष्टस्य दासौ इलिपिनगरस्थान् श्रीष्टयीशोः सर्वान् पवित्रलोकान् समितेरध्वक्षान् परियारकांश्च प्रति पत्रं लिपतः | 2 अस्माकं तात एश्वरः प्रभु यीशुप्रीष्टश्च युष्मत्स्यं प्रसादस्य शान्तेश्च भोगं देयास्तां | 3 अहं निरन्तरं निजसर्वप्रार्थनासु युष्माकं सर्वेषां कृते सानन्तं प्रार्थनां कुर्वन् | 4 यति वारान् युष्माकं स्मरामि तति वारान् आ प्रथमाद् अद्य यावद् 5 युष्माकं सुसंवाद्येभ्योऽपि वारान् एषु एश्वरं धन्यं वदामि | 6 युष्मन्मध्ये येनोत्तमं कर्म कर्तुम् आरम्भितेनैव यीशुप्रीष्टस्य दिनं यावत् तत् साधयिष्यत इत्यस्मिन् दृढविश्वासो ममास्ते | 7 युष्मान् सर्वान् अधि मम तादृशो भावो यथार्थो यतोऽहं कारावस्थायां प्रत्युत्तरकरणे सुसंवाद्यस्य प्रामाण्यकरणे य युष्मान् सर्वान् मया साद्धम् अंकानुग्रहस्य भागिनो भवता स्वहृदये धारयामि | 8 अपरम् अहं श्रीष्टयीशोः स्नेहवत् स्नेहेन युष्मान् कीदृशं काङ्क्षामि तदधीश्वरो मम साक्षी विधते | 9 मया यत् प्रार्थयते तद् एहं युष्माकं प्रेम नित्यं वृद्धिं गत्वा 10 ज्ञानस्य विशिष्टानां परीक्षिकायाश्च सर्वविधबुद्धेर्भाङ्गुल्यं इलतु, 11 श्रीष्टस्य दिनं यावद् युष्माकं सारल्यं निर्विघ्नत्वञ्च भवतु, एश्वरस्य गौरवाय प्रशंसायै य यीशुना श्रीष्टेन पुण्यइलानां पूर्णता युष्मत्स्यं दीयताम् एति | 12 हे भ्रातरः, मां प्रति यद् यद् घटितं तेन सुसंवाद्यप्रयासस्य बाधा नहि किन्तु वृद्धिरेव जाता तद् युष्मान् ज्ञापयितुं कामयेऽहं | 13 अपरम् अहं श्रीष्टस्य कृते बहुदोऽस्मीति राजपुत्र्याम् अन्यस्थानेषु य सर्वेषां निकटे सुस्पष्टम् अभवत्, 14 प्रभुसम्बन्धीया अनेके भ्रातरश्च मम बन्धनाद् आश्वासं प्राप्य वर्द्धमानेनोत्साहेन निःक्षोभं कथां प्रचारयन्ति | 15 केचिद् द्वेषाद् विरोधाख्यापरे केचिन्मत्सद्भावात् श्रीष्टं घोषयन्ति; 16 ये विरोधात् श्रीष्टं घोषयन्ति ते पवित्रभावात् तन् कुर्वन्तो मम बन्धनानि बहुतरकलोशदायीनि कर्तुम् एच्छन्ति | 17 ये य प्रेम्ना घोषयन्ति ते सुसंवाद्यस्य प्रामाण्यकरणेऽहं नियुक्तोऽस्मीति ज्ञात्वा तत् कुर्वन्ति | 18 किं बहुना? कापट्यात् सरलभावाद् वा भवेत्, येन केनचित् प्रकारेण श्रीष्टस्य घोषणा भवतीत्यस्मिन् अहम् आनन्दाभ्यानन्दिष्यामि य | 19 युष्माकं प्रार्थनया यीशुप्रीष्टस्यात्मनश्चोपकारेण तत् मन्निस्तारजनकं भविष्यतीति ज्ञानामि | 20 तत्र य ममाकाङ्क्षा प्रत्याशा य सिद्धिं गमिष्यति इलतोऽहं केनापि प्रकारेण न लज्जिष्ये किन्तु गते सर्वस्मिन् काले यद्दत्तं तद्दत्तं एदानीमपि सम्पूर्णोत्साहद्वारा मम शरीरेण श्रीष्टस्य महिमा ज्ञाने मरणे वा प्रकाशिष्यते | 21 यतो मम ज्ञानं श्रीष्टाय मरणञ्च लाभाय | 22 किन्तु यदि शरीरे मया ज्ञापितव्यं तर्हि तत् कर्मइलं इलिप्यति तस्मात् किं वरितव्यं तन्मया न ज्ञायते | 23 द्वाभ्याम् अहं सम्पीड्ये, देहवासत्यजनाय श्रीष्टेन सहवासाय य ममाभिलाषो भवति यतस्तत् सर्वोत्तमं | 24 किन्तु देहे ममावस्थित्या युष्माकम् अधिकप्रयोजनं | 25 अहम् अवस्थास्ये युष्माभिः सर्वैः साद्धम् अवस्थितिं करिष्ये य तथा य विश्वासे युष्माकं वृद्ध्यान्तौ जनिष्येते तदहं निश्चितं ज्ञानामि | 26 तेन य भक्तोऽर्थतो युष्मत्समीपे मम पुनरुपस्थितत्वात् यूयं श्रीष्टेन यीशुना बहुतरम् आह्लादं लप्स्यध्वे | 27 यूयं सावधाना भूत्वा श्रीष्टस्य सुसंवाद्यस्योपयुक्तम् आचारं कुरुध्वं यतोऽहं युष्मान् उपागत्य साक्षात् कुर्वन् किं वा हरे तिष्ठन् युष्माकं यां वार्तां श्रोतुम् एच्छामि सेयं यूयम् अकात्मानस्तिष्ठथ, अकमनसा सुसंवाद्यसम्बन्धीयविश्वासस्य पक्षे यतध्वे, विपक्षे च केनापि प्रकारेण न व्याकुलीक्रियध्व एति | 28 तत् तेषां विनाशस्य लक्षणं युष्माकञ्चेश्वरदत्तं परित्राणस्य लक्षणं भविष्यति | 29 यतो येन युष्माभिः श्रीष्टे केवलविश्वासः क्रियते तन्नाहि किन्तु तस्य कृते क्लेशोऽपि सहते तादृशो वरः श्रीष्टस्यानुरोधेण युष्माभिः प्रापि, 30 तस्मात् मम यादृशं युद्धं युष्माभिरदर्शं साम्प्रतं श्रूयते य तादृशं युद्धं युष्माकम् अपि भवति |

2 श्रीष्टाद् यदि किमपि सान्त्वनं कश्चित् प्रेमजातो उषः किञ्चिद् आत्मनः समभागित्वं कायिद् अनुकम्पा कृपा वा जायते तर्हि यूयं ममाह्लादं पूरयन्त 2 अकभावा अकप्रेमाण् अकमनस अकयेष्टाश्च भवत | 3 विरोधाद् एर्षाद् वा किमपि मा कुरुत किन्तु नम्रतया स्वेलोऽपराण् विशिष्टान् मन्यध्वं | 4 केवलम् आत्महिताय न येष्टमानाः परहितयापि येष्टध्वं | 5 श्रीष्टस्य यीशो यादृशः स्वभावो युष्माकम् अपि तादृशो भवतु | 6 स एश्वररूपी सन् स्वकीयाम् एश्वरतुल्यतां श्लाघास्पदं नामन्यत, 7 किन्तु स्वं शून्यं कृत्वा दासरूपी भवतु नराकृतिं लेभे य | 8 इत्थं नरमूर्तिम् आश्रित्य नम्रतां स्वीकृत्य मृत्योरर्थतः कुशीयमृत्योरेव भोगायाज्ञायाऽही भवतु | 9 तत्कारणाद् एश्वरोऽपि तं सर्वोन्नतं यकार यय्य नाम सर्वेषां नामां श्रेष्ठं तदेव तस्मै ददौ, 10 ततस्तस्मै यीशुनाम्ने स्वर्गमर्त्यातालस्थितैः सर्वैर्जनुपातः कर्तव्यः, 11 तातस्थेश्वरस्य महिमे य यीशुप्रीष्टः प्रभुरिति जिह्वाभिः स्वीकर्तव्यं | 12 अतो हे प्रियतमाः, युष्माभि र्यद्दत्तं सर्वदा क्रियते तद्दत्तं केवलं ममोपस्थितिकाले तन्नाहि

किन्विदानीम् अनुपस्थितेऽपि मयि बहुतरयत्नेनाज्ञां गृहीत्वा भयकम्पाभ्यां स्वस्वपरित्राणं साधयतां। 13 यत् ईश्वर अवे स्वकीयानुरोधाद् युष्मन्मध्ये मनस्कामनां कर्मसिद्धिञ्च विदधाति। 14 ययं कलहविवादविजतम् आचारं कुर्वन्तोऽनिन्दनीया अकुटिला 15 ईश्वरस्य निष्कलङ्गाश्च सन्तानाद्ये वक्रभावानां कुटिलाचारिणाञ्च लोकानां मध्ये तिष्ठत, 16 यतस्तेषां मध्ये ययं ज्वनवाक्यं धारयन्तो जगतो दीपका एव दीप्यध्वे। युष्माभिस्तथा कृते मम यत्नः परिश्रमो वा न निष्फलो जात इत्येवं प्रीष्टस्य दिने श्लाघां कर्तुं शक्यामि। 17 युष्माकं विश्वासार्थकाय बलिदानाय सेवनाय य यथायत्नं निवेदितव्यो भवेयं तथापि तेनानन्दामि सर्वेषां युष्माकम् आनन्दस्यांशी भवामि य। 18 तद्दृष्ट्वा ययमप्यानन्दत मदीयानन्दस्यांशिनो भवत य। 19 युष्माकम् अवस्थाम् अवगत्याहमपि यत् सान्त्वनां प्राप्नुयां तदर्थं तीमथियं त्वरया युष्मत्समीपं प्रेषयिष्यामीति प्रबो प्रत्याशां कुर्वे। 20 यः सत्यरूपेण युष्माकं हितं चिन्तयति तादृश अेकभावस्तस्मादन्यः कोऽपि मम सन्निधौ नास्ति। 21 यतोऽपरं सर्वे यीशोः प्रीष्टस्य विषयान् न चिन्तयन्त आत्मविषयान् चिन्तयन्ति। 22 किन्तु तस्य परीक्षितत्वं युष्माभिर्ज्ञायते यतः पुत्रो यादृक् पितुः सङ्कारी भवति तथैव सुसंवाद्यस्य परियथ्यायां स मम सङ्कारी जातः। 23 अतएव मम भाविदशां ज्ञात्वा तत्क्षणात् तमेव प्रेषयितुं प्रत्याशां कुर्वे 24 स्वयम् अहमपि तूर्णं युष्मत्समीपं गमिष्यामीत्याशां प्रबुना कुर्वे। 25 अपरं य एषाङ्गीतो मम भ्राता कर्मयुद्धाभ्यां मम सहायश्च युष्माकं दूतो मदीयोपकाराय प्रतिनिधिश्चास्ति युष्मत्समीपे तस्य प्रेषणम् आवश्यकम् अमन्ये। 26 यतः स युष्मान् सर्वान् अकाङ्क्षत युष्माभिस्तस्य रोगस्य वार्ताश्रावीति बुद्ध्या पर्यशोयय्य। 27 स पीडया मृतकव्योऽभवदिति सत्यं किन्वीश्वरस्तं दयितवान् मम य द्वाभ्यात् परं पुनर्दुःखं यन् भवेत् तदर्थं केवलं तं न दयित्वा मामपि दयितवान्। 28 अतएव ययं तं विलोक्य यत् पुनरानन्दे त ममापि दुःखस्य ह्रासो यद् भवेत् तदर्थम् अहं त्वरया तम् अप्रेषयं। 29 अतो ययं प्रबोः कृते सम्पूर्णानन्देन तं गृह्णीत तादृशान् लोकान्श्चादरणीयान् मन्यध्वं। 30 यतो मम सेवने युष्माकं त्रुटिं पूरयितुं स प्राणान् पश्रीकृत्य प्रीष्टस्य कार्यार्थं मृतप्रायेऽभवत्।

3 हे भ्रातरः, शेषे वदामि ययं प्रभावानन्दत। पुनः पुनरेकस्य वयो लेभनं मम क्लेशदं नहि युष्मदर्थञ्च भ्रमनाशकं भवति। 2 ययं कुक्कुरेभ्यः सावधाना भवत कुक्कुरेभ्यः सावधाना भवत छिन्नमूलोभ्यो लोकेभ्यश्च सावधाना भवत। 3 वयमेव छिन्तवयो लोका यतो वयम् आत्मनेश्वरं सेवामहे प्रीष्टेन यीशुना श्लाघामहे शरीरेण य प्रगल्भतां न कुर्वामहे। 4 किन्तु शरीरे मम प्रगल्भतायाः कारणं विधत्ते, कश्चिद् यदि शरीरेण प्रगल्भतां चिकीर्षति तर्हि तस्माद् अपि मम प्रगल्भताया गुरुतरं कारणं विधत्ते। 5 यतोऽहम् अष्टमदिवसे त्वच्छेदप्राप्तं एसायेत्वंशीयो बिन्यामीनगोष्ठीयं एब्रिकुलजात एब्रियो व्यवस्थायारणे किञ्चिदं 6 धर्मोत्साहाङ्कारेणात् समितेरुपद्रवकारी व्यवस्थातो लभ्ये पुण्ये यानिन्दनीयः। 7 किन्तु मम यद्यत् लभ्यम् आसीत् तत् सर्वम् अहं प्रीष्टस्यानुरोधात् क्षतिम् अमन्ये। 8 किञ्चाधुनाप्यहं मत्प्रभोः प्रीष्टस्य यीशो ज्ञानस्योद्भूततां बुद्ध्या तत् सर्वं क्षतिं मन्ये। 9 यतो हेतोरहं यत् प्रीष्टं लभेय व्यवस्थातो जातं स्वकीयपुण्यञ्च न धारयन् किन्तु प्रीष्टे विश्वसनात् लभ्यं यत् पुण्यम् ईश्वरेण विश्वासं दृष्ट्वा दीयते तदेव धारयन् यत् प्रीष्टे विधेय तदर्थं तस्यानुरोधात् सर्वेषां क्षतिं स्वीकृत्य तानि सर्वान्णयवकरानिव मन्ये। 10 यतो हेतोरहं प्रीष्टं तस्य पुनरुत्थिते गुणं तस्य दुःखानां भागित्वञ्च ज्ञात्वा तस्य मृत्योराकृतिञ्च गृहीत्वा 11 येन केनचित् प्रकारेण मृतानां पुनरुत्थितिं प्राप्नुं यते। 12 मया तत् सर्वम् अधुना प्रापि सिद्धता वालम्बि तन्नहि किन्तु यदर्थम् अहं प्रीष्टेन धारितस्तद् धारयितुं धावामि। 13 हे भ्रातरः, मया तद् धारितम् एति न मन्यते किन्वेतद्वैकमात्रं वदामि यानि पश्चात् स्थितानि तानि विस्मृत्याहम् अग्रस्थितान्युद्दिश्य 14 पूर्णयत्नेन लक्ष्यं प्रति धावन् प्रीष्टयीशुनोर्दध्वात् माम् आहूयत ईश्वरात् जेतुं प्राप्नुं येषे। 15 अस्माकं मध्ये ये सिद्धास्तेः सर्वैस्तदेव भाव्यतां, यदि य कञ्चन विषयम् अधि युष्माकम् अपरो भावो भवति तर्हीश्वरस्तमपि युष्माकं प्रति प्रकाशयिष्यति। 16 किन्तु वयं यद्यद् अवगता आस्मस्तत्रास्माभिरेको विधिरायरितव्य अेकभावैर्भवितव्यञ्च। 17 हे भ्रातरः, ययं ममानुगामिनो भवत वयञ्च यादृगायारणस्य निदर्शनस्वरूपा भवामस्तादृगायारिणो लोकान् आलोकयध्वं। 18 यतोऽनेके विषये यरन्ति ते य प्रीष्टस्य कुशस्य शत्रव एति पुरा मया पुनः पुनः कथितम् अधुनापि रुदता मया कथ्यते। 19 तेषां शेषदशा सर्वनाश उदरश्चेश्वरो लज्जा य श्लाघा पृथिव्याञ्च लग्नं मनः। 20 किन्त्वस्माकं जनपदः स्वर्गं विधत्ते तस्माद्यागमिष्यन्तं त्रातारं प्रबुं यीशुप्रीष्टं वयं प्रतीक्षामहे। 21 स य यथा शक्त्या सर्वान्णयेव स्वस्य वशीकर्तुं पारयति तयास्माकम् अधमं शरीरं उपान्तरिकृत्य स्वकीयतेजोमयशरीरस्य समाकारं करिष्यति।

4 હે મદીયાનન્દમુકુટસ્વરૂપાઃ પ્રિયતમા અભીષ્ટતમા ભ્રાતરઃ, હે મમ સ્નેહપાત્રાઃ, યૂયમ્ ઇત્યં પભૌ સ્થિરાસ્તિષ્ઠત | 2 હે ઇવદિયે હે સુન્તુષ્ઠિ યુવાં પ્રભૌ એકભાવે ભવતમ્ એતદ્ અહં પ્રાર્થયે | 3 હે મમ સત્ય સહકારિન્ ત્વામપિ વિનીય વદામિ એતયોરુપકારસ્ત્વયા ક્રિયતાં યતસ્તે ક્વીમિનાદિભિઃ સહકારિભિઃ સાદ્ધ્વં સુસંવાદપ્રચારણાય મમ સાહાય્યાર્થ પરિશ્રમમ્ અકુર્વતાં તેષાં સર્વેષાં નામાનિ ય જીવનપુસ્તકે લિખિતાનિ વિધન્તે | 4 યૂયં પ્રભૌ સર્વદાનન્દત | પુનર્વદામિ યૂયમ્ આનન્દત | 5 યુષ્માકં વિનીતત્વં સર્વમાનવૈર્ જ્ઞાયાતાં, પ્રભુઃ સન્નિધૌ વિધતે | 6 યૂયં કિમપિ ન ચિન્તયત કિન્તુ ધન્યવાદયુક્તાભ્યાં પ્રાર્થનાયાત્રાભ્યાં સર્વવિષયે સ્વપ્રાર્થનીયમ્ ઇશ્વરાય નિવેદયત | 7 તથા કૃત ઇશ્વરીયા યા શાન્તિઃ સર્વા બુદ્ધિમ્ અતિશેતે સા યુષ્માકં ચિન્તાનિ મનાંસિ ય પ્રીષ્ટે યીશૌ રક્ષિષ્યતિ | 8 હે ભ્રાતરઃ, શેષે વદામિ યદત્ સત્યમ્ આદરણીયં ન્યાયં સાધુ પ્રિયં સુખ્યાતમ્ અન્યેણ યેન કેનચિત્ પ્રકારેણ વા ગુણયુક્તં પ્રશંસનીયં વા ભવતિ તત્રૈવ મનાંસિ નિધવ્યં | 9 યૂયં માં દૃષ્ટ્વા શ્રુત્વા ય યદત્ શિક્ષિતવન્તો ગૃહીતવન્તશ્ચ તદેવાચરત તસ્માત્ શાન્તિદાયક ઇશ્વરો યુષ્માભિઃ સાદ્ધ્વં સ્થાસ્યતિ | 10 મમોપકારાય યુષ્માકં યા ચિન્તા પૂર્વમ્ આસીત્ કિન્તુ કર્મદ્વારં ન પ્રાપ્નોત્ ઇદાનીં સા પુનરફલત્ ઇત્યસ્મિન્ પ્રભૌ મમ પરમાહ્વાદોડજાયત | 11 અહં યદ્ દૈન્યકારણાદ્ ઇદં વદામિ તન્નહિ યતો મમ યા કાચિદ્ અવસ્થા ભવેત્ તસ્યાં સન્તોષ્ટુમ્ અશિક્ષયં | 12 દરિદ્રતાં ભોકતું શક્નોમિ ધનાઢ્યતામ્ અપિ ભોકતું શક્નોમિ સર્વથા સર્વવિષયેષુ વિનીતોડહં પ્રચુરતાં ક્ષુધાઞ્ચ ધનં દૈન્યઆવગતોડસ્મિ | 13 મમ શક્તિદાયકેન પ્રીષ્ટેન સર્વમેવ મયા શક્યં ભવતિ | 14 કિન્તુ યુષ્માભિ દૈન્યનિવારણાય મામ્ ઉપકૃત્ય સત્કર્મ્માકારિ | 15 હે ક્ષિતિપીયલોકાઃ, સુસંવાદસ્યોદયકાલે યદાહં માકિદનિયાદેશાત્ પ્રતિષ્ઠે તદા કેવલાન્ યુષ્માન્ વિનાપરયા કયાપિ સમિત્યા સહ દાનાદાનયોર્મમ કોડપિ સખ્બન્ધો નાસીદ્ ઇતિ યૂયમપિ જાનીય | 16 યતો યુષ્માભિ મમ પ્રયોજનાય શિષલનીકીનગરમપિ માં પ્રતિ પુનઃ પુનર્દાનં પ્રેષિતં | 17 અહં યદ્ દાનં મૃગયે તન્નહિ કિન્તુ યુષ્માકં લાભવદ્ધકં ફલં મૃગયે | 18 કિન્તુ મમ કસ્યાપ્યભાવો નાસ્તિ સર્વ પ્રચુરમ્ આસ્તે યત ઇશ્વરસ્ય ગ્રાહ્યં તુષ્ટિજનકં સુગન્ધિનૈવેધસ્વરૂપં યુષ્માકં દાનં ઇપાક્રુદિતાદ્ ગૃહીત્વાહં પરિતૃપ્તોડસ્મિ | 19 મમેશ્વરોડપિ પ્રીષ્ટેન યીશુના સ્વકીયવિભવનિધિતઃ પ્રયોજનીયં સર્વવિષયં પૂર્ણરૂપં યુષ્મભ્યં દેયાત્ | 20 અસ્માકં પિતુરીશ્વરસ્ય ધન્યવાદોડનન્તકાલં યાવદ્ ભવતુ | આમેન્ | (aiōn g165) 21 યૂયં યીશુપ્રીષ્ટસ્યૈકેકં પવિત્રજનં નમસ્કુરુત | મમ સક્ષિભ્રાતરો યૂષ્માન્ નમસ્કુર્વ્યતે | 22 સર્વ પવિત્રલોકા વિશેષતઃ કૈસરસ્ય પરિજના યુષ્માન્ નમસ્કુર્વ્યતે | 23 અસ્માકં પ્રભૌ રીશુપ્રીષ્ટસ્ય પ્રસાદઃ સર્વાન્ યુષ્માન્ પ્રતિ ભૂયાત્ | આમેન્ |

कलसिनः

1 ईश्वरस्येच्छया यीशुप्रीष्टस्य प्रेरितः पौलस्तीभथियो ब्राता य कलसीनगरस्थान् पवित्रान् विश्वस्तान् प्रीष्टाश्रितव्रातृन् प्रति पत्रं लिखतः | 2 अस्माकं तात ईश्वरः प्रभु यीशुप्रीष्टश्च युष्मान् प्रति प्रसादं शान्तिञ्च क्रियास्तां | 3 प्रीष्टे यीशौ युष्माकं विश्वासस्य सर्वान् पवित्रलोकान् प्रति प्रेमश्च वार्त्तां श्रुत्वा 4 वयं सदा युष्मदर्थं प्रार्थनां कुर्वन्तः स्वर्गे निहिताया युष्माकं भाविसम्पदः कारणात् स्वकीयप्रभो यीशुप्रीष्टस्य तातम् ईश्वरं धन्यं वदामः | 5 यूयं तस्या भाविसम्पदो वार्त्तां यया सुसंवाद्दृष्टिप्राया सत्यवाप्राया ज्ञापिताः 6 सा यद्गतं कृत्स्नं जगद् अलिगच्छति तद्गद् युष्मान् अप्याभ्यगमत, यूयञ्च यद् दिनम् आरभ्येश्वरस्यानुग्रहस्य वार्त्तां श्रुत्वा सत्यज्ञपेण ज्ञातवन्तस्तदारभ्य युष्माकं मध्येऽपि इलति वद्धते य | 7 अस्माकं प्रियः सदासो युष्माकं कृते य प्रीष्टस्य विश्वस्तपरिचारको य ईपद्वास्तद् वाक्यं 8 युष्मान् आदिष्टवान् स अवेवास्मान् आत्मना जनितं युष्माकं प्रेम ज्ञापितवान् | 9 वयं यद् दिनम् आरभ्य तां वार्त्तां श्रुतवन्तस्तदारभ्य निरन्तरं युष्माकं कृते प्रार्थनां कुर्मः इलतो यूयं यत् पूर्णार्थ्याम् आत्मिकज्ञानवृद्धिभ्याम् ईश्वरस्याभितमं सम्पूर्णज्ञपेणवागच्छेत, 10 प्रभो यौग्यं सर्वथा सन्तोषजनकत्रायांरं कुर्थातार्थत ईश्वरज्ञाने वद्धमानाः सर्वसत्कर्मज्ञपं इलं इलेत, 11 यथा येश्वरस्य मडिमयुक्तया शक्त्या सानन्देन पूर्णार्ं सदिष्णुतां तितिक्षात्रायरितुं शक्यथ तादृशेन पूर्णभलेन यद् बलवन्तो भवेत, 12 यश्च पिता तेजोवासिनां पवित्रलोकानाम् अधिकास्तस्यांशित्वायास्मान् योग्यान् कृतवान् तं यद् धन्यं वदेत वरम् अनें यायामहे | 13 यतः सोऽस्मान् तिमिरस्य कर्तृत्वाद् उद्दृत्य स्वकीयस्य प्रियपुत्रस्य राज्ञ्ये स्थापितवान् | 14 तस्मात् पुत्राद् वयं परित्राणम् अर्थतः पापमोचनं प्राप्तवन्तः | 15 स यादृश्यस्येश्वरस्य प्रतिमूर्तिः कृत्स्नायाः सृष्टेरदिकर्ता य | 16 यतः सर्वमेव तेन ससृष्टे सिंहासनराजत्वपराकमादीनि स्वर्गमर्त्यस्थितानि दृश्यादृश्यानि वस्तूनि सर्वाणि तेनैव तस्मै य ससृष्टिरे | 17 स सर्वेषाम् आदिः सर्वेषां स्थितिकारकश्च | 18 स अेव समितिज्ञपायास्तनो मूर्द्धा किञ्च सर्वविषये स यद् अग्रियो भवेत् तदर्थं स अेव मृतानां मध्यात् प्रथमत उन्धितोऽग्रश्च | 19 यत ईश्वरस्य कृत्स्नं पूर्णत्वं तमेवावासयितुं 20 कुशे पातितेन तस्य रक्तने सन्धिं विधाय तेनैव स्वर्गमर्त्यस्थितानि सर्वाणि स्वेन सड सन्धापयितुञ्चेश्वरेणामिलेषे | 21 पूर्वं दूरस्था दृष्टिगारतमनस्कत्वात् तस्य रिपवश्चास्त ये यूयं तान् युष्मान् अपि स ईदानीं तस्य मांसलशरीरे मरणेन स्वेन सड सन्धापितवान् | 22 यतः स स्वसम्भुभे पवित्रान् निष्कलङ्गान् अनिन्दनीयांश्च युष्मान् स्थापयितुम् ईच्छति | 23 किन्वेतदर्थं युष्माभिर् बद्धमूलैः सुस्थिश्च भवितव्यम्, आकाशमण्डलस्याधःस्थितानां सर्वलोकानां मध्ये य धुष्माणो यः सुसंवाद्दो युष्माभिरश्रावि तज्जतायां प्रत्याशायां युष्माभिरयलैर् भवितव्यं | 24 तस्य सुसंवाद्दस्यैकः परिचारको योऽडं पौलः सोऽडम् ईदानीम् आनन्देन युष्मदर्थं दुःभानि सडे प्रीष्टस्य क्लेशभोगस्य यौशोऽपूर्णस्तमेव तस्य तनोः समितेः कृते स्वशरीरे पूरयामि य | 25 यत ईश्वरस्य मन्त्राणया युष्मदर्थम् ईश्वरीयवाक्यस्य प्रचारस्य भारो मयि समपितस्तस्माद् अडं तस्याः समितेः परिचारकोऽभवत् | 26 तत् निगूढं वाक्यं पूर्वयुगेषु पूर्वपुरुषेभ्यः प्रच्छन्नम् आसीत् किन्विदानीं तस्य पवित्रलोकानां सन्धिौ तेन प्राकाश्यत | (aion g165) 27 यतो भिन्नजातीयानां मध्ये तत् निगूढवाक्यं कीदृगौरवनिधिसम्बलितं तत् पवित्रलोकान् ज्ञापयितुम् ईश्वरोऽभ्यलषत् | युष्मन्मध्यवर्ती प्रीष्ट अेव स निधि र्गरवाशाभूमिश्च | 28 तस्माद् वयं तमेव धोषयन्तो यद् अेकैकं मानवं सिद्धीभूतं प्रीष्टे स्थापयेम तदर्थमेकैकं मानवं प्रबोधयामः पूर्णज्ञानेन यैकैकं मानवं उपदिशामः | 29 अेतदर्थं तस्य या शक्तिः प्रबलज्ञपेण मम मध्ये प्रकाशते तथाडं यतमानः श्राभ्यामि |

2 युष्माकं लायदिकेयास्थव्रातृणाञ्च कृते यावन्तो ब्रातरश्च मम शारीरिकमुपं न दृष्टवन्तस्तेषां कृते मम कियान् यत्नो भवति तद् युष्मान् ज्ञापयितुम् ईच्छामि | 2 इलतः पूर्णबुद्धिज्ञपधनभोगाय प्रेम्ना संयुक्तानां तेषां मनांसि यत् पितुरीश्वरस्य प्रीष्टस्य य निगूढवाक्यस्य ज्ञानार्थं सान्त्वनां प्राप्नुयुरित्यर्थमडं यते | 3 यतो विधाज्ञानयोः सर्वे निधयः प्रीष्टे गुप्ताः सन्ति | 4 कोऽपि युष्मान् विनयवाक्येन यन् वञ्चयेत् तदर्थम् अेतानि मया कथ्यन्ते | 5 युष्मत्सन्धिौ मम शरीरेऽवर्तमानेऽपि ममात्मा वर्तते तेन युष्माकं सुरीतिं प्रीष्टविश्वासे स्थिरत्वञ्च दृष्ट्वाडम् आनन्दामि | 6 अतो यूयं प्रभुं यीशुप्रीष्टं यादग् गृहीतवन्तस्तादृग् तम् अनुचरत | 7 तस्मिन् बद्धमूलाः स्थापिताश्च भवत या य शिक्षा युष्माभिर् लब्धा तदनुसाराद् विश्वासे सुस्थिराः सन्तस्तेनैव नित्यं धन्यवाडं कुरुत | 8 सावधाना भवत मानुषिकशिक्षात ईडलोडस्य वर्णमालातश्चोत्पन्ना प्रीष्टस्य विपक्षा या दर्शनविधा मिथ्याप्रतारणा य तथा कोऽपि युष्माकं क्षतिं न जनयतु | 9 यत ईश्वरस्य कृत्स्ना पूर्णता मूर्तिमती प्रीष्टे

वसति। 10 यूयञ्च तेन पूर्णां भवथ यतः स सर्वेषां राजत्वकर्तृत्वपदानां मूर्द्धास्ति, 11 तेन य यूयम् अहस्तकृतत्वकछेदेनार्थतो येन शारीरपापानां विग्रसत्यज्यते तेन श्रीष्टस्य त्वकछेदेन छिन्नत्वयो जाता 12 मज्जने य तेन साद्धं श्मशानं प्राप्ताः पुनर्भूतानां मध्यात् तस्योत्थापयितुरीश्वरस्य शक्तः इलं यो विश्वासस्तद्वारा तस्मिन्नेव मज्जने तेन साद्धं उत्थापिता अभवत्। 13 स य युष्मान् अपराधैः शारीरिकात्वकछेदेन य मृतान् दृष्ट्वा तेन साद्धं ज्वितवान् युष्माकं सर्वान् अपराधान् क्षमितवान्, 14 यय्य एएडाज्ञात्रं ऋणपत्रम् अस्माकं विरुद्धम् आसीत् तत् प्रमाज्जितवान् शलाकामिः कुशे भट्ट्वा दूरीकृतवांश्च। 15 किञ्च तेन राजत्वकर्तृत्वपदानि निस्तेजसि कृत्वा पराजितान् रिपूनिव प्रगल्भतया सर्वेषां दृष्टिगोचरे हेपितवान्। 16 अतो हेतोः आधाभाद्ये पेयापेये उत्सवः प्रतिपद् विश्रामवारश्चैतेषु सर्वेषु युष्माकं न्यायाधिपतित्रुपं कमपि मा गृह्णीत। 17 यत अेतानि छायास्वर्पाणि किन्तु सत्या मूर्तिः श्रीष्टः। 18 अपरञ्च नम्रता स्वर्गदूतानां सेवा यैतादृशम् एष्टकम्भायरन् यः कश्चित् परोक्षविषयान् प्रविशति स्वकीयशारीरिकभावेन य मुधा गर्वितः सन् 19 सन्धिभिः शिराभिश्चोपकृतं संयुक्तञ्च कृत्स्नं शरीरं यस्मात् मूर्द्धं एश्वरीयवृद्धिं प्राप्नोति तं मूर्द्धानं न धारयति तेन मानवेन युष्मत्तः इलापररणं नानुजानीत। 20 यदि यूयं श्रीष्टेन साद्धं संसारस्य वार्णमालायै मृता अभवत् तर्हि यै द्रव्यैर्भोगेन क्षयं गन्तव्यं 21 तानि मा स्पृश मा भुङ्क्व मा गृह्णाणेति मानवैरादिष्टान् शिक्षितांश्च विधीन् 22 आयरन्तो यूयं कुतः संसारे ज्वन्त एव भवथ? 23 ते विधयः स्वेच्छामकत्या नम्रतया शरीरकलेशनेन य ज्ञानविधिवत् प्रकाशन्ते तथापि तेऽगार्याः शारीरिकभाववद्धकाश्च सन्ति।

3 यदि यूयं श्रीष्टेन साद्धं उत्थापिता अभवत् तर्हि यस्मिन् स्थाने श्रीष्ट एश्वरस्य दक्षिणपार्श्वे उपविष्ट आस्ते तस्योर्ध्वस्थानस्य विषयान् येष्टव्यं। 2 पार्थिवविषयेषु न यतमाना ओर्ध्वस्थविषयेषु यतव्यं। 3 यतो यूयं मृतवन्तो युष्माकं ज्वितञ्च श्रीष्टेन साद्धं एश्वरे गुप्तम् अस्ति। 4 अस्माकं ज्वनस्वत्रुपः श्रीष्टो यदा प्रकाशियते तदा तेन साद्धं यूयमपि विभवेन प्रकाशियन्थे। 5 अतो वेश्यागमनम् अशुशिक्रिया रागः कुत्सितामिवालो देवपूजातुल्यो लोभश्चैतानि पाथवपुरुषस्याज्ञानि युष्माभिर्निहन्तानां। 6 यत अतेभ्यः कर्मभ्य आज्ञालङ्घनो लोकान् प्रतीश्वरस्य कोधो वर्तते। 7 पूर्व्यं यदा यूयं तान्युपाज्वत तदा यूयमपि तान्येवायरतः; 8 किन्त्वदानीं कोधो रोषो जिहिसिषा दुर्मुभता वदननिर्गतकदालपश्चैतानि सर्व्वीणि दूरीकुरुध्वं। 9 यूयं परस्परं मृषाकथां न वदत यतो यूयं स्वकर्मसहितं पुरातनपुरुषं त्यक्तवन्तः 10 स्वस्त्रुपः प्रतिमूर्त्या तत्त्वज्ञानाय नूतनीकृतं नवीनपुरुषं परिहितवन्तश्च। 11 तेन य यिदुदिभिन्नजातीययोश्छिन्नत्वगच्छिन्नत्वयो भव्येच्छस्त्रुथीययो ईसमुक्तयोश्च कोऽपि विशेषो नास्ति किन्तु सर्वेषु सर्व्वः श्रीष्ट अेवास्ते। 12 अतयेव यूयम् एश्वरस्य मनोभिलाषिताः पवित्राः प्रियाश्च लोका एव स्नेहयुक्ताम् अनुकम्पां हितैषितां नम्रतां तितिक्षां सदिष्पुताञ्च परिधुध्वं। 13 यूयम् अेकैकस्यायराणं सधुध्वं येन य यस्य किमप्यपराधयते तस्य तं दोषं स क्षमतां, श्रीष्टो युष्माकं दोषान् यद्दद क्षमितवान् यूयमपि तद्वत् कुरुध्वं। 14 विशेषतः सिद्धिजनकेन प्रेमबन्धनेन बद्धा भवत। 15 यस्याः प्राप्तये यूयम् अेकस्मिन् शरीरे समादूता अभवत् सेश्वरीया शान्ति युष्माकं मनांस्यधितिष्ठतु यूयञ्च कृतज्ञा भवत। 16 श्रीष्टस्य वाक्यं सर्व्वविधज्ञानाय सम्पूर्णज्ञेयो युष्मन्तरे निवमतु, यूयञ्च गीतैर्गानैः पारमार्थिकसङ्गीर्त्तनैश्च परस्परम् आदिशत प्रबोधयत य, अनुगृहीतत्वात् प्रभुम् उद्दिश्य स्वमनोभिर्गायत य। 17 वाया कर्म्मणा वा यद् यत् कुरुत तत् सर्व्वं प्रभो यीशोर्नाम्ना कुरुत तेन पितरम् एश्वरं धन्यं वदत य। 18 हे योषितः, यूयं स्वामिनां वश्या भवत यतस्तदेव प्रभवे रोयते। 19 हे स्वामिनः, यूयं भाग्यांसु प्रीयध्वं ताः प्रति परुषालापं मा कुरुध्वं। 20 हे आलाः, यूयं सर्व्वविषये पित्रोराज्ञात्रादिणो भवत यतस्तदेव प्रभोः सन्तोषजनकं। 21 हे पितरः, युष्माकं सन्ताना यत् कातरा न भवेयुस्तदर्थं तान् प्रति मा रोषयत। 22 हे दासाः, यूयं सर्व्वविषय औदिकप्रभूनाम् आज्ञात्रादिणो भवत दृष्टिगोचरीयसेवया मानवेभ्यो रोयितुं मा यतध्वं किन्तु सरलान्तःकरणैः प्रभोर्भात्या कार्यं कुरुध्वं। 23 यय्य कुरुध्वं तत् मानुषमनुद्दिश्य प्रभुम् उद्दिश्य प्रदुल्लभनसा कुरुध्वं, 24 यतो वयं प्रभुतः स्वर्गाधिकारत्रुपं इलं वास्यामल एति यूयं जानीथ यस्माद् यूयं प्रभोः श्रीष्टस्य दासा भवथ। 25 किन्तु यः कश्चिद् अनुचितं कर्म करोति स तस्यानुचितकर्मणः इलं वास्यते तत्र कोऽपि पक्षपातो न भविष्यति।

4 अपरञ्च हे अधिपतयः, यूयं दासान् प्रति न्याय्यं यथार्थत्रायराणं कुरुध्वं युष्माकमथेकोऽधिपतिः स्वर्गे विधत एति जानीत। 2 यूयं प्रार्थनायां नित्यं प्रवर्तध्वं धन्यवाद् कुर्वन्तस्तत्र प्रबुद्धास्तिष्ठत य। 3 प्रार्थनाकाले ममापि कृते प्रार्थनां कुरुध्वं, 4 इलतः श्रीष्टस्य यन्निगूढवाक्यकारणाद् अलं बद्धोऽभवत् तत्रकाशायेश्वरो यत् महर्थं वाग्द्वारं कुर्वात्, अहञ्च

यथोचितं तत् प्रकाशयितुं शक्नुयाम् अेतत् प्रार्थयध्वं | 5 यूयं समयं बडुमूल्यं ज्ञात्वा बहिःस्थान् लोकान् प्रति ज्ञानायारं
 कुरुध्वं | 6 युष्माकम् आलापः सर्व्वेदानुग्रहसूयको लवणेन सुस्वादुश्च भवतु यस्मै यद्दुत्तरं दातव्यं तद् युष्माभिरवगम्यतां | 7
 मम या दशाङ्कित्तां तुष्किनामा प्रभौ प्रियो मम भ्राता विश्वसनीयः परियारकः सडदासश्च युष्मान् ज्ञापयिष्यति | 8 स यद्
 युष्माकं दशां जानीयात् युष्माकं मनांसि सान्त्वयेय्य तदर्थमेवाहं 9 तम् ओनीषिमनामानञ्च युष्मद्देशीयं विश्वस्तं प्रियञ्च भ्रातरं
 प्रेषितवान् तौ युष्मान् अत्रत्यां सर्व्ववार्त्तां ज्ञापयिष्यतः | 10 आरिष्टार्पनामा मम सडबन्दी बार्णव्वा भागिनेयो मार्को
 युष्टनाम्ना विष्यातो यीशुश्चैते छिन्तवयो भ्रातरो युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयन्ति, तेषां मध्ये मार्कमधि यूयं पूर्व्वम् आज्ञापिताः स
 यद्दि युष्मत्समीपम् उपतिष्ठेत् तर्हि युष्माभिर्गृह्यतां | 11 केवलमेत एश्वरराज्ये मम सान्त्वनाजनकाः सडकारिणोऽभवन् | 12
 श्रीष्टस्य दासो यो युष्मद्देशीय एपङ्गः स युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयति यूयञ्चेश्वरस्य सर्व्वस्मिन् मनोऽभिलाषे यत् सिद्धाः
 पूर्णाश्च भवेत तदर्थं स नित्यं प्रार्थनया युष्माकं कृते यतते | 13 युष्माकं लायदिकेयास्थितानां डिथरापलिस्थितानाञ्च भ्रातृणां
 डिताय सोऽतीव येष्टत एत्यस्मिन् अहं तस्य साक्षी भवामि | 14 लूडनामा प्रियश्चिकित्सको दीमाश्च युष्मत्स्यं नमस्कुर्व्याते | 15
 यूयं लायदिकेयास्थान् भ्रातृन् नुम्हं तद्दृढस्थितां समितिञ्च मम नमस्कारं ज्ञापयत | 16 अपरं युष्मत्सन्निधौ पत्रस्यास्य पाठे
 कृते लायदिकेयास्थसमितावपि तस्य पाठो यथा भवेत् लायदिकेयाञ्च यत् पत्रं मया प्रहितं तद् यथा युष्माभिरपि पठयेत
 तथा येष्टध्वं | 17 अपरम् आर्भिष्यं वदत प्रभो र्यत् परियर्य्यापदं त्वयाप्रापि तत्साधनाय सावधानो भव | 18 अहं पौलः
 स्वडस्ताक्षरेण युष्मान् नमस्कारं ज्ञापयामि यूयं मम बन्धनं स्मरत | युष्मान् प्रत्यनुग्रहो भूयात् आमेन |

१ थिषलनीकिनः

1 पौलः सित्वानस्तीमथियश्च पितुरीश्वरस्य प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्य याश्चयं प्राप्ता थिषलनीकीयसमितिं प्रति पत्रं लिखन्ति | अस्माकं तात एश्वरः प्रभु र्थीशुप्रीष्टश्च युष्मान् प्रत्यनुग्रहं शान्तिञ्च क्रियास्तां | 2 वयं सर्वेषां युष्माकं कृते एश्वरं धन्यं वदामः प्रार्थनासमये युष्माकं नामोच्यारयामः, 3 अस्माकं तातस्येश्वरस्य साक्षात् प्रभौ यीशुप्रीष्टे युष्माकं विश्वासेन यत् कार्यं प्रेम्ना यः परिश्रमः प्रत्याशया य या तितिक्षा जायते 4 तत् सर्व्यं निरन्तरं स्मरामश्च | हे पियब्रातरः, यूयम् एश्वरेणाभिरुचिता लोका एति वयं ज्ञानीमः | 5 यतोऽस्माकं सुसंवाहः डेवलशब्देन युष्मान् न प्रविश्य शक्त्या पवित्रेणात्मना मडोत्साहेन य युष्मान् प्राविशत् | वयन्तु युष्माकं कृते युष्मन्मध्ये कीदृशा अभवाम तद् युष्माभिर्ज्ञायते | 6 यूयमपि बहुद्वेषाभोगेन पवित्रेणात्मना दत्तेनानन्देन य वाक्यं गृहीत्वास्माकं प्रभोश्चानुगामिनोऽभवत् | 7 तेन माकिदनियाभायादेशयो र्थान्तो विश्वासिनो लोकाः सन्ति यूयं तेषां सर्व्येषां निदर्शनस्वरूपा जाताः | 8 यतो युष्मत्तः प्रतिनादितया प्रभो वार्पाया माकिदनियाभायादेशौ व्याप्तौ डेवलमेतन्नहि किन्त्वीश्वरे युष्माकं यो विश्वासस्तस्य वार्ता सर्वत्राश्रावि, तस्मात् तत्र वाक्यकथनम् अस्माकं निश्चयोजनं | 9 यतो युष्मन्मध्ये वयं कीदृशं प्रवेशं प्राप्ता यूयञ्च कथं प्रतिमा विहायेश्वरं प्रत्यावर्तध्वम् अमरं सत्यामीश्वरं सेवितुं 10 मृतगणामध्याय्य तेनोत्थापितस्य पुत्रस्यार्थत आगामिकोधाद् अस्माकं निस्तारयितु र्थीशोः स्वर्गाद् आगमनं प्रतीक्षितुम् आरभध्वम् अतत् सर्व्यं ते लोकाः स्वयम् अस्मान् ज्ञापयन्ति |

2 हे ब्रातरः, युष्मन्मध्ये ऽस्माकं प्रवेशो निष्कलो न जात एति यूयं स्वयं ज्ञानीथ | 2 अपरं युष्माभि र्थथाश्रावि तथा पूर्व्यं द्विषिपीनगरे क्लिष्टान्दिताश्च सन्तोऽपि वयम् एश्वराद् उत्साहं लब्ध्वा बहुयत्नेन युष्मान् एश्वरस्य सुसंवाहम् अबोधयाम | 3 यतोऽस्माकम् आदेशो ब्राह्मणेशुथिभावाद् वोत्पन्नः प्रवञ्चनायुक्तो वा न भवति | 4 किन्त्वीश्वरेणास्मान् परीक्ष्य विश्वसनीयान् भव्त्वा य यद्गतं सुसंवाहोऽस्मासु समार्थत तद्गद् वयं मानवेभ्यो न रुरोथिषमाणाः किन्त्वरमदन्तःकराणानां परीक्षकायेश्वराय रुरोथिषमाणा भाषामहे | 5 वयं कदापि स्तुतिवादिनो नाभवामेति यूयं ज्ञानीथ कदापि छलवस्त्रेण लोभं नास्थाद्यामेत्यस्मिन् एश्वरः साक्षी विधते | 6 वयं श्रीष्टस्य प्रेरिता एव गौरवान्विता भवितुम् अशक्ष्याम किन्तु युष्मत्तः परस्माद् वा कस्मादपि मानवाद् गौरवं न लिप्समाना युष्मन्मध्ये मूढभावा भूत्वावर्तामहि | 7 यथा काथिन्माता स्वकीयशिश्नून् पालयति तथा वयमपि युष्मान् काङ्क्षमाणा 8 युष्मन्मध्ये डेवलम् एश्वरस्य सुसंवाहं तन्नहि किन्तु स्वकीयप्राणान् अपि दातुं मनोभिरव्यलषाम, यतो यूयम् अस्माकं स्नेहपात्रायभवत् | 9 हे ब्रातरः, अस्माकं श्रमः क्लेशश्च युष्माभिः स्मर्यते युष्माकं कोऽपि यद् भारग्रस्तो न भवेत् तदर्थं वयं दिवानिशं परिश्राम्यन्तो युष्मन्मध्ये एश्वरस्य सुसंवाहमघोषयाम | 10 अपरञ्च विश्वासिनो युष्मान् प्रति वयं कीदृक् पवित्रवयथार्थवनिर्दोषत्वायाशिणोऽभवामेत्यस्मिन् एश्वरो यूयञ्च साक्षिण आध्वे | 11 अपरञ्च यद्गतं पिता स्वबालकान् तद्गद् वयं युष्माकम् अङ्कैकं जन्म उपदिष्टवन्तः सान्त्वितवन्तश्च, 12 य एश्वरः स्वीयराज्याय विभवाय य युष्मान् आहूतवान् तद्गुपयुक्तायराणाय युष्मान् प्रवर्तितवन्तश्चेति यूयं ज्ञानीथ | 13 यस्मिन् समये यूयम् अस्माकं मुष्माद् एश्वरेण प्रतिश्रुतं वाक्यम् अलभध्वं तस्मिन् समये तत् मानुषाणां वाक्यं न भव्त्वेश्वरस्य वाक्यं भव्त्वा गृहीतवन्त एति कारणाद् वयं निरन्तरम् एश्वरं धन्यं वदामः, यतस्तद् एश्वरस्य वाक्यम् एति सत्यं विश्वासिनां युष्माकं मध्ये तस्य गुणः प्रकाशते य | 14 हे ब्रातरः, श्रीष्टाश्रितवत्य एश्वरस्य याः समित्यो थिडूदादेशो सन्ति यूयं तासाम् अनुकाशिणोऽभवत्, तद्गुक्ता लोकाश्च यद्गद् थिडूदिलोकेभ्यस्तद्गद् यूयमपि स्वजातीयलोकेभ्यो दुःभम् अलभध्वं | 15 ते थिडूदीयाः प्रभुं यीशुं भविष्यद्वादिनश्च उतवन्तो ऽस्मान् दूरीकृतवन्तश्च, त एश्वराय न रोयन्ते सर्व्येषां मानवानां विपक्षा भवन्ति यः 16 अपरं भिन्नजातीयलोकानां परित्राणार्थं तेषां मध्ये सुसंवाहघोषणाद् अस्मान् प्रतिषेधन्ति येत्थं स्वीयपापानां परिमाणम् उत्तरोत्तरं पूरयन्ति, किन्तु तेषाम् अन्तकारी क्रोधस्ताम् उपकमते | 17 हे ब्रातरः मनसा नहि किन्तु वदनेन कियत्कालं युष्मन्तो ऽस्माकं विच्छेदे जाते वयं युष्माकं मुष्मान् द्रष्टुम् अत्याकाङ्क्षया बहु यतितवन्तः | 18 द्विरेककृत्यो वा युष्मत्समीपगमनायस्माकं विशेषतः पौलस्य ममाभिलाषोऽभवत् किन्तु शयतानो ऽस्मान् निवारितवान् | 19 यतोऽस्माकं का प्रत्याशा को वानन्दः किं वा श्लाघ्यकिरीटं? अस्माकं प्रभो र्थीशुप्रीष्टस्यगमनकावे तत्सम्भुपस्था यूयं किं तन्न भविष्यथ? 20 यूयम् अवास्माकं गौरवानन्दस्वरूपा भवथ |

3 अतोऽलं यदा सन्देशे पुनः सोढुं नाशकनुवत् तदानीम् आधीनीनगर ओकाडी स्थातुं निश्चित्य 2 स्वभ्रातरं श्रीश्वस्य सुसंवादे सडकारिणश्चेश्वरस्य परियारकं तीमथियं युष्मत्समीपम् अप्रेषयं | 3 वर्तमानैः क्लेशैः कस्यापि यात्रव्यं यथा न जायते तथा ते त्वया स्थिरीक्रियन्तां स्वकीयधर्ममधि समाश्वस्यन्ताञ्चेति तम् आदिशं | 4 वयमेतादृशे क्लेशे नियुक्ता आस्माद् एति यूयं स्वयं जानीथ, यतोऽस्माकं दुर्गतिं भविष्यतीति वयं युष्माकं समीपे स्थितिकावेऽपि युष्मान् अबोधयाम, तादृशमेव याभवत् तदपि जानीथ | 5 तस्मात् परीक्षकेण युष्मासु परीक्षितेष्वस्माकं परिश्रमो विडलो भविष्यतीति भयं सोढुं यदाऽलं नाशकनुवत् तदा युष्माकं विश्वासस्य तत्त्वावधारणाय तम् अप्रेषयं | 6 किन्त्वधुना तीमथियो युष्मत्समीपाद् अस्मत्सन्निधिम् आगत्य युष्माकं विश्वासप्रेमणौ अध्वस्मान् सुवार्तां ज्ञापितवान् वयञ्च यथा युष्मान् स्मरामस्तथा यूयमध्वस्मान् सर्वदा प्राग्नेयं स्मरथ द्रष्टुम् आकाङ्क्षध्वे चेति कथितवान् | 7 डे भ्रातरः, वार्तामिमां प्राप्य युष्मानधि विशेषतो युष्माकं क्लेशदुःखान्यधि युष्माकं विश्वासाद् अस्माकं सान्त्वनाजायत; 8 यतो यूयं यदि प्रभाववतिष्ठथ तद्द्विनेन वयम् अधुना ज्वामः | 9 वयञ्चास्मदीयेश्वरस्य साक्षाद् युष्मत्तो जातेन येनानन्देन प्रकुल्ला भवामस्तस्य कृत्स्नस्यानन्दस्य योग्यरूपेणेश्वरं धन्यं वदितुं कथं शक्यामः? 10 वयं येन युष्माकं वदनादि द्रष्टुं युष्माकं विश्वासे यद् असिद्धं विधते तत् सिद्धीकृतञ्च शक्यामस्तादृशं वरं दिवानिशं प्रार्थयामहे | 11 अस्माकं तातेनेश्वरेण प्रभुना यीशुश्रीष्टेन य युष्मत्समीपगमनायास्माकं पन्था सुगमः क्रियतां | 12 परस्परं सर्वथा प्रति युष्माकं प्रेम युष्मान् प्रति यास्माकं प्रेम प्रभुना वर्द्ध्यतां बहुकुलं क्रियताञ्च | 13 अपरमस्माकं प्रभु यीशुश्रीष्टः स्वकीयैः सर्वैः पवित्रलोकैः सार्द्धं यदागमिष्यति तदा यूयं यथास्माकं तातस्येश्वरस्य सम्मुखे पवित्रतया निर्दोषा भविष्यथ तथा युष्माकं मनांसि स्थिरीक्रियन्तां |

4 डे भ्रातरः, युष्माभिः कीदृग् आयरितव्यं एश्वराय रोयितव्यञ्च तदध्यस्ततो या शिक्षा लब्धा तदनुसारात् पुनरतिशयं यत्नः क्रियतामिति वयं प्रभुयीशुना युष्मान् विनीयादिशामः | 2 यतो वयं प्रभुयीशुना कीदृशीराज्ञा युष्मासु समर्पितवन्तस्तद् यूयं जानीथ | 3 एश्वरस्यायम् अभिलाषो यद् युष्माकं पवित्रता भवेत्, यूयं व्यभियाराद् दूरे तिष्ठत | 4 युष्माकम् अङ्कैको जनः स्वकीयं प्राणार्थाय पवित्रं मान्यञ्च रक्षतु, 5 ये यं भिन्नजातीया लोका एश्वरं न जानन्ति त एव तत् कामाभिलाषस्याधीनं न करोतु | 6 अतस्मिन् विषये कोऽप्यत्यायारी भूत्वा स्वभ्रातरं न वञ्चयतु यतोऽस्माभिः पूर्वं यथोक्तं प्रमाणीकृतञ्च तथैव प्रभुरेतादृशानां कर्म्मणाम् समुचितं कुलं दास्यति | 7 यस्माद् एश्वरोऽस्मान् अशुश्रितायै नाडूतवान् किन्तु पवित्रत्वायैवाडूतवान् | 8 अतो डेतो र्यः कश्चिद् वाक्यमेतन्न गृह्णाति स मनुष्यम् अवजानातीति नडि येन स्वकीयात्मा युष्मदन्तरे समर्पितस्तम् एश्वरम् अवावजानाति | 9 भ्रातृषु प्रेमकरणमधि युष्मान् प्रति मम विभनं निष्प्रयोजनं यतो यूयं परस्परं प्रेमकरणायेश्वरशिक्षिता लोका आध्वे | 10 कृत्स्ने माकिदनियादेशे य यावन्तो भ्रातरः सन्ति तान् सर्वान् प्रति युष्माभिस्तत् प्रेम प्रकाशयते तथापि डे भ्रातरः, वयं युष्मान् विनयामहे यूयं पुनर्भङ्गतरं प्रेम प्रकाशयत | 11 अपरं ये बलिःस्थितास्तेषां दृष्टिगोचरं युष्माकम् आयरणं यत् मनोरम्यं भवेत् कस्यापि वस्तुनश्चाभावो युष्माकं यन्न भवेत्, 12 अतदर्थं यूयम् अस्मत्तो यादृशम् आदेशं प्राप्तवन्तस्तादृशं निर्विरोधायारं कर्तुं स्वस्वकर्मणि मनांमि निधातुं निजकरैश्च कार्यं साधयितुं यतध्वं | 13 डे भ्रातरः निराशा अन्ये लोका एव यूयं यन्न शोयेध्वं तदर्थं मडानिद्रागतान् लोकानधि युष्माकम् अज्ञानता मया नाभिलष्यते | 14 यीशु भूतवान् पुनरुषितवाञ्चेति यदि वयं विश्वासमस्तर्हि यीशुम् आश्रितान् मडानिद्राप्राप्तान् लोकानपीश्वरोऽवश्यं तेन सार्द्धम् आनेष्यति | 15 यतोऽलं प्रभो वाक्येन युष्मान् एदं ज्ञापयामि; अस्माकं मध्ये ये जनाः प्रभोरोगमनं यावत् ज्वन्तोऽवशेष्यन्ते ते मडानिद्रितानाम् अग्रगामिनो न भविष्यन्ति; 16 यतः प्रभुः सिडनादेन प्रधानस्वर्गदूतस्योच्चैः शब्देनेश्वरीयतूरीवाधेन य स्वयं स्वर्गाद् अवरोक्ष्यति तेन श्रीश्राश्रिता मृतलोकाः प्रथमम् उत्थास्यान्ति | 17 अपरम् अस्माकं मध्ये ये ज्वन्तोऽवशेष्यन्ते त आकाशे प्रभोः साक्षात्करणार्थं तैः सार्द्धं मेघवाडनेन डरिष्यन्ते; इत्यञ्च वयं सर्वदा प्रभुना सार्द्धं स्थास्यामः | 18 अतो यूयम् अताभिः कथाभिः परस्परं सान्त्वयत |

5 डे भ्रातरः, कालान् समयांश्चाधि युष्मान् प्रति मम विभनं निष्प्रयोजनं, 2 यतो रात्रौ यादृक् तस्करस्तादृक् प्रभो दिन्नम् उपस्थास्यतीति यूयं स्वयमेव सम्यग् जानीथ | 3 शान्तिं निर्विघ्नत्वञ्च विधत एति यदा मानवा वदिष्यन्ति तदा प्रसववेदना यद्दृग् गडिर्बनीम् उपतिष्ठति तद्दृग् अकस्माद् विनाशस्ताम् उपस्थास्यति तैरुद्धारो न लप्स्यते | 4 किन्तु डे भ्रातरः, यूयम् अन्धकारेणावृता न भवथ तस्मात् तद्दिनं तस्कर एव युष्मान् न प्राप्स्यति | 5 सर्व्यं यूयं दीप्तेः सन्ताना दिवायाश्च

सन्ताना भवथ वयं निशावंशास्तिमिरवंशा वा न भवामः | 6 अतो ऽपरे यथा निद्रागताः सन्ति तद्दृग् अस्माभिर्न भवितव्यं किन्तु जागरितव्यं सयेतनैश्च भवितव्यं | 7 ये निद्रान्ति ते निशायामेव निद्रान्ति ते य मत्ता भवन्ति ते रञ्ज्यामेव मत्ता भवन्ति | 8 किन्तु वयं द्विवसस्य वंशा भवामः; अतो ऽस्माभिर्वक्षसि प्रत्ययप्रेमरूपं कवयं शिरसि य परित्राणांशाग्रं शिरस्त्रं परिधाय सयेतनैर्भवितव्यं | 9 यत् एश्वरोऽस्मान् क्रोधे न नियुज्यास्माकं प्रभुना यीशुप्रीष्टेन परित्राणस्याधिकारे नियुक्तवान्, 10 जाग्रतो निद्रागता वा वयं यत् तेन प्रभुना सः ञ्जवामस्तदर्थं सोऽस्माकं कृते प्राणान् त्यक्तवान् | 11 अतश्चैव यूयं यद्दत्तं कुरुथ तद्दत्तं परस्परं सान्त्वयत सुस्थिरीकुरुध्वञ्च | 12 हे भ्रातरः, युष्माकं मध्ये ये जनाः परिश्रमं कुर्वन्ति प्रभो नान्मा युष्मान् अधितिष्ठन्त्युपदिशन्ति य तान् यूयं सम्भन्ध्वं | 13 स्वकर्मभेदतुना य प्रेम्ना तान् अतीवाद्दयध्वमिति मम प्रार्थना, यूयं परस्परं निर्व्विरोधा भवत | 14 हे भ्रातरः, युष्मान् विनयामहे यूयम् अविडिताचारिणो लोकान् भर्त्सयध्वं, क्षुद्रमनसः सान्त्वयत, दुर्बलान् उपकुरुत, सर्वान् प्रति सङ्घिषण्वो भवत य | 15 अपरं कमपि प्रत्यनिष्ठस्य इलम् अनिष्टं केनापि यन् क्रियेत तदर्थं सावधाना भवत, किन्तु परस्परं सर्वान् मानवांश्च प्रति नित्यं ङिताचारिणो भवत | 16 सर्व्वदानन्दत | 17 निरन्तरं प्रार्थनां कुरुध्वं | 18 सर्व्वविषये कृतज्ञतां स्वीकुरुध्वं यत् अतदेव श्रीष्टयीशुना युष्मान् प्रति प्रकाशितम् एश्वराभिमतं | 19 पवित्रम् आत्मानं न निर्व्वापयत | 20 एश्वरीयादेशं नावजानीत | 21 सर्व्वार्णि परीक्ष्य यद् भद्रं तदेव धारयत | 22 यत् किमपि पापरूपं भवति तस्माद् दूरं तिष्ठत | 23 शान्तिदायक एश्वरः स्वयं युष्मान् सम्पूर्णत्वेन पवित्रान् करोतु, अपरम् अस्मत्प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्यागमनं यावद् युष्माकम् आत्मानः प्राणाः शरीराणि य निभिलानि निर्दोषत्वेन रक्षयन्तां | 24 यो युष्मान् आह्वयति स विश्वसनीयोऽतः स तत् साधयिष्यति | 25 हे भ्रातरः, अस्माकं कृते प्रार्थनां कुरुध्वं | 26 पवित्रयुग्मनेन सर्व्वान् भ्रातृन् प्रति सत्कुरुध्वं | 27 पत्रमिदं सर्व्वेषां पवित्राणां भ्रातृणां श्रुतिगोचरे युष्माभिः पठयतामिति प्रभो नान्मा युष्मान् शपयामि | 28 अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्यानुग्रहे युष्मासु भूयात् | आमेन् |

२ थिषलनीकिनः

1 पौलः सिल्वानस्तीमथियश्चेतिनामानो वयम् अस्मदीयतातम् एश्वरं प्रभुं यीशुप्रीष्टञ्चाश्रितां थिषलनीकिनां समितिं प्रति पत्रं लिभामः | 2 अस्माकं तात एश्वरः प्रभु यीशुप्रीष्टश्च युष्मास्वनुग्रहं शान्तिञ्च क्रियास्तां | 3 हे भ्रातरः, युष्माकं कृते सर्वदा यथायोग्यम् एश्वरस्य धन्यवाद्योऽस्माभिः कर्तव्यः, यतो हेतोर् युष्माकं विश्वासो उत्तरोत्तरं वर्द्धते परस्परम् अङ्केकस्य प्रेम यं बहुकुलं भवति | 4 तस्माद् युष्माभिर् यावन्तं उपद्रवकलेशाः सद्धान्ते तेषु यद् धैर्यं यश्च विश्वासः प्रकाशयते तत्कारणाद् वयम् एश्वरीयसमितेषु युष्माभिः श्लाघामहे | 5 तस्यैश्वरस्य न्यायविचारस्य प्रमाणां भवति यतो यूयं यस्य कृते दुःखं सङ्घट्टं तस्यैश्वरीयराज्यस्य योग्या भवथ | 6 यतः स्वकीयस्ववर्गदूतानां भवैः सङ्घितस्य प्रभो यीशोः स्वर्गाद् आगमनकाले युष्माकं क्लेशकलेशः क्लेशेन इलदानं सार्द्धमस्माभिश्च 7 क्लेशयमानेभ्यो युष्मत्स्यं शान्तिदानम् एश्वरोऽत्र न्याय्यं भोक्त्यते; 8 तदानीम् एश्वरानभिज्ञेभ्योऽस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य सुसंवादाग्राहकैभ्यश्च लोकेभ्यो जाणवत्यमानेन वह्निना समुच्चितं कुलं यीशुना दास्यते; 9 ते य प्रभो र्वदनात् पराक्रमयुक्तविवेकास्य सदातनविनाशरूपं दण्डं लप्स्यन्ते, (aiōnios g166) 10 किन्तु तस्मिन् दिने स्वकीयपवित्रलोकेषु विराजितुं युष्मान् अपरांश्च सर्वान् विश्वासिलोकान् विस्मापयितुञ्च स आगमिष्यति यतोऽस्माकं प्रमाणे युष्माभिर् विश्वासोऽकारि | 11 अतोऽस्माकम् एश्वरो युष्मान् तस्याह्वानस्य योग्यान् करोतु सौजन्यस्य शुभकुलं विश्वासस्य गुणञ्च पराक्रमेण साधयत्विति प्रार्थनास्माभिः सर्वदा युष्मन्निमित्तं क्रियते, 12 यतस्तथा सत्यस्माकम् एश्वरस्य प्रभो यीशुप्रीष्टस्य यानुग्रहाद् अस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य नाम्नो गौरवं युष्मासु युष्माकमपि गौरवं तस्मिन् प्रकाशिष्यते |

2 हे भ्रातरः, अस्माकं प्रभो यीशुप्रीष्टस्यागमनं तस्य समीपेऽस्माकं संस्थितिञ्चापि वयं युष्मान् एतं प्रार्थयामहे, 2 प्रभेस्तद् दिनं प्रायेणोपस्थितम् एति यद्दि कश्चिद् आत्मना वाया वा पत्रेण वास्माकम् आदेशं कल्पयन् युष्मान् गदति तर्हि यूयं तेन यञ्जवमनस उद्विग्नान्श्च न भवत | 3 केनापि प्रकारेण कोऽपि युष्मान् न वञ्जयतु यतस्तस्माद् दिनात् पूर्वं धर्मलोपेनोपस्थातव्यं, 4 यश्च ज्ञानो विपक्षतां कुर्वन् सर्वस्माद् देवात् पूजनीयवस्तुश्रोन्नस्यते स्वम् एश्वरमिव दर्शयन् एश्वरवद् एश्वरस्य मन्दिरं उपवेक्षयति य तेन विनाशपात्रेण पापपुरुषेणोद्वेद्यं | 5 यदाऽं युष्माकं सन्निधावासं तदानीम् अतद् अकथयामि यूयं किं न स्मरथ? 6 साम्प्रतं स येन निवार्यते तद् यूयं जानीथ, किन्तु स्वसमये तेनोद्वेद्यं | 7 विधर्मस्य निगूढो गुण एतदानीमपि इवति किन्तु यस्तं निवारयति सोऽधापि दूरीकृतो नाभवत् | 8 तस्मिन् दूरीकृते स विधर्म्युद्विष्यति किन्तु प्रभु यीशुः स्वम्भपवनेन तं विध्वंसयिष्यति निजोपस्थितेस्तेजसा विनाशयिष्यति य | 9 शयतानस्य शक्तिप्रकाशनाद् विनाशयमानानां मध्ये सर्वविधाः पराक्रमा लभिका आश्चर्य्यक्रिया लक्ष्णान्यधर्मजाता सर्वविधप्रतारणा य तस्योपस्थितेः कुलं भविष्यति; 10 यतो हेतोस्ते परित्राणप्राप्तये सत्यधर्मस्यानुग्राहं न गृहीतवन्तस्तस्मात् कारणाद् 11 एश्वरेण तान् प्रति भ्रान्तिकरमायायां प्रेषितायां ते मृषावाक्ये विश्वसिष्यन्ति | 12 यतो यावन्तो मानवाः सत्यधर्मं न विश्वस्याधर्मोऽत्र तुष्यन्ति तेः सर्वे ईदृशभाजने र्भवितव्यं | 13 हे प्रभोः प्रिया भ्रातरः, युष्माकं कृत एश्वरस्य धन्यवाद्योऽस्माभिः सर्वदा कर्तव्यो यत एश्वर आ प्रथमाद् आत्मनः पावनेन सत्यधर्मं विश्वासेन य परित्राणार्थं युष्मान् वरीतवान् 14 तदर्थञ्चास्माभिर् घोषितेन सुसंवादेन युष्मान् आहूयास्माकं प्रभो यीशुप्रीष्टस्य तेजसोऽधिकारिणः करिष्यति | 15 अतो हे भ्रातरः यूयम् अस्माकं वाक्यैः पत्रैश्च यां शिक्षां लब्धवन्तस्तां कृत्वा शिक्षां धारयन्तः सुस्थिरा भवत | 16 अस्माकं प्रभु यीशुप्रीष्टस्तात एश्वरश्चार्थतो यो युष्मासु प्रेम कृतवान् नित्याञ्च सान्त्वनाम् अनुग्रहेणोत्तमप्रत्याशाञ्च युष्मत्स्यं दत्तवान् (aiōnios g166) 17 स स्वयं युष्माकम् अन्तःकरणानि सान्त्वयतु सर्वस्मिन् सद्वाक्ये सत्कर्मणि य सुस्थिरिकरोतु य |

3 हे भ्रातरः, शेषे वदामि, यूयम् अस्मत्स्यमिदं प्रार्थयध्वं यत् प्रभो वाक्यं युष्माकं मध्ये यथा तथैवान्यत्रापि प्रथरेत् मान्यञ्च भवेत्; 2 यस्य वयम् अविवेक्यकेभ्यो दृष्टेभ्यश्च लोकेभ्यो रक्षां प्राप्नुयाम यतः सर्वेषां विश्वासो न भवति | 3 किन्तु प्रभु विश्वास्यः स अत्र युष्मान् स्थिरिकरिष्यति दृष्टस्य कराद् उद्विष्यति य | 4 यूयम् अस्माभि र्यद् आदिश्यध्वं तत् कुरुथ करिष्यथ येति विश्वासो युष्मानधि प्रभुनास्माकं जायते | 5 एश्वरस्य प्रेम्नि प्रीष्टस्य सङ्घिषुतायाञ्च प्रभुः स्वयं युष्माकम् अन्तःकरणानि विनयतु | 6 हे भ्रातरः, अस्मत्प्रभो यीशुप्रीष्टस्य नाम्ना वयं युष्मान् एतम् आदिशामः, अस्मत्तो युष्माभिर् यां शिक्षलम्बि तां विहाय कश्चिद् भ्राता यधविदिताचारं करोति तर्हि यूयं तस्मात् पृथग् भवत | 7 यतो वयं युष्माभिः कथम्

अनुकर्त्तव्यास्तद् यूयं स्वयं जानीथ | युष्माकं मध्ये वयम् अविहितायारिणो नाभवाम, 8 विनामूर्त्यं कस्याप्यन्नं नाभुञ्जमहि
 किन्तु कोऽपि यद् अस्माभिर्भारग्रस्तो न भवेत् तदर्थं श्रमेण क्लेशेन यदिवानिशं कार्यम् अकुर्म | 9 अत्रास्माकम् अधिकारो
 नास्तीत्थं नहि किन्त्वस्माकम् अनुकरणाय युष्मान् दृष्टान्तं दर्शयितुम् इच्छन्तस्तद् अकुर्म | 10 यतो येन कार्यं न क्रियते
 तेनाहारोऽपि न क्रियतामिति वयं युष्मत्समीप उपस्थितिकालेऽपि युष्मान् आदिशाम | 11 युष्मन्मध्ये ऽविहितायारिणः केऽपि
 जना विधन्ते ते य कार्यम् अकुर्वन्त आलस्यम् आयरन्तीत्यस्माभिः श्रूयते | 12 तादृशान् लोकान् अस्मत्प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य
 नाम्ना वयम् इदम् आदिशाम आज्ञापयामश्च, ते शान्तभावेन कार्यं कुर्वन्तः स्वकीयमन्नं भुञ्जतां | 13 अपरं हे भ्रातरः, यूयं
 सदायरणो न क्लाम्यत | 14 यदि य कश्चिदेतत्पत्रे लिपिताम् अस्माकम् आज्ञां न गृह्णाति तर्हि यूयं तं मानुषं लक्षयत तस्य
 संसर्गं त्यजत य तेन स त्रपिष्यते | 15 किन्तु तं न शत्रुं मन्यमाना भ्रातरमिव येतयत | 16 शान्तिदाता प्रभुः सर्वत्र सर्वथा
 युष्मत्स्यं शान्तिं देयात् | प्रभु र्युष्माकं सर्वेषां सङ्गी भूयात् | 17 नमस्कार ओष पौलस्य मम करेण लिपितोऽभूत् सर्वस्मिन्
 पत्र अेतन्मम चिह्नम् अेतादृशैरक्षरैर्भया लिप्यते | 18 अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्यानुग्रहः सर्वेषु युष्मासु भूयात् | आमेन् |

१ तीमथियः

1 अस्माकं त्राणकर्तुरीश्वरस्यास्माकं प्रत्याशाभूमेः प्रभो यीशुश्रीष्टस्य याज्ञानुसारतो यीशुश्रीष्टस्य प्रेरितः पौलः स्वकीयं सत्त्वं धर्म्मपुत्रं तीमथियं प्रति पत्रं लिखति | 2 अस्माकं तात ईश्वरोऽस्माकं प्रभु यीशुश्रीष्टश्च त्वयि अनुग्रहं दद्यां शान्तिञ्च कुर्व्यास्तां | 3 माकिदनियादेशे मम गमनकाले त्वम् ईक्षिणगरे तिष्ठन् ईतरशिक्षा न ग्राहीतव्या, अनन्तेषूपपाण्यानेषु वंशावल्लेषु य युष्माभिर्मनो न निवेशितव्यम् | 4 एति कांश्चित् लोकान् यद् उपदेशेरेतत् मयादिष्टोऽभवः, यतः सर्वैरेते विश्वासयुक्तेश्वरीयनिष्ठा न जायते किन्तु विवादे जायते | 5 उपदेशस्य त्वभिप्रेतं इत्वं निर्भ्रवान्तःकरणेन सत्संवेदेन निष्कपटविश्वासेन य युक्तं प्रेम | 6 केचित् जनाश्च सर्व्वाण्येतानि विधाय निरर्थककथानाम् अनुगमनेन विपथगामिनोऽभवन्, 7 यद् भाषन्ते यच्च निश्चिन्वन्ति तन्न बुध्यमाना व्यवस्थोपदेशारो भवितुम् ईच्छन्ति | 8 सा व्यवस्था यदि योग्यरूपेण गृह्यते तर्ह्यनुमा भवतीति वयं ज्ञानीमः | 9 अपरं सा व्यवस्था धार्म्मिकस्य विरुद्धा न भवति किन्त्वधार्म्मिको ऽवाधयो दृष्टः पापिष्ठो ऽपवित्रो ऽशुचिः पितृहन्ता मातृहन्ता नरहन्ता 10 वेश्यागामी पुंमैथुनी मनुष्यविक्रता मिथ्यावादी मिथ्याशपथकारी य सर्वेषामेतेषां विरुद्धा, 11 तथा सञ्चिदानन्देश्वरस्य यो विभवयुक्तः सुसंवाद्यो मयि समर्पितस्तदनुयायिहितोपदेशस्य विपरीतं यत् किञ्चिद् भवति तद्विरुद्धा सा व्यवस्थेति तद्ग्राहिएषा ज्ञातव्यं | 12 मह्यं शक्तिघाता योऽस्माकं प्रभुः श्रीष्टयीशुस्तमहं धन्यं वदामि | 13 यतः पुरा निन्दक उपद्रावी हिंसकश्च भूत्वाप्यहं तेन विश्वास्थो ऽमन्ये परियारकत्वे न्ययुज्ये य | तद् अविश्वासायरणम् अज्ञानेन मया कृतमिति हेतोरहं तेनानुकम्पितोऽभवम् | 14 अपरं श्रीष्टे यीशौ विश्वासप्रेमभ्यां सङ्घितोऽस्मत्प्रभोरनुग्रहो ऽतीव प्रयुरोऽभवत् | 15 पापिनः परित्रातुं श्रीष्टो यीशु ईरुगति समवतीर्णोऽभवत्, अेषा कथा विश्वासनीया सर्वे ग्राहणीया य | 16 तेषां पापिनां मध्येऽहं प्रथम आसं किन्तु ये मानवा अनन्तज्वनप्राप्त्यर्थं तस्मिन् विश्वसिष्यन्ति तेषां दृष्टान्ते मयि प्रथमे यीशुना श्रीष्टेन स्वकीया कृत्स्ना थिरसङ्घिभ्रुता यत् प्रकाश्यते तदर्थमेवाहम् अनुकम्प्यं प्राप्तवान् | (aiōnios g166) 17 अनार्दिरक्षयोऽदृश्यो राजा योऽद्वितीयः सर्वज्ञ ईश्वरस्तस्य गौरवं महिमा यानन्तकालं यावद् भूयात् | आमेन् | (aiōn g165) 18 हे पुत्र तीमथिय त्वयि यानि भविष्यद्वाक्यानि पुरा कथितानि तदनुसाराद् अहम् अेनमादेशं त्वयि समर्पयामि, तस्याभिप्रायोऽयं यत्त्वं तैर्वाक्यैरुत्तमयुद्धं करोषि 19 विश्वासं सत्संवेदञ्च धारयसि य | अनयोः परित्यागात् केषाञ्चिद् विश्वासतरौ भग्नाभवत् | 20 दुर्भिनयायसिकन्दरौ तेषां यौ द्वौ जनौ, तौ यद् धर्म्मनिन्दां पुनर्न कर्तुं शिक्षेते तदर्थं मया शयतानस्य करे समर्पितौ |

2 मम प्रथम आदेशोऽयं, प्रार्थनाविनयनिवेदनधन्यवादाः कर्त्तव्याः, 2 सर्वेषां मानवानां कृते विशेषतो वयं यत् शान्तत्वेन निर्विरोधत्वेन येश्वरभक्तिं विनीतत्वत्रायरन्तः कालं यापयामस्तदर्थं नृपतीनाम् उच्यपदस्थानाञ्च कृते ते कर्त्तव्याः | 3 यतोऽस्माकं तारकस्येश्वरस्य साक्षात् तदेवोत्तमं ग्राह्यञ्च भवति, 4 स सर्वेषां मानवानां परित्राणं सत्यज्ञानप्राप्तिञ्चेच्छति | 5 यत अकोऽद्वितीय ईश्वरो विधते किञ्चेतरे मानवेषु यैको ऽद्वितीयो मध्यस्थः 6 स नरावतारः श्रीष्टो यीशु विधते यः सर्वेषां मुक्ते भूल्यम् आत्मदानं कृतवान् | अतेन येन प्रमाणेनोपयुक्ते समये प्रकाशितव्यं, 7 तद्दोषयिता हूतो विश्वासे सत्यधर्म्मं य भिन्नजातीयानाम् उपदेशक्याहं न्ययुज्ये, अेतदहं श्रीष्टस्य नाम्ना यथातथ्यं वदामि नानृतं कथयामि | 8 अतो ममाभिमतमिदं पुरुषैः क्रोधसन्देहो विना पवित्रकरान् उन्तोष्य सर्वस्मिन् स्थाने प्रार्थना क्रियतां | 9 तद्वत् नाथ्योऽपि सलज्जाः संयतमनसश्च सत्यो योग्यमाख्यादानं परिदधतु किञ्च केशसंस्कारैः कण्ठमुक्ताभिर्मङ्गलार्थपरिच्छेदात्मभूषणं न कुर्वन्त्यः 10 स्वीकृतेश्वरभक्तीनां योषितां योग्यैः सत्यधर्म्भिः स्वभूषणं कुर्वतां | 11 नारी सम्पूर्णाविनीतत्वेन निर्विरोधं शिक्षतां | 12 नाथ्याः शिक्षादानं पुरुषायाज्ञादानं वाहं नानुजानामि तथा निर्विरोधत्वम् आयरितव्यं | 13 यतः प्रथमम् आदमस्ततः परं ऽवायाः सृष्टिर्भवत् | 14 किञ्चाहम् भ्रान्तियुक्तो नाभवत् योषिदेव भ्रान्तियुक्ता भूत्वात्पाचारिणी भवत् | 15 तथापि नारीगणो यदि विश्वासे प्रेम्नि पवित्रतायां संयतमनसि य तिष्ठति तर्ह्यपत्यप्रसववर्त्मना परित्राणं प्राप्स्यति |

3 यदि कश्चिद् अध्यक्षपदम् आकाङ्क्षते तर्हि स उत्तमं कर्म्म लिखत एति सत्त्वं | 2 अतोऽध्यक्षोऽपि निन्दितेनैकस्या योषितो भर्त्रा परिमितभोगेन संयतमनसा सभ्येनातिथिसेवकेन शिक्षणे निपुणेन 3 न मधपेन न प्रहारकेण किन्तु मुद्गभावेन निर्विवादेन निर्वाभेन 4 स्वपरिवाराणाम् उत्तमशासकेन पूर्णाविनीतत्वाद् वश्यानां सन्तानानां नियन्त्रा य भवितव्यं | 5 यत

आत्मपरिवारान् शासितुं यो न शक्नोति तेनेश्वरस्य समितेस्तत्त्वावधारणं कथं कारिष्यते? 6 अपरं स गर्वितो भूत्वा यत् शयतान एव एड्योग्यो न भवेत् तदर्थं तेन नवशिष्येण न भवितव्यं। 7 यत्र निन्दायां शयतानस्य जाले य न पतेत् तदर्थं तेन भङ्गिःस्थलोकाणामपि मध्ये सुष्यातियुक्तेन भवितव्यं। 8 तद्वत् परियारकैरपि विनीते द्विविधवाक्यरहिते र्भङ्गमध्याने ऽनासक्तैर्निर्दोषैश्च भवितव्यं, 9 निर्मलसंवेदेन य विश्वासस्य निगूढवाक्यं धातिव्यञ्ज। 10 अत्रे तेषां परीक्षा क्रियतां ततः परम् अनिन्दिता भूत्वा ते परियार्यां कुर्वन्तु। 11 अपरं योषिद्विरपि विनीताभिरनपवादिकाभिः सतर्काभिः सर्वत्र विश्वास्याभिश्च भवितव्यं। 12 परियारका अङ्कैकयोषितो भर्तारो भवेयुः, निजसन्तानानां परिजानानाञ्च सुशासनं कुर्युश्च। 13 यतः सा परियार्यां यै र्भद्ररूपेण साध्यते ते श्रेष्ठपदं प्राप्नुवन्ति श्रीष्टे यीशौ विश्वासेन महोत्सुका भवन्ति य। 14 त्वां प्रत्येतत्पत्रलोभनसमये शीघ्रं त्वत्समीपगमनस्य प्रत्याशा मम विधते। 15 यदि वा विलम्बेय तर्द्देश्वरस्य गृहे ऽर्हतः सत्यधर्मस्य स्तम्भमिन्तिमूलस्वरूपायाम् अमरेश्वरस्य समितौ त्वया कीदृश आचारः कर्तव्यस्तत् ज्ञातुं शक्यते। 16 अपरं यस्य महत्त्वं सर्वस्वीकृतम् एश्वरभक्तैस्तत् निगूढवाक्यमिदम् एश्वरो मानवदेहे प्रकाशित आत्मना सपुण्यीकृतो हूतैः सन्दृष्टः सर्वजातीयानां निकटे धोषितो जगतो विश्वासपात्रीभूतस्तेजःप्राप्तये स्वर्गं नीतश्चेति।

4 पवित्र आत्मा स्पष्टम् एदं वाक्यं वदति यत्रमकाले कतिपयलोका वह्निनाङ्कितत्वात् 2 ऽहोभरनसां कापट्याद् अनृतवाह्निना विवाहनिषेधकानां भक्ष्यविशेषनिषेधकानाञ्च 3 भूतस्वरूपाणां शिक्षायां ब्रभकात्मनां वाक्येषु य मनांसि निवेश्य धर्माद् भ्रंशिष्यन्ते। तानि तु भक्ष्याणि विश्वासिनां स्वीकृतसत्यधर्माणाञ्च धन्यवाहसहितया भोगायेश्वरेण ससृजिरे। 4 यत एश्वरेण यदत् सृष्टं तत् सर्वम् उत्तमं यदि य धन्यवादेन भुज्यते तर्हि तस्य किमपि नाश्याहं भवति, 5 यत एश्वरस्य वाक्येन प्रार्थनया य तत् पवित्रीभवति। 6 अेतानि वाक्यानि यदि त्वं भ्रातृन् ज्ञापयेस्तर्हि यीशुःश्रीष्टस्योत्तमः परियारको भविष्यसि यो विश्वासो ङितोपदेशश्च त्वया गृहीतस्तदीयवाक्यैराध्यायिष्यसे य। 7 यान्युपाध्यायानि दुर्भावानि वृद्धयोषितामेव योग्यानि य तानि त्वया विसृज्यन्ताम् एश्वरभक्तये यत्नः क्रियताञ्च। 8 यतः शारीरिको यत्नः स्वल्पकलहो भवति किन्त्वीश्वरभक्तिरैहिकपारत्रिकज्वनयोः प्रतिज्ञायुक्ता सती सर्वत्र क्लहा भवति। 9 वाक्यमेतद् विश्वसनीयं सर्व्यैर्ऋणीयञ्च यत्र तदर्थमेव श्राम्यामो निन्दां भुञ्जते य। 10 यतो हेतोः सर्व्यमानवानां विशेषतो विश्वासिनां त्राता योऽमर एश्वरस्तस्मिन् वयं विश्वसामः। 11 त्वम् अेतानि वाक्यानि प्रयास्य समुपदिश य। 12 अल्पवयश्चत्वात् केनाप्यवज्ञेयो न भव किन्त्वालापेनायरणेन प्रेम्ना सदात्मत्वेन विश्वासेन शुचित्वेन य विश्वासिनाम् आहर्षो भव। 13 यावन्नाहम् आगमिष्यामि तावत् त्व पाठे येतयने उपदेशे य मनो निधत्स्व। 14 प्राथीनगाराहस्तार्पाणसहितेन भविष्यद्वाक्येन यद्दानं तुभ्यं विश्राणितं तवान्तःस्थे तस्मिन् दाने शिथिलमना मा भव। 15 अेतेषु मनो निवेशय, अेतेषु वर्त्स्य, एत्थञ्च सर्व्यविषये तव गुणवृद्धिः प्रकाशतां। 16 स्वस्मिन् उपदेशे य सावधानो भूत्वावतिष्ठस्व तत् कृत्वा त्वयात्मपरित्राणं श्रोतृणाञ्च परित्राणं साधयिष्यते।

5 त्वं प्राथीनं न भर्त्सय किन्तु तं पितरभिव यून्श्च भ्रातृनिव 2 वृद्धाः स्त्रियश्च मातृनिव युवतीश्च पूर्णशुचित्वेन भगिनीरिव विनयस्व। 3 अपरं सत्यविधवाः सम्मन्यस्व। 4 कस्याञ्चिद् विधवाया यदि पुत्राः पौत्रा वा विधन्ते तर्हि ते प्रथमतः स्वीयपरिजनान् सेवितुं पित्रोः प्रत्युपकर्तुञ्च शिक्षन्तां यतस्तदेवेश्वरस्य साक्षाद् उत्तमं ग्राह्यञ्च कर्म्म। 5 अपरं या नारी सत्यविधवा नाथहीना यास्ति सा एश्वरस्याश्रये तिष्ठन्ती हिवानिशं निवेदनप्रार्थनात्थं कालं यापयति। 6 किन्तु या विधवा सुभभोगासक्ता सा ज्वत्यपि मृता भवति। 7 अतअेव ता यद् अनिन्दिता भवेयुस्तदर्थम् अेतानि त्वया निदिश्यन्तां। 8 यदि कश्चित् स्वजातीयान् लोकान् विशेषतः स्वीयपरिजनान् न पालयति तर्हि स विश्वासाद् ब्रथे ऽप्यधमश्च भवति। 9 विधवावर्गे यस्या गाराना भवति तथा षष्टिवत्सरेभ्यो न्यूनवयस्कया न भवितव्यं; अपरं पूर्वम् अेकस्वामिका भूत्वा 10 सा यत् शिशुषोषणेनातिथिसेवनेन पवित्रलोकानां यरणप्रक्षालनेन क्लिष्टानाम् उपकारेण सर्व्यविधसत्कर्मचारणेन य सत्कर्मकरणात् सुष्यातिप्राप्ता भवेत् तदध्यावश्यकं। 11 किन्तु युवती विधवा न गृहाण यतः श्रीष्टस्य वैपरीत्येन तासां हर्षे जाते ता विवाहम् एञ्चन्ति। 12 तस्माच्च पूर्व्यधर्मं परित्यज्य एड्ऽनीया भवन्ति। 13 अनन्तरं ता गृहाद् गृहं पर्यटन्त्य आलस्यं शिक्षन्ते केवलमालस्यं नङ्गि किन्त्वनर्थकालावपि पराधिकास्यर्याञ्चापि शिक्षमाणा अनुयितानि वाक्यानि भाषन्ते। 14 अतो ममेच्छेयं युवत्यो विधवा विवाहं कुर्वताम् अपत्यवत्यो भवन्तु गृहकर्म कुर्वताञ्चेत्थं विपक्षाय किमपि निन्दाद्वारं न ददतु। 15 यत एतः पूर्व्यम् अपि काश्चित् शयतानस्य पश्चाद्गमिभ्यो जाताः। 16 अपरं विश्वासिन्या विश्वासिनो वा कस्यापि परिवाराणां मध्ये

यदि विधवा विधन्ते तर्हि स ताः प्रतिपालयन्तु तस्मात् समितौ भारे ऽनारोपिते सत्यविधवानां प्रतिपालनं कर्तुं तथा शक्यते। 17 ये प्राञ्चः समितिं सम्यग् अधितिष्ठन्ति विशेषत एश्वरवाक्येनोपदेशेन य ये यत्नं विदधते ते द्विगुणस्यादरस्य योग्या मान्यन्तां। 18 यस्मात् शास्त्रे लिखितमिदमास्ते, त्वं शस्यमर्दकवृषस्यास्यं मा भधानेति, अपरमपि कार्यकृद् वेतनस्य योग्यो भवतीति। 19 द्वौ त्रीन् वा साक्षिणो विना कस्यायित् प्राचीनस्य विरुद्धम् अभियोगस्त्वया न गृह्यतां। 20 अपरं ये पापमायरन्ति तान् सर्वेषां समक्षं भर्त्सयस्व तेनापरेषामपि भीतिं जनिष्यते। 21 अडम् एश्वरस्य प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य मनोनीतदिव्यदूतानाञ्च गोचरे त्वाम् एदम् आज्ञापयामि त्वं कस्याप्यनुरोधेन किमपि न कुर्वन् विनापक्षपातम् अेतान् विधीन् पालय। 22 कस्यापि मूर्द्धं हस्तापार्णं त्वरया माकार्षीः। परपापानाञ्चांशी मा भव। स्वं शुधिं रक्ष। 23 अपरं तवोदरपीडायाः पुनः पुन दुर्बलतायाश्च निमित्तं केवलं तोयं न पिवन् किञ्चिन् भयं पिव। 24 केषाञ्चित् मानवानां पापानि विचारात् पूर्व केषाञ्चित् पश्चात् प्रकाशन्ते। 25 तथैव सत्कर्मार्ण्यपि प्रकाशन्ते तदन्वया सति प्रच्छन्तानि स्थान्तुं न शक्नुवन्ति।

6 यावन्तो लोका युगधारिणो दासाः सन्ति ते स्वस्वस्वामिनं पूर्णसमादरयोग्यं मन्यन्तां नो येद् एश्वरस्य नाम्न उपदेशस्य य निन्दा सम्भविष्यति। 2 येषाञ्च स्वामिनो विश्वासिनः भवन्ति तेस्ते भ्रातृत्वात् नावज्ञेयाः किन्तु ते कर्मफलभोगिनो विश्वासिनः प्रियाश्च भवन्तीति हेतोः सेवनीया अेव, त्वम् अेतानि शिक्षय समुपदिश य। 3 यः कश्चिद् एतरशिक्षां करोति, अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्य हितवाक्यानीश्वरभक्तं योंग्यां शिक्षाञ्च न स्वीकरोति। 4 स दर्पध्मातः सर्वथा ज्ञानहीनश्च विवाहै र्वांगुद्वैश्च रोगयुक्तश्च भवति। 5 तादृशाद् भावाद् एर्ष्याविरोधापवाद्दुष्टासूया ब्रह्ममनासं सत्यज्ञानहीनानाम् एश्वरभक्तिं लाभोपायम् एव मन्यमानानां लोकानां विवादाश्च जायन्ते तादृशेभ्यो लोकेभ्यस्त्वं पृथक् तिष्ठ। 6 संयतेयथा युक्ता येश्वरभक्तिः सा महालाभोपायो भवतीति सत्यं। 7 अतज्जगत्प्रवेशनकालेऽस्माभिः किमपि नानायि तत्तयजनकालेऽपि किमपि नेतुं न शक्यत एति निश्चितं। 8 अतअेव भाधान्याच्छादनानि य प्राप्यास्माभिः सन्तुष्टै र्भवितव्यं। 9 ये तु धनिनो भवितुं येष्टन्ते ते परीक्षायाम् उन्माथे पतन्ति ये याभिलाषा मानवान् विनाशे नरके य मज्जयन्ति तादृशेष्वज्ञानाहिताभिलाषेष्वपि पतन्ति। 10 यतोऽर्थसृष्टा सर्वेषां दुरितानां मूलं भवति तामवलम्ब्य केचिद् विश्वासाद् अञ्चन्त नानाकलेशैश्च स्वान् अविध्यन्। 11 हे एश्वरस्य लोक त्वम् अेतेभ्यः पलाय्य धर्म एश्वरभक्तिं विश्वासः प्रेम सखिषुता क्षान्तिश्चेतान्यायर। 12 विश्वासत्रुपम् उत्तमयुद्धं कुरु, अनन्तज्वनम् आलम्बस्व यतस्तदर्थं त्वम् आडूतो ऽभवः, बहुसाक्षिणां समक्षओत्तमां प्रतिज्ञां स्वीकृतवान्। (aīōnios g166) 13 अपरं सर्वेषां ज्वयितुरीश्वरस्य साक्षाद् यश्च श्रीष्टो यीशुः पन्तीयपीलातस्य समक्षम् उत्तमां प्रतिज्ञां स्वीकृतवान् तस्य साक्षाद् अदं त्वाम् एदम् आज्ञापयामि। 14 एश्वरेण स्वसमये प्रकाशितव्यम् अस्माकं प्रभो र्यीशुप्रीष्टस्यागमनं यावत् त्वया निष्कलङ्कत्वेन निर्दोषत्वेन य विधी रक्ष्यतां। 15 स एश्वरः सख्येदानन्दः, अद्वितीयसम्राट्, राजां राजा, प्रभूनां प्रभुः, 16 अमरताया अद्वितीय आकरः, अगम्यतेजोनिवासी, मर्त्यानां केनापि न दृष्टः केनापि न दृश्यश्च। तस्य गौरवपराङ्मौ सदातनौ भूयास्तां। आमेन्। (aīōnios g166) 17 एडलोके ये धनिनस्ते चित्तसमुन्निर्ति यपले धने विश्वासञ्च न कुर्वतां किन्तु भोगार्थम् अस्मत्वं प्रयुरत्वेन सर्वदाता (aīōn g165) 18 योऽमर एश्वरस्तस्मिन् विश्वसन्तु सदायारं कुर्वन्तु सत्कर्मधनेन धनिनो सुकला दातारश्च भवन्तु, 19 यथा य सत्यं ज्वनं पानुयुस्तथा पारत्रिकाम् उत्तमसम्पदं सञ्चिन्वन्वेति त्वयादिश्यन्तां। 20 हे तीमथिय, त्वम् उपनिधिं गोपय काल्पनिकविधाया अपवित्रं प्रलापं विरोधोक्तिञ्च त्यज य, 21 यतः कतिपया लोकास्तां विधामवलम्ब्य विश्वासाद् ब्रष्टा अभवन्। प्रसादस्तव सहायो भूयात्। आमेन्।

२ तीमथियः

1 श्रीष्टेन यीशुना या ज्वनस्य प्रतिज्ञा तामधीश्वरस्येच्छया यीशोः श्रीष्टस्यैकः प्रेरितः पौलोऽदं स्वकीयं प्रियं धर्मपुत्रं तीमथियं प्रति पत्रं लिप्नामि | 2 तात एश्वरोऽस्माकं प्रभु र्यीशुश्रीष्टश्च त्वयि प्रसादं दयां शान्तिञ्च क्रियास्तां | 3 अहम् आ पूर्वपुरुषात् यम् एश्वरं पवित्रमनसा सेवे तं धन्यं वदन् कथयामि, अहम् अहोरात्रं प्रार्थनासमये त्वां निरन्तरं स्मरामि | 4 यश्च विश्वासः प्रथमे दोयीनामिकायां तव मातामह्याम् ऒनीकीनामिकायां मातरि यातिष्ठत् तवान्तरेऽपि तिष्ठतीति मन्ये 5 तव तं निष्कपटं विश्वासं मनसि कुर्वन् तवाश्रुपातं स्मरन् यथानन्देन प्रङ्गलो भवेयं तदर्थं तव दर्शनम् आकाङ्क्षे | 6 अतो हेतो मम उस्तार्पाणेन लब्धो य एश्वरस्य वरस्त्वयि विधत्ते तम् उज्ज्वालयितुं त्वां स्मारयामि | 7 यत एश्वरोऽस्मभ्यं भयजनकम् आत्मानम् अदत्त्वा शक्तिप्रेमसतर्कतानाम् आकरम् आत्मानं दत्तवान् | 8 अतश्चेवास्माकं प्रभुमधि तस्य वन्दिदासं मामधि य प्रमाणां दातुं न त्रपस्व किन्त्वीश्वरीयशक्त्या सुसंवाद्यस्य कृते दुःभस्य सलभागी भव | 9 सोऽस्मान् पत्रित्राणुपात्राणि कृतवान् पवित्रेणाहानेनाडूतवांश्च; अस्मत्कर्महेतुनेति नहि स्वीयनिर्पाणस्य प्रसादस्य य कृते तत् कृतवान् | स प्रसादः सृष्टेः पूर्वकाले श्रीष्टेन यीशुनास्मभ्यम् अदायि, (aiōnios g166) 10 किन्त्वधुनास्माकं पत्रित्रातु र्यीशोः श्रीष्टस्यागमनेन प्राकाशत | श्रीष्टो मृत्युं पराजितवान् सुसंवाद्येन य ज्वनम् अमरताञ्च प्रकाशितवान् | 11 तस्य घोषयिता दूतश्चान्यजातीयानां शिक्षकश्चादं नियुक्तोऽस्मि | 12 तस्मात् कारणात् ममायं क्लेशो भवति तेन मम लज्जा न जायते यतोऽदं यस्मिन् विश्वसितवान् तमवगतोऽस्मि मडादिनं यावत् ममोपनिधे गौपनस्य शक्तिस्तस्य विधत्त इति निश्चितं जानामि | 13 हितदायकानां वाक्यानाम् आदर्शरूपेण भतः श्रुताः श्रीष्टे यीशौ विश्वासप्रेम्भोः कथा धारय | 14 अपरम् अस्मदन्तर्वासिना पवित्रेणात्मना तामुत्तमाम् उपनिधिं गोपय | 15 आशियादेशीयाः सर्वे मां त्यक्तवन्त इति त्वं जानासि तेषां मध्ये कूगिल्लो डर्म्मगिनिश्च विधेते | 16 प्रभुरनीषिडरस्य परिवारान् प्रति कृपां विदधातु यतः स पुनः पुन मीम् आप्नायितवान् 17 मम शृङ्गभलेन न त्रपित्वा रोमानगरे उपस्थितिसमये यत्नेन मां मृगयित्वा ममोद्देशं प्राप्तवान् | 18 अतो विचारदिने स यथा प्रभोः कृपाभाजनं भवेत् तादृशं वरं प्रभुस्तस्मै द्यात् | ँक्षिचनगरेऽपि स कति प्रकारै मीम् उपकृतवान् तत् त्वं सम्यग् वेत्सि |

2 हे मम पुत्र, श्रीष्टयीशुतो योऽनुग्राहस्तस्य बलेन त्वं बलवान् भव | 2 अपरं बहुभिः साक्षिभिः प्रमाणीकृतां यां शिक्षां श्रुतवानसि तां विश्वास्थेषु परस्मै शिक्षादाने निपुणेषु य लोकेषु समर्पय | 3 त्वं यीशुश्रीष्टस्योत्तमो योद्धेव क्लेशं सडस्व | 4 यो युद्धं करोति स सांसारिके व्यापारे मग्नो न भवति किन्तु स्वनियोजयित्रे रोयितुं येष्टते | 5 अपरं यो मत्वे र्युध्यति स यदि नियमानुसारेण न युद्ध्यति तर्हि किरिटे न लप्स्यते | 6 अपरं यः कृषीवतः कर्म करोति तेन प्रथमेन इलभागिना भवितव्यं | 7 मया यद्युच्यते तत् त्वया बुध्यातं यतः प्रभुस्तुभ्यं सर्वत्र बुद्धिं दास्यति | 8 मम सुसंवाद्यस्य वयनानुसाराद् दायुद्धंश्रीयं मृतगणमध्याद् उत्थापितञ्च यीशुं श्रीष्टं स्मर | 9 तत्सुसंवाद्यकारणाद् अदं दुष्कर्मैव बन्धनदशापर्यन्तं क्लेशं भुञ्जे किन्त्वीश्वरस्य वाक्यम् अबद्धं तिष्ठति | 10 श्रीष्टेन यीशुना यद् अनन्तगौरवसहितं पत्रित्राणं जायते तदभिरुचिं लोकेऽपि यत् लभ्येत तदर्थमदं तेषां निमित्तं सर्व्याण्येतानि सडे | (aiōnios g166) 11 अपरम् अेषा भारती सत्त्वा यदि वयं तेन साद्धं भ्रियामहे तर्हि तेन साद्धं ज्विव्यामः, यदि य क्लेशं सडामहे तर्हि तेन साद्धं राजत्वमपि करिष्यामहे | 12 यदि वयं तम् अनङ्गीकुर्मस्तर्हि सोऽस्मान्पचनङ्गीकरिष्यति | 13 यदि वयं न विश्वासाभस्तर्हि स विश्वास्थस्तिष्ठति यतः स्वम् अपह्नुतुं न शक्नोति | 14 त्वमेतानि स्मारयन् ते यथा निष्कलं श्रोतृणां भ्रंशजनकं वाग्युद्धं न दुर्यस्तथा प्रभोः समक्षं दृढं विनीयादिश | 15 अपरं त्वम् एश्वरस्य साक्षात् स्वं परीक्षितम् अनिन्दनीयकर्मकारिणञ्च सत्यमतस्य वाक्यानां सद्भिर्भजेन निपुणञ्च दर्शयितुं यतस्व | 16 किन्त्वपवित्रा अनर्थककथा दूरीकुरु यतस्तदावम्बिन उन्तरोत्तरम् अधर्म्मं वद्धिष्यन्ते, 17 तेषाञ्च वाक्यं गलितक्षतवत् क्षयवद्धंको भविष्यति तेषां मध्ये डुमिनायः द्वितीयोत्तमानामानौ द्वौ जनौ सत्यमताद् भ्रष्टौ जातौ, 18 मृतानां पुनरुत्थिति व्यतीतेति वदन्तौ केषाञ्चिद् विश्वासम् उत्पाटयतश्च | 19 तथापीश्वरस्य भित्तिमूलम् अयलं तिष्ठति तस्मिंश्चयं विपि मुद्राङ्किता विधते | यथा, जानाति परमेशस्तु स्वकीयान् सर्वमानवान् | अपगच्छेद् अधर्म्मार्थ्य यः कश्चित् श्रीष्टनामकृतं | 20 किन्तु बृहन्निकेतने केवल सुवार्णमयानि शैथमयाणि य भाजनानि विधन्त इति तर्हि काष्ठमयानि मृत्मयान्यपि विधन्ते तेषाञ्च क्रियन्ति सम्मानाय क्रियन्तपमानाय य भवन्ति | 21 अतो यदि कश्चिद् अतादृशेभ्यः स्वं परिष्करोति तर्हि स पापितं प्रभोः कार्ययोग्यं सर्वसत्कार्यायोपयुक्तं सम्मानार्थकञ्च भाजनं भविष्यति | 22 यौवनावस्थाया अभिलाषास्तयया परित्यज्यन्तां

धर्मो विश्वासः प्रेम ये य शुचिर्मनोभिः प्रभुम् उद्दिश्य प्रार्थनां कुर्वते तेः साद्धम् अक्यत्वावश्रौतेषु त्वया यत्नो विधीयतां | 23
अपरं त्वम् अनर्थकान् अज्ञानांश्च प्रश्नान् वाग्युद्धोत्पादकान् ज्ञात्वा दूरीकुरु | 24 यतः प्रभो र्दसिन युद्धम् अकर्तव्यं किन्तु
सर्वान् प्रति शान्तेन शिक्षादानेच्छुकेन सङ्घिष्युना य भवितव्यं, विपक्षाश्च तेन नम्रत्वेन येतितव्याः | 25 तथा कृते यदीश्वरः
सत्यमतस्य ज्ञानार्थं तेभ्यो मनःपरिवर्तनरूपं वरं दधात्, 26 तर्हि ते येन शयतानेन निजाभिलाषसाधनाय धृतास्तस्य जालात्
येतनां प्राप्योद्धारं लब्धुं शक्यन्ति |

3 यरभदिनेषु क्लेशजन्तकाः समयया उपस्थास्यन्तीति जानीहि | 2 यतस्तात्कालिका लोका आत्मप्रेमिणो ऽर्थप्रेमिण
आत्मश्लाघिनो ऽभिमानिनो निन्दकाः पित्रोरनाज्ञाग्राहिएः कृतघ्ना अपवित्राः 3 प्रीतिवर्जिता असन्धेया मृषापवादिनो
ऽजितेन्द्रियाः प्रयादा भद्रद्वेषिणो 4 विश्वासघातका दुःसाडसिनो दर्पघ्नाता एश्वरप्रेमिणः किन्तु सुभ्रप्रेमिणो 5 भक्तवेशाः
किन्त्वस्वीकृतभक्तिगुणा भविष्यन्ति; अेतादृशानां लोकानां संमर्गं परित्यज | 6 यतो ये जनाः प्रयच्छन् गेहान् प्रविशन्ति पापै
र्भारग्रस्ता नानाविधाभिलाषैश्चाविता याः कामिन्यो 7 नित्यं शिक्षन्ते किन्तु सत्यमतस्य तत्त्वज्ञानं प्राप्तुं कदायित् न शक्नुवन्ति
ता दासीवद् वशीकुर्वते य ते तादृशा लोकाः | 8 यान्नि याम्ब्रिश्च यथा भूयसं प्रति विपक्षत्वम् अकुरुतां तथैव ब्रह्मनसो
विश्वासविषये ऽग्राह्याश्चैते लोका अपि सत्यमतं प्रति विपक्षतां कुर्वन्ति | 9 किन्तु ते बहुदूरम् अग्रसर न भविष्यन्ति
यतस्तयो भूढता यद्धत् तद्धद् अतेषामपि भूढता सर्व्यदृश्या भविष्यति | 10 मभोपदेशः शिष्टताभिप्रायो विश्वासो धर्म्यं प्रेम
सङ्घिष्युतोपद्रवः क्लेशा 11 आन्तियभियायाम् एङ्कनिये लूस्त्रायात्र मां प्रति यधद् अधटत याम्ब्रोपद्रवान् अहम् असाडे
सर्व्यमेतत् त्वम् अवगतोऽसि किन्तु तत्सर्व्यतः प्रभु मां उद्धृतवान् | 12 परन्तु यावन्तो लोकाः श्रीष्टेन यीशुनेश्वरभक्तिम्
आयचितुम् एच्छन्ति तेषां सर्व्येषाम् उपद्रवो भविष्यति | 13 अपरं पापिष्ठाः भलाश्च लोका भ्राम्यन्तो भ्रमयन्तश्चोत्तरोत्तरं
दृष्ट्वेन वर्द्धिष्यन्ते | 14 किन्तु त्वं यद् यद् अशिक्षथाः, यय्य त्वयि समर्पितम् अभूत् तस्मिन् अवतिष्ठ, यतः कस्मात् शिक्षां
प्राप्तोऽसि तद् वेत्सि; 15 यानि य धर्मशास्त्राणि श्रीष्टे यीशौ विश्वासेन परित्राणप्राप्तये त्वां ज्ञानिनं कर्तुं शक्नुवन्ति तानि
त्वं शैशवकालाद् अवगतोऽसि | 16 तत् सर्व्यं शास्त्रम् एश्वरस्यात्मना एतं शिक्षायै दोषबोधाय शोधनाय धर्मविनयाय य
इलयुक्तं भवति 17 तेन येश्वरस्य लोको निपुणः सर्व्यस्मै सत्कर्मणो सुसज्जश्च भवति |

4 एश्वरस्य गोचरे यश्च यीशुः श्रीष्टः स्वीयागमनकाले स्वराजत्वेन ज्वतां मृतानात्र लोकानां विचारं करिष्यति तस्य
गोचरे ऽहं त्वाम् एहं दृढम् आज्ञापयामि | 2 त्वं वाक्यं घोषय कालेऽकाले योत्सुको भव पूर्णया सङ्घिष्युतया शिक्षया य
लोकान् प्रबोधय भर्त्सय विनयस्व य | 3 यत अेतादृशः समय आयाति यस्मिन् लोका यथार्थम् उपदेशम् असह्यमानाः
कर्णकारडूयनविशिष्टा भूत्वा निजाभिलाषात् शिक्षकान् संग्रहीष्यन्ति 4 सत्यमतास्य श्रोत्राणि निवर्त्त्य विपथगामिनो
भूत्वोपाभ्यानेषु प्रवर्त्तिष्यन्ते; 5 किन्तु त्वं सर्व्यविषये प्रबुद्धो भव दुःखभोगं स्वीकुरु सुसंवाद्यप्रचारकस्य कर्म साधय
निजपरिचर्या पूर्णत्वेन कुरु य | 6 मम प्राणानाम् उत्सर्गो भवति मम प्रस्थानकालश्रोपातिष्ठत् | 7 अहम् उत्तमयुद्धं कृतवान्
गन्तव्यमार्गस्यान्तं यावद् धावितवान् विश्वासत्र रक्षितवान् | 8 शेषं पुण्यमुकुटे मधर्थं रक्षितं विधते तस्य तस्मिन् मडादिने
यथार्थविचारकेण प्रभुना मह्यं दायिष्यते केवलं मह्यम् एति नहि किन्तु यावन्तो लोकास्तस्यागमनम् आकाङ्क्षन्ते तेभ्यः
सर्व्येभ्यो ऽपि दायिष्यते | 9 त्वं त्वरया भत्समीपम् आगन्तुं यतस्व, 10 यतो दीमा औडिकसंसारम् एहमानो मां परित्यज्य
थिषलनीकीं गतवान् तथा क्रीष्किर्वालातियां गतवान् तीतश्च दाल्वातियां गतवान् | (aiōn g165) 11 केवलो लूको मया साद्धं
विधते | त्वं मार्क सङ्गिनं कृत्वागच्छ यतः स परिचर्यया मभोपकारी भविष्यति, 12 तुभिकत्राडम् एङ्किषनगरं प्रेषितवान् | 13
यद् आच्छादनवस्त्रं त्रोयानगरे कार्पस्य सन्निधौ मया निक्षिप्तं त्वमागमनसमये तत् पुस्तकानि य विशेषतश्चर्मग्रन्थान्
आनय | 14 कांस्यकारः सिकन्दरो मम भह्मनिष्टं कृतवान् प्रभुस्तस्य कर्माणां समुचितङ्कलं ददातु | 15 त्वमपि तस्मात्
सावधानास्तिष्ठ यतः सोऽस्माकं वाक्यानाम् अतीव विपक्षो जातः | 16 मम प्रथमप्रत्युत्तरसमये कोऽपि मम सहायो नाभवत्
सर्व्यं मां पर्यत्यजन् तान् प्रति तस्य दोषस्य गाणना न भूयात्; 17 किन्तु प्रभु मम सहायो ऽभवत् यथा य मया घोषणा
साध्येत भिन्नजातीयाश्च सर्व्ये सुसंवादे शृणुयुस्तथा मह्यं शक्तिम् अददात् ततो ऽहं सिङ्कस्य मुभाद् उद्धृतः | 18 अपरं
सर्व्यस्माद् दुष्कर्मातः प्रभु मां उद्धरिष्यति निजस्वर्गायराज्यं नेतुं मां तारयिष्यति य | तस्य धन्यवादः सदाकालं भूयात् |
आमेन् | (aiōn g165) 19 त्वं प्रिष्काम् आक्किलम् अनिषिङ्करस्य परिजनांश्च नमस्कुरु | 20 एरास्तः करिन्थनगरे ऽतिष्ठत्

त्रङ्गिमश्च पीडितत्वात् मिलातनगरे मया व्यङ्गीयत | 21 त्वं हेमन्तकालात् पूर्वम् आगन्तुं यतस्व | उबूलः पूदि लीनः कलौटिया
सर्वे भ्रातरश्च त्वां नमस्कुर्यते | 22 प्रभु र्यीशुः प्रीष्टस्तवात्मना सड भूयात् | युष्मास्वनुग्रहो भूयात् | आमेन् |

तीतः

1 अनन्तशुवनस्याशातो जाताया ईश्वरभक्तो योग्यस्य सत्यमतस्य यत् तत्त्वज्ञानं यश्च विश्वास ईश्वरस्याभिरुचितलोकैर्लभ्यते तदर्थं (aiōnios g166) 2 यीशुप्रीष्टस्य प्रेरित ईश्वरस्य दासः पौलोडसं साधारणविश्वासात् मम प्रकृतं धर्मपुत्रं तीतं प्रति लिभामि। 3 निष्कपट ईश्वर आदिकालात् पूर्वं तत् शुवनं प्रतिज्ञातवान् स्वनिर्घृणितसमये य घोषणया तत् प्रकाशितवान्। 4 मम त्रातुरीश्वरस्याज्ञया य तस्य घोषणं मधि समर्पितम् अभूत्। अस्माकं तात ईश्वरः परित्राता प्रभु र्थीशुप्रीष्टश्च तुभ्यम् अनुग्रहं दद्यां शान्तिञ्च वितरतु। 5 त्वं यद् असम्पूर्णाकार्याणि सम्भूरये र्मईयादेशाच्च प्रतिनगरं प्राचीनगणान् नियोजयेस्तदर्थमहं त्वां क्रीत्युपद्वीपे स्थापयित्वा गतवान्। 6 तस्माद् यो नरो ऽनिन्दित ऐकस्या योषितः स्वामी विश्वासिनाम् अपययस्यावाध्यत्वस्य वा द्रोषेणालिप्तानाञ्च सन्तानानां जनको भवति स अवे योग्यः। 7 यतो हेतोरधक्षेणेश्वरस्य गृहधक्षेणैवानिन्दनीयेन भवितव्यं। तेन स्वेच्छाचारिणा क्रोधिना पानासकतेन प्रहारकेण लोभिना वा न भवितव्यं 8 किन्त्वितिसेवकेन सल्लोकानुरागिणा विनीतेन न्यायेन धार्मिकेण जितेन्द्रियेण च भवितव्यं, 9 उपदेशे च विश्वस्तं वाक्यं तेन धारितव्यं यतः स यद् यथार्थेनोपदेशेन लोकान् विनेतुं विघ्नकारिणश्च निरुत्तरान् कर्तुं शक्नुयात् तद् आवश्यकं। 10 यतस्ते भवदो ऽवाध्या अनर्थकवाक्यवादिनः प्रवञ्चकाश्च सन्ति विशेषतश्छिन्नत्वयां मध्ये केचित् तादृशा लोकाः सन्ति। 11 तेषाञ्च वाग्रोध आवश्यको यतस्ते कुत्सितलाभस्याशयानुशितानि वाक्यानि शिक्षयन्तो निम्नपरिवाराणां सुमतिं नाशयन्ति। 12 तेषां स्वदेशीय ऐको भविष्यद्वादी वयनमिदमुक्तवान्, यथा, क्रीतीयमानवाः सर्वे सदा कापट्यवादिनः। िञ्जन्तुसमानास्ते ऽलसाश्चोदरभारतः। 13 साक्ष्यमेतत् तथ्यं, अतो हेतोस्त्वं तान् गाढं भर्त्सय ते य यथा विश्वासे स्वस्था भवेयुः 14 र्थिद्धीयोपाष्यानेषु सत्यमतव्रथानां मानवानाम् आज्ञासु य मनांसि न निवेशयेयुस्तथादिश। 15 शुचीनां कृते सर्वार्थेयु शुचीनि भवन्ति किन्तु कलङ्कितानाम् अविश्वासिनाञ्च कृते शुचि किमपि न भवति यतस्तेषां बुद्धयः संवेदाश्च कलङ्किताः सन्ति। 16 ईश्वरस्य ज्ञानं ते प्रतिजानन्ति किन्तु कर्मभिस्तद् अनङ्गीकुर्वन्ते यतस्ते गर्हिता अनाज्ञाग्राहिलाः सर्वसत्कर्मणश्चायोग्याः सन्ति।

2 यथार्थस्योपदेशस्य वाक्यानि त्वया कथ्यन्तां 2 विशेषतः प्राचीनलोकं यथा प्रभुद्धा धीरा विनीता विश्वासे प्रेम्नि सहिष्णुतायाञ्च स्वस्था भवेयुस्तद्दत् 3 प्राचीनयोषितोऽपि यथा धर्मयोग्यम् आचारं कुर्युः परनिन्दका बहुमधपानस्य निघ्नाश्च न भवेयुः 4 किन्तु सुशिक्षाकारिणः सत्य ईश्वरस्य वाक्यं यत् न निन्देत तदर्थं युवतीः सुशीलताम् अर्थतः पतिस्नेहम् अपत्यस्नेहं 5 विनीतिं शुचित्वं गृहिलीतं सौजन्यं स्वामिनिघ्नञ्चादिशुस्तथा त्वया कथ्यतां। 6 तद्द्वयं यूनोऽपि विनीतये प्रबोधय। 7 त्वञ्च सर्वविषये स्वं सत्कर्मणां दृष्टान्तं दर्शय शिक्षायाञ्चाविकृतत्वं धीरतां यथार्थं 8 निर्दोषञ्च वाक्यं प्रकाशय तेन विपक्षो युष्माकम् अपवादस्य किमपि छिद्रं न प्राप्य त्रपिष्यते। 9 दासाश्च यत् स्वप्रभूनां निघ्नाः सर्वविषये तुष्टिजनकाश्च भवेयुः प्रत्युत्तरं न कुर्युः 10 किमपि नापडरेयुः किन्तु पूर्णां सुविश्वस्ततां प्रकाशयेयुरिति तान् आदिश। यत अवेम्प्रकारेणास्मकं त्रातुरीश्वरस्य शिक्षा सर्वविषये तैर्भूषितव्या। 11 यतो हेतोस्त्राणैश्चनक ईश्वरस्यानुग्रहः सर्वान् मानवान् प्रत्युदितवान् 12 स यास्मान् एहं शिक्षयति यद् वयम् अधर्मां सांसारिकाभिलाषांश्चानङ्गीकृत्य विनीतत्वेन न्यायेनेश्वरभक्त्या खेडलोकै आयु र्थापयामः, (aiōn g165) 13 परमसुभस्याशाम् अर्थतो ऽस्माकं महत ईश्वरस्य त्राणकर्तु र्थीशुप्रीष्टस्य प्रभावस्योदयं प्रतीक्षामहे। 14 यतः स यथास्मान् सर्वस्माद् अधर्मात् मोचयित्वा निजाधिकारस्वरूपं सत्कर्मसूक्तम् अकं प्रजावर्गं पावयेत् तदर्थम् अस्माकं कृते आत्मदानं कृतवान्। 15 अेतानि भाषस्व पूर्णसामर्थ्येन यादिश प्रबोधय च, कोऽपि त्वां नावमन्यतां।

3 ते यथा देशाधिपानां शासकानाञ्च निघ्ना आज्ञाग्राहिलाश्च सर्वस्मै सत्कर्मणो सुसज्जान् भवेयुः 2 कमपि न निन्देयु निर्विरोधिनः क्षान्ताश्च भवेयुः सर्वान् प्रति य पूर्णं मृदुत्वं प्रकाशयेयुश्चेति तान् आदिश। 3 यतः पूर्वं वयमपि निर्वर्माणा अनाज्ञाग्राहिलां भ्रान्ता नानाभिलाषाणां सुभानाञ्च दासेया दृष्टवेष्याचारिणो घृणिताः परस्परं द्वेषिणश्चाभवामः। 4 किन्त्वस्माकं त्रातुरीश्वरस्य या दया मर्त्यानां प्रति य या प्रीतिस्तस्याः प्रादुर्भावे ज्ञाते 5 वयम् आत्मकृतेभ्यो धर्मकर्मव्यस्तनहि किन्तु तस्य कृपातः पुनर्जन्मरूपेण प्रक्षालनेन प्रवितस्यात्मनो नूतनीकरणेन य तस्मात् परित्राणां प्राप्ताः 6 स यास्माकं त्राता यीशुप्रीष्टेनास्मदुपरि तम् आत्मानं प्रयुरत्वेन वृष्टवान्। 7 एत्थं वयं तस्यानुग्रहेण

सपुत्रयीभूय प्रत्याशयानन्तञ्जवनस्याधिकाशिरो जाताः | (aiṅnios 9166) 8 वाक्यमेतद् विश्वसनीयम् अतो छेतोरीश्वरे ये विश्वसितवन्तस्ते यथा सत्कर्माण्यनुतिष्ठेयुस्तथा तान् दृढम् आज्ञापयेति ममाभिमतं | तान्येवोत्तमानि मानवेभ्यः इलदानि य भवन्ति | 9 मूढेभ्यः प्रश्नवंशावलि विवादेभ्यो व्यवस्थाया वितण्डाभ्यश्च निवर्त्तस्व यतस्ता निष्कृता अनर्थकाश्च भवन्ति | 10 यो जनो बिभित्सुस्तम् अकवारं द्विर्वा प्रबोध्य दूरीकुरु, 11 यतस्तादृशो जनो विपथगाभी पापिष्ठ आत्मदोषकश्च भवतीति त्वया ज्ञायतां | 12 यदाहम् आर्त्तिमां तुभिर्कं वा तव समीपं प्रेषयिष्यामि तदा त्वं नीकपदौ मम समीपम् आगन्तुं यतस्व यतस्तत्रैवाहं शीतकालं यापयितुं मतिम् अकार्षं | 13 व्यवस्थापकः सीना आपल्लुश्चैतयोः कस्याप्यभावो यन्न भवेत् तदर्थं तौ यत्नेन त्वया विसृज्येतां | 14 अपरम् अस्मदीयलोका यन्निष्कृता न भवेयुस्तदर्थं प्रयोजनीयोपकाराया सत्कर्माण्यनुष्ठातुं शिक्षन्तां | 15 मम सङ्गिनः सव्ये त्वां नमस्कुर्यन्ते | ये विश्वासाद् अस्मासु प्रीयन्ते तान् नमस्कुरु; सर्वेषु युष्मास्वनुग्राहो भूयात् | आमेन् |

ફિલોમોન:

1 ખ્રીષ્ટસ્ય યીશો બન્દિદાસઃ પૌલસ્તીથિયનામા ભ્રાતા ય પ્રિયં સહકારિણં ફિલીમોનં 2 પ્રિયામ્ આપ્પિયાં સહસેનામ્ આર્ખિપ્પં ફિલીમોનસ્ય ગૃહે સ્થિતાં સમિતિઞ્ચ પ્રતિ પત્રં લિખતઃ | 3 અસ્માકં તાત ઇશ્વરઃ પ્રભુ યીશુખ્રીષ્ટઞ્ચ યુષ્માન્ પ્રતિ શાન્તિમ્ અનુગ્રહઞ્ચ ક્રિયાસ્તાં | 4 પ્રભુ યીશુ પ્રતિ સર્વાન્ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ ય તવ પ્રેમવિશ્વાસયો વૃત્તાન્તં નિશમ્યાહં 5 પ્રાર્થનાસમયે તવ નામોચ્ચારયન્ નિરન્તરં મમેશ્વરં ધન્યં વદામિ | 6 અસ્માસુ યદત્ સૌજન્યં વિદ્યતે તત્ સર્વ્યં ખ્રીષ્ટં યીશુ યત્ પ્રતિ ભવતીતિ જ્ઞાનાય તવ વિશ્વાસમૂલિકા દાનશીલતા યત્ સફલા ભવેત્ તદહમ્ ઇચ્છામિ | 7 હે ભ્રાતઃ, ત્વયા પવિત્રલોકાનાં પ્રાણ આપ્યાયિતા અભવન્ એતસ્માત્ તવ પ્રેમ્નાસ્માકં મહાન્ આનન્દઃ સાન્વના ય જાતઃ | 8 ત્વયા યત્ કર્તવ્યં તત્ ત્વામ્ આજ્ઞાપયિતું યદાપ્યહં ખ્રીષ્ટેનાતીવોત્સુકો ભવેયં તથાપિ વૃદ્ધ 9 ઇદાનીં યીશુખ્રીષ્ટસ્ય બન્દિદાસશ્રૈવમ્ભૂતો યઃ પૌલઃ સોડહં ત્વાં વિનેતું વરં મન્યે | 10 અતઃ શૂઙ્ગબલબદ્ધોડહં યમજનયં તં મદીયતનયમ્ ઓનીષિમમ્ અધિ ત્વાં વિનયે | 11 સ પૂર્વ્યં તવાનુપકારક આસીત્ કિન્તિવદાનીં તવ મમ ચોપકારી ભવતિ | 12 તમેવાહં તવ સમીપં પ્રેષયામિ, અતો મદીયપ્રાણસ્વરૂપઃ સ ત્વયાનુગૃહ્ણતાં | 13 સુસંવાદસ્ય કૃતે શૂઙ્ગબલબદ્ધોડહં પરિચારકમિવ તં સ્વસન્નિઘૌ વર્તયિતુમ્ ઐચ્છં | 14 કિન્તુ તવ સૌજન્યં યદ્ બલેન ન ભૂત્વા સ્વેચ્છાયાઃ ફલં ભવેત્ તદર્થં તવ સમ્મતિં વિના કિમપિ કર્તવ્યં નામન્યે | 15 કો જાનાતિ ક્ષણકાલાર્થં ત્વત્તસ્તસ્ય વિચ્છેદોડભવદ્ એતસ્ચાયમ્ અભિપ્રાયો યત્ ત્વમ્ અનન્તકાલાર્થં લંપ્સ્યસે (aiōnios g166) 16 પુન દાસમિવ લપ્સ્યસે તન્નાહિ કિન્તુ દાસાત્ શ્રેષ્ઠં મમ પ્રિયં તવ ય શારીરિકસમ્બન્ધાત્ પ્રભુસમ્બન્ધાગ્ય તતોડધિકં પ્રિયં ભ્રાતરમિવ | 17 અતો હેતો યદિ માં સહભાગિનં જાનાસિ તર્હિ મામિવ તમનુગૃહ્ણાણ | 18 તેન યદિ તવ કિમપ્યપરાદ્દં તુભ્યં કિમપિ ધાર્યતે વા તર્હિ તત્ મમેતિ વિદિત્વા ગણ્ય | 19 અહં તત્ પરિશોત્સ્યામિ, એતત્ પૌલોડહં સ્વહસ્તેન લિખામિ, યતસ્ત્વં સ્વપ્રાણાન્ અપિ મહાં ધાર્યસિ તદ્ વક્તું નેચ્છામિ | 20 ભો ભ્રાતઃ, પ્રભોઃ કૃતે મમ વાઞ્છાં પૂર્ય ખ્રીષ્ટસ્ય કૃતે મમ પ્રાણાન્ આપ્યાયય | 21 તવાજ્ઞાગ્રાહિત્વે વિશ્વસ્ય મયા એતત્ લિખ્યતે મયા યદુચ્યતે તતોડધિકં ત્વયા કારિષ્યત ઇતિ જાનામિ | 22 તત્કરણસમયે મદર્થમપિ વાસગૃહં ત્વયા સજ્જક્રિયતાં યતો યુષ્માકં પ્રાર્થનાનાં ફલરૂપો વર ઇવાહં યુષ્મભ્યં દાયિષ્યે મમેતિ પ્રત્યાશા જાયતે | 23 ખ્રીષ્ટસ્ય યીશાઃ કૃતે મયા સહ બન્દિરિપાદ્ધા 24 મમ સહકારિણો માર્ક આરિષ્ટાખૌ દીમા લૂકઞ્ચ ત્વાં નમસ્કારં વેદયન્તિ | 25 અસ્માકં પ્રભો યીશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહો યુષ્માકમ્ આત્મના સહ ભૂયાત્ | આમેન્ |

ध्विः

1 पुरा य ईश्वरो भविष्यद्भिः पितृलोकेभ्यो नानासमये नानाप्रकारं कथितवान् 2 स अतस्मिन् शेषकाले निजपुत्रेणास्मभ्यं कथितवान् | स तं पुत्रं सर्व्याधिकारिणं कृतवान् तेनैव य सर्व्वजगन्ति सृष्टवान् | (aiñ 6165) 3 स पुत्रस्तस्य प्रभावस्य प्रतिबिम्बस्तस्य तत्त्वस्य मूर्तिश्चास्ति स्वीयशक्तिवाक्येन सर्व्वं धत्ते य स्वप्राणैरस्माकं पापमाज्जर्जनं कृत्वा ऽर्द्ध्वस्थाने मडामखिम्भो दक्षिणपार्श्वे समुपविष्टवान् | 4 दिव्यदूतगणान् यथा स विशिष्टान्भो ऽधिकारी जातस्तथा तेभ्योऽपि श्रेष्ठो जातः | 5 यतो दूतानां मध्ये कदाचिदीश्वरोऽपि क उक्तः? यथा, "मदीयतनयो ऽसि त्वम् अर्धैव जनितो मया | " पुनश्च "अदं तस्य पिता भविष्यामि स य मम पुत्रो भविष्यति | " 6 अपरं जगति स्वकीयाद्वितीयपुत्रस्य पुनरानयनकाले तेनोक्तं, यथा, "ईश्वरस्य सकलैर्दूतैरेष अेव प्राण्यन्तः | " 7 दूतान् अधि तेनेदम् उक्तं, यथा, "स करोति निजान् दूतान् गन्धवाडस्वऽपकान् | वह्निशिभास्वऽपान् करोति निजसेवकान् | " 8 किन्तु पुत्रमुद्दिश्य तेनोक्तं, यथा, "हे ईश्वर सदा स्थायि तव सिंहासनं भवेत् | याथार्थ्यस्य भवेद्दण्डो राज्ञोऽस्त्वदीयकः | (aiñ 6165) 9 पुण्ये प्रेम करोषि त्वं किञ्चाधर्मम् ऋतीयसे | तस्माद् य ईश ईशस्ते स ते मित्रगणान्पि | अधिकाह्लादतैलेन सेयनं कृतवान् तव | " 10 पुनश्च, यथा, "हे प्रभो पृथिवीमूलम् आदी संस्थापितं त्वया | तथा त्वदीयहस्तेन कृतं गगनमाऽलं | 11 एते विनक्ष्यतस्तवन्तु नित्यमेवावतिष्ठसे | एदन्तु सकलं विश्वं संजरीर्यति वस्त्रवत् | 12 सङ्कोचितं त्वया तत्तु वस्त्रवत् परिवर्त्यते | त्वन्तु नित्यं स अेवासी र्निरन्तास्तव वत्सराः | " 13 अपरं दूतानां मध्ये कः कदाचिदीश्वरोऽपि मुक्तः? यथा, "तवारीन् पादपीठं ते यावन्निहि करोम्यदं | मम दक्षिणदिग्भागे तावत् त्वं समुपाविश | " 14 ये परित्राणस्याधिकारिणो भविष्यन्ति तेषां परियर्थां प्रोच्यमाणः सेवनकारिण आत्मानः किं ते सर्व्वे दूता नहि?

2 अतो वयं यद् भ्रमस्रोतसा नापनीयामहे तदर्थमस्माभि र्यधद् अत्रावि तस्मिन् मनांसि निघातव्यानि | 2 यतो हेतो दूतैः कथितं वाक्यं यधमोघम् अभवद् यदि य तल्लङ्घनकारिणो तस्याग्राडकाय य सर्व्वस्मै समुचितं दण्डम् अदीयत, 3 तर्हस्माभिस्तादृशं मडापरित्राणम् अवज्ञाय कथं रक्षा प्राप्स्यते, यत् प्रथमतः प्रभुना प्रोक्तं ततोऽस्मान् यावत् तस्य श्रोतृभिः स्थिरीकृतं, 4 अपरं लक्षाणैरद्भुतकर्म्मभि र्विघ्नशक्तिप्रकाशेन निजैर्यथाः पवित्रस्यात्मनो विभागेन य यद् ईश्वरेण प्रमाणीकृतम् अभूत् | 5 वयं तु यस्य भाविराज्यस्य कथां कथयामः, तत् तेन् दिव्यदूतानाम् अधीनीकृतमिति नहि | 6 किन्तु कुत्रापि कश्चित् प्रमाणम् ईदृशं दत्तवान्, यथा, "किं वस्तु मानवो यत् स नित्यं संस्मर्यते त्वया | किं वा मानवसन्तानो यत् स आलोच्यते त्वया | 7 दिव्यदूतगणैः स किञ्चिन् न्यूनः कृतस्तवया | तेजोगौरवऽपेण किरीटेन विभूषितः | सृष्टं यत् ते कराभ्यां स तत्रभुव्ये नियोजितः | 8 यत्राण्यथ तस्यैव त्वया सर्व्वं वशीकृतं | " तेन सर्व्वं यस्य वशीकृतं तस्यावशीभूतं किमपि नावशेषितं किन्त्वधुनापि वयं सर्व्व्याणि तस्य वशीभूतानि न पश्यामः | 9 तथापि दिव्यदूतगणैः यः किञ्चिन् न्यूनिकृतोऽभवत् तं यीशु मृत्युभोगहेतोस्तेजोगौरवऽपेण किरीटेन विभूषितं पश्यामः, यत् ईश्वरस्यानुग्रहात् स सर्व्वेषां कृते मृत्युम् अस्वदत् | 10 अपरञ्च यस्मै येन य कृत्स्नं वस्तु सृष्टं विधत्ते बहुसन्तानानां विभावयानयनकाले तेषां परित्राणस्यस्य दुःखभोगेन सिद्धीकरणमपि तस्योपयुक्तम् अभवत् | 11 यतः पावकः पूयमानाश्च सर्व्वे अेकस्मादेवोत्पन्ना भवन्ति, एति हेतोः स तान् भ्रातृन् वदितुं न लज्जते | 12 तेन स उक्तवान्, यथा, "धोतयिष्यामि ते नाम भ्रातृणां मध्यतो मम | परन्तु समिते र्मध्ये करिष्ये ते प्रशंसनं | " 13 पुनरपि, यथा, "तस्मिन् विश्वस्य स्थाताडं | " पुनरपि, यथा, "पश्याडम् अपत्यानि य दत्तानि मह्यम् ईश्वरात् | " 14 तेषाम् अपत्यानां रुधिरपललविशिष्टत्वात् सोऽपि तद्दत्तं तद्विशिष्टोऽभूत् तस्याभिप्रायोऽयं यत् स मृत्युबलाधिकारिणं शयतानं मृत्युना बलहीनं कुर्यात् 15 ये य मृत्युभयाद् यावज्जन्तवः दासत्वस्य निघ्ना आसन् तान् उद्धारयेत् | 16 स दूतानाम् उपकारी न भवति किन्त्वब्राहीमो वंशस्यैवोपकारी भवती | 17 अतो हेतोः स यथा कृपावान् प्रजानां पापशोधनार्थम् ईश्वरोद्देश्यविषये विश्वास्यो महायाजको भवेत् तदर्थं सर्व्वविषये स्वभ्रातृणां सदृशीभवनं तस्योचितम् आसीत् | 18 यतः स स्वयं परीक्षां गत्वा यं दुःखभोगम् अवगतस्तेन परीक्षाकान्तान् उपकर्तुं शक्नोति |

3 हे स्वर्गायस्याहानस्य सडभागिनः पवित्रभ्रातरः, अस्माकं धर्मप्रतिज्ञाया दूतोऽग्रसरश्च यो यीशुस्तम् आलोचयध्वं | 2 मूसा यद्दत् तस्य सर्व्वपरिवारमध्ये विश्वास्य आसीत्, तद्दत् अयमपि स्वनियोजकस्य समीपे विश्वास्यो भवति | 3

परिवाराख्य यद्दत् तत्स्थापयितुरधिकं गौरवं भवति तद्दत् मूससोऽयं बहुतरगौरवस्य योग्यो भवति। 4 अङ्कस्य निवेशनस्य परिजनानां स्थापयिता कश्चिद् विधते यत्र सर्वस्थापयिता स एश्वर अवे। 5 मूसाश्च वक्ष्यमाणानां साक्षी भृत्य एव तस्य सर्वपरिजनमध्ये विश्वास्योऽभवत् किन्तु श्रीष्टस्तस्य परिजनानामध्यक्ष एव। 6 वयं तु यदि विश्वासस्योत्साहं श्लाघनञ्च शेषं यावद् धारयामस्तर्हि तस्य परिजना भवामः। 7 अतो हेतोः पवित्रेणात्मना यद्दत् कथितं, तद्दत्, "अध यूयं कथां तस्य यदि संश्रोतुमिच्छथ। 8 तर्हि पुरा परीक्षाया दिने प्रान्तरमध्यतः। मदाज्ञानिग्रहस्थाने युष्माभिस्तु कृतं यथा। तथा मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि वः। 9 युष्माकं पितरस्तत्र मत्परीक्षाम् अकुर्वन्त। कुर्वद्भिर्मेऽनुसन्धानं तैरदृश्यन्त मत्क्रियाः। यत्वारिशत्समा यावत् कुङ्कुमाङ्गु तु तदन्ये। 10 अवादिषम् एभे लोका भ्रान्तान्तःकरणाः सदा। मामकीनानि वत्मानि परिजानन्ति नो एभे। 11 एति हेतोरेदं कोपात् शपथं कृतवान् एभं। प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर्न विश्रामस्थलं मम।। " 12 हे आतरः सावधाना भवत, अमरेश्वरात् निवर्तकी योऽविश्वासस्तधुक्तं दृष्टान्तःकरणं युष्माकं कस्यापि न भवतु। 13 किन्तु यावद् अधनामा समयो विधते तावद् युष्मन्मध्ये कोऽपि पापस्य वञ्चना यात् कठोरीकृतो न भवेत् तदर्थं प्रतिदिनं परस्परम् उपदिशत। 14 यतो वयं श्रीष्टयांशिनो जाताः किन्तु प्रथमविश्वासस्य दृढत्वम् अस्माभिः शेषं यावद् अमोघं धारयितव्यं। 15 अध यूयं कथां तस्य यदि संश्रोतुमिच्छथ, तर्ह्यज्ञालङ्घनस्थाने युष्माभिस्तु कृतं यथा, तथा मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि व एति तेन यद्दुक्तं, 16 तदनुसाराद् ये श्रुत्वा तस्य कथां न गृहीतवन्तस्ते के? किं मूससा मिसरदेशाद् आगताः सर्वे लोका नडि? 17 केभ्यो वा स यत्वारिशद्वर्षाणि यावद् अकुर्वन्त? पापं कुर्वन्तां येषां कुलापाः प्रान्तेरेऽपतन् किं तेभ्यो नडि? 18 प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर्न विश्रामस्थलं ममेति शपथः केषां विरुद्धं तेनाकारि? किम् अविश्वासिनां विरुद्धं नडि? 19 अतस्ते तत् स्थानं प्रवेष्टुम् अविश्वासात् नाशकनुवन् एति वयं वीक्षामहे।

4 अपरं तद्विग्रामप्राप्तेः प्रतिज्ञा यदि तिष्ठति तर्ह्यस्माकं कश्चित् येत् तस्याः इलेन वञ्चितो भवेत् वयम् अतस्माद् विभीमः। 2 यतो ऽस्माकं समीपे यद्दत् तद्दत् तेषां समीपेऽपि सुसंवाहः प्रचारितो ऽभवत् किन्तु तैः श्रुतं वाक्यं तान् प्रति निष्कलम् अभवत्, यतस्ते श्रोतारो विश्वासेन सार्द्धं तन्नामिश्रयन्। 3 तद् विग्रामस्थानं विश्वासिभिरस्माभिः प्रविश्यते यतस्तेनोक्तं, "अहं कोपात् शपथं कृतवान् एभं, प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर्न विश्रामस्थलं मम।" किन्तु तस्य कर्माणि जगतः सृष्टिकावात् समाप्तानि सन्ति। 4 यतः कस्मिंश्चित् स्थाने सप्तमं दिनमधि तेनेदम् उक्तं, यथा, "एश्वरः सप्तमे दिने स्वकृतेभ्यः सर्वकर्म्मभ्यो विश्राम।" 5 किन्त्वेतस्मिन् स्थाने पुनस्तेनोच्यते, यथा, "प्रवेक्ष्यते जनैरेतैर्न विश्रामस्थलं मम।" 6 इलतस्तत् स्थानं कैश्चित् प्रवेष्टव्यं किन्तु ये पुरा सुसंवाहं श्रुतवन्तस्तैरविश्वासात् तन्न प्रविष्टम्, 7 एति हेतोः स पुनरधनामकं दिनं निश्चय हीर्षकावे गतेऽपि पूर्वोक्तां वाचं दायुदा कथयति, यथा, "अध यूयं कथां तस्य यदि संश्रोतुमिच्छथ, तर्हि मा कुरुतेदानीं कठिनानि मनांसि वः।" 8 अपरं यिडोशूयो यदि तान् व्यग्रामयिष्यत् तर्हि ततः परम् अपरस्य दिनस्य वाग् एश्वरेण नाकथयिष्यत। 9 अत एश्वरस्य प्रजाभिः कर्तव्यं अंको विश्रामस्तिष्ठति। 10 अपरम् एश्वरो यद्दत् स्वकृतकर्म्मभ्यो विश्राम तद्दत् तस्य विश्रामस्थानं प्रविष्टो जनोऽपि स्वकृतकर्म्मभ्यो विश्राम्यति। 11 अतो वयं तद् विश्रामस्थानं प्रवेष्टुं यतामहे, तदविश्वासोदाहरणं कोऽपि न पततु। 12 एश्वरस्य वाहोऽमरः प्रभावविशिष्टश्च सर्वस्माद् द्विधारभङ्गादपि तीक्ष्णः, अपरं प्राणात्मनो ग्रन्थिभङ्गयोश्च परिभेदाय विरुद्धेकारो मनसश्च सङ्कल्पानाम् अभिप्रेतानाञ्च विचारकः। 13 अपरं यस्य समीपे स्वीया स्वीया कथास्माभिः कथयितव्या तस्यागोचरः कोऽपि प्राणी नास्ति तस्य दृष्टौ सर्वमेवानावृतं प्रकाशितञ्चास्ते। 14 अपरं य उच्यतमं स्वर्गं प्रविष्ट अतादृश अंको व्यक्तिरर्थत एश्वरस्य पुत्रो यीशुरस्माकं मडयाजकोऽस्ति, अतो हेतो वयं धर्मप्रतिज्ञां दृढम् आलम्बामहे। 15 अस्माकं यो मडयाजको ऽस्ति सोऽस्माकं दुःखैः दुःखितो भवितुम् अशक्तो नडि किन्तु पापं विना सर्वविषये वयमिव परीक्षितः। 16 अतएव कृपां गृहीतुं प्रयोजनीयोपकारार्थम् अनुग्रहं प्राप्तुञ्च वयम् उत्साहेनानुग्रहसिंहासनस्य समीपं यामः।

5 यः कश्चित् मडयाजको भवति स मानवानां मध्यात् नीतः सन् मानवानां कृत एश्वरोद्देश्यविषयेऽर्थत उपहाराणां पारार्थक्यबलीनाञ्च दान नियुज्यते। 2 स याज्ञानां भ्रान्तानाञ्च लोकानां दुःखेन दुःखी भवितुं शक्नोति, यतो हेतोः स स्वयमपि दौर्बल्यवेष्टितो भवति। 3 अतस्मात् कारणाख्य यद्दत् लोकानां कृते तद्दद् आत्मकृतेऽपि पारार्थक्यबलिवानं तेन कर्तव्यं। 4 स धोच्यपदः स्वेच्छातः केनापि न गृह्यते किन्तु हारोण एव य एश्वरेणाङ्क्यते तेनैव गृह्यते। 5 अवेम्भकारेण

प्रीष्टोऽपि मङ्गलायुक्तत्वं गृहीतुं स्वीयगौरवं स्वयं न कृतवान्, किन्तु "मदीयतनयोऽसि त्वम् अर्धैव जनितो भवेति" वायं यस्तं भाषितवान् स अत्र तस्य गौरवं कृतवान्। 6 तद्वद् अन्यगीतेऽपीदमुक्तं, त्वं मल्कीषेदकः श्रेण्यां याजकोऽसि सदातनः। (aiñon g165) 7 स य देववासकाळे बहुकन्देनाश्रुपातेन य मृत्युत उद्धारणे समर्थस्य पितुः समीपे पुनः पुनर्विनिर्तिं प्रर्थनाञ्च कृत्वा तत्कलत्रपिशीं शङ्कतो रक्षां प्राप्य य 8 यद्यपि पुत्रोऽभवत् तथापि यैरक्लिश्यत् तैराज्ञात्राडणम् अशिक्षत्। 9 एतयं सिद्धीभूय निजाज्ञात्राडिणां सर्वेषाम् अनन्तपरित्राणस्य कारणस्वरूपो ऽभवत्। (aiñonios g166) 10 तस्मात् स मल्कीषेदकः श्रेणीभुक्तो मङ्गलायुक्तं ईश्वरेणाप्यातः। 11 तमध्यस्माकं बहुकथाः कथयितव्याः किन्तु ताः स्तब्धकर्णैर्धुम्भाभिर्दुर्गम्याः। 12 यतो यूयं यद्यपि समयस्य दीर्घत्वात् शिक्षका भवितुम् अशक्यत तथापीश्वरस्य वाक्यानां या प्रथमा वार्णमात्रा तामधि शिक्षाप्राप्तिं युष्माकं पुनरावश्यका भवति, तथा कठिनद्रव्ये नहि किन्तु द्रुग्धे युष्माकं प्रयोजनम् आस्ते। 13 यो द्रुग्धपायी स शिशुरेवेतिकारणात् धर्मवाक्ये तत्परो नास्ति। 14 किन्तु सदसद्वियारे येषां येतांसि व्यवहारेण शिक्षितानि तादृशानां सिद्धलोकानां कठोरद्रव्येषु प्रयोजनमस्ति।

6 वयं मृतिजनककर्मण्यो मनःपरावर्तनम् ईश्वरे विश्वासो मञ्जनशिक्षणं इस्तापिणं मृतलोकानाम् उत्थानम् 2 अनन्तकालस्थायिवियाराज्ञा यैतैः पुनर्भित्तिभूतं न स्थापयन्तः प्रीष्टविषयकं प्रथमोपदेशं पश्चात्कृत्य सिद्धिं यावद् अग्रसरा भवाम। (aiñonios g166) 3 ईश्वरस्यानुभूत्या य तद् अस्माभिः कारिष्यते। 4 य अेककृत्यो दीप्तिमया भूत्वा स्वर्गाव्यवसरसम् आस्वदितवन्तः पवित्रस्यात्मनोऽशिनो जाता 5 ईश्वरस्य सुवाक्यं भाविकावस्य शक्तिआस्वदितवन्तश्च ते ब्रह्मा यदि (aiñon g165) 6 स्वमनोभिरिीश्वरस्य पुत्रं पुनः कुशे धन्ति लज्जास्पदं कुर्वते य तर्हि मनःपरावर्तनाय पुनस्तान् नवीनीकर्तुं कोऽपि न शक्नोति। 7 यतो या भूमिः स्वोपरि भूयः पतितं वृष्टिं पिबती तत्कलाधिकारिणां निमित्तम् एष्टानि शाकादीन्युत्पाद्यति सा ईश्वराद् आशिषं प्राप्ता। 8 किन्तु या भूमिर्गोक्षुरकएटकवृक्षान् उत्पाद्यति सा न ग्राह्या शापादा य शेषे तस्या दाडो भविष्यति। 9 डे प्रियतमाः, यद्यपि वयम् अेतादृशं वाक्यं भाषामडे तथापि यूयं तत उत्कृष्टाः परित्राणपथस्य पथिकाश्चाध्व एति विश्वसामः। 10 यतो युष्माभिः पवित्रलोकानां य उपकारो ऽकारि क्रियते य तेनेश्वरस्य नाम्ने प्रकाशितं प्रेम श्रमञ्च विस्मर्तुम् ईश्वरोऽन्यायकारी न भवति। 11 अपरं युष्माकम् अेकैको जनो यत् प्रत्याशापूरणार्थं शेषं यावत् तमेव यत्नं प्रकाशयेदित्युच्यते च यथा। 12 अतः शिथिला न भवत किन्तु ये विश्वासेन सङ्घिष्युतया य प्रतिज्ञानां इलाधिकारिणो जातास्तेषाम् अनुगामिनो भवत। 13 ईश्वरो यदा एब्राहीमे प्रत्यजानात् तदा श्रेष्ठस्य कस्याप्यपरस्य नाम्ना शपथं कर्तुं नाशक्नोत्, अतो डेतोः स्वनाम्ना शपथं कृत्वा तेनोक्तं यथा, 14 "सत्यम् अडं त्वाम् आशिषं गदिष्यामि तवान्वयं वद्वियिष्यामि य।" 15 अनेन प्रकारेण स सङ्घिष्युतां विधाय तस्याः प्रत्याशायाः इलं लब्धवान्। 16 अथ मानवाः श्रेष्ठस्य कस्यचित् नाम्ना शपन्ते, शपथश्च प्रमाणार्थं तेषां सर्वविविधान्तको भवति। 17 एत्यस्मिन् ईश्वरः प्रतिज्ञायाः इलाधिकारिणः स्वीयमन्त्राणाम् अमोघतां बाडुल्यतो दर्शयितुमिच्छन् शपथेन स्वप्रतिज्ञां स्थिरीकृतवान्। 18 अतएव यस्मिन् अनृतकथनम् ईश्वरस्य न साध्यं तादृशेनायलेन विषयद्वयेन सम्मुषस्वरक्षास्थलस्य प्राप्तये पलायितानाम् अस्माकं सुदृढा सान्त्वना जायते। 19 सा प्रत्याशास्माकं मनोनीकाया अयलो लङ्गरो भूत्वा विखेडवस्त्रस्याभ्यन्तरं प्रविष्टा। 20 तत्रैवास्माकम् अग्रसरो यीशुः प्रविश्य मल्कीषेदकः श्रेण्यां नित्यस्थायी याजकोऽभवत्। (aiñon g165)

7 शालमस्य राजा सर्वोपरिस्थस्येश्वरस्य याजकश्च सन् यो नृपतीनां भारणात् प्रत्यागतम् एब्राहीमं साक्षात्कृत्याशिषं गदितवान्, 2 यस्मै एब्राहीमं सर्वद्रव्याणां दशमांशं दत्तवान् स मल्कीषेदकस्वनाम्नोऽर्थेन प्रथमतो धर्मराजः पश्चात् शालमस्य राजार्थतः शान्तिराजो भवति। 3 अपरं तस्य पिता माता वंशस्य निर्णय आयुष आरम्भो ञुवनस्य शेषश्रैतेषाम् अभावो भवति, एतयं स ईश्वरपुत्रस्य सदृशीकृतः, स त्वनन्तकालं यावद् याजकस्तिष्ठति। 4 अतएवास्माकं पूर्वपुरुष एब्राहीमं यस्मै लुडितद्रव्याणां दशमांशं दत्तवान् स कीदृक् मडान् तद् आलोचयत। 5 याजकत्वप्राप्ता लेवेः सन्ताना व्यवस्थानुसारेण लोकेभ्योऽर्थत एब्राहीमो जातेभ्यः स्वीयव्रातृत्यो दशमांशत्राडणस्यार्थे लब्धवन्तः। 6 किन्वसौ यद्यपि तेषां वंशात् नोत्पन्नस्तथापीब्राहीमो दशमांशं गृहीतवान् प्रतिज्ञानाम् अधिकारिणम् आशिषं गदितवांश्च। 7 अपरं यः श्रेयान् स क्षुद्रतरयाशिषं ददातीत्यत्र कोऽपि सन्देहो नास्ति। 8 अपरम् एदानीं ये दशमांशं गृह्णन्ति ते मृत्युरधीना मानवाः किन्तु तदानीं यो गृहीतवान् स ञुवतीतिप्रमाणप्राप्तः। 9 अपरं दशमांशत्राडी लेविरपीब्राहीमद्भारा दशमांशं दत्तवान् अेतदपि

कथयितुं शक्यते। 10 यतो यदा मल्कीषेदङ् तस्य पितरं साक्षात् कृतवान् तदानीं स लेविः पितृरुरस्यासीत्। 11 अपरं यस्य सम्बन्धे लोका व्यवस्थां लब्धवन्तस्तेन लेवीययाजकवर्गोऽपि यदिति सिद्धिः समभवविष्यत् तर्हि हारोऽस्य श्रोत्र्या मध्याद् याजकं न निरुपश्वरेऽपि मल्कीषेदङ् श्रोत्र्या मध्याद् अपरस्यैकस्य याजकस्योत्थापनं कृत आवश्यकम् अभविष्यत्? 12 यतो याजकवर्गस्य विनिमयेन सुतरां व्यवस्थाया अपि विनिमयो जायते। 13 अपरञ्च तद् वाक्यं यस्योद्देश्यं सोऽपरेऽपि वंशेन संयुक्ताऽस्ति तस्य वंशस्य य कोऽपि कदापि वेधाः कर्म न कृतवान्। 14 वस्तुतस्तु यं वंशमधि भूसा याजकत्वस्यैकां कथामपि न कथितवान् तस्मिन् यिद्धूदावंशेऽस्माकं प्रभुर्जन्म गृहीतवान् एति सुस्पष्टं। 15 तस्य स्पष्टतरम् अपरं प्रमाणमिदं यत् मल्कीषेदङ् सादृश्यवतापरेऽपि तादृशेन याजकेनोदितव्यं, 16 यस्य निरुपणं शरीरसम्बन्धीयविधियुक्तया व्यवस्थाया न भवति किन्त्वक्षयशुचययुक्तया शक्त्या भवति। 17 यत् एश्वर एदं साक्ष्यं दत्तवान्, यथा, "त्वं मकलीषेदङ् श्रोत्र्यां याजकोऽसि सदातनः।" (aiōn g165) 18 अनेनाग्रवर्तिनो विधे दूर्बलताया निष्कलतायाश्च हेतोरर्थतो व्यवस्थया किमपि सिद्धं न जातमिति हेतोरस्तस्य लोपो भवति। 19 यथा य वयम् एश्वरस्य निकटवर्तिनो भवाम अतादृशी श्रेष्ठप्रत्याशा संस्थाप्यते। 20 अपरं यीशुः शपथं विना न नियुक्तस्तस्मादपि स श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थो जातः। 21 यतस्ते शपथं विना याजका जाताः किन्त्वसौ शपथेन जातः यतः स एदमुक्तः, यथा, 22 "परमेश एदं शोपे न य तस्मान्निवत्स्यते। त्वं मल्कीषेदङ् श्रोत्र्यां याजकोऽसि सदातनः।" (aiōn g165) 23 ते य बहवो याजका अभवन् यतस्ते मृत्युना नित्यस्थायित्वात् निवारिताः, 24 किन्त्वसावन्तकांलं यावत् तिष्ठति तस्मात् तस्य याजकत्वं न परिवर्तनीयं। (aiōn g165) 25 ततो हेतो र्ये मानवास्तेनेश्वरस्य सन्निधिं गच्छन्ति तान् स शेषं यावत् परित्रातुं शक्नोति यतस्तेषां कृते प्रार्थनां कर्तुं स सततं श्रुवति। 26 अपरम् अस्माकं तादृशमहायाजकस्य प्रयोजनमासीद् यः पवित्रो ऽर्हिसको निष्कलङ्कः पापिभ्यो भिन्नः स्वर्गाद्युभ्यीकृतश्च स्यात्। 27 अपरं महायाजकानां यथा तथा तस्य प्रतिदिनं प्रथमं स्वपापानां कृते ततः परं लोकाणां पापानां कृते बलिदानस्य प्रयोजनं नास्ति यत् आत्मबलिदानं कृत्वा तद् अेककृत्यस्तेन सम्पादितं। 28 यतो व्यवस्थया ये महायाजका निरुप्यन्ते ते दौर्बल्ययुक्ता मानवाः किन्तु व्यवस्थातः परं शपथयुक्तेन वाक्येन यो महायाजको निरुपितः सो ऽनन्तकालार्थं सिद्धः पुत्र अेव। (aiōn g165)

8 कथ्यमानानां वाक्यानां सारोऽयम् अस्माकम् अतादृश अेको महायाजकोऽस्ति यः स्वर्गं महामहिम्नः सिंहासनस्य दक्षिणपार्श्वो समुपविष्टवान् 2 यय्य दूष्यं न मनुजैः किन्त्वीश्वरेऽपि स्थापितं तस्य सत्यदूष्यस्य पवित्रवस्तुनाञ्च सेवकः स भवति। 3 यत् अेकैको महायाजको नैवेधानां बलीनाञ्च दाने नियुज्यते, अतो हेतोरेतस्यापि किञ्चिद् उत्सर्जनीयं विधत् एत्यावश्यकं। 4 किञ्च स यदिति पृथिव्याम् अस्थास्यत् तर्हि याजको नाभवविष्यत्, यतो ये व्यवस्थानुसारात् नैवेधानि ददन्त्येतादृशा याजका विदन्ते। 5 ते तु स्वर्गायवस्तूनां दृष्टान्तेन छायाया ये सेवाभनूतिष्ठन्ति यतो भूससि दूष्यं साधयितुम् उद्यते सतीश्वरस्तदेव तमादिष्टवान् इलतः स तमुक्तवान्, यथा, "अवधेहि गिरौ त्वां यधन्निदर्शनं दर्शितं तद्वत् सर्व्वाणि त्वया क्रियन्तां।" 6 किन्त्विदानीम् असौ तस्मात् श्रेष्ठं सेवकपदं प्राप्तवान् यतः स श्रेष्ठप्रतिज्ञाभिः स्थापितस्य श्रेष्ठनियमस्य मध्यस्थोऽभवत्। 7 स प्रथमो नियमो यदिति निर्दोषोऽभवविष्यत् तर्हि द्वितीयस्य नियमस्य किमपि प्रयोजनं नाभवविष्यत्। 8 किन्तु स षोषमारोपयन् तेभ्यः कथयति, यथा, "परमेश्वर एदं भाषते पश्य यस्मिन् समयेऽहम् ऽस्त्रायेलवंशेन यिद्धूदावंशेन य साद्धम् अेकं नवीनं नियमं स्थिरीकरिष्याम्येतादृशः समय आयाति। 9 परमेश्वरोऽपरमपि कथयति तेषां पूर्वपुरुषाणां भिसरदेशाद् आनयनार्थं यस्मिन् दिनेऽदं तेषां करं धृत्वा तैः सः नियमं स्थिरीकृतवान् तद्दिनस्य नियमानुसारेऽपि नः यतस्ते र्भम नियमे लङ्घितेऽदं तान् प्रति यिन्तां नाकरवं। 10 किन्तु परमेश्वरः कथयति तद्दिनात् परमदं ऽस्त्रायेलवंशीयैः साद्धम् एभं नियमं स्थिरीकरिष्यामि, तेषां यित्ते मम विधीन् स्थापयिष्यामि तेषां हत्यत्रे य तान् लेभिष्यामि, अपरमदं तेषाम् एश्वरो भविष्यामि ते य मम लोका भविष्यन्ति। 11 अपरं त्वं परमेश्वरं जानीहीतिवाक्येन तेषामेकैको जनः स्वं स्वं समीपवासिनं आतरञ्च पुन न शिष्ययिष्यति यत् आक्षुद्रात् महान्तं यावत् सर्वे मां ज्ञास्यन्ति। 12 यतो हेतोरदं तेषाम् अधर्मान् क्षमिष्ये तेषां पापान्यपराधाश्च पुनः कदापि न स्मरिष्यामि।" 13 अनेन तं नियमं नूतनं गदित्वा स प्रथमं नियमं पुरातनीकृतवान्; यय्य पुरातनं श्रुत्वाञ्च जातं तस्य लोपो निकटो ऽभवत्।

9 स प्रथमो नियम आराधनाया विविधरीतिभिरेडिकपवित्रस्थानेन य विशिष्ट आसीत्। 2 यतो दूष्यमेकं निरभीयत तस्य प्रथमकोष्ठस्य नाम पवित्रस्थानमित्यासीत् तत्र दीपवृक्षो भोजनानसं दर्शनीयपूषानां श्रेणी यासीत्। 3 तत्पश्चाद्

द्वितीयायास्तिरश्चरिण्या अभ्यन्तरे ऽतिपवित्रस्थानमितिनामकं कोष्ठमासीत्, 4 तत्र य सुवर्णमयो घृषाधारः परितः सुवर्णमण्डिता नियममञ्जूषा यासीत् तन्मध्ये मान्नायाः सुवर्णघटो हारोणस्य मञ्जरितदण्डस्तक्षितौ नियमप्रस्तरौ, 5 तदुपरि य कुरुणासने छायाकारिणौ तेजोमयी किङ्गुवावास्ताम्, अतेषां विशेषवृत्तान्तकथनाय नायं समयः। 6 अतेष्वीदृक् निर्मितेषु याजका ईश्वरसेवाम् अनुतिष्ठन्तो दूष्यस्य प्रथमकोष्ठं नित्यं प्रविशन्ति। 7 किन्तु द्वितीयं कोष्ठं प्रतिवर्षम् अेककृत्य अेकाङ्किना मढायजकेन प्रविश्यते किन्त्वात्मनिमित्तं लोकानाम् अज्ञानकृतपापानाञ्च निमित्तम् उत्सज्जनीयं रुधिरम् अनादाय तेन न प्रविश्यते। 8 छत्येन पवित्र आत्मा यत् ज्ञापयति तदिदं तत् प्रथमं दूष्यं यावत् तिष्ठति तावत् मढापवित्रस्थानगामी पन्था अप्रकाशितस्तिष्ठति। 9 तस्य दूष्यं वर्तमानसमयस्य दृष्टान्तः, यतो हेतोः साम्प्रतं संशोधनकालं यावद् यन्निरूपितं तदनुसारात् सेवाकारिणो मानसिकसिद्धिकरणरूपमर्थाभिः 10 केवलं भाधपेयेषु विविधमज्जनेषु य शारीरिकरीतिभि र्मुक्तानि नैवेधानि बलिदानानि य भवन्ति। 11 अपरं भाविमङ्गलानां मढायजकः श्रीष्ट उपस्थयाडस्तनिर्मितेनार्थत अेतत्सृष्टे र्बलिर्भूतेन श्रेष्ठेन सिद्धेन य दूष्येण गत्वा 12 छागानां गोवत्सानां वा रुधिरम् अनादाय स्वीयुरुधिरम् आदायैककृत्य अेव मढापवित्रस्थानं प्रविश्यानन्तकालिकां मुक्तिं प्राप्त्वान्। (aiṅnios g166) 13 वृषछागानां रुधिरेण गवीभस्मनः प्रक्षेपेण य यधशुचिलोकाः शारीरिशुचित्वाय पूयन्ते, 14 तर्हि किं मन्ध्वे यः सदातेनात्मना निष्कलङ्गबलिमिव स्वमेवेश्वराय दत्त्वान्, तस्य श्रीष्टस्य रुधिरेण युष्माकं मनोस्यमरेश्वरस्य सेवायै किं मृत्युजनकेभ्यः कर्म्मभ्यो न पवित्रीकारिष्यन्ते? (aiṅnios g166) 15 स नूतननियमस्य मध्यस्थोऽभवत् तस्याभिप्रायोऽयं यत् प्रथमनियमलङ्घनरूपपापेभ्यो मृत्युना मुक्तौ जातायाम् आहुतल्लोका अनन्तकालीयसम्पदः प्रतिज्ञाङ्गं लभेरन्। (aiṅnios g166) 16 यत्र नियमो भवति तत्र नियमसाधकस्य बले मृत्युना भवितव्यं। 17 यतो इतेन बलिना नियमः स्थिरीभवति किन्तु नियमसाधको बलि र्थावत् ज्वलति तावत् नियमो निरर्थकस्तिष्ठति। 18 तस्मात् स पूर्वनियमोऽपि रुधिरपातं विना न साधितः। 19 इलतः सर्वलोकान् प्रति व्यवस्थानुसारेण सर्वा आज्ञाः कथयित्वा मूसा जलेन सिन्धूरवर्णलोम्ना ओषोवतुणेन य साद्धं गोवत्सानां छागानाञ्च रुधिरं गृहीत्वा ग्रन्थे सर्वलोकेषु य प्रक्षिप्य भवाम्, 20 युष्मान् अधीश्वरो यं नियमं निरूपितवान् तस्य रुधिरमेतत्। 21 तद्वत् स दूष्येऽपि सेवार्थिकेषु सर्वपात्रेषु य रुधिरं प्रक्षिप्तवान्। 22 अपरं व्यवस्थानुसारेण प्रायशः सर्वाणि रुधिरेण परिष्कित्यन्ते रुधिरपातं विना पापमोचनं न भवति य। 23 अपरं यानि स्वर्गीयवस्तूनां दृष्टान्तास्तेषाम् अेतैः पावनम् आवश्यकम् आसीत् किन्तु साक्षात् स्वर्गीयवस्तूनाम् अेतैः श्रेष्ठे र्बलिदानैः पावनमावश्यकं। 24 यतः श्रीष्टः सत्यपवित्रस्थानस्य दृष्टान्तरूपं इस्तकृतं पवित्रस्थानं न प्रविष्टवान् किन्त्वस्मन्निमित्तम् एदानीम् ईश्वरस्य साक्षाद् उपस्थान्त्वं स्वर्गमेव प्रविष्टः। 25 यथा य मढायजकः प्रतिवर्षं परशोऽशितमादाय मढापवित्रस्थानं प्रविशति तथा श्रीष्टेन पुनः पुनरात्मोत्सर्गो न कर्त्तव्यः, 26 कर्त्तव्ये सति जगतः सृष्टिकालमारभ्य बहुवारं तस्य मृत्युभोग आवश्यकोऽभवत्; किन्त्विदानीं स आत्मोत्सर्गेण पापनाशार्थम् अेककृत्यो जगतः शेषकाले प्रयकाशे। (aiṅnios g165) 27 अपरं यथा मानुषस्यैककृत्यो मरणं तत् पश्चाद् विचारो निरूपितोऽस्ति, 28 तद्वत् श्रीष्टोऽपि बहुनां पापवद्वानार्थं बलिर्भूतेषुैककृत्य उत्ससृष्टे, अपरं द्वितीयवारं पापाद् भिन्नः सन् ये तं प्रतीक्षन्ते तेषां परित्राणार्थं दर्शनं दास्यति।

10 व्यवस्था भविष्यन्मङ्गलानां छायास्वरूपा न य वस्तूनां मूर्त्तिस्वरूपा ततो हेतो र्निर्त्यं दीयमानैरेकविधं वार्षिकबलिभिः शरणागतलोकान् सिद्धान् कर्तुं कदापि न शक्नोति। 2 यधशक्यत् तर्हि तेषां बलीनां दानं किं न न्यवर्त्तिष्यत? यतः सेवाकारिष्येककृत्यः पवित्रीभूतेषु तेषां कोऽपि पापबोधः पुन नाभविष्यत्। 3 किन्तु ते र्बलिदानैः प्रतिवत्सरं पापानां स्माराणं जायते। 4 यतो वृषाणां छागानां वा रुधिरेण पापमोचनं न सम्भवति। 5 अेतत्कारणत्वात् श्रीष्टेन जगत् प्रविश्येदम् उच्यते, यथा, "नेष्ट्वा बलिं न नैवेद्यं देहो मे निर्मितस्तवया। 6 न य त्वं बलिभि र्द्व्यैः पापघ्ने वा प्रतुष्यसि। 7 अवादिषं तदैवाद् पश्य कुर्व्यं समागमं। धर्मग्रन्थस्य सर्गे मे विधते लिप्तिता कथा। 8 ईश मनोऽभिलाषस्ते मया सम्पूरयिष्यते। " 8 छत्यस्मिन् प्रथमतो येषां दानं व्यवस्थानुसाराद् भवति तान्यधि तेनेदमुक्तं यथा, बलिनैवेद्यद्वयानि पापघ्नोपचारकं, नेमानि वाग्मसि त्वं छि न यैतेषु प्रतुष्यसीति। 9 ततः परं तेनोक्तं यथा, "पश्य मनोऽभिलाषं ते कर्तुं कुर्व्यं समागमं;" द्वितीयम् अेतद् वाक्यं स्थिरीकर्तुं स प्रथमं लुम्पति। 10 तेन मनोऽभिलाषेण य वयं यीशुश्रीष्टस्यैककृत्यः स्वशारीरोत्सर्गात् पवित्रीकृता अभवाम। 11 अपरम् अेकेको याजकः प्रतिदिनम् उपासनां कुर्वन् यैश्च पापानि नाशयितुं कदापि न शक्यन्ते तादृशान् अेककृत्यान् बलीन् पुनः पुनरुत्सृजन् तिष्ठति। 12 किन्त्वसौ पापनाशकम् अेकं बलिं दत्त्वाणन्तकालार्थम् ईश्वरस्य दक्षिण उपविश्य 13 यावत् तस्य शत्रवस्तस्य पादपीठं न भवन्ति तावत् प्रतीक्षमाणस्तिष्ठति। 14 यत अेकेन बलिदानेन सोऽनन्तकालार्थं पूयमानान् लोकान्

साधितवान् | 15 अेतस्मिन् पवित्र आत्माप्यस्माकं पक्षे प्रमाण्यति 16 "यतो हेतोस्तद्विनात् परम् अहं तैः सार्द्धम् एमं नियमं स्थिरीकरिष्यामीति प्रथमत उक्त्वा परमेश्वरेणैतं कथितं, तेषां चित्ते मम विधीनं स्थापयिष्यामि तेषां मनःसु य तान् लेभिष्यामि य, 17 अपरत्र तेषां पापान्यपराधांश्च पुनः कदापि न स्मारिष्यामि | " 18 किन्तु यत्र पापमोचनं भवति तत्र पापार्थक्यबलिदानं पुनर्न भवति | 19 अतो हे त्वातरः, यीशो रुधिरैरा पवित्रस्थानप्रवेशास्माकम् उत्साहो भवति, 20 यतः सोऽस्मदर्थं तिरस्करिण्यर्थतः स्वशरीरेण नवीनं ज्वनयुक्तञ्चैकं पन्थानं निर्मितवान्, 21 अपरत्रेश्वरीयपरिवारस्याध्यक्ष अेको मडायाजकोऽस्माकमस्ति | 22 अतो हेतोरस्माभिः सरवान्तःकरणैर्दृढविश्वासैः पापबोधोधात् प्रक्षालितमनोभिर्निर्मलजले स्नातशरीरेश्वरम् उपागत्य प्रत्याशायाः प्रतिज्ञा निश्चला धारयितव्या | 23 यतो यस्ताम् अङ्गीकृतवान् स विश्वसनीयः | 24 अपरं प्रेमिन् सक्तियासु यैकैकस्योत्साहवृद्धयर्थम् अस्माभिः परस्परं मन्त्रयितव्यं | 25 अपरं कतिपयलोका यथा कुर्वन्ति तथास्माभिः सभाकरणं न परित्यक्तव्यं परस्परम् उपेष्टव्यञ्च यतस्तत् मडादिनम् उत्तरोत्तरं निकटवर्ति भवतीति युष्माभिर्दृश्यते | 26 सत्यमतस्य ज्ञानप्राप्तेः परं यदि वयं स्वरंछया पापायां कुर्मस्तर्हि पापानां कृते ऽन्यत् किमपि बलिदानं नावशिष्यते 27 किन्तु विचारस्य भयानका प्रतीक्षा रिपुनाशकानलस्य तापश्चावशिष्यते | 28 यः कश्चित् भूससो व्यवस्थाम् अवमन्यते स एयां विना द्वयोस्तिस्मृणां वा साक्षिणां प्रमाणेन ऽन्यते, 29 तस्मात् किं बुध्यध्वे यो जन एश्वरस्य पुत्रम् अवजानाति येन य पवित्रीकृता ऽभवत् तत् नियमस्य रुधिरम् अपवित्रं जानाति, अनुग्रहकरम् आत्मानम् अपमन्यते य, स कियन्महाद्योरतरदाऽस्य योग्यो भविष्यति? 30 यतः परमेश्वरः कथयति, "दानं इलस्य मन्कर्म्म स्यूचितं प्रेदाभ्यहं | " पुनरपि, "तदा विचारयिष्यन्ते परेशेन निजाः प्रजाः | " एतं यः कथितवान् तं वयं जानीमः | 31 अमरेश्वरस्य करयोः पतनं मडाभयानकं | 32 हे त्वातरः, पूर्वदिनानि स्मरत यतस्तदानीं यूयं दीप्तिं प्राप्य बहुदुर्गतिरूपं संग्रामं सडमाना अेकतो निन्दाकलेशैः कौतुकीकृता अभवत, 33 अन्यतश्च तद्भोगिनां समांशिनां ऽभवत | 34 यूयं मम भन्धनस्य दुःभेन दुःभिनो ऽभवत, युष्माकम् उत्तमा नित्या य सम्पत्तिः स्वर्गे विधत एति ज्ञात्वा सानन्दं सर्वस्वस्यापहरणम् असहध्वञ्च | 35 अतश्चेव मडापुरस्कारयुक्तं युष्माकम् उत्साहं न परित्यजत | 36 यतो यूयं येनेश्वरस्येच्छां पालयित्वा प्रतिज्ञायाः इलं लभध्वं तदर्थं युष्माभिर्घैर्यावलम्बनं कर्तव्यं | 37 येनागन्तव्यं स स्वल्पकालात् परम् आगमिष्यति न य विलम्बिष्यते | 38 "पुण्यवान् जनो विश्वासेन जविष्यति किन्तु यदि निवर्तते तर्हि मम मनस्तस्मिन् न तोषं यास्यति | " 39 किन्तु वयं विनाशजनिकां धर्मात् निवृत्तिं न कुर्वामा आत्मनः परित्राणाय विश्वासं कुर्वामहे |

11 विश्वास आशंसितानां निश्चयः, अदृश्यानां विषयाणां दर्शनं भवति | 2 तेन विश्वासेन प्राञ्चो लोकाः प्रामाण्यं प्राप्तवन्तः | 3 अपरम् एश्वरस्य वाक्येन जगन्त्यसृज्यन्त, दृश्यस्तूनि य प्रत्यक्षवस्तुभ्यो नोदपधन्तैतद् वयं विश्वासेन बुध्यामहे | (a10n 9165) 4 विश्वासेन ङाबिल् एश्वरमुद्दिश्य काबिलः श्रेष्ठं बलिदानं कृतवान् तस्माद्येश्वरेण तस्य दानान्यधि प्रमाणे एते स धार्मिक एतस्य प्रमाणं लब्धवान् तेन विश्वासेन य स मृतः सन् अधापि भाषते | 5 विश्वासेन ङनोङ् यथा मृत्युं न पश्येत् तथा लोकान्तरं नीतः, तस्योद्देशश्च केनापि न प्रापि यत एश्वरस्तं लोकान्तरं नीतवान्, तत्रमाणमिदं तस्य लोकान्तरिकरणात् पूर्वं स एश्वराय रोचितवान् एति प्रमाणं प्राप्तवान् | 6 किन्तु विश्वासं विना कोऽपीश्वराय रोचितुं न शक्नोति यत एश्वरोऽस्ति स्वान्वेषिलोकेभ्यः पुरस्कारं ददाति येतिकथायाम् एश्वरशरणागतैर्विश्वसितव्यं | 7 अपरं तदानीं यान्यदृश्यान्वासन् तानीश्वरेणादिष्टः सन् नोडो विश्वासेन भीत्वा स्वपरिजनानां रक्षार्थं पोतं निर्मितवान् तेन य जगज्जनानां दोषान् दर्शितवान् विश्वासात् लभ्यस्य पुण्यस्याधिकारी अभूव य | 8 विश्वासेनेव्राडीम् आडूतः सन् आज्ञां गृहीत्वा यस्य स्थानस्याधिकारस्तेन प्राप्तव्यस्तत् स्थानं प्रस्थितवान् किन्तु प्रस्थानसमये ऋ यामीति नाजानात् | 9 विश्वासेन स प्रतिज्ञाते देशे परदेशवत् प्रवसन् तस्याः प्रतिज्ञायाः समानांशिल्याम् एरुडाका याकूभा य सड दूष्यवास्यभवत् | 10 यस्मात् स एश्वरेण निर्मितं स्थापितञ्च भित्तिमूलयुक्तं नगरं प्रत्यैक्षत | 11 अपरत्र विश्वासेन सारा वयोतिकान्ता सन्त्यपि गर्भधारणाय शक्तिं प्राप्य पुत्रवत्यभवत्, यतः सा प्रतिज्ञाकारिणं विश्वास्थ्यम् अमन्यत | 12 ततो हेतो मृतकल्पाद् अेकस्मात् जनाद् आकाशीयनक्षत्राणीव गणनातीताः समुद्रतीरस्थसिकता एव यासंभ्या लोका उत्पेदिरे | 13 अते सर्वे प्रतिज्ञायाः इलान्यप्राप्य केवलं दूरत् तानि निरीक्ष्य वन्दित्वा य, पृथिव्यां वयं विदेशिनः प्रवासिनश्चास्मड एति स्वीकृत्य विश्वासेन प्राणान् तत्यजुः | 14 ये तु जना एतथं कथयन्ति तैः पैतृकदेशो ऽस्माभिरन्विष्यत एति प्रकाश्यते | 15 ते यस्माद् देशात् निर्गतास्तं यधस्मरिष्यन् तर्हि परावर्तनाय समयम् अलाप्यन्त | 16 किन्तु ते सर्वान्कृष्टम् अर्थतः स्वर्गायं देशम् आकाङ्क्षन्ति

तस्माद् एश्वरस्तानधि न लज्जमानस्तेषाम् एश्वर इति नाम गृहीतवान् यतः स तेषां कृते नगरभेदं संस्थापितवान् | 17 अपरम् पद्मालीमः परीक्षायां जातायां स विश्वासेनेरुडाकम् उत्ससर्ज, 18 वस्तुत एरुडाकि तव वंशो विभ्यास्यत इति वाग् यमधि कथिता तम् अद्वितीयं पुत्रं प्रतिज्ञाप्राप्तः स उत्ससर्ज | 19 यत एश्वरो मृतानाम्युत्थापयितुं शक्नोतीति स मेने तस्मात् स उपमाद्वपं तं लेभे | 20 अपरम् एरुडाङ्क विश्वासेन याकूब् अेषावे य भाविविषयानध्याशिषं एदौ | 21 अपरं याकूब् मरणादाले विश्वासेन यूषङ्कः पुत्रयोरेकैकस्मै जनायाशिषं एदौ यच्छ्या अग्रभागे समालम्ब्य प्राणनाम य | 22 अपरं यूषङ्क यरमकावे विश्वासेनेसायेत्वंशीयानां मिसरदेशाद् बहिरुगमनस्य वाचं जगाद् निजस्थीनि याधि समादितेश | 23 नवजातो मूसाश्च विश्वासात् त्रान् मासान् स्वपितृव्याम् अगोच्यत यतस्तौ स्वशिषुं परमसुन्दरं दृष्टवन्तौ राजाज्ञात्र न शङ्कितवन्तौ | 24 अपरं वयःप्राप्तो मूसा विश्वासात् द्विरीणो दौडित इति नाम नाङ्गीयकार | 25 यतः स क्षणिकात् पापजसुभभोगाद् एश्वरस्य प्रजाभिः सार्द्धं दुःखभोगं वरे | 26 तथा मिसरदेशीयनिधिभ्यः श्रीष्टनिमित्तां निन्दं मडतीं सम्पत्तिं मेने यतो डेतोः स पुस्कारदानम् अपैक्षत | 27 अपरं स विश्वासेन राज्ञः क्रोधात् न भौत्वा मिसरदेशं परितत्याज, यतस्तेनादृश्यं वीक्षमाणोनेव धैर्यम् आलम्बि | 28 अपरं प्रथमजातानां उन्ता यत् स्वीयलोकां न स्पृशेत् तदर्थं स विश्वासेन निस्तारपर्वायिबलिच्छेदं रुधिरसेयनान्नुष्ठितावान् | 29 अपरं ते विश्वासात् स्थलेनेव सूक्सागरेण जग्मुः किन्तु मिस्त्रीयलोकास्तत् कर्तुम् उपकम्भ्य तोयेषु ममज्जुः | 30 अपरञ्च विश्वासात् तैः सप्तदं यावद् धिरीडोः प्राथीरस्य प्रदक्षिणो कृते तत् निपपात | 31 विश्वासाद् राडब्नामिका वेश्यापि प्रीत्या यारान् अनुगृह्णाविश्वसिभिः सार्द्धं न विननाश | 32 अधिकं किं कथयिष्यामि? गिदियोनो बारकः शिम्शोनो धिप्तडो दायूद् शिमूयेलो भविष्यद्वादिनश्चैतेषां वृत्तान्तकथनाय मम समयामावो भविष्यति | 33 विश्वासात् ते राज्यानि वशीकृतवन्तो धर्मकर्माणि साधितवन्तः प्रतिज्ञानां इलं लब्धवन्तः सिंढानां मुभानि रुद्धवन्तो 34 वहेर्दालं निर्व्यापितवन्तः भङ्गधारद् रक्षां प्राप्तवन्तो दौर्बल्ये सबलीकृता युद्धे पराक्रमिणो जाताः परेषां सैन्यानि दवयितवन्तश्च | 35 योषितः पुनरुत्थानेन मृतान् आत्मजान् लेभिरे, अपरे य श्रेष्ठोत्थानस्य प्राप्तेराशया रक्षाम् अगृहीत्वा ताडनेन मृतवन्तः | 36 अपरे तिरस्कारैः कशाभि र्बन्धनैः कारया य परीक्षिताः | 37 बडवश्च प्रस्तराधातै र्दताः करपत्रै वा विदीर्णा यत्रै वा क्लिष्टाः भङ्गधारै वा व्यापादिताः | ते मेषाणां छागानां वा यर्माणि परिधाय दीनाः पीडिता दुःभार्ताश्रात्राभ्यन् | 38 संसारा येषाम् अयोग्यस्ते निर्जनस्थानेषु पर्वतेषु गह्वरेषु पृथिव्याश्छिद्रेषु य पर्यटन् | 39 अतैः सर्व्ये विश्वासात् प्रमाणं प्रापि किन्तु प्रतिज्ञायाः इलं न प्रापि | 40 यतस्ते यथास्मान् विना सिद्धान् न भवेयुस्तथैवेश्वरेणस्माकं कृते श्रेष्ठतरं किमपि निर्दिदिशे |

12 अतो डेतोरेतावत्साक्षिभेधै वेंष्टिताः सन्तो वयमपि सर्व्वभारम् आशुभाधकं पापञ्च निक्षिप्यास्माकं गमनाय निरूपिते मार्गे धैर्येण धावाम | 2 यश्चास्माकं विश्वासस्याग्रेसरः सिद्धिकर्ता यास्ति तं यीशुं वीक्षामहे यतः स स्वसम्भुप्रस्थितानन्दस्य प्राप्त्यर्थम् अपमानं तुच्छीकृत्य कुशस्य यातनां सोढवान् एश्वरीयसिंढासनस्य दक्षिणपाश्वर्ये समुपविष्टांश्च | 3 यः पापिभिः स्वविरुद्धम् अेतादृशं वैपरीत्यं सोढवान् तम् आलोचयत तेन यूयं स्वमनःसु भ्रान्ताः क्लान्ताश्च न भविष्यथ | 4 यूयं पापेन सड युध्यन्तोऽद्यापि शोणितव्यपर्यन्तं प्रतिरोधं नाकुरुत | 5 तथा य पुत्रान् प्रतीव युष्मान् प्रति य उपदेश उक्तस्तं किं विस्मृतवन्तः? "परेशेन कृतान् शास्तिं डे मत्पुत्र न तुय्यथ | तेन संभर्त्सितश्चापि नैव क्लाम्य कदायन | 6 परेशः प्रीयते यस्मिन् तस्मै शास्तिं ददाति यत् | यन्तु पुत्रं स गृह्णाति तमेव प्रदरत्यपि | " 7 यदि यूयं शास्तिं सडध्वं तर्हीश्वरः पुत्रैरिव युष्माभिः सार्द्धं व्यवहरति यतः पिता यस्मै शास्तिं न ददाति तादृशः पुत्रः कः? 8 सर्व्वे यस्याः शास्तेरेशिनो भवन्ति सा यदि युष्माकं न भवति तर्हि यूयम् आत्मजा न किन्तु जारजा आध्वे | 9 अपरम् अस्माकं शारीरिक्जन्मदातारोऽस्माकं शास्तिकारिणोऽभवन् ते यास्माभिः सम्मानितास्तस्माद् य आत्मनां जनयिता वयं किं ततोऽधिकं तस्य वशीभूय न ञुविष्यामः? 10 ते त्वल्पदिनानि यावत् स्वमनोऽमतानुसारेण शास्तिं कृतवन्तः किन्त्वेषोऽस्माकं छिताय तस्य पवित्रताया अंशित्वाय यास्मान् शास्ति | 11 शास्तिश्च वर्त्तमानसमये केनापि नानन्दजनिका किन्तु शोक्जनिक्वैव मन्यते तथापि ये तथा विनीयन्ते तेभ्यः सा पश्चात् शान्तियुक्तं धर्मइलं ददाति | 12 अतएव यूयं शिथिलान् उस्तान् दुर्बलानि जानून य सबलानि कुरुध्वं | 13 यथा य दुर्बलस्य सन्धिस्थानं न लज्जेत स्वस्य तिष्ठेत् तथा स्वयरणार्थं सरलं मार्गं निर्मात | 14 अपरञ्च सर्व्वेः सार्थम् अेक्यभावं यय्य विना परमेश्वरस्य दर्शनं केनापि न लप्स्यते तत् पवित्रत्वं येष्टध्वं | 15 यथा कश्चिद् एश्वरस्यानुज्ञात् न पतेत्, यथा य तिकतताया मूलं प्ररुह्य बाधाजनकं न भवेत् तेन य बडवोऽपवित्रा न भवेयुः, 16 यथा य कश्चित् लम्पटो वा अेककृत्य आहारार्थं स्वीयज्येष्ठाधिकारविकेता य अेषोस्तद्दद् अधर्मायारी न भवेत् तथा सावधाना भवत | 17 यतः स अेषोः पश्चाद्

आशीर्वादाधिकारी भवितुम् एच्छन्नपि नानुगृहीतं इति यूयं जानीथ, स याश्रुपातेन मत्पुत्रं प्रार्थयमानोऽपि तद्गुणाय न लेभे | 18 अपरत्र स्पृश्यः पर्वतः प्रज्वलितो वह्निः कृष्णावर्णो मेघो ऽन्धकारो ऽन्धश तूरीवाधं वाक्यानां शब्दश्च नैतेषां सन्निधौ यूयम् आगताः | 19 तं शब्दं श्रुत्वा श्रोतारस्तादृशं सम्भाषणं यत् पुन न जायते तत् प्रार्थितवन्तः | 20 यतः पशुरपि यदि धराधरं स्पृशति तर्हि स पाषाणघातैर्हन्तव्य एत्यादेशं सोढुं ते नाशङ्कुवन् | 21 तस्य दर्शनम् अयं भयानकं यत् भूसासोक्तं भीतस्त्रासयुक्तश्चास्मीति | 22 किन्तु सीयोन्पर्वतो ऽमरेश्वरस्य नगरं स्वर्गस्थचित्रशालमम् अयुतानि दिव्यदूताः 23 स्वर्गं लिप्पितानां प्रथमजातानाम् उत्सवः समितिश्च सर्वेषां विचाराधिपतिरीश्वरः सिद्धीकृतधार्मिकानाम् आत्मानो 24 नूतननियमस्य मध्यस्थो यीशुः, अपरं डाबिलो रक्तात् श्रेयः प्रयारकं प्रोक्षणस्य रक्तञ्चैतेषां सन्निधौ यूयम् आगताः | 25 सावधाना भवत तं वक्तारं नावजानीत यतो हेतोः पृथिवीस्थितः स वक्ता यैरवज्ञातस्ते र्थि रक्षा नाप्रापि तर्हि स्वर्गायवक्तुः पराङ्मुहीभूयास्माभिः कथं रक्षा प्राप्स्यते? 26 तदा तस्य रवात् पृथिवी कम्पिता किन्त्विदानीं तेनेदं प्रतिज्ञातं यथा, "अहं पुनरेककृत्यः पृथिवीं कम्पयिष्यामि केवलं तन्नाहं गगनमपि कम्पयिष्यामि | " 27 स अहंकृत्यः शब्दो निश्चलविषयाणां स्थितये निर्मितानामिव यत्रवस्तूनां स्थानान्तरीकराणां प्रकाशयति | 28 अतएव निश्चलराज्यप्रान्तेरस्माभिः सोऽनुग्रह आलम्बितव्यो येन वयं सादरं सभयत्र तुष्टिजनकरूपेणेश्वरं सेवितुं शक्नुयाम | 29 यतोऽस्माकम् ईश्वरः संहारको वह्निः |

13 ब्राह्मणु प्रेम तिष्ठतु | अतिथिसेवा युष्माभि न विस्मर्यतां 2 यतस्तथा प्रच्छन्नरूपेण दिव्यदूताः केषाञ्चिद् अतिथयोऽभवन् | 3 बन्दिनः सडबन्दिभिरिव दुःप्पिनश्च देडवासिभिरिव युष्माभिः स्मर्यन्तां | 4 विवाहः सर्वेषां समीपे सम्मानितव्यस्तदीयशय्या य शुचिः किन्तु वेश्यागामिनः पारदारिकाश्रेवरेण एण्डयिष्यन्ते | 5 यूयम् आचारं निर्वाभा भवत विधमानविषये सन्तुष्यत य यस्माद् ईश्वर अवेदं कथितवान्, यथा, "त्वां न त्यक्ष्यामि न त्वां डास्यामि | " 6 अतएव वयम् उत्साहेनेदं कथयितुं शक्नुमः, "मत्पक्षे परमेशोऽस्ति न भेष्यामि कदायन | यस्मात् मां प्रति किं कर्तुं मानवः पारयिष्यति | | " 7 युष्माकं ये नायका युष्मभ्यम् ईश्वरस्य वाक्यं कथितवन्तस्ते युष्माभिः स्मर्यन्तां तेषाम् आचारस्य परिणामम् आलोच्य युष्माभिस्तेषां विश्वासोऽनुक्रियतां | 8 यीशुः प्रीष्टः श्वोऽध सदा य स अवास्ते | (aiōn g165) 9 यूयं नानाविधनूतनशिक्षाभि न परिवर्तध्वं यतोऽनुग्रहोऽन्तःकरणस्य सुस्थिरीभवनं क्षेमं न य भाधद्रव्यैः | यतस्तदाचारिणस्ते नोपकृताः | 10 ये दृष्यस्य सेवां कुर्वन्ति ते यस्या द्रव्यभोजनस्थानधिकारिणस्तादृशी यज्ञवेदिरस्माकम् आस्ते | 11 यतो येषां पशूनां शोषितं पापनाशाय मडायान्तेन मडापवित्रस्थानस्याभ्यन्तरं नीयते तेषां शरीराणि शिबिराद् बहिर्हन्ते | 12 तस्माद् यीशुरपि यत् स्वरुधिरैण प्रजाः पवित्रीकुर्यात् तदर्थं नगरद्वारस्य बहिर् मूर्तिं भुक्तवान् | 13 अतो हेतोरस्माभिरपि तस्यापमानं सडमानैः शिबिराद् बहिस्तस्य समीपं गन्तव्यं | 14 यतो ऽत्रास्माकं स्थायि नगरं न विधते किन्तु भावि नगरम् अस्माभिरन्विष्यते | 15 अतएव यीशुनास्माभि निर्यं प्रशंसाऽरूपे बलिरर्थतस्तस्य नामाङ्गीकुर्वताम् ओष्ठाधराणां डलम् ईश्वराय दातव्यं | 16 अपरत्र परोपकारो दानत्र युष्माभि न विस्मर्यतां यतस्तादृशं बलिदानम् ईश्वराय रोयते | 17 यूयं स्वनायकानाम् आज्ञाग्राहिलो वश्याश्च भवत यतो यैरुपनिधिः प्रतिदातव्यस्तादृशा लोका एव ते युष्मदीयात्मनां रक्षणार्थं जाग्रति, अतस्ते यथा सानन्दास्तत् कुर्वन् न य सार्त्स्वरा अत्र यतध्वं यतस्तेषाम् आर्त्स्वरो युष्माकम् ईश्वरनको न भवेत् | 18 अपरत्र यूयम् अस्मन्निमित्तं प्रार्थनां कुरुत यतो वयम् उत्तममनोविशिष्टाः सर्वत्र सदाचारं कर्तुम् ईच्छुकाश्च भवाम इति निश्चितं जानीमः | 19 विशेषतोऽहं यथा त्वरया युष्मभ्यं पुन ईये तदर्थं प्रार्थनायै युष्मान् अधिकं विनये | 20 अनन्तनियमस्य रुधिरैण विशिष्टो मडान् मेघपालको येन मृतगणमध्यात् पुनरानायि स शान्तिदायक ईश्वरो (aiōnios g166) 21 निजाभिमतसाधनाय सर्वस्मिन् सत्कर्मणि युष्मान् सिद्धान् करोतु, तस्य दृष्टौ य यधत् तुष्टिजनकं तदेव युष्माकं मध्ये यीशुना प्रीष्टेन साधयतु | तस्मै महिमा सर्वदा भूयात् | आमेन् | (aiōn g165) 22 हे ब्रातरः, विनयेऽहं यूयम् एडम् उपदेशवाक्यं सडध्वं यतोऽहं संक्षेपेण युष्मान् प्रति लिपितवान् | 23 अस्माकं ब्राता तीमथियो मुक्तोऽभवद् इति जानीत, स य यदि त्वरया समागच्छति तर्हि तेन साद्ध्वं अहं युष्मान् साक्षात् करिष्यामि | 24 युष्माकं सर्वान् नायकान् पवित्रलोकांश्च नमस्कुरुत | अपरम् एतावित्यादेशीयानां नमस्कारं ज्ञास्यथ | 25 अनुग्रहो युष्माकं सर्वेषां सडायो भूयात् | आमेन् |

યાકૂબ:

1 ઈશ્વરસ્ય પ્રભો ચીશુખ્રીષ્ટસ્ય ચ દાસો યાકૂબ્ વિકીર્ણીભૂતાન્ દ્વાદશં વંશાન્ પ્રતિ નમસ્કૃત્ય પત્રં લિખતિ | 2 હે મમ ભ્રાતરઃ, યૂયં યદા બહુવિધપરીક્ષાષુ નિપતત તદા તત્ પૂર્ણાનન્દસ્ય કારણં મન્યધ્વં | 3 યતો યુષ્માકં વિશ્વાસસ્ય પરીક્ષિતત્વેન ધૈર્યં સમ્પાદ્યત ઇતિ જાનીથ | 4 તત્ચ ધૈર્યં સિદ્ધફલં ભવતુ તેન યૂયં સિદ્ધાઃ સમ્પૂર્ણાશ્ચ ભવિષ્યથ કસ્યાપિ ગુણસ્યાભાવશ્ચ યુષ્માકં ન ભવિષ્યતિ | 5 યુષ્માકં કસ્યાપિ જ્ઞાનાભાવો યદિ ભવેત્ તર્હિ ય ઈશ્વરઃ સરલભાવેન તિરસ્કારઞ્ચ વિના સર્વ્યેભ્યો દદાતિ તતઃ સ યાચતાં તતસ્તસ્મૈ દાયિષ્યતે | 6 કિન્તુ સ નિઃસન્દેહઃ સન્ વિશ્વાસેન યાચતાં યતઃ સન્દિગ્ધો માનવો વાયુના ચાલિતસ્યોત્પલવમાનસ્ય ચ સમુદ્રતરંગસ્ય સદૃશો ભવતિ | 7 તાદૃશો માનવઃ પ્રભોઃ કિન્ચિત્ પ્રાપ્સ્યતીતિ ન મન્યતાં | 8 દ્વિમના લોકઃ સર્વગતિષુ ચત્રલો ભવતિ | 9 યો ભ્રાતા નમ્રઃ સ નિજોન્નત્યા શ્લાઘતાં | 10 યશ્ચ ધનવાન્ સ નિજનમ્રતયા શ્લાઘતાંયતઃ સ તૃણપુષ્પવત્ ક્ષયં ગમિષ્યતિ | 11 યતઃ સતાપેન સૂર્યોર્ણોદિત્ય તૃણં શોષ્યતે તત્પુષ્પઞ્ચ ભ્રશ્યતિ તેન તસ્ય રૂપસ્ય સૌન્દર્યં નશ્યતિ તદ્દદ્ ધનિલોકોડપિ સ્વીયમૂઢતયા મ્લાસ્યતિ | 12 યો જનઃ પરીક્ષાં સહતે સ એવ ધન્યઃ, યતઃ પરીક્ષિતત્વં પ્રાપ્ય સ પ્રભુના સ્વપ્રેમકારિભ્યઃ પ્રતિજ્ઞાતં જીવનમુક્તુદં લપ્સ્યતે | 13 ઈશ્વરો માં પરીક્ષત ઇતિ પરીક્ષાસમયે કોડપિ ન વદતુ યતઃ પાપાયેશ્વરસ્ય પરીક્ષા ન ભવતિ સ ચ કમપિ ન પરીક્ષતે | 14 કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ સ્વીયમનોવાઞ્ચયાકૃષ્યતે લોભ્યતે ચ તસ્યૈવ પરીક્ષા ભવતિ | 15 તસ્માત્ સા મનોવાઞ્ચા સગર્ભા ભૂત્વા દુષ્કૃતિ પ્રસૂતે દુષ્કૃતિશ્ચ પરિણામં ગત્વા મૃત્યું જનયતિ | 16 હે મમ પ્રિયભ્રાતરઃ, યૂયં ન ભ્રામ્યત | 17 યત્ કિન્ચિદ્ ઉત્તમં દાનં પૂર્ણો વરશ્ચ તત્ સર્વમ્ ઊર્દ્ધ્વાદ્ અર્થતો યસ્મિન્ દશાન્તરં પરિવર્તનજાતચ્છાયા વા નાસ્તિ તસ્માદ્ દીપ્ત્યાકરાત્ પિતુરવરોહતિ | 18 તસ્ય સૃષ્ટવસ્તુનાં મધ્યે વયં યત્ પ્રથમફલસ્વરૂપા ભવામસ્તદર્થં સ સ્વેચ્છાતઃ સત્યમતસ્ય વાક્યેનાસ્માન્ જનયામાસ | 19 અતએવ હે મમ પ્રિયભ્રાતરઃ, યુષ્માકમ્ એકેકો જનઃ શ્રવણે ત્વરિતઃ કથને ધીરઃ ક્રોધેડપિ ધીરો ભવતુ | 20 યતો માનવસ્ય ક્રોધ ઈશ્વરીયધર્મં ન સાધયતિ | 21 અતો હેતો યૂયં સર્વ્યામ્ અશુચિક્રિયાં દુષ્ટાબાહુલ્યઞ્ચ નિક્ષિપ્ય યુષ્મન્મનસાં પરિત્રાણે સમર્થં રોપિતં વાક્યં નમ્રભાવેન ગૃહીત | 22 અપરઞ્ચ યૂયં કેવલમ્ આત્મવચ્ચિતારો વાક્યસ્ય શ્રોતારો ન ભવત કિન્તુ વાક્યસ્ય કર્મકારિણો ભવત | 23 યતો યઃ કશ્ચિદ્ વાક્યસ્ય કર્મકારી ન ભૂત્વા કેવલં તસ્ય શ્રોતા ભવતિ સ દર્ષણે સ્વીયશારીરિકવદનં નિરીક્ષમાણસ્ય મનુજસ્ય સદૃશઃ | 24 આત્માકારે દૃષ્ટે સ પ્રસ્થાય કીદૃશ આસીત્ તત્ તત્ક્ષણાદ્ વિસ્મરતિ | 25 કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ નત્વા મુક્તેઃ સિદ્ધાં વ્યવસ્થામ્ આલોક્ય તિષ્ઠતિ સ વિસ્મૃતિયુક્તઃ શ્રોતા ન ભૂત્વા કર્મકર્તૈવ સન્ સ્વકાર્ય્યે ધન્યો ભવિષ્યતિ | 26 અનાયત્તરસનઃ સન્ યઃ કશ્ચિત્ સ્વમનો વચ્ચિત્વા સ્વં ભક્તં મન્યતે તસ્ય ભક્તિ મુંઘા ભવતિ | 27 કલેશકાલે પિતૃહીનાનાં વિધવાનાઞ્ચ યદ્ અવેક્ષણં સંસારાસ્ય નિષ્કલક્ટેન યદ્ આત્મરક્ષણં તદેવ પિતુરીશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ શુચિ નિર્મલા ચ ભક્તિઃ |

2 હે મમ ભ્રાતરઃ, યૂયમ્ અસ્માકં તેજસ્વિનઃ પ્રભો ચીશુખ્રીષ્ટસ્ય ધર્મા મુખાપેક્ષયા ન ધારયત | 2 યતો યુષ્માકં સભાયાં સ્વાર્ણાકુરીચકયુક્તે બ્રાહ્મિષ્ણુપરિચ્છદે પુરુષે પ્રવિષ્ટે મલિનવસ્ત્રે કસ્મિન્શ્ચિદ્ દરિદ્રેડપિ પ્રવિષ્ટે 3 યૂયં યદિ તં બ્રાહ્મિષ્ણુપરિચ્છદવસ્તાનં જનં નિરીક્ષ્ય વદેત ભવાન્ અત્રોત્તમસ્થાન ઉપવિશત્વિતિ કિન્તુ તં દરિદ્રં યદિ વદેત ત્વમ્ અમુસ્મિન્ સ્થાને તિષ્ઠ યદ્વાત મમ પાદપીઠ ઉપવિશેતિ, 4 તર્હિ મનઃસુ વિશેષ્ય યૂયં કિં કુતકેઃ કુવિચારકા ન ભવથ? 5 હે મમ પ્રિયભ્રાતરઃ, શુશુભ, સંસારે યે દરિદ્રાસ્તાન્ ઈશ્વરો વિશ્વાસેન ધનિનઃ સ્વપ્રેમકારિભ્યશ્ચ પ્રતિશ્રુતસ્ય રાજ્યસ્યાધિકારિણઃ કર્તુ કિં ન વરીતવાન્? કિન્તુ દરિદ્રો યુષ્માભિરવજ્ઞાયતે | 6 ધનવન્ત એવ કિં યુષ્માન્ નોપદ્રવન્તિ ભલાસ્ય વિચારાસનાનાં સમીપં ન નયન્તિ? 7 યુષ્મદુપરિ પરિકીર્તિતં પરમં નામ કિં તેરેવ ન નિન્ધતે? 8 કિન્તુ ત્વં સ્વસમીપવાસિનિ સ્વાત્મવત્ પ્રીયસ્વ, એતચ્છાસ્ત્રીયવચનાનુસારતો યદિ યૂયં રાજકીયવ્યવસ્થાં પાલયથ તર્હિ ભદ્રં કુરુથ | 9 યદિ ય મુખાપેક્ષાં કુરુથ તર્હિ પાપમ્ આચરથ વ્યવસ્થયા ચાજ્ઞાલક્ષિન ઇવ દૂષ્યધ્વે | 10 યતો યઃ કશ્ચિત્ કૃત્સનાં વ્યવસ્થાં પાલયતિ સ યદ્યેકસ્મિન્ વિધૌ સ્ખલતિ તર્હિ સર્વ્યેષામ્ અપરાધી ભવતિ | 11 યતો હેતોસ્ત્વં પરદારાન્ મા ગચ્છેતિ યઃ કથિતવાન્ સ એવ નરહત્યાં મા કુર્યાં ઇત્યપિ કથિતવાન્ તસ્માત્ ત્વં પરદારાન્ ન ગત્વા યદિ નરહત્યાં કરોષિ તર્હિ વ્યવસ્થાલક્ષી ભવસિ | 12 મુક્તે વ્યવસ્થાતો યેષાં વિચારેણ ભવિતવ્યં તાદૃશા લોકા ઇવ યૂયં કથાં કથયત કર્મ કુરુત ચ | 13 યો દયાં નાચરતિ તસ્ય વિચારો નિર્દયેન કારિષ્યતે, કિન્તુ દયા વિચારમ્ અભિભવિષ્યતિ | 14 હે મમ ભ્રાતરઃ, મમ પ્રત્યયોડસ્તીતિ યઃ કથયતિ તસ્ય કર્માર્ણિ યદિ ન વિધન્ત તર્હિ તેન કિં ફલં? તેન પ્રત્યયેન કિં તસ્ય પરિત્રાણં ભવિતું શકન્નોતિ? 15 કેષુચિદ્ ભ્રાતૃષુ ભગિનીષુ વા વસનહીનેષુ પ્રાત્યાહિકાહારહીનેષુ ચ

सत्सु युष्माकं कोऽपि तेभ्यः शरीरार्थं प्रयोजनीयानि द्रव्याणि न दत्त्वा यदि तान् वदेत्, 16 ययं सङ्कुशलं गत्वोष्यग्रात्रा भवत तृप्यत येति तर्ह्येतेन किं इलं? 17 तद्वत् प्रत्ययो यदि कर्म्मणि र्युक्तो न भवेत् तर्ह्येकाकित्वात् मृत अवास्ते। 18 किञ्च कश्चिद् एदं वदिष्यति तव प्रत्ययो विधते मम य कर्म्माणि विधन्ते, त्वं कर्म्मलीनं स्वप्रत्ययं मां दर्शय तर्ह्येकमपि मन्कर्म्मभ्यः स्वप्रत्ययं त्वां दर्शयिष्यामि। 19 अेक एश्वरो ऽस्तीति त्वं प्रत्येषि। भद्रं करोषि। भूता अपि तत् प्रतियन्ति कम्पन्ते य। 20 किन्तु हे निबर्ब्बोधमानव, कर्म्मलीनः प्रत्ययो मृत अवास्त्येतद् अवगन्तुं किम् एच्छसि? 21 अस्माकं पूर्वीपुरुषो य एब्राहीम् स्वपुत्रम् एरुडकं यज्ञवेधाम् उत्सृष्टवान् स किं कर्म्मभ्यो न सपुण्यीकृतः? 22 प्रत्यये तस्य कर्म्माणां सडकारिणि जाते कर्म्मभिः प्रत्ययः सिद्धो ऽभवत् तत् किं पश्यसि? 23 एत्यत्रेदं शास्त्रीयवचनं सङ्कलम् अभवत्, एब्राहीम् परमेश्वरे विश्वसितवान् तय्य तस्य पुण्ययागाण्यत स येश्वरस्य मित्र एति नाम लब्धवान्। 24 पश्यत मानवः कर्म्मभ्यः सपुण्यीकृतियते न यैकाकिना प्रत्ययेन। 25 तद्वद् या राड्बनामिका वाराङ्गना यारान् अनुगृह्यापरेण मार्गेण विससर्ज सापि किं कर्म्मभ्यो न सपुण्यीकृता? 26 अतअेवात्मलीनो देडो यथा मृतोऽस्ति तथैव कर्म्मलीनः प्रत्ययोऽपि मृतोऽस्ति।

3 हे मम भ्रातरः, शिक्षकैरस्माभिर्गुरुतरएाडो लभ्यत एति ज्ञात्वा यूयम् अनेके शिक्षका मा भवत। 2 यतः सर्व्वे वयं भडुविषयेषु स्खलामः, यः कश्चिद् वाक्ये न स्खलति स सिद्धपुरुषः कृत्स्नं वशीकर्तुं समर्थश्चास्ति। 3 पश्यत वयम् अश्वान् वशीकर्तुं तेषां वक्त्रेषु भलीनान् निधाय तेषां कृत्स्नं शरीरम् अनुवर्त्तायामः। 4 पश्यत ये पोता अतीव बृहडाकाराः प्रयाड्वातेश्च यालितास्तेऽपि कर्णधारस्य मनोऽभिमतद् अतिक्षुद्रेण कर्णेन वाञ्छितं स्थानं प्रत्यनुवर्त्तन्ते। 5 तद्वद् रसनापि क्षुद्रतराङ्गं सन्ती दर्पवाक्यानि भाषते। पश्य कीदृङ्गडारण्यं दहते ऽल्पेन वह्निना। 6 रसनापि भवेद् वह्निरधर्मैरुपपिष्टपे। अस्मदङ्गेषु रसना तादृशं सन्तिष्ठति सा कृत्स्नं देहं कलङ्कयति सृष्टिरथस्य यदं प्रज्वलयति नरकानलेन ज्वलति य। (Geenna 91067) 7 पशुपक्ष्युरोगजलयराणां सर्व्वेषां स्वभावो दमयितुं शक्यते मानुषिकस्वभावेन दमयात्रकं य। 8 किन्तु मानवानां केनापि जिह्वा दमयितुं न शक्यते सा न निवार्य्यम् अनिष्टं हलाडलविषेणैा पूर्शा य। 9 तथा वयं पितरम् एश्वरं धन्यं वदामः, तथा येश्वरस्य सादृश्ये सृष्टान् मानवान् शपामः। 10 अेकस्माद् वदनाद् धन्यवाद्दशापौ निर्गच्छतः। हे मम भ्रातरः, अेतादृशं न कर्त्तव्यं। 11 प्रस्रवणः किम् अेकस्मात् छिद्रात् मिष्टं तिक्तत्र तोयं निर्गमयति? 12 हे मम भ्रातरः, उडुम्बरतरः किं जितइलानि द्राक्षालता वा किम् उडुम्बरइलानि इलितुं शक्नोति? तद्वद् अेकः प्रस्रवणो लवणमिष्टे तोये निर्गमयितुं न शक्नोति। 13 युष्माकं मध्ये ज्ञानी सुबोधश्च क आस्ते? तस्य कर्म्माणि ज्ञानमूलकमद्दुतायुक्तानीति सद्याचारात् स प्रमाणयतु। 14 किन्तु युष्मदन्तःकरणमध्ये यदि तिक्तार्था विवादेच्छा य विधते तर्हि सत्यामतस्य विरुद्धं न श्लाघध्वं नयानृतं कथयत। 15 तादृशं ज्ञानम् उर्ह्येद्वाद् आगतं नडि किन्तु पार्थिवं शरीरि भौतिकञ्च। 16 यतो डेतोरीर्था विवादेच्छा य यत्र वेधते तत्रैव कलडः सर्व्वे दृष्टतत्र विधते। 17 किन्तुर्ह्येद्वाद् आगतं यत् ज्ञानं तत् प्रथमं शुचि ततः परं शान्तं क्षान्तम् आशुसन्धेयं दयादिसन्दुलैः परिपूर्णम् असन्दिग्धं निष्कपटञ्च भवति। 18 शान्त्याचारिभिः शान्त्या धर्मइलं रोप्यते।

4 युष्माकं मध्ये समरा राण्य कुत उत्पद्यन्ते? युष्मदङ्गशिबिराश्रिताभ्यः सुभेच्छाभ्यः किं नोत्पद्यन्ते? 2 यूयं वाञ्छय किन्तु नाप्नुथ, यूयं नरडत्त्याम् एर्थाञ्च कुरुथ किन्तु कृतार्था भवितुं न शक्नुथ, यूयं युध्यथ राणं कुरुथ य किन्त्वप्राप्तास्तिष्ठथ, यतो डेतोः प्रार्थनां न कुरुथ। 3 यूयं प्रार्थयध्वे किन्तु न लभध्वे यतो डेतोः स्वसुभभोगेषु व्ययार्थं कु प्रार्थयध्वे। 4 डे व्यभियारिणो व्यभियारिण्यश्च, संसारस्य यत् मैत्र्यं तद् एश्वरस्य शात्रवमिति यूयं किं न जानीथ? अत अेव यः कश्चित् संसारस्य मित्रं भवितुम् अभिलषति स अेवेश्वरस्य शत्रु भवति। 5 यूयं किं मन्यध्वे? शास्त्रस्य वाक्यं किं इललीनं भवेत्? अस्मदन्तर्वासी य आत्मा स वा किम् एर्थार्थं प्रेम करोति? 6 तन्नाडि किन्तु स प्रतुलं वरं वितरति तस्माद् उक्तभास्ते यथा, आत्माभिमानलोकानां विपक्षो भवतीश्वरः। किन्तु तेनैव नम्रेभ्यः प्रसाद्दद् दीयते वरः। 7 अतअेव यूयम् एश्वरस्य वश्या भवत शयतानं संरुन्ध तेन स युष्मत्तः पलायिष्यते। 8 एश्वरस्य समीपवर्त्तिनो भवत तेन स युष्माकं समीपवर्त्ता भविष्यति। डे पापिनः, यूयं स्वकरान् परिष्कुरुध्वं। डे द्विमनोलोकाः, यूयं स्वान्तःकरणानि शुचीनि कुरुध्वं। 9 यूयम् उद्विजध्वं शोयत विलपत य, युष्माकं डासः शोकाय, आनन्दश्च कातरतायै परिवर्त्ता। 10 प्रभोः समक्षं नम्रा भवत तस्मात् स युष्मान् उच्यीकरिष्यति। 11 डे भ्रातरः, यूयं परस्परं मा दूषयत। यः कश्चिद् भ्रातरं दूषयति भ्रातु विचारञ्च करोति स व्यवस्थां दूषयति व्यवस्थायाश्च विचारं करोति। त्वं यदि व्यवस्थाया विचारं करोषि तर्हि व्यवस्थापालयिता न भवसि किन्तु विचारयिता भवसि। 12 अद्वितीयो

व्यवस्थापको विचारयिता य स अवास्ते यो रक्षितुं नाशयितुञ्च पारयति | किन्तु कस्त्वं यत् परस्य विचारं करोषि? 13 अध श्वो वा वयम् अमुकनगरं गत्वा तत्र वर्षभेकं यापयन्तो वाशिज्यं करिष्यामः लाभं प्राप्स्यामश्चेति कथां भाषमाणा यूयम् एदानीं शृणुत | 14 श्वः किं घटिष्यते तद् यूयं न जानीथ यतो ज्वनं वो भवेत् कीदृक् तत्तु भाष्यस्वऋषेकं, क्षाणमात्रं भवेद् दृश्यं लुप्यते य ततः परं | 15 तदनुकृत्वा युष्माकम् एदं कथनीयं प्रभोरिच्छातो वयं यदि ज्वामस्तर्हीतत् कर्म तत् कर्म वा करिष्याम एति | 16 किन्विदानीं यूयं गर्ववाक्यैः श्लाघनं कुरुध्वे तादृशं सर्व्यं श्लाघनं कुत्सितमेव | 17 अतो यः कश्चित् सत्कर्म कर्त्तं विदित्वा तन्न करोति तस्य पापं जायते |

5 ६ धनवन्तः, यूयम् एदानीं शृणुत युष्मानिरागमिष्यत्कवैशहेतोः कन्धतां विलप्यताञ्च | 2 युष्माकं द्रविणं ज्ञां कीटभुक्ताः सुखेकाः | 3 कनकं रजतञ्चापि विकृतिं प्रगमिष्यति, तत्कलङ्कश्च युष्माकं पापं प्रमाणापिष्यति, दुताशवय्य युष्माकं पिशितं भादधिष्यति | ४ एतन्मन्त्रिभयस्येपु युष्माभिः सञ्चितं धनं | 4 पश्यत यैः कृषीवलै र्युष्माकं शस्यानि छिन्नानि तेभ्यो युष्माभि र्यद् वेतनं छिन्नं तद् उच्यै र्ध्वनिं करोति तेषां शस्यखेदकानाम् आर्त्तरावः सेनापतेः परमेश्वरस्य कार्णकुडरं प्रविष्टः | 5 यूयं पृथिव्यां सुभ्रमोर्गं कामुकताञ्चारितवन्तः, मडाभोजस्य दिन एव निजान्तःकराणानि परितर्पितवन्तश्च | 6 अपरञ्च युष्माभि र्धार्म्मिकस्य एएडाज्ञा लत्या याकारि तथापि स युष्मान् न प्रतिरुद्धवान् | 7 ६ भ्रातरः, यूयं प्रभोरोगमनं यावद् धैर्यमालम्बध्वं | पश्यत कृषिवलो भूमे र्बहुमूल्यं इदं प्रतीक्षमाणाो यावत् प्रथमम् अन्तिमञ्च वृष्टिजलं न प्राप्नोति तावद् धैर्यम् आलम्बते | 8 यूयमपि धैर्यमालम्ब्य स्वान्तःकराणानि स्थिरीकुरुत, यतः प्रभोरुपस्थितिः समीपवर्त्तिन्यभवत् | 9 ६ भ्रातरः, यूयं यद् एएड्या न भवेत् तदर्थं परस्परं न ग्लायत, पश्यत विचारयिता द्वारसमीपे तिष्ठति | 10 ६ मम भ्रातरः, ये भविष्यद्वादिनः प्रभो नान्मा भाषितवन्तस्तान् यूयं दुःखसङ्घनस्य धैर्यस्य य दृष्टान्तान् जानीत | 11 पश्यत धैर्यशीला अस्माभि र्धन्या उच्यन्ते | आयूभो धैर्यं युष्मानिरश्चापि प्रभोः परिणामश्चादृशि यतः प्रभु र्बहुकृपः सङ्कटाश्चास्ति | 12 ६ भ्रातरः विशेषत एदं वदामि स्वर्गस्य वा पृथिव्या वान्यवस्तुनो नाम गृहीत्वा युष्माभिः कोऽपि शपथो न क्रियतां, किन्तु यथा एएड्या न भवत तदर्थं युष्माकं तथैव तन्नाडि येतिवाक्यं यथेष्टं भवतु | 13 युष्माकं कश्चिद् दुःखी भवति? स प्रार्थनां करोतु | कश्चिद् वानन्तितो भवति? स गीतं गायतु | 14 युष्माकं कश्चित् पीडितो ऽस्ति? स समितेः प्राचीनान् आह्वातु ते य पभो नान्मा तं तैवेनाभिषिष्य तस्य कृते प्रार्थनां कुर्वन्तु | 15 तस्माद् विश्वासजातप्रार्थनया स रोगी रक्षां यास्यति प्रभुश्च तम् उत्यापयिष्यति यदि य कृतपापो भवेत् तर्हि स तं क्षमिष्यते | 16 यूयं परस्परम् अपराधान् अङ्गीकुरुध्वम् आरोग्यप्राप्त्यर्थञ्चैकज्जो न्यस्य कृते प्रार्थनां करोतु धार्म्मिकस्य सयत्ना प्रार्थना बहुशक्तिविशिष्टा भवति | 17 य अेलियो वयमिव सुभ्रुःभ्रमोगी मर्त्य आसीत् स प्रार्थनयानावृष्टिं याचितवान् तेन देशे साद्भवत्सरत्रयं यावद् वृष्टि र्भूत्सु | 18 पश्चात् तेन पुनः प्रार्थनायां कृतायाम् आकाशस्तोयान्यवर्षीत् पृथिवी य स्वइलानि प्रारोडयत् | 19 ६ भ्रातरः, युष्माकं कस्मिंश्चित् सत्यमताद् भ्रष्टे यदि कश्चित् तं परावर्त्तयति 20 तर्हि यो जनः पापिनं विपथभ्रमाणात् परावर्त्तयति स तस्यात्मानं मृत्युत उद्धरिष्यति बहुपापान्यावरिष्यति येति जानातु |

१ पितरः

1 पन्त-गालातिथा-कषट्टकिया-आशिया-बिद्युनिधादेशेषु प्रवासिनो ये विकीर्णलोकाः 2 पितुरीश्वरस्य पूर्वनिर्णयाद् आत्मनः पावनेन यीशुश्रीष्टस्याज्ञाग्रहणाय शोणितप्रोक्षाणाय याम्बिरुचितास्तान् प्रति यीशुश्रीष्टस्य प्रेरितः पितरः पत्रं लिपति। युष्मान् प्रति बाहुल्येन शान्तिरनुग्रहश्च भूयास्तां। 3 अस्माकं प्रभो यीशुश्रीष्टस्य तात एश्वरो धन्यः, यतः स स्वकीयबहुकृपातो मृतगणमध्याद् यीशुश्रीष्टस्योत्थानेन ज्वनप्रत्याशार्थम् अर्थतो 4 ऽक्षयनिष्कलङ्गाम्बानसम्पत्तिप्राप्त्यर्थम् अस्मान् पुनर्नयामास। सा सम्पत्तिः स्वर्गे ऽस्माकं कृते सञ्चिता तिष्ठति, 5 यूयञ्चेश्वरस्य शक्तिः शेषकाले प्रकाशयपरित्राणार्थं विश्वासेन रक्ष्यध्वे। 6 तस्माद् यूयं यद्यथानन्देन प्रकुल्ला भवथ तथापि साम्प्रतं प्रयोजनहेतोः कियत्कालपर्यन्तं नानाविधपरीक्षाभिः क्लिश्यध्वे। 7 यतो वह्निना यस्य परीक्षा भवति तस्मात् नश्वरसुवाणार्थं बडुमूल्यं युष्माकं विश्वासरूपं यत् परीक्षितं स्वार्थं तेन यीशुश्रीष्टस्यागमनसमये प्रशंसायाः समादरस्य गौरवस्य च योग्यता प्राप्तव्या। 8 यूयं तं श्रीष्टम् अदृष्ट्वापि तस्मिन् प्रीयध्वे साम्प्रतं तं न पश्यन्तोऽपि तस्मिन् विश्वसन्तो ऽनिर्व्वयनीयेन प्रभावयुक्तेन यानन्देन प्रकुल्ला भवथ, 9 स्वविश्वासस्य परिणामरूपम् आत्मनां परित्राणं लभध्वे च। 10 युष्मासु यो ऽनुग्रहो वर्तते तद्विषये च एश्वरीयवाक्यं कथितवन्तस्ते भविष्यद्वादिनस्तस्य परित्राणस्यावेष्टाणम् अनुसन्धानञ्च कृतवन्तः। 11 विशेषतस्तेषामन्तर्वासी यः श्रीष्टस्यात्मा श्रीष्टे वर्तिष्यमाणानि दुःखानि तदनुगामिप्रभावञ्च पूर्वं प्राकाशयत् तेन कः कीदृशो वा समयो निरदिश्यतैतस्यानुसन्धानं कृतवन्तः। 12 ततस्ते विषयैस्ते यन्न स्वान् किन्त्वस्मान् उपकुर्वन्त्येतत् तेषां निकटे प्राकाशयत्। यांश्च तान् विषयान् दिव्यदृता अप्यवन्तशिरसो निरीक्षितुम् अभिलषन्ति ते विषयाः साम्प्रतं स्वर्गात् प्रेषितस्य पवित्रस्यात्मनः सहाय्याद् युष्मत्समीपे सुसंवाद्यप्रचारयितुम्भिः प्राकाशयन्त। 13 अतएव यूयं मनःकटिबन्धनं कृत्वा प्रबुद्धाः सन्तो यीशुश्रीष्टस्य प्रकाशसमये युष्मासु वर्तिष्यमानस्यानुग्रहस्य सम्पूर्णां प्रत्याशां कुरुत। 14 अपरं पूर्व्याज्ञानतावस्थायाः कुत्सितामिवापाणां योग्यम् आचारं न कुर्वन्तो युष्मदाह्वानकारी यथा पवित्रो ऽस्ति 15 यूयमप्याज्ञाग्रहिसन्ताना एव सर्वस्मिन् आचारे तादृक् पवित्रा भवत। 16 यतो लिपितम् आस्ते, यूयं पवित्रास्तिष्ठत यस्मादहं पवित्रः। 17 अपरञ्च यो विनापक्षपातम् अकैकमानुषस्य कर्मानुसाराद् विचारं करोति स यदि युष्माभिस्तात आप्यायते तर्हि स्वप्रवासस्य कालो युष्माभिर्भीत्या याप्यतां। 18 यूयं निरर्थकात् पैतृकायारात् क्षयाशीये उच्यसुवाणार्थं इति भुक्तिं न प्राप्य 19 निष्कलङ्गनिर्भलमेष्टावकस्येव श्रीष्टस्य बहुमूल्येन रुधिरैर्ण भुक्तिं प्राप्तवन्त एति ज्ञानीथ। 20 स जगतो भित्तिमूलस्थापनात् पूर्वं नियुक्तः किन्तु यरभदिनेषु युष्मदर्थं प्रकाशितो ऽभवत्। 21 यतस्तेनैव मृतगणात् तस्योत्थापयितरि तस्मै गौरवदातरि येश्वरे विश्वसिथ तस्माद् एश्वरे युष्माकं विश्वासः प्रत्याशा यास्ते। 22 यूयम् आत्मना सत्यमतस्याज्ञाग्रहणद्वारा निष्कपटाय त्रातृप्रेमे पावितमनसो भूत्वा निर्भलान्तःकरणैः परस्परं गाढं प्रेम कुरुत। 23 यस्माद् यूयं क्षयाशीयवीर्यात् नहि किन्त्वक्षयाशीयवीर्याद् एश्वरस्य ज्वनदायकेन नित्यस्थायिना वाक्येन पुनर्जन्म गृहीतवन्तः। (aiōn g165) 24 सर्वप्राणी तृणैस्तुल्यस्तत्तज्जस्तृणपुष्पवत्। तृणानि परिशुष्यति पुष्पाणि निपतन्ति च। 25 किन्तु वाक्यं परेशस्यानन्तकालं वितिष्ठते। तदेव च वाक्यं सुसंवादेन युष्माकम् अन्तिके प्रकाशितं। (aiōn g165)

2 सर्वान् द्वेषान् सर्वान्श्च छलान् कापट्यानीर्घ्याः समस्तगलानिकथाश्च दूरीकृत्य 2 युष्माभिः परित्राणाय वृद्धिप्राप्त्यर्थं नवजातशिशुभिरिव प्रकृतं वाग्दुग्धं पिपास्यतां। 3 यतः प्रभुर्मधुर अतस्यास्वादे यूयं प्राप्तवन्तः। 4 अपरं मानुषैरवज्ञातस्य किन्वीश्वरेणाम्बिरुचितस्य बहुमूल्यस्य ज्वत्प्रस्तरस्येव तस्य प्रभोः सन्निधिम् आगता 5 यूयमपि ज्वत्प्रस्तरा एव निरीयमाना आत्मिकमन्दिरं श्रीष्टेन यीशुना येश्वरतोषकाणाम् आत्मिकबलीनां दानार्थं पवित्रो याजकवर्गो भवथ। 6 यतः शास्त्रं लिपितमास्ते, यथा, पश्य पाषाण अको ऽस्ति सीयोनि स्थापितो मया। मुष्यकोणस्य योग्यः स वृत्श्रातीव मूल्यवान्। यो ज्ञो विश्वसेत् तस्मिन् स लज्जो न गमिष्यति। 7 विश्वासिनां युष्माकमेव समीपे स मूल्यवान् भवति किन्त्विश्वासिनां कृते नियेतृभिरवज्ञातः स पाषाणः कोणस्य भित्तिमूलं भूत्वा बाधाजनकः पाषाणः स्मलनकारकश्च शैलो ज्ञातः। 8 ते याविश्वासाद् वाक्येन स्मलन्ति स्मलने च नियुक्ताः सन्ति। 9 किन्तु यूयं येनान्धकारमध्यात् स्वकीयाश्चर्य्यदीप्तिमध्यम् आहूतास्तस्य गुणान् प्रकाशयितुम् अम्बिरुचितो वंशो राजकीयो याजकवर्गः पवित्रा ज्ञातिरधिकन्तव्याः प्रजाश्च ज्ञाताः। 10 पूर्वं यूयं तस्य प्रजा नाभवत् किन्त्वदानानीम् एश्वरस्य प्रजा आध्वे। पूर्वंम् अननुकम्पिता अभवत् किन्त्वदानानीम् अनुकम्पिता आध्वे। 11 हे प्रियतमाः, यूयं प्रवासिनो विदेशिनश्च लोका एव मनसः प्रातिकूल्येन योधिभ्यः शारीरिकसुभाभिलाषेभ्यो

निर्वर्तध्वम् एत्वं विनये। 12 देवपूजकानां मध्ये युष्माकम् आचार अवेम उत्तमो भवतु यथा ते युष्मान् दुष्कर्मकारिलोकानिव पुनर्न निन्दन्तः कृपादृष्टिदिने स्वयक्षुर्जोयरीयसत्क्रियाभ्य एश्वरस्य प्रशंसां कुर्युः। 13 ततो हेतो यूयं प्रभोरनुरोधात् मानवसृष्टानां कर्तृत्वपदानां वशीभवत विशेषतो भूपालस्य यतः स श्रेष्ठः, 14 देशाध्यक्षाणाञ्च यतस्ते दुष्कर्मकारिणां दण्डदानार्थं सत्कर्मकारिणां प्रशंसाश्च तेन प्रेरिताः। 15 एत्वं निर्बोधमानुषाणाम् अज्ञानत्वं यत् सदायारिभिर् युष्माभिर् निरुन्तरीक्रियते तद् एश्वरस्याभिमतं। 16 यूयं स्वाधीना एवायरत तथापि दुष्टताया वेषस्वरूपं स्वाधीनतां धारयन्त एव नहि किन्वीश्वरस्य दासा एव। 17 सर्वान् समाद्रियध्वं भ्रातृवर्गे प्रीयध्वम् एश्वराद् भिभीत भूपालं सम्मन्यध्वं। 18 हे दासाः यूयं सम्भूषांस्तेषां प्रभूनां वश्या भवत केवलं भद्राणां दयालूनाञ्च नहि किन्त्वन्तुनामपि। 19 यतो ऽन्यायेन दुःखभोगकाल एश्वरयन्तिता यत् क्लेशसङ्घं तदेव प्रियं। 20 पापं कृत्वा युष्माकं अपेदाघातसङ्घेन का प्रशंसा? किन्तु सदायारं कृत्वा युष्माकं यद् दुःखसङ्घं तदेवैश्वरस्य प्रियं। 21 तदर्थमेव यूयम् आहूता यतः श्रीष्टोऽपि युष्मन्निमित्तं दुःखं भुङ्क्वा यूयं यत् तस्य पदयिहैर्नृजैत तदर्थं दृष्टान्तेमेकं दर्शितवान्। 22 स किमपि पापं न कृतवान् तस्य वदने कापि छलस्य कथा नासीत्। 23 निन्दितो ऽपि सन् स प्रतिनिन्दां न कृतवान् दुःखं सङ्गमानो ऽपि न भर्त्सितवान् किन्तु यथार्थवियारयितुः समीपे स्वं समर्पितवान्। 24 वयं यत् पापेभ्यो निवृत्त्य धर्मार्थं ज्ञावमस्तदर्थं स स्वशरीरेषास्माकं पापानि कुश उडवान् तस्य प्रहारे यूयं स्वस्था अभवत। 25 यतः पूर्वं यूयं भ्रमराकारिभेषा एवाध्वं किन्त्वधुना युष्माकम् आत्मनां पालकस्याध्यक्षस्य य समीपं प्रत्यावर्तिताः।

3 हे योषितः, यूयमपि निजस्वामिनां वश्या भवत तथा सति यदि केचिद् वाक्ये विश्वासिनो न सन्ति तर्हि 2 ते विनावाक्यं योषिताम् आचारोपार्थतस्तेषां प्रत्यक्षेण युष्माकं सभयसतीत्वायारेणकष्टं शक्यन्ते। 3 अपरं केशरयनया स्वर्णालङ्कारधारणोऽपि परिच्छेदपरिधानेन वा युष्माकं वाह्यभूषा न भवतु, 4 किन्वीश्वरस्य साक्षाद् बहुमूल्यक्षमाशान्तिभावाक्षयत्वेन युक्तो गुप्त आन्तरिकमानव अवे। 5 यतः पूर्वकाले याः पवित्रस्त्रिय एश्वरे प्रत्याशाभङ्ग्यन् ता अपि तादृशीमेव भूषां धारयन्त्यो निजस्वामिनां वश्या अभवन्। 6 तथैव सारा एव्राहीमो वश्या सती तं पतिमाभ्यातवती यूयञ्च यदि सदायारिण्यो भवथ व्याकुलतया य भीता न भवथ तर्हि तस्याः कन्या आध्वे। 7 हे पुरुषाः, यूयं ज्ञानतो दुर्बलतरभाजनैरिव योषिद्धिः सङ्घवासं कुरुत, अकस्य ज्ञानवस्त्रस्य सङ्घागिनीभ्यताभ्यः समाहरं वितरत य न येद् युष्माकं प्रार्थनानां बाधा जनिष्यते। 8 विशेषतो यूयं सर्व्व अकमनसः परदुःखैर् दुःखिता भ्रातृप्रमिणः कृपावन्तः प्रीतिभावाश्च भवत। 9 अनिष्टस्य परिशोधनानिष्टं निन्दया वा परिशोधनं निन्दां न कुर्वन्त आशिषं दत्त यतो यूयम् आशिरघिकाशिणो भवितुमाहूता एति जानीथ। 10 अपरञ्च, ज्ञाने प्रीयमाणो यः सुदिनानि दिदृक्षते। पापात् जिह्वां मृषावाक्यात् स्वाधरौ स निवर्त्तयेत्। 11 स त्यजेद् दुष्टतामार्गं सत्क्रियाञ्च समायरेत्। मृगयाणश्च शान्तिं स नित्यमेवानुधावतु। 12 लोयने परमेशस्योन्मीलिते धार्मिकान् प्रति। प्रार्थनायाः कृते तेषाः तच्छ्रोत्रे सुगमे सदा। क्रोधास्यञ्च परेशस्य कदायारिषु वर्त्तते। 13 अपरं यदि यूयम् उत्तमस्यानुगाभिनो भवथ तर्हि को युष्मान् हिंसिष्यते? 14 यदि य धर्मार्थं क्लिश्यध्वं तर्हि धन्या भविष्यथ। तेषाम् आशङ्कया यूयं न भिभीत न विडुक्त वा। 15 मनोभिः किन्तु मन्यध्वं पवित्रं प्रभुमीश्वरं। अपरञ्च युष्माकम् आन्तरिकप्रत्याशायास्तत्त्वं यः कश्चित् पृच्छति तस्मै शान्तिभीतिभ्याम् उत्तरं दातुं सदा सुसज्जा भवत। 16 ये य श्रीष्टधर्मं युष्माकं सदायारं दूषयन्ति ते दुष्कर्मकारिणामिव युष्माकम् अपवादेन यत् लज्जिता भवेयुस्तदर्थं युष्माकम् उत्तमः संवेदो भवतु। 17 एश्वरस्याभिमतद् यदि युष्माभिः क्लेशः सोढव्यस्तर्हि सदायारिभिः क्लेशसङ्घं वरं न य कदायारिभिः। 18 यस्माद् एश्वरस्य सन्निधिम् अस्मान् आनेतुम् अघार्मिकाणां विनिमयेन धार्मिकः श्रीष्टो ऽप्येककृत्यः पापानां दण्डं भुङ्क्तवान्, स य शरीरसम्बन्धे मारितः किन्वात्मनः सम्बन्धे पुनर्जुवितो ऽभवत्। 19 तत्सम्बन्धे य स यात्रां विधाय काराभङ्गानाम् आत्मनां समीपे वाक्यं धोषितवान्। 20 पुरा नोडस्य समये यावत् पोतो निरभीयत तावद् एश्वरस्य दीर्घसिद्धिषुता यदा व्यलम्बत तदा तेऽनाज्ञाङ्गिणोऽभवन्। तेन पोतोनात्येडार्थं अष्टावेव प्राणिनस्तोयम् उतीर्णाः। 21 तन्निदर्शनञ्चावगाहं (अर्थतः शारीरिकमखिनताया यस्यागः स नहि किन्वीश्वरयोत्तमसंवेदस्य या प्रतज्ञा सैव) यीशुश्रीष्टस्य पुनरुत्थानेनेदानीम् अस्मान् उत्तारयति, 22 यतः स स्वर्गं गत्वैश्वरस्य दक्षिणो विधते स्वर्गायद्गताः शासका भवानि य तस्य वशीभूता अभवन्।

4 अस्माकं विनिमयेन श्रीष्टः शरीरसम्बन्धे दण्डं भुङ्क्तवान् अतो हेतोः शरीरसम्बन्धे यो दण्डं भुङ्क्तवान् स पापात् मुक्त 2 एतिभावेन यूयमपि सुसज्जभूय देवसास्यवाशिष्ठं समयं पुनर्मानवानाम् इच्छासाधनार्थं नहि

किन्त्वीश्वरस्येच्छासाधनार्थं यापयत् | 3 आयुषो यः समयो व्यतीतस्तस्मिन् युष्माभि र्यद् देवपूजकानाम् इच्छासाधनं कामकुस्तितामिलाषमधपानरङ्गरसमत्ताघृणाईदेवपूजायरणआकारि तेन बाहुल्यं | 4 यूयं तैः सह तस्मिन् सर्वनाशपट्टे मञ्जिजतुं न धावथ, इत्यनेनाश्रयर्थं विज्ञाय ते युष्मान् निन्दन्ति | 5 किन्तु यो ज्वलतां मृतानाञ्च विचारं कर्तुम् उद्यतोऽस्ति तस्मै तैरुत्तरं दायिष्यते | 6 यतो हेतो र्ये मृतास्तेषां यत् मानवोद्देश्यः शारीरिकविचारः किन्त्वीश्वरोद्देश्यम् आत्मिकज्ज्वनं भवत् तदर्थं तेषामपि सन्निधौ सुसमाचारः प्रकाशितोऽभवत् | 7 सर्वेषाम् अन्तिमकाल उपस्थितस्तस्माद् यूयं सुबुद्धयः प्रार्थनार्थं जाग्रतश्च भवत | 8 विशेषतः परस्परं गाढं प्रेम कुरुत, यतः, पापानामपि बाहुल्यं प्रेम्वायच्छादयिष्यते | 9 कातरौकितं विना परस्परम् आतिथ्यं कुरुत | 10 येन यो वरो लब्धस्तेनैव स परम् उपकरोतु, इत्थं यूयम् इश्वरस्य बहुविधप्रसादस्योत्तमा भार्गवागाराधिपा भवत | 11 यो वाक्यं कथयति स इश्वरस्य वाक्यमिव कथयतु यश्च परम् उपकरोति स इश्वरदत्तसामर्थ्याद्विचोपकरोतु | सर्वविषये यीशुश्रीष्टेनेश्वरस्य गौरवं प्रकाशयतां तस्यैव गौरवं पराङ्मश्रु सर्वदा भूयात् | आमेन | (aiōn g165) 12 हे प्रियतमाः, युष्माकं परीक्षार्थं यस्तापो युष्मासु वर्तते तम् असम्भवघटितं मत्वा नाश्रयर्थं ज्ञानीत, 13 किन्तु श्रीष्टेन क्लेशानां सहभागित्वाद् आनन्दत तेन तस्य प्रतापप्रकाशेऽप्याननन्देन प्रकुल्ला भविष्यथ | 14 यदि श्रीष्टस्य नामहेतुना युष्माकं निन्दा भवति तर्हि यूयं धन्या यतो गौरवदायक इश्वरस्यात्मा युष्मास्वधितिष्ठति तेषां मध्ये स निन्दते किन्तु युष्मन्मध्ये प्रशंस्यते | 15 किन्तु युष्माकं कोऽपि हन्ता वा यैरो वा दुष्कर्म्मकृद् वा पराधिकारयर्थकं एव दण्डं न भुङ्कतां | 16 यदि य श्रीष्टीयान एव दण्डं भुङ्कते तर्हि स न लज्जमानस्तत्कारणाद् इश्वरं प्रशंसतु | 17 यतो विचारस्यारम्भसमये इश्वरस्य मन्दिरे युज्यते यदि यास्मत्स्वारभते तर्हीश्वरीयसुसंवादाग्राहिलां शेषदशा का भविष्यति? 18 धार्मिकिनापि येत् त्राणाम् अतिकृच्छ्रेण गम्यते | तर्हाधार्मिकपापिव्याम् आश्रयः कुत्र लास्यते | 19 अत इश्वरेच्छातो ये दुःखं भुञ्जते ते सदायारेण स्वात्मानो विश्वास्यञ्जरीश्वरस्य कराभ्यां निदधतां |

5 श्रीष्टस्य क्लेशानां साक्षी प्रकाशिष्यमाणस्य प्रतापस्यांशी प्राचीनश्राद्धं युष्माकं प्राचीनान् विनीयेदं वदामि | 2 युष्माकं मध्यवर्ती य इश्वरस्य मेषवृन्दो यूयं तं पालयत तस्य वीक्षाणं कुरुत य, आशयकत्वेन नहि किन्तु स्वेच्छातो न व कुलोत्पन्न किन्त्विरष्टुकमनसा | 3 अपरम् अंशानाम् अधिकारिण एव न प्रभवत किन्तु वृन्दस्य दृष्टान्तस्वरूपा भवत | 4 तेन प्रधानपालक उपस्थिते यूयम् अम्लानं गौरवकिरीटं लास्यध्वे | 5 हे युवानः, यूयमपि प्राचीनलोकानां वश्या भवत सर्वे य सर्वेषां वशीभूय नम्रताभरणेन भूषिता भवत, यतः, आत्माभिमानिलोकानां विपक्षो भवतीश्वरः | किन्तु तेनैव नम्रेभ्यः प्रसादाद् दीयते वरः | 6 अतो यूयम् इश्वरस्य बलवत्करस्याधो नम्रीभूय तिष्ठत तेन स उचितसमये युष्मान् उच्यीकरिष्यति | 7 यूयं सर्वयिन्तां तस्मिन् निक्षिपत यतः स युष्मान् प्रति यिन्तयति | 8 यूयं प्रबुद्धा जाग्रतश्च तिष्ठत यतो युष्माकं प्रतिवादी यः शयतानः स गज्जनकारी सिंहा एव पर्यटनं कं त्रसिष्यामीति भूगयते, 9 अतो विश्वासे सुस्थिरास्तिष्ठन्तस्तेन साद्धं युध्यत, युष्माकं जगन्निवासिभ्रातृष्वपि तादृशाः क्लेशा वर्तन्त एति ज्ञानीत | 10 क्षणिकदुःखभोगात् परम् अस्मत्वं श्रीष्टेन यीशुना स्वकीयानन्तगौरवदानार्थं योऽस्मान् आहूतवान् स सर्वानुग्राहीश्वरः स्वयं युष्मान् सिद्धान् स्थिरान् सबलान् निश्चलांश्च करोतु | (aiōnios g166) 11 तस्य गौरवं पराङ्मश्रुानन्तकालं यावद् भूयात् | आमेन | (aiōn g165) 12 यः सिल्वानो (मन्ये) युष्माकं विश्वास्थो भ्राता भवति तद्गारादं संक्षेपोऽण लिभित्वा युष्मान् विनीतवान् यूयञ्च यस्मिन् अधितिष्ठथ स अवेश्वरस्य सत्योऽनुग्रह एति प्रमाणं दत्तवान् | 13 युष्माभिः सदाभिरुचिता या समितिर्बाबिलि विधते सा मम पुत्रो मार्कश्च युष्मान् नमस्कारं वेदयति | 14 यूयं प्रेमयुग्मनेन परस्परं नमस्कुरुत | यीशुश्रीष्टाश्रितानां युष्माकं सर्वेषां शान्तिर्भूयात् | आमेन |

२ पितरः

1 ये जना अस्माभिः साद्धम् अस्तदीश्वरे त्रातरि यीशुश्रीष्टे य पुण्यसम्बलितविशवासधनस्य समानाशित्वं प्राप्तास्तान् प्रति यीशुश्रीष्टस्य दासः प्रेरितश्च शिमोन् पितरः पत्रं लिखति | 2 ईश्वरस्यास्माकं प्रभो र्यीशोश्च तत्त्वज्ञानेन युष्मास्वनुग्रहशान्त्योर्बाहुल्यं वर्ततां | 3 ज्वनार्थम् ईश्वरभक्त्यर्थञ्च यद्वा आवश्यकं तत् सर्व्वं गौरवसद्गुणाभ्याम् अस्मदाह्वानकारिणस्तत्त्वज्ञानद्वारा तस्येश्वरीयशक्तिरस्माकं दत्तवती | 4 तत्सर्व्वोऽयं यास्मभ्यं तादृशा बहुमूल्या महप्रतिज्ञा दत्ता याभि र्यूयं संसारव्याप्तात् कुत्सितामिलाषमूलात् सर्व्वनाशाद् रक्षां प्राप्येश्वरीयस्वभावावस्थांशिनो भवितुं शक्नुथ | 5 ततो हेतो र्यूयं सम्पूर्णा यत्नं विधाय विश्वासे सौजन्यं सौजन्ये ज्ञानं 6 ज्ञान आयतेन्द्रियताम् आयतेन्द्रियतायां धैर्य्यं धैर्य्यं ईश्वरभक्तिम् 7 ईश्वरभक्तौ भ्रातृस्नेहे य प्रेम युङ्क्त | 8 अेतानि यदि युष्मासु विधन्ते वर्द्धन्ते य तर्ह्यस्मत्प्रभो र्यीशुश्रीष्टस्य तत्त्वज्ञाने युष्मान् अलसान् निष्कलांश्च न स्थापयिष्यन्ति | 9 किन्वेतानि यस्य न विधन्ते सो ऽन्धो मुदितलोचनः स्वकीयपूर्व्वपापानां माजर्जनस्य विस्मृतिं गतश्च | 10 तस्माद् हे भ्रातरः, यूयं स्वकीयाह्वानवरणयोर्दृढकराणो बहु यत्नं, तत् कृत्वा कदाच न स्मविष्यथ | 11 यतो ऽनेन प्रकारेणास्माकं प्रभोस्त्रात् र्यीशुश्रीष्टस्यानन्तराज्यस्य प्रवेशेन यूयं सुकलेन योजयिष्यध्वे | (aiōnios g166) 12 यद्यपि यूयम् अेतत् सर्व्वं जानीथ वर्तमाने सत्यमते सुस्थिरा भवथ य तथापि युष्मान् सर्व्वदा तत् स्मारयितुम् अडम् अयत्नवान् न भविष्यामि | 13 यावद् अेतस्मिन् दृष्ये तिष्ठामि तावद् युष्मान् स्मारयन् प्रभोधयितुं विहितं मन्ये | 14 यतो ऽस्माकं प्रभु र्यीशुश्रीष्टो मां यत् ज्ञापितवान् तदनुसाराद् दृष्यमेतत् मया शीघ्रं त्यक्तव्यम् एति जानामि | 15 मम परलोकगमनात् परमपि यूयं यदेतानि स्मर्तुं शक्यथ तस्मिन् सर्व्वथा यतिष्ये | 16 यतो ऽस्माकं प्रभो र्यीशुश्रीष्टस्य पराक्रमं पुनरागमनञ्च युष्मान् ज्ञापयन्तो वयं कल्पितान्युपाख्यानान्वयगच्छामेति नहि किन्तु तस्य महिम्नः प्रत्यक्षसाक्षिणो भूत्वा भाषितवन्तः | 17 यतः स पितुरीश्वराद् गौरवं प्रशंसाञ्च प्राप्तवान् विशेषतो महिमयुक्ततेजोमध्याद् अेतादृशी वाणी तं प्रति निर्गतवती, यथा, अेष मम प्रियपुत्र अेतस्मिन् मम परमसन्तोषः | 18 स्वर्गात् निर्गतयेयं वाणी पवित्रपर्व्वते तेन साद्धं विधमानेस्माभिरश्रावि | 19 अपरम् अस्मत्समीपे दृढतरं भविष्यद्वाक्यं विधते यूयञ्च यदि दिनारम्भं युष्मन्मनःसु प्रभातीयनक्षत्रस्योदयञ्च यावत् तिमिरमये स्थाने ज्वलन्तं प्रदीपमिव तद् वाक्यं सम्मन्यध्वे तर्हि भद्रं करिष्यथ | 20 शास्त्रीयं किमपि भविष्यद्वाक्यं मनुष्यस्य स्वकीयभावावबोधकं नहि, अेतद् युष्माभिः सम्यक् ज्ञायतां | 21 यतो भविष्यद्वाक्यं पुरा मानुषाणां च ईच्छातो नोत्पन्नं किन्वीश्वरस्य पवित्रलोकाः पवित्रेणात्मना प्रवर्त्तिताः सन्तो वाक्यम् अभाषन्त |

2 अपरं पूर्व्वकाले यथा लोकानां मध्ये मिथ्याभविष्यद्वादिन उपातिष्ठन् तथा युष्माकं मध्येऽपि मिथ्याशिक्षका उपस्थास्यन्ति, ते स्वेषां केतारं प्रभुम् अनङ्गीकृत्य सत्वरं विनाशं स्वेषु वर्त्तयन्ति विनाशकवैधर्म्यं गुप्तं युष्मन्मध्यम् आनेष्यन्ति | 2 ततो ऽनेकेषु तेषां विनाशकमार्गं गतेषु तेभ्यः सत्यमार्गस्य निन्दा सम्भविष्यति | 3 अपरञ्च ते लोभात् कापट्यवाक्यै र्युष्मन्तो लाभं करिष्यन्ते किन्तु तेषां पुरातनदण्डाज्ञा न विलम्बते तेषां विनाशश्च न निद्राति | 4 ईश्वरः कृतपापान् दूतान् न क्षमित्वा तिमिरशृङ्खलैः पाताले रुद्ध्वा विद्यारार्थं समर्पितवान् | (Tartarō g5020) 5 पुरातनं संसारमपि न क्षमित्वा तं दृष्टानां संसारं जवाप्लावनेन मज्जयित्वा सप्तजैः सडितं धर्मप्रचारकं नोदं रक्षितवान् | 6 सिद्धोमम् अमोरा येतिनामके नगरे भविष्यतां दृष्टानां दृष्टानं विधाय तस्मीकृत्य विनाशेन दण्डितवान्; 7 किन्तु तेः कुत्सितव्यमिथारिभि र्दृष्टात्मभिः क्लिष्टं धार्मिकं लोटं रक्षितवान् | 8 स धार्मिको जनस्तेषां मध्ये निवसन् स्वीयदृष्टिभ्रोगरयेभ्यस्तेषाम् अधर्मायारेभ्यः स्वकीयधार्मिकमनसि दिने दिने तप्तवान् | 9 प्रभु र्भक्तान् परीक्षाद् उद्धर्तुं विद्यारदिनञ्च यावद् दण्डयामानान् अधार्मिकान् रोद्धुं पारयति, 10 विशेषतो ये ऽमेध्यामिलाषात् शारीरिकसुषुम् अनुगच्छन्ति कर्तृत्वपदानि यावजानन्ति तानेव (रोद्धुं पारयति |) ते दुःसाहसिनः प्रगल्भाश्च | 11 अपरं बलगौरवाभ्यां श्रेष्ठा दिव्यदूताः प्रभोः सन्निधौ येषां वैपरीत्येन निन्दासूयकं विचारं न कुर्वन्ति तेषाम् उच्यतेस्थानां निन्दनाद् एभे न भीताः | 12 किन्तु ये बुद्धिहीनाः प्रकृता जन्तवो धर्त्तव्यतायै विनाशयतायै य जायन्ते तत्सदृशा एभे यन्न बुध्यन्ते तत् निन्दन्तः स्वकीयविनाशयतया विन्दयन्ति स्वीयाधर्मस्य इदं प्राप्यन्ति य | 13 ते दिवा प्रकृष्टभोजनं सुभं मन्यन्ते निजछलैः सुभभोगिनः सन्तो युष्माभिः साद्धं भोजनं कुर्वन्तः कलङ्गिनो द्रोषिणश्च भवन्ति | 14 तेषां लोचनानि परदाराकाङ्क्षिणि पापे यात्रान्तानि ते यत्रात्मानि मनांसि मोहयन्ति लोभे तत्परमनसः सन्ति य | 15 ते शापग्रस्ता वंशाः सरलमार्गं विहाय भियोरपुत्रस्य भिलियमस्य विपथेन प्रजन्तो भ्रान्ता अभवन् | स

बिलियमो ऽप्यधर्मात् प्राप्ये पारितोषिकेऽप्रीयत, 16 किन्तु निजापराधाद् भर्त्सनाम् अलभत यतो वचनशक्तिहीनं वाहनं मानुषिकगिरम् उच्यार्थं भविष्यद्वादिन उन्मत्तताम् अभाधत् | 17 धमे निर्जलानि प्रस्रवणानि प्रयाद्वायुना याविता मेघाश्च तेषां कृते नित्यस्थायी घोरतरान्धकारः सञ्चितो ऽस्ति | (questioned) 18 ये य जना भ्रान्त्याचारिणोऽत् इच्छंणोऽद्भूतास्तान् धमे ऽपरिमितदर्पकथा भाषमाणाः शारीरिकसुभाभिलाषैः कामक्रीडाभिश्च मोडयन्ति | 19 तेभ्यः स्वाधीनतां प्रतिज्ञाय स्वयं विनाशयताया दासा भवन्ति, यतः, यो येनैव पराजिग्ये स जातस्तस्य किङ्करः | 20 त्रातुः प्रभो र्थीशुभ्रीष्टस्य ज्ञानेन संसारस्य भवेत्य उद्भूता ये पुनस्तेषु निमज्ज्य पराज्जयन्ते तेषां प्रथमदशातः शेषदशा दुस्तिता भवति | 21 तेषां पक्षे धर्मपथस्य ज्ञानाप्तिं वर्धे न य निर्दिष्टात् पवित्रविधिमागतात् ज्ञानप्राप्तानां परावर्तनं | 22 किन्तु येयं सत्या दृष्टान्तकथा सैव तेषु इवितवती, यथा, कुङ्कुरः स्वीयवान्ताय व्यावर्त्तते पुनः पुनः | लुठितुं कर्दमे तद्गतं क्षालितश्चैव शूकरः | |

3 डे प्रियतमाः, यूयं यथा पवित्रभविष्यद्भक्तृभिः पूर्वोक्तानि वाक्यानि तत्रा प्रभुना प्रेरितानाम् अस्माकम् आदेशञ्च सारथ तथा युष्मान् स्मारयित्वा 2 युष्माकं सरलभावं प्रबोधयितुम् अहं द्वितीयम् एहं पत्रं लिखामि | 3 प्रथमं युष्मालिखितं ज्ञायतां यत् शेषे काले स्वच्छाचारिणो निन्दका उपस्थाया 4 वद्विष्यन्ति प्रभोरागमनस्य प्रतिज्ञा कुत्र? यतः पितृलोकानां भडानिद्रागमनात् परं सर्व्वाणि सृष्टारम्भकाले यथा तथैवावतिष्ठन्ते | 5 पूर्वम् एश्वरस्य वाक्येनाकाशमाऽऽलं जलाद् उत्पन्ना जले सन्तिष्ठमाना य पृथिव्यविधतेतद् अनिच्छुकतास्ते न जानन्ति, 6 ततस्तात्कालिकसंसारो जलेनाप्लावितो विनाशं गतः | 7 किन्त्वधुना वर्त्तमाने आकाशभूमाऽऽले तेनैव वाक्येन वन्यर्थं गुप्ते विचारदिनं दुष्टमानवानां विनाशञ्च यावद् रक्षते | 8 डे प्रियतमाः, यूयम् अतर्देकं वाक्यम् अनवगता मा भवत यत् प्रभोः साक्षाद् दिनमेकं वर्षसहस्रवद् वर्षसहस्रञ्च दिनैकवत् | 9 केसिद् यथा विलम्बं मन्यन्ते तथा प्रभुः स्वप्रतिज्ञायां विलम्बते तन्नाहि किन्तु कोऽपि यन्न विनश्येत् सर्व्वं अवे मनःपरावर्त्तनं गच्छेयुरित्यभिलषन् सो ऽस्मान् प्रति दीर्घसङ्घिषगुतां विदधाति | 10 किन्तु क्षपायां यौर एव प्रभो दिनम् आगमिष्यति तस्मिन् भडाशब्देन गगनमाऽऽलं लोप्यते मूलवस्तूनि य तापेन गलिष्यन्ते पृथिवी तन्मध्यस्थितानि कर्माणि य धक्ष्यन्ते | 11 अतः सर्व्वैरेतैर्विकारे गन्तव्ये सति यस्मिन् आकाशमाऽऽलं दालेन विकारिष्यते मूलवस्तूनि य तापेन गलिष्यन्ते 12 तस्येश्वरदिनस्यागमनं प्रतीक्षमाणैराकाऽक्षमाणैश्च यूष्मालि धर्म्माचारेश्वरभक्तिभ्यां कीदृशैर् लोके भवितव्यं? 13 तथापि वयं तस्य प्रतिज्ञानुसारेण धर्म्भस्य वासस्थानं नूतनम् आकाशमाऽऽलं नूतनं भूमाऽऽलञ्च प्रतीक्षामहे | 14 अतअवे डे प्रियतमाः, तानि प्रतीक्षमाणा यूयं निष्कलङ्गा अनिन्दिताश्च भूत्वा यत् शान्त्याश्रितास्तिष्ठथैतस्मिन् यतध्वं | 15 अस्माकं प्रभो दीर्घसङ्घिषगुताञ्च परित्राणजनिंकां मन्यध्वं | अस्माकं प्रियत्रात्रे पौलाय यत् ज्ञानम् अदायि तदनुसारेण सोऽपि पत्रे युष्मान् प्रति तदेवालिभत् | 16 स्वकीयसर्व्वपत्रेषु यैतान्यधि प्रस्तुत्य तदेव गदति | तेषु पत्रेषु कतिपयानि दृग्ग्याणि वाक्यानि विधन्ते ये य लोका अज्ञानाश्चलाश्च ते निजविनाशार्थम् अन्यशास्त्रीयवचनानीय तान्यपि विकारयन्ति | 17 तस्माद् डे प्रियतमाः, यूयं पूर्व्वं बुद्ध्या सावधानास्तिष्ठत, अधार्मिकाणां भ्रान्तिओतसापहताः स्वकीयसुस्थिरत्वात् मा भ्रश्यत | 18 किन्त्वस्माकं प्रभोस्त्रातु र्थीशुभ्रीष्टस्यानुग्रहे ज्ञाने य वर्द्धध्वं | तस्य गौरवम् एदानीं सदाकालञ्च भूयात् | आमेन् | (aiōn g165)

१ योऽनः

1 आदितो य आसीद् यस्य वाग् अस्माभिरश्रावि यञ्च वयं स्वनेत्रैर् दृष्टवन्तो यञ्च वीक्षितवन्तः स्वकरैः स्पृष्टवन्तश्च तं श्रुवनवादे वयं ज्ञापयामः | 2 स श्रुवनस्वयुगः प्रकाशत वयञ्च तं दृष्टवन्तस्तमधि साक्ष्यं ददाश्च, यश्च पितुः सन्निधाववर्त्ततास्माकं समीपे प्रकाशत य तम् अनन्तश्रुवनस्वयुगं वयं युष्मान् ज्ञापयामः | (aiōnios g166) 3 अस्माभि र्यद् दृष्टं श्रुतञ्च तदेव युष्मान् ज्ञायते तेनास्माभिः सडांशित्वं युष्माकं भविष्यति | अस्माकञ्च सडांशित्वं पित्रा तत्पुत्रेण यीशुःप्रीष्टेन य सार्द्धं भवति | 4 अपरञ्च युष्माकम् आनन्दो यत् सम्पूर्णां भवेद् तदर्थं वयम् अेतानि लिप्तामः | 5 वयं यां वार्त्तां तस्मात् श्रुत्वा युष्मान् ज्ञापयामः सेयम् | एश्वरो ज्योतिस्तस्मिन् अन्धकारस्य लेशोऽपि नास्ति | 6 वयं तेन सडांशिन इति गदित्वा यधन्धाकारे यरामस्तर्हि सत्याचारिणो न सन्तो ऽनृतवादिनो भवामः | 7 किन्तु स यथा ज्योतिषि वर्त्तते तथा वयमपि यदि ज्योतिषि यरामस्तर्हि परस्परं सडभागिनो भवामस्तस्य पुत्रस्य यीशुःप्रीष्टस्य रुधिरञ्चास्मान् सर्वस्मात् पापात् शुद्धयति | 8 वयं निष्पापा इति यदि वदामस्तर्हि स्वयमेव स्वान् वञ्चयामः सत्यमतञ्चास्माकम् अन्तरे न विधते | 9 यदि स्वपापानि स्वीकुर्महे तर्हि स विश्वास्यो याथार्थिकश्चास्ति तस्माद् अस्माकं पापानि क्षमिष्यते सर्वस्माद् अधर्माभ्यास्मान् शुद्धयिष्यति | 10 वयम् अकृतपापा इति यदि वदामस्तर्हि तम् अनृतवादिनं कुर्मस्तस्य वाक्यञ्चास्माकम् अन्तरे न विधते |

2 हे प्रियबालकाः, युष्माभि र्यत् पापं न क्रियेत तदर्थं युष्मान् प्रत्येतानि मया लिप्यन्ते | यदि तु केनापि पापं क्रियते तर्हि पितुः समीपे ऽस्माकं अेकः सडायो ऽर्थतो धार्मिको यीशुः प्रीष्टो विधते | 2 स यास्माकं पापानां प्रायश्चित्तं केवलमस्माकं नहि किन्तु लिप्पिलसंसारस्य पापानां प्रायश्चित्तं | 3 वयं तं जानीम इति तदीयाज्ञापालनेनावगच्छामः | 4 अहं तं जानामीति वदित्वा यस्तस्याज्ञा न पालयति सो ऽनृतवादी सत्यमतञ्च तस्यान्तरे न विधते | 5 यः कश्चित् तस्य वाक्यं पालयति तस्मिन् एश्वरस्य प्रेम सत्ययुगेण सिध्यति वयं तस्मिन् वर्त्तमहे तद् अतेनावगच्छामः | 6 अहं तस्मिन् तिष्ठामीति यो गदति तस्येदम् उचितं यत् प्रीष्टो याद्गू आचरितवान् सो ऽपि ताद्गू आचरेत् | 7 हे प्रियतमाः, युष्मान् प्रत्यहं नूतनामाज्ञां लिप्तामीति नहि किन्त्वादितो युष्माभि र्वध्यां पुरातनामाज्ञां लिप्तामि | आदितो युष्माभि र्यद् वाक्यं श्रुतं सा पुरातनाज्ञा | 8 पुनरपि युष्मान् प्रति नूतनाज्ञा मया लिप्यत अेतदपि तस्मिन् युष्मासु य सत्यं, यतो ऽन्धकारो व्यत्येति सत्या ज्योतिश्चेदानीं प्रकाशते; 9 अहं ज्योतिषि वर्त्तं इति गदित्वा यः स्वभ्रातरं द्वेष्टि सो ऽधापि तमिसे वर्त्तते | 10 स्वभ्रातरि यः प्रीयते स अेव ज्योतिषि वर्त्तते विघ्नजनकं किमपि तस्मिन् न विधते | 11 किन्तु स्वभ्रातरं यो द्वेष्टि स तिमिरे वर्त्तते तिमिरे यरति य तिमिरेण य तस्य नयने ऽन्धीक्रियेते तस्मात् क्क यामीति स ज्ञातुं न शक्नोति | 12 हे शिशवः, यूयं तस्य नाम्ना पापक्षमां प्राप्तवन्तस्तस्माद् अहं युष्मान् प्रति लिप्तामि | 13 हे पितरः, य आदितो वर्त्तमानस्तं यूयं जानीथ तस्माद् युष्मान् प्रति लिप्तामि | हे युवानः यूयं पापत्मानं जितवन्तस्तस्माद् युष्मान् प्रति लिप्तामि | हे बालकाः, यूयं पितरं जानीथ तस्माद् अहं युष्मान् प्रति लिप्पितवान् | 14 हे पितरः, आदितो यो वर्त्तमानस्तं यूयं जानीथ तस्माद् युष्मान् प्रति लिप्पितवान् | हे युवानः, यूयं बलवन्त आध्वे, एश्वरस्य वाक्यञ्च युष्मदन्तरे वर्त्तते पापात्मा य युष्माभिः पराजिग्ये तस्माद् युष्मान् प्रति लिप्पितवान् | 15 यूयं संसारे संसारस्थविषयेषु य मा प्रीयध्वं यः संसारे प्रीयते तस्यान्तरे पितुः प्रेम न तिष्ठति | 16 यतः संसारे यधत् स्थितम् अर्थतः शारीरिकभावस्याभिलाषो दर्शनेन्द्रियस्याभिलाषो श्रुवनस्य गर्वश्च सर्वमेतत् पितृतो न जायते किन्तु संसारेऽपि | 17 संसारस्तदीयाभिलाषश्च व्यत्येति किन्तु य एश्वरस्येष्टं करोति सो ऽनन्तकालं यावत् तिष्ठति | (aiōn g165) 18 हे बालकाः, शेषकालोऽयं, अपरं प्रीष्टारिणोपस्थाव्यमिति युष्माभि र्यथा श्रुतं तथा भवतः प्रीष्टारय उपस्थितास्तस्मादयं शेषकालोऽस्तीति वयं जानीमः | 19 ते ऽस्मन्मध्यान् निर्गतवन्तः किन्त्वस्मदीया नासन् यधस्मदीया अभविष्यन् तर्ह्यस्मात्सङ्गे ऽस्थास्यन्, किन्तु सर्वे ऽस्मदीया न सन्त्येतस्य प्रकाश आवश्यक आसीत् | 20 यः पवित्रस्तस्माद् यूयम् अभिषेकं प्राप्तवन्तस्तेन सर्वाणि जानीथ | 21 यूयं सत्यमतं न जानीथ तत्कारणाद् अहं युष्मान् प्रति लिप्पितवान् तन्नाहि किन्तु यूयं तत् जानीथ सत्यमतस्य किमन्यूनतवाक्यं नोत्यधते तत्कारणादेव | 22 यीशुरभिषिक्तस्त्रातेति यो नाङ्गीकरोति तं विना को ऽपरो ऽनृतवादी भवेत्? स अेव प्रीष्टारि र्यः पितरं पुत्रञ्च नाङ्गीकरोति | 23 यः कश्चित् पुत्रं नाङ्गीकरोति स पितरमपि न धारयति यश्च पुत्रमङ्गीकरोति स पितरमपि धारयति | 24 आदितो युष्माभि र्यत् श्रुतं तद् युष्मासु तिष्ठतु, आदितः श्रुतं वाक्यं यदि युष्मासु तिष्ठति, तर्हि यूयमपि पुत्रे पितरि य स्थास्यथ | 25 स य प्रतिज्ञास्मभ्यं यत् प्रतिज्ञातवान् तद् अनन्तश्रुवनं | (aiōnios g166) 26 ये जना

યુષ્માન્ બ્રામચન્તિ તાનધ્યહમ્ ઇદં લિખિતવાન્ | 27 અપરં યૂયં તસ્માદ્ યમ્ અભિષેકં પ્રાપ્તવન્તઃ સ યુષ્માસુ તિષ્ઠતિ તતઃ કોડપિ યદ્ યુષ્માન્ શિક્ષયેત્ તદ્ અનાવશ્યકં, સ ચાભિષેકો યુષ્માન્ સર્વાણિ શિક્ષયતિ સત્યશ્ચ ભવતિ ન ચાતથ્યઃ, અતઃ સ યુષ્માન્ યદ્દદ્ અશિક્ષયત્ તદ્દત્ તત્ર સ્થાસ્યથ | 28 અતએવ હે પ્રિયબાલકા યૂયં તત્ર તિષ્ઠત, તથા સતિ સ યદા પ્રકાશિષ્યતે તદા વયં પ્રતિભાન્વિતા ભવિષ્યામઃ, તસ્યાગમનસમયે ચ તસ્ય સાક્ષાન્ન ત્રપિષ્યામહે | 29 સ ધાર્મિકો ડસ્તીતિ યદિ યૂયં જાનીથ તર્હિ યઃ કશ્ચિદ્ ધર્માચારં કરોતિ સ તસ્માત્ જાત ઇત્યપિ જાનીત |

3 પશ્યત વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાના ઇતિ નામ્નાષ્યામહે, એતેન પિતાસ્મભ્યં કીદૃક્ મહાપ્રેમ પ્રદત્તવાન્, કિન્તુ સંસારસ્તં નાજાનાત્ તત્કારણાદસ્માન્ અપિ ન જાનાતિ | 2 હે પ્રિયતમાઃ, ઇદાનીં વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સન્તાના આસ્મહે પશ્યાત્ કિં ભવિષ્યામસ્તદ્ અધ્યાપ્યપ્રકાશિતં કિન્તુ પ્રકાશં ગતે વયં તસ્ય સદૃશા ભવિષ્યામિ ઇતિ જાનીમઃ, યતઃ સ યાદૃશો ડસ્તિ તાદૃશો ડસ્માભિર્દર્શિષ્યતે | 3 તસ્મિન્ એષા પ્રત્યાશા યસ્ય કસ્યચિદ્ ભવતિ સ સ્વં તથા પવિત્રં કરોતિ યથા સ પવિત્રો ડસ્તિ | 4 યઃ કશ્ચિત્ પાપમ્ આચરતિ સ વ્યવસ્થાલક્ષ્ણં કરોતિ યતઃ પાપમેવ વ્યવસ્થાલક્ષ્ણં | 5 અપરં સો ડસ્માકં પાપાન્યપહર્તુ પ્રકાશતૈતદ્ યૂયં જાનીથ, પાપત્ર તસ્મિન્ ન વિદધતે | 6 યઃ કશ્ચિત્ તસ્મિન્ તિષ્ઠતિ સ પાપાચારં ન કરોતિ યઃ કશ્ચિત્ પાપાચારં કરોતિ સ તં ન દૃષ્ટવાન્ ન વાવગતવાન્ | 7 હે પ્રિયબાલકાઃ, કશ્ચિદ્ યુષ્માકં ભ્રમં ન જનયેત્, યઃ કશ્ચિદ્ ધર્માચારં કરોતિ સ તાદૃગ્ ધાર્મિકો ભવતિ યાદૃક્ સ ધાર્મિકો ડસ્તિ | 8 યઃ પાપાચારં કરોતિ સ શયતાનાત્ જાતો યતઃ શયતાન આદિતઃ પાપાચારી શયતાનસ્ય કર્મણાં લોપાર્થમેવેશ્વરસ્ય પુત્રઃ પ્રકાશત | 9 યઃ કશ્ચિદ્ ઈશ્વરાત્ જાતઃ સ પાપાચારં ન કરોતિ યતસ્તસ્ય વીર્યં તસ્મિન્ તિષ્ઠતિ પાપાચારં કર્તુન્ન ન શકનોતિ યતઃ સ ઈશ્વરાત્ જાતઃ | 10 ઇત્યનેનેશ્વરસ્ય સન્તાનાઃ શયતાનસ્ય ચ સન્તાના વ્યક્તા ભવન્તિ | યઃ કશ્ચિદ્ ધર્માચારં ન કરોતિ સ ઈશ્વરાત્ જાતો નહિ યશ્ચ સ્વભ્રાતરિ ન પ્રીયતે સો ડપીશ્વરાત્ જાતો નહિ | 11 યતસ્તસ્ય ચ આદેશ આદિતો યુષ્માભિઃ શ્રુતઃ સ એષ એવ યદ્ અસ્માભિઃ પરસ્પરં પ્રેમ કર્તવ્યં | 12 પાપાત્મતો જાતો યઃ કાભિલ્ સ્વભ્રાતરં હતવાન્ તત્સદૃશૈરસ્માભિર્ન ભવિતવ્યં | સ કસ્માત્ કારણાત્ તં હતવાન્? તસ્ય કર્માણિ દુષ્ટાનિ તદ્ભ્રાતુશ્ચ કર્માણિ ધર્માણ્યાસન્ ઇતિ કારણાત્ | 13 હે મમ ભ્રાતરઃ, સંસારો યદિ યુષ્માન્ દ્વેષ્ટિ તર્હિ તદ્ આશ્ચર્યં ન મન્યધ્વં | 14 વયં મૃત્યુમ્ ઉત્તીર્યં જીવનં પ્રાપ્તવન્તસ્તદ્ ભ્રાતૃષુ પ્રેમકરણાત્ જાનીમઃ | ભ્રાતરિ યો ન પ્રીયતે સ મૃત્યૌ તિષ્ઠતિ | 15 યઃ કશ્ચિત્ સ્વભ્રાતરં દ્વેષ્ટિ સં નરઘાતી કિઞ્ચાનન્તજીવનં નરઘાતિનઃ કસ્યાપ્યન્તરે નાવતિષ્ઠતે તદ્ યૂયં જાનીથ | (aiōnios g166) 16 અસ્માકં કૃતે સ સ્વપ્રાણાસ્ત્યક્તવાન્ ઇત્યનેન વયં પ્રેમન્સ્તત્ત્વમ્ અવગતાઃ, અપરં ભ્રાતૃણાં કૃતે ડસ્માભિરપિ પ્રાણાસ્ત્યક્તવ્યાઃ | 17 સાંસારિકજીવિકાપ્રાપ્તો યો જનઃ સ્વભ્રાતરં દીનં દૃષ્ટ્વા તસ્માત્ સ્વીયદયાં રુણદ્ધિ તસ્યાન્તર ઈશ્વરસ્ય પ્રેમ કથં તિષ્ઠેત્? 18 હે મમ પ્રિયબાલકાઃ, વાક્યેન જિહ્વા વાસ્માભિઃ પ્રેમ ન કર્તવ્યં કિન્તુ કાર્યેણ સત્યતથા ચૈવ | 19 એતેન વયં યત્ સત્યમતસમ્બન્ધીયાસ્તત્ જાનીમસ્તસ્ય સાક્ષાત્ સ્વાન્તઃકરણાનિ સાન્ત્વયિતું શક્ષ્યામશ્ચ | 20 યતો ડસ્મદન્તઃકરણં યદ્ધસ્માન્ દૂષયતિ તદ્ધસ્મદન્તઃ કરણાદ્ ઈશ્વરો મહાન્ સર્વ્વજ્ઞશ્ચ | 21 હે પ્રિયતમાઃ, અસ્મદન્તઃકરણં યદ્ધસ્માન્ ન દૂષયતિ તર્હિ વયમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાત્ પ્રતિભાન્વિતા ભવામઃ | 22 યચ્ચ પ્રાર્થયામહે તત્ તસ્માત્ પ્રાપ્નુમઃ, યતો વયં તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયામસ્તસ્ય સાક્ષાત્ તુષ્ટિજનકમ્ આચારં કુર્મશ્ચ | 23 અપરં તસ્યેયમાજ્ઞા યદ્ વયં પુત્રસ્ય યીશુષ્પ્રીષ્ટસ્ય નામ્નિ વિશ્વસિમસ્તસ્યાજ્ઞાનુસારેણ ચ પરસ્પરં પ્રેમ કુર્મઃ | 24 યશ્ચ તસ્યાજ્ઞાઃ પાલયતિ સ તસ્મિન્ તિષ્ઠતિ તસ્મિન્ સોડપિ તિષ્ઠતિ; સ ચાસ્માન્ યમ્ આત્માનં દત્તવાન્ તસ્માત્ સો ડસ્માસુ તિષ્ઠતીતિ જાનીમઃ |

4 હે પ્રિયતમાઃ, યૂયં સર્વ્વેષ્વાત્મસુ ન વિશ્વસિત કિન્તુ તે ઈશ્વરાત્ જાતા ન વેત્યાત્મનઃ પરીક્ષધ્વં યતો બહવો મૃષાભવિષ્યદ્વાદિનો જગન્મધ્યમ્ આગતવન્તઃ | 2 ઈશ્વરીયો ય આત્મા સ યુષ્માભિરનેન પરિચીયતાં, યીશુઃ પ્ત્રીષ્ઠો નરાવતારો ભૂવાગત એતદ્ યેન કેનચિદ્ આત્મના સ્વીક્રિયતે સ ઈશ્વરીયઃ | 3 કિન્તુ યીશુઃ પ્ત્રીષ્ઠો નરાવતારો ભૂવાગત એતદ્ યેન કેનચિદ્ આત્મના નાજ્ઞીક્રિયતે સ ઈશ્વરીયો નહિ કિન્તુ પ્ત્રીષ્ઠારેરાત્મા, તેન યાગન્તવ્યમિતિ યુષ્માભિઃ શ્રુતં, સ યેદાનીમપિ જગતિ વર્તતે | 4 હે બાલકાઃ, યૂયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાસ્તાન્ જિતવન્તશ્ચ યતઃ સંસારાધિષ્ઠાનકારિણો ડપિ યુષ્મદધિષ્ઠાનકારી મહાન્ | 5 તે સંસારાત્ જાતાસ્તતો હેતોઃ સંસારાદ્ ભાષન્તે સંસારશ્ચ તેષાં વાક્યાનિ ગૃહ્ણાતિ | 6 વયમ્ ઈશ્વરાત્ જાતાઃ, ઈશ્વરં યો જાનાતિ સોડસ્મદ્વાક્યાનિ ગૃહ્ણાતિ યશ્ચેશ્વરાત્ જાતો નહિ સોડસ્મદ્વાક્યાનિ ન ગૃહ્ણાતિ; અનેન વયં સત્યાત્માનં બ્રામકાત્માનન્ન પરિચિનુમઃ | 7 હે પ્રિયતમાઃ, વયં પરસ્પરં પ્રેમ કરવામ, યતઃ પ્રેમ ઈશ્વરાત્ જાયતે, અપરં યઃ કશ્ચિત્ પ્રેમ કરોતિ

स एश्वरात् जात एश्वरं वेत्ति यः | 8 यः प्रेम न करोति स एश्वरं न जानाति यत एश्वरः प्रेमस्वरूपः | 9 अस्मास्वीश्वरस्य प्रेमैतेन प्राकाशत यत् स्वपुत्रोऽस्माभ्यं ज्वनदानार्थम् एश्वरः स्वीयम् अद्वितीयं पुत्रं जगन्मध्यं प्रेषितवान् | 10 वयं यद् एश्वरे प्रीतवन्त एत्यत्र नहि किन्तु स यदस्मासु प्रीतवान् अस्मत्पापानां प्रायश्चित्तार्थं स्वपुत्रं प्रेषितवांश्चेत्यत्र प्रेम सन्तिष्ठते | 11 हे प्रियतमाः, अस्मासु यदीश्वरेणैतादृशं प्रेम कृतं तर्हि परस्परं प्रेम कर्तुम् अस्माकमभ्युचितं | 12 एश्वरः कदापि केनापि न दृष्टः यदस्माभिः परस्परं प्रेम क्रियते तर्हीश्वरोऽस्मन्मध्ये तिष्ठति तस्य प्रेम यास्मासु सेत्स्यते | 13 अस्मभ्यं तेन स्वकीयात्मनोऽशो दत्त एत्यनेन वयं यत् तस्मिन् तिष्ठामः स यद् अस्मासु तिष्ठतीति जानीमः | 14 पिता जगत्रातात् पुत्रं प्रेषितवान् अतएव वयं दृष्ट्वा प्रमाणायामः | 15 यीशुरीश्वरस्य पुत्र अतएव येनाङ्गीक्रियते तस्मिन् एश्वरस्तिष्ठति स येश्वरे तिष्ठति | 16 अस्मास्वीश्वरस्य यत् प्रेम वर्तते तद् वयं ज्ञातवन्तस्तस्मिन् विश्वासितवन्तश्च | एश्वरः प्रेमस्वरूपः प्रेम्नी यस्तिष्ठति स एश्वरे तिष्ठति तस्मिंश्चेश्वरस्तिष्ठति | 17 स यादृशोऽस्ति वयमभ्येतस्मिन् जगति तादृशा भवाम् अतस्माद् विचारद्विनेऽस्माभिर्वा प्रतिभा लभ्यते सास्मत्सम्बन्धीयस्य प्रेमः सिद्धिः | 18 प्रेम्नि भूतिर्न वर्तते किन्तु सिद्धं प्रेम भूतिर्निराकरोति यतो भूतिः सयातनास्ति भूतो मानवः प्रेम्नि सिद्धो न जातः | 19 अस्मासु स प्रथमं प्रीतवान् एति कारणाद् वयं तस्मिन् प्रीयामहे | 20 एश्वरेऽहं प्रीय एत्युक्त्वा यः कश्चित् स्वभ्रातरं द्वेष्टि सोऽनुतवादी | स यं दृष्टवान् तस्मिन् स्वभ्रातरि यद्वि न प्रीयते तर्हि यम् एश्वरं न दृष्टवान् कथं तस्मिन् प्रेम कर्तुं शक्नुयात्? 21 अत एश्वरे यः प्रीयते स स्वीयभ्रातर्यपि प्रीयताम् एयम् आज्ञा तस्माद् अस्माभिर्लब्धा |

5 यीशुरभिषिक्तस्त्रातेति यः कश्चिद् विश्वासिति स एश्वरात् जातः; अपरं यः कश्चित् जनयितरि प्रीयते स तस्मात् जाते जनेऽपि प्रीयते | 2 वयम् एश्वरस्य सन्तानेषु प्रीयामहे तद् अनेन जानीमो यद् एश्वरे प्रीयामहे तस्याज्ञाः पालयामश्च | 3 यत एश्वरे यत् प्रेम तत् तदीयाज्ञापालनेनास्माभिः प्रकाशयितव्यं, तस्याज्ञाश्च कठोरा न भवन्ति | 4 यतो यः कश्चिद् एश्वरात् जातः स संसारं जयति किञ्चास्माकं यो विश्वासः स अवास्माकं संसारजयिजयः | 5 यीशुरीश्वरस्य पुत्र एति यो विश्वसिति तं विना कोऽपरः संसारं जयति? 6 सोऽभिषिक्तस्त्राता यीशुस्तोयरुधिराभ्याम् आगतः केवलं तोयेन नहि किन्तु तोयरुधिराभ्याम् आत्मा य साक्षी भवति यत आत्मा सत्यतास्वरूपः | 7 यतो हेतोः स्वर्गे पिता वाहः पवित्र आत्मा य त्रय एभे साक्षिणः सन्ति, त्रय एभे यैको भवन्ति | 8 तथा पृथिव्याम् आत्मा तोयं रुधिरञ्च त्रीण्येतानि साक्ष्यं ददाति तेषां त्रयाणाम् अेकत्वं भवति यः | 9 मानवानां साक्ष्यं यदस्माभिर्गृह्यते तर्हीश्वरस्य साक्ष्यं तस्मादपि श्रेष्ठं यतः स्वपुत्रमधीश्वरेण दत्तं साक्ष्यमिदं | 10 एश्वरस्य पुत्रे यो विश्वासिति स निजान्तरे तत् साक्ष्यं धारयति; एश्वरे यो न विश्वसिति स तम् अनृतवादिनं करोति यत एश्वरः स्वपुत्रमधि यत् साक्ष्यं दत्तवान् तस्मिन् स न विश्वसिति | 11 तस्य साक्ष्यमिदं यद् एश्वरोऽस्मभ्यम् अनन्तज्वनं दत्तवान् तस्य ज्वनं तस्य पुत्रे विधते | (aiōnios g166) 12 यः पुत्रं धारयति स ज्वनं धारयति, एश्वरस्य पुत्रं यो न धारयति स ज्वनं न धारयति | 13 एश्वरपुत्रस्य नाम्नि युष्मान् प्रत्येतानि मया विधिमतानि तस्याभिप्रायोऽयं यद् यूयम् अनन्तज्वनप्राप्ता एति जानीयात तस्येश्वरपुत्रस्य नाम्नि विश्वसेत यः | (aiōnios g166) 14 तस्यान्तिकेऽस्माकं या प्रतिभा भवति तस्याः कारणमिदं यद् वयं यदि तस्याभिमतं किमपि तं यायामहे तर्हि सोऽस्माकं वाक्यं शृणोति | 15 स यास्माकं यत् किञ्चन याचनं शृणोतीति यद्वि जानीमस्तर्हि तस्माद् याचिता वरा अस्माभिः प्राप्यन्ते तदपि जानीमः | 16 कश्चिद् यदि स्वभ्रातरम् अमृत्युजनकं पापं कुर्वन्तं पश्यति तर्हि स प्रार्थनां करोतु तेनेश्वरस्तस्मै ज्वनं दास्यति, अर्थतो मृत्युजनकं पापं येन नाकारितस्मै | किन्तु मृत्युजनकम् अेकं पापम् आस्ते तद्वि तेन प्रार्थना क्रियतामित्यहं न वदामि | 17 सर्व्व अेवाधर्मः पापं किन्तु सर्व्वपापं मृत्युजनकं नहि | 18 य एश्वरात् जातः स पापायारं न करोति किन्त्वीश्वरात् जातो जनः स्वं रक्षति तस्मात् स पापात्मा तं न स्पृशतीति वयं जानीमः | 19 वयम् एश्वरात् जाताः किन्तु कृत्स्नः संसारः पापात्मनो वशं गतोऽस्तीति जानीमः | 20 अपरम् एश्वरस्य पुत्र आगतवान् वयञ्च यथा तस्य सत्यमयस्य ज्ञानं प्राप्नुयामस्तादृशीं धियम् अस्मभ्यं दत्तवान् एति जानीमस्तस्मिन् सत्यमयेऽर्धतस्तस्य पुत्रे यीशुप्रीष्ठे तिष्ठामश्च; स अेव सत्यमय एश्वरोऽनन्तज्वनस्वरूपश्चास्ति | (aiōnios g166) 21 हे प्रियबालकाः, यूयं देवमूर्तिभ्यः स्वान् रक्षत | आमेन् |

२ थोडनः

1 हे अभिरुचिंते कुरिये, त्वां तव पुत्रांश्च प्रति प्राचीनोऽहं पत्रं लिखामि | 2 सत्यमताद् युष्मासु मम प्रेमास्ति केवलं मम नहि किन्तु सत्यमतज्ञानां सर्वेषामेव | यतः सत्यमतम् अस्मासु तिष्ठत्यनन्तकालं यावद्यास्मासु स्थास्यति | (aāṅ 9165) 3 पितुरीश्वरात् तत्पितुः पुत्रात् प्रभो रीशुप्रीष्टास्य प्राप्यो ऽनुग्रहः कृपा शान्तिश्च सत्यताप्रेमव्यां साद्धं युष्मान् अधितिष्ठतु | 4 वयं पितृतो याम् आज्ञां प्राप्तवन्तस्तदनुसारेण तव केचिद् आत्मजाः सत्यमतम् आचरन्त्येतस्य प्रमाणं प्राप्याहं भृशम् आनन्दितवान् | 5 साम्प्रतञ्च हे कुरिये, नवीनां काञ्चिद् आज्ञां न लिखन्तुम् आदितो लब्धाम् आज्ञां लिखन् त्वाम् एवं विनये यद् अस्माभिः परस्परं प्रेम कर्तव्यं | 6 अपरं प्रेमैतेन प्रकाशते यद् वयं तस्याज्ञा आचरेम | आदितो युष्माभि र्या श्रुता सेयम् आज्ञा सा य युष्माभिराचरितव्या | 7 यतो बलवः प्रवञ्चका जगत् प्रविश्य रीशुप्रीष्टो नरावतारो भूत्वागत अेतत् नाङ्गीकुर्वन्ति स अेव प्रवञ्चकः श्रीष्टारिश्चास्ति | 8 अस्माकं भ्रमो यत् पाण्डुभ्रमो न भवेत् किन्तु सम्पूर्णा वेतनमस्माभि र्व्येत तदर्थं स्वानधि सावधाना भवतः | 9 यः कश्चिद् विपथगामी भूत्वा श्रीष्टस्य शिक्षायां न तिष्ठति स ईश्वरं न धारयति श्रीष्टस्य शिक्षायां यस्तिष्ठति स पितरं पुत्रञ्च धारयति | 10 यः कश्चिद् युष्मत्सन्निधिमागच्छन् शिक्षामेनां नानयति स युष्माभिः स्ववेश्मनि न गृह्यतां तव मङ्गलं भूयादिति वागपि तस्मै न कथ्यतां | 11 यतस्तव मङ्गलं भूयादिति वायं यः कश्चित् तस्मै कथयति स तस्य दुष्कर्म्मणाम् अंशी भवति | 12 युष्मान् प्रति मया बहूनि लेखितव्यानि किन्तु पत्रमसीव्यां तत् कर्तुं नेच्छामि, यतो ऽस्माकम् आनन्दो यथा सम्पूर्णां भविष्यति तथा युष्मत्समीपमुपस्थायाहं सम्भुभीभूय युष्माभिः सम्भाषिष्ये इति प्रत्याशा ममास्ते | 13 तवाभिरुचिताया भगिन्या बालकास्त्वां नमस्कारं ज्ञापयन्ति | आमेन् |

3 थोडनः

1 प्राचीनो ऽहं सत्यमताद् यस्मिन् प्रीये तं प्रियतमं गाथं प्रति पत्रं लिभामि | 2 हे प्रिय, तवात्मा यादृक् शुभान्वितस्तादृक् सर्वविषये तव शुभं स्वास्थ्यञ्च भूयात् | 3 भ्रातृभिरागत्य तव सत्यमतस्यार्थतस्त्वं कीदृक् सत्यमतमायस्येतस्य साक्ष्ये दत्ते मम मडानन्दो जातः | 4 मम सन्तानाः सत्यमतमायस्यन्तीतिवार्तातो मम य आनन्दो जायते ततो मडत्तरो नास्ति | 5 हे प्रिय, भ्रातृन् प्रति विशेषतस्तान् विदेशिनो भृतृन् प्रति त्वया यद्यत् कृतं तत् सर्व्वं विश्वासिनो योग्यं | 6 ते य समितेः साक्षात् तव प्रभः प्रमाणं दत्तवन्तः, अपरम् ईश्वरयोग्यरूपेण तान् प्रस्थापयता त्वया सत्कर्म कारिष्यते | 7 यतस्ते तस्य नाम्ना यात्रां विधाय भिन्नजातीयेभ्यः किमपि न गृहीतवन्तः | 8 तस्माद् वयं यत् सत्यमतस्य सहाया भवेम तदर्थमेतादृशा लोका अस्माभिरनुगृहीतव्याः | 9 समितिं प्रत्यहं पत्रं लिपितवान् किन्तु तेषां मध्ये यो दियत्रिङ्किः प्रधानायते सो ऽस्मान् न गृह्णाति | 10 अतो ऽहं यदोपरस्थास्यामि तदा तेन यद्यत् क्रियते तत् सर्व्वं तं स्मारयिष्यामि, यतः स दुर्व्वाङ्क्यैरस्मान् अपवदति, तेनापि तृप्तिं न गत्वा स्वयमपि भ्रातृन् नानुगृह्णाति ये यानुगृहीतुमिच्छन्ति तान् समितितो ऽपि बडिष्करोति | 11 हे प्रिय, त्वया दुष्कर्म नानुक्रियतां किन्तु सत्कर्मैव | यः सत्कर्म्याचारी स ईश्वरात् जातः, यो दुष्कर्म्याचारी स ईश्वरं न दृष्टवान् | 12 दीमीत्रियस्य पक्षे सर्व्वेः साक्ष्यम् अद्यापि विशेषतः सत्यमतेनापि, वयमपि तत्पक्षे साक्ष्यं ददाः, अस्माकञ्च साक्ष्यं सत्यमेवेति यूयं जानीथ | 13 त्वां प्रति मया बडूनि लेपितव्यानि किन्तु मसीलेपनीभ्यां लेपितुं नेच्छामि | 14 अचिरेण त्वां द्रक्ष्यामीति मम प्रत्याशास्ते तदावां सम्भुभीभूय परस्परं सम्भाषिष्यावहे | तव शान्तिं भूयात् | अस्माकं मित्राणि त्वां नमस्कारं ज्ञापयन्ति त्वमध्येकैकस्य नाम प्रोच्य मित्रेभ्यो नमस्कुरु | इति |

यिडूदाः

1 यीशुश्रीष्टस्य दासो याकूबो ब्राता यिडूदास्तातेनेश्वरेण पवित्रीकृतान् यीशुश्रीष्टेन रक्षितांश्चाडूतान् लोकान् प्रति पत्रं लिभति। 2 कृपा शान्तिः प्रेम य बाडुल्यरूपेण युष्मास्वधितिष्ठतु। 3 हे प्रियाः, साधारणपरित्राणमधि युष्मान् प्रति लेभितुं मम बाडुयत्ने जाते पूर्वकाले पवित्रलोकेषु समर्पितो यो धर्मस्तदर्थं यूयं प्राणव्ययेनापि सयेष्टा भवतेति विनयार्थं युष्मान् प्रति पत्रलेभनमावश्यकम् अमन्ये। 4 यस्माद् अंतद्रूपदण्डप्राप्तये पूर्वं लिभिताः केयिञ्जना अस्मान् उपसृतवन्तः, ते ऽधार्मिकलोका अस्माकम् ईश्वरस्यानुग्रहं ध्वञ्जकृत्य लम्पटताम् आयरन्ति, अद्वितीयो ऽधिपति र्यो ऽस्माकं प्रभु र्यीशुश्रीष्टस्तं नाङ्गीकुर्वन्ति। 5 तस्माद् यूयं पुरा यद् अवगतास्तत् पुनर्युष्मान् स्मारयितुम् ईच्छामि, इलतः प्रभुरेककृत्यः स्वपञ्च मिसरदेशाद् उदधार यत् ततः परम् अविश्वासिनो व्यनाशयत्। 6 ये य स्वर्गदूताः स्वीयकर्तृत्वपदे न स्थित्वा स्ववासस्थानं परित्यक्तवन्तस्तान् स मडादिनस्य विचारार्थम् अन्धकारमये ऽधःस्थाने सदास्थायिभिर्बन्धनैरबध्नात्। (aiōnios g126) 7 अपरं सिदोमम् अमोरा तन्किटस्थनगराणि यैतेषां निवासिनस्तत्समग्रं व्यभियारं कृतवन्तो विषममैथुनस्य येष्टया विषयं गतवन्तश्च तस्मात् तान्यपि दृष्टान्तस्वरूपेण भूत्वा सदातनवह्निना दण्डं भुञ्जते। (aiōnios g166) 8 तथैवमे स्वप्नाचारिणोऽपि स्वशरीराणि कलङ्कयन्ति राजाधीनतां न स्वीकुर्वन्त्युपदेशस्थानं निन्दन्ति य। 9 किन्तु प्रधानदिव्यदूतो भीभायेलो यदा भूससो देहे शयतानेन विवदमानः समभाषत तदा तिरस्मन् निन्दाग्रं दण्डं समर्पयितुं साडसं न कृत्याकथयत् प्रभुस्त्वां भर्त्सयित्वा। 10 किन्त्वमे यन्न बुध्यन्ते तन्निन्दन्ति यय्य निबन्धोपपशव एवेन्द्रियैरवगच्छन्ति तेन नश्यन्ति। 11 तान् धिक्, ते काबिलो मार्गे यरन्ति पारितोषिकस्याशातो बिलियमो ब्रान्तिमनुधावन्ति कोरडस्य दुर्भुजत्वेन विनश्यन्ति य। 12 युष्माकं प्रेमभोज्येषु ते विद्वज्जनका भवन्ति, आत्मभरयश्च भूत्वा निर्लज्जया युष्माभिः साद्धं भुञ्जते। ते वायुभिश्चालिता निस्तोयमेघा डेमन्तकालिका निष्कला द्विर्भृता उन्मूलिता वृक्षाः, 13 स्वकीयलज्जदण्डेणोद्धमकाः प्रयण्डाः सामुद्रतरङ्गाः सदाकालं यावत् घोरतिमिरभागीनि भ्रमणकारीणि नक्षत्राणि य भवन्ति। (aiōn g165) 14 आदमतः सप्तमः पुरुषो यो डनोकः स तानुद्दिश्य भविष्यद्वाक्यमिदं कथितवान्, यथा, पश्य स्वकीयपुरायानाम् अयुतैर्वेष्टितः प्रभुः। 15 सर्वान् प्रति विचाराज्ञासाधनायागमिष्यति। तदा याधार्मिकाः सर्वे जाता यैरपरार्थिनः। विधर्मकर्मणां तेषां सर्वेषामेव कारणात् तथा तद्वैपरीत्येनाप्यधर्माचारिणापिनां। उक्तकठोरवाक्यानां सर्वेषामपि कारणात्। परमेशेन द्रोषित्वं तेषां प्रकाशयिष्यते। 16 ते वाक्कलडकारिणः स्वभाग्यनिन्दकाः स्वेच्छाचारिणो दार्पवादिभुभविशिष्टा लाभार्थं मनुष्यस्तावकाश्च सन्ति। 17 किन्तु हे प्रियतमाः, अस्माकं प्रभो र्यीशुश्रीष्टस्य प्रेरितै र्यद् वाक्यं पूर्वं युष्मत्वं कथितं तत् स्मरत, 18 इलतः शेषसमये स्वेच्छातो ऽधर्माचारिणो निन्दका उपस्थास्यन्तीति। 19 अते लोकाः स्वान् पृथक् कुर्वन्तः सांसारिका आत्मडीनाश्च सन्ति। 20 किन्तु हे प्रियतमाः, यूयं स्वेषाम् अतिपवित्रविश्वासे निश्चीयमानाः पवित्रेणात्मना प्रार्थनां कुर्वन्त 21 ईश्वरस्य प्रेम्ना स्वान् रक्षत, अनन्तज्जवनाय यास्माकं प्रभो र्यीशुश्रीष्टस्य कृपां प्रतीक्षध्वं। (aiōnios g166) 22 अपरं यूयं विविच्य कांश्चिद् अनुकुम्पध्वं 23 कांश्चिद् अग्निद उद्दृत्य भयं प्रदश्य रक्षत, शारीरिकभावेन कलङ्कितं वस्त्रमपि ऋतीयध्वं। 24 अपरञ्च युष्मान् स्मलनाद् रक्षितुम् उल्लासेन स्वीयतेजसः साक्षात् निर्दोषान् स्थापयितुञ्च समर्थो 25 यो ऽस्माकम् अद्वितीयस्त्राणकर्ता सर्वज्ञ ईश्वरस्तस्य गौरवं भडिमा पराङ्कमः कर्तृत्वञ्जानीम् अनन्तकालं यावद् भूयात्। आमेन्। (aiōn g165)

प्रकाशितं

1 यत् प्रकाशितं वाक्यम् ईश्वरः स्वदासानां निकटं शीघ्रमुपस्थास्यन्तीनां घटनानां दर्शनार्थं यीशुप्रीष्टे समर्पितवान् तत् स स्वीयदूतं प्रेष्य निजसेवकं योढनं ज्ञापितवान्। 2 स येश्वरस्य वाक्ये प्रीष्टस्य साक्ष्ये य यद्दृष्टवान् तस्य प्रमाणां दत्तवान्। 3 अतस्य भविष्यद्भक्तग्रन्थस्य वाक्यानां पाठकः श्रोतारश्च तन्मध्ये लिभिताज्ञात्राडिणश्च धन्या यतः स कालः सन्निकटः। 4 योढनं आशियादेशस्थाः सप्त समितीः प्रति पत्रं लिभति। यो वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च ये य सप्तात्मानस्तस्य सिंहासनस्य सम्भुषे तिष्ठन्ति 5 यश्च यीशुप्रीष्टो विश्वस्तः साक्षी मृतानां मध्ये प्रथमजातो भूमण्डलस्थराजानाम् अधिपतिश्च भवति, अतेभ्यो ऽनुग्रहः शान्तिश्च युष्मासु वर्ततां। 6 यो ऽस्मासु प्रीतवान् स्वरुधिरेशास्मान् स्वपापेभ्यः प्रक्षालितवान् तस्य पिपुरीश्वरस्य याजकान् कृत्वास्मान् राजवर्गो नियुक्तवांश्च तस्मिन् मडिमा पराक्रमश्चान्तकालं यावद् वर्ततां। आमेन्। (aion g165) 7 पश्यत स मेघैरागच्छति तेनेडेकस्य यक्षस्तं द्रक्ष्यति ये य तं विद्वन्तस्ते ऽपि तं विलोकिष्यन्ते तस्य कृते पृथिवीस्थाः सर्वे वंशा विलिपिष्यन्ति। सत्यम् आमेन्। 8 वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च यः सर्वशक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरः स गदति, अडमेव कः क्षत्रार्थत आदिरन्तश्च। 9 युष्माकं भ्राता यीशुप्रीष्टस्य क्लेशराज्यतितिक्षाणां सडभागी याढं योढनं ईश्वरस्य वाक्यडेतो र्थीशुप्रीष्टस्य साक्ष्यडेतोश्च पात्मनामक उपद्वीप आसं। 10 तत्र प्रभो ईने आत्मनाविष्टो ऽढं स्वपश्चात् तूरीध्वनिवत् मडारवम् अश्रीषं, 11 तेनोक्तम्, अढं कः क्षत्रार्थत आदिरन्तश्च। त्वं यद् द्रक्ष्यसि तद् ग्रन्थे लिभित्वाशियादेशस्थानां सप्त समितीनां समीपम् ईक्षिषं स्मृणां थुयातीरां साद्विं द्विवादिद्विष्यां लायडीकेयात्र प्रेषय। 12 ततो मया सम्भाषमाणास्य कस्य रवः श्रूयते तद्दर्शनार्थं मुषं परावर्तितं तत् परावर्त्य स्वार्णभयाः सप्त दीपवृक्षा दृष्टाः। 13 तेषां सप्त दीपवृक्षाणां मध्ये दीर्घपरिच्छेदपरिहितः सुवर्णशुद्धभलेन वेष्टितवक्षश्च मनुष्यपुत्राकृतिरेको जनस्तिष्ठति, 14 तस्य शिरः केशश्च श्वेतमेषलोमानीव डिमवत् श्रैती लोयने वह्निशिषासमे 15 यराणौ वह्निङ्कुण्डेतापितसुपितलसदृशौ र्वश्च भङ्गुतोयानां रवतुल्यः। 16 तस्य दक्षिण्डस्ते सप्त तारा विधन्ते वक्राग्य तीक्ष्णो द्विधारः भङ्गो निर्गच्छति मुषमण्डलत्र स्वतेजसा देदीप्यमानस्य सूर्यस्य सदृशं। 17 तं दृष्ट्वाढं मृतकल्पस्तय्यराणो पतितस्ततः स्वदक्षिण्डकरं मयि निधाय तेनोक्तम् मा भैषीः; अडम् आदिरन्तश्च। 18 अडम् अमरस्तथापि भूतवान् किन्तु पश्याडम् अनन्तकालं यावत् ज्वामि। आमेन्। मृत्योः परलोकस्य य कुञ्जिका मम ऽस्तगताः। (aion g165, Mades g86) 19 अतो यद् भवति यच्चेतः परं भविष्यति त्वया दृष्टं तत् सर्वं लिष्यतां। 20 मम दक्षिण्डस्ते स्थिता याः सप्त तारा ये य स्वार्णभयाः सप्त दीपवृक्षास्त्वया दृष्टास्तत्तात्पर्यमिदं ताः सप्त ताराः सप्त समितीनां दूताः सुवर्णभयाः सप्त दीपवृक्षाश्च सप्त समितयः सन्ति।

2 ईक्षिषस्थसमिते दूतं प्रति त्वम् ईढं लिभः; यो दक्षिण्डरेण सप्त तारा धारयति सप्तानां सुवर्णदीपवृक्षाणां मध्ये गमनागमने करोति य तेनेडम् ड्ययते। 2 तव क्रियाः श्रमः सडिष्युता य मम गोयराः, त्वं दृष्टान् सोढुं न शक्नोषि ये य प्रेरिता न सन्तः स्वान् प्रेरितान् वदन्ति त्वं तान् परीक्ष्य भूषाभाषिणो विज्ञातवान्, 3 अपरं त्वं तितिक्षां विदधासि मम नामार्थं भङ्गु सोढवानसि तथापि न पर्यङ्कलाभ्यस्तदपि जानामि। 4 किञ्च तव विरुद्धं मयैतत् वक्तव्यं यत् तव प्रथमं प्रेम त्वया व्यडीयत। 5 अतः कुतः पतितो ऽसि तत् स्मृत्वा मनः परावर्त्य पूर्वार्थक्रियाः कुरु न येत् त्वया मनसि न परिवर्तिते ऽढं तूर्णम् आगत्य तव दीपवृक्षं स्वस्थानाद् अपसारयिष्यामि। 6 तथापि तवेष गुणो विधते यत् नीकलायतीयलोकानां याः क्रिया अडम् ऋतीये तास्त्वमपि ऋतीयमे। 7 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युत्थमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो ज्ञो जयति तस्मा अडम् ईश्वरस्यारामस्थज्जवनतरोः इलं भोक्तुं दास्यामि। 8 अपरं स्मृणार्यसमिते दूतं प्रतीढं लिभः; य आदिरन्तश्च यो भूतवान् पुनर्जितवांश्च तेनेडम् ड्ययते, 9 तव क्रियाः क्लेशो हैन्यत्र मम गोयराः किन्तु त्वं धनवानसि ये य धिडूदीया न सन्तः शयतानस्य समाजाः सन्ति तथापि स्वान् धिडूदीयान् वदन्ति तेषां निन्दाभय्यढं जानामि। 10 त्वया यो यः क्लेशः सोढव्यस्तस्मात् मा भैषीः पश्य शयतानो युष्माकं परीक्षार्थं काश्चित् कारायां निक्षेस्यति दश दिनानि यावत् क्लेशो युष्मासु वर्त्तिष्यते य। त्वं मृत्युपर्यन्तं विश्वास्यो भव तेनाढं ज्जनकिरीढं तुल्यं दास्यामि। 11 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युत्थमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु। यो जयति स द्वितीयमृत्युना न डिसिष्यते। 12 अपरं पर्गामस्थसमिते दूतं प्रतीढं लिभ, यस्तीक्ष्णं द्विधारं भङ्गु धारयति स अेव भाषते। 13 तव क्रिया मम गोयराः, यत्र शयतानस्य सिंहासनं तत्रैव त्वं वससि तदपि जानामि। त्वं मम नाम धारयसि मद्भक्तेरस्वीकारस्त्वया न कृतो मम विश्वास्यसाक्षिण आन्तिपाः समये ऽपि न कृतः। स

तु युष्मन्मध्ये उधानि यतः शयतानस्तत्रैव निवसति | 14 तथापि तव विरुद्धं मम किञ्चिद् वक्तव्यं यतो देवप्रसादादनाय परदारगमनाय येस्त्रायैवः सन्तानानां सम्भुष उन्माथं स्थापयितुं बालाङ् येनाशिक्ष्यत तस्य बिलियमः शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् जनास्तत्र सन्ति | 15 तथा नीकलायतीयानां शिक्षावलम्बिनस्तव केचित् जना अपि सन्ति तदेवाडम् ऋतीये | 16 अतो डेतोस्त्वं मनः परिवर्तय न येदं त्वरया तव समीपमुपस्थाप्य मद्दुस्तथाभङ्गेन तैः सह योत्स्यामि | 17 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु | यो जन्मो जयति तस्मा अहं गुप्तमानां भोक्तुं दास्यामि शुभप्रस्तरमपि तस्मै दास्यामि तत्र प्रस्तरं नूतनं नाम लिपितं तस्य ग्रहीतारं विना नान्येन केनाप्यवगम्यते | 18 अपरं थुयातीरास्थसमिते दूतं प्रतीहं लिभ | यस्य लोयने वक्षिशिभासदृशे यरणौ य सुपित्तलसङ्घाशौ स एश्वरपुत्रो भाषते, 19 तव क्रियाः प्रेम विश्वासः परियथ्या सङ्घिषणुता य मम गोयराः, तव प्रथमक्रियाभ्यः शेषक्रियाः श्रेष्ठास्तदपि जानामि | 20 तथापि तव विरुद्धं मया किञ्चिद् वक्तव्यं यतो या एषेबलनामिका योषित् स्वां भविष्यद्वादिनीं मन्यते वेश्यागमनाय देवप्रसादाशनाय य मम दासान् शिक्षयति ब्रामयति य सा त्वया न निवार्यते | 21 अहं मनःपरिवर्तनाय तस्यै समयं दत्तवान् किन्तु सा स्वीयवेश्याक्रियातो मनःपरिवर्तयितुं नाभिलषति | 22 पश्याहं तां शय्यायां निक्षेप्यामि, ये तथा सार्द्धं व्यभियारं कुर्वन्ति ते यदि स्वक्रियाभ्यो मनांसि न परावर्तयन्ति तर्हि तानपि मडाडलेशे निक्षेप्यामि 23 तस्याः सन्तानांश्च मृत्युना हनिष्यामि | तेनाडम् अन्तःकराणानां मनसाञ्चानुसन्धानकारी युष्माकमेकैकस्मै य स्वक्रियाणां इलं मया दातव्यमिति सव्याः समितयो ज्ञास्यन्ति | 24 अपरम् अवशिष्टान् थुयातीरस्थलोकान् अर्थतो यावन्तस्तां शिक्षां न धारयन्ति ये य कैश्चित् शयतानस्य गम्भीरार्था उच्यन्ते तान् ये नावगतवन्तस्तानहं वदामि युष्मासु कभयपरं भारं नारोपयिष्यामि; 25 किन्तु यद् युष्माकं विधते तत् ममागमनं यावद् धारयत | 26 यो जन्मो जयति शेषपर्यन्तं मम क्रियाः पालयति य तस्मा अहम् अन्यज्जातीयानाम् आधिपत्यं दास्यामि; 27 पितृतो मया यद्दत्तं कर्तृत्वं लब्धं तद्दत्तं सो ऽपि लौडएडेन तान् चारयिष्यति तेन मूढज्जनानीय ते यूष्णां भविष्यन्ति | 28 अपरम् अहं तस्मै प्रभातीयताराम् अपि दास्यामि | 29 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु |

3 अपरं सार्द्धस्थसमिते दूतं प्रतीहं लिभ, यो जन्म एश्वरस्य सप्तात्मनः सप्त ताराश्च धारयति स अवे भाषते, तव क्रिया मम गोयराः, त्वं ज्वदाभ्यो ऽसि तथापि मृतो ऽसि तदपि जानामि | 2 प्रबुद्धो भव, अवशिष्टं यधत् मृतकलं तदपि सबलीकुरु यत एश्वरस्य साक्षात् तव कर्माणि न सिद्धानीति प्रमाणं मया प्राप्तं | 3 अतः कीदृशीं शिक्षां लब्धवान् श्रुतवाश्चासि तत् स्मरन् तां पालय स्वमनः परिवर्तय य | येत् प्रबुद्धो न भवेस्तर्ह्यहं स्तेन एव तव समीपम् उपस्थास्यामि किञ्च कस्मिन् एएडे उपस्थास्यामि तन्न ज्ञास्यसि | 4 तथापि यैः स्ववासांसि न कलङ्कितानि तादृशाः कतिपयलोकः सार्द्धिनगरे ऽपि तव विधन्ते ते शुभ्रपरिच्छेदं मम सङ्गे गमनागमने करिष्यन्ति यतस्ते योग्याः | 5 यो जन्मो जयति स शुभ्रपरिच्छेदं परिधापयिष्यन्ते, अहञ्च ज्वनञ्चान्हात् तस्य नाम नान्तर्धापयिष्यामि किन्तु मत्पितुः साक्षात् तस्य दूतानां साक्षात् तस्य नाम स्वीकरिष्यामि | 6 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु | 7 अपरञ्च द्विलादिविद्ययास्थसमिते दूतं प्रतीहं लिभ, यः पवित्रः सत्यमयश्चास्ति दायूहः कुञ्जिकां धारयति य येन मोयिते ऽपरः कोऽपि न रुणद्धि रुद्धे यापरः कोऽपि न मोययति स अवे भाषते | 8 तव क्रिया मम गोयराः पश्य तव समीपे ऽहं मुक्तं द्वारं स्थापितवान् तत् केनापि रोद्धुं न शक्यते यतस्तवात्वं बलमास्ते तथापि त्वं मम वाक्यं पालितवान् मम नाम्नो ऽस्वीकारं न कृतवांश्च | 9 पश्य यिडूदीया न सन्तो ये मृषावादिनः स्वान् यिडूदीयान् वदन्ति तेषां शयतानसमाज्जयानां कांश्चिद् अहम् आनेष्यामि पश्य ते मडाज्ञात आगत्य तव यरणयोः प्राणस्यन्ति त्वञ्च मम प्रियो ऽसीति ज्ञास्यन्ति | 10 त्वं मम सङ्घिषणुतासूयकं वाक्यं रक्षितवानसि तत्कारणात् पृथिवीनिवासिनां परीक्षार्थं कृत्स्नं जगद् येनागामिपरीक्षादिनेनाहमिष्यते तस्माद् अहमपि त्वां रक्षिष्यामि | 11 पश्य मया शीघ्रम् आगन्तव्यं तव यदस्ति तत् धारय को ऽपि तव किरीटं नापडरतु | 12 यो जन्मो जयति तमहं मदीयेश्वरस्य मन्दिरे स्तम्भं कृत्वा स्थापयिष्यामि स पुनर्न निर्गमिष्यति | अपरञ्च तस्मिन् मदीयेश्वरस्य नाम मदीयेश्वरस्य पुथ्या अपि नाम अर्थतो या नवीना यिडूशानाम् पुरी स्वर्गात् मदीयेश्वरस्य समीपाद् अवरोक्ष्यति तस्या नाम ममापि नूतनं नाम लेप्सिष्यामि | 13 यस्य श्रोत्रं विधते स समितीः प्रत्युच्यमानाम् आत्मनः कथां शृणोतु | 14 अपरञ्च लायटिकेयास्थसमिते दूतं प्रतीहं लिभ, य आमेन् अर्थतो विश्वास्यः सत्यमयश्च साक्षी, एश्वरस्य सृष्टेरादिश्चास्ति स अवे भाषते | 15 तव क्रिया मम गोयराः त्वं शीतो नासि तप्तो ऽपि नासीति जानामि | 16 तव शीतत्वं तप्तत्वं वा वरं भवेत्, शीतो न भूत्वा तप्तो ऽपि न भूत्वा त्वमेवम्भूतः कटूष्णो

उसि तत्कारणाद् अहं स्वमुभात् त्वाम् उद्भविष्यामि | 17 अहं धनी समुद्भवास्मि मम कस्याप्यभावो न भवतीति त्वं वदसि किन्तु त्वमेव दुःखार्तो दुर्गतो दरिद्रो ऽन्यो नग्नश्चासि तत् त्वया नावगम्यते | 18 त्वं यद् धनी भवेत्तदर्थं भक्तो वह्नी तापितं सुवार्णं क्रीणीहि नग्नत्वात् तव लज्जा यन्न प्रकाशेत तदर्थं परिधानाय भक्तः शुभ्रवासांसि क्रीणीहि यस्य तव दृष्टिः प्रसन्ना भवेत् तदर्थं यक्षुर्वपनायाञ्जनं भक्तः क्रीणीतीति मम मन्त्राणां | 19 येष्यहं प्रीये तान् सर्वान् भर्त्सयामि शास्मि य, अतस्त्वम् उद्यमं विधाय मनः परिवर्त्तय | 20 पश्याहं द्वारि तिष्ठन् तद् आहन्मि यदि कश्चित् मम रवं श्रुत्वा द्वारं मोचयति तर्ह्यहं तस्य सन्निधिं प्रविश्य तेन सार्द्धं भोक्ष्ये सो ऽपि मया सार्द्धं भोक्ष्यते | 21 अपरमहं यथा जितवान् मम पित्रा य सह तस्य सिंहासन उपविष्टश्चास्मि, तथा यो जन्मो जयति तमहं मया सार्द्धं भर्त्सिंहासन उपवेशयिष्यामि | 22 यस्य श्रोत्रं विधत्ते स समितीः प्रत्युच्यमानम् आत्मनः कथां शृणोतु |

4 ततः परं मया दृष्टिपातं कृत्वा स्वर्गो मुक्तं द्वारम् अहं दृष्टं मया सडभाषमाणस्य य यस्य तूरीवाधतुल्यो रवः पूर्वम् श्रुतः स माम् अवोचत् स्थानमेतद् आरोहय, एतः परं येन येन भवितव्यं तदहं त्वां दर्शयिष्ये | 2 तेनाहं तत्क्षणाद् आत्माविष्टो भूत्वा ऽपश्यं स्वर्गं सिंहासनमेकं स्थापितं तत्र सिंहासने अहो जन्म उपविष्टो ऽस्ति | 3 सिंहासने उपविष्टस्य तस्य जनस्य रूपं सूर्यकान्तमणोः प्रवालस्य य तुल्यं तत् सिंहासनञ्च मरकतमणिवद्रूपविशिष्टेन मेघधनुषा वेष्टितं | 4 तस्य सिंहासने यतुर्दिक्षु यतुर्विंशतिः सिंहासनानि तिष्ठन्ति तेषु सिंहासनेषु यतुर्विंशतिः प्राचीनलोका उपविष्टास्ते शुभ्रवासःपरिछितास्तेषां शिरांसि य सुवार्णकिरीटैर्भूषितानि | 5 तस्य सिंहासनस्य मध्यात् तडितो रवाः स्तनितानि य निर्गच्छन्ति सिंहासनस्यान्तिके य सप्त दीपा ज्वलन्ति त एश्वरस्य सप्तात्मानः | 6 अपरं सिंहासनस्यान्तिके स्फुटिकतुल्यः कायमयो जलाशयो विधत्ते, अपरम् अग्रतः पश्चात् अण्डुयक्षुष्मन्तश्चत्वारः प्राणिनः सिंहासनस्य मध्ये यतुर्दिक्षु य विधन्ते | 7 तेषां प्रथमः प्राणी सिंहासनादौ द्वितीयः प्राणी गोवात्साकारस्तृतीयः प्राणी मनुष्यवद्वदनविशिष्टश्चतुर्थश्च प्राणी उडुडयमानकुरुरोपमः | 8 तेषां यतुर्णाम् अहं कस्य प्राणिनः षट् पक्षाः सन्ति ते य सर्व्यङ्गिष्वभ्यन्तरे य अण्डुयक्षुर्विशिष्टाः, ते द्विवानिशं न विश्राम्य गच्छन्ति पवित्रः पवित्रः पवित्रः सर्व्यशक्तिमान् वर्तमानो भूतो भविष्यंश्च प्रभुः परमेश्वरः | 9 एत्थं तैः प्राणिभिस्तस्यानन्तज्जिविनः सिंहासनोपविष्टस्य जनस्य प्रभावे गौरवे धन्यवादे य प्रकीर्त्तिते (aiṅ 165) 10 ते यतुर्विंशतिप्राचीना अपि तस्य सिंहासनोपविष्टस्यान्तिके प्राणिनस्य तम् अनन्तज्जिविनं प्राणमन्ति स्वीयकिरीटांश्च सिंहासनस्यान्तिके निक्षिप्य वदन्ति, (aiṅ 165) 11 ते प्रभो एश्वरास्माकं प्रभावं गौरवं बलं | त्वमेवार्हसि सम्प्राप्तुं यत् सर्व्यं ससृजे त्वया | तवाभिलाषतश्चैव सर्व्यं सम्भूय निर्भमं | |

5 अनन्तरं तस्य सिंहासनोपविष्टजनस्य दक्षिणस्ते ऽन्तर्बहिश्च लिपितं पत्रमेकं मया दृष्टं तत् सप्तमुद्राभिरङ्कितं | 2 तत्पश्चाद् अहो बलवान् हूतो दृष्टः स उच्यैः स्वरेण वायमिमां घोषयति कः पत्रमेतद् विवरीतुं तम्मुद्रा मोचयितुञ्चार्हति? 3 किन्तु स्वर्गभर्त्स्यपातालेषु तत् पत्रं विवरीतुं निरीक्षितुञ्च कस्यापि सामर्थ्यं नाभवत् | 4 अतो यस्तत् पत्रं विवरीतुं निरीक्षितुञ्चार्हति तादृशजनस्याभावाद् अहं अण्डु रोदितवान् | 5 किन्तु तेषां प्राचीनानाम् अहो जन्मो मामवदत् मा रोहीः पश्य यो यिद्धुदावंशीयः सिंहासनाद्युद्धो मूलस्वर्गपश्चास्ति स पत्रस्य तस्य सप्तमुद्राणाञ्च मोचयनाय प्रभूतवान् | 6 अपरं सिंहासनस्य यतुर्णाम् प्राणिनां प्राचीनवर्गस्य य मध्य अहो मेघशावको मया दृष्टः स छेदित एव तस्य सप्तशृङ्गाणि सप्तलोकानि य सन्ति तानि कृत्स्नां पृथिवीं प्रेषिता एश्वरस्य सप्तात्मानः | 7 स उपागत्य तस्य सिंहासनोपविष्टजनस्य दक्षिणस्ते तत् पत्रं गृहीतवान् | 8 पत्रे गृहीते यत्वारः प्राणिनश्चतुर्विंशतिप्राचीनाश्च तस्य मेघशावकस्यान्तिके प्रणिपतन्ति तेषाम् अहं कस्य करयो वीणां सुगन्धिद्रव्यैः परिपूर्णं स्वर्गभयपात्रञ्च तिष्ठति तानि पवित्रलोकानां प्रार्थनास्वर्गपाणि | 9 अपरं ते नूतनमेकं गीतमगायन्, यथा, अहो पत्रिकां तस्य मुद्रा मोचयितुं तथा | त्वमेवार्हसि यस्मात् त्वं बलिवत् छेदनं गतः | सर्व्याभ्यो जातिभाषाभ्यः सर्व्यस्माद् वंशदेशतः | एश्वरस्य कृते ऽस्मान् त्वं स्वीयरक्तंन क्रीतवान् | 10 अस्मदीश्वरपक्षे ऽस्मान् नृपतीन् याञ्जकानपि कृतवांस्तेन राजत्वं करिष्यामो महीतले | 11 अपरं निरीक्षमाणेन मया सिंहासनस्य प्राणियतुष्टयस्य प्राचीनवर्गस्य य परितो बहूनां हूतानां रवः श्रुतः, तेषां संख्या अयुतायुतानि सडस्रसडस्रणि य | 12 तेरुच्यैरिदम् उक्तं, पराक्रमं धनं ज्ञानं शक्तिं गौरवमाहरे | प्रशंसाञ्चार्हति प्राप्नुं छेदितो मेघशावकः | | 13 अपरं स्वर्गभर्त्स्यपातालसागरेषु यानि विधन्ते तेषां सर्व्येषां सृष्टवस्तूनां वागियं मया श्रुता, प्रशंसां गौरवं शौर्यम् आधिपत्यं सनातनं | सिंहासनोपविष्टश्च

मेघवत्सश्च गच्छतां | (aiṅ g165) 14 अपरं ते यत्वारः प्राणिनः कथितवन्तस्तथास्तु, ततश्चातुर्विंशतिप्राथीना अपि प्रणिपत्य तम् अनन्तकालञ्च विनं प्राणमन् |

6 अनन्तरं मधि निरीक्षमाणो मेघशावकेन तासां सप्तमुद्राणाम् अेका मुद्रा मुक्ता ततस्तेषां यतुर्णाम् अेकस्य प्राणिन आगत्य पश्येतिवाचको मेघगर्जनतुल्यो रवो मया श्रुतः | 2 ततः परम् अेकः शुक्लाश्रो दृष्टः, तदाऽढो जनु धनु धारयति तस्मै य किरीटमेकम् अदायि ततः स प्रभवन् प्रभवविष्यंश्च निर्गतवान् | 3 अपरं द्वितीयमुद्रायां तेन मोयितायां द्वितीयस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता | 4 ततो ऽरुणवर्णो ऽपर अेको ऽश्वो निर्गतवान् तदारोडिणि पृथिवीतः शान्त्यपडरणस्य लोकानां मध्ये परस्परं प्रतिघातोत्पादनस्य य सामर्थ्यं समर्पितम् अेको बृहत्भङ्गो ऽपि तस्मा अदायि | 5 अपरं तृतीयमुद्रायां तन मोयितायां तृतीयस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता, ततः कालवर्णो अेको ऽश्वो मया दृष्टः, तदारोडिणो ऽस्ते तुला तिष्ठति 6 अनन्तरं प्राणियतुष्टयस्य मध्याद् वागियं श्रुता गोधूमानामेकः सेटको मुद्रापाटैकमूल्यः, यवानाञ्च सेटकत्रयं मुद्रापाटैकमूल्यं तैलद्राक्षारसाश्च त्यया मा हिंसितव्याः | 7 अनन्तरं यतुर्थमुद्रायां तेन मोयितायां यतुर्थस्य प्राणिन आगत्य पश्येति वाक् मया श्रुता | 8 ततः पारुडुवर्णो अेको ऽश्वो मया दृष्टः, तदारोडिणो नाम मृत्युरिति परलोकश्च तम् अनुयुरिति षड्गेन दृढिक्षेण मडामार्या वन्यपशुमिश्र लोकानां भधाय पृथिव्याश्चतुर्थाशस्याधिपत्यं तस्मा अदायि | (Madās g86) 9 अनन्तरं पञ्चममुद्रायां तेन मोयितायाम् ईश्वरवाक्यदेतोस्तत्र साक्षयदान्य छेदितानां लोकानां देडिनो वेधा अधो मया दृश्यन्त | 10 त उच्यैरिदं गदन्ति, हे पवित्र सत्यमय प्रभो अस्माकं रक्तपाते पृथिवीनिवासिभि र्विण्डितुं तस्य इल दातुञ्च कति कावं विलम्बसे? 11 ततस्तेषाम् अेकैकस्मै शुभ्रः परिच्छदो अदायि वागियञ्चाकथ्यत यूयमल्पकालम् अर्थतो युष्माकं ये सडादासा भ्रातरो यूयमिव धानिष्यन्ते तेषां संख्या यावत् सम्पूर्णातां न गच्छति तावद् विरमत | 12 अनन्तरं यदा स षष्ठमुद्रामभोययत् तदा मधि निरीक्षमाणो मडान् ब्रूयन् ऽभवत् सूर्यश्च उष्ट्रलोमजवस्त्रवत् कृष्णवर्णश्चन्द्रमाश्च रक्तसङ्काशो ऽभवत् 13 गगनस्थताराश्च प्रभवलयुना यालिताद् उडुम्बरवृक्षात् निपातितान्यपक्कङ्कलानीव भूतले न्यपतन् | 14 आकाशमण्डलञ्च सङ्ख्यमानग्रन्थवन्तर्धानम् अगमत् गिरय उपद्वीपाश्च सर्वे स्थानान्तरं यालिताः 15 पृथिवीस्था भूपाला मडाल्लोकाः सडस्त्रपतयो धनिनः पराङ्गमिणश्च लोका दासा मुक्ताश्च सर्वे ऽपि गुडास्तु गिरिस्थशैलेषु य स्वान् प्राच्छाद्यन् | 16 ते य गिरीन् शैलांश्च वदन्ति यूयम् अस्मदुपरि पतित्वा सिंहासनोपविष्टजनस्य दृष्टितो मेघशावकस्य कोपाय्यास्मान् गोपायत; 17 यतस्तस्य क्रोधस्य मडादिनम् उपस्थितं कः स्थातुं शक्नोति?

7 अनन्तरं यत्वारो दिव्यदूता मया दृष्टाः, ते पृथिव्याश्चतुर्षु कोणेषु तिष्ठन्तः पृथिव्यां समुद्रे वृक्षेषु य वायु रथ्या न वडेत् तथा पृथिव्याश्चतुरो वायून् धारयन्ति | 2 अनन्तरं सूर्यादयस्थानाद् उधन् अपर अेको दूतो मया दृष्टः सोऽमरेश्वरस्य मुद्रां धारयति, येषु यर्तुषु दूतेषु पृथिवीसमुद्रयो र्दिसनस्य भारो दत्तस्तान् स उच्यैरिदं अवदत् | 3 ईश्वरस्य दासा यावद् अस्माभि र्भालेषु मुद्रयाङ्किता न भविष्यन्ति तावत् पृथिवी समुद्रो तरवश्च युष्माभि र्नि र्दिस्यन्तां | 4 ततः परं मुद्राङ्कितलोकानां संख्या मयाभ्रावि | अस्त्रायेलः सर्ववंशायाश्चतुर्थाशस्तस्यैकलक्षलोका मुद्रयाङ्किता अभवन्, 5 अर्थतो यिदूदावंशे द्वादशसडस्त्राणि त्रुभेणवंशे द्वादशसडस्त्राणि गादवंशे द्वादशसडस्त्राणि, 6 आशरवंशे द्वादशसडस्त्राणि नप्ताखिवंशे द्वादशसडस्त्राणि भिनशिवंशे द्वादशसडस्त्राणि, 7 शिमियोनवंशे द्वादशसडस्त्राणि वेविवंशे द्वादशसडस्त्राणि घषाभरवंशे द्वादशसडस्त्राणि, 8 सिभूलनवंशे द्वादशसडस्त्राणि यूषडुवंशे द्वादशसडस्त्राणि भिन्यामीनवंशे य द्वादशसडस्त्राणि लोका मुद्राङ्किताः | 9 ततः परं सर्वजतीयानां सर्ववंशीयानां सर्वदृशीयानां सर्वभाषावादिनाञ्च मडाल्लोकारण्यं मया दृष्टं, तान् गणयितुं केनापि न शक्यं, ते य शुभ्रपरिच्छदपरिहितः सन्तः करैश्च तालवृन्तानि वडन्तः सिंहासनस्य मेघशावकस्य यान्तिके तिष्ठन्ति, 10 उच्यैःस्वरैरिदं कथयन्ति य, सिंहासनोपविष्टस्य परमेशस्य नः स्तवः | स्तवश्च मेघवत्सस्य सम्भूयात् त्राणकारणात् | 11 ततः सर्वे दूताः सिंहासनस्य प्राथिनवर्गस्य प्राणियतुष्टयस्य य परितस्तिष्ठन्तः सिंहासनस्यान्तिके न्यूञ्ज् (भूयोश्च परं प्राण्य वदन्ति, 12 तथास्तु धन्यवाद्यश्च तेजो ज्ञानं प्रशंसन् | शौर्यं पराङ्गमश्चापि शक्तिश्च सर्वमेव तत् | वर्ततामीश्वरेऽस्माकं नित्यं नित्यं तथास्त्विति | (aiṅ g165) 13 ततः परं तेषां प्राथीनानाम् अेको जनु मां सम्भाष्य जगाद शुभ्रपरिच्छदपरिहिता एभे के? कुतो वागताः? 14 ततो मयोक्तं हे मडेच्छ भवानेव तत् जानाति | तेन कथितं, एभे मडाडलेशमध्याद् आगत्य मेघशावकस्य रुधिरेश स्वीयपरिच्छदान् प्रक्षालितवन्तः शुक्लीकृतवन्तश्च | 15 तत्कारणात् त

एश्वरस्य सिंहासनस्यान्तिके तिष्ठन्तो द्विवारात्रं तस्य मन्दिरे तं सेवन्ते सिंहासनोपविष्टो जनश्च तान् अधिस्थास्यति | 16 तेषां क्षुधा पिपासा वा पुनर्न भविष्यति रौद्रं कोप्युत्तापो वा तेषु न निपतिष्यति, 17 यतः सिंहासनाधिष्ठानकारी भेषशावकस्तान् यारधिष्यति, अमृततोयानां प्रस्रवाणानां सन्निधिं तान् गमयिष्यति य, एश्वरोऽपि तेषां नयनभ्यः सर्व्यमश्रु प्रमाक्ष्यति |

8 अनन्तरं सप्तममुद्रायाम् तेन भोयितायां सार्द्धेऽऽकाङ्कं स्वर्गो निःशब्दोऽभवत् | 2 अपरम् अडम् एश्वरस्यान्तिके तिष्ठतः सप्तदूतान् अपश्यं तेभ्यः सप्ततूर्याऽऽदीयन्त | 3 ततः परम् अन्ये अको दूत आगतः स स्वर्णधूपाधारं गृहीत्वा वेदिमुपातिष्ठत् स य यत् सिंहासनस्यान्तिके स्थितायाः सुवर्णवेधा उपरि सर्वेषां पवित्रलोकानां प्रार्थनासु धूपान् योजयेत् तदर्थं प्रयुरधूपास्तस्मै दत्ताः | 4 ततस्तस्य दूतस्य करात् पवित्रलोकानां प्रार्थनाभिः संयुक्तधूपानां धूम एश्वरस्य समक्षं उदतिष्ठत् | 5 पश्चात् स दूतो धूपाधारं गृहीत्वा वेधा वह्निना पूरयित्वा पृथिव्यां निक्षिप्तवान् तेन रवा मेघगज्ज्वलानि विधुतो भूमिकम्पश्चात्भवन् | 6 ततः परं सप्ततूरी धारयन्तः सप्तदूतास्तूरी वार्दयितुम् उद्यता अभवन् | 7 प्रथमेन तूर्यां वादितायां रक्तमिश्रितौ शिवावह्नि सम्भूय पृथिव्यां निक्षिप्तौ तेन पृथिव्यास्तूरीयांशो एगधः, तत्राणामपि तूरीयांशो एगधः, हरिद्वर्णतृणानि य सर्वाणि एगधानि | 8 अनन्तरं द्वितीयदूतेन तूर्यां वादितायां वह्निना प्रज्वलितो मडापर्वतः सागरे निक्षिप्तस्तेन सागरस्य तूरीयांशो रक्तनीभूतः 9 सागरे स्थितानां सप्राणानां सृष्टवस्तूनां तूरीयांशो भूतः, अर्णवयानानाम् अपि तूरीयांशो नष्टः | 10 अपरं तूरीयदूतेन तूर्यां वादितायां दीप एव ज्वलन्ती अका मडती तारा गगणात् निपत्य नदीनां जलप्रस्रवाणानाञ्चोपय्यावतीर्णा | 11 तस्यास्ताराया नाम नागदमनकमिति, तेन तोयानां तूरीयांशे नागदमनकीभूते तोयानां तिक्तत्वात् भडवो मानवा भूताः | 12 अपरं यतुर्थदूतेन तूर्यां वादितायां सूर्यस्य तूरीयांशश्चन्द्रस्य तूरीयांशो नक्षत्राणाञ्च तूरीयांशः प्रहतः, तेन तेषां तूरीयांशे ऽन्धकारीभूते दिवसस्तूरीयांशकाङ्कं यावत् तेजोहीनो भवति निशापि तामेवावस्थां गच्छति | 13 तदा निरीक्षमाणेन मयाकाशमध्येनाभिपतत अकस्य दूतस्य रवः श्रुतः स उच्यैर्गदति, अपरै र्यैस्त्रिभिर्दूतैस्तूर्यां वादितव्यास्तेषाम् अवशिष्टतूरीध्वनितः पृथिवीनिवासिनां सन्तापः सन्तापः सन्तापश्च सम्भविष्यति |

9 ततः परं सप्तमदूतेन तूर्यां वादितायां गगनात् पृथिव्यां निपतित अकस्तारको मया दृष्टः, तस्मै रसातलकूपस्य कुञ्जिकादायि | (Abyssos g12) 2 तेन रसातलकूपे मुकुते मडाग्निङ्कुण्डस्य धूम एव धूमस्तस्मात् कूपाद् उद्गतः | तस्मात् कूपधूमात् सूर्याकाशौ तिमिरावृतौ | (Abyssos g12) 3 तस्माद् धूमात् पतङ्गेषु पृथिव्यां निर्गतेषु नरलोकस्थवृश्चिकवत् बलं तेभ्योऽऽदायि | 4 अपरं पृथिव्यास्ताणानि हरिद्वर्णशाकाद्येषु वृक्षाश्च ते न सिंहितव्याः किन्तु येषां भालेष्वीश्वरस्य मुद्राया अङ्गो नास्ति केवलं ते मानवास्तै र्हिसितव्या एतं त आदिष्टाः | 5 परन्तु तेषां भधाय नडि केवलं पञ्च मासान् यावत् यातनादानाय तेभ्यः सामर्थ्यमदायि | वृश्चिकेन दृष्टस्य मानवस्य यादृशी यातना जायते तैरपि तादृशी यातना प्रदीयते | 6 तस्मिन् समये मानवा मृत्युं भृगयिष्यन्ते किन्तु प्राप्नुं न शक्यन्ति, ते प्राणान् त्यक्तुम् अभिलषिष्यन्ति किन्तु मृत्युस्तेभ्यो दूरं पलायिष्यते | 7 तेषां पतङ्गानाम् आकारो युद्धार्थं सुसज्जितानाम् अश्वानाम् आकारस्य तुल्यः, तेषां शिरःसु सुवर्णकिरीटानीव किरीटानि विधन्ते, मुभमऽऽलानि य मानुषिकमुभतुल्यानि, 8 केशाश्च योषितां केशानां सदृशाः, दन्ताश्च सिंहेन्दन्तुल्याः, 9 लौडकवयवत् तेषां कवयानि सन्ति, तेषां पक्षाणां शब्दो रणाय धावतामश्वरथानां समूहस्य शब्दतुल्यः | 10 वृश्चिकानामिव तेषां लाङ्गलानि सन्ति, तेषु लाङ्गलेषु कण्टकानि विधन्ते, अपरं पञ्च मासान् यावत् मानवानां हिसिनाय ते सामर्थ्यप्राप्ताः | 11 तेषां राज्ञा य रसातलस्य दूतस्तस्य नाम एब्रीयभाषया अबद्नेन् यूनानीयभाषया य अपल्लुयोन् अर्थतो विनाशक एति | (Abyssos g12) 12 प्रथमः सन्तापो गतवान् पश्य एतः परमपि द्वाभ्यां सन्तापाभ्याम् उपस्थातव्यं | 13 ततः परं षष्ठदूतेन तूर्यां वादितायाम् एश्वरस्यान्तिके स्थितायाः सुवर्णवेधाश्चतुश्चूडातः कस्यचिद् रवो मयाश्रावि | 14 स तूरीधारिणं षष्ठदूतम् अवदत्, इराताप्ये मडानदे ये यत्वारो दूता बद्धाः सन्ति तान् भोयय | 15 ततस्तद्दण्डस्य तद्दिनस्य तन्मासस्य तद्दत्स्यस्य य कृते निरूपितास्ते यत्वारो दूता मानवानां तूरीयांशस्य बधार्थं भोयिताः | 16 अपरम् अश्वारोहिण्येनानां संध्या मयाश्रावि, ते विंशतिकोटय आसन् | 17 मया ये ऽश्वा अश्वारोहिणश्च दृष्टास्त अतादृशाः, तेषां वह्निस्रवणानि नीलप्रस्तरस्वर्णानि गन्धकस्वर्णानि य वर्माण्यासन्, वाजिनाञ्च सिंहेमूर्द्धसदृशा मूर्द्धानः, तेषां मुभेभ्यो वह्नियुग्मगन्धका निर्गच्छन्ति | 18 अतैस्त्रिभिर्दण्डैर्यतस्तेषां मुभेभ्यो निर्गच्छद्भिर्वह्नियुग्मगन्धके मानुषाणां तूरीयांशो ऽद्यानि | 19 तेषां वाजिनां बलं मुभेषु लाङ्गलेषु य स्थितं, यतस्तेषां लाङ्गलानि सर्पाकाराणि मस्तकविशिष्टानि य तैरेव ते र्हिसन्ति | 20 अपरम् अवशिष्टा ये मानवा

ते ईएडैर् न ङतास्ते यथा दृष्टिश्चवाणगमनशक्तिहीनान् स्वर्णरौप्यपित्तलप्रस्तरकाष्ठमयान् विग्रहान् भूतांश्च न पूजयिष्यन्ति तथा स्वहस्तानां क्रियाभ्यः स्वमनांसि न परावर्त्तितवन्तः 21 स्वभद्रकुडकव्यभिचारयोर्थ्योभ्यो ऽपि मनांसि न परावर्त्तितवन्तः |

10 अनन्तरं स्वर्गाद् अवरोहन् अपर ओको मडाबलो दूतो मया दृष्टः, स परिहितमेघस्तस्य शिरश्च मेघधनुषा भूषितं मुभमाण्डलञ्च सूर्यार्तुव्यं यराणौ य वह्निस्ताम्भसमौ | 2 स स्वकरेण विस्तीर्णमेकं क्षुद्रग्रन्थं धारयति, दक्षिणयराणेन समुद्रे वामयराणेन य स्थले तिष्ठति | 3 स सिंङ्गर्जनवद् उच्यैःस्वरेण न्यनदत् नानादे कृते सप्त स्तनितानि स्वकीयान् स्वनान् प्रकाशयन् | 4 तैः सप्त स्तनितैर् वाक्ये कथिते ऽङ् तत् लेम्पितुम् उधत आसं किन्तु स्वर्गाद् वागियं मया श्रुता सप्त स्तनितै र्थद् यद् उक्तं तत् मुद्रयाङ्गुय मा लिभ | 5 अपरं समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठन् यो दूतो मया दृष्टः स गगनं प्रति स्वदक्षिणकरमुत्थाय 6 अपरं स्वर्गाद् यस्य रवो मयाश्रावि स पुन मां सम्भाष्यावदत् त्वं गत्वा समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठतो दूतस्य करात् तं विस्तीर्णं क्षुद्रग्रन्थं गृहाण, तेन मया दूतसमीपं गत्वा कथितं ग्रन्थो ऽसौ दीयतां | (aṭṭh g165) 7 किन्तु तूरीं वादिष्यतः सप्तमदूतस्य तूरीवादनसमय एश्वरस्य गुप्ता मन्त्राणा तस्य दासान् भविष्यद्वादिनः प्रति तेन सुसंवादे यथा प्रकाशिता तथैव सिद्धा भविष्यति | 8 अपरं स्वर्गाद् यस्य रवो मयाश्रावि स पुन मां सम्भाष्यावदत् त्वं गत्वा समुद्रमेदिन्योस्तिष्ठतो दूतस्य करात् तं विस्तीर्णं क्षुद्रग्रन्थं गृहाण, 9 तेन मया दूतसमीपं गत्वा कथितं ग्रन्थो ऽसौ दीयतां | स माम् अवदत् तं गृहीत्वा गिल, तयोदरे स तिकतरसो भविष्यति किन्तु मुभे मधुवत् स्वाद् भविष्यति | 10 तेन मया दूतस्य कराद् ग्रन्थो गृहीतो गिलितश्च | स तु मम मुभे मधुवत् स्वादुरासीत् किन्वदनात् परं ममोदरस्तिक्ततां गतः | 11 ततः स माम् अवदत् बहून् जातिवंशभाषावदिराजान् अधि त्वया पुन भविष्यद्वाक्यं वक्तव्यं |

11 अनन्तरं परिमाण्ण्डवद् ओको नलो मह्यमदायि, स य दूत उपतिष्ठन् माम् अवदत्, उत्थायेश्वरस्य मन्दिरे वेदीं तत्रत्यसेवकांश्च भिमिष्य | 2 किन्तु मन्दिरस्य बहिःप्राङ्गणं त्यज न भिमिष्य यतस्तद् अन्यजातीयेभ्यो दत्तं, पवित्रं नगरञ्च द्वियत्वारिंशन्मासान् यावत् तेषां यराणौ र्भदिष्यते | 3 पश्चात् मम द्वाभ्यां साक्षिभ्यां मया सामर्थ्यं दायिष्यते तावुष्ट्रलोमजवस्त्रपरिहितौ षष्ठयधिकद्विशताधिकसहस्रदिनानि यावद् भविष्यद्वाक्यानि वदिष्यतः | 4 तावेव जगदीश्वरस्यान्तिके तिष्ठन्तौ जितवृक्षौ दीपवृक्षौ य | 5 यदि डेयित् तौ हिंसितुं येष्टे तर्हि तयो र्वदनाभ्याम् अग्नि र्निर्गत्य तयोः शत्रून् भस्मीकरिष्यति | यः कश्चित् तौ हिंसितुं येष्टे तेनैवमेव विनष्टव्यं | 6 तयो र्भविष्यद्वाक्यकथनदिनेषु यथा वृष्टि र्न जायते तथा गगनं रोद्धुं तयोः सामर्थ्यम् अस्ति, अपरं तोयानि शोणितत्राण्णि कर्तुं निजाभिलाषात् मुहुर्मुहुः सर्वविधएडैः पृथिवीम् आङ्णुञ्च तयोः सामर्थ्यमस्ति | 7 अपरं तयोः साक्ष्ये समाप्ते सति रसातलाद् येनोत्थितव्यं स पशुस्ताभ्यां सह युद्ध्वा तौ जेष्यति ङनिष्यति य | (Abyssos g12) 8 ततस्तयोः प्रभुरपि यस्यां मडापुर्थां कुशे ङतो ऽर्थतो यस्याः पारमार्थिकनामनी सिदोमं मिसरश्चेति तस्या मडापुर्थाः सन्निवेशे तयोः कुएणे स्थास्यतः | 9 ततो नानाजातीया नानावंशीया नानाभाषावादिनो नानादेशीयाश्च बहवो मानवाः सार्द्धदिनत्रयं तयोः कुएणे निरीक्षिष्यन्ते, तयोः कुएणयोः श्मशाने स्थापनं नानुज्ञास्यन्ति | 10 पृथिवीनिवासिनश्च तयो र्हेतोरानन्दिष्यन्ति सुप्रभोगं कुर्वन्तः परस्परं दानानि प्रेषयिष्यन्ति य यतस्ताभ्यां भविष्यद्वादिभ्यां पृथिवीनिवासिनो यातनां प्राप्ताः | 11 तस्मात् सार्द्धदिनत्रयात् परम् एश्वरात् ञुवनदायक आत्मनि तौ प्रविष्टे तौ यराणैरुदतिष्ठतां, तेन यावन्तस्तावपश्यन् ते ऽतीव त्रासयुक्ता अभवन् | 12 ततः परं तौ स्वर्गाद् उच्यैरिदं कथयन्तं स्वम् अशृणुतां युवां स्थानम् अेतद् आरोहतां ततस्तयोः शत्रुषु निरीक्षमारोषु तौ मेघेन स्वर्गम् आरूढवन्तौ | 13 तद्एडै मडाभूमिकम्पे जाते पुर्थां दशमांशः पतितः सप्तसहस्राणि मानुषाश्च तेन भूमिकम्पेन ङताः, अवशिष्टाश्च भयं गत्वा स्वर्गायेश्वरस्य प्रशंसाम् अकीर्त्तयन् | 14 द्वितीयः सन्तापो गतः पश्य तृतीयः सन्तापस्तूर्णम् आगच्छति | 15 अनन्तरं सप्तदूतेन तूर्यां वादितायां स्वर्ग उच्यैः स्वर्वागियं कीर्त्तिता, राजत्वं जगतो यधद् राज्यं तदधुनाभवत् अस्मत्प्रभोस्तेदीयाभिषिक्तस्य तारकस्य य | तेन यानन्तकालीयं राजत्वं प्रकरिष्यते | (aṭṭh g165) 16 अपरम् एश्वरस्यान्तिके स्वकीयसिंङ्गसनेषूपविष्टाश्चतुर्विंशतिप्रायीना भुवि न्यऽभूषा भूवेश्वरं प्रणाम्यावदन्, 17 ङे भूत वर्त्तमानापि भविष्यंश्च परेश्वर | ङे सर्वशक्तिमन् स्वाभिन् वयं ते कुर्भ्मङ् स्तव्यं | यत् त्वया क्रियते राज्यं गृहीत्वा ते मडाबलं | 18 विजातीयेषु कुप्यत्सु प्रादुर्भूता तव कुधा | भूतानामपि कालो ऽसौ विचारो भविता यदा | भृत्याश्च तव यावन्तो भविष्यद्वादिसाधवः | ये य क्षुद्रा मङ्गन्तो वा नामतस्ते ङि बिभ्यति | यदा सर्व्वेभ्य अतेभ्यो वेतनं वितरिष्यते | गन्तव्यश्च यदा नाशो वसुधाया

विनाशकैः । 19 अनन्तरम् ईश्वरस्य स्वर्गस्थमन्दिरस्य द्वारं मुक्तं तन्मन्दिरमध्ये यं नियममञ्जूषा दृश्याभवत्, तेन तडितो रवाः स्तनितानि भूमिकम्पो गुरुतरशिलावृष्टिश्रौतानि समभवन् ।

12 ततः परं स्वर्गे मडाचित्रं दृष्टं योषिटेकासीत् सा परिहितसूर्यां यन्द्रश्च तस्याभ्रारणयोरधो द्वादशताराणां किरीटञ्च शिरस्यासीत् । 2 सा गर्भवती सती प्रसववेदनया व्यथितार्त्तरावम् अकरोत् । 3 ततः स्वर्गे ऽपरम् अेकं चित्रं दृष्टं मडानाग अेकं उपातिष्ठत् स लोहितवर्णस्तस्य सप्त शिरांसि सप्त शृङ्गाणि शिरःसु यं सप्त किरीटान्यासन् । 4 स स्वलाङ्गुलेन गगनस्थनक्षत्राणां तृतीयांशम् अवमृज्य पृथिव्यां न्यपातयत् । स अेव नागो नवज्जतं सन्तानं त्रसितुम् उधतस्तस्याः प्रसविष्यमाणाया योषितो ऽन्तिके ऽतिष्ठत् । 5 सा तु पुंसन्तानं प्रसूता स अेव लौढमयराजदण्डेन सर्व्वज्जातीश्वारयिष्यति, किञ्च तस्याः सन्तानं ईश्वरस्य समीपं तदीयसिंहासनस्य यं सन्निधिम् उद्भूतः । 6 सा यं योषित् प्रान्तरं पलायिता यतस्तत्रेश्वरेण निर्मित आश्रमे षष्ठ्यधिकशतद्वयाधिकसहस्रदिनानि तस्याः पालनेन भवितव्यं । 7 ततः परं स्वर्गे संग्राम उपापिष्ठत् भीष्मायेलस्तस्य दूताश्च तेन नागेन सडायुधेन तथा स नागस्तस्य दूताश्च संग्रामम् अकुर्वन्, किन्तु प्रभवितुं नाशकुन्वत् 8 यतः स्वर्गे तेषां स्थानं पुनर्नाविधत् । 9 अपरं स मडानागो ऽर्थतो द्रियावलः (अपवादकः) शयतानश्च (विपक्षः) इति नाम्ना विष्यातो यः पुरातनः सार्धः कृत्स्नं नरलोकं ब्रामयति स पृथिव्यां निपातितस्तेन सार्द्धं तस्य दूता अपि तत्र निपातितः । 10 ततः परं स्वर्गे उच्यैर्भाषमाणो रवो ऽयं मयाभ्रावि, त्राणं शक्तिश्च राजत्वमधुनैवेश्वरस्य नः । तथा तेनाभिषिक्तस्य त्रातुः पराक्रमो ऽभवत् । यतो निपातितो ऽस्माकं ब्रातृणां सो ऽभियोजकः । येनेश्वरस्य नः साक्षात् ते ऽद्यून्त दिवानिशं । 11 भेषवत्सस्य रक्तेन स्वसाक्षयवनेन यं ते तु निर्जितवन्तस्तं न यं स्नेहम् अकुर्वत् । प्राणोष्यपि स्वकीयेषु मराणस्यैव सङ्घटे । 12 तस्माद् आनन्दतु स्वर्गो ह्यन्तं तन्निवाग्मिन् । 13 भूमिसागरी तापो युवामेवाकमिष्यति । युवयोस्वतीर्णो यत् शैतानो ऽतीव कापनः । अल्पो मे समयो ऽस्त्येतस्यापि तेनावगम्यते । 13 अनन्तरं स नागः पृथिव्यां स्वं निक्षिप्तं विलोक्य तां पुत्रप्रसूतां योषितम् उपाद्रवत् । 14 ततः सा योषित् यत् स्वकीयं प्रान्तरस्थाश्रमं प्रत्युत्पतितुं शक्नुयात् तदर्थं मडादुररस्य पक्षद्वयं तस्यै दत्तं, सा तु तत्र नागतो दूरे कालैकं कालद्वयं कालार्द्धञ्च यावत् पाल्यते । 15 किञ्च स नागस्तां योषितं श्रोतसा प्लावयितुं स्वमुष्मात् नदीवत् तोयानि तस्याः पश्चात् प्राक्षिपत् । 16 किन्तु मेदिनी योषितम् उपकुर्वती निजवदनं व्याधाय नागमुष्माद् उद्गीर्णां नदीम् अपिवत् । 17 ततो नागो योषिते कुर्ध्वा तद्वशस्यावशिष्टलोकैरर्थतो यं ईश्वरस्याज्ञाः पालयन्ति यीशोः साक्ष्यं धारयन्ति यं तैः सह योद्धुं निर्गतवान् ।

13 ततः परमं सागरीयसिकतायां तिष्ठन् सागराद् उद्गच्छन्तम् अेकं पशुं दृष्टवान् तस्य दश शृङ्गाणि सप्त शिरांसि यं दश शृङ्गेषु दश किरीटानि शिरःसु येश्वरनिन्दासूयकानि नामानि विधन्ते । 2 मया दृष्टः स पशुश्चित्तव्याघ्रसदृशः किन्तु तस्य यराणौ भल्लुकस्येव वदनञ्च सिंहवदनमिव । नागेन तस्मै स्वीयपराक्रमः स्वीयं सिंहासनां मडाधिपत्यञ्चादायि । 3 मयि निरीक्षमाणो तस्य शिरसाम् अेकम् अन्तकाघातेन छेदितमिवादृश्यत्, किन्तु तस्यान्तकक्षतस्य प्रतीकारो ऽकियत ततः कृत्स्नो नरलोकस्तं पशुमधि यमत्कारं गतः, 4 यश्च नागस्तस्मै पशवे सामर्थ्यं दत्तवान् सर्व्वे तं प्राणाम् न पशुमपि प्राणमनो ऽकथयन्, को विधते पशोस्तुल्यस्तेन को योद्धुमर्हति । 5 अनन्तरं तस्मै दर्पवाक्येश्वरनिन्दावादि वदनं द्वियत्वारिन्शन्मासान् यावद् अवस्थितेः सामर्थ्यञ्चादायि । 6 ततः स ईश्वरनिन्दासूयं मुषं व्याधाय तस्य नाम तस्यावासं स्वर्गनिवासिनश्च निन्दितुम् आरभत । 7 अपरं धार्मिकैः सह योधनस्य तेषां पराजयस्य यानुमतिः सर्व्वज्जातीयानां सर्व्ववंशीयानां सर्व्वभाषावादिनां सर्व्वदेशीयानाञ्चाधिपत्यमपि तस्मा अदायि । 8 ततो जगतः सृष्टिकालात् छेदितस्य भेषवत्सस्य ज्वनपुस्तके यावतां नामानि लिपितानि न विधन्ते ते पृथिवीनिवासिनः सर्व्वे तं पशुं प्राणस्यन्ति । 9 यस्य श्रोत्रं विधते स शृणोतु । 10 यो जनो ऽपरान् वन्दीकृत्य नयति स स्वयं वन्दीभूय स्थानान्तरं गमिष्यति, यश्च भङ्गेन उन्त स स्वयं भङ्गेन धानिष्यति । अत्र पवित्रलोकानां सङ्घर्षुतया विश्वासेन यं प्रकाशितव्यं । 11 अनन्तरं पृथिवीत उद्गच्छन् अपर अेकः पशु मया दृष्टः स भेषशावकवत् शृङ्गद्वयविशिष्ट आसीत् नागव्याभाषत । 12 स प्रथमपशोरन्तिके तस्य सर्व्वं पराक्रमं व्यवहरति विशेषतो यस्य प्रथमपशोरन्तिकक्षतं प्रतीकारं गतं तस्य पूजां पृथिवीं तन्निवासिनश्च कारयति । 13 अपरं मानवानां साक्षाद् आकाशतो लुवि वह्नियर्षाणादीनि मडाचित्राणि करोति । 14 तस्य पशोः साक्षाद् येषां चित्रकर्म्मणां साधनाय सामर्थ्यं तस्मै दत्तं तैः स पृथिवीनिवासिनो ब्रामयति, विशेषतो यः पशुः भङ्गेन क्षतयुक्तो भूत्वाप्यज्वत् तस्य प्रतिमानिर्माणां पृथिवीनिवासिन

आदिशति | 15 अपरं तस्य पशोः प्रतिमा यथा भाषते यावन्तश्च मानवास्तां पशुप्रतिमां न पूजयन्ति ते यथा ऽन्यन्ते तथा पशुप्रतिमायाः प्राणप्रतिष्ठायां सामर्थ्यं तस्मा अदायि | 16 अपरं क्षुद्रमहद्वनिदरिद्रमुक्तदासान् सर्वान् दक्षिणकरे भाले वा कलङ्कं ग्राहयति | 17 तस्माद् ये तं कलङ्कमर्थतः पशोर्नाम तस्य नाम्नः संप्याङ्कं वा धारयन्ति तान् विना परेण केनापि क्यविक्रये कर्तुं न शक्येते | 18 अत्र ज्ञानेन प्रकाशितव्यं | यो बुद्धिविशिष्टः स पशोः संप्यां गणायतु यतः सा मानवस्य संप्या भवति | सा य संप्या षट्षष्ट्यधिकषट्शतानि |

14 ततः परं निरीक्षमाणेन मया मेषशावको दृष्टः स सियोनपर्वतस्योपस्थितिष्ठत्, अपरं येषां भालेषु तस्य नाम तत्पितुश्च नाम लिभितमास्ते तादृशाश्चतुश्चत्वारिंशत्सहस्राधिका लक्षलोकास्तेन सार्द्धम् आसन् | 2 अनन्तरं बहुतोयानां रव एव गुरुतरस्तनितस्य य रव एव अको रवः स्वर्गात् मयाश्रावि | मया श्रुतः स रवो वीणावादनानां वीणावादनस्य सदृशः | 3 सिंहासनस्यान्तिके प्राणियतुष्टयस्य प्राचीनवर्गस्य यान्तिके ऽपि ते नवीनमेकं गीतम् अगायन् किन्तु धरणीतः परिकीतान् तान् यतुश्चत्वारिंशत्सहस्राधिकलक्षलोकान् विना नापरेण केनापि तद् गीतं शिक्षितुं शक्यते | 4 धमे योषितां सङ्गेन न कलङ्कित्वा यतस्ते उमैथुना मेषशावको यत् किमपि स्थानं गच्छेत् तत्सर्वस्मिन् स्थाने तम् अनुगच्छन्ति यतस्ते मनुष्याणां मध्यतः प्रथमङ्गलानीश्वरस्य मेषशावकस्य य कृते परिकीताः | 5 तेषां वदनेषु यान्तं किमपि न विधते यतस्ते निर्दोषा इश्वरसिंहासनस्यान्तिके तिष्ठन्ति | 6 अनन्तरम् आकाशमध्येनोड्डीयमानो ऽपर अको दूतो मया दृष्टः सो ऽनन्तकालीयं सुसंवाहं धारयति स य सुसंवाहः सर्वज्जातीयान् सर्ववंशीयान् सर्वभाषावादिनः सर्वदेशीयांश्च पृथिवीनिवासिनः प्रति तेन धोषितव्यः | (aigñios g166) 7 स उच्यैःस्वरेणोदं गदति यूयभीश्वराद् बिभीत तस्य स्तवं कुरुत य यतस्तेदीयवियारस्य एएऽ उपातिष्ठत् तस्माद् आकाशमाएऽलस्य पृथिव्याः समुद्रस्य तोयप्रस्रवाणानाञ्च स्रष्टा युष्माभिः प्राणम्यतां | 8 तत्पश्चाद् द्वितीय अको दूत उपस्थायावदत् पतिता पतिता सा महाभाबिल् या सर्वज्जातीयान् स्वकीयं व्यभियारुषं क्रोधमदम् अपाययत् | 9 तत्पश्चाद् तृतीयो दूत उपस्थायावदत्, यः कश्चित् तं शशुं तस्य प्रतिमाञ्च प्राणमति स्वभाले स्वकरे वा कलङ्कं गृह्णाति य 10 सो ऽपीश्वरस्य क्रोधपात्रे स्थितम् अभिश्रितं मदत् अर्थत इश्वरस्य क्रोधमदं पारयति पवित्रदूतानां मेषशावकस्य य साक्षाद् वह्निगन्धकयो र्यातनां वाप्यते य | 11 तेषां यातनाया धूमो ऽनन्तकालं यावद् उद्गमिष्यति ये य पशुं तस्य प्रतिमाञ्च पूजयन्ति तस्य नाम्नो ऽङ्कं वा गृह्णाति ते दिवानिशं कञ्चन विरामं न प्राप्स्यन्ति | (aigñ g165) 12 ये मानवा इश्वरस्याज्ञा यीशो विश्वासञ्च पालयन्ति तेषां पवित्रलोकानां सङ्घिष्युतयात्र प्रकाशितव्यं | 13 अपरं स्वर्गात् मया सह सम्भाषमाणे अको रवो मयाश्रावि तेनोक्तं त्वं लिभ, एदानीमारभ्य ये प्रभौ भ्रियन्ते ते मृता धन्या एति; आत्मा भाषते सत्यं स्वश्रमभ्यस्तै विरामः प्राप्तव्यः तेषां कर्माणि य तान् अनुगच्छन्ति | 14 तदनन्तरं निरीक्षमाणेन मया श्वेतवर्णो अको मेधो दृष्टस्तन्मेधाउढो ज्ञो मानवपुत्राकृतिरस्ति तस्य शिरसि सुवर्णकिरीटं करे य तीक्ष्णं दात्रं तिष्ठति | 15 ततः परम् अन्य अको दूतो मन्दिरात् निर्गत्योच्यैःस्वरेण तं मेधाउढं सम्भाष्यावदत् त्वया दात्रं प्रसार्य शस्यच्छेदनं क्रियतां शस्यच्छेदनस्य समय उपस्थितो यतो मेदिन्याः शस्यानि परिपक्कानि | 16 ततस्तेन मेधाउढेन पृथिव्यां दात्रं प्रसार्य पृथिव्याः शस्यच्छेदनं कृतं | 17 अनन्तरम् अपर अको दूतः स्वर्गस्थमन्दिरात् निर्गतः सो ऽपि तीक्ष्णं दात्रं धारयति | 18 अपरम् अन्य अको दूतो वेदितो निर्गतः स वह्नेरधिपतिः स उच्यैःस्वरेण तं तीक्ष्णदात्रधारिणं सम्भाष्यावदत् त्वया स्वं तीक्ष्णं दात्रं प्रसार्य मेदिन्या द्राक्षागुच्छच्छेदनं क्रियतां यतस्तेदुलानि परिणतानि | 19 ततः स दूतः पृथिव्यां स्वदात्रं प्रसार्य पृथिव्या द्राक्षाङ्गुच्छेदनम् अकरोत् तत्दुलानि श्वरस्य क्रोधस्वरूपस्य महाकुएऽस्य मध्यं निरक्षिपत् | 20 तत्कुएऽस्यदुलानि य बहिर्भिद्वितानि ततः कुएऽमध्यात् निर्गतं रक्तं क्रोशशतपर्यन्तम् अश्वानां भलीनान् यावद् व्याप्नोत् |

15 ततः परम् अहं स्वर्गे ऽपरम् अकम् अद्भुतं महाचिह्नं दृष्टवान् अर्थतो यै ईएडैरीश्वरस्य कोपः समाप्तिं गमिष्यति तान् एएऽन् धारयन्तः सप्त दूता मया दृष्टाः | 2 वह्निमिश्रितस्य कायमयस्य जलाशयस्याकृतिरपि दृष्टा ये य पशोस्तत्प्रतिमायास्तन्नाम्नो ऽङ्कस्य य प्रभूतवन्तस्ते तस्य कायमयजलाशयस्य तीरे तिष्ठन्त इश्वरीयवीणा धारयन्ति, 3 इश्वरदासस्य मूससो गीतं मेषशावकस्य य गीतं गायन्तो वदन्ति, यथा, सर्वशक्तिविशिष्टस्त्वं हे प्रभो परमेश्वर | त्वदीयसर्वकर्माणि मडान्ति याद्भूतानि य | सर्वपुण्यवतां राजन् मार्गा न्याय्या ऋताश्च ते | 4 हे प्रभो नामधेयान्ते को न भीतिं गमिष्यति | को वा त्वदीयनामभ्र प्रशांसां न करिष्यति | केवलस्त्वं पवित्रो ऽसि सर्वज्जातीयमानवाः | त्वामेवाभिप्रांस्यन्ति

समागत्य त्वदन्तिकं | यस्मात्तव विचारज्ञाः प्रादुर्भावं गताः किल | 5 तदनन्तरं मयि निरीक्षमाणो सति स्वर्गं साक्षात्सास्य मन्दिरस्य द्वारं मुक्तं | 6 ये य सप्त दूताः सप्त एएडान् धारयन्ति ते तस्मात् मन्दिरात् निरगच्छन् | तेषां परिच्छेदा निर्मलशुभ्रवर्णवस्त्रनिर्मिता वक्षांसि य सुवर्णशृङ्गमलैर्वेष्टितान्यासन् | 7 अपरं यतुषां प्राणिनाम् अकस्तेभ्यः सप्तदूतेभ्यः सप्तसुवर्णकंसान् अददात् | (aiṅg 9165) 8 अनन्तरम् ईश्वरस्य तेजःप्रभावकारिणात् मन्दिरं धूमैः परिपूर्णं तस्मात् तैः सप्तदूतैः सप्तएएडानां समाप्तिं यावत् मन्दिरं केनापि प्रवेष्टुं नाशक्यत |

16 ततः परं मन्दिरात् तान् सप्तदूतान् सम्भाषमाणो अपि मडारवो मयाश्रावि, यूयं गत्वा तेभ्यः सप्तकंसेभ्य ईश्वरस्य क्रोधं पृथिव्यां श्रावयत | 2 ततः प्रथमो दूतो गत्वा स्वकंसे यधद् अविधत तत् पृथिव्याम् अश्रावयत् तस्मात् पशोः क्लङ्गधारिणां तत्रप्रतिमापूजकानां मानवानां शरीरेषु व्यथाजनका दृष्टप्राणा अभवन् | 3 ततः परं द्वितीयो दूतः स्वकंसे यधद् अविधत तत् समुद्रे उश्रावयत् तेन स कुलपस्थशोषिततृण्यभवत् समुद्रे स्थिताश्च सर्वे प्राणिनो मृत्युं गताः | 4 अपरं तृतीयो दूतः स्वकंसे यधद् अविधत तत् सर्वं नदीषु जलप्रस्रवणेषु याश्रावयत् ततस्तानि रक्तमयान्यभवन् | अपरं तोयानाम् अधिपस्य दूतस्य वागियं मया श्रुता | 5 वर्तमानश्च भूतश्च भविष्यंश्च परमेश्वरः | त्वमेव न्याय्यकारी यद् अतोदृक् त्वं व्याचारयः | 6 भविष्यद्वादिशाधूनां रक्तं तैरेव पातितं | शोषितं त्वन्तु तेभ्यो उदास्तत्पानं तेषु युज्यते | 7 अनन्तरं वेदीतो भाषमाणस्य कस्यचिद् अयं रवो मया श्रुतः, हे परेश्वर सत्यं तत् हे सर्वशक्तिमन् प्रभो | सत्या न्याय्याश्च सर्वा हि विचारज्ञास्त्वदीयकाः | 8 अनन्तरं यतुषां दूतः स्वकंसे यधद् अविधत तत् सर्वं सूर्ये उश्रावयत् तस्मै य वह्निना मानवान् एधुं सामर्थ्यम् अदायि | 9 तेन मनुष्या मडानापेन तापितास्तेषां एएडानाम् आधिपत्यविशिष्टस्येश्वरस्य नामानिन्दन् तत्रशंसार्थञ्च मनःपरिवर्तनं नाकुर्वन् | 10 ततः परं पञ्चमो दूतः स्वकंसे यधद् अविधत तत् सर्वं पशोः सिंहासने उश्रावयत् तेन तस्य राष्ट्रं तिमिराच्छन्नम् अभवत् लोकाश्च वेदनाकारिणात् स्वरसना अदंशयत् | 11 स्वकीयव्यथाप्राणकारिण्य स्वर्गस्थम् अनिन्दन् स्वक्रियाभ्यश्च मनांसि न परावर्तयन् | 12 ततः परं षष्ठो दूतः स्वकंसे यधद् अविधत तत् सर्वं इराताभ्यो मडानदे उश्रावयत् तेन सूर्याद्विदित आगमिष्यतां राज्ञां मार्गसुगमार्थं तस्य तोयानि पर्य्यशुष्यन् | 13 अनन्तरं नागस्य वदनात् पशो र्वदनात् मिथ्याभविष्यद्वादिनश्च वदनात् निर्गच्छन्तस्त्रयो उशुयय आत्मानो मया दृष्टास्ते माएडूकाकाराः | 14 त आश्चर्य्यकर्मकारिणो भूतानाम् आत्मानः सन्ति सर्वशक्तिमत ईश्वरस्य मडानिने येन युद्धेन भवितव्यं तत्कृते कृत्स्नजगतो राजाः संग्रहीतुं तेषां सन्धिं निर्गच्छन्ति | 15 अपरम् एभिर्भाषया डर्भगिद्वेनामकस्थने ते सङ्गृहीताः | 16 पश्यादं चैरवद् आगच्छामि यो जनः प्रबुद्धस्तिष्ठति यथा य नग्नः सन् न पर्य्यटति तस्य लज्जा य यथा दृश्या न भवति तथा स्ववासांसि रक्षति स धन्यः | 17 ततः परं सप्तमो दूतः स्वकंसे यधद् अविधत तत् सर्वम् आकाशे उश्रावयत् तेन स्वर्गायमन्दिरमध्यस्थसिंहासनात् मडारवो डयं निर्गतः समाप्तिरभवदिति | 18 तदनन्तरं तडितो रवाः स्तनितानि याभवन्, यस्मिन् काले य पृथिव्यां मनुष्याः सृष्टस्तम् आरभ्य यादृङ्गुडामूकम्भः कदापि नाभवत् तादृग् भूकम्पो ऽभवत् | 19 तदानीं मडानगरी त्रिभाएडा ज्ञाता भिन्नजातीयानां नगराणि य न्यपतन् मडाभाबिल् येश्वरेण स्वकीयप्रयाएडोपमदिरापात्रदानार्थं संस्मृता | 20 द्वीपाश्च पलायिता गिरयश्चान्तडिताः | 21 गगनमाएडलाय्य मनुष्याणाम् उपर्य्येकेंद्रोएपरिमितशिलानां मडावृष्टिरभवत् तच्छिलावृष्टेः क्लेशात् मनुष्या ईश्वरम् अनिन्दन् यतस्तज्जातः क्लेशो ऽतीव मडान् |

17 तदनन्तरं तेषां सप्तकंसधारिणां सप्तदूतानाम् अक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, अत्रागच्छ, मेदिन्या नरपतयो यया वेशयया साद्धं व्यभियारकम् कृतवन्तः, 2 यस्या व्यभियारमदेन य पृथिवीनिवासिनो मत्ता अभवन् तस्या भडुतोयेषूपविष्टाया मडावेश्याया एएडम् अदं त्वां दर्शयामि | 3 ततो ऽहम् आत्मनाविष्टेन दूतेन प्रान्तरं नीतस्तत्र निन्दानामभिः परिपूर्णा सप्तशिरोभि ईशशृङ्गैश्च विशिष्टं सिन्दूरवर्णं पशुमुपविष्टा योषिटेका मया दृष्टा | 4 सा नारी कृशलोडितवर्णा सिन्दूरवर्णा परिच्छेदं धारयति स्वर्णमणिमुक्ताभिश्च विभूषितास्ति तस्याः करे धृष्टार्द्रव्यैः स्वव्यभियारजातमलैश्च परिपूर्णा अकः सुवर्णभयः कंसो विधते | 5 तस्या भाले निगूढवाक्यमिदं पृथिवीस्थवेश्यानां घृण्यक्रियाणाञ्च माता मडाभाबिलिति नाम लिपितम् आस्ते | 6 मम दृष्टिगोचरस्था सा नारी पवित्रलोडानां रुधिरैरेण यीशोः साक्षिणां रुधिरैरेण य मत्तासीत् तस्या दर्शनात् ममातिशयम् आश्चर्य्यज्ञानं जातं | 7 ततः स दूतो माम् अवदत् कुतस्तवाश्चर्य्यज्ञानं जायते? अस्या योषितस्तद्गानस्य सप्तशिरोभि ईशशृङ्गैश्च युक्तस्य पशोश्च निगूढभावम् अदं त्वां

ज्ञापयामि। 8 त्वया दृष्टो ऽसौ पशुरासीत् नेदानीं वर्तते किन्तु रसातलात् तेनोदितव्यं विनाशश्च गन्तव्यः। ततो येषां नामानि जगतः सृष्टिकालम् आरभ्य ज्वनपुस्तके लिखितानि न विदन्ते ते पृथिवीनिवासिनो भूतम् अवर्तमानमुपस्थास्यन्तञ्च तं पशुं दृष्ट्वाश्चर्यं भंस्यन्ते। (Abyssos g12) 9 अत्र ज्ञानयुक्तया बुद्ध्या प्रकाशितव्यं। तानि सप्तशिरांसि तस्या योषित उपवेशनस्थानस्वउपाः सप्तगिरयः सप्त राजानश्च सन्ति। 10 तेषां पञ्च पतिता अेकश्च वर्तमानः शेषश्चाधायानुपस्थितः स यद्येपस्थास्यति तदापि तेनाल्पकालं स्थातव्यं। 11 यः पशुरासीत् किन्त्विदानीं न वर्तते स अेवाष्टमः, स सप्तानाम् अेको ऽस्ति विनाशं गमिष्यति यः। 12 त्वया दृष्टानि दशशृङ्गाण्यपि दश राजानः सन्ति, अधापि तै राज्यं न प्राप्तं किन्तु मुहूर्तमेकं यावत् पशुना साद्धं ते राजान एव प्रभुत्वं प्राप्स्यन्ति। 13 त अेकमन्त्रेण भविष्यन्ति स्वकीयशक्तिप्रभावौ पशवे दास्यन्ति यः। 14 ते मेषशावकेन साद्धं योत्स्यन्ति, किन्तु मेषशावकस्तान् जेष्यति यतः स प्रभूनां प्रभू राजां राजा यास्ति तस्य सङ्गिनो ऽध्याहूता अभिरुचिता विश्वास्याश्च। 15 अपरं स माम् अवदत् सा वेश्या यत्रोपविशति तानि तोयानि लोका जनता ज्ञातयो नानाभाषावादिनश्च सन्ति। 16 त्वया दृष्टानि दश शृङ्गाणि पशुश्रेमे तां वेश्याम् ऋतीयिष्यन्ते दीनां नगनाञ्च करिष्यन्ति तस्या मांसानि भोक्ष्यन्ते वह्निना तां दाडयिष्यन्ति यः। 17 यत ईश्वरस्य वाक्यानि यावत् सिद्धिं न गमिष्यन्ति तावद् ईश्वरस्य मनोगतं साधयितुम् अेकां मन्त्रेण कृत्वा तस्मै पशवे स्वेषां राज्यं दातुञ्च तेषां मनांसीश्वरेण प्रवर्तितानि। 18 अपरं त्वया दृष्टा योषित् सा महानगरी या पृथिव्या राज्ञाम् उपरि राज्यं कुरुते।

18 तदनन्तरं स्वर्गाद् अवरोडनं अपर अेको दूतो मया दृष्टः स महापराक्रमविशिष्टस्तस्य तेजसा य पृथिवी दीप्ता। 2 स बलवता स्वरेण वायमिमाम् अधोषयत् पतिता पतिता महाबाबिल, सा भूतानां वसतिः सर्वेषाम् अशुभ्यात्मनां कारा सर्वेषाम् अशुभ्यानां घृणयानाञ्च पक्षिणां पिञ्जश्र्वाभवत्। 3 यतः सर्वज्जातीयास्तस्या व्यभियारजातां कोपमदिरां पीतवन्तः पृथिव्या राजानश्च तथा सड व्यभियारं कृतवन्तः पृथिव्या वलिजश्च तस्याः सुभभोगबाहुल्याद् घनाढ्यतां गतवन्तः। 4 ततः परं स्वर्गात् मयापर अेष रवः श्रुतः, हे मम प्रजाः, यूयं यत् तस्याः पापानाम् अंशिनो न भवत तस्या दएडैश्च दएडयुक्ता न भवत तदर्थं ततो निर्गच्छत। 5 यतस्तस्याः पापानि गगनस्पर्शान्यभवन् तस्या अधर्म्मकियाश्चेश्वरेण संस्मृताः। 6 परान् प्रति तथा यद्ध व्यवहृतं तद्ध तं प्रति व्यवहरत, तस्याः कर्म्मणां द्विगुणइवानि तस्यै दत्त, यस्मिन् कसे सा परान् मधम् अपाययत् तमेव तस्याः पानार्थं द्विगुणमधेन पूरयत्। 7 तथा यात्मशलाघा यश्च सुभभोगः कृतस्तयो द्विगुणौ यातनाशोकी तस्यै दत्त, यतः सा स्वकीयान्तःकरणे वदति, राजीवद् उपविष्टां नानाथा न य शोकवित्। 8 तस्माद् दैवस अेकस्मिन् मारीदुर्भिक्षशोयने, सा समाप्लोष्यते नारी ध्यक्ष्यते वह्निना य सा; यद् वियाराधिपस्तस्या बलवान् प्रभुरीश्वरः, 9 व्यभियारस्तया साद्धं सुभभोगश्च यैः कृतः, ते सर्व्य अेव राजानस्तदाधूमदर्शनात्, प्ररोदिष्यन्ति वक्षांसि याडनिष्यन्ति बाहुभिः। 10 तस्यास्ते यातनाभीते दूरे स्थित्वेदमुच्यते, हा हा बाबिल् महास्थान हा प्रभावावन्ति पुरि, अेकस्मिन् आगता दएडे वियाराज्ञा त्वदीयका। 11 मेदिन्या वलिजश्च तस्याः कृते रुदन्ति शोयन्ति य यतस्तेषां पण्यद्रव्याणि केनापि न क्रीयन्ते। 12 इततः सुवर्णरोप्यमणिमुक्ताः सूक्ष्मवस्त्राणि कृष्णलोडितवासांसि पट्टवस्त्राणि सिन्दूरवर्णवासांसि यन्नाटिकाञ्चानि गजन्तेन महार्घकाष्ठेन पित्तललोडाल्यां भर्म्मरप्रस्तरेण वा निर्मितानि सर्व्यविधपात्राणि। 13 त्वगेला धूपः सुगन्धिद्रव्यं गन्धरसो द्राक्षारसस्तैलं शस्ययूर्णं गोधूमो गावो मेषा अशवा रथा दासेया मनुच्यप्राणश्चैतानि पण्यद्रव्याणि केनापि न क्रीयन्ते। 14 तव मनोऽभिलाषस्य इलानां समयो गतः, त्वत्तो दूरीकृतं यधत् शोभनं भूषणं तव, कदायन तद्दुदेशो न पुन र्क्ष्यते त्वया। 15 तद्विकेतारो ये वलिजस्तया धनिनो ज्ञातास्ते तस्या यातनाथा भयाद् दूरे तिष्ठन्तो रोदिष्यन्ति शोयन्तश्चेदं गदिष्यन्ति 16 हा हा महापुरि, त्वं सूक्ष्मवस्त्रैः कृष्णलोडितवस्त्रैः सिन्दूरवर्णवासोभिर्याच्छादिता स्वर्णमणिमुक्ताभिरलङ्कृता यासीः, 17 किन्वेकस्मिन् दएडे सा महासम्पद् लुप्ता। अपरं पोतानां कर्णधाराः समूडलोका नाविकाः समुद्रव्यवसायिनश्च सर्व्य 18 दूरे तिष्ठन्तस्तस्या दाडस्य धूमं निरीक्षमाणा उच्यैःस्वरेण वदन्ति तस्या महानगर्याः किं तुल्यं? 19 अपरं स्वशिरःसु भृत्तिकां निक्षिप्य ते रुदन्तः शोयन्तश्चोच्यैःस्वरेणोदं वदन्ति हा हा यस्या महापुर्यां बाहुल्यधनकारणात्, सम्पत्तिः सञ्चित्ता सर्व्यैः सामुद्रपोतनायकैः, अेकस्मिन्नेव दएडे सा सम्पूर्णोच्छिन्नतां गता। 20 हे स्वर्णवासिनः सर्व्ये पवित्राः प्रेरिताश्च हे। हे भाविवादिनो यूयं कृते तस्याः प्रदर्षत। युष्माकं यत् तथा साद्धं यो विवाहः पुराभवत्। दएडं समुचितं तस्य तस्यै व्यतरदीश्वरः। 21 अनन्तरम् अेको बलवान् दूतो बृहत्नेषाणीप्रस्तरतुल्यं पाषाणमेकं गृहीत्वा समुद्रे निक्षिप्य कथितवान्, ददृग्बलप्रकाशेन बाबिल् महानगरी निपातयिष्यते ततस्तस्या उदेशः पुन न लप्स्यते। 22 वल्लकीवादिनां शब्दं पुन न

श्रोष्यते त्वयि | गाथाकानाञ्च शब्दो वा वंशीतूर्यादिवानिनां | शिल्पकर्मकरः को ऽपि पुनर्न द्रक्ष्यते त्वयि | पेषणीप्रस्तरध्वानः पुनर्न श्रोष्यते त्वयि | 23 दीपस्यापि प्रभा तद्गतं पुनर्न द्रक्ष्यते त्वयि | न कन्यावरयोः शब्दः पुनः संश्रोष्यते त्वयि | यस्मान्मुष्याः पृथिव्या ये वणिजस्तेऽभवन् तव | यस्माच्च जातयः सर्वा भोक्षितास्तव मायया | 24 भाविवादिपवित्राणां यावन्तश्च इता भुवि | सर्वेषां शोषितं तेषां प्राप्तं सर्वं तवान्तरे | |

19 ततः परं स्वर्गस्थानां मडाजन्तया मडाशब्दो ऽयं मया श्रुतः, भ्रूत परेश्वरं धन्यम् अस्मदीयो यं एश्वरः | तस्याभवत् पत्रिणाणां प्रभावश्च पराक्रमः | 2 विद्याराज्ञाश्च तस्यैव सत्या न्याय्या भवन्ति य | या स्ववेश्याक्रियाभिश्च व्यकरोत् कृत्स्नमेदिनीं | तां स दण्डितवान् वेश्यां तस्याश्च करतस्तथा | शोषितस्य स्वदासानां संशोधं स गृहीतवान् | | 3 पुनरपि तैरिदमुक्तं यथा, भ्रूत परेश्वरं धन्यं यन्नित्यं नित्यमेव य | तस्या द्वाडस्य धूमो ऽसौ द्विशमूर्द्ध्वमुदेष्यति | | (aṭṭh g165) 4 ततः परं यतुर्विंशतिप्राचीनाश्रुतवारः प्राणिनश्च प्राणिपत्य सिंहासनोपविष्टम् एश्वरं प्राणभ्यावदन्, तथास्तु परमेशश्च सर्वैरेव प्रशस्यतां | | 5 अनन्तरं सिंहासनमध्याद् अेष रवो निर्गतो, यथा, हे एश्वरस्य दासेयास्तद्भक्ताः सकला नराः | यूयं क्षुद्रा मदान्तश्च प्रशंसत व एश्वरं | | 6 ततः परं मडाजन्तयाः शब्द एव बहुतोयानाञ्च शब्द एव गुरुतरस्तनितानाञ्च शब्द एव शब्दो ऽयं मया श्रुतः, भ्रूत परेश्वरं धन्यं राजत्वं प्राप्तवान् यतः | स परमेश्वरो ऽस्माकं यः सर्व्यशक्तिमान् प्रभुः | 7 कीर्त्यामः स्तवं तस्य ह्यश्रोत्वोत्सासिता वयं | यन्मेषशावकस्यैव विवाहसमयो ऽभवत् | वाग्दत्ता याभवत् तस्मै या कन्या सा सुसज्जिता | 8 परिधानाय तस्यै य दत्तः शुभ्रः सुयेलकः | | 9 स सुयेलकः पवित्रलोकाणां पुण्यानि | ततः स माम् उक्तवान् त्वमिदं लिभ मेषशावकस्य विवाहभोज्याय ये निमन्त्रितास्ते धन्या एति | पुनरपि माम् अवदत्, एमानीश्वरस्य सत्यानि वाक्यानि | 10 अनन्तरं अहं तस्य यरण्योरन्तिके निपत्य तं प्राणन्तुमुधतः | ततः स माम् उक्तवान् सावधानस्तिष्ठ मैवं कुरु यीशोः साक्ष्यविशिष्टैस्तव भ्रातृभिस्तवया य सडदासो ऽहं | एश्वरमेव प्राणम यस्माद् यीशोः साक्ष्यं भविष्यद्वाक्यस्य सारं | 11 अनन्तरं मया मुक्तः स्वर्गो दृष्टः, अहं श्वेतवर्णो ऽश्वो ऽपि दृष्टस्तदाद्भो जनो विश्वास्यः सत्यमयश्चेति नाम्ना भ्यातः स याथार्थ्येन विचारं युद्धञ्च करोति | 12 तस्य नेत्रे उग्निशिभातुल्ये शिरसि य बहुकिरीटानि विधन्ते तत्र तस्य नाम लिपितमस्ति तमेव विना नापरः को ऽपि तन्नाम जानाति | 13 स रुधिरभग्नेन परिच्छेदनाच्छादित एश्वरवाह एति नाम्नाभिधीयते य | 14 अपरं स्वर्गस्थसैन्यानि श्वेताश्वारुढानि परिहितनिर्भलश्वेतसूक्ष्मवस्त्राणि य भूत्वा तमनुगच्छन्ति | 15 तस्य वस्त्राद् अहं कस्तीक्ष्णः भङ्गो निर्गच्छति तेन भङ्गेन सर्वजातीयास्तेनाघातितव्याः स य लौहदण्डेन तान् यारयिष्यति सर्व्यशक्तिमत एश्वरस्य प्रयादकोपरसोत्पादकद्राक्षाकुण्डे यधत् तिष्ठति तत् सर्व्यं स अेव पदाभ्यां पिनष्टि | 16 अपरं तस्य परिच्छेद उरसि य राज्ञां राजा प्रभूनां प्रभुश्चेति नाम निभितमस्ति | 17 अनन्तरं सूर्य्यं तिष्ठन् अेको दूतो मया दृष्टः, आकाशमध्य उड्डीयमानान् सर्व्यान् पक्षिणः प्रति स उच्यैःस्वरेणोदं घोषयति, अत्रागच्छत | 18 एश्वरस्य मडाभोज्ये मिलत, राज्ञां क्व्याणि सेनापतीनां क्व्याणि वीराणां क्व्याण्यश्वानां तदाद्भानाञ्च क्व्याणि दासमुक्तानां क्षुद्रमदतां सर्व्यषामेव क्व्याणि य युष्माभिर्भक्षितव्यानि | 19 ततः परं तेनाश्वारुढजनेन तदीयसैन्यैश्च सार्द्धं युद्धं कर्तुं स पशुः पृथिव्या राजानस्तेषां सैन्यानि य समागच्छन्तीति मया दृष्टं | 20 ततः स पशु धृतो यश्च मिथ्याभविष्यद्भक्ता तस्यान्तिके चित्रकर्माणि कुर्वन् तैरेव पश्वङ्गधारिणस्तत्रप्रतिमापूजकांश्च भ्रमितवान् सो ऽपि तेन सार्द्धं धृतः | तौ य वह्निगन्धकञ्चववितहते ज्वन्तौ निक्षिप्तौ | (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 अवशिष्टाश्च तस्याश्वारुढस्य वस्त्रनिर्गतभङ्गेन हताः, तेषां क्व्यैश्च पक्षिणः सर्व्यं तृप्तिं गताः |

20 ततः परं स्वर्गाद् अवरोडन् अेको दूतो मया दृष्टस्तस्य करे रमातलस्य कुञ्जिका मडाशृङ्गभलञ्चैकं तिष्ठतः | (Abyssos g12) 2 अपरं नागो ऽर्थतः यो वृद्धः सर्पो ऽपवादकः शयतानश्चास्ति तमेव धृत्वा वर्षसहस्रं यावद् बहुद्ववान् | 3 अपरं रसातले तं निक्षिप्य तदुपरि द्वारं रुद्ध्वा मुद्राङ्कितवान् यस्मात् तद् वर्षसहस्रं यावत् सम्पूर्णं न भवेत् तावद् भिन्नजातीयास्तेन पुनर्न भ्रमितव्याः | ततः परम् अल्पकालार्थं तस्य मोचनेन भवितव्यं | (Abyssos g12) 4 अनन्तरं मया सिंहासनानि दृष्टानि तत्र ये जना उपाविशन् तेभ्यो विचारभारो ऽदीयत; अनन्तरं यीशोः साक्ष्यस्य कारणाद् एश्वरवाक्यस्य कारणाच्च येषां शिरश्छेदनं कृतं पशोस्तदीयप्रतिमाया वा पूजा यैर्न कृता भाले करे वा कलङ्को ऽपि न धृतस्तेषाम् आत्मानो ऽपि मया दृष्टाः, ते प्राप्तज्वनस्तद्वर्षसहस्रं यावत् भ्रिष्टेन सार्द्धं राजत्वमकुर्वन् | 5 किन्त्ववशिष्टा मृतजनास्तस्य वर्षसहस्रस्य समाप्तेः पूर्व्यं ज्वनं न प्रापन् | 6 अेषा प्रथमोत्थितिः | यः कश्चित् प्रथमाया उत्थितेरेशी स धन्यः पवित्रश्च | तेषु

द्वितीयमृत्योः को ऽप्यधिकारो नास्ति त एश्वरस्य प्रीष्टस्य य याञ्जका भविष्यन्ति वर्षसहस्रं यावत् तेन सह राजत्वं करिष्यन्ति य | 7 वर्षसहस्रे समाप्ते शयतानः स्वकारातो मोक्ष्यते | 8 ततः स पृथिव्याश्चतुर्दिक्षु स्थितान् सर्वज्जातीयान् विशेषतो जूष्णाभ्यान् माजूष्णाभ्यांश्च सामुद्रसिकतावद् बहुसंभ्यकान् जनान् भ्रमयित्वा युद्धार्थं संग्रहीतुं निर्गमिष्यति | 9 ततस्ते मेदिन्याः प्रस्थेनागत्य पवित्रलोकाणां दुर्गं प्रियतमां नगरीञ्च वेष्टितवन्तः किन्त्वीश्वरेण निक्षिप्तो ऽग्निराकाशात् पतित्वा तान् पादितवान् | 10 तेषां भ्रमयिता य शयतानो वह्निगन्धकयो हृदे ऽर्धतः पशु भिंध्याभविष्यद्वाही य यत्र तिष्ठतस्तत्रैव निक्षिप्तः, तत्रान्तकालं यावत् ते दिवानिशं यातनां भोक्ष्यन्ते | (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 ततः शुक्लम् अेकं मडासिंहासनं मया दृष्टं तद्गुपविष्टो ऽपि दृष्टस्तस्य वदन्तिकेऽहं भूनाभोमएऽले पलायेतां पुनस्ताभ्यां स्थानं न लब्धं | 12 अपरं क्षुद्रा मडान्तश्च सर्व्यं मृता मया दृष्टाः, ते सिंहासनस्थान्तिके ऽतिष्ठन् ग्रन्थाश्च व्यस्तीर्यन्त ज्वनपुस्तकाभ्यम् अपरम् अेकं पुस्तकमपि विस्तीर्णं | तत्र ग्रन्थेषु यद्यत् लिभितं तस्मात् मृतानाम् अेकैकस्य स्वक्रियानुयायी विचारः कृतः | 13 तदानीं समुद्रेण स्वान्तरस्था मृतजनाः समर्पिताः, मृत्युपरलोकाभ्यामपि स्वान्तरस्था मृतजनाः समर्पिताः, तेषाञ्चैकैकस्य स्वक्रियानुयायी विचारः कृतः | (Hadēs g86) 14 अपरं मृत्युपरलोकीं वह्निहृदे निक्षिप्तौ, अेष अेव द्वितीयो मृत्युः | (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 यस्य कस्यचित् नाम ज्वनपुस्तके लिभितं नाविधत स अेव तस्मिन् वह्निहृदे न्यक्षिप्यत | (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 अनन्तरं नवीनम् आकाशमएऽलं नवीना पृथिवी य मया दृष्टे यतः प्रथमम् आकाशमएऽलं प्रथमा पृथिवी य लोपं गते समुद्रो ऽपि ततः परं न विधते | 2 अपरं स्वर्गाद् अवरोहन्ती पवित्रा नगरी, अर्थतो नवीना यिज्ञशालमपुरी मया दृष्टा, सा वराय विभूषिता कन्येव सुसज्जितासीत् | 3 अनन्तरं स्वर्गाद् अेष मडारयो मया श्रुतः पश्यायं मानवैः सार्द्धम् एश्वरस्यावासः, स तैः सार्द्धं वत्स्यति ते य तस्य प्रजा भविष्यन्ति, एश्वरश्च स्वयं तेषाम् एश्वरो भूत्वा तैः सार्द्धं स्थास्यति | 4 तेषां नेत्रेभ्यश्चाश्रूणि सर्व्याणीश्वरेण प्रमाक्ष्यन्ते मृत्युरपि पुन न भविष्यति शोकविलापकलेशा अपि पुन न भविष्यन्ति, यतः प्रथमानि सर्व्याणि व्यतीतिनि | 5 अपरं सिंहासनोपविष्टो जनोऽवदत् पश्यादं सर्व्याणि नूतनीकरोमि | पुनरवदत् लिभ यत एभानि वाक्यानि सत्यानि विश्वास्थानि य सन्ति | 6 पन मां अवदत् समाप्तं, अदं कः क्षश्च, अहम् आदिरन्तश्च यः पिपासति तस्मा अदं ज्वनद्यप्रस्रवाणस्य तोयं विनामूढ्यं दास्यामि | 7 यो जयति स सर्व्येषाम् अधिकारी भविष्यति, अहञ्च तस्येश्वरो भविष्यामि स य मम पुत्रो भविष्यति | 8 किन्तु भीतानाम् अविश्वासिनां घृण्यानां नरहन्तृणां वेश्यागामिनां मोडकानां देवपूजकानां सर्व्येषाम् अनृतवादिनाञ्चांशो वह्निगन्धकज्वलितहृदे भविष्यति, अेष अेव द्वितीयो मृत्युः | (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 अनन्तरं शेषसाप्तएऽऽः परिपूर्णाः साप्त कंसा येषां साप्तदूतानां करेष्यासन् तेषामेक आगत्य मां सम्भाष्यावदत्, आगच्छादं तां कन्याम् अर्थतो मेषशावकस्य भाविभाय्यां त्वां दर्शयामि | 10 ततः स आत्माविष्टं माम् अत्युच्यं मडापर्वतमेकं नीत्येश्वरस्य सन्निधितः स्वर्गाद् अवरोहन्ती यिज्ञशालमाभ्यां पवित्रां नगरीं दर्शितवान् | 11 सा एश्वरीयप्रतापविशिष्टा तस्यास्तेजो महार्धरत्नवद् अर्थतः सूर्यकान्तमणिस्तेजस्तुल्यं | 12 तस्याः प्राचीरं बहुद् उच्यञ्च तत्र द्वादश गोपुराणि सन्ति तद्गोपुरोपरि द्वादश स्वर्गदूता विधन्ते तत्र य द्वादश नामान्यर्थत एसायेलीयानां द्वादशवंशानां नामानि लिभितानि | 13 पूर्वदिशि त्रीणि गोपुराणि उत्तरदिशि त्रीणि गोपुराणि दक्षिणदिशि त्रीणि गोपुराणि पश्चिमदिशि य त्रीणि गोपुराणि सन्ति | 14 नगर्याः प्राचीरस्य द्वादश मूलानि सन्ति तत्र मेषाशावाकस्य द्वादशप्रेरितानां द्वादश नामानि लिभितानि | 15 अनरं नगर्यास्तदीयगोपुराणां तत्राप्रीरस्य य मापनार्थं मया सम्भाषमाणस्य दूतस्य करे स्वर्गमय अेकः परिमाणएऽऽ आसीत् | 16 नगर्यां आकृतिश्चतुरस्रा तस्या दैर्ध्यप्रस्थे समे | ततः परं स तेग परिमाणएऽऽ तं नगरीं परिमितवान् तस्याः परिमाणं द्वादशसहस्रनलयाः | तस्या दैर्ध्यं प्रस्थम् उच्यत्यञ्च सामानानि | 17 अपरं स तस्याः प्राचीरं परिमितवान् तस्य मानवास्त्यार्थतो दूतस्य परिमाणानुसारतस्तत् यतुश्चत्वारिंशदधिकशतहस्तपरिमितं | 18 तस्य प्राचीरस्य निर्मितः सूर्यकान्तमणिर्निगरी य निर्मलकायतुल्येन शुद्धसुवर्णेन निर्मितः | 19 नगर्याः प्राचीरस्य मूलानि य सर्व्यविधमहार्धमणिभिर्भूषितानि | तेषां प्रथमं भित्तिमूलं सूर्यकान्तस्य, द्वितीयं नीलस्य, तृतीयं ताम्रमणोः, यतुर्थं मरकतस्य, 20 पञ्चमं वैदूर्यस्य, षष्ठं शोणरत्नस्य, साप्तमं यन्द्रकान्तस्य, अष्टमं गोमेदस्य, नवमं पद्मरागस्य, दशमं लशूनीयस्य, अेकादशं पेरोजस्य, द्वादशं मटीष्माणश्चास्ति | 21 द्वादशगोपुराणि द्वादशमुक्ताभिर्निर्मितानि, अेकैकं गोपुरम् अेकैकया मुक्तया कृतं नगर्यां मडामार्गश्चाच्छकायवत् निर्मलसुवर्णेन निर्मितं | 22 तस्या अनन्तर अेकमपि मन्दिरे मया न दृष्टं सतः सर्व्यशक्तिमान् प्रभुः परमेश्वरो मेषशावकश्च स्वयं तस्य मन्दिरे | 23 तस्यै नगर्यै दीप्तिदानार्थं सूर्याचन्द्रमसोः प्रयोजनं नास्ति यत एश्वरस्य

प्रतापस्तां दीपयति मेघशावकश्च तस्या ज्योतिरस्ति। 24 परित्राणप्राप्तलोकनिवडाश्च तस्या आलोके गमनागमने कुर्वन्ति पृथिव्या राजानश्च स्वकीयं प्रतापं गौरवञ्च तन्मध्यम् आनयन्ति। 25 तस्या द्वाराणि द्विवा कदापि न रोज्यन्ते निशापि तत्र न भविष्यति। 26 सर्वज्जातीनां गौरवप्रतापौ तन्मध्यम् आनेष्येते। 27 परन्त्वपवित्रं घृण्यकृद् अनृतकृद् वा किमपि तन्मध्यं न प्रवेक्ष्यति मेघशावकस्य ज्वनपुस्तके येषां नामानि लिखितानि केवलं त अत्र प्रवेक्ष्यन्ति।

22 अनन्तरं स रङ्गटिकवत् निर्मलम् अमृततोयस्य स्रोतो माम् अदर्शयत् तद् एश्वरस्य मेघशावकस्य य सिंहासनात् निर्गच्छति। 2 नगर्यां मार्गमध्ये तस्या नधाः पार्श्वयोरभृतवृक्षा विधन्ते तेषां द्वादशङ्गलानि भवन्ति, अङ्केको वृक्षः प्रतिमासं स्वङ्गलं इलति तद्दृक्षपत्राणि यान्यज्जातीयानाम् आरोग्यजनकानि। 3 अपरं किमपि शापग्रस्तं पुनर्न भविष्यति तस्या मध्य एश्वरस्य मेघशावकस्य य सिंहासनं स्थास्यति तस्य दासाश्च तं सेविष्यन्ते। 4 तस्य वदनदर्शनं प्राप्स्यन्ति भालेषु य तस्य नाम लिखितं भविष्यति। 5 तदानीं रात्रिः पुनर्न भविष्यति यतः प्रभुः परमेश्वरस्तान् दीपयिष्यति ते यानन्तकालं यावद् राजत्वं करिष्यन्ते। (āṅg g165) 6 अनन्तरं स माम् अवदत्, वाक्यानीमानि विश्वास्यानि सत्यानि य, अचिराद् यैर्भवितव्यं तानि स्वदासान् ज्ञापयितुं पवित्रभविष्यद्वादिनां प्रभुः परमेश्वरः स्वदूतं प्रेषितवान्। 7 पश्चादं तूर्णम् आगच्छामि, अतद्ग्रन्थस्य भविष्यद्वाक्यानि यः पालयति स अत्र धन्यः। 8 योऽनङ्गम् अतानि श्रुतवान् दृष्टवांश्चास्मि श्रुत्वा दृष्ट्वा य तद्दर्शकदूतस्य प्रणामार्थं तत्र्यरण्योरन्तिकेऽपतं। 9 ततः स माम् अवदत् सावधानो भव मैवं कुरु, त्वया तव भ्रातृभिर्भविष्यद्वादिभिरेतद्ग्रन्थस्य वाक्यपालनकारिभिश्च सङ्घासोऽङ्गं। त्वम् एश्वरं प्रणम। 10 स पुनर्मां अवदत्, अतद्ग्रन्थस्य भविष्यद्वाक्यानि त्वया न मुद्राङ्कयितव्यानि यतः समयो निकटवर्ती। 11 अधर्माचार एतः परमार्थधर्मम् आचरतु, अमेध्याचार एतः परमार्थमेधम् आचरतु धर्माचार एतः परमपि धर्मम् आचरतु पवित्राचारश्चेतः परमपि पवित्रम् आचरतु। 12 पश्चादं तूर्णम् आगच्छामि, अङ्केकस्मै स्वकियानुयायिङ्गलदानार्थं मद्गतव्यङ्गलं मम समवर्त्ति। 13 अङ्कः क्षत्र प्रथमः शेषश्चादिरन्तश्च। 14 अमुतवृक्षस्याधिकारप्राप्त्यर्थं द्वारैर्नगरप्रवेशार्थञ्च ये तस्याङ्गाः पालयन्ति त अत्र धन्याः। 15 कुक्कुरैर्भायाविभिः पुङ्गामिभिर्नरन्तृभिर्द्वैवार्यकैः सर्वैरनृते प्रीयमाणैरनृतायारिभिश्च बहिः स्थातव्यं। 16 मण्डलीषु युष्मभ्यमेतेषां साक्ष्यदानार्थं यीशुरङ्गं स्वदूतं प्रेषितवान्, अङ्गमेव दायूदो मूलं वंशश्च, अङ्गं तेजोभयप्रभातीयतास्वरूपः। 17 आत्मा कन्या य कथयतः, त्वयागम्यतां। श्रोतापि वदतु, आगम्यतामिति। यश्च तृषार्तः स आगच्छतु यश्चेच्छति स विना मूल्यं ज्वनदायि जलं गृह्णातु। 18 यः कश्चिद् अतद्ग्रन्थस्य भविष्यद्वाक्यानि शृणोति तस्मा अङ्गं साक्ष्यमिदं ददाति, कश्चिद् यथापरं किमप्येतेषु योजयति तर्हीश्वरोऽन्धेऽस्मिन् लिखितान् दण्डान् तस्मिन्नेव योजयिष्यति। 19 यद्दि य कश्चिद् अतद्ग्रन्थस्य भविष्यद्वाक्येभ्यः किमप्यपहरति तर्हीश्वरोऽन्धेऽस्मिन् लिखितात् ज्वनवृक्षात् पवित्रनगरस्य तस्यांशमपहरिष्यति। 20 अतत् साक्ष्यं यो ददाति स अत्र वक्ति सत्यम् अङ्गं तूर्णम् आगच्छामि। तथास्तु। प्रभो यीशो, आगम्यतां भवता। 21 अस्माकं प्रभो र्यीशुः प्रीयस्यानुग्रहः सर्वेषु युष्मासु वर्त्ततां। आमेन।

अपरं स्वर्गाद् अवरोहन्ती पवित्रा नगरी, अर्थतो नवीना विरुशालमपुरी भया दृष्टा, सा वराय विभूषिता कन्येव सुसञ्जितासीत्
अनन्तरं स्वर्गाद् अेष मङ्गारवो भया श्रुतः पश्यायं मानवैः साद्धं ईश्वरस्यावासः, स तैः साद्धं वत्स्यति ते य तस्य प्रजा भविष्यन्ति,
ईश्वरश्च स्वयं तेषाम् ईश्वरो भूत्वा तैः साद्धं स्थास्यति
प्रकाशितं 21:2-3

રીડરની માર્ગદર્શિકા

ગુજરાતી at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

ગ્લોસરી

ગુજરાતી at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

ગ્લોસરી +

AionianBible.org/Bibles/Sanskrit---Gujarati-Script/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

લૂકઃ 8:31
રોમિણ્ઃ 10:7
પ્રકાશિતં 9:1
પ્રકાશિતં 9:2
પ્રકાશિતં 9:11
પ્રકાશિતં 11:7
પ્રકાશિતં 17:8
પ્રકાશિતં 20:1
પ્રકાશિતં 20:3

aidios

રોમિણ્ઃ 1:20
યિહૂદાઃ 1:6

aiōn

મથિઃ 12:32
મથિઃ 13:22
મથિઃ 13:39
મથિઃ 13:40
મથિઃ 13:49
મથિઃ 21:19
મથિઃ 24:3
મથિઃ 28:20
માર્કઃ 3:29
માર્કઃ 4:19*
માર્કઃ 10:30
માર્કઃ 11:14
લૂકઃ 1:33
લૂકઃ 1:55*
લૂકઃ 1:70*
લૂકઃ 16:8
લૂકઃ 18:30
લૂકઃ 20:34
લૂકઃ 20:35
યોહનઃ 4:14
યોહનઃ 6:51
યોહનઃ 6:58
યોહનઃ 8:35
યોહનઃ 8:51
યોહનઃ 8:52
યોહનઃ 9:32
યોહનઃ 10:28
યોહનઃ 11:26
યોહનઃ 12:34
યોહનઃ 13:8
યોહનઃ 14:16

પ્રેરિતાઃ 3:21
પ્રેરિતાઃ 15:18
રોમિણ્ઃ 1:25*
રોમિણ્ઃ 9:5
રોમિણ્ઃ 11:36
રોમિણ્ઃ 12:2
રોમિણ્ઃ 16:27
૧ કરિન્થિયઃ 1:20
૧ કરિન્થિયઃ 2:6
૧ કરિન્થિયઃ 2:7
૧ કરિન્થિયઃ 2:8
૧ કરિન્થિયઃ 3:18
૧ કરિન્થિયઃ 8:13
૧ કરિન્થિયઃ 10:11
૨ કરિન્થિયઃ 4:4
૨ કરિન્થિયઃ 9:9
૨ કરિન્થિયઃ 11:31
ગાલાતિનઃ 1:4
ગાલાતિનઃ 1:5
ઇફિષિણ્ઃ 1:21
ઇફિષિણ્ઃ 2:2*
ઇફિષિણ્ઃ 2:7
ઇફિષિણ્ઃ 3:9
ઇફિષિણ્ઃ 3:11*
ઇફિષિણ્ઃ 3:21
ઇફિષિણ્ઃ 6:12
ફિલિપ્પિનઃ 4:20
કલસિનઃ 1:26
૧ તીમથિયઃ 1:17
૧ તીમથિયઃ 6:17
૨ તીમથિયઃ 4:10
૨ તીમથિયઃ 4:18
તીતઃ 2:12
ઇબ્રિણ્ઃ 1:2
ઇબ્રિણ્ઃ 1:8
ઇબ્રિણ્ઃ 5:6
ઇબ્રિણ્ઃ 6:5
ઇબ્રિણ્ઃ 6:20
ઇબ્રિણ્ઃ 7:17
ઇબ્રિણ્ઃ 7:21*
ઇબ્રિણ્ઃ 7:24
ઇબ્રિણ્ઃ 7:28
ઇબ્રિણ્ઃ 9:26
ઇબ્રિણ્ઃ 11:3
ઇબ્રિણ્ઃ 13:8
ઇબ્રિણ્ઃ 13:21
૧ પિતરઃ 1:23

૧ પિતરઃ 1:25
૧ પિતરઃ 4:11
૧ પિતરઃ 5:11
૨ પિતરઃ 3:18
૧ યોહનઃ 2:17
૨ યોહનઃ 1:2
યિહૂદાઃ 1:13
યિહૂદાઃ 1:25
પ્રકાશિતં 1:6
પ્રકાશિતં 1:18
પ્રકાશિતં 4:9
પ્રકાશિતં 4:10
પ્રકાશિતં 5:13
પ્રકાશિતં 7:12
પ્રકાશિતં 10:6
પ્રકાશિતં 11:15
પ્રકાશિતં 14:11
પ્રકાશિતં 15:7
પ્રકાશિતં 19:3
પ્રકાશિતં 20:10
પ્રકાશિતં 22:5

aiōnios

મથિઃ 18:8
મથિઃ 19:16
મથિઃ 19:29
મથિઃ 25:41
મથિઃ 25:46
માર્કઃ 3:29
માર્કઃ 10:17
માર્કઃ 10:30
લૂકઃ 10:25
લૂકઃ 16:9
લૂકઃ 18:18
લૂકઃ 18:30
યોહનઃ 3:15
યોહનઃ 3:16
યોહનઃ 3:36
યોહનઃ 4:14
યોહનઃ 4:36
યોહનઃ 5:24
યોહનઃ 5:39
યોહનઃ 6:27
યોહનઃ 6:40
યોહનઃ 6:47
યોહનઃ 6:54
યોહનઃ 6:68

યોહન: 10:28
 યોહન: 12:25
 યોહન: 12:50
 યોહન: 17:2
 યોહન: 17:3
 પ્રેરિતા: 13:46
 પ્રેરિતા: 13:48
 રોમિણ: 2:7
 રોમિણ: 5:21
 રોમિણ: 6:22
 રોમિણ: 6:23
 રોમિણ: 16:25
 રોમિણ: 16:26
 ૨ કરિન્થિન: 4:17
 ૨ કરિન્થિન: 4:18
 ૨ કરિન્થિન: 5:1
 ગાલાતિન: 6:8
 ૨ થિષલનીકિન: 1:9
 ૨ થિષલનીકિન: 2:16
 ૧ તીમથિય: 1:16
 ૧ તીમથિય: 6:12
 ૧ તીમથિય: 6:16
 ૨ તીમથિય: 1:9
 ૨ તીમથિય: 2:10
 તીત: 1:2*
 તીત: 3:7
 ફિલોમોન: 1:15
 ઇબ્રિણ: 5:9
 ઇબ્રિણ: 6:2
 ઇબ્રિણ: 9:12
 ઇબ્રિણ: 9:14
 ઇબ્રિણ: 9:15
 ઇબ્રિણ: 13:20
 ૧ પિતર: 5:10
 ૨ પિતર: 1:11
 ૧ યોહન: 1:2
 ૧ યોહન: 2:25
 ૧ યોહન: 3:15
 ૧ યોહન: 5:11
 ૧ યોહન: 5:13
 ૧ યોહન: 5:20
 થિહુદા: 1:7
 થિહુદા: 1:21
 પ્રકાશિતં 14:6

eleēse

રોમિણ: 11:32

Geenna

મથિ: 5:22
 મથિ: 5:29
 મથિ: 5:30
 મથિ: 10:28
 મથિ: 18:9
 મથિ: 23:15
 મથિ: 23:33
 માર્ક: 9:43*

માર્ક: 9:45*
 માર્ક: 9:47*
 લૂક: 12:5
 યાકૂબ: 3:6

Hadēs

મથિ: 11:23
 મથિ: 16:18
 લૂક: 10:15
 લૂક: 16:23
 પ્રેરિતા: 2:27
 પ્રેરિતા: 2:31
 ૧ કરિન્થિન: 15:55
 પ્રકાશિતં 1:18
 પ્રકાશિતં 6:8
 પ્રકાશિતં 20:13
 પ્રકાશિતં 20:14

Limnē Pyr

પ્રકાશિતં 19:20
 પ્રકાશિતં 20:10
 પ્રકાશિતં 20:14
 પ્રકાશિતં 20:15
 પ્રકાશિતં 21:8

Sheol

ઊત્પત્તિ 37:35
 ઊત્પત્તિ 42:38
 ઊત્પત્તિ 44:29
 ઊત્પત્તિ 44:31
 ગણના 16:30
 ગણના 16:33
 પુનર્નિધમ 32:22
 1 શમુએલ 2:6
 2 શમુએલ 22:6
 1 રાજઓ 2:6
 1 રાજઓ 2:9
 અચૂબ 7:9
 અચૂબ 11:8
 અચૂબ 14:13
 અચૂબ 17:13
 અચૂબ 17:16
 અચૂબ 21:13
 અચૂબ 24:19
 અચૂબ 26:6
 ગીતશાસ્ત્ર 6:5
 ગીતશાસ્ત્ર 9:17
 ગીતશાસ્ત્ર 16:10
 ગીતશાસ્ત્ર 18:5
 ગીતશાસ્ત્ર 30:3
 ગીતશાસ્ત્ર 31:17
 ગીતશાસ્ત્ર 49:14
 ગીતશાસ્ત્ર 49:15
 ગીતશાસ્ત્ર 55:15
 ગીતશાસ્ત્ર 86:13
 ગીતશાસ્ત્ર 88:3
 ગીતશાસ્ત્ર 89:48

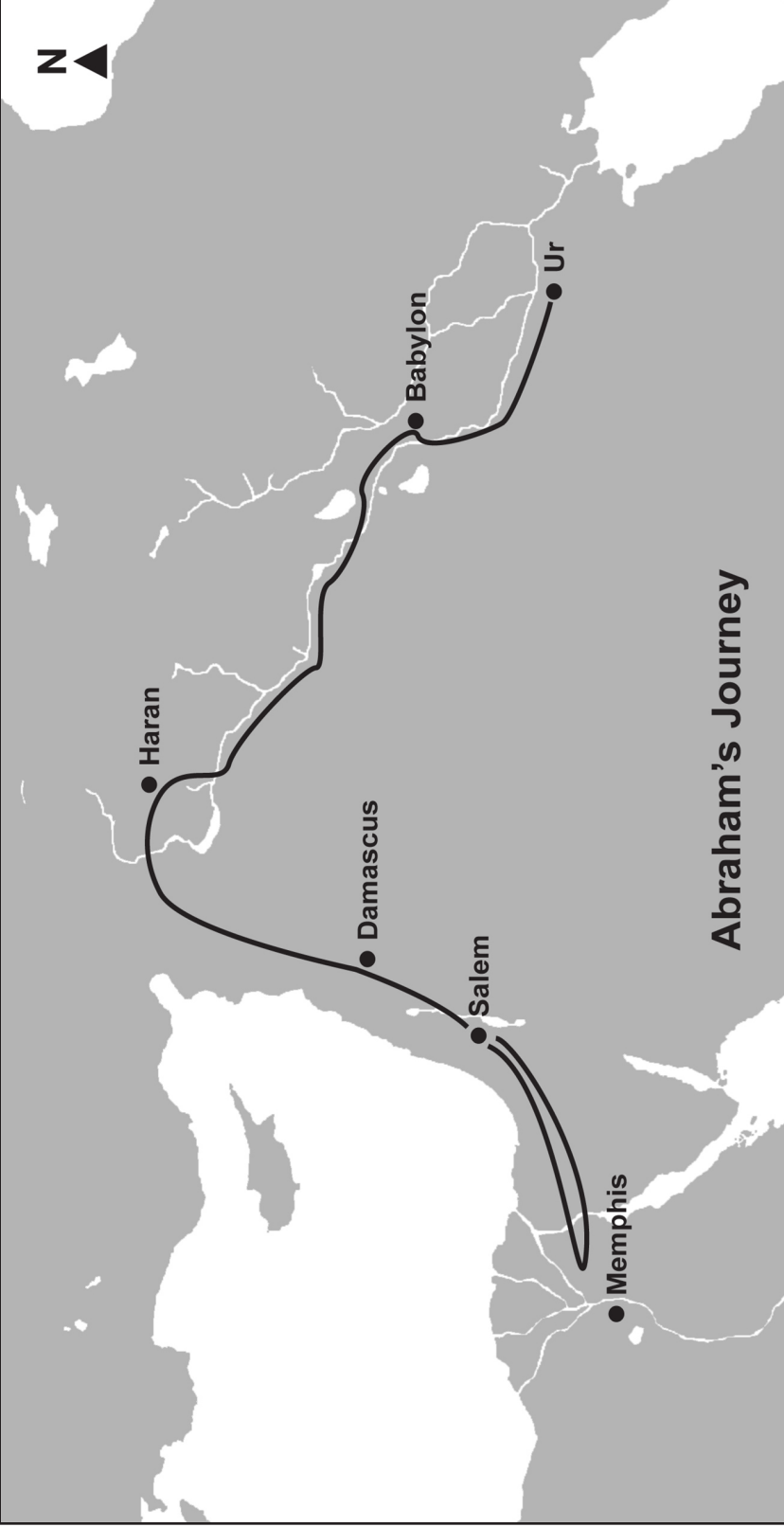
ગીતશાસ્ત્ર 116:3
 ગીતશાસ્ત્ર 139:8
 ગીતશાસ્ત્ર 141:7
 નીતિવચનો 1:12
 નીતિવચનો 5:5
 નીતિવચનો 7:27
 નીતિવચનો 9:18
 નીતિવચનો 15:11
 નીતિવચનો 15:24
 નીતિવચનો 23:14
 નીતિવચનો 27:20
 નીતિવચનો 30:16
 સભાશિક્ષક 9:10
 ગીતોનું ગીત 8:6
 યશાયા 5:14
 યશાયા 7:11
 યશાયા 14:9
 યશાયા 14:11
 યશાયા 14:15
 યશાયા 28:15
 યશાયા 28:18
 યશાયા 38:10
 યશાયા 38:18
 યશાયા 57:9
 હઝકિયેલ 31:15
 હઝકિયેલ 31:16
 હઝકિયેલ 31:17
 હઝકિયેલ 32:21
 હઝકિયેલ 32:27
 હોશિયા 13:14
 આમોસ 9:2
 યૂના 2:2
 હબાક્કુક 2:5

Tartaroō

૨ પિતર: 2:4

Questioned

૨ પિતર: 2:17

विष्वासोन्मादीभिः आदृतः सन् आज्ञां गृहीत्वा यत्र्य स्थानस्थायधिकारस्तेन प्राप्तव्यस्तत् स्थानं प्रस्थितवान् किन्तु प्रस्थानसमये ऊरु यामीति नाजानात् - धर्मियः 11:8

Israel's Exodus

Goshen

Egypt

Memphis

Jericho

Wilderness of Zin

Kadesh-barnea

Ezion-geber

Wilderness of Paran

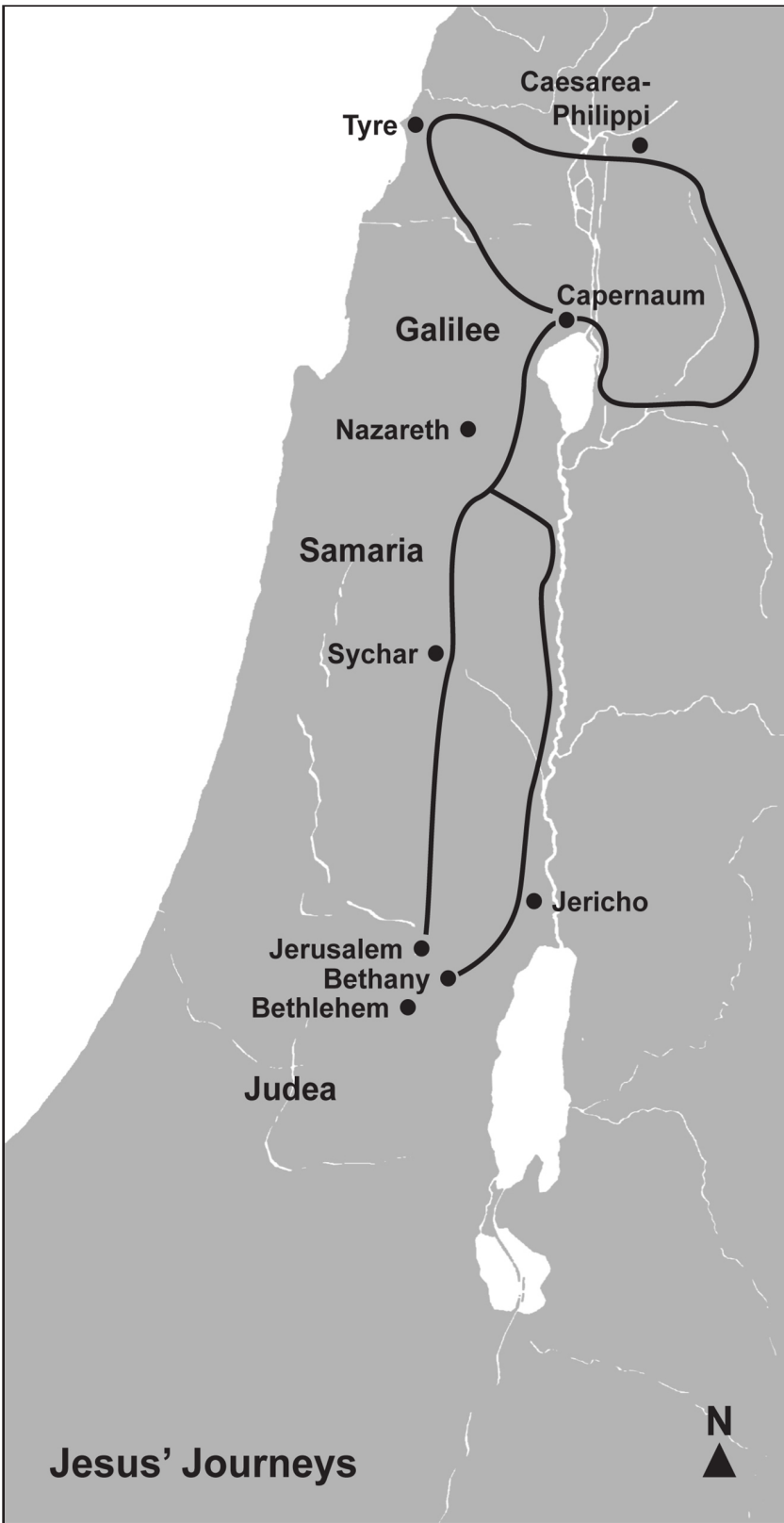
Mt Sinai

Red Sea

Wilderness of Sin

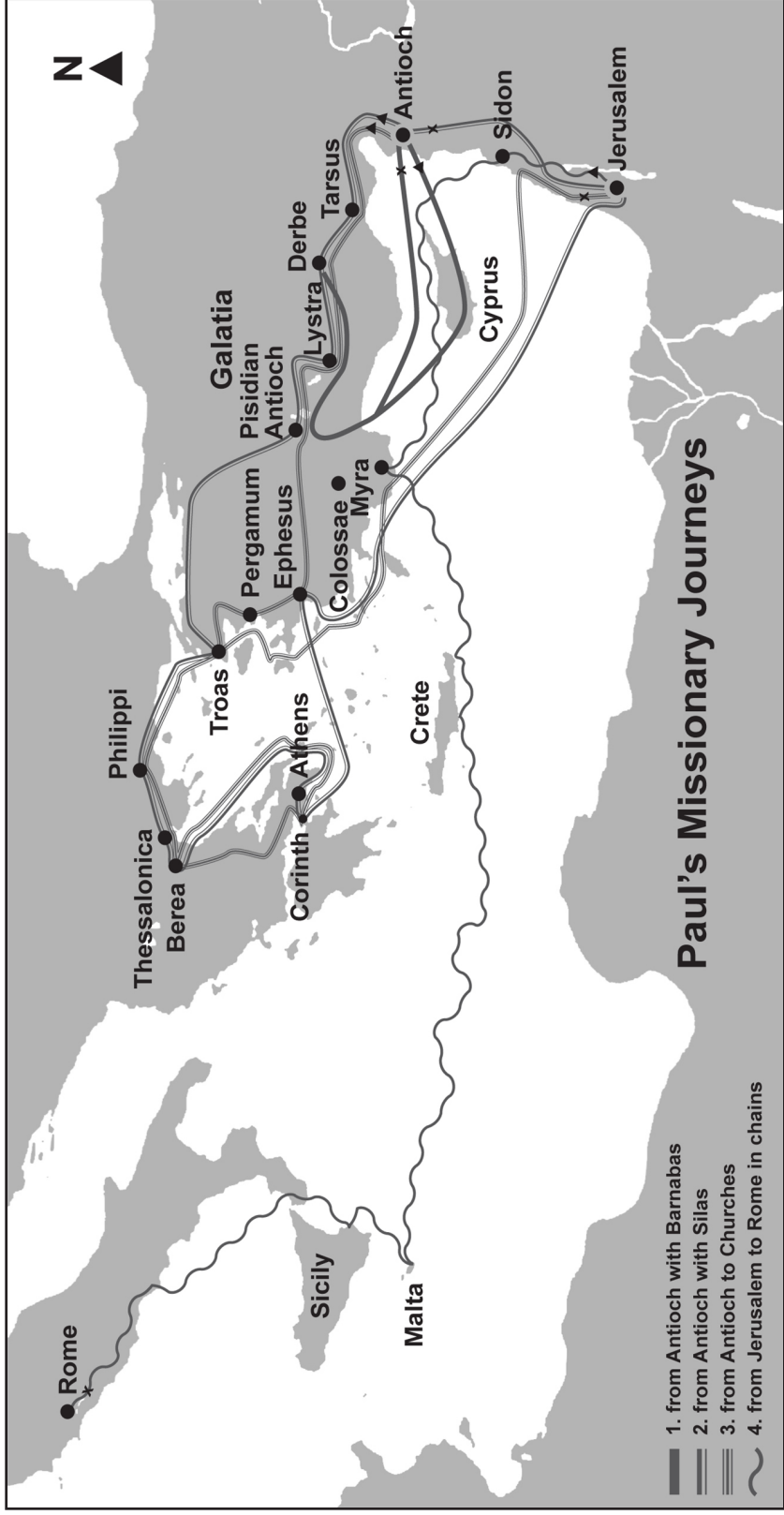
Migdol

જ્યારે ફરુને લોકોને જવા દીધા ત્યારે એમ બન્નું કે પલિસ્તીઓના દેશમાં થઈને જવાનો રસ્તો ટૂંકો હોવા છતાં પણ તે રસ્તે તેઓને લઈ ગયા નહિ. કેમ કે ચહેવાહે વિચાર્યું કે, “રૂખેને યુદ્ધ થાય અને લોકો પોતાનો વિચાર બદલી પણ મિસર ચાલ્યા જાય.” - નિર્ગમન ૧૩:૧૭

Jesus' Journeys

यतो मनुष्यपुत्रः सेव्यो भवितुं नागतः सेवां कर्तुं तथानेकेषां परित्राणस्य मूल्यरूपस्यप्राणं दत्तुञ्चागतः - मार्कः 10:45

एष्वक्षे निष्पुनमसि यं सुसंवाटं भविव्यद्गादिभिर्धर्मग्रन्थेषु प्रतिश्रुतवान् तं सुसंवाटं प्रवासयितुं पृथक्कृत आयुतः प्रेरितश्च प्रभो यश्चिप्रीष्टस्य सेवको थः पौलः - रोमिणः १.१

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3		
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19		
Where are we? ◀			Innocence		
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	
		Son	God's perfect fellowship		
		Holy Spirit			
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing			
		Deceased unbelieving			
	Angels	Holy			
		Imprisoned			
		Fugitive			
		First Beast			
		False Prophet			
	Satan				
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

नियति

गुजराती at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

अतो यूयं प्रयाय सव्वट्ठीयान् शिष्यान् कृत्वा पितुः पुत्रस्य पवित्रस्यात्मन्ध-नाम्ना तानवगाड्यतः अहं युष्मान् यधदाशिं तदपि पावयितुं तावुपादिशत - भशिः 28:19

